

CONSTANTIN ARGETOIANU
ÎNSEMĂNĂRI ZILNICE

10

---

www.dacoromanica.ro

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMNAȚI ZILNICE

Vol. X

CONSTANTIN ARGETOIANU

ÎNSEMNAȚI ZILNICE

Volumul X

1 ianuarie – 20 noiembrie 1942

1 ianuarie – 1 februarie, 30 martie – 22 aprilie 1944

Ediție și indice
de
STELIAN NEAGOE

EDITURA ***MACHIAVELLI***

București, 2009

www.dacoromanica.ro

Colecția
ISTORIE & POLITICĂ

Toate drepturile pentru tipărirea
acestei ediții aparțin în exclusivitate

EDITURII *MACHIAVELLI*

DIRECTOR – FONDATOR

Prof. univ. dr. STELIAN NEAGOE

București-1, B-dul Banu Manta nr. 22

ISBN 973-96599-9-23

www.dacoromanica.ro

NOTĂ ASUPRA EDIȚIEI

Volumul al X-lea din *Însemnările zilnice* ale lui Constantin Argetoianu (născut la 3/15 martie 1871, în Craiova) cuprinde filele manuscrise ale aproape întregului an 1942, de la 1 ianuarie – la 20 noiembrie. Ultimul caiet manuscris din 1942, cum și toate caietele manuscrise din anul 1943, credem că s-au pierdut cu de-săvârșire. După ani de investigații, am reușit să dăm de deținătorul majorității acelor caiete manuscrise din 1942 – 1943. Din păcate nici noi n-am fost prompti în a perfecta înțelegerea achiziționării lor în vederea publicării, iar atunci când am făcut-o, era deja târziu: n-am mai putut recupera decât manuscrisele anului 1942 (până la 20 noiembrie), restul caietelor dispărând din locuința deținătorului, după ce acesta a părăsit pentru mai multă vreme România; la revenirea acasă, nu le-a mai găsit în încăperea degradată și devalizată, unde fuseseră depozitate.

Din aceste cauze a trebuit să facem saltul peste 1943, tipărind în volumul de față primul segment din anul 1944, 1 ianuarie – 22 aprilie (și aci lipsind filele manuscrise din 2 februarie-29 martie).

În volumul al X-lea, ne oprim cu publicarea *Însemnărilor zilnice* în ziua de 22 aprilie 1944, dată la care Constantin Argetoianu a fost nevoit să se refugieze din țară, în contextul puternicei ofensive a armatei sovietice pe frontul de răsărit al Conflagrației a II-a Mondiale și a iminentei ocupații sovietice. După peripețiile legate de plecare și de călătorie, Argetoianu s-a stabilit, provizoriu, în Elveția, unde a continuat *Însemnările zilnice*, începând cu 28 aprilie 1944 și până la 30 iunie 1945, când a renunțat definitiv să mai facă astfel de notații cotidiene. Caietele manuscrise ce conțin această ultimă perioadă din autoexilul impus, se află în posesia moștenitorilor, doamnele Yvonne și Dina — nepoatele lui Constantin Argetoianu, ce-și au reședința în străinătate, încă din anii dictaturii comuniste.

Volumul ce publicăm este extrem de întins. Nu am mai secționat materia în două tomuri, în primul rând pentru a păstra unitatea anului 1942, care are masive *Însemnări zilnice*. În al doilea rând, fiindcă efectele recesiunii economice actuale ne-au făcut și mai neputincioși în privința finanțării vastei opere politice argetoianene.

Epoca surprinsă de Argetoianu în *Însemnările zilnice* este, evident, circumscrisă pe mai departe celui de-al doilea Război Mondial. Datele și faptele sunt culese din presa și agențiile de presă autohtone și străine, din emisiunile de Radio București, Berlin, Londra, Moscova, Roma, Budapesta, Washington etc. Încărcătura informațională este cu caracter politic, militar, diplomatic. Printre evenimentele principale, autorul *însemnărilor* nota metodic și întâmplările semnificative din lumea românească a acelor ani. Protagonisti fiind Mareșalul Antonescu, Regele Mihai I, tehnocratul regimului politic — Mihai Antonescu, o seamă de generali, miniștri, industriași, moșieri și, destul de des, ostașul de la Carpați și Dunăre ce se jertfea pentru reîntregirea României Mari.

Din viața internațională, *însemnările* erau consacrate personalităților răspunzătoare la un moment dat de destinele omenirii: Hitler, Churchill, Stalin, Roosevelt, Mussolini, Ciang-Kai-Shek, Hirohito, Mareșalul Pétain etc.

Însemnările zilnice se constituie într-un mers al conflagrației mondiale pe fronturi, în capitalele occidentale, cu dramele ce incumbau pentru fiecare națiune mică sau mare.

Constantin Argetoianu a încercat să judece cu luciditate evenimentele ce se panoramau în ritm vertiginos, cu reverberații acute în opinia publică. Fusesse martor sau părtaș la tragedia românească din vara anului 1940. Era, prin urmare, firesc să reacționeze și să se manifeste cu entuziasm în fața războiului dezrobitor de țară. A pontat și el, ca mulți alții, pe cartea germană, în speranța înfăptuirii Europei noi fără comunism. A deplâns anumite inoportunități comise de regimul antonescian, atât în plan intern, cât și în ducerea războiului antisovietic. Însă, om politic experimentat, nu putea să meargă cu judecata în absurd, amanetând precum alții, viitorul României, în schimbul unor himerice promisiuni clamate din cele puncte cardinale. Eșecul pe frontul de

răsărit l-a determinat să-și retranscrie poziția, devenind extrem de îngrijorat față de pericolul comunismului sovietic, care urma să dicteze pentru România o pace mult mai grea decât ravagiile războiului.

În aprilie 1944, soarta războiului din răsărit era pecetluită. Hitler pierdea războiul și odată cu el, jumătate din Europa urma să cadă sub robia comunistă. Argetoianu a intuit marele pericol și l-a semnalat factorilor răspunzători.

Pentru autorul *Însemnărilor zilnice* nu era deloc recomandabil ca tancurile armatelor sovietice în ofensivă biruitoare, să-l găsească în țară. Cu toate că în calitate de ministru de Externe, dovedise realism politic cu ocazia silnicului Ultimatum sovietic (27 iunie 1940), anticomunismul său notoriu nu-l indica nici măcar să asiste la impactul cu emulii autohtoni ai Kremlinului, ce nu uitaseră că ministrul de Interne C. Argetoianu le desființase partidul abia creat și îi trimisese la zdup, în primăvara (12 mai) anului 1921.

S-a urnit cu greu, ca orice septuagenar veritabil, legat de glia străbună, și a ieșit din țară, în nădejdea că va reveni după potolirea furtunii și alegerea apelor.

Cele pățite cu ocazia pregătirilor și călătoriei în vremuri neprielnice, le-a așternut în caietul cu *Însemnări zilnice*, o săptămână după ce s-a stabilit în Geneva:

„28 aprilie 1944. Geneva, Hotel de la Paix!! Cum am ajuns la Geneva, nu știu nici eu... Evident, n-am mai fost stăpân pe nervii mei, prăpădit de boală și copleșit de evenimente...

Astă-iarnă în ianuarie, nevastă-mea, prietenii mei și mai ales Mihail Ralea, au stat de capul meu să plec pentru câteva luni, să nu fiu de față pentru schimbarea de regim... Riscam — ziceau ei — să fiu «suprimat» de nemți la plecare, împreună cu oamenii independenți mai de seamă ai țării, ca să «facă golul» în momentul sosirii adversarilor lor... Riscam să fiu curățat de derbedei care se vor înstăpâni fie și numai pentru câteva ceasuri asupra Guvernului... Riscam, în fine, să fiu plictisit de ruși, luat ca ostatic sau chiar și deportat, în calitatea mea de fost prim-ministru și de om politic cunoscut ca reacționar...

Nevastă-mea a cerut lui Vlădescu (șeful Protocolului) un pașaport pentru mine, cu vizele necesare pentru Elveția. M-am po-

menit după câteva zile cu un pașaport diplomatic, vizat de nemți și de elvețieni... Tocmai atunci m-a picnit seria de accese de gută, care m-au aruncat la pat. N-a mai fost vorba de plecare și am băgat pașaportul în sertar, iar ai mei nu m-au mai plictisit cu plecarea...

Deși recunoșteam că argumentele prietenilor mei nu erau lipsite de temei, sufletește, orice idee de părăsire a țării, îmi era antipatică; la urma urmelor, ce riscam? Să-mi pierd viața? La 73 de ani, era o eventualitate ce trebuia ținută în evidență la orice ceas...

Am sosit la Sinaia într-un hal fără hal. Abia puteam să umblu, nevralgii acute în tot corpul nu mă lăsau să dorm mai mult de un ceas—două pe noapte — și ploua și ploua ca în noiembrie. Frigul din casă și umezeala de afară mă aruncaseră din nou la pat... Ralea a venit din nou să-mi spuie: «Pleacă! (cotropirea țării de către ruși părea iminentă). Nu pot garanta nimic în primele săptămâni! După o lună, vin să te iau la graniță cu un vagon ministerial!» Mă aflam într-o situație inextricabilă. La Sinaia, vedeam cum mă anchilozam pe zi ce trecea — la București nu mă puteam duce, casa fiindu-mi dezorganizată și piciorul meu nepermițându-mi să mă duc în oraș să mănânc... La Breasta nu putea fi vorba să merg: acceptam în gândul meu să dau ochi cu căpeteniile rusești în București, dar cu un «prapurcic» bolșevic, în provincie, nu! Și mai erau și oamenii de a Breasta... Mai știam eu ce erau în stare să facă, în clipele de anarhie inevitabile după plecarea unora și înainte de sosirea altora? Mă simțeam atât de abătut încât rezistența mea față de perspectivele unei pribegii scăzuse mult...

Totuși, nici de data asta n-am vrut să aud de plecare...

În Sâmbăta Paștilor, m-am pomenit cu Ion Șoneriu, sosit din Elveția și primele lui cuvinte au fost: «Am venit să te iau. Plec înapoi în Elveția duminica viitoare (Duminica Tomei) — am reținut locurile în wagon-lit, dă-mi pașaportul să-ți fac formele...»

Nevastă-mea, Ralea, toți cei din casă pe capul meu... Vizele mele expiraseră, m-am gândit că duminică, luni și marți fiind Paște, nu mai rămâneau lui Șoneriu decât 4 zile pentru îndeplinirea formelor ce-mi erau indispensabile. «Plecî sigur duminică?» am întrebat pe Șoneriu. «Sigur — a fost răspunsul lui — am locurile în wagon-lit, și după duminică ar fi prea târziu...». Toată lumea se aștepta ca rușii să ajungă până în 10–15 zile la Bucu-

rești... I-am dat pașaportul, convins că nu va putea face nimic în câteva zile (dată fiind și dezorganizarea de la București), și că vrând-nevrând voi rămâne în țară și de data asta... Și nu m-am mai gândit la plecare!

A trecut toată săptămâna și Șonieru n-a mai apărut și nu mi-a mai dat nici o știre. Sâmbătă am aflat că pleca (după cum spusese) a doua zi, și cum până seara nu mi-a comunicat nimic, m-am culcat liniștit — în liniștea osânditului la moarte «avec surseñ»! La orele 11 noaptea, amicul Șonieru a telefonat de la Palace Hotel că sosise cu toate actele în regulă... N-am închis ochii până dimineța... Dimineța a venit Șonieru la mine. «Toate bune, i-am spus eu — dar n-am un franc elvețian!» — «N-ai nici o grijă — a replicat el — îți aranjez eu toate...»

Nevastă-mea m-a hotărât să plec. Mă simțeam atât de prăpădit, încât n-am mai avut putere să mă opun, și duminică la orele 6 p.m. am părăsit Sinaia, cu Șonieru, cu nevastă-sa, cu soacră-sa și cu fiica nevesti-si... Și un milion de lei în buzunar (adică câteva mii de franci elvețieni) și cu 65 de livre engleze, pe care mi le-a dat soția mea...

Plecarea a fost lugubră. Am plecat fiindcă mi-am dat seama că prezența mea printre ai mei, în halul în care mă aflu și la vârsta mea, nu numai că nu le putea fi de nici un folos, *dar mai era menită să atragă trăznitul pe casa mea...* Am avut impresia că și ai mei se simțeau *ușurați* prin plecarea mea... Am plecat cu inima strânsă, întrebându-mă dacă-mi voi mai vedea vreodată țara și casa...

Am scris fiicei mele la Breasta, ca să o vestesc, mi-am luat ultimele dispozițiuni atât testamentare cât și pentru lipsa mea — și am pășit la sfârștul vieții în pribegie, printre străini...

Oribilă din punct de vedere moral, călătoria mea s-a săvârșit din punct de vedere material în condițiuni neașteptat de acceptabile. Până la Budapesta, călătorie aproape normală într-un «single» al Companiei Internaționale WL. Dar cu adânci emoții: ne întrebam cum vom trece prin toate zonele de atac ale aviației anglo-americane... La Brașov, am scăpat teferi, ca și la Arad (unde fusese o alarmă cu 2 ore înainte, dar ne urmată de atac). Teama noastră mare era însă la Szolnok (podul peste Tisa) și la Budapesta, unde urma să ajungem pe la orele 2 p.m. a doua zi. Pe drum am aflat, că călătorii din ajun petrecuseră 8 ore în adăpostul

din gara Budapestei... Și nu era numai teama unui atac împotriva noastră, dar și teama unui atac *care să fi precedat* în fiecare loc trecerea noastră, să fi stricat linia ferată și să ne silească să petrecem zile întregi în câmp, cu tot ce aveam, și în Ungaria vrăjmașă nouă, fără mijloace măcar de înapoiere...

În fine, ne-a ajutat Dumnezeu și am ajuns la Budapesta, teferi. Am ajuns însă cu 3 ore întârziere; trenul pentru Viena nu ne așteptase, și a trebuit să stăm până seara la orele 8:20 (sosisem la orele 5) pentru ca vagonul „Mitropa“ (în care ne mutaserăm înainte de a sosi la Budapesta, căci acesta mergea de la București la Viena) să fie agățat de un tren de persoane care ne-a dus până la granița germană de la Hegeshalom, unde am așteptat 3 ore ca să fim în fine porniți cu un tren militar. Am ajuns la Viena la orele 9 dimineața (în loc de orele 9 seara, cum ar fi trebuit să sosim). Hegeshalom-ul a fost bombardat groaznic (era acolo o fabrică de avioane Messerschmidt) cu două zile înainte... Noi am scăpat însă fără reprezentatie...

La Viena trenurile militare neavând voie să intre în gară, am fost debarcați la distanță, și n-am coborât din vagon, până n-au defilat în fața noastră cei 3 – 4 000 de «permisionari», într-un hal fără de hal, care veneau de pe fronturi, și la trenul cărora fusesem agățați...

Debarcarea noastră a fost înfiorătoare: familia Șoneriu avea 62 de colete, Assan (George, care călătorea cu Magda Diamandi) 22, iar eu 5. N-am fi putut niciodată să ne descurcăm (în Viena nu mai există nici taximetre, nici trăsuri, nici hamali) dacă tot personalul Consulatului (mobilizat de Șoneriu) n-ar fi venit înaintea noastră cu un camion și mai multe trăsuri particulare... Atât personalul reprezentanței noastre din Viena, cât și cel din Budapesta, a fost de o amabilitate neașteptată față de noi. Numele meu să le mai fi spus ceva bieților oameni pierduți în nedumerirea ceasului prezent, ca și în aceea a ceasului de mâine? În tot cazul, eu nu mai reprezentam nimic în ceasul de față și atât de puțin, probabil, în nădejtile de mâine...

La Budapesta, ministrul nostru Filotti a venit și ne-a ținut de urât în gară, cât am stat acolo, toți cu frica în sân să nu sune alarma. La Viena, consulul general Stănescu, viceconsulul Cazan, toți oamenii de serviciu de la Consulat mobilizați pentru bagaje...

Viena mi-a părut o necropolă. Aproape nici un om pe stradă; două, trei figuri triste la fiecare sută de metri. Prăvăliile închise, sau goale, numai cu galantar la stradă pentru ochii lumii și nimic în rafturi. Am tras la Mérsel. Odaie bună, baie, apă caldă, dar nimic încălzit deși era frig al dracului...

La dejun, am fost poftit de consulul general Stănescu, la Consulat. Era acolo și Arhiducesa Ileana, și madam Șeicaru cu ginearele Cișmegiu, și fostul consul general Flondor cu soția... Dejun acceptabil. Seara la hotel am avut un ceai, și «ce mai îmi puteau da». Mi s-au adus 4 felii de «Wurst», o porcărie inconsumabilă...

Am părăsit acest loc de tristețe luni dimineața la orele 7:30 (Westbahnhof). Vagon direct până la Feldkrieh, unde am ajuns seara la orele 8. Vamă, oameni plini de politețe. La orele 9, ora elvețiană, am sosit la Buchs. Lumină, mâncare, băutură — pace! Am mâncat bine și m-a culcat într-o cameră rece în vila d-lui Wys, antreprenorul bufetului gării, om simpatic și plin de haz. Îmi reținuse camera V.V. Pella, telefonic din Berna. Pe când mâncam mi-a mai telefonat și mie să mă salute pe pragul Elveției... Mi-au telefonat și Gebleștii de la Geneva!

Toate au mers bine și în această zi de călătorie, cu toate că numai eu știu cum am trecut prin Linz (Hermann Göring Werke!...) și prin Salzburg — și cât mi-a fost de frică să nu găsim linia întreruptă la Innsbruck.

Joi dimineață la orele 8:10 am plecat din Buchs, și la orele 16:06 am fost în Geneva, unde am coborât la Hotel de la Paix, camera nr. 7. Și așa am început pribegia mea...

*

Dan Geblescu, consulul nostru general la Geneva, și mai ales Șerban frate-său și soția acestuia Madi m-au primit cu o prietenie și cu o căldură care m-au emoționat adânc. Dacă ar fi fost copiii mei, n-ar fi putut să fie mai buni..."

Dacă nu fusese o greșeală când hotărâse să evite contactul dur și imediat cu adversarii săi politici de o viață, Constantin Argetoianu a comis ultima greșeală a vieții sale, atunci când s-a decis să se întoarcă în țară. Este adevărat că sirene din canalele diplomatice anglo-americane și chiar sovietice, îi cântaseră ademenitor pe struna restabilirii vieții social-politice în România: „ai fost

prim-ministru, președinte al Senatului, ministru în toți anii interbelici, mergi la București să-ți faci auzit glasul și ascultat sfatul întru propășirea țării d-tale“. I se dădeau și iluzorii garanții...

Noi credem că Argetoianu a comis eroare nu datorită povețelor mincinoase de aiurea, ci din cauza dorului de pământul țării sale în care vroia să-și afle sfârșitul lumesc. S-a întâmplat așa cum era de prevăzut. Repatriat la 6 septembrie 1946, doar trei ani i-a mai fost dat să supraviețuiască în România captivă, luptându-se cu enorme greutate materiale ale dezmoștenitului de tot avutul mobilier și imobiliar. Și, ca un făcut, a trebuit să suporte o complicată operație de prostată. Totul până în noaptea de 5/6 mai 1950, când a fost vânat și dus în gulagul comunist de exterminare din Sighetul Marmăției. A dorit să moară și să fie îngropat creștinește în cavoul familiei Argetoianu din Breasta de Dolj. I-a fost dat, însă, să-și sfârșească zilele, la 6 februarie 1955, în închisoare, după cumplite suferințe, și să-i putrezească oasele pe câmpuri maramureșene, fără urmă de mormânt pe care să străjuiască o cruce!

STELIAN NEAGOE

1942

Joi, 1 ianuarie. Trăim pe multe de cuțit și ne aflăm pe multe de an... Ce ne-o mai aduce 1942? Să nu ne aducă mai rău ca 1941 — și voi mulțumi lui Dumnezeu!

Schimbarea unei cifre pe calendar nu înseamnă în realitate nimic. În vremurile pe care le trăim, anumite evenimente indică mai sigur începerea unui nou capitol al Istoriei decât trecerea convențională de la un an la altul.

În această ordine de idei, preluarea Comandamentului efectiv al armatei de către Hitler determină o nouă fază a războiului mai precis decât o dată însoțită de un Te-Deum și de horetisiri. Și orice s-ar zice, oricare va fi fost motivul care l-a determinat, fie el ceartă și neînțelegeri între generali, fie el neîncredere în conducerea operațiunilor sau zdruncinare a frontului — gestul Führer-ului a concretizat o situație nouă *pe răbojul războiului: Germania a trecut de la ofensivă la defensivă*. Anul Nou a început în realitate pentru noi acum două săptămâni...

Gestul Führerului a însemnat o mărturisire de slăbiciune, în blocul până aci nezdruccinat al forțelor germane s-a ivit o fisură. Părerea care începuse să-și facă deja drum în anumite cercuri germane, încă de astăvară (cu toate formidabilele succese de pe frontul rusesc), cum că „*Germania nu mai poate câștiga războiul, ci numai să nu-l piardă*“ — a devenit acum un adevăr evident... O pace de înțelegere, o pace de compromis, e tot ce mai pot spera oamenii de la Berlin. Intrarea Japoniei în război, și mai ales succesele vor prelungi războiul cu ani de zile, căci niciodată Anglia și America nu vor tolera pe japonezi în punctele de comandă ale Pacificului. Prestigiul albilor față de galbeni, dominația Indiilor și ocrotirea comerțului anglo-saxon impun Imperiului Britanic și Statelor Unite fie și un război de zece ani și mai mult, până la înfrângerea finală a japonezilor. Războiul devine astfel în prima linie un război de răbdare și de nervi; putea-va rezista la o asemenea încercare poporul german, date fiind restricțiile și privațiunile la care e supus? Putea-va rezista întreaga Europă muritoare de foame, fără frământări catastrofale, cu repercuzie directă asupra elementelor de luptă? Probleme grele ce se impun și Germaniei și nouă...

Pentru moment, orizontul nostru rămâne mărginit de pericolul sovietic. Rusia a fost înfrântă, desigur, dar nu zdrobită. Dea Dumnezeu să întregistrăm această zdrobire definitivă în cursul anului 1942. Forța combativă a armatei germane e încă mare și sarcina de a sfârși cu Rusia Sovietică în campania viitoare nu e mai presus de puterile ei. Să punem pe muscali cu botul pe pământ — și pe urmă vom vedea...

Anul 1942 începe printr-o zi însorită — să zicem că e semn bun. Soarele strălucește pe cer, dar razele lui nu parvin să învingă gerul: azi-dimineață – 20°! De la Breasta mi se confirmă telefonic un strat de o palmă de zăpadă pe câmp, zăpadă căzută înainte să înceapă gerul. Bogdaproste!

Comunicatul german de ieri ne-a anunțat debarcarea unor contingente sovietice la Feodosia și la Kerci, în Crimeea! De câteva zile comunicatele semnalau scufundări de vase încărcate cu trupe, în strâmtoarea Kerci; se vede că n-au fost scufundate toate, și că unele au putut să se strecoare până la punctele de debarcare...

Această veste mi-a amărât ultima zi a anului încheiat. Din izvor oficial aflu azi-dimineață amănunte. Trupele rusești debarcate nu sunt numeroase, dar cele germane, de pază, au fost și mai puține — se zice că pe coasta de la Feodosia la Kerci n-ar fi fost decât un regiment... Debarcarea rușilor ar fi având drept scop să descongestioneze Sevastopolul printr-o diversiune în spatele lui... Oficialii noștri afirmă că s-au trimis forțe împotriva sovieticilor debarcați, fără a se prelua de la Sevastopol *care trebuie să cadă peste 2–3 zile*... Să dea Dumnezeu să fie așa!

Pe sectoarele din Centrul și din Nordul frontului rusesc, situația nemților ar fi bună. Tot informatorul meu oficial (un ministru!) vorbește... Încă o dată: să dea Dumnezeu să fie așa.

Am trimis o telegramă Regelui și alta Reginei Elena, cu urările mele. Și fiindcă le-am trimis lor, am trimis una și lui [Ion] Antonescu — să mă pun bine cu stăpânirea, să nu mă împuște!

Aflu că deja cu prilejul afacerii de spionaj englezesc de la „Româno-Americană“ (arestarea lui Grigorescu și soții) și de la „Unirea“, s-au găsit în Guvern oameni care au cerut urmărirea și arestarea lui [Iuliu] Maniu. Mareșalul Antonescu s-a opus însă. E probabil că va fi lăsat în afară și în afacerea Dobrescu...

A mai fost arestat Zăgănescu de la Târgoviște, amestecat și el în afacerile societăților petrolifere anglo-americane. S-ar fi găsit la dânsul o sumă considerabilă de dolari...

Vineri, 2 ianuarie. Dacă e adevărat că vorba multă e sărăcia omului, apoi am dat ieri dovadă că tare suntem săraci, la București ca și la Berlin.

La București, pe lângă Manifestul și Ordinul de Zi semnate de Mareșalul Antonescu și citite pretutindeni, pe lângă Ordinul de Zi adresat Armatei de către Rege — am mai avut discursurile de la Palat unde au grăit pe rând Ică Antonescu, Nunțiul Cassulo și de două ori Regele.

La Berlin am avut un manifest și un ordin de zi pe armată din partea lui Hitler, un manifest și un ordin de zi din partea lui Göring și numai un ordin de zi din partea marelui amiral Raeder.

După un Te-Deum la Patriarhie la care au asistat Regele, Regina Elisabeta, Mareșalul Antonescu, tot Guvernul și înalții demnitari ai Statului a avut loc tradiționala recepție la Palat, pentru primirea felicitărilor. În sala cea mare a Palatului, în picioare pe estrada Tronului, au luat loc Regele și Regina Mamă iar în fața Tronului pe o podișcă specială, Conducătorul Statului... Felicitările Guvernului au fost rostite de dl Ică care iar a dat drumul elocinței sale de vicieim. De ce n-o fi vorbind omul ăsta ca toată lumea, căci câteodată spune și lucruri bune? Dar așa cum le spune, nu e de ascultat. Auziți: „răsărit de an“, „catape-teasma mândriei românești“, „ne-am doinit vaerul durerii și buciumul noilor bătălii“ — și câte altele. E să-i tragi palme!

În numele atrofiatului Corp diplomatic ce ne-a rămas a vorbit Nunțiul, monseniorul Cassulo. A vorbit bine și frumos, cum știu să vorbească prelații catolici. Și lui Ică și lui Cassulo le-a răspuns Regele prin cuvântări scurte, smerite dar pline de demnitate...

Hitler „a emis“ de la Marele său Cartier (ascuns într-o pădure la sud de Königsberg) o Proclamație către toți germanii și un Ordin de Zi către Armată. Și în aceste două documente tonul e mai mult defensiv decât ofensiv: Germania trebuie salvată și va fi, căci nu o poate călca nimeni în picioare — dar nu mai e vorba de distrugerea anglo-saxonilor, cel mult de a rușilor...

Ordinul de zi adresat Aviației de către Göring e tot atât de natural ca ordinul de zi adresat de marele amiral Raeder Marinei. Ceea ce e mai ciudat e că Göring mai adresează și poporului german un manifest. În ce calitate? Să se adeverească zvonul că retras la Marele Cartier, Hitler i-a cedat provizoriu „conducerea civilă“ a poporului și îndrumarea opiniei publi-

ce? Puțin probabil. Mai verosimil e că Hitler a dat cuvântul lui Göring ca să facă căldurosul apel pe care l-a și făcut în favoarea unei necondiționate supunerii la ordinele Fűhrerului — și să îndemne pe fiecare la sacrificii cât de mari pentru îndeplinirea acestor ordine, spre binele Patriei...

A adresat și Mareșalul Pétain o inimoasă Proclamație poporului francez, proclamație din care reiese probabilitatea unei înțelegeri cu Reichul în vederea constituirii unei Europe noi...

Ieri a fost ziua vorbelor — azi reintrăm în lumea faptelor, să dea Dumnezeu să ne fie prielnic.

Presa germană continuă să comenteze primirea lui Eden la Londra, la înapoierea sa din Rusia — primire caracterizată prin falfăirea steagurilor roșii și prin cântarea *Internaționalei*. Și ziarele germane trag concluzia că Anglia și-a vândut sufletul bolșevismului... Să o creadă mutul...

Ministrul nostru de Interne, generalul de Divizie Popescu D[umitru] a fost înaintat general de Corp de Armată — în răsplata unor merite ignorate și a unor servicii necunoscute...

Alex. Neagu (fost secretar general la Finanțe sub Cancicov) a fost numit Administrator la Banca Națională în locul lui G. Cesianu al cărui mandat a expirat. Cesianu a fost numit pe vremuri fiindcă era frate cu Dinu, omul Regelui Carol. Neagu e numit acum fiindcă e omul lui Ică... De altmintreli, se spune bine despre el — dar îmi pare cam tânăr pentru un post în care se cere multă experiență. În tot cazul e mai bun decât Cesianu. Se zice că noul numit va înlocui și pe Oscar Kiriacescu, în postul de viceguvernator. Se vorbește și despre schimbarea lui Ottulescu, guvernatorul, fizicește prăbușit și devenit unealta lui Costin Stoicescu care a ajuns să conducă Banca. Să se fi terminat cu domnia lui?

Cu toate că Gerstenberg pretinde că „Gestapo“-ul a părăsit România, faptele dovedesc contrariul. Cazul Brown e tipic. Dl Brown e cetățean american și conduce de 20 ani în România asociația Y.M.C.A. (Young Men Christian Association), e un om foarte cumsecade, acclimatizat la noi și iubit de toți câți îl cunosc. După declararea războiului cu Statele Unite, Brown a obținut un pașaport, pentru el și soție, cu vizele necesare și a plecat spre Constantinopol. La granița dintre Bulgaria și Turcia, a fost are-stat de agenți germani și adus înapoi în România. A fost trecut *peste granița noastră fără viză*, și odată adus la Bucu-

rești internat la Malmaison (închisoare preventivă militară). Guvernul a făcut o anchetă și n-a putut afla cine de la noi s-a făcut culpabil de trecerea graniței fără viză și de internarea la Malmaison fără ordin legal. Nu s-a putut ajunge la descoperirea culpabililor. „Lucrurile s-au săvârșit *pe bază de ordine verbale* de la armată la armată“... În fine, în ajunul Crăciunului nenorociții de Brown au fost eliberați — iar dl Stelzer¹ a fost chemat la Ministerul de Externe unde i s-a cerut cu insistență *ca domnul care mai reprezintă Gestapo-ul în România să fie de urgență retrimis în Germania...*

Mi se citează și alte neajunsuri al acestui „condominium“ al armatelor române și germane. Pachetele Crucii Roșii trimise pe frontul nostru n-au ajuns nici unul la destinație: au fost regulat interceptate de trupele germane. În Transnistria, ordinele ce se dau de comandanții noștri sunt anihilate prin ordine contrarii date de comandanții germani — în dauna administrației locale și a funcționării transporturilor. Sate românești sunt evacuate cu forța de trupe germane, pentru instalarea coloniilor nemțești găsite dincolo de Bug și aduse în Transnistria — fără nici o preocupare de soarta bieților valahi, lăsați pe drumuri...

Să le suferim toate, numai să ne scape de bolșevici...

Sâmbătă, 3 ianuarie. Azi-dimineață — Dombrovski mi-a dat iar o informație prețioasă; prin ea se explică toată situația de pe frontul rusesc. Dombrovski a petrecut revelionul la P. Durma și acolo era și colonelul T. Orezeanu, directorul general al Căilor Ferate care a povestit despre recenta lui vizită la Cartierul General al lui Hitler și între altele că frigul era îngrozitor, deși nu era încă frigul de pe front. Pe front, în regiunea Moscovei, termometrul s-ar fi coborât până la -45° ! Nemții au arătat lui Orezeanu telegrame de la Smolensk care vesteau că toate mașinile erau înghețate și că aproape 100 000 vagoane erau blocate prin gările dintre Smolensk, Viazma și Tula. „Și ce faceți?“ a întrebat Orezeanu. „Ce să facem?“ — au răspuns nemții — „dacă nu putem ajunge cu proviziile până la front, *vom aduce frontul până la provizii...*“

Așa se explică „corectările“ frontului, retragerile forțelor germane și reocuparea diferitelor localități, semnalate de *Radio Londra*, de către ruși.

Pe de altă parte generalul Pantazi și lt. colonelul Marcel Olteanu s-au înapoiat de pe front, fără să fi putut ateriza cu avionul lor pe coasta Mării

¹ Consilier al Legației germane.

de Azov, conform planului lor, atât de mare era zăpada... Sublocotenenții Tell — Duca și Paul Zănescu cărora li se dăduse câte o permisie n-au putut nici ei părăsi Melitopol, toate comunicațiile fiind tăiate de nămeți...

Nemții n-au avut noroc cu vremea în războiul lor cu rușii. Toată vara și toată toamna a plouat, acum zăpadă și ger de crapă pietrele. Patru luni de zile tractoarele lor s-au potmolit — acum le îngheață motoarele... S-ar zice că Dumnezeu s-a pus de partea bolșevicilor...

În asemenea condiții să nu ne mirăm că s-au retras și de la Kaluga (nod de căi ferate între Viasma și Tula) pe care emisiunile din Anglia o dau ca „recucerită“ (!!) de ruși...

Întrebarea se pune, cât va mai ține porcăria asta de frig?

Generalul Gherghe, prefectul Poliției, care va fi în curând înaintat și va primi un comandament, *a fost însărcinat* să propună succesiunea sa la Poliție, generalului Dombrovski, aceluiași general Dombrovski pe care Antonescu l-a dat afară din armată în septembrie 1940, cu alți 10 generali, ca incapabil și nedemn să mai figureze în cadrele armatei — aceluiași general Dombrovski tratat de „pungaș“ și a cărui gestiune la Primărie a fost supusă la zece anchete (fără a se găsi de altminteri nici o vină inculpatului...)!! Strașnică logică! Dombrovski a avut demnitatea să refuze net... Bravo lui!

După o știre *D.N.B.* confirmată pare-se de New York, japonezii au ocupat Manila. N-o să mai avem sfoară pentru secerătorile noastre!

Proclamația lui Pétain, de Anul Nou, a produs la Berlin o explozie de venin și astfel aflăm că propuneri concrete au fost făcute Franței de către Germania și că Franța le-a refuzat — fapt pe care l-am bănuț, dar nu ne-a fost confirmat niciodată... Acum ziarele germane afirmă că *alte propuneri* nu se vor mai face, și regretă că Guvernul de la Vichy a crezut Germania slabă și „nevoită“ să se supună exigențelor franțuzești... În concluzie, presa germană declară că *numai partea privitoare la politica internă* din Manifestul Mareșalului Pétain are importanță și o comentează cu bunăvoință, de altfel...

Radiodifuziunea franceză a luat poziție împotriva unora din afirmațiile lui Churchill în America. Posturile franceze spun că, dacă Anglia a vrut în 1939 pacea, a împins în tot cazul Franța în război — că

acuzăția de lipsă de rezistență aruncată armatei franceze e cel puțin ciudată pe buzele unui englez, când se știe că defecțiunea trupe-lor britanice în Belgia a provocat catastrofa — în fine în calificarea de „Guvern vândut” aplicată Guvernului din Vichy, înseamnă că acel Guvern n-a vrut „să se lase cumpărat de cel din Londra”...

Secolul al XVIII-lea a cunoscut „la guerre en dentelles” — secolul nostru asistă la războiul „f coups d’onde”!

Procesul împotriva lui Daladier, Blum, Gamelin etc. ce trebuie să se deschidă la 15 ianuarie, va fi probabil amânat, căci dl Lagarde, președintele Curții Supreme din Rions și-a dat demisia. În locul său a fost numit dl Caous, procuror la Curtea de Casație — și dl Caous are nevoie să se inițieze și să studieze dosarele...

Ora 15. Cernescu¹ a venit la amiază să mă informeze despre aprobarea permisului de circulație al automobilului meu, în cadrul noilor dispoziții legale. Acest permis l-a obținut prin generalul Mazarini, cu care e în termeni buni. Dar pe lângă vestea aprobării permisului, mi-a mai adus de la Statul Major și alte vești, care m-au tulburat adânc...

„Merge prost în Crimeea” — au fost primele sale cuvinte — „și e vorba să se evacueze întreaga peninsulă...”. Eram tâmpit! Alaltăieri îmi spunea Bușilă că, căderea Sevastopolului era iminentă, și azi e vorba să se evacueze Crimeea!...

Cernescu mi-a golit apoi sacul, pe care-l umpluse în birourile Statului Major. Rușii debarcă întruna și amenință să taie forțele de la Sevastopol. Simferopolul a fost ocupat de ei... Comanda-mentul german deliberează dacă trebuie sau nu să evacueze peninsula — hotărârea se va lua chiar azi, dacă nu e deja luată... Soldații noștri, ca și cei germani nu vor să se mai bată, sunt morți de frig...

Ascultam și parcă mi se părea că mi se îngheață și mie sângele...

„Da, continua Cernescu, se întâmplă lucruri bizare și încă nu prea bine lămurite... La Balta, în Transnistria, soldați germani au descărcat 92 de camioane automobile române și au plecat cu ele...”

Simțeam cum se moaie pământul sub mine... Să fie adevărat? Și m-am gândit la tonul plin de grijă, la tristețea ce se degaja dintre rândurile ma-

¹ Șeful Contenciosului de la Societatea Bancară.

nifestelor și ordinelor de zi de alaltăieri... M-am gândit la mobilizarea generală declarată de toți militarii iminentă, m-am gândit la chemările masive care au și început — și apoi, nu m-am mai gândit la nimic!

.....
La orele 15 am ascultat Comunicatul german: pe frontul de Est, la nord și la Sud *lupte locale* — pe sectorul Central, bombardarea Moscovei! S-ar putea oare ascunde evacuarea Crimeei, s-ar putea oare ascunde defecțiunea trupei în fața frigului?

Toate sunt posibile...

Numai de n-ar fi începutul dezastrului. O armată, când dă înapoi, nu o mai oprește nimeni! Suntem în mâna Domnului...

Duminică, 4 ianuarie. Aseară am luat masa la Nicu Greceanu cu generalul Stoenescu, ministrul de Finanțe. L-am tras la o parte și l-am rugat să-mi spună ce știa despre cele de pe front. Mi-a spus că citise telegramele oficiale, cu o oră mai-nainte — ultimele telegrame — și că nimic nu rezulta din ele în sensul unei descurajări sau defecțiuni pe front, din capăt în capăt; că nimic nu confirma ocuparea Simferopolului de către ruși, ocupare despre care nu văzuse nimic nici în telegramele din zilele trecute, nici nu aflase ceva de la colegi sau de la Statul Major...

Atât știa, că rușii debarcaseră și la Feodosia și la Kerçi și că surprinseseră pe nemți în cantonamente unde se retrăseseră din cauza frigului excesiv. Stoenescu nu era deloc alarmat de situația frontului; toate mișcările forțelor germane erau impuse numai de catastrofalul ger, pentru o mai ușoară aprovizionare a unităților, și rușii se lăudau cu succese nejustificate căci nu făceau decât să ocupe poziții abandonate de nemți... În Crimeea, situația e plicticoasă, dar Stoenescu nu se îndoia că ea va fi „regulată“, dacă n-o fi și fost deja... Vorbea omul cu atâta sinceritate încât nu pot admite că voia să-mi ascundă adevărul; rămâne de știut dacă vorbea întrânsul mai mult generalul sau finanțistul...

Pe de altă parte, generalul Trincu, comandantul Diviziei din Galați, care era și el la masă, pretindea a ști că Brigada a 5-a de Cavalerie (a noastră) ar fi fost încercuită de trupele sovietice debarcate la Feodosia și la Kerçi... E drept că informațiile lui Stoenescu nu excludeau o asemenea posibilitate...

Recitesc Comunicatul german de ieri: *lupte locale pe un frig excesiv*... Frigul! Ne omoară frigul! Așa ceva nu s-a mai pomenit de 25 de ani. O spun Observatoarele meteorologice. La Atena au fost – 5° și a nins! A nins și la Smirna! În Epir, temperatura a scăzut până la – 16°. În Turcia, – 25°. La Istanbul au murit oamenii de frig. La Sofia au în-

ghețat 35 de precupeți, în carele lor, în drum — noaptea — spre târg! Ce să mai zicem despre cele - 45° de la Moscova și despre soldații germani morți înghețați (*Radio Londra* vorbește de 20 000!!) pe care sovieticii i-au plimbat cu camionul prin oraș, în picioare, legați în snopi sinistrii...

Nu se poate ca acest frig infernal să mai dureze mult; am impresia că deja bate în retragere: azi-dimineață nu mai erau decât - 7° (aseară - 6°).

M-am tâmpit și eu de frig și nu mai știu ce să cred...

Ziarele de azi-dimineață publică Comunicatul german de ieri, fără nici un comentariu. Bineînțeles, nimic despre Crimeea...

În schimb, știri cu vadra mare din Pacific, parcă numai japonezii ar fi pe lume. Succesele japoneze merg înainte. Ocuparea Manilei și a bazei navale Cavite, din fața capitalei Filipinelor constituie o dublă lovitură pentru americani, căci ei au pierdut în același timp și cea mai bună și mai înaintată bază navală din Pacific — și prestigiul lor. Ca Stat protector al Filipinelor, n-au fost într-adevăr în stare să dea acestora un ajutor eficace și să le trimită, dacă nu o flotă cel puțin avioanele necesare...

În ce privește Singapore-ul, „chestia“ va mai dura. Japonezii sunt încă la 230 kilometri de oraș și forțele japoneze înaintează cam cu 15-20 kilometri pe zi. Nu vor ajunge în față de Singapore decât peste vreo 15 zile — abia atunci va începe atacul...

La Washington s-a semnat de către Statele care au declarat război Germaniei, Italiei sau Japoniei, un act împotriva Statelor aderente la Pactul Tripartit. Prin acest act, zisele State, 26 la număr se obligă printr-un articol să coopereze la luptă comună cu toate mijloacele lor — iar printr-un al doilea articol (sunt două în tot) să nu încheie separat nici armistițiu, nici pace. Printre cele 26 State semnatore se află Iugoslavia, Grecia, Polonia, Luxemburgul — și mă întreb cine se va fi angajat pentru ele, și de ce nu figurează și Cehoslovacia?

După emisiunile de Radio, întreaga presă franceză se ridică împotriva discursului lui Churchill prin care acesta a acuzat Franța de defecțiune în 1940, și de trădare după capitulare...

La Berlin s-a făcut o colecție de efecte de lână și de blănuri pentru front. Rezultatele au fost fantastice, până și în cartierele cele mai săra-

ce s-a dat din larg. S-au adunat sute de mii de bucăți... În poporul german vloga nu s-a stins...

O misiune germană compusă din doi coloneli și un maior a aterizat ieri la aeroportul Băneasa. Vine din partea Führerului să remită un dar Mareșalului Antonescu. „Les petits cadeaux entre tiennent l'amitié“...

Generalul Speidel venit acum un an printre noi ca șef al Misiunii aeronautice germane și actualmente șeful întregii Misiuni germane, a fost înaintat „General der Flieger“ (analogul gradelor general der Infanterie, general der Kavallerie, general der Artillerie), grad ce corespunde la noi cu cel de general de Corp de Armată. Felicitări...

Se dă ca sigură următoarea mișcare: generalul D. Popescu (înaintat la 1 ianuarie general de Corp de Armată) va trece de la Ministerul de Interne la Ministerul Apărării Naționale (actualmente deținut cu numele de Mareșalul Antonescu) iar în locul lui la Interne va fi numit generalul Piki Vasiliu, actualmente comandantul Jandarmeriei. Generalul Jack Popescu subsecretar la Interne, va trece „Comandant al Teritoriului“, un fel de inspector al Corpurilor de Armată teritoriale — și în locul lui la Interne va fi numit subsecretar generalul Gherghie Radu, actualul prefect de Poliție... Rămâne de găsit un prefect de Poliție, dat fiind că Dombovski a refuzat locul!!

În așteptarea organizării „definitive“ a tineretului (pentru împiedicarea tinerilor de a fi atrași de curentul legionar), s-a constituit o organizație specială „Munca Tineretului Român“, specială și provizorie — și s-a pus sub îndrumarea generalului adjutant Pălăngăanu, un specialist al Sporturilor... Poate că o fi bun și la Muncă...

Luni, 5 ianuarie. Gerul, care o mai lăsase, iar s-a întetit... Azi sunt — 10°.

Comunicatele germane continuă să fie sibiline. Lupte locale, atacuri respinse, bombardamente aeriene fără multe precizări, iată ghiveciul știrilor ce ni se dau. Din el poate scoate cine vrea, ce vrea...

Comunicatul de ieri, în ce privește sectorul care ne interesează sună:

„Pe sectorul de sud al frontului de Est inamicul a continuat atacurile

sale. Aceste atacuri au fost *în parte* respinse prin lupte violente. *Câteva străpungeri locale* au fost închise la loc...”

În ce privește acțiunea aeriană comunicatul vorbește despre atacuri reușite asupra aeroportului de la Feodosia...

Din acest comunicat ar părea că suntem încă în Crimeea, că n-am evacuat-o. Dar de multe ori în comunicate se dau știri învechite, cu 2–3 zile...

Radio Londra ar fi anunțat ocuparea Novgorod-ului, la nord de lacul Ilmen. Același post afirmă că comunicațiile între Moscova și Leningrad au fost restabilite...

Cu toate aceste știri proaste, oficialii și militarii noștri nu par prea îngrijorați. Aceștia din urmă pretind că retragerile nemților ar fi fără importanță strategică... Îmi aduc totuși aminte de importanța care s-a dat astătoamnă cuceririi locurilor abandonate acum...

În fine! Cum o vrea Dumnezeu!

Noi nu știm ce se petrece în țară la noi, cum am ști ce se întâmplă peste graniță? Iată, spre pildă, că se pregătește iar o mare trecere de nemți spre sud, și nimeni din noi nu știe dacă vor să treacă prin Turcia și în acest caz, în bună înțelegere — sau să se războiască cu ea. Sau vor poate numai să apere litoralul Mării Negre de o eventuală debarcare rusească? Tot ce știm — și încă — e că de la 12 ianuarie se vor sista iarăși pentru câțva timp toate trenurile de persoane, și că Poliția cutreieră casele din București pentru încartiruire de ofițeri nemți...

În Bulgaria și în Turcia europeană, zăpadă mare, cu comunicații întrerupte... De acolo ne-o veni frigul cumplit ce ne dă gata?

În localitatea Bardia cucerită de trupele britanice, au căzut aproape 7 000 prizonieri italieni și peste 6 000 de prizonieri germani. Bardia a fost complet distrusă prin bombardamente navale, din largul mării. O afirmă comunicatele engleze.

D.N.B. ne informează că în cursul lunii decembrie au fost scufundate 257 000 tone britanice; pe frontul rusesc au fost doborâte între 27 decembrie și 2 ianuarie – 98 avioane sovietice. Germanii au pierdut 12 pe același front.

Ziarele axiste sunt exasperate de comentariile simpatizante engleze cu privire la Soviete și la rezistența lor. Fraza: „Anglia are mult de în-

vătat de la Rusia Sovietică“ stârnește furtuni în presa germană și filo-germană, deși e vădit că ea nu se referea la doctrinele comuniste ci la rezistența militară... Tot astfel se comentează cu violență ultima declarație a lui Eden: „Deosebirile de vederi între Anglia și Rusia Sovietică nu sunt așa de mari: forma de guvernământ nu joacă nici un rol...” O prostie, spusă și de dl Anthony Eden, rămâne tot o prostie.

Churchill s-a pronunțat: Palestina să rămână numai ovreilor — arabii au destul loc aiurea! Numai să vrea arabii!

Cadoul, pe care Hitler l-a trimis lui Antonescu, constă într-un prea frumos și confortabil automobil Mercedes-Benz, de 240 HP putere, motor cu 8 cilindri. Probabil că acest automobil „special“ este blindat, căci cântărește 4 300 kilograme... ; cu toate că e blindat, poate alerga cu o viteză de 160 km pe oră! În instan-taneul fotografic reprezentând pe Antonescu examinându-și no-ua mașină, instantaneu reprodus în *Universul*, Mareșalul nu pare vesel deloc și are aerul să spună: „Astam-i lipsea mie!”

Marina Știrbei, a doua fiică a defunctului George Știrbei (frate cu Barbu) s-a logodit cu fiul mai mare al lui Brâncoveanu din căsătoria sa cu Coleta Cesianu¹. Marina are 29 de ani, iar Costi Brâncoveanu 21. Băiatul nu vrea deloc să se însoare, dar a fost silit de neamuri. Marina, snoabă pe cât e de sportivă, vrea să ră-mână *prețeasă*... Căsătoria a fost făcută de Marta Bibescu (Brâncovenii stau la Mogoșoaia, în dependențe), care, drept misiție, a cerut și obținut să i se cumpere moșioara Balotești, pe un preț *bun*. Va plăti Marina Știrbei, foarte bogată, căci Brâncoveanu n-are franc...

În oraș circulă zvonul că dl Ică ar fi bolnav de pneumonie. Și toți bucureștenii se bucură... Bucureștenii sunt proști, căci așa cum e, dl Ică e indispensabil regimului, și regimul ne e indispensabil nouă, în clipa de față. Cu toată nenorocita lui sonoritate, Ică e un muncitor, și face ce poate. N-ar fi ușor de înlocuit...

---

¹ Dintr-o căsătorie precedentă cu d-na Antonia des din Alexandria (Egipt), Brâncoveanu mai are un fiu, pe Matei — imens de bogat (moștenirea mamei sale).

Marti, 6 ianuarie, Boboteaza. Boboteaza ne-a tratat cu blândețe: azi-dimineață la ora 7 termometrul n-a însemnat decât -2° . M-am bucurat pentru bieții soldați scoși la paradă și imobilizați, ceasuri întregi. Să fi scăpat de frig? „Gerul Bobotezei“ este însă în legătură cu datinile vechi, cu stilul vechi, așa încât mai suntem amenințați 13 zile...

Locotenent colonelul Marcel Olteanu, fiul rudei mele și prietenului meu din copilărie, generalul Marcel Olteanu, a venit să mă vadă și mi-a prins întrucâtva inima la loc. Lt. colonel Olteanu e șeful de cabinet și intimul generalului Pantazi, și în această calitate trebuie să fie bine informat, și nu pot să pun nici un moment la îndoială buna lui credință. Înalțul nostru Comandament nu e câtuși de puțin alarmat de situația de pe frontul de est. Infernala iarnă, cu nemaipomeniți nămeți și ger până la -35° pe sectoarele Centru și Nord ale frontului — viscocele și zăpezile de pe sectorul Sud (unde gerul n-a fost așa mare) au împiedicat aprovizionarea și deplasările de trupe și de muniții și au silit Comandamentul german să transforme războiul în Rusia, *pentru lunile de iarnă*, dintr-un război de manevră într-un război de poziție. Pentru stabilirea unei bune linii strategice, Comandamentul german a fost silit să rectifice frontul, să apropie trupele de centrele de aprovizionare și să le retragă în multe locuri ca să îndrepte și să scurteze linia de rezistență. Nicăieri, *în sectoarele din Centru și din Nord*, forțele germane n-au cedat atacurilor rusești; *trupele sovietice n-au ocupat decât pozițiile și localitățile abandonate de nemți*. Statul nostru Major n-are cunoștință nici de ocuparea Novgorod-ului, nici de „eliberarea Leningradului“. Desigur că abandonarea unor poziții cu greu cucerite e dureroasă, dar nu era altceva de făcut, *față de imposibilitatea transporturilor și a mișcărilor unităților blindate și motorizate*. Toate aceste poziții vor fi însă repede recucerite în primăvară; moralul trupelor germane *e excelent, pe tot frontul* și măsurile cele mai metodice au fost luate pentru ca soldații să îndure un minimum de suferințe din cauza frigului și greutatea de aprovizionare. Pentru campania din primăvară, 39 de divizii blindate *noi* sunt gata — material nou și perfecționat, oameni noi perfect instruiți. Germania a început războiul în iunie trecut (contra Rusiei) cu 40 divizii blindate; dintre acestea s-au pierdut, prin distrugere și uzură, circa o treime. Dacă la acest material vechi se adaugă cel nou, constatăm că Germania va reîncepe războiul în 1942 cu circa 65 de divizii blindate în loc de 40 câte a avut în 1941, și cu o armată completată și încadrată după toate regulile artei. Potențialul de producție al armamentului german *a sporit enorm*, căci pe lângă fabricile din Ger-

mania au fost puse în mișcare cu maximum de randament uzinele din Cehoslovacia, Belgia și Franța fără a mai vorbi de cele italiene, care lucrează și ele pe capete. În fața acestei producții uriașe, producția rusească *a scăzut* cel puțin cu jumătate, admițând că centrele industriale din Siberia și Urali pot lucra în plin, ceea ce e dubios față de lipsa de materii prime și de lucrători calificați în uzinele sovietice rămase în picioare...

Dacă în sectoarele din Centru și Nord, atacurile rusești n-au fost decât năvăliri în pozițiile abandonate de nemți (cum pretind germanii și... Olteanu) — în sectorul de Sud, au fost atacuri serioase sovietice, care *au constrâns* pe nemți, în neputința lor de a mai aduce întăriri, la retragere. A fost întâi atacul năvalnic asupra regiunii nord-Rostov, unde 30 de divizii (în cea mai mare parte cavalerie siberiană) s-au aruncat asupra porțiunii frontului apărat de italieni... Italienii au dat înapoi în dezordine, au descoperit flancul stâng al germanilor și i-a obligat să se retragă din Rostov. Dar și aci lucrurile s-au aranjat și retragerea nemților n-a trecut de 30 kilometri, linia frontului stabilizându-se la est de Taganrog, unde e și astăzi...

În Crimeea, nu frigul și zăpada au obligat pe nemți să se retragă de la Kerci, *ci lipsa de trupe* și neputință de a trimite altele din cauza zăpezilor. În Crimeea și de-a lungul Mării de Azov frigul n-a fost mare, a fost într-una *mai cald ca în România și ca la Odessa*, dar a nins atât de tare, încât nici un transport n-a mai fost posibil decât cu săniile, și sănii, nemții n-au avut destule decât pentru aprovizionarea trupelor la fața locului, iar nu ca să mai transporte și trupe. Pe tot litoralul Azov-Marea Neagră, până la Feodosia, pe o distanță de peste 300 kilometri, germanii au avut *o singură divizie!!* Debarcările la Kerci și Feodosia au fost făcute prin surprindere, pe o ceață care a durat mai multe zile, *și care n-a permis aviației să facă zboruri de recunoaștere...*

Debarcarea a avut de scop să degajeze Sevastopolul; dar nemții *n-au luat nici un regiment de la Sevastopol* (unde comandă asediul generalul Hansen, fost șef de Misiune la noi), au continuat asediul și au preferat să abandoneze Kerci-ul și să apere restul Crimeei pe un front strâmt, la gâtul peninsulei Kerci, mai sus de Feodosia... Nu este adevărat că Simferopolul a fost luat de ruși; acum nemții atacă violent și cu succes Feodosia prin bombardament aerian (confirmat de Comunicatul de ieri). La Sevastopol, asediul continuă și nu e exclus ca cetatea să cadă azi sau mâine...

Despre o evacuare a Crimeei nu s-a hotărât nimic; dar chiar dacă s-ar hotărî așa ceva pentru scurtarea frontului de la gura Niprului, prin Perecop, la Mariupol — *lucrul n-ar însemna nici o slăbire* a situației

forțelor germane — pretinde Olteanu. Desigur, din punct de vedere strategic, dar din punct de vedere moral! Olteanu pretinde că, dacă s-ar evacua Crimeea, ea ar fi recucerită în doi timpi, la primăvară... Să aibă dreptate, sau simplu optimism?

Expunerea lui Olteanu m-a mai însuflețit și am mai uitat de știrile alarmante răspândite de posturile de Radio britanice și de cercurile noastre ovreiești și anglofile.

Pantazi și Olteanu au găsit moralul trupelor noastre pe front excelent, și Comandamentul German încântat de soldații noștri! De- aia ne mai cer... Și ai noștri, și nemții, bine echipați și călduros îmbrăcați...

Despre trecerea trupelor germane spre sud, Olteanu nu cunoștea — sau n-a vrut să mărturisească că cunoștea — intențiile exacte ale nemților. Cert e că trupele merg spre granița turcească și probabil e, *că la timpul oportun*, se va pune un ultimatum Turciei: sau lasă trupele germane să treacă, *amical*, sau trupele vor răzbi prin Turcia, însă neamical. Când și cum, nu se știe. Din informațiile Statului nostru Major așa rezultă, că turcii *așteaptă* acest ultimatum, ca să se supună *forțelor majore* și să aibă un pretext acceptabil pentru călcarea trata-tului lor cu Anglia... Așa au făcut și bulgarii, care nu s-au supus primă-vara trecută decât unui ultimatum, după ce trupele germane fuseseră masate în România.

Numai că turcii nu sunt bulgari!

Olteanu mi-a mai destăinuit o știre foarte importantă: după informațiile lor, *Guvernul de la Vichy a consimțit să lase forțele germane să treacă prin Franța neocupată, în Spania...* Din Spania, aceste forțe vor trece în Marocul spaniol, și de aci mai departe, creându-și o bază de ravitaliere în Africa...

În ce privește benzina, Olteanu pretinde că problema nu se pune pentru germani, care au pornit la război cu stocuri pentru doi ani, stocuri pe care nu le-au atacat încă! O fi?

L-am întrebat și despre preluarea Comandamentului de către Hitler: ză-zanie între Brauchitsch și Keitel — a fost răspunsul pe care l-am primit..

În fine, după Olteanu, toate sunt bune și merg bine! Să dea Dumnezeu să fie așa!

Mișcarea ministerială proiectată pare să fi ratat, pentru moment cel puțin. Generalul D. Popescu a rămas ministru de Interne și Antonescu, cu numele, la Apărarea Națională. Numirea lui Popescu la Apărarea Națională, ar fi diminuat mult situația lui Pantazi și cum Pantazi e foarte bine cu Antonescu, se vede că acesta n-a vrut să-l umilească...

A fost numit Piki Vasiliu *subsecretar*, în locul lui Jack Popescu chemat la comandament. Tot la Interne a mai fost numit și tot subsecretar dl Petre Strihan (?), conferențiar universitar. Cu greu am putut să aflu că acest domn a fost pe vremuri șeful tineretului bucureștean (!!!) în partidul lui Gheorghe Brătianu. O cunoștință veche a lui Ică Antonescu, probabil...

Generalul Vasiliu numit subsecretar, va păstra totuși și comanda Jandarmeriei, pe care a deținut-o până acum.

Ziarele publică o dare de seamă a activității aviației noastre în timpul războiului. Pentru un debut și pentru numărul restrâns al avioanelor noastre, rezultatele au fost prea frumoase: în 4 luni de zile am doborât sau distrus pe pământ 762 avioane inamice! Putem fi mândri...

Corpul diplomatic din București a trimis Mareșalului Antonescu un cec de 250 000 lei pentru „Ajutorul de Iarnă“, însoțit de o frumoasă scrisoare a decanului, Nunțiu Cassulo. Antonescu a răspuns frumos, și el. Ziarele publică cele două scrisori.

S-a creat un stil antonescian. Întortochieri de fraze, și abuz de expresii arhaice, perimate și răsunătoare. Până și generalul Sichitiu telegrafiază Regelui Mihai: „În prag de An Nou“ — în loc de: „în pragul Anului Nou“, cum s-a scris până acum...

Stil Ică!

Colecta făcută în Germania pentru strângerea de efecte calde destinate soldaților de pe frontul rusesc a dat rezultate fantastice: s-au strâns 32 144 201 de efecte, din care 5 026 383 perechi ciorapi de lână, 2 219 171 mănuși și 1 511 079 haine îmblănite!

Știre de necrezut: se telegrafiază din Ciung-King că mareșalul Ciang-Kai-Shek ar fi fost numit comandant suprem al tuturor forțelor „aliate“ în Extremul Orient! Atât ar mai lipsi englezilor, să se pună sub ordinele chinezilor, după ce s-au făcut propagandiștii bolșevicilor!

Japonezii au atacat din nou prin surprindere insulele Hawai și au pricinuit mari pagube — de astă dată stabilimentelor militare, căci vase nu mai erau...

Presa berlineză ironizează Convenția de la Washington prin care Regi și Șefi de Stat fugari au întărit armatele anglo-saxone. În ce privește ultimul discurs al lui Eden, aceeași presă caută să demonstreze că prin glasul ministrului său, Guvernul englez a încredințat Sovietelor organizarea viitoarei Europe... O sperietoare germană ca să silească toate popoarele Europei să se strângă în jurul Reichului. Cam de oaie...

Mi se confirmă arestarea lui Aurel Dobrescu. Afacerea ia extindere mare, căci s-au dovedit legăturile între demersurile acestuia și activitatea petroliștilor de la „Unirea” și „Româno-Ame-ricană”, arestați astă-vară. Printre aceștia: Grigorescu, Popovici etc. Mircea Zăgănescu n-a fost arestat, căci nu s-a mai înapoiat de la Constantino-pol. La nevasta lui, au fost găsiți 10 milioane lei. După câte mi se spune e mai mult vorba de o organizație de propagandă engleză, decât de spionaj. Așa se explică și raporturile lui Dobrescu cu întreaga bandă și sunt fire care duc până la [Iuliu] Maniu. Printre complotiști e și Sanda Eremia (fiica Cocuței Eremia, născută Mendel, decedată astă-toamnă), care lucrează la Constantinopol, bine retribuită de „Intelligence-Service”. În onorabila tovărășie s-au mai găsit și d-ra Carmen Colibășanu, secretara și amanta ministrului spaniol Prat și d-na Ghinea, soția fostului ministru legionar la Madrid. D-na Ghinea e rudă cu Zăgăneștii... D-ra Colibășanu a fost arestată, apoi pusă în libertate, și acum e sub supravegherea Poliției, care o pândește. Scrisoarea lui Aurel Dobrescu a fost găsită în valiza lui Zăgănescu care i-a fost furată pe drumul spre Sтамbul... Mare încurcătură! Și scandal!

Miercuri, 7 ianuarie. De ziua mea — căci botezat în biserică sunt Ion — am petrecut o noapte albă... Dureri nebune în picior — s-a răzbunat abuzul de tot felul de bunătăți în cursul Sărbătorilor...

În cercurile noastre politice vâlvă și emoție în jurul vizitei lui Ribbentrop la Budapesta. Ce o fi mergând să mai pue la cale șmecherul cu vrăjmașii noștri seculari? Trădare?

În realitate, planul unei călătorii a lui Ribbentrop la Budapesta, București și Sofia a fost făcut, după cum am notat-o în aceste însemnări, încă din decembrie. Vom vedea dacă acum călătoria lui se va mărgini la Budapesta, sau dacă va fi prelungită până la Sofia. Pretextul mărturisit: înapoierea vizitelor oficiale făcute de cei mai înalți demnitari unguri la Berlin — ar cere și vizite la București și Sofia, căci și de la noi și din Sofia s-au făcut nenumărate vizite oficiale la Berlin... Vom vedea. Important nu e ce poate face sau nu face Ribbentrop la Budapesta. Important este *ce* au hotărât conducătorii Reichului la Berlin cu privire la revendicările noastre și mai ales *posibilitatea Reichului* de a-și impune soluțiile la pace — fie că aceste soluții ne-ar fi favorabile sau nu.

Ungurii vor primi pe Ribbentrop ca pe un suveran: ziarele lor sunt pline de portretele secăturii și de biografiile lui. S-o fi făcut și reclamă pentru șampania Mumm?

Ieri s-a celebrat Boboteaza cu mare alai, în prezența Regelui, a Conducătorului, a Guvernului, a Corpului diplomatic și a înalților demnitari. Dumnezeu s-a milostivit cu o temperatură suportabilă (+ 4°), care de altmintreli se menține și azi, așa încât bieții soldați ținuiți pe loc n-au suferit de frig. Ce ar fi fost pe – 10°, sau – 15°! *Ca să învețe pe soldați cu frigul li s-au cusut buzunarele mantalelor, de vreo două săptămâni!!!* Nimeni nu pricepe rostul acestei barbarii. Ca și cum, ca să-i învețe cu lipsurile, li s-ar suprima mâncarea! Păcat că cu atâtea calități, Mareșalul Antonescu mai e și *un om rău...* Și face de cap!

Tactica sperietorii:

La Berlin se pretinde că Guvernul Reichului posedă *documente* privitoare la negocierile lui Eden la Moscova, și că din aceste documente rezultă complecta abdicare a Angliei față de Soviete, în politica europeană. Guvernul din Londra a consimțit lui Stalin *o expediție punitivă* (!!!) până la Rin... Și Berlinul conchide: popoare neutre ale Europei, uniți-vă cu Germania contra invaziei bolșevismului!...

În ultimul său discurs, Roosevelt a anunțat că viitorul buget pentru apărarea Statelor Unite se va urca la fantastica sumă de 56 miliarde dolari — peste 1 500 de miliarde de lei, pe cursul oficial... Câți bani iroșiți — lumea va ieși ruinată din acest război. Curată nebunie!

Asasinatul lui Paringaux, șeful de cabinet al ministrului de Interne francez Pucheux, ucis în tren în condiții misterioase, pare să fie opera propagandei teroriste anglo-comuniste. La o oră după asasinat, *Radio Londra* a anunțat uciderea ministrului Pucheux; de fapt, ministrul trebuia să meargă la Dijon într-o anchetă, dar fiind reținut la Paris, a trimis pe șeful său de cabinet. Probabil că ucigașul a luat pe Paringaux drept Pucheux... Ce moravuri! Propaganda engleză caută să producă, prin acte de teroare, dezordine în țările ocupate de nemți. Un asemenea război duce de-a dreptul la sălbăticie. Ce ne mai așteaptă?

Un accident ciudat la Sinaia: un camion încărcat cu bere Czell (sticle, 2 000 kilograme) venind dinspre Bușteni s-a ciocnit cu un bobsleigh ce cobora în viteză pe drumul ce vine de la grajdurile regale. Ca să evite un accident mortal, șoferul camionului a frânat brusc, dar mașina a patinat, a răsturnat bobul și s-a dus de vale în prăpastia Peleşului, pe lângă pod. Lucru de necrezut: șoferul și ajutorul său, precum și cei doi imprudenți din bobsleigh au scăpat teferi, fără măcar să fie răniți! Și camionul, și bobul s-au făcut țândări! E norocul!

Joi, 8 ianuarie. Comunicatul german de ieri ne-a adus știri mai îmbărbătătoare: trupele germane au nimicit un Corp sovietic care debarcase la Eupatoria (nord de Sevastopol) iar trupele române au dat peste cap și distrus alt contingent sovietic la vest de Feodosia. Forțele rusești din Feodosia și Kerci au fost și ele atacate... În sectorul Central al frontului, germanii profitând de o temperatură mai omenoasă, au contra-atacat pe ruși pricinuindu-le pagube serioase, mai ales la nord-est de Harkov. Și rușii mărturisesc, în comunicatele lor, că nemții atacă cu vigoare...

Australienii, amenințați de japonezi, au făcut apel la ajutorul Statelor Unite și în acest scop au pus la dispoziția forțelor americane principala lor bază navală, Port-Darwin. Se vor mai crea și alte baze americane în Australia... Ziarele berlineze comentând acest fapt, declară că Australia a ieșit din Imperiul Britanic și a devenit al 49-lea Stat al Confederației Nord-Americane! Cam trasă de păr!

Japonezii sunt complect stăpâni pe Borneo britanic și pe petrolul acestei regiuni și înaintază mereu spre Singapore... În Filipine continuă curățirea întregului arhipelag...

Posturile de emisiune engleze umpleau lumea cu cele mai extravagante știri despre situația din Franța. Astfel au anunțat că zona neocupată franceză va fi ocupată, că Mareșalul Pétain a demisionat, că Guvernul de la Vichy a fugit prin Toulon, că ministrul de Interne Pucheux a fost asasinat, că la Paris și în alte orașe numeroși cetățeni au fost împușcați de nemți...

Bineînțeles Guvernul francez dezmente toate aceste știri, plătuite poate ca să îndârjească opinia publică împotriva eventualei treceri a trupelor germane prin teritoriul francez spre Spania (dacă informația pe care mi-a dat-o luni-seara lt. col. Olteanu s-ar adevăra...).

Roosevelt a rostit un lung discurs în fața Congresului. Tonul mai puțin agresiv ca până acum. Președintele a căutat să demonstreze o dată mai mult că Statele Unite n-au vrut războiul (!!!), că acesta le-a fost impus, că lupta va fi grea și că poporul american trebuie să se pregătească la mari sacrificii. Roosevelt a declarat apoi că în 1943 (!!), Statele Unite vor dispune de 60 000 avioane și de 45 000 tancuri... Numai să știe să le folosească, căci marafeturile în chestiune nu luptă singure!

Molotov a trimis șefilor misiunilor diplomatice din Saratov un protest împotriva „cruzimilor săvârșite de nemți în ținuturile rusești ocupate“! O culme de îndrăzneală, observă presa germană, cu drept cuvânt. Cruzimile le săvârșesc sovieticii, înainte de a părăsi o localitate, sau după ce o reocupă — asta o știe lumea întreagă.

Nemții nu fac decât să repare distrugerile bolșevicilor și să împace lumea. Astfel 70% din bisericile din Statele Baltice și din Ucraina au fost reparate în stare de funcționare și redeschise credincioșilor...

Regele a vizitat ieri Spitalul de răniți Z. I. 345 și a distribuit gradele inferioare și soldaților 100 de decorații.

Regina Elena s-a plimbat prin saloanele spitalului Z. I. 302 și a consolat pe răniți...

A nins azi-noapte binișor, peste toată țara. Să mulțumim lui Dumnezeu. Temperatura – 2°.

Vineri, 9 ianuarie. Berlinul s-a hotărât în fine să pună la punct toate năzbâtiile răspândite de propaganda anglo-saxonă prin presă și prin

posturile ei de Radiodifuziune. După această propagandă, comandanții de armate germani se războiesc între ei fiindcă situația pe front e dezastruoasă; fortificații au început să fie construite pe linia Oderului fiindcă Germania nu se va mai putea apăra pe un front mai depărtat; mitraliere au fost puse în fața Ministerului de Externe și a Palatului Reichului în Berlin pentru apărarea autorităților de furia populației — în fine, cheta pentru colectarea efectelor de iarnă a dat greș, populația ne-maivoidind să dea nimic pentru război, și ce s-a adunat s-a luat cu forța, prin percheziții!!!

Că generalii nu se războiesc între ei, că nu sunt mitraliere pe Wilhelmstrasse, că nu se sapă nici un șanț de-a lungul Oderului, că la cererea de efecte de iarnă poporul german a răspuns cu entuziasm — o poate constata oricine trăiește în Germania, sau trece pe acolo. În ce privește frontul sovietic, rușii n-au putut atinge nici o țință operativă și germanii și-au așezat războiul de poziție pentru timpul iernii cum au vrut. Presa berlineză observă că de câte ori le merge rău anglo-saxonilor, în acest război, Guvernele din Londra și din Washington procedează la un „dopping“ serios al opiniei publice, căutând să compenseze propriile lor eșecuri prin minciuni în dauna adversarului... Ori, în Rusia ofensivele masive bolșevice au dat greș, în Libia ofensiva britanică s-a poticnit, iar în Extremul Orient, ce să mai vorbim — dezastru complet...

Întrebat asupra inactivității armeei aeriene în spațiul german, ministrul Aerului englez a răspuns în Camera Comunelor, că o iarnă a-tât de grea nu s-a mai înregistrat de 17 ani, și că în condițiile atmosferice actuale, operațiuni aeriene ar fi menite să dea greș, cu sacrificiul inutil al unor vieți prețioase și ale unor aparate costisitoare...

Tot în Camera Comunelor, vicepreședintele Consiliului, Attlee a declarat că situația în Extremul Orient e gravă și că Guvernul britanic n-a putut întări cum ar fi fost de dorit bazele din acea regiune (?) fiindcă a fost silit să furnizeze avioane și arme Sovietelor (!!!)... Poziția Singapore-lui e foarte critică, a mărturisit conducătorul laburiștilor, mai ales din cauza pierderii Hong-Kong-ului și Manilei care formau cu Singapore faimosul triumghi strategic pe care se baza întreaga apărare britanică în Extremul Orient...

Pare că Guvernul nostru vrea să păstreze cu Statele Unite, cu toată starea de război, raporturi pe cât se poate de omenești — și bine face. Mareșalul Antonescu a oferit astfel d-nei Günther să stea netulburată în

Legăția din București cu orice personal ar vrea — și cât ar vrea. Dacă însă ar vrea să plece, un tren special va fi pus la dispoziția ei până la frontiera italiană, tren de care vor putea profita toți însoțitorii d-sale — iar despre efectele și despre obiectele ei prețioase să n-aibă nici o grijă, să le lase la București căci garantează dânsul, Antonescu pentru ele... D-na Günther și-a exprimat recunoștința pentru aceste procedee civilizate, dar a hotărât să plece. Trenul ei va porni peste o zi-două; cu dânsa pleacă și Ela Brătianu¹ *ca soră de caritate!!!* Norocul ei! De ce nu pot să fiu și eu soră de caritate — Doamne! cum aş mai șterge-o...

Un sergent de oraș a fost ucis prin lovituri de revolver în fața garajului Magenta, la Paris — garaj ocupat de nemți și în fața căruia sergentul era de veghe... Toate aceste asasinat produc mari tulburări în relațiile franco-germane. Asta e și scopul celor care le pun la cale.

De o săptămână au început să treacă înapoi prin Tighina sute și mii de basarabeni deportați de ruși și regăsiți de trupele germane în înaintarea lor spre Doneț. Oamenii sunt într-o stare oribilă: îmbrăcați în zdrențe, nemâncați, cu părul și barba vâlvoi, tâmpiți și terorizați... Povestesc lucruri îngrozitoare; au trăit cu sfeclă pentru animale și cu apă, iar pâine n-au mai văzut de șase luni — nimeni nu se ocupa de ei. Trimși la Doneț pentru muncă, au fost abandonati prin case pustii și prin pivnițe... Cea mai mare parte a murit... În dosul frontului rusesc ar domni foamete cumplită — spun ei.

Războiul e totdeauna oribil; când îl duc însă bolșevicii el ia aspecte de nebănuită cruzime. E iadul pe pământ...

Rodrig Goliescu, fost ofițer în armata română, acuzat de spionaj și condamnat înainte de războiul celălalt, apoi mobilizat — a fost găsit mort în patul lui, împreună cu soția și o servitoare tânără, de vreo 20 de ani. Pe timpuri, procesul lui a făcut vâlvă mare. Eu l-am cunoscut la Paris, unde prin 1910 făcea parte din comisia însărcinată cu recepționarea unor avioane comandate în Franța. Era foarte inteligent, foarte simpatic, și eu unul n-am crezut niciodată în culpabilitatea lui. Căzut în mizerie, locuia în două odăi la cumnatu-său Konya și, lucru ciudat, a fost găsit mort într-un pat cu servitoarea, iar soția lui în cealaltă cameră... Nu se cunoaște cauza morții: două ipoteze își fac drum,

¹ Fiica doctorului Dinu Brătianu și fostă soție (divorțată) a lui Alexandru Crețianu.

după una soția geloasă și-ar fi otrăvit soțul și rivala, apoi s-ar fi otrăvit și ea — după alta, moartea câtor trei ar fi fost provocată de emanațiile sobei încălzită cu cărbuni...

Goliescu avea 65 de ani...

Frig și viscol mare în Spania...

Peste 15 zile — cam așa este sorocul — va veni valul și peste noi...
Noi încercări ne așteaptă...

Ziarele publică decretul de destituire al onorabilului Oct. Malai, directorul Oficiului Național de Românizare, pentru prevaricație. Unul plătește — dar câți au rămas să opereze mai departe!

Am impresia că am avut și eu ceva de furcă, pe timpul ministeriatelor mele, cu un onorabil ardelean purtând acest frumos nume de Malai... O fi tot același? Și parcă mi-l recomandase Veturia Goga...

Prefectura Poliției București a fost din nou scoasă de sub epi-tropia Direcției Generale a Siguranței și pusă sub ordinele directe ale Ministerului de Interne... cum a fost și sub Gavrilă Marinescu!

Sâmbătă, 10 ianuarie. De pe fronturi nimic prea important. Lupte locale, pe frontul răsăritean: sovieticii atacă cât pot, dar sunt respinși cu mari pierderi de oameni și material.

În Libia, noi atacuri de o parte și de alta — suntem probabil într-o fază de pregătire a unei noi ofensive din partea britanicilor.

În Extremul Orient, japonezii înaintează și ocupă metodic.

Ca și la noi, pe frontul rusesc temperatura a devenit mai ome-nească... Încă două luni de emoții, în această privință!

Generalul von Manstein, comandantul Armatei a XI-a germană, a citat pe ordin de zi Brigada I română de Vânători de Munte, care s-a aco-perit de glorie prin eroica cucerire a localității Cergunov, lângă Sevastopol. Citația este mai mult decât măgulitoare pentru trupele noastre...

În discuția care a avut loc la Camera Comunelor asupra situației de război, discuție la care au participat d.d. Attlee și Eden, acesta din urmă, vorbind despre vizita sa la Moscova a declarat că nu putea intra în precizări, dar că tot amănuntul negocierilor a fost comunicat Guvernelor Dominioanelor și Guvernului din Washington. Eden a afirmat însă în fața Camerei „că un acord complex s-a stabilit cu Uniunea Sovietică asupra ținutelor de realizat după război“. Pornind de la această mărturisire, Berli-nul tipă că Anglia a dat Europa pe mâna bolșevismului. Eu unul nu pot să cred așa ceva și socotesc că dimpotrivă, Anglia capitalistă a obținut făgăduieli de moderație din partea Rusiei Sovietice; rămâne de văzut ce valoare pot avea angajamentele unui Stalin sau unui Molotov...

Vorbind despre frontul oriental, Eden a mai declarat „că actualele violente atacuri bolșevice nu trebuie considerate drept o garanție *că pe viitor rușii vor putea rezista împotriva ofensivelor germane*“. Mărturisire prețioasă.

Ribbentrop a sosit la Budapesta. Despre această sosire și despre împărateasca primire ce i s-a făcut, ziarele noastre sunt mute. De ce? Am aflat cele petrecute la Budapesta prin emisiunile germane de Radio... De relevat cuvântările ținute la masa oferită ministrului de Externe german de către Bárdossy. Ribbentrop a vorbit despre „tradiționala prietenie dintre cele două popoare“ — iar Bárdossy a declarat „că poporul maghiar va lupta cu toate puterile sale împotriva bolșevismului și a *democrațiilor occidentale* (bre!), alături de aliații săi și până la sfârșitul victorios al războiului...“

În realitate, la Budapesta a fost *teatru*, și în asta se pricep de minune ungurii! Când te gândești că între maghiari și nemți e numai ură, și că totuși Ribbentrop a fost primit la Budapesta cum n-a fost primit niciodată, nicăieri, Bismarck în cei 30 de ani de domnie ai lui — te apucă scârba...

Judecătorul de Instrucție a terminat ordonanța de dare în judecată a mai multor legionari în frunte cu Ilie Stângă, învinuiți de trafic de de-vize, pe vremea cât au funcționat la Poliție. Ordonanța a fost înaintată Parchetului.

A apărut un nou decret ordonând depunerea armelor, munițiilor și explozivelor deținute fără autorizare. Să se mai fi descoperit arme nedepuse până acum și deținute abuziv?

Subsecretariatul de Stat al Educației Extrașcolare (căci există și așa ceva) publică normele după care tinerii între 12 și 18 ani sunt obligați să ia parte la „ședințele educative” ce vor fi organizate în fiecare sâmbătă după-amiază... Numai cu asemenea ședințe nu se va obține lucru mare. Noroc — după câte sunt informat — că curentul legionar a slăbit foarte mult în școli... E cazul să constatăm încă o dată: „Vae victis!”...

Propaganda engleză pretinde că Germania e plină de baricade și nemții se încaieră unii cu alții... Mă întreb cine poate fi impresionat prin asemenea gogoși?

Duminică, 11 ianuarie. Valul de frig și de zăpadă anunțat în Spania n-a dus 15 zile, cum ar fi fost cuviincios, ca să ajungă la noi: a și sosit azi-noapte. A nins și a viscolit până dimineața. Zăpadă mare peste toată țara. În Oltenia a nins și ieri, și alaltăieri și zăpada e și mai mare. Frigul este însă suportabil: sunt numai – 6°. În Croația a nins atât încât liniile ferate sunt întrerupte, până la Split, pe coasta mării... Mă gândesc cu jale la front — căci pentru câmp zăpada e bună...

Nici azi, ziarele noastre nu suflă despre vizita lui Ribbentrop la Budapesta. Această politică de ignorare e stupidă, căci publicul născoceste, în lipsa lui de informații, și ce nu e...

Tzigara-Samurçaș, care a venit ieri să mă vadă și care după cum se știe e omul nemților, pretinde că Ribbentrop va veni și la București... Atunci vechiul plan, de a merge și la Sofia?

După conferința de la Moscova:

La Berlin continuă, violente comentariile privitoare la negocierile lui Eden cu Stalin și cu Molotov; la declarațiile ministrului englez, subliniind importanța acordurilor de la Moscova *privitoare la organizarea Europei după război*, se adaugă și afirmațiile generalului Sikorski, reprezentantul Poloniei libere, care pretinde că Stalin s-a angajat să respecte voința de organizare a fiecărui Stat. Eden n-a destăinuit nici un amănunt, dar la Berlin se pretinde cu dreptate că angajamentele lui Stalin și ale lui Molotov nu fac o ceapă degerată. S-a văzut cum se țin Sovietele de cuvânt cu prilejul celor întâmplare cu Statele Baltice, că-rra Moscova le-a garantat completă suveranitate prin convențiile din 1940, ca să le calce apoi această suveranitate în picioare, să le robească, să ucidă și să deporteze...

Berlinul caută să sperie și Turcia, care, în cazul unei victorii anglo-moscovite va fi și ea forțată să pună la dispoziția Sovietelor baze militare; toată lumea cunoaște formula...

Că o victorie anglo-rusească ar însemna pentru Europa distrugerea ei prin anarhia bolșevică, nu încapă nici o îndoială. Am spus-o totdeauna: mai bine alături de o Germanie înfrântă decât alături de o Anglie victorioasă, căci Anglia, chiar victorioasă nu va putea niciodată impune ceva Rusiei — pe când o Germanie chiar învinsă, tot ar mai putea stăvili puhoiul...

Dar pentru binele omenirii, Rusia Sovietică nu trebuie și nu poate să învingă... Așa să ne ajute Dumnezeu!

Noi nu ne îndoim de bunele intenții ale Angliei; noi nu uităm oroarea poporului englez manifestată până în vara trecută împotriva comunismului, nici cuvintele lui Churchill care a definit în 1925 Guvernul din Moscova „o bandă de conspiratori cosmopoliti ieșiți din pleava Europei și Americii” — dar ne îndoim de puțința Angliei, chiar victorioasă, de a stăvili propășirea bolșevismului. Iată de ce vom lupta până la disperare în acest război alături de Germania și împotriva Angliei și a Statelor Unite...

S-a dovedit că Goliescu, soția și servitoarea lui au fost asfixiați prin gazul aerian care a pătruns în casă prin dușumele în urma unei avarii a conductei din stradă... Oameni fără noroc...

A murit și Nicu Schina, care acum câțiva ani a agitat mult funcționăria și lumea pensionarilor. Nu era lucru mare de capul lui. În 1921 era consilier la Curtea de Apel și am fost silit să-l dau în judecată și să-l scot din magistratură din cauza uneltirilor sale printre funcționarii cei mărunți. Ieșit din magistratură s-a aruncat în politică și, lucru curios, s-a apropiat de mine. L-am făcut deputat în 1931... A murit relativ tânăr; de vreo doi ani nu l-am mai văzut.

Aflu că zmeii legionari au vrut să dea o lovitură cu prilejul Crăciunului sau Anului Nou — anume au vrut să libereze pe camarazii lor închiși prin pușcăriile mai apropiate de București... Siguranța a aflat la timp; mai multe arestări au fost făcute și mișcarea — a fost paralizată „in ovo”. De altmintreli nu era serioasă. Mareșalul Antonescu pregătise un decret de grațiere a unui mare număr de legionari osândiți; când a aflat despre noua agitație, a rupt decretul...

Noul decret pentru depunerea armelor, munițiilor etc. pe care l-am semnalat zilele trecute a fost provocat de aceste incidente.

Politica cu posteriorul pe două scaune își dă roadele...

Luni, 12 ianuarie. A nins toată noaptea. Iarnă cumplită. Minus 9 grade. Poimâine e Anul Nou stil vechi — și „gerul Bobotezei“ e în legătură de sute de ani cu stilul vechi... Suntem în toiul iernii.

Pe frontul rusesc, relativă liniște. În primele zece zile ale lunii ianuarie au fost distruse 112 avioane sovietice, iar nemții n-au pierdut decât 16. În fiecare săptămână cad aproape 100 de avioane rusești; de unde dracul le mai iau, după pierderile masive suferite astă-vară?

Japonezii au avut succese mari în Malaezia și înaintează mereu spre Singapore. După telegramele din Londra ar fi vorba să se mute Marele Cartier britanic, de la Singapore în Indiile Neerlandeze...

Generalul Wawell a fost numit înalt comisar în Asia Orientală, în locul lui Duff Cooper rechemat în Anglia (unele telegrame olandeze și suedeze vorbesc chiar de „destituire“). Se zice că rechemarea lui Duff Cooper ar fi fost cerută de Wawell; după alte știri ar fi consecința agitatelor ședințe din Camera Comunelor, în care s-a făcut cu violență procesul Guvernului, în legătură cu înfrângerile din Pacific... Opinia publică engleză ar fi foarte ne-mulțumită și telegramele din izvor neutru merg până la prezicerea schimbării Guvernului îndată după înapoierea lui Churchill și a lui Duff Cooper la Londra... Zvonuri, și nimic mai mult!

Rațiile de zahăr, de grăsime și de brânză au fost din nou reduse în Anglia. E bine, pretutindeni...

Stat mult de vorbă ieri cu Tanriöer, ambasadorul turcesc care a venit să mă vadă. În ce privește atitudinea Turciei, Tanriöer e foarte categoric: „Vrem să rămânem neutri. Dacă Germania ne va cere să treacă cu armatele sale prin teritoriile noastre, sau să luptăm alături de ea contra Angliei — îi vom declara război. Dacă Anglia ne va cere să treacă prin teritoriul nostru — Anglia sau Rusia — sau să luptăm alături de ele contra Germaniei, le vom declara război...“ Turcul nu crede că Germania, care cunoaște atitudinea Guvernului din Ankara, să pună acești un ultimatum, care n-ar duce decât la crearea unui nou front în mo-

mentul când forțele Reichului sunt încă încurcate în Rusia... Din informațiile lui, oficiale și personale, nu rezultă că ar fi trecut trupe germane spre Bulgaria, și nici că vor trece. Poate să fi trecut, și să mai treacă, câteva vagoane cu oameni pentru înlocuirea celor ce se află de-a lungul Mării Negre și în Bulgaria. „Mouvements de relêve qui sont habituels, mais rien de spécial...” Zvonurile răspândite în București, despre o mobilizare a căilor ferate, despre planuri de încartiruire etc. în vederea trecerii trupelor germane, îi par știri de înaltă fantezie!¹...

Tanriöer nu crede în planul ventilat al unei treceri de trupe germane prin Spania spre Africa. După părerea lui, Africa de Nord e pierdută pentru Axă și orice încercare de a recâștiga terenul pierdut ar fi inutilă. Convingerea lui Tanriöer e că Germania va sfârși în anul 1942 în Rusia, dar că din 1943 înainte anglo-americanii vor lua „le dessus”, vor bate pe japonezi și vor ajunge să impună pacea nemților...

La întrebarea mea: „Cum vezi puțința englezilor — dacă ar fi victorioși — să oprească pe ruși la Nistru?” — Turcul mi-a răspuns: „Prin aviație... Englezii vor avea o aviație formidabilă, iar sovieticii nici una...”

Presa din New York anunță că în Germania e revoluție, că armata a hotărât să omoare pe Hitler și să impună pacea... Asemenea știri au fost difuzate și la Radio, pentru America de Sud... La Berlin se regretă că n-au fost difuzate și pentru Europa — căci nimic nu poate întări mai mult spiritul german de rezistență decât asemenea minciuni... De văzut!

Procese politice de la Riom (Daladier, Blum et Comp) au fost fixate pentru ziua de 9 februarie.

La Baroul din București se revizuieste iar lista celor înscriși... Un articol al legii Baromitov prevede că avocații înscriși care n-au pledat 6 ani consecutiv pot fi radiați. Pe temeiul acestui articol, se zice că domnii din fruntea Baroului vor să excludă pe Ghelmegeanu...

Virgil Potârcă a cumpărat pe prețul de 20 milioane fabrica de metalurgie Goldenberg, din Grivița. Mănoasă carieră e și politica!

Xenopol Radu e tot în lagăr, cu toate eforturile oamenilor lui să-l scape.

¹ Corespunde cu dezmințirea ce mi-a dat lt. colonelul Olteanu, în ce privește sisterea transporturilor particulare pe căile ferate.

Marți, 13 ianuarie. A nins toată noaptea; termometrul: – 9°. E o iarnă ca în povești și cum n-am mai avut de mult!

De pe frontul rusesc veștile sunt bune în sensul că nemții nu se lasă biruiți de iarnă. Rușii atacă cu înverșunare în sectoarele de la Nord și din Centru al frontului lor, fără a reuși să străpungă liniile germane care ocupă noile poziții determinate de Comandamentul lor. Comunicatele nemțești vorbesc de pierderi mari în rândurile forțelor sovietice care atacă fără rost și fără nici o menajare a oamenilor. În sectorul de Sud, în Crimeea, nimic nou.

În Africa de Nord, acalmie.

Japonezii înaintează mereu: au ocupat și insula Celebes, în arhipelagul Molusulo, colonie olandeză bogată în minereuri și în culturi tropicale. Celebes are o întindere de 190 000 kilometri pătrați. La Singapore, situația e din ce în ce mai critică, pentru englezi...

Ultimul discurs al lui Roosevelt a fost evident rostit ca să ridice moralul americanilor, foarte deprimat de pe urma succeselor japoneze. În această cuvântare, Președintele Franklin R. a afirmat un program de înarmare din care relevăm următoarele cifre: la sfârșitul anului 1942 Statele Unite vor avea 45 000 tancuri, 20 000 tunuri de tot calibrul și 60 000 avioane — iar la sfârșitul lui 1943, alte 35 000 tunuri, 75 000 tancuri și 125 000 avioane. Programul este impresionant, potențialul industrial al Statelor Unite este mare — dar totuși se pune întrebarea dacă poporul american, cu moravurile lui și cu Constituția lui demo-cratică, va fi în stare să facă un asemenea efort. Vor trebui transformate atâtea uzine pentru satisfacerea acestui plan militar gigantic, la care se mai adaugă construirea și înarmarea unei flote de 8 milioane tone în 1942 și de 10 milioane tone în 1943 (prevăzute tot în programul lui Roosevelt), vor trebui formați atâția piloți și mecanici pentru avioane, pentru tancuri și pentru vase, vor trebui instruiți atâția artileriști și crea-tă din aproape nimic o armată atât de formidabilă pentru manipularea acestui armament gigantic — încât un mare punct de întrebare se pune cu privire *la aplicarea* programului anunțat. Se pune cu atât mai mult cu cât constatăm că în trecut, programele anunțate de Roosevelt n-au prea fost executate după litera făgăduielilor. De la 1933 încoace Statele Unite au cheltuit miliarde pentru amenajarea și înarmarea bazelor lor navale din Pacific, la Manila, Hawaii, Cavite, Guam și Wake pe care toate Roosevelt le-a declarat inexpugnabile și care toate au căzut la prima suflare a vijeliei japoneze...

La Berlin, cercurile militare se arată foarte sceptice asupra realizării noului program american. *O armată nu se improvizează*, afirmă aceste cercuri, *și tradițiile demagogice și electorale nu pot înlocui tradițiile militare...*

Cine va trăi, va vedea...

După știri de la Londra, ideea unei ocupări a Statului Eire (Irlanda) se agită tot mai mult în Anglia. De Valera a declarat că irlandezii se vor opune oricărei încercări de ocupare a insulei lor și că se vor bate până la ultimul om...

Printr-un decret, s-a hotărât descentralizarea învățământului nostru primar, secundar, special și seminarial. Cu începere de la 15 ianuarie, toate chestiunile relative la școlile și cadrele acestor învățăminte vor fi rezolvate de la inspectoratele locale, reorganizate în acest scop. În ce privește aceste probleme, Ministerul Educației Naționale va funcționa numai ca o instanță de apel, în cazuri anume specificate. Teoretic, măsura e bună dar cu moravurile noastre mă tem că, în aplicare, ea va da greș... Nu putem găsi un ministru ca lumea, dar atâtia inspectori!

Din cauza dificultăților de transport pe această vreme de iarnă grea, s-a suspendat trimiterea colectelor adresate soldaților pe front. Mai bine așa: până acum, și fără iarnă grea, aproape nici un colet n-a ajuns la destinație; s-au pierdut și s-au furat pe drum — e mult mai bine să nu se arunce banii pe fereastră și să nu-și mai facă bieții ostași iluzii degeaba. Din sutele de mii de pachete trimise prin Crucea Roșie, n-a ajuns nici unul unde trebuia! Ce țară de netoți suntem!

Ziarele publică un comunicat prin care se aduce la cunoștința publicului că escroci cutreieră casele și prăvăliile cerând daruri și bani în numele Mareșalului Antonescu, al d-nei Antonescu sau al Consiliului de Patronaj — și comunicatul cere tuturor să nu se lase ademeniți și să dea pe escroci pe mâna Poliției. Mareșalul, Doamna și Consiliul de Patronaj nu se adresează publicului decât prin organele lor speciale (care sunt, comunicatul nu-l spune...).

Până aci nimic de zis (afară numai că comunicatul era inutil), dar ceea ce e formidabil e partea a doua a tartinei prin care *Președinția*

Consiliului de Miniștri declară că autoritățile n-au dreptul să invoce numele Mareșalului, al d-nei Antonescu și al Consiliului de Patronaj, și că nimeni nu trebuie să dea urmare ordinelor primite și întemeiate pe prestigiul acestor înalte supra-autorități...

Ce mărturisire de anarhie! Ce dovadă că cei de sus nu guvernează, ci se joacă de-a dictatura!

De altminteri, pare că Dinastia Antonescu e într-o stare de nervi îngrijorătoare. Georgeta Cancicov, care zbârnâie în anturajul Conducătorilor, dar care nu-și pune căluș la gură, ne spunea ieri (a dejunat la noi): „Dragă, sunt într-un hal de nervi nemaipomenit! Rica¹ nu se mai poate mișca în odaia ei de pachete; Mareșalul urlă și dă cu pumnul în masă — Ică se ține de burtă și se vaită! I-am găsit ieri pe fiecare într-un aparat electric, ca să se potolească!!!...”

DI profesor Alexandru Marcu, subsecretar la Propagandă se plimbă prin Italia, vorbește la Radio despre România și ține conferințe despre Dante, pe care l-a tradus pe românește și l-a trădat. Bani cheltuiți degeaba, căci la ce ne servește să știe italienii unde e România și ce vrea?

Deși a rămas până acum neutră, Brazilia se joacă de-a războiul. La o fabrică de muniții a sărit în aer un depozit de 35 000 „livre“ (?) de dinamită: sunt o sumă de morți și de răniți...

Generalul August Marici, fost șef de Stat Major al Armatei croate, până în august trecut (de aia-l cheamă August?) — a fost arestat „pentru abateri grave de la onoarea ostășească“. Nu se pricepe bine din telegramă dacă e acuzat de furt sau de pederastie. Dar ce se pricepe, e că în Croația banditului Ante Pavelici, toate merg pe dos!...

Dan Geblescu, consilierul Legației noastre din Budapesta, sosit sâmbătă în București, povestește lucruri de necrezut despre tratamentul impus de „tigrii“ lui Horthy, românilor și nemților din regiunea Transilvaniei pe care au ocupat-o în urma Arbitrajului de la Viena. Românii și nemții (sași și șvabi) sunt literalmente lăsați să moară de foame. Pe unde au grâu și porumb, li se rechiziționează și nu li se lasă aproape

¹ D-na Antonescu.

nimic. Pe unde n-au, nu li se dă nimic. Cartele se împart la toată populația, dar apoi jandarmii iau pe ale românilor și pe ale nemților și le rup. Unde nu le rup, cartelele nu servesc la nimic, căci nemților și românilor care încearcă să le folosească li se răspunde regulat că aprovizionările s-au terminat...

Și românii și nemții sunt maltratați și bătuți fără milă, pentru orice pretext. Au fost închiși și bătuți români care au întâmpinat prin gări trenuri cu răniți germani aducându-le în dar fructe, lapte și ce aveau și ei... Pretextul: au trecut fără voie *peste șine!!* Au fost închiși și bătuți nemți care arborau steaguri, sau chiar și stegulețe de hârtie germane! Reclamațiile la Comisia Mixtă (germano-italiană) din Cluj nu duc la nimic, Comisia mulțumindu-se să înregistreze plângerile și să le transmită la Berlin și la Roma...

Populația noastră e însă dârză, și le suferă toate, cu smerenie și cu nădejde... Norocul nostru e că ungurii nu fac deosebire între români și nemți; va veni ziua în care Germania va sili pe maghiari să plătească scump nebuniile pe care le comit azi...

În Ardealul ocupat, măsurile administrative luate de Guvernul din Budapesta au distrus toată viața economică; Clujul e în marasm, *și până și ungurii locali regretă vremea domniei românești*. Astfel toate tranzacțiile săvârșite de la 1919 încoace au fost declarate „revizuibile”, toate donațiile făcute de Stat sau de comune au fost anulate¹, iar împroprietărirea țăranilor a fost și ea *în principiu* declarată ilegală — în multe locuri pământurile au fost chiar redatate foștilor proprietari (cazul Josica, prefect de Cluj).

Clujul e mort. În schimb viață activă la Turda, ajuns centru de tranzații între cele 2 părți ale Ardealului. Geblescu pretinde că la Turda mișună spioni unguri și că autoritățile noastre nu iau destul seamă la acești spioni și la agenții provocatori comuniști pe care Budapesta îi îndestulează cu bani și cu foi de propagandă...

La Budapesta, Legația noastră e pusă la index. Membrii ei nu sunt poștiți decât la gară, când e o recepție oficială, cum a fost cazul cu Ribbentrop. Geblescu nu știe pentru ce a venit Ribbentrop la Budapesta. Probabil ca să mai încurajeze pe unguri *care sunt toți convinși că Germania a pierdut războiul și joacă deja pe ascuns carta anglo-americană*. Organizată cu mult fast, primirea lui Ribbentrop a fost rece — deși școlile erau înșirate pe stradă și mulți curioși priveau, nici un semn de anti-rasism nu și-a făcut drum la trecerea reprezentantului

¹ Astfel s-a reluat locul donat de comuna Cluj pentru construirea catedralei ortodoxe. Biserica zidită pe acest loc a fost închisă...

Germaniei. În ce privește steagurile, la o sută de steaguri ungurești falfăia și unul german.

Horthy s-a înșănătoșit, dar e bătrân. Se vorbește de fiu-său ca succesor pentru Regență. Fiul lui Horthy e în vârstă de 37 ani, e președintele M.A.V.-ului (căile ferate) și petrece nopțile prin „cabareture”, deși e înșurat cu o contesă nostimă, născută Edelsheim...

La Budapesta, singurii amabili cu românii sunt membrii Legației germane, cu ministrul von Jagow în frunte. Încolo, bieții diplomați români nu văd pe nimeni...

Gebleescu insistă mult asupra analizării vieții economice în Ardealul ocupat de unguri: faptul că nu se mai poate face nici o tranzacție asupra proprietăților imobiliare, că însăși dreptul de proprietate a ajuns precar (nimeni nu știe ce va aduce ziua de mâine și al cui va rămâne Ardealul) au paralizat orice inițiativă, pe toate terenurile economiei. Are dreptate, dar nu cred că această paralizie să fie în defavoarea noastră...

Un italian tâmpit, sau numai plătit, a scos la Verona în aprilie 1941 o carte intitulată: *Da Codreanu a Antonescu, România di ieri e di oggi*. Cartea, cu fotografii, face apologia legionarilor și a lui Antonescu, pozat în cămașă verde.. Cum se vede, omul era înapoi cu evenimentele și probabil că și-a scris cartea pe vremea lunii de miere dintre Antonescu și Sima. Treaba lui, a celor care au plătit-o și a celor care au tolerat pe Vojen la Roma și după „rebeliunea” din ianuarie. Ceea ce este însă de necrezut e că sunt tratat *eu* într-însa de „massacrator”! Boul cu pana între copite mă confundă cu Argeșanu... nume probabil cu totul necunoscut lui, pe când de al meu mai auzise! La pag. 178, bestia scrie: „L'ex-Presidente del Consiglio *Argetoianu*, et massacrator...” și apoi mă dă ca mort, în ispășirea păcatelor mele... Cu o pagină mai înainte, mă tratează de *general*, și de succesor al lui Călinescu!

Iată cum se scrie Istoria...

Era să uit numele autorului: Alfonso Panini Finotti!

Miercuri, 14 ianuarie. Azi e Anul Nou stil vechi... Pe stilul strămoșilor noștri, anul 1942 ne-a luat cu ger mare. Termometrul arăta azidimineață – 12°, dar mi se spune că noaptea a fost și mai frig. Zăpadă mare peste toată țara și ger — nimic anormal în ajun de Bobotează, dar neplăcut...

Ieri am avut, prin domnii de la Externe, știri mai precise despre evoluțiile ex-Regelui Carol al II-lea, știri primite de Guvern prin Lisabona. Regele este tot în Mexic; abia acum a primit autorizație de a trece în Statele Unite, unde se va instala zilele acestea. În Statele Unite va lua președinția de onoare a Partidului „Românilor Liberi“ (!!) întemeiat de emigranții și refugiații români din America. Despre cei ce compun în mare majoritate acest partid, se poate judeca după președintele lor activ, dl... Fischer! Președinția de onoare a avut-o până acum Citta Davila (!!); nu se știe dacă Davila s-a împăcat cu Regele Carol (!!) și i-a oferit locul său (!!) sau dacă „partidul“ (!!) a scos pe Davila din scaun ca să înscăuneze pe fostul Rege! Radu Irimescu a cerut și a obținut cetățenia americană și ziarele noastre de azi publică chiar decretul prin care, în urma acestei încetățeniri, i-a fost retrasă, conform legii, cetățenia românească...

Faimoasele declarații la Radio, ale ex-Regelui Carol, n-au fost trâmbițate din Statele Unite, cum s-a spus, ci din Mexic, pe care ex-Regele nu l-a părăsit încă. Și n-au fost nici așa de drastice cum mi s-a povestit... Carol n-a tratat pe fiul său de uzurpator, ci a afirmat numai că nu e în măsură de a domni și guverna fiind prizonierul nemților. A mai adăugat că e convins de victoria anglo-americanilor și că se va pune în fruntea românilor liberi din America, pentru a servi interesele țării sale alături de aliații naturali ai României...

Că joacă cartea Angliei, nimic de zis, căci n-avea alta. Rămâne de văzut dacă Anglia va juca cartea lui, în ipoteza că la pace va mai putea ține cărți în mână...

Ribbentrop s-a înapoiat la Berlin, și ziarele noastre continuă să ignore călătoria lui și să nu scrie un cuvânt despre cele petrecute la Budapesta. Această ridicolă atitudine a fost desigur adusă la cunoștința Berlinului și numai bine n-a putut să ne facă în spiritul celor de la Wilhelm-strasse.

După câte am putut afla de la Externe, principalul scop al vizitei lui Ribbentrop la Budapesta ar fi fost să determine pe unguri să trimită un număr mai însemnat de divizii pe frontul rusesc, la primă vară. Nemții ar cere acest efort ungurilor, pe de o parte ca să-i solidarizeze mai strâns cu Axa (cunoscându-i că pontează pe două tablouri...), iar pe de alta ca să le uzeze materialul și oamenii și să nu-i lase la sfârșitul războiului cu armata intactă. Din acest punct de vedere, demersul lui Ribbentrop la Budapesta ne convine de minune...

Până acum, n-am putut afla dacă șmecherul ministru de Externe al Reichului a reușit sau nu în misiunea sa...

Cu toate dezmințirile lui De Valera, chestiunea ocupării Irlandei e la ordinea zilei, la Londra și în Statele Unite. Ziarele din New York cer debarcarea unui corp expediționar american în Irlanda, ca să facă din această insulă o bază militară pentru viitoare operațiuni în Europa...

La Berlin se pretinde că nemulțumirea împotriva Guvernului Churchill e în mare creștere în Anglia. Opinia publică învinuiește actuala conducere de lipsă de inițiativă pe toate fronturile, afară de Africa de Nord — de lipsă de coordonare și de plan și mai e și foarte impresionată prin înfrângerile din Extremul Orient și prin reducerea rațiilor alimentare în Anglia.

Dacă aceste informații germane corespund sau nu adevărului, se va putea vedea după înapoierea lui Churchill la Londra.

După știri americane ar urma să se creeze la Londra un „Consiliu Imperial de Război“ pentru coordonarea eforturilor Dominioanelor cu ale Metropolei.

După sosirea lui Eden la Londra, s-a spus că Guvernul englez ar fi dat celui din Ankara lămuriri asupra acordurilor și conversațiilor de la Moscova. Fie că destăinuirile lui Eden n-au fost suficiente, fie că n-au fost aduse la cunoștința publicului — presa turcească a început o campanie cerând Angliei să-și dezvăluiească planurile...

A apărut o listă de ofițeri superiori și inferiori decorați cu Mihai Viteazul „post-mortem“. Sunt destui de mulți, prea mulți chiar, din nefericire...

Joi, 15 ianuarie. Ziarele de azi-dimineață publică amănunte, transmise de la Berlin, asupra liniei ocupate de forțele germane pe frontul rusesc. Această linie, pornind de la Leningrad, trece prin Schlisselburg, lacul Ilmen, lacul Zelig (la răsărit de ele), până la Moskaisk și de acolo la est de Kaluga, de Orel, de Kursk, de Harkov, de Taganrog la Marea de Azov. La Berlin, ofensiva bolșevică se consideră ca prăbușită. Cercurile oficiale germane nu manifestă nici o grijă asupra menținerii frontului actual până la reluarea ofensivei de primăvară împotriva Sovietelor, cu tot frigul neobișnuit care continuă să stânjenească operațiunile. Experții militari germani pretind că rușii au comis o mare greșală aruncându-și toate rezervele și ultimul lor material de război în ofensiva de iarnă pe care au dezlănțuit-o, care a dat greș și le-a mistuit puterile de rezistență în primăvară. Să fie așa! Dar comunicatul Marelui Cartier german, de ieri, nu mă

încântă căci mărturisește pe sectoarele din Centru și de la Nord „lupte grele în care bolșevicii au suferit pierderi sângeroase” — formulă care de obicei acoperă insuccese. Dacă sunt, să dea Dumnezeu să fie locale, și fără importanță... În Crimeea, acalmie...

Japonezii înaintează în Malaezia. Au pătruns pe teritoriul Sultanatului Malaka, la o sută și ceva de kilometri de Singapore. Forțele lor au mai ocupat insula neerlandeză Tarakan, care produce circa 700 000 tone petrol pe an. Un vas port-avion american, de 33 000 tone, de tipul *Laxington* a fost scufundat.

Generalul Wawell și-a mutat cartierul general la Batavia.

În Australia enervare mare; s-a hotărât ca nici un regiment australian să nu mai fie trimis pe fronturi îndepărtate...

La Tokio s-a fixat un nou plan de construcții navale în stil mare.

În Africa de Nord, pe front, lupte fără însemnătate. După o știre din Cairo, neconfirmată încă, britanicii ar fi ocupat localitatea Solun, împresurată deja de mult și izolată de forțele italo-germane.

Witzleben, care s-a înapoiat de la Berlin, îmi povestește că acolo, în ce privește frontul rusc, încrederea în victorie e desăvârșită. Spiritul trupelor pe front e excelent, cu tot frigul care domnește și armata abia așteaptă primăvara ca să pornească cea mai formidabilă ofensivă din câte s-au văzut...

Cu privire la schimbările în comandament, ele n-au avut un substrat îngrijorător. Brauchitsch și Rundstedt pe de o parte și Cartierul General, al cărui suflet este generalul Jodl, pe de alta, n-a mers niciodată bine. Astă-toamnă, Brauchitsch și Rundstedt au fost de părere să se oprească ofensiva pentru iernare și să nu se meargă prea departe de linia pe care au fost instalate rezervele și aprovizionările. Rundstedt ar fi spus: „Dacă-mi dați ordinul, voi ocupa și Rostovul, dar cu perdeaua de trupe de atac pe care o am *nu mă voi putea menține...*!”. Ordinul a fost dat și urmările sunt cunoscute. Ca să ispășească greșeala altora, Rundstedt a fost pe nedrept înlocuit prin mareșalul Reichenau... Cu mareșalul von Bock, lucrurile s-au petrecut tocmai pe dos. „Dacă-mi mai dați încă o divizie, iau Moscova!” — a afirmat comandantul forțelor din Centru. I s-au dat divizii după divizii și Moscova tot n-a fost luată. Dar bizuindu-se pe afirmările lui von Bock (care până atunci își îndeplinise toate făgăduielile), Hitler a anunțat în zgomotosul său discurs din octombrie ocuparea Capitalei sovietice... Înlocuirea lui von Bock prin mareșalul List, a fost astfel până la un punct justificată...

Cel care conduce de fapt Cartierul General în numele lui Hitler, nu e Keitel, ci generalul Jodl (ajutorul lui Keitel), un general de prima or-

dine. Alt general foarte cotate și destinat la înalte comandamente, ar fi generalul von Manstein, care deocamdată comandă în Crimeea.

Witzleben a văzut la Berlin și pe Clodius. Secătura e nemulțumită de noi, *fiindcă nu le dăm destule*, și mai ales fiindcă suntem atât de prost organizați economicște și *nu știm* ce avem și ce putem da (aci au dreptate). Negocierile cu Resmerița sunt totuși aproape sfârșite. Ca să mai scadă activul nostru în clearing, Germania ne va da *aur!!!* Legea prin care au fost suprimate societățile de export de cereale din România a înfuriat pe nemți. Clodius a destăinuit totuși lui Witzleben că s-a găsit o formulă prin care să se permită *societăților germane* să lucreze mai departe (probabil pe cale de mandat din partea Statului)...

Knatchbull-Hugessen, ambasadorul Angliei în Turcia s-a înapoiat de la Moscova la Ankara și a avut o lungă întrevedere cu Saracioglu, căruia i-a remis un mesaj din partea lui Eden și altul din partea lui Stalin... Ce a spus englezul turcului, nu știm noi — dar *Agenția D.N.B.* pre-tinde a ști că Stalin ar fi cerut Strâmtoarele și că Eden le-ar fi dat (parcă ar fi ale lui!). Știrea agenției germane e menită să întărească opinia publică turcească; în realitate e puțin probabil că în situația de azi, Stalin să fi emis pretenții asupra Strâmtoarelor, și mai puțin probabil ca englezii — oricare ar fi situația — să consimtă la o înstăpânire rusească asupra Dardanelor...

După informațiile Axei, Churchill se înapoiază din America la bordul unui submarin! Dat fiind temperamentul lui Churchill, care vrea să cunoască toate, lucrul nu e exclus — dar axiștii fac din această hotărâre a premierului britanic o mărturisire de slăbiciune și de nesiguranță a Atlanticului... „Regina Mărilor“, obligată să-și ascundă șeful Guvernului între două ape!

Aseară, poftit la un ceai de Quaranta, am făcut cunoștința lui Bova Scoppa, ministrul Italiei. Mi-a părut un băiat inteligent. S-a arătat încântat că mă vede, cunoștea toată activitatea mea, mă ridica în ceruri cu laudele! Ar fi fost mai simplu și mai politicos, să-mi facă o vizită și să se prezinte, cum au făcut toți predecesorii săi! Am crezut că abținerea lui de a lua contact cu mine era datorată unor instrucțiuni menite să nu jignească pe Antonescu — dar din conversație m-am convins că o asemenea preocupare nu există, și că atitudinea lui era pur și simplu rezultatul unei lipse de educație și de curtoazie....

Nu i-am vorbit despre cartea lui Panini-Finotti, deoarece am însărcinat pe Georges Duca¹ să o arate lui Ică, căci — lucru de necrezut — am mai găsit într-însa interesanta constatare că „ruptura“ dintre Mareșalul Antonescu și legionari a fost determinată de faptul că *Mareșalul a aprobat și recunoscut Arbitrajul de la Viena, pe când legionarii, nu!!!!* Iar pe coperta volumului, steagul verde cu gratia de aur și harta României ciuntite stau față în față cu emblemele Mișcării Legionare și a Mareșalului! N-am priceput perfidia acestei așezări decât după ce am citit cartea...

Generalul Niculescu, comandantul Bucureștilor mi-a lămurit ieri cele întâmplate în preajma Sărbătorilor cu legionarii, despre care s-au povestit tot felul de lucruri, bazate numai pe zvonuri necunoscute. În realitate n-a fost nimic la București. S-a descoperit în închisoarea din Aiud un complot bine organizat pentru eliberarea deținuților de acolo, care din neglijența directorului, izbutise să-și procure armele și uneltele necesare pentru evadarea lor... Dacă nu descoperea complotul la timp, scăpau toți, și la Aiud erau închiși cei mai periculoși... Agitația legionară a reînceput și prin cuiburi, dar pe o scară mai timidă; adevărata agitație se făcea în închisori, căci toți conducătorii sunt închiși... Mareșalul Antonescu s-a înfuriat, a destituit pe directorul general al Închisorilor și mai mulți directori de penitenciare, și lucrurile au reintrat în ordine. S-au făcut și arestări prin cuiburi...

Un foarte periculos legionar Boianu, a scăpat de la Malmaison. Fusese adus ca martor într-un proces și mituind un plutonier a izbutit să se facă nevăzut, și nici n-a mai putut fi găsit! Legionarii erau înțeleși să „citeze“ ca martori pe cei mai violenți din cei închiși, în nădejdea că pe drum, sau chiar de la Malmaison „martorul“ să poată evada... Dar n-a izbutit decât zisul Boianu. Acum s-a luat măsura să nu se mai aducă martorii citați. Până aici, grefele trimiteau adresele lor de chemare direct penitenciarelor, care executau ordinul. Citațiile vor fi în viitor trimise Ministerului de Justiție, care le va pune la dosar...

Recrudescenta Mișcării Legionare nu e periculoasă — pretinde generalul Niculescu — dar agitația trebuie supravegheată și înăbușită pe loc...

Radu Lobei, fostul șef de cabinet al lui Călinescu, fusese dat în judecată pentru delapidare din fondurile Ordinii Publice. Procesul a fost

¹ Însărcinat vremelnic cu conducerea directivei Politice în Ministerul de Externe.

instruit de instanțele ordinare, deoarece Lobei nu era „fost demnitar“. Acestea l-au achitat, inculpatul putând dovedi că n-a manipulat fondurile decât „din ordin“. Instanțele ordinare au înaintat însă dosarul Comisiei Speciale pentru controlul mânuirii fondurilor secrete (prezidată de Căpă-tână), ca să decidă „asupra întrebuirii fondurilor înseși și asupra răspunderii celor în drept“...

A mai scăpat un pungaș!

S-a mai blocat și bumbacul. Încetul cu încetul vom ajunge să trăim într-un falanster în care „stăpânirea“ ne va furniza și hârtia de șters la c.r!

Ziarele publică o nouă listă de decorați cu Mihai Viteazul: de data asta este vorba de vreo 30 și ceva de ofițeri inferiori, de la sublocotenant la căpitan, scăpați cu viață, din aprigele lupte de astă-vară. Se dau pe scurt și faptele pentru care au fost decorați. Toți, unul și unul; nu se mai fac abuzurile din 1916 și 1917. Foarte bine!

Vineri, 16 ianuarie. Frigul a mai scăzut. Ieri la ora 7 dimineața erau – 16°, azi la aceeași oră sunt numai 11 grade. Dar pe frontul rusesc, după comunicate, e tot prăpăd. Cu tot gerul care domnește acolo, pare că germanii mențin liniile lor neatînse — ba ei anunță chiar succese, la Centru, la est de Harkov — și la Sud, la răsărit de Taganrog. În Crimeea, bombardări germane (aeriane) serioase la Feodosia și la Kerci, cu efecte sensibile. Bătălia, la est de lacul Ilmen pe platoul Valdai e încă în curs.

În Finlanda operațiunile sunt paralizate printr-un frig ce nu s-a mai pomenit de 40 de ani. La Hangö, finlandezii au pus prizonieri ruși să curețe minele. Ele sunt însă atât de numeroase, încât curățirea va mai dura câteva săptămâni și numai după ce vor fi toate ridicate sau distruse se va permite populației să se reîntoarcă la căminele ei.

Toate succesele trâmbițate de Londra în numele rușilor, precum reocuparea Harkovului, Kurskului etc. sunt de domeniul fanteziei. O spun cel puțin nemții, căci eu n-am fost la fața locului să controlez, dar pare că adevărul e de partea lor, și că succese pe frontul rusesc nu sunt trâmbițate de emisiunile anglo-saxone decât ca o compensație pentru dezastrele suferite de englezi și de americani în Pacific...

În Malaezia, japonezii înaintează vertiginos pe 3 coloane, spre Singapore. Trupele nipone au pătruns în Sultanatul Jahore și nu mai sunt

despărțite de marea bază navală britanică decât printr-un teritoriu larg de vreo 80 de kilometri... Toate bazele militare din Celebes au fost cucerite, și celelalte, Molucce, ca și Jawa și Sumatra vin acum la rând...

Marele vas port-avion torpilat de japonezi ar fi fost mai exact identificat; nu e un vas de 33 000 tone, tip *Lexington* ci un vas mai mare, de 45 000 tone — cel mai mare și cel mai nou din flota americană. Odată cu dânsul, au pierit și 100 avioane, care n-au avut timp să decoleze... Din 7 vase port-avion, flota americană a mai rămas cu 5.

La *Radio Londra*, în emisiunea de ieri la amiază, s-au rezumat articole fulgerătoare publicate de presa engleză împotriva incuriei administrației civile ca și celei militare care au permis dezastrele din Extremul Orient și pierderea unor baze pentru recucerirea cărora Anglia va trebui să sacrifice mii și mii de vieți... Dat fiind că emisiunile Radiofonice se fac sub cenzură, violența atacului săvârșit împotriva Guvernului de postul din Londra e simptomatic și dovedește că opinia publică engleză e extrem de surexcitată... O schimbare de Guvern, cu toate marile nemulțumiri ce se manifestă, nu e posibilă. Englezii n-au un om mai hotărât și mai dinamic ca Churchill — dar e probabil că Churchill va fi silit să arunce lest...

Radio Londra a mai mărturisit ieri teribilele atacuri asupra Maltei — 17 bombardamente în 12 ore... — lăsând să se înțeleagă că o evacuare a insulei de către forțele britanice ce au mai rămas, nu e exclusă...

Ocuparea localității Solun de către englezi nu s-a dovedit exactă: și ieri s-au dat atacuri violente asupra acestei poziții, care, deși izolată, rezistă încă...

Dansatorul Ciano a sosit la Budapesta. După Ribbentrop. Se vede că ungurii se lasă greu cu trimisul de trupe pe front...

Sosirea lui Ciano la Budapesta (primit cu aceleași onoruri ca Ribbentrop, și cu mai multă căldură, cu toată temperatura scăzută) — n-a fost trecută sub tăcere de ziarele noastre (de ce aceste două atitudini diferite?), care se mulțumesc însă să anunțe faptul, fără a-l comenta, nici sublinia.

De ce această deosebire între cele două vizite? Ne-a supărat mai mult vizita lui Ribbentrop ca a lui Ciano? Sau am vrut să dăm o lecție nemților? Oricât de caraghioasă ar părea această ipoteză, ea este oarecum întărită printr-un mic fapt divers în-tâmplat sâmbăta trecută, care a făcut totuși oarecare vâlvă. Sâmbătă seara a avut loc un banchet pentru comemorarea nu știu câtor ani de existență a ziarului *Curentul*. La

acest banchet, după ce s-a citit o telegramă de cordiale urări din partea lui Ică Antonescu, Pamfil Șeicaru a ținut un logos în care a înjurat pe nemți „care ne sărăcesc“ și a emis ideea că am putea să încercăm și cu rușii “!!! Las la o parte inconștiența acestor declarații, las la o parte faptul că până ieri Șeicaru mânca la ieseles nemților și italienilor (să îi fi retras prietenii subvențiile?), las la o parte lipsa totală de calificare a țiganului pentru a se pronunța în asemenea chestiuni — dar faptul că cuvinte ca cele spuse sâmbătă seară au putut fi rostite în fața a 60 de persoane sub auspiciile unei tele-grame semnate de Președintele Consiliului de Miniștri, dă mult de gândit... Să ni se fi urât cu binele? Sau își imaginează Guver-nul nostru că trecând sub tăcere faptele reprezentantului Germaniei și punând pe un salariat să înjure Reichul, îi va folosi la ceva? Tare trebuie să scârțâie axa, între Berlin și noi, ca să se ajungă la astfel de proceduri... Să sperăm că sunt reacții de mânie trecătoare — *căci nu s-a sfârșit cu rușii...*

Comisia de Anchetă pentru mânuirea fondurilor secrete a găsit în gestiunea lui Moruzov o sumă de 160 milioane nejustificată. Comisia Prezidențială de judecată, după mai multe amânări și-a dat în fine sentința: D-na Aurora Florina Moruzov a fost osândită la restituirea (!) sumei de 35 milioane lei (tatăl său a fost ucis la Jilava)! Ia-i de unde nu sunt!

Multă vâlvă în jurul naturalizării lui Irimescu. Lumea se miră că i s-a retras numai cetățenia, la noi, și că n-a fost și degradat în armată, ca dezertor în timp de război... Irimescu e și membru al Jockey-Clubului, și mulți din colegii săi vor să ceară radierea lui... Ce să-i pese lui Irimescu! Trăiește el bine și liniștit în America?

Conferința Statelor Sud-Americane a început ieri, la Rio de Janeiro. Statele Unite fac tot ce pot ca să atragă Puterile Americane rămase încă neutre, în război. Nu se poate ști ce se va întâmpla, dar până acum prevederile sunt că America de Sud va rămâne neutră, într-o neutralitate binevoitoare însă, față de anglo-saxoni.

Sâmbătă, 17 ianuarie. Toată noaptea a viscolit, dar azi-dimineață termometrul nu arată decât – 9°, contra – 11° ieri-dimineață și – 16° alaltăieri. Pare că gerul vrea să mai slăbească; să dea Dumnezeu să fie așa.

Pe frontul rusesc și în Africa de Nord, nimic special. Lupte locale, fără consecințe.

Pe frontul rusesc, anunță mici succese și nemții și bolșevicii. Pare totuși că ale nemților sunt mai serioase. De la Leningrad la Taganog, linia frontului rămâne neschimbată și pierderile moscoviților sunt mari în oameni și material.

Japonezii își continuă campania conform planului stabilit. La Singapore, panică mare, din cauza bombardamentelor repetate.

Conferința Pan-Americană de la Rio de Janeiro s-a deschis printr-un mare discurs al Președintelui Braziliei, Vargas, care a definit scopul Conferinței: apărarea libertăților și intereselor Statelor Americane. Vargas a vorbit despre solidaritatea Statelor Sud-Americane cu Statele Unite ale Americii de Nord și a încheiat printr-un imn de proslăvire a libertăților democratice... După dânsul a vorbit Summer Welles, subsecretarul de Stat al Statelor Unite, căutând să atragă toate Statele Americii Latine în sfera intereselor Puterilor anglo-saxone. S-a hotărât că conferința să ia sfârșit în ziua de 26 ianuarie.

A murit Ducele de Conaught, în vârstă de 91 de ani. Era cel din urmă fiu al Reginei Victoria și Marele Patron al Masoneriei engleze. A fost unul din factorii importanți care a contribuit la împăcarea ex-Regelui Carol al II-lea cu Casa Domnitoare engleză...

Dl Edo Bulat, cel dintâi ministru al Croației la București a fost rechemat. Dl Ică i-a oferit ieri un dejun de adio, cu discursuri. Cei doi oameni de Stat, au reglat între altele, și la repezeală, soarta Europei...

Regele Mihai a fost patru zile la vânătoare și a distribuit iepurii și fazanii împușcați spitalelor militare din București.

Știri rele de la bietul doctor Danielopol, plecat la Viena să se caute, după lungi suferințe care l-au ținut în casă și în pat de luni de zile. Se zice că ar avea un cancer generalizat... Abia a împlinit 60 de ani.

Duminică, 18 ianuarie. A nins și a viscolit ieri toată ziua și a viscolit toată noaptea — ninge și viscolește și acum! Și termometrul a căzut la -12° . O iarnă ca în povești! Ne așteptăm la întreruperi de trenuri și la tot felul de nenorociri...

De pe frontul rusesc, unde situația este neschimbată, ne vine în fine o veste bună, de la Berlin se telegrafiază că „trupele germane și române domină situația în sectorul Kerci“, și că în curând peninsula cu același nume va fi curățită de ruși. În sectoarele din Centru și Nord, luptele continuă, cu efective scăzute de o parte și de alta. La est de Kursk, nemții au cucerit câteva sate, dar esențialul este că linia frontului nu se mișcă, în trăsăturile ei generale.

Ofițerii care vin în concediu de pe front ne lămuresc că frigul nu împiedică în mod direct operațiunile, ci indirect: germanii au trimis foarte mulți soldați acasă în concediu, așa încât efectivele s-au subțiat foarte mult. Astfel, de-a lungul Mării de Azov, un regiment de Cavalerie românesc (al 9-lea Roșiori) e înșirat pe o distanță de 100 kilometri... Deși efectivele sunt mai numeroase în zonele de șoc, ele sunt totuși reduse la un *minimum defensiv*, și așa vor rămâne până la reluarea ofensivei. „Războiul de poziție“, pentru tot timpul iernii, apare astfel hotărât nu numai din cauza greutăților de manevră și de ravitaliere pe ger și pe zăpadă, dar și pentru a permite unui număr cât mai mare de oameni să-și îngăduie un răgaz acasă și în familie...

Toate bune, numai de ar trece iarna mai iute, să revedem ofensiva germană împotriva rușilor reluată.

În Africa de Nord, cu toată presiunea forțelor britanice, ofensiva acestora pare oprită; parcă și acolo s-ar fi creat un front de poziție. Malta continuă să fie ciocănită zi și noapte; instalațiile englezilor sunt subterane — totuși se pune chestiunea: cât va mai putea rezista această bază aeronautică, căci bază navală nu mai e de mult?

Japonezii înaintează mereu spre țintele lor. La Singapore se semnalează dezordini grave și panică de pe urma bombardamentelor aeriene. Dezordinele sunt provocate mai ales prin închiderea digului care leagă Insula Singapore de Malaczia, închidere ce împiedică populația Singapore-lui să fugă de bombe... Trupe australiene au fost debarcate, dar prezența lor a mărit și mai mult încurcătura...

Mareșalul von Reichenau, numit de curând comandant al forțelor germane din sudul Rusiei, în locul mareșalului von Rundstedt, a fost lovit de

o congestie cerebrală acum câteva zile și a murit pe drum spre Germania, unde s-a încercat să fie transportat. Reichenau s-a distins în luptele din Belgia și din Franța și se bucura de mare vază. Führerul a hotărât să-i facă funeralii naționale și va fi reprezentat la aceste funeralii prin Reichsmarschalul Göring și prin... mareșalul von Rundstedt, predecesorul mazilit al defunctului în ultimul său comandament...

Imperiul Britanic începe să se clatine. Imposibilitatea Angliei de a-și apăra posesiunile și protectoratele descurajează țări și popoare ce nu mai erau legate de metropolă decât prin firul prestigiului unei Puteri, până aci invulnerabile. Veleități de independență în Australia se traduc prin cereri de ajutor adresate Statelor Unite și prin tendințe de a nu mai trimite contingente pe alte fronturi de luptă. La Melbourne și la Sidney se vorbește pe față de „Independență“. În Conferința Africii de Sud s-a mers mai departe: o moțiune cerând „independența“ a întrunit în Parlamentul Dominionului 48 voturi, contra 90... În fine, în congresul Pan-indian, ținut zilele trecute s-a proclamat că Indiile nu vor putea fi apărate decât prin recunoașterea „Independenței“ Statului indian...

La Berlin s-a publicat o listă oficială a pierderilor suferite de marina britanică numai în apele occidentale, de la începutul războiului. După această listă au fost distruse:

De germani: 2 vase de linie, 4 purtătoare de avioane, 17 crucișătoare, 82 distrugătoare și 47 submarine.

De italieni: 1 vas de linie (probabil), 11 crucișătoare, 18 distrugătoare și 42 submarine...

Churchill s-a înapoiat ieri după-amiază la Londra. N-a trecut oceanul pe un submarin, cum s-a spus, ci pe un hidroavion care l-a depus, împreună cu tovarășii săi de drum, ieri-diminează la Plymouth. Se vorbește la Londra despre o mare remaniere ministerială. Miniștrii Războiului și Armamentului, precum și șefii resorturilor economice ar urma să fie schimbați. Ar ieși din Guvern lordul Beaverbrooke și ar re-entra într-însul Duff Cooper... Poate că sunt numai zvonuri, dar prea sunt multe nemulțumiri mari în Anglia — și probabil că Guvernul își va mai modifica componența.

De mâine înainte pâinea nu se va mai vinde decât cu cartele. Trei sute de grame de cap de om pe zi, și numai cinci zile pe săptămână: două zile se va mânca mămăligă. Țara românească lipsită de făină, și încă după o recoltă abundentă de grâu: trăiască Economia noastră Națională! Muncitorii din fabrici vor primi 600 grame pe zi, în loc de 300.

Arhiducesa Ileana (fata Mamei) a fătat la castelul Sönnberg, lângă Viena, încă o fată... Exagerează!

Cristina Stancev, nenorocita condamnată la moarte în Bulgaria și refugiată în România — al cărui caz a fost raportat în aceste „Însemnări“, a murit de tuberculoză după 4 ani de închisoare preventivă la noi... Fată fără noroc!

Bolșevicii înființaseră la Chișinău, în liceul „Regina Maria“, un muzeu antireligios în care batjocoreau toate credințele religioase. S-au gândit în fine ai noștri să-l desființeze...

Zvonuri persistente în oraș despre rechemarea lui Killinger. Se dau mai multe versiuni: după una ar urma să îi se încredințeze postul de adjunct pe lângă Himmler în fruntea Gestapo-ului (în locul lui Hildreich (?) numit Protector la Praga în locul lui Neurath); după alta rechemarea s-ar datora neînțelegerilor lui Killinger cu Misiunea economică germană din România, zisul Killinger arătându-se prea favorabil punctului de vedere românesc — după o a treia versiune în sfârșit, rechemarea ministrului Germaniei ar fi uneltită de Fabricius, reintrat în favoare și la Wilhelmstrasse și care nu iartă pe Killinger că i-a luat locul...

Toate aceste zvonuri își așteaptă însă confirmare.

Mi se spune că nemții au luat în posesie localul Legației sovietice din Șoseaua Kisselef. Ar fi o nouă încălcare a dreptului internațional — dar ce „drept“ a mai rămas în picioare în vremurile noastre? Legația Angliei în schimb, e neocupată, cu pecețile pe uși...

Alt mănunchi de zvonuri: Se zice că raporturile noastre cu Germania sunt cam încordate. Așa s-ar explica „boicotarea“ vizitei lui Ribben-

trop la Budapesta și... discursul lui Șeicaru. Mareșalul Antonescu ar fi exasperat de cererile germane, de cele pe terenul economic — căci cele de ordin militar au fost acceptate cu supunere în fața Soartei. Când a venit Marinescu la el cu decretul „interpretativ“ privitor la Societățile germane de export de cereale (conform înțelegerii de la Berlin), Antonescu l-a dat afară și i-a cerut, dimpotrivă, măsuri mai drastice pentru împiedicarea nemților de a acapara tot.

Un alt fapt ce ar fi înfuriat pe Mareșal, e că tinerii trimiși ca ucenici la lucru în Germania, în loc să fie întrebuințați în fabrici ca să învețe ceva, au fost puși să măture străzile... Ba au fost chiar îmbrăcați în verde și puși să defileze cântând cântece legionare! Faptul s-ar fi întâmplat la Viena și ar fi fost semnalat de generalul Mazarini aflător acolo, în căutarea sănătății lui fiu-său... Antonescu ar fi protestat direct la Hitler și ar fi cerut... să-i dea pe Sima! Cei de la Siguranță pretind că Sima va fi extrădat zilele acestea.

Iar cei din jurul lui Antonescu povestesc că nevoile nemților de efective sunt atât de mari, încât Antonescu e în largul lui, ridică tonul și va obține tot ce vrea...

Tanriöer a fost ieri să mă vadă: mi s-a arătat mai puțin categoric ca acum opt zile în ce privește transporturile de trupe germane spre frontiera turcească. Recunoaște și el acum, *că ceva e în pregătire*. După informațiile lui, ar fi început transporturi de trupe ungurești, spre Rusia, prin Lemberg... Mișcare de trupe de asemenea spre Serbia, unde războiul cu partizanii continuă, mai dârz ca oricând...

Mareșalul Keitel a sosit ieri la Budapesta (nimic în jurnale...). Unii cred că a fost trimis să hotărască pe unguri să dea contingentele cerute de Ribbentrop, după răspunsul lor evaziv (aceeași misiune ar fi avut-o Ciano) — alții spun că contingentele au fost acordate, și că Keitel a fost însărcinat cu coordonarea transporturilor și cu întocmirea planurilor de executare.

Aflu că Mareșalul Antonescu ar fi fost invitat la Berlin, pentru o înțelegere directă asupra punctelor în litigiu între cele două Guverne. Mareșalul s-ar lăsa greu și tergiversează... Are și argumente meteorologice de a întârzia: pe viscol nu pot zbura avioanele!

Dacă chemarea Mareșalului e adevărată, zvonurile de neînțelegere mai sus notate ar primi un început de confirmare....

Luni, 19 ianuarie. Boboteaza veche ne întâmpină azi cu – 13°. A nins ușor și toată noaptea asta și viscolul tot suflă, dar mai domolit. Parcă vrea Dumnezeu să ne îngroape sub zăpadă...

Cu toată iarna cumplită, germanii înregistrează succese locale în Comunicatul lor, pe tot frontul rusesc, și la Nord, și la Centru, și la Sud. Să reținem din ele faptul că forțele nemțești și aliate își mențin „grosso modo” liniile, pretutindeni...

Printr-un ordin de zi pe armată, Hitler schițează cariera mareșalului von Reichenau „care a întrupat toate virtuțile soldatului german” și a fost primul conducător al unei armate blindate, în Polonia, în 1939...

În Africa de Nord, linia frontului neschimbată, dar capitularea Solun-ului e mărturisită în comunicatele de ieri, atât germane cât și italiene, care anunță că istovite de muniții și de aprovizionare, trupele închise acolo au trebuit să se predea, după două luni de rezistență eroică.

Izolată, Solun-ul era condamnat și căderea lui era așteptată. Englezii au anunțat-o de acum patru zile...

Japonezii continuă marșul lor victorios. Cu Borneo au terminat-o. Cu Filipinele mai au de lucru. În Malaezia au ajuns la 68 kilometri de Singapore, pe care-l bat zilnic cu aeroplanele. Englezii anunță că trupele australiene debarcate la Singapore au pornit împotriva inamicului și că o altă ofensivă britanică se îndreaptă din Birmania spre Thailanda.

O convenție militară a fost semnată la Berlin între Germania, Italia și Japonia, privitoare la conducerea războiului. Despre conținutul ei nu se dă nimic în vileag. Convenția a fost semnată de Comandantul Suprem al forțelor armate germane și de către un reprezentant al Înaltelor Comandamente italian și japonez.

Ciano a părăsit ieri-seară Budapesta. Despre scopurile și rezultatele vizitei sale n-a răsuflat încă nimic în public...

Conferința Pan-Americană continuă. Se discută ruperea relațiilor cu Statele Axei și cu cele afiliate ei. Brazilia e pentru ruptură. Chile, Argentina, Paraguay și până la un punct și Peru — contra. Deocamdată...

Deși liniștea e departe de a fi restabilită în Croația, profesorul Herescu a fost trimis să țină o conferință la Zagreb și să facă atmosferă pentru România. Pare că a avut succes, și în tot cazul câteva mese oferite de Buzdugan, ministrul nostru, de Miciora, atașatul de presă, și de croați. Mesele s-au lăsat cu discursuri de înfrățire și la ele a asistat și dl Benzon, noul ministru croat la București. Conferința lui Herescu a avut de subiect „formațiunea poporului român“. Acum croații sunt lămurii asupra noastră. „Ça nous fait une belle jambe“ — vorba francezului...

Orașul e plin de zvonuri, mai rău ca oricând. Pe lângă cele notate ieri, „unul singur, bazat pe confidențe de la Statul Major“ — așa pretind cel puțin cei care-l răspândesc — stabilește că Guvernul a refuzat Germaniei un nou contingent militar pentru primăvară, pe frontul rusesc. Mareșalul Antonescu promisese 500 000 de oameni, dar Statul Major a sfârșit prin a-l convinge (!!) că nu mai puteam (?) mobiliza nici un om... Refuzul nostru ar fi determinat răceala constatată în raporturile noastre cu Reichul și chemarea lui Antonescu la Berlin... Și această știre îmi pare de domeniul fanteziei, dar o înregistrez ca un semn al evoluției opiniei noastre publice — și fiindcă mi-a fost dată de oameni serioși...

În curând vom fi lămurii.

Marti, 20 ianuarie. Viscolul a încetat dar continuă să ningă și termometrul e tot la - 13°. Ninge de 5 zile. Zăpada a copleșit totul, rău ne pedepsește Dumnezeu! Așa o iarnă n-a mai fost la București din 1929...

Cu toată vremea rea care trebuie să bântuie și pe acolo, am primit ieri în fine o veste bună din Crimeea: trupele germane și române, sub comanda generalului von Manstein au reluat Feodosia. Au fost făcuți 4 600 prizonieri, o mică parte din trupele rusești debarcate a putut să se reîmbarce, restul a fost nimicit. Au scăpat însă prea puțini, căci marea, în port, este înghețată iar vapoarele au fost bombardate tot timpul... În Feodosia s-au capturat 73 care de asalt, 77 tunuri și mult material mărunț, muniții și aprovizionări.

La Feodosia a fost principala debarcare sovietică în Crimeea; din cauza acestei debarcări, trupele germane din peninsula Kerci au trebuit

să fie retrase ca să nu fie tăiate. La Statul nostru Major se crede că acum toată Crimeea va fi repede curățită. Diviziile germane și române (în tot vreo 3 din care una română) au fost îndreptate din nou împotriva Sevastopolului, care probabil nu va mai putea rezista...

Comunicatul german de ieri, care ne-a confirmat această bună veste, ne-a cam stricat însă bucuria prin știrea unui viguros atac început de bolșevici în regiunea Donețului... Respinși pe tot frontul, rușii încearcă acum o ofensivă la Sud... Să dea Dumnezeu să reziste nemții și aci. Din nefericire sunt pe poziție și italienii, și slovacii, și spaniolii... Răul e că nu se pot trimite trupe în ajutor decât foarte greu, din cauza imposibilității de aprovizionare și de transport al munițiilor: căile ferate sunt înzăpezite, locomotivele înghețate — iar automobilele aproape inutilizabile... Ce iarnă, Doamne! Și câte suferințe trebuie să fie pe front!

În Africa de Nord, nemții pretind că sunt într-o situație favorabilă, cu toată pierderea Solun-ului și a micii sale garnizoane. Ei dezminț categoric știrea că englezii ar fi debarcat în provincia Tripoli. Preamărirea succesului de la Solun, ca și știrea falsă a debarcării în Tripolitana ar fi menite să impresioneze Conferința de la Rio de Janeiro și să compenseze dezastrele zilnice din Extremul Orient.

În Malaezia, japonezii au ajuns până în fața insulei Singapore și au încercuit o armată engleză de vreo 20 000 de oameni...

După informații din Tokio, generalul Wawell ar fi demisionat din comandamentul său, din cauza înfrângerilor suferite, și ar fi fost chiar înlocuit. Știrea nu este însă confirmată din partea englezilor...

Generalul von Brauchitsch a suferit o grea operație și se află mai bine. Comentând această știre — care aruncă o nouă lumină asupra înlocuirii generalului în fruntea armatei — și apropiind-o de moartea tragică a mareșalului von Reichenau, decedat pe când era transportat în Germania, paralizat — presa berlineză subliniază că criza de comandament în jurul căreia englezii au făcut atâta vâlvă, a avut un substrat de ordin fizic iar nu de ordin moral. Generalii germani au dus în toată compania viața soldatului, hrănindu-se de la cazanul lor și supunându-se la toate oboselile celor mulți. Oameni mai în vârstă, unii din ei n-au putut suporta un asemenea regim, și au căzut. Dar pentru unul care cade, se ridică alți zece în loc...

Boala nemiloasă a răpus și pe generalul Popescu Ion zis „Jack“, până mai ieri subsecretar de Stat la Interne...

La Rio de Janeiro, Conferința continuă. Presiunea Statelor Unite a ajuns la maximum de intensitate. E probabil că sub amenințările colosului din Nord, Statele slabe de îngeri vor ceda, și vor rupe relațiile cu Pute-rile Axei...

Negocierile economice dintre noi și Germania s-au încheiat cu bine, zi-ce-se. Acordul a fost semnat la Berlin, de Clodius și de Resmeriță. Asu-pra conținutului, nu suntem încă informați, dar pare că, cursul mărcii n-a fost modificat.

Guvernul ceh din Praga (există un Guvern ceh în Praga?) a demisionat. Președintele (!) Hacha a însărcinat tot pe Krejci cu formarea noului Ca-binet.

Un decret-lege promulgat ieri stabilește norme foarte aspre pentru funcționarii publici. Ei nu vor mai putea demisiona și vor fi nevoiți să meargă în orice loc li se va da ordin, fără a putea reacționa împotriva mutărilor lor. Abaterile vor fi pedepsite cu închisoare și cu trimitere în lagăr... Legea e valabilă pentru toată durata războiului, și va putea fi extinsă, prin decret, și după încetarea ostilităților... Legea e bună; dar ce înjurături va mai încasa Guvernul!

Moștenitorii lui Victor Iamandi, osândiți deja să plătească Statului 11 milioane cheltuite „nejustificat“ de fostul ministru de Justiție, din fondurile „de dispoziție“ — au mai fost condamnați să mai restituie alți 740 000 lei preluați din „fondul cheltuielilor penale“... Foarte bine — dar prea se condamnă numai morții! Călinescu, om cinstit e conda-mnat, dar șeful său de Cabinet, escrocul Lobei este achitat! Și câți alții! La controlul averilor, un Mirto și un Ioanițescu au fost declarați „ușă de biserică“, la repezeală — iar pe mine (de!) m-au frecat un an, până să-mi claseze dosarul!

Un comunicat al Președinției ne informează că ovreiul Haberbach, patronul „Consumului Paradis“ a fost trimis în lagăr fiindcă trata neo-menește pe ucenicii săi și îi lăsa să moară de foame — ca într-un ade-

vărat „Paradis“! Haberbach a fost îmbrăcat în zdrențele victimelor sale și trimis în această stare la Târgu-Jiu, pe 13 grade de frig! Teribilă mai e și „Justiția Mareșalului“!

Au mai fost trimiși ieri în lagăr la Târgu-Jiu, Don Juanii bucureșteni Albano Verona și Danielopolu, zis „Împăratul“ (fiul lui George Danielopolu), împreună cu domnișoarele Nicodem, cunoscute „mondene“ — fiindcă se îmbătau în toate serile la „Melody-Bar“, și nu-și țineau limbile spurcate... Toți cheflangii bucureșteni s-au pus luntre-punte să-i scape, dar n-au izbutit... În barăcile de la Târgu-Jiu, trebuie să fie o plăcere, pe temperatura actuală!

Miercuri, 21 ianuarie. Azi se împlinește un an de la oribilele evenimente în care era să se prăbușească țara... Când mă gândesc la acele zile, la cât am suferit, mi se face părul măciucă! N-o fi paradisul pe pământ nici azi, dar totuși în comparație cu situația de la sfârșitul lui ianuarie 1941, nu putem decât mulțumi lui Dumnezeu că e cum e...

A nins liniștit toată ziua de ieri, a nins și a viscolit toată noaptea, ninge și azi — dar a scăzut vântul. Frigul a mai scăzut, azi-dimineață la ora 7 erau numai – 10° față de – 13° ieri. Ninge de 5 zile. Străzile sunt aproape impracticabile. În toată țara, pe șosele nu se mai poate circula cu automobilele, trenurile însă merg, merg greu, dar merg — afară de linia Buzău—Făurei, întreruptă. Aceste informații mi le-a dat Orezeanu, directorul Căilor Ferate, căci ziarele tac butuc. Nici despre starea drumurilor n-au voie să vorbească...

De pe front, cu toată vremea îngrozitoare, vești liniștitoare, afară de sectorul Nord al frontului rusesc, unde Comunicatul german anunță *lupte grele*, fără alte amănunte și mă tem că aceste două cuvinte în doi peri să nu acopere un succes bolșevic, care, chiar de ar fi, n-ar putea fi decât limitat. Încolo bine. La Centru, germanii au înregistrat succese la est de Kursk; pe Doneț, forțele aliate au respins pe ruși, iar în Crimeea merge bine de tot. După ce au reluat Feodosia, trupele germano-române au procedat la refularea forțelor sovietice spre Kerçi și sunt pe cale de curățire a întregii peninsule.

În Africa, frontul de la Agedabia nu numai că rezistă, dar forțele italo-germane au reușit chiar mici atacuri capturând care de asalt și prizonieri. Malta e în continuu bombardată. Rezistența acestei baze navale ciocănită de doi ani de zile de aeroplanelor italiene și germane și

furtunos asaltată de două săptămâni nu se explică decât prin faptul că toate instalațiile militare sunt subterane și nu pot fi atinse de bombe.

În Malaezia, japonezii sunt stăpâni pe aproape întreaga peninsulă; încercuirea Diviziei a 8-a motorizată britanică se confirmă (circa 20 000 oameni...).

Singapore nu va putea rezista mult, după cât se crede. Englezii, întemeiați pe prestigiul lor care-i scutea în Extremul Orient de orice posibilitate de atac, n-au început lucrări mai serioase de apărare decât după 1923 și reiese că aceste lucrări sunt departe de a fi fost terminate. Se pare, de altminteri, că englezii au fost foarte lenți în a-și da seama despre importanța strategică a Singaporelui, care n-a devenit *cheia Extremului Orient* decât la câteva decenii. Raffles, care a cucerit insula pentru Anglia, în 1818, a fost dezavuat de Guvernul din Londra, dat în judecată și exilat!!

Un Comunicat al Marelui nostru Cartier arată partea importantă luată de trupele românești la recucerirea Feodosiei. Divizia noastră de Vânători de Munte a capturat 700 prizonieri și 16 care de luptă. Presa germană și cea italiană subliniază avântul cu care s-au luptat oamenii noștri. Bieții băieții noștri, mi se rupe inima de ei, când mă gândesc la pielea lor pe gerul năpraznic al infernului rusesc...

Mareșalul Keitel a sosit abia ieri la Budapesta unde a fost primit cu alai mare. Informația notată în aceste „Însemnări“, după care mareșalul ar fi sosit la Budapesta sâmbăta trecută și ar fi găsit acolo încă pe Ciano — era inexactă.

Churchill, înapoiat la Londra, a declarat în Camera Comunelor că „împărtășește îngrijorarea generală asupra situației din Extremul Orient, dar că are încredere în sfârșitul războiului“, și a anunțat că va rezerva în curând trei zile pentru discuția situației de pe toate fronturile, în Parlament — discuție cu prilejul căreia va cere un vot de încredere.

La Berlin se comentează cu aprindere un articol apărut în *Baltimore Sun*, sub semnătura fostului ambasador american la Moscova, Mac Murray, articol prin care se afirmă că cu prilejul ultimelor negocieri Eden a cedat Rusiei Sovietice, Strămtorile (pielea ursului în pădure, nu e vorba...). *Agencia TASS* a dat o dezmințire, cam vagă, acestei afir-

mări, dar — după cum observă presa berlineză — fără să declare răspicat că Sovietele renunță la ocuparea Strâmtorilor... Suflă nemții cât pot, să aprindă focul la Ankara!

La Rio de Janeiro discuțiile continuă, animate. Până acum s-au depus 78 de moțiuni! Chile, care se teme de posibilitatea unui atac japonez, e cea mai dârză pentru menținerea neutralității Statelor Sud-Americane. Statele Unite fac asupra Argentinei presiuni mari...

După informații oficiale, bolșevicii au deportat din Chișinău și Lăpușna peste 15 000 de români. În această cifră nu intră morții, găsiți cu sutele prin beciurile orașului, la intrarea trupelor noastre...

Printr-o ordonanță apărută azi, ovreii între 18 și 25 de ani, au fost obligați să lucreze cinci zile la curățitul zăpezii în București... câte 9 ore pe zi, în două serii... Parcă am fi în Evul Mediu — și încă nici atunci nu s-a mers la asemenea măsuri barbare, căci această muncă încadrându-se la cea de interes obștesc e nu numai silită, dar și fără plată... Și ninge într-una...

„Creditul Național Industrial“ (fostul „Credit Industrial“) a fost reorganizat și a fuzionat cu „Creditul Național Minier“ (fosta „Bancă a Întreprinderii Aurifere“). În fruntea lui, ca administrator-delegat a fost numit Ființescu, până acum numai președinte al Consiliului de Administrație, post în care înlocuise pe N. Mareș, fostul ministru al Agriculturii, certat cu dl Ică...

Mare dejun ieri la Bușilă. Era și Ică Antonescu, proțăpît în înalta lui demnitate, dar amabil și condescendent. Iar mi-a spus că vrea să stea de vorbă cu mine mai lung (ca în [luna] mai trecut...). Am repetat că eram la dispoziția lui și a rămas să-mi telefoneze îndată ce va avea o oră — o oră și jumătate de libertate ca să ne regăsim tot la Bușilă acasă...

Ică a sosit la dejun cu întârziere, îl reținuse Killinger, și ne-a spus că ministrul Germaniei îi dăduse vești bune de pe frontul rusesc...

Mai era la dejun și Pella Vespasian — actualmente delegatul nostru la Comisia Riveranilor (Dunăre) din Viena — care s-a arătat față de Ică de o platitudine atât de scârboasă încât l-a dezgustat și pe acesta...

Joi, 22 ianuarie. Acum un an, la 22 ianuarie ascultam mitralierele, refugiat la prietenii mei C. Acum tremur de frig și lupt cu gerul, căci cisternele cu păcură nu pot ajunge până la casa noastră, strada fiind înghețată... O iarnă atât de catastrofală nu s-a mai văzut. De ieri-seară nu mai ninge, dar cerul e tot înnorat și termometrul e la -12° ... Pe căile ferate circulația s-a mai întrerupt pe linia București—Constanța, în toată Basarabia. La gara de triaj București—Chitila, zăpada e de 1 metru peste șine. În Banat a ajuns pe alocuri la 1 m, 60!

Cu toată iarna înfricoșată care trebuie să bântuie și în Rusia ca la noi — comunicatele vorbesc de 20–25 grade frig — frontul rusesc se ține bine. Năvăloasele atacuri bolșevice sunt oprite pretutindeni și pierderile sovietice sunt mari. Așa mi se spune cel puțin...

Rămășițele trupelor rusești debarcate la Feodosia sunt refulate spre Kerçi și numărul prizonierilor în acel sector a crescut la 10 000. S-au capturat până acum 177 tunuri și 85 care de asalt.

Trupele japoneze se concentrează în sudul Malaeziei și atacul Singapore-lui va începe zilele acestea.

Mareșalul von Bock, care a comandat Sectorul Central al frontului rusesc, a fost numit comandant al Sectorului de Sud, în locul mareșalului von Reichenau.

Generalul von Gablenz, comandantul Diviziei în care a fost încadrată Legiunea Franceză pe frontul rusesc, a adresat voluntarilor francezi un foarte frumos ordin de zi în care reamintind gloria trecută a Franței, i-a felicitat pentru vitejia cu care luptă. Ordinul se termină astfel: „Trăiască o Franță fericită într-o Europă unită!”

Fiul lui Papen a fost rănit pe front. Papen a părăsit Ankara pentru a-și vizita copilul, la Berlin.

În Turcia nervozitate. Totuși se dezmințe știrea engleză despre o mobilizare. Au fost convocate numai câteva contingente de rezerviști pentru înlocuirea celor concentrați trimiși la vetre.

Ședință furtunoasă, ieri, în Camera Comunelor. Deputații se așteptau la destăinuiri cu privire la cele discutate de Churchill cu Roosevelt și cu americanii — și discreția primului ministru i-a decepționat.

Churchill a cerut ca cuvântarea pe care o va ține azi sau mâine să fie înregistrată pe plăci, ca să poată fi difuzată de la posturile de Radio britanice. Cererea a stârnit nemulțumiri și proteste în Cameră deoarece ea dovedește că cuvântarea va fi de ordin general, pentru uzul maselor, și nu va conține nici măcar minimul de confidențe obișnuit în ședințele parlamentare secrete...

Pe când englezii se ceartă în Parlamentul lor, japonezii pun în liniște la cale, în Parlamentul din Tokio, soarta lumii orientale. Discursurile generalului Tojo și amiralului Togo, care cad de sus, nu țin însă seamă de faptul că războiul din Extremul Orient e de-abia la începutul lui — și că adversarul e puternic...

Japonezii și americanii se ceartă pe numărul vaselor scufundate. Americanii nu recunosc decât jumătate din cifrele date de japonezi, care sunt ce e drept, impresionante...

Mi se spune că Președinția Consiliului de Miniștri a cumpărat cu bani luați de la „Ordinea Publică”, casa lui Nae Ionescu de la Băneasa (de lângă grajdurile lui Malaxa), pentru a servi de locuință Mareșalului Antonescu și d-lui Ică. Mareșalul ar avea nevoie de aer curat și de liniște... Nimic de zis, dar cum rămâne cu noiăștia care am fost dați în judecată „pentru că am întrebuințat fondurile secrete în afară *de strictele nevoi ale menținerii ordinii publice?* Puțină logică și puțină rușine, domnilor Dictatori!

Un comunicat ne aduce la cunoștință că s-au luat măsuri de stimulare a administrațiilor comunale rurale și a gospodăriilor satești. În fiecare județ, comuna cea mai bine administrată va fi publicată pe un ordin de zi, iar conducătorii ei vor primi laude, încurajări și chiar decorații. Pentru cele mai bune gospodării, în fiecare sat, s-au instituit premii și pentru gospodar favorizi de ordin economic și fiscal...

O idee foarte bună — numai să vedem cum se va aplica. La noi toate se fac numai pe criterii de gașcă...

Mi se spune că generalul Gherghe, prefectul de Poliție, a fost numit comandant al Diviziei motorizate și că în locul lui în fruntea Poliției Capitalei a fost numit generalul Gherghieș, până aci comandantul Corpului II Teritorial. Numirea n-a apărut încă în ziare, dar m-ar bucura, căci generalul Gheorghesș este un prieten...

Tot „sous le sceau du secret“ mi se mai spune că generalul Iacobici a fost scos din fruntea Statului Major și înlocuit prin generalul Ștefleă, un om de încredere al lui Antonescu, care comanda Divizia din Pitești — divizia comandată pe timpuri de Mareșal și pe care contează pentru siguranța lui personală... Înlocuirea ar fi fost făcută brusc. Generalul Iacobici, pe linie moartă... Despre generalul Ștefleă se spune mult bine.

Mai aflu că generalul Jack Popescu a fost înlocuit la Interne *fiindcă nu acționa destul de energic împotriva legionarilor*. Toți gardienii de la închisorile Aiud și Jilava ar fi fost arestați, împreună cu directorii acestor stabilimente penitenciare. O fi? Generalul Jack Popescu n-a murit însă de inimă rea, cum s-a spus (!), ci de o boală de cord, probabil angină de piept, de care suferea de mai multă vreme...

Vineri, 23 ianuarie. De miercuri-seara n-a mai nins, dar în schimb termometrul era azi-dimineață la – 15°. Cerul e înnorat și mă doare foc piciorul, așa încât mă aștept la zăpadă din nou. Nu știu ce o vrea Dumnezeu cu noi. Ieri, trenurile n-au mai pornit nici înspre Sibiu — iar în București, pe ulițe, circulația e aproape oprită. Numai curajoșii îndrăznesc să-și scoată mașinile și se înzăpezesc cu ele... Munții de zăpadă sunt așa de mari pe străzi, încât nu te poți vedea de pe un trotuar pe celălalt... Și nici o nădejde de mai bine, căci suntem abia la 10 ianuarie stil vechi!

Japonezii au început o ofensivă violentă împotriva Birmaniei în care au trecut împreună cu trupele thailandeze (siameze). Deși Thailanda a pus la dispoziția Japoniei baze de operații încă de la începutul ostilităților, deși acum merge mână în mână cu forțele Mikado-ului — Anglia nu i-a declarat încă război. Tactică sau dispreț? Sau simplă neglijență?

În Birmania, trupele japoneze au ocupat portul Tavoy și se îndreaptă spre Mulmein, centru important pe golful Martaban, cam în față de Rangoon.

La sudul peninsulei malaeze, înaintarea merge repede spre Singapore, în fața căreia se concentrează acum trupele nipone. La Singapore, panica și dezordinea continuă să domnească.

În Crimeea, trupele noastre au înregistrat un nou succes la nord-est de Feodosia. Forțele rusești sunt tot mai mult împinse spre Kerci sau distruse. Pe restul frontului sovietic, nimic de seamă. Atacuri bolșevice sunt toate respinse, cu tot frigul îngrozitor care domnește de la Oceanul Înghețat la Marea Neagră...

În Africa, englezii au fost atacați și respinși în dezordine spre Agedabia. Reținem totuși din această știre că Agedabia e în mâna britanicilor...

Se anunță că Molotov va zbura în curând la Londra pentru a continua negocierile cu Anglia.

Englezii publică prin gazetele suedeze și pe cale particulară, pentru liniștirea spiritelor în țările interesate, pretențiile sovietice în caz de victorie. Aceste pretenții, al cărui text nu ni se dă, par din comentarii să fie moderate. Dar ce valoare poate avea un angajament al Sovietelor, chiar contrasemnat de Anglia?

La Berlin, comentându-se reacția Turciei față de destăinuirile germane, despre acordurile din Moscova, se observă că această reacție a fost laconică — dar se adaugă că și o reacție laconică poate fi elocventă...

Mareșalul Keitel a părăsit ieri Budapesta, însoțit la gară de același alai ca la sosire.

Despre scopul și rezultatele misiunii sale în Ungaria — tăcere generală. E probabil că a discutat cu Statul Major maghiar liniile de dislocare ale trupelor ungurești...

Deși nu s-a publicat nimic, știrea privitoare la numirea generalului Șteflea în locul generalului Iacobici s-a confirmat.

Despre numirea generalului Gheorghieș la Prefectura Poliției, nu se știe încă nimic precis...

Sâmbătă, 24 ianuarie. De ziua Unirii, Dumnezeu ne-a hărăzit 25 grade frig. Ieri-seară ne-am culcat cu -18° , și azi-dimineață mai căzuse termometrul cu 7 grade. Dar ce să zicem noi când la Vichy sunt -26° , în Spania -23° , la Sofia -25° , iar la Cairo în Egipt, mor oamenii de frig!

Toată viața bucureștenilor nu se mai învârtește decât în jurul gerului. Cei mulți n-au lemne, o sumă de blocuri sunt fără păcură, lumea

plânge și se vaită. Nu se mai gândește nimeni nici la război, nici la legionari, nici la impozite, nici la lipsa de alimente — frigul năpraznic singur preocupă pe toți.

Lucru ciudat, valul de frig nu vine de-astă dată din Rusia blestemată, ci din vest și din sud-vest. Așa fiind, poate că o ține mai puțin... Dar suntem abia în 11 ianuarie stil vechi!

Mișcarea de la Statul Major e mult comentată și se zice că ar fi produs adâncă iritație printre ofițeri. Iată ce se povestește: conducătorii Statului Major ar fi înaintat un Memoriu, semnat, Mareșalului Antonescu, prin care arătau că trimiterea de noi contingente în Rusia ar fi o nebunie în momentul în care Ungaria înarmează pe capete; a uza armata și armamentul nostru în Rusia ar fi să ne expunem la o invazie ungurească căreia n-am avea ce opune... Ungurii n-ar fi consimțit să trimită pe front decât 5 divizii, alcătuite pe trei sferturi din contingente românești și nemțești — și în schimb au pretins armament și iarăși armament, cerere la care Guvernul german ar fi răspuns că trimite armament, *dar cu condiția să fie uzat pe front*. Călătoria lui Keitel la Budapesta ar fi în legătură cu aceste pretenții și cu discuțiile și negocierile subsecvente... Memoriul a supărat rău pe Antonescu (sau s-a prefăcut că l-a supărat?) și schimbarea lui Iacobici a urmat imediat. Șteflea a fost chemat telefonic de la Pitești și cum a întârziat din cauza stării drumurilor, Mareșalul a început să urle și să țipe „să vie Șteflea numai-decât, cum o ști, dar să vie!” În fine Șteflea a venit...

Se zice că și sub-șefii de Stat Major, generalii Tătăranu și Mazarini au fost sau vor fi înlocuiți. De Mazarini îmi pare rău, căci grație lui mi-am putut păstra automobilul...

Numirea lui Șteflea a impresionat tot atât de rău cercurile superioare ale armatei, cât respingerea Memoriului și se zice că numirea generalului Pantazi ca ministru plin al Apărării Naționale, apărută azi, (până acum era numai subsecretar și cu numele era ministru – Antonescu), ar fi în legătură cu această fierbere printre ofițerime...

Eu mă întreb dacă acest Memoriu al Statului Major n-a fost făcut în înțelegere cu Antonescu, ca să poată juca teatru, *să arate lui Hitler sacrificiul pe care personal își ia răspunderea să-l facă, pe altarul luptelor comune, și să îi ceară în schimb garantarea unei soluții favorabile nouă în conflictul cu ungurii...* S-ar mai putea însă ca această ipoteză a mea să n-aibă nici o bază solidă, Memoriul să exprime părerea Statului Major — sinceră și opusă ordinelor date de Mareșalul Antonescu, care, mizând tot capitalul său pe cartea lui Hitler, nu vrea să iasă din in-

strucțiunile acestuia, bizuindu-se pe recunoștința lui... Ar fi o eroare și un bun prilej pierdut de a angaja Germania alături de noi împotriva Ungariei.

Radian, care a asistat la banchetul lui Șeicaru, îmi dezmente categoric cuvintele atribuite țiganului, adică înjurăturile la adresa nemților și invitația de stat la vorbă cu rușii... Șeicaru n-a pronunțat măcar de ruși, iar despre nemți a spus numai că se miră că Germania, care manifestă atât respect pentru soldatul român, nu respectă îndeajuns și suveranitatea noastră de Stat și caută să ne impună condiții economice și politice (aluzie la Mișcarea Legionară pe care o încurajează încă) care deseori nu corespund cu interesele și cu năzuințele noastre naționale...

Mă miram și eu să dea cu piciorul în tot ce a adorat până acum...

Profesorul Herescu care a fost invitat să țină o conferință la Zagreb, povestește că situația din Croația pare foarte precară. Croații sunt convinși că italienii și ungurii, intim înțeleși, se pregătesc la o împărțire a țării lor; de aci o ură de moarte. Deși la Zagreb domnește ordine, asasinările de italieni și de unguri sunt zilnice. Guvernul e în mâna „ustașilor“, un fel de legionari sârbi, tineri fără experiență dar cu mai multă cultură și cu mai mult scaun la cap ca „gardistii“ noștri. Miniștrii au între 25 și 35 de ani... Despre Regele Spoleto, nu mai vorbește nimeni: s-a terminat cu el. Croații ne adoră și singura lor speranță împotriva ungurilor *suntem noi*: slabă nădejde! Lui Herescu i-au făcut o primire triumfală care l-a mirat și pe el, simplu conferențiar și profesor cumsecade, prin urmare modest.

Din informațiile lui, între italieni și unguri s-a creat o legătură mai mult: ura împotriva nemților...

Japonezii înaintează repede și în Birmania. Apărarea englezilor e și acolo aproape nulă. Trupele nipone sunt la 70 kilometri de Rangoon, capitala Birmaniei. Ele întrebuințează, în înaintarea lor, pentru transporturi, elefanții — și e vorba acum ca britanicii să atace acești elefanți cu avioanele! Un duel între avioane și elefanți, iată o fantezie care n-a tentat până acum nici măcar ingeniozitatea autorilor de filme senzaționale!

Japonezii au mai debarcat și în arhipelagul Bismarck...

Se vorbește de pace între Guvernul japonez și cel chinezesc din Cing-King. Despre posibilități de împăcare a vorbit și generalul Tojo, primul ministru japonez, în ultimul său discurs... Ar fi o lovitură formidabilă, care ar ridica potențialul de război al Japoniei față de Anglia și de America, sută în sută...

În Turcia enervare. După o știre engleză, mai mulți corespondenți de ziare germani ar fi fost arestați la Ankara, ca spioni. Berlinul primește cu acreală, dar declară că nu are nici o confirmare despre ea...

Regele Boris al Bulgariei merge la Budapesta... Mult se mai fâțâie și amicul ăsta...

Ieri a avut loc la Berlin înmormântarea mareșalului Richenau, cu onoruri mari. Göring și mareșalul von Rundstedt au ținut cuvântări emoționante...

La Rio de Janeiro trebuia să se voteze joi-seara moțiunea prin care Statele Sud-Americane rupeau relațiile cu Statele Axei. Ședința n-a putut însă fi ținută fiindcă reprezentanții Argentinei și Republicii Chile n-au mai aprobat în ultima clipă textul propus. S-a negociat și s-a ajuns la alt text „uite popa, nu e popa” prin care se rup relațiile, dar nu se rup. Statele Sud-Americane pun înainte apărarea lor, și afirmă că vor rupe relațiile cu țările *care vor ataca un Stat american*, și fiindcă Japonia a atacat Statele Unite, rup relațiile cu ea... Și fiindcă întreaga Axă s-a declarat de partea Japoniei, se vor rupe relațiile și cu ea...

Probabil că acest text a fost votat ieri...

La *Radio Londra*, ex-Regele Carol a fost înjurat „di prima”. Speakerul a proclamat că Anglia are cea mai sinceră prietenie pentru „Românii Liberi” (!!), că își dă seamă de nenorocita situație în care se zbate țara noastră, sub călcâiul german — dar dacă Regele Carol, marele culpabil al stărilor de azi din România își imaginează că poate reprezenta *el*, România de mâine, se înșeală! Regele Carol și-a condus țara pe marginea prăpastiei, prin despotismul, prin imoralitatea și prin incapacitatea cu care a guvernat, și o asemenea experiență nu va fi reînnoită...

S-au dus dracului planurile trinității Urdăreanu–Duduia–Cărluță! Și a rămas în fruntea „Românilor Liberi“ dl Fischer (o fi Mochi?) și... Citta Davila!

Duminică, 25 ianuarie. Gerul continuă. O ușoară nădejde însă: azidimineață la ora 7 n-au fost decât – 24°, față de – 25° ieri. Poate că ne-o ierta Dumnezeu, și că trece și pacostea asta. Nu se mai vorbește decât de ger și de truda oamenilor ce suferă de frig. În fiecare zi se găsesc oameni degerați; sunt atâția nenorociți care n-au cu ce cumpăra un lemn — și chiar de ar avea, nu se găsesc nici lemne, nici cărbuni... Peste 1 000 calorifere s-au defectat, s-au spart țevi înghețate și câte alte pacoste.

Mă gândesc cu groază la soldații de pe front. Dar nici cei din țară nu sunt mai puțin de plâns. Cine o fi dobitocul care le-a interzis să poarte căciulă și le-a cusut buzunarele de la mantale, ca să nu-și adăpostească mâinile și să se învețe cu frigul? Ce bestie!

Evenimentul zilei de ieri, e scufundarea a 18 vase (dintre care 3 tancuri petroliere), de un tonaj total de 125 000 tone, pe coasta Statelor Unite, unele chiar în fața portului New York — de către noile submarine germane. Aceste vase au parcurs între 5 000 și 7 500 de kilometri de la bazele lor, și tot atât ca să se înapoieze, *fără un punct de sprijin pe tot drumul lor*. E o performanță extraordinară... Un singur submarin a torpilat 8 vase inamice! S-a dus siguranța coastei atlantice a Americii de Nord și până și a radei New Yorkului. Americanii pot fi mulțumiți: au intrat și ei în danț!

Pe frontul rusesc, sovieticii pretind că au avut mari succese la Centru în sectorul Kholm și Tolopet, unde ar fi pătruns în frontul german la o adâncime de 80 kilometri, precum și înspre Mojaisk... Germanii dezminț acestea și afirmă în Comunicatul lor că au avut, *ei*, succese — tocmai în sectorul Central al frontului. Ce putem ști noi, proștii? Impresia generală este însă, că cu tot nemaipomenitul ger (sunt 40° de frig în Rusia!), frontul german rezistă bine. Victoriile rusești, dacă victorii se pot numi străpungeri (?) cu mici efective, pe care de altminteri nemții le neagă — victoriile rusești sunt amplificate de Radio-difuziunea britanică și de presa anglo-saxonă, pentru a mai liniști opinia publică față de dezastrele din Extremul Orient și de înfrângerea, mărturisită, din Africa de Nord... Până n-o trece iarna, trebuie să ne așteptăm însă la multe emoții pe frontul bolșevic. Bestiile sunt așa de obișnuite cu frigul...

Numirea lui N. Pălăngeanu, general, ca prefect de Poliție, e oficială. E un băiat simpatic și sunt în termeni buni cu el, ca și cu Gheorghieș. Se zice că acesta, căruia s-ar fi propus postul cu insistență, ar fi refuzat în cele din urmă, după ce primise...

Ziua de 24 Ianuarie, ziua Unirii, a trecut neobservată: toată lumea tremura după lemne, după cărbuni, după păcură și nu-i *mai ardea* (!!) de serbări și comemorări. Te-Deum, scurtă defilare la Mitropolie, oameni rebegiți...

Se confirmă că Antoneștii se vor muta zilele acestea în vila lui Nae Ionescu. Nu se știe însă dacă vila a fost cumpărată sau rechiziționată...

Se dezmente arestarea celor 13 germani în Turcia. Au fost în realitate arestați 3 sirieni, dintre care unul avea legături cu un gazetar german...

Agenția D.N.B. pretinde a ști că Regele și Regina Angliei vor părăsi Palatul Buckingham pentru a se instala într-un imobil comercial din Londra construit numai în fier și beton și bine înarmat împotriva bombardărilor aeriene. Dacă e adevărat, foarte bine fac...

Japonezii ar fi pus la punct o armă nouă, „o armă care nu omoară“, dar care scoate oamenii din luptă prin răspândirea unor gaze care îngheață vremelnice (?) lichidul din labirintul urechilor, ceea ce provoacă o pierdere totală de echilibru... Oamenii cad, și nu se mai pot scula decât după o vreme destul de lungă. Mulțumită acestor arme, războiul ar deveni mai uman, dar totodată victoria ar cădea mai repede de partea celor care le mănuiesc... Știrea, serioasă, cere totuși confirmare.

Luni, 26 ianuarie. Ne-a iertat Dumnezeu: sfârșitul pământului a mai fost amânat. Temperatura a început să se ridice în cursul după-amiezii de ieri; seara n-au mai fost decât – 8° și azi-dimineață – 3°! Ura! Temperatura s-a mai omenit, în schimb a mai nins azi-noapte de o palmă... Nu face nimic!

De pe frontul rusesc, știrile sunt contradictorii. Pe când englezii și moscoviții anunță succese la Centru și la Nord, nemții afirmă că au respins cu mare succes toate atacurile. Englezii pretind că Hitler și-a mutat comandamentul de la Smolensk la Minsk și că la Leningrad, liniile germane au fost date înapoi cu 3 kilometri. Cum Hitler n-a avut niciodată cartierul său la Smolensk, presupun că și știrea relativă la respingerea nemților din preajma Leningradului e de aceeași valoare. Comunicatul german de ieri spune că sovieticii au fost respinși, în atacurile lor, cu mari pierderi. Atacurile principale au fost în regiunea Valdai și pe Doneț, unde s-a luptat pe un frig de 25 de grade — dar nicăieri rușii n-au putut clinti liniile germane. În regiunea Sevastopolului a avut loc o încercare de debarcare, dar bolșevicii (câteva sute) au fost dați peste cap.

Atacurile bolșevice, după câte povestește un ofițer german sosit la București de pe front, se fac cu tunuri Brandt, *trase pe sănii de câini!* Un tun de tranșee Brandt cântărește cam 25 de kilograme. Cu tunuri Brandt, chiar trase de câini și cu troglodiții siberieni aduși pe front fiindcă sunt obișnuiți cu frigul — nu pot fi înfrânți nemții, chiar pe un ger de 40°! În *Signalul* din urmă e o fotografie a unui lot de prizonieri capturați acum în urmă. Fețe de bestii, oameni între 30-40 de ani, *hrăniți numai cu pâine și cu untură de pește*. Față de acești „luptători“, germanii trag concluzia că rușii au ajuns la ultimele lor rezerve. E mai probabil că Sovietele își rezervă ce le-a mai rămas din trupele bune pentru primăvară și că acum împing înainte pe troglodiți.

În Africa pare că britanicii au mâncat o bătaie bună și că marea lor ofensivă e cam compromisă. Probabil că exagerarea succesei rusești are de scop să compenseze această înfrângere... Trupele Axei urmăresc pe inamic la est de Agedabia iar forțele britanice se retrag în dezordine și au pierdut până acum 145 de care de asalt și 80 de tunuri...

Japonezii merg tot înainte, pretutindeni și ocupă sistematic insulele din Pacific...

Curierul japonez Meyata, venind de la Kuibâșev (Samara) la Tokio, prin Siberia, raportează că de-a lungul liniei ferate zac mormane de mașinării și de piese de mașini, ruginind în voia Domnului, luate din Ucraina înainte de retragere, aruncate și încurcate și devenite inutilizabile...

Conferința de la Rio de Janeiro e pe sfârșite. Ruptura Statelor Sud-Americane cu Puterile Axei poate fi considerată ca un fapt împlinit. De

altmintreli, prietenul nostru Uro Preto, ministrul Braziliei și-a și făcut bagajele, deși speră să mai poată sta la noi o lună, înainte de a se muta la Ankara, conform ordinului primit. Pe iarna asta grea, o călătorie de la București la Ankara, nu e glumă.

Un comunicat ne aduce la cunoștință că pe lângă Danielopolu (Împăratul!), Albano Verona și d-rele Nicodem — au mai fost trimiși în lagăr la Târgu-Jiu și d. d. Titeanu (!!!), Lobei (!!!), Jaroslavici, precum și doamnele Aliot (născută Caragea), o legionară de frunte, și Murășanu... Toți au fost trimiși în lagăr fiindcă „au umilit demnitatea națională“ prin purtarea lor (!) și prin cuvinte ofensatoare pentru țară...

Dacă ar fi după mine, aș trimite pe toți degenerații generațiilor tinere în lagăr. Mă întreb cum s-au eliberat pașapoarte tinerei Pussy Callimaki, celui de al 2-lea fiu Brâncoveanu, încă minor, junilor Bischi Catargiu (fiul degenerat al lui Mic Catargiu) și Trancu (fiul lui Trancu de la Banca Comercială). Acești descreierați au plecat la Roma și în treacăt prin Budapesta au făcut scandal mare într-un local de noapte, unde s-au îmbătat și au pus lăutarii să cânte imnul englezesc și alte cântece împotriva nemților... Au scăpat totuși de Poliție, căci ungurii urăsc pe nemți și au ajuns la Roma, unde Pussy Callimaki s-ar fi căsătorit cu... Brâncoveanu, minorul.

Bietul Barbu Catargiu, colegul meu de la Jockey-Club a venit ieri să mi se destăinuiească, și a plâns... atât era de tulburat de necazurile pe care i le pricinuiesc nepoții lui — căci la el spiritul de familie este foarte dezvoltat. Pe lângă porcăria pe care i-a făcut-o Bischi, fratele acestuia mai mare, Barbu, i-a făcut alta la Buenos Aires, unde era însărcinat cu Afaceri și unde „a barbotat“ în casa Legației — fapt pentru care a fost pus în disponibilitate pe timp nelimitat...

Marți, 27 ianuarie. Gerul ne-a părăsit; ieri toată ziua au fost între 3 și 4 grade de frig — azi-dimineață – 3°. Dar Dumnezeu tot ne mai ceartă, acum cu zăpada. Ninge, ninge și văd momentul când vom fi blocați prin casele noastre, ceea ce n-ar fi nimic, dar nu vor mai ajunge până la noi cisternele cu păcură... Luptă continuă, cu oamenii, cu nevoile, cu iarna!

Radio Londra a anunțat ieri că rușii au străpuns frontul german în regiunea Valdai. Comunicatul nemțesc de ieri e foarte laconic, textual: „Pe frontul de răsărit, lupte necontenite.“ Așa încât ceva poate să fie —

dar despre o ruptură serioasă nu poate fi vorba, cu micile efective ce pot fi mobilizate pe 30–40 grade de frig, cu un metru de zăpadă cel puțin. Cu branduri, cu sănii de câini, cu cazaci, nu se poate obține mare lucru. Cel puțin să sperăm. Vor fi luat nemții măsurile necesare... Deocamdată germanii se laudă cu suta de avioane rusești pe care o doboară în fiecare zi. E și asta ceva.

Generalul Lascăr Mihail, comandantul Brigăzii de Vânători de Munte care a cucerit dealul Capelei la Sevastopol, a fost decorat cu Crucea de Fier în gradul de Cavaler. E primul român (în afară de Antonescu) decorat cu gradul de *Cavaler*...

În Africa de Nord, înfrângerea englezilor la nord și est de Agedabia pare din ce în ce mai importantă. E aproape prăbușirea ofensivei britanice, pornită cu atâta încredere. Trupele generalului Rommel, au capturat sau distrus în ultimele zile un total de peste 200 de care de asalt și aproape 200 de tunuri. Trupele britanice au fost refulate în dezordine cu mai bine de 100 kilometri...

Japonezii continuă să înainteze spre Singapore și Ranggon și să ocupe insulele din Pacific, la nordul Australiei. Au pus piciorul și în Noile Hebride. Dar și anglo-americanii par să se fi deșteptat: comunicatele lor anunță scufundarea mai multor vase japoneze...

Conferința de la Rio de Janeiro s-a terminat. Rămâne acum ca Statele Sud-Americane să rupă relațiile cu Statele Axei și cu cele afiliate Axei, conform invitației motiunii votate... Chestiune de câteva zile, sau de câteva ore. Diferitele Guverne americane deliberează; Statele Majore ale tuturor țărilor din cele trei Americi vor fi convocate într-o conferință comună, în vederea măsurilor militare de luat.

Thailanda a declarat război Angliei. Până acum a ajutat pe japonezi pe sub mână. De acum înainte o armată de 100 000 siamezi va colabora cu forțele nipone în Birmania. Maimuțele au ajuns la preț...

Dinu Brătianu și [Iuliu] Maniu au mai făcut un Memoriu pe care l-au înmănat lui Antonescu prin Gheorghe Brătianu. Memoriul demonstrează necesitatea de a rezerva armata noastră pentru răfuiala cu ungurii și cere Guvernului să refuze Germaniei contingentele românești solicitate pentru frontul rusesc. Mareșalul a luat Memoriul și a răspuns „că știe el ce are de făcut“.

Maniu a mai trimis și alt Memoriu, semnat numai de el, prin care cerea să se dea mijloace de existență ardelenilor refugiați din ținuturile ocupate de maghiari, și care mor de foame și de frig. Față de acest Memoriu, Antonescu s-ar fi înfuriat și ar fi strigat: „Nu sunt buni de nimic, sunt niște răzvrățiți, să se întoarcă de unde au venit!“ O fi, sau n-o fi așa?

S-au desființat autorizațiile cerute până acum pentru călătoriile pe căile ferate. Măsura a rămas însă în vigoare pentru ovrei...

Barbara măsură de a pune *pe toți* ovreii între 18 și 50 de ani la curățitul zăpezii, câte 10 ore pe zi, timp de 5 zile, întrece pe toate. Oameni nepregătiți pentru asemenea muncă, medici, ingineri, avocați, toți sunt puși la rând, oricare ar fi capacitatea lor fizică... Până și masacrele oribile sunt mai scuzabile, căci pentru explicarea lor se mai poate invoca patima mai tare ca raționamentul în timpuri de tulburare revoluționară, sau setea de răzbunare împotriva celor care au tras asupra armatei — dar o măsură chibzuită în liniștea biroului, fără efect util căci munca prestată în asemenea condiții nu poate da rezultate practice — iată ce întrece priceperea omului... Nu i-o fi frică de Dumnezeu zbirului care a semnat diabolicul ordin? Să nu uite că toate se plătesc...

Radu Florescu, procurorul, mi-a spus aseară că Comisia de Cercetare a furniturilor militare (unde dânsul funcționează ca secretar) va da azi în judecată pe generalul îndendant Florescu, primarul general al Capitalei, de curând numit!!! Zisul general, care este încă general și îndendant activ, fusese chemat din Basarabia sau Transnistria de Comisia de Anchetă mai sus menționată, *pentru cercetare* și Mareșalul Antonescu a profitat de prezența sa în București pentru a-l numi primar! De notat că tot Antonescu a numit și Comisia de Anchetă! Ce anarhie!

Miercuri, 28 ianuarie. Un nou val de frig ne amenință: ger mare în Ungaria, iar în Danemarca – 26°! La noi azi-dimineață: – 6° și cerul e negru, vine iar zăpadă mare! Pe strada noastră nu se mai poate circula cu mașinile; dacă mai ninge, vom fi blocați de tot! Ce pacoste!

Nemții au mai scufundat 12 vase pe coasta Americii de Nord, printre care 6 tancuri petroliere. În total, de la 24 ianuarie când au apărut primele submarine germane în fața New York-ului și până la 27 ianuarie, adică în 3 zile, au fost scufundate 30 de vase cu un tonaj total de 228 000 tone. E de necrezut, dar așa afirmă comunicatele germane! Se pune întrebarea *unde* au aceste submarine bazele lor, ca să poată opera ca la ele acasă?

În Cirenaica, înfrângerea britanicilor apare din ce în ce mai serioasă. Trupele lui Rommel au ajuns în urmărire dincolo de Msus, la două treimi din drumul de la Agedabia la Derna. Cum șoseaua de la Bengazi spre est e acum amenințată să fie tăiată, o evacuare a orașului Bengazi, de către forțele britanice nu este exclusă. Se confirmă că vasul scufundat zilele trecute în fața Tobruk-ului e cuirasatul „Barham“, de 31 300 tone, și că în cele două atacuri aeriene care au urmat au mai fost scufundate sau grav avariate alte 3 crucișătoare.

Din izvor german se mai anunță că în urma înfrângerilor britanice, scăderi *catastrofale* ar fi fost înregistrate la bursa din Londra...

Pe frontul rusc, Comunicatul german de ieri anunță că „lupte crâncene“ — dar localizate și cu puține efective — continuă...

Japonezii progresează mereu, pe toate fronturile lor. Port-Darwin, portul din colțul extrem nord-vestic al Australiei, a fost greu bombardat de aviația niponă...

La Berlin nu se dă mare importanță debarcării trupelor americane în nordul Irlandei (provincia engleză, Belfast) și se socotește că această debarcare ar avea mai mult un caracter simbolic. Dacă nu cumva ar fi îndreptată împotriva Irlandei libere și recalcitrante... În tot cazul, De Valera a protestat energic împotriva debarcării, care amenință neutralitatea Statului Liber...

Dezbaterile asupra situației generale în Camera Comunelor au început. Churchill a ținut așteptata lui cuvântare; ea pare însă să fi decepționat. Primul ministru a mărturisit înfrângerile englezilor, a declarat că de doi ani Anglia n-a izbutit decât *să se mențină*, dar că nădejdlile de biruință finală sunt întemeiate. A mai spus că Statele Unite fiind acum ele înseși beligerante, nu vor mai putea furniza multe arme Angliei, trebuind să-și completeze propriul lor armament și din prisos se va satisface întâi Rusia; că din cauza vremii rele, transporturile către Rusia au fost și ele totuși oprite; că Australia e liberă, dacă vrea, să-și

recheme trupele sale pentru propria ei apărare; că cea mai mare parte a pierderilor în oameni suferite în Africa fac parte din contingentele englezești din Anglia... În ce privește remanierea Guvernului, Churchill a refuzat-o net, declarând că el singur este responsabil de tot și că nu înțelege *să facă din alții țapi ispășitori*... În fine, primul ministru a anunțat crearea unui Consiliu de îndrumare al războiului din Extremul Orient, Consiliu care va funcționa la Londra sau la Washington...

Opina publică engleză așteapta altceva — afirmă cei de la Berlin...

Închiderea Conferinței de la Rio de Janeiro a fost amânată pe azi. Pare că în ce privește intrarea Statelor Sud-Americane în război, lucrurile merg mai greu decât s-a crezut. Până acum s-a votat o moțiune în baza căreia se afirmă solidaritatea tuturor Statelor americane *în apărare*, se hotărăște ca Statele Unite și aliații lor să fie considerați și *tratați* ca nebeligeranți (!!!) și ca Statele americane neintrate în război să nu preia apărarea intereselor Statelor Axei în țările cu care acestea sunt în conflict. În ce privește „declararea de război“, fiecare Stat sud-american va proceda conform legilor și intereselor sale esențiale...

Vom vedea ce va mai ieși până la sfârșit...

Primarul Florescu n-a fost dat încă în judecată. Nimic n-a apărut cel puțin în ziare... Mușamaua națională să servească tuturor regimurilor?

Banda Danielopolu, Verona etc. a fost internată fiindcă a pus muzica să cânte, la „Melody-Bar“, cântece englezești și mai ales imnul regal britanic. Banda a fost denunțată de nemții indignați care asistau la spectacol...

S-a deschis la Stuttgart o expoziție de artă populară românească. Schimb de telegrame între primarul Stuttgart-ului și dl Ică Antonescu.

Filip și d-na Filip au cunoștință, văduva unui aviator, care intră în transe, vorbește cu morții și vaticinează... În vara anului 1939 a prezis că Călinescu va fi omorât, că după dânsul va veni în capul Guvernului un Gheorghe (Argeșanu...), apoi un Constantin (Argetoianu...) și apoi iar un Gheorghe (Tătărescu!...). Consultată, pe când mă aflam refugiat la Ministerul de Interne, a afirmat că nu voi fi ucis, și că voi muri de

moarte naturală la adânci bătrânețe (să dea Domnul!). Consultată din nou acum, profetesa pretinde că Hitler va fi asasinat până în două luni, că nu va mai rămâne nimic din trupul lui, că o revoluție va izbucni în Germania, că războiul cu Rusia va continua totuși, că nici nemții nici rușii nu vor învinge, că vor veni *alți ruși* în fruntea Rusiei și că toate se vor termina cu bine pentru România: nemții vor fi dați afară din țară, iar sovieticii nu vor intra la noi!... Uf!

Joi, 29 ianuarie. Iar a venit gerul! Valul de frig din Danemarca și Ungaria ne-a ajuns ieri după-amiază. De la - 6°, până seara s-au făcut - 16 iar azi de dimineață erau - 18. Cerul e senin și cel puțin nu mai ninge. Au fost scoși și premilitarii la curățitul zăpezii, prin ordonanță specială, pentru zilele de azi, mâine și poimâine, astfel încât cel puțin cinstea ovreilor a fost întrucâtva salvată!

Solacolu (directorul Agenției telegrafice Rador) îmi spune că mutarea Cartierului comandamentului local german (nu al lui Hitler, cum s-a spus) de la Smolensk la Minsk, e un fapt îndeplinit, că rușii înaintază mereu, că au ajuns la 124 kilometri de frontiera Lituaniei, că Cripps, ambasadorul englez a declarat într-un interviu că rușilor nu le pasă de ofensiva germană din primăvară și că vor izgoni ultimul picior de neamț din Rusia în toamna anului 1942 și în iarna anului 1943... Toate aceste știri Solacolu le-a cules din comunicatele și telegramele rusești și englezești...

Pe de altă parte lt. col. Olteanu, aghiotantul lui Pantazi, mi-a comunicat aseară că pe frontul oriental toate merg bine, că germanii sunt stăpâni pe situație, că cu tot frigul îngrozitor și zăpada mare, sovieticii nu pot decât să ocupe zonele abandonate de nemți pe motive strategice și tactice, și că Statul nostru Major nu e deloc îngrijorat...

Pe cine să crezi? Adevărul nu e pentru noi, turmă anonimă și disprețuită de zei! Să ne închinăm lui Dumnezeu și să așteptăm...

Succesele rusești nu pot însă să fie prea mari, dacă sunt, căci altfel tonul discursului lui Churchill n-ar fi așa de pesimist. Primul ministru englez a declarat că tot efortul Angliei și Americii e îndreptat împotriva Germaniei, căci Germania înfrântă, va lichidată „ipso facto” și situația din Extremul Orient, pe când o victorie împotriva japonezilor n-ar atinge poziția militară a nemților. Astfel stând lucrurile, dacă frontul

germano-rus s-ar clătina, Churchill ar intona imnuri de victorie și n-ar vorbi cum a vorbit și n-ar fi spus: „Situația Angliei pe câmpul de război e rea, dar poate să fie și mai rea!”

Pesimismul și sinceritatea lui Churchill au mirat pe unii, au impresionat pe alții. Conducătorul războiului britanic a mărturisit că campania din Africa septentrională nu a atins țintele propuse și n-a izbutit decât să apere pentru moment Egiptul; că s-a înșelat asupra momentului intrării Japoniei în război, ca și asupra forțelor acestui Imperiu; că Australia, Noua Zeelandă și Africa de Sud au cerut ca armatele lor să se înapoieze acasă ca să-și apere vetrele și că el, Churchill a consimțit la aceste rechemări — că, în fine, producția de armament atât în Anglia cât și în Statele Unite n-a dat rezultatul așteptat. Singura nădejde a englezilor este că toate lucrurile vor merge mai bine de la 1943 înainte!

Dezbaterile nu s-au terminat încă, Churchill a hotărât să lase discuția liberă în Cameră ca și în presă, pentru ca fiecare să-și verse focul. Va cere însă la sfârșit un vot de încredere, pe care mulți deputați l-au afirmat inutil...

A apărut un decret-lege prin care se orânduiește câte un „îndrumător” pe lângă fiecare întreprindere metalurgică a cărei fabricație e în legătură cu apărarea națională. „Îndrumătorul” va fixa felul și calitatea fabricației pe care o va controla; va putea înlocui pe directori, pe administratori și chiar *întreg* Consiliul de Administrație; va fixa prețurile și va putea angaja sau înlocui pe tehnicieni și pe specialiști etc. Decretul copiază regimul stabilit în Germania, dar România nu e Germania. La noi, „Îndrumătorul” nu va avea decât un gând: să înlocuiască pe cei ce conduc întreprinderea prin oamenii, prietenii sau neamurile lui...

Lumea noastră industrială e în fierbere și demersuri au fost întreprinse pe lângă Antonescu, care, prin măsurile luate în ultima vreme pare să justifice zvonurile ce circulă tot mai insistent, cum că ar fi pe drumul nebuniei...

Și în armată, se zice, că ar fi mare fierbere printre generali, care, grupându-se în jurul lui Iacobici, ar fi pe punctul de a se răzvrăti. Dar se spun atâtea... Din tot ce se spune, trebuie cules cu dramul, și încă...

Ultima zăpadă, care a căzut liniștit în București, a căzut cu viscol în restul țării. Aproape toate liniile sunt înzăpezite. Spre Oltenia, spre Moldova, spre Dunăre nu mai circulă nici un tren. De șosele, nu mai e

de vorbit — au dispărut sub troienele de zăpadă. Dacă nu va mai viscoli — și vremea pare că s-a pus la senin — liniile ferate vor fi deblocate în două zile. Multe locomotive s-au defectat: le-au înghețat țevile. Toate pacostele...

Ziarele publică adresa de felicitare trimisă de ziua lui (Sf. Ion) Mareșalului Antonescu de către „Blocul Gerației Naționaliste din 1922“ în frunte cu Dănulescu. Necunoscută până ieri, această grupare a devenit foarte numeroasă și aci e pericolul: se strecoară în ea elementele Mișcării Legionare — și gruparea devine astfel un cal troian prin care „indezirabili“ caută, și reușesc, să se strecoare în cetate. Într-o bună dimineață, caraghiosul de Dănulescu va fi înlăturat și ne vom afla din nou în fața „Verzilor“ sub altă titulatură. Oare nu are Antonescu ochi să vadă?

Adresa trimisă lui Antonescu e de o platitudine revoltătoare și aproape ironică. Între alte exagerări, Mareșalul e calificat de „ctitor al vecinicii neamului“!!! Toți militarii sunt la fel: nu pot rezista lingușitorilor! Și astfel cad în prăpastie!

Reichs-mareșalul Göring, care se află în Italia, va merge în Sicilia și de acolo va lua *probabil* comanda acțiunii aeriene împotriva englezilor, în Mediterana. Telegrama vestitoare a acestui mare eveniment, conține însă acest *probabil*, așa încât trebuie să mai așteptăm confirmarea știrii...

Vineri, 30 ianuarie. Gerul în ușoară scădere: azi-dimineață numai – 16°. Zile însorite și ieri și azi. Ieri la amiază n-au mai fost decât – 10°. De la Breasta mi se telefonează că a fost un viscol grozav, iar zăpada e atât de mare încât n-au mai putut ieși din casă... Temperatura – 27°! Oamenii cei mai bătrâni din sat nu-și aduc aminte de o asemenea iarnă. În București, aspectul străzilor e ceva fantastic. Se curăță pe capete, și nu se simte nimic. Munții de zăpadă se ridică de o parte și de alta a ulițelor și abia se poate răzbi printre ei...

Cu toată iarna catastrofală, pare — oricât ar fi de contradictorii știrile ruso-britanice și cele nemțești — că frontul împotriva bolșevicilor se menține conform programului, neatins în liniile lui esențiale. În Comu-

nicatul de ieri citim chiar că armatele germane au înregistrat succese serioase de-a lungul întregii linii a frontului. În Crimeea, o încercare de debarcare pe coasta de sud a fost nimicită de trupele noastre și de cele germane care au făcut 840 de prizonieri și au capturat 12 tunuri și 11 mitraliere.

Gerstenberg (generalul) „a explicat“ ieri lui Dombrowski că atacurile rusești nu sunt serioase, că relativele lor succese pe ici pe colea, se datoresc faptului că Comandamentul german a trimis cea mai mare parte a trupelor acasă, la repaus, în vederea ofensivei de primăvară, lăsând pe front minimul necesar pentru apărarea pozițiilor importante pe care de altminteri le apăra mai bine zăpada și frigul. *Efective foarte reduse* luptă de o parte și de alta. Pentru planul german nu prezintă nici o importanță faptul că *în anumite puncte*, frontul va fi în primăvară cu 100 de kilometri mai la est sau mai la vest...

În ce privește frontul răsăritean, trebuie să recunosc că această lipsă de îngrijorare a militarimii germane e împărtășită și de militarimea noastră. Să așteptăm deci și noi primăvara cu încredere...

De pe frontul din Africa Septentrională se anunță oficial recucerirea și reocuparea orașului Bengazi de către trupele germano-italiene. Meritul campaniei, admirabil condusă, revine generalului Rommel, a cărui reputație e în continuă creștere. Deși numai colonel la începutul războiului în 1939, înaintat la general-maior în 1940 și general-locotenent în 1941 — Führerul l-a numit acum, pentru a răsplăti isprăvile sale, general de Corp. În războiul din 1914, Rommel a fost unul din rarii decorați cu ordinul „Pour la Mérite“, deși era numai locotenent de aviație.

Azi au apărut două ordine de zi pe armată, cu data de 26 ianuarie, prin care se răsplătește vitejia „unei“ (!!!) brigăzi de Vânători de Munte, dovedită cu prilejul cuceririi localităților Verh Corgun și Nis Corgun și a înălțimilor „Capelei“, din vecinătatea Sevastopolului (primul ordin de zi), precum și a recuceririi Feodosiei (al 2-lea ordin de zi). Anonimatul și întârzierea acestor ordine de zi nu se pot pricepe. Cucerirea Verh Corgun-ului, Nis Corgun-ului și Capelei au avut loc *la începutul lui decembrie* și din Comunicatul german publicat cu prilejul decorării generalului Lascăr se știe ce brigadă a luptat acolo, așa încât nu mai poate fi vorba de „secret“. În primul ordin de zi se spune însă că pozițiile cucerite au fost luate *de trupele române*, fără să se mai vorbească de un ajutor sau de o participare a trupelor germane, iar în al 2-lea se menționează ce e drept și prezența forțelor nemțești, dar numai pe un plan secundar. În comunicatele lor, date la timp, nemții au

prezentat dimpotrivă colaborarea românilor, atât la Feodosia cât și la Sevastopol, ca accesorie... Să fie ordinele de zi, ca să zic așa „postume“, publicate azi o consecință a încordării (să sperăm momentane) de care se vorbește, în raporturile noastre cu germanii sau pur și simplu rezultatul anarhiei, incoerenței și indiferenței ce domină toate actele regimului?

În legătură cu „încordarea“ raporturilor noastre cu nemții, „afacerea generalilor și a Statului Major“ continuă să fie obiectul tuturor conversațiilor. Nimeni nu știe nimic, cei direct interesați păstrează tăcere și sunt de o discreție exemplară, așa că lumea povestește tot felul de prostii.

Pe ziua de ieri am aflat că Tătăranu rămâne la post, sub-șef de Stat Major „din ordin“, căci a vrut și el să plece cu Iacobici. Mazarini, în schimb, a fost numit comandant al Diviziei din Pitești. Dar pare că nici dânsul „nu s-a stricat“ cu Antonescu, căci a asistat ieri la remiterea decorației finlandeze Mareșalului, ceremonie la care n-au asistat decât generalii făcând parte din Guvern sau ocupând înalte demnități în București (n-au fost de față nici Iacobici, nici Tătăranu...).

Nimic nu confirmă până acum ipoteza făcută de mine la pag. 10760 a acestor *Însemnări*, dar nici *un fapt pozitiv* nu vine să o infirme...

Nici nemții nu știu nimic. Generalul Gerstenberg căuta alaltăieri să afle ceva de la Dombrovski, care, deși prieten cu Tătăranu, nu știa nimic nici el. Gerstenberg se întreba dacă nu era la mijloc o rivalitate politică între Antonescu și Icobici, despre care Mareșalul ar fi aflat „că pune jaloane unde trebuie, pentru o eventuală succesiune“ (?). Gură de petece cum e, atașatul militar al Aerului german a înjurat din nou în fața lui Dombrovski pe Antonescu, declarând că cu Argetoianu și cu Gigurtu se puteau înțelege mai bine (cu Gigurtu cred și eu) și că Mareșalul *prea trage de coardă*. Gerstenberg a sfârșit prin a spune (o amenințare?) că generalul Iacobici n-a sfârșit rolul său, că va mai primi înalte însărcinări și a conchis cu cuvintele echivoce: „Două săbii nu pot sta într-o teacă!“...

Bușilă mi-a spus „sous le sceau du secret“, că Ciano vine la București, în luna februarie. Bova Scoppa a plecat la Roma ca să aranjeze amănuntele vizitei...

E probabilă și vizita lui Ribbentrop dar despre aceasta nu se știe încă nimic.

La 1 februarie merge Mareșalul Antonescu la Berlin... Pentru toate lămuririle.. Această veste nu mi-a dat-o Bușilă, dar o cred sigură.

Ministrul Finlandei a remis ieri cu un ceremonial special, Mareșalului Antonescu, Marea Cruce a Ordinului finlandez „Trandafirul Alb“ (!). În afară de Ică, n-au asistat decât miniștrii, subsecretarii de Stat și înalții demnitari *generali*. Civili au fost lăsați la o parte. S-au schimbat discursuri prin care s-au preamărit virtuțile ambelor popoare și s-a pecețuit frăția de arme dintre finlandezi și români, cele două nații victime ale barbariei moscovite. Ministrul Finlandei a remis lui Antonescu și o scrisoare autografă din partea Mareșalului Mannerheim.

Un comunicat al Guvernului ne informă că o acțiune foarte severă a fost întreprinsă împotriva funcționarilor hoți sau șperțari. Se specifică, că în Ardeal au fost dați în judecată 205 funcționari dintre care 41 au fost deja condamnați (3 la muncă silnică, 16 la închisoare corecțională, 10 la amendă, 11 la internare în lagăr și 1 la destituire) iar 67 sunt în curs de judecată...

Cum cei mai mulți hoți și șperțari sunt în armată, va fi greu de ajuns la ceva serios...

Mareșalul Antonescu a prezidat un Consiliu Economic pentru aprovizionarea populației, la care au luat parte miniștrii și subsecretarii de Stat economici și mai mulți înalți funcționari. Între altele s-a decis să se formeze asociații de comercianți angros pentru aprovizionarea marilor centre și să se oblige unele mari firme din București să creeze sucursale la Cernăuți și Chișinău în folosul Bucovinei și Basarabiei. S-a mai hotărât să se creeze în jurul Bucureștilor o zonă de culturi alimentare, să se rechiziționeze câteva mori și fabrici de conserve pentru a se raționaliza munca lor, să se mai ridice un abator în Capitală cu amenajări pentru congelarea cărnii și cu un târg de vite anexat, să se înființeze gări de colectare (?) pe linia de centură a orașului, să se înceapă și să se lucreze din zori la canalul București—Oltenița...

Azi se celebrează în Germania a 9-a aniversare a ascensiunii Partidului Național Socialist la putere. Hitler va ține o mare cuvântare, care va fi difuzată.

Decretul-lege relativ la „Îndrumătorii” întreprinderilor metalurgice tot n-a apărut în ziare. Vâlva e din ce în ce mai mare printre cei interesați... Un articol al legii îndreptățește pe „Îndrumător” să sechestreze întreaga avere a oricărui administrator, fără drept de apel!... Așa ceva nu s-a mai văzut! Coti Stoicescu, ministrul de Justiție a refuzat să semneze decretul... care a fost totuși promulgat... Legea, fabricată de generalul Dobre, se zice că ar avea de unic scop înstăpânirea uzinelor „Laromet”, de către Stat...

Dl Ruiz Guinazu, ministrul de Externe al Argentinei a căzut în apă, din aeroplan, pe drum spre casă... dar a scăpat neîneecat, el și tovarășii săi... L-a pedepsit Dumnezeu, fiindcă n-a fost destul de dârz împotriva presiunilor lui Roosevelt — deși grație lui și țării sale, rezultatul Conferinței de la Rio de Janeiro n-a fost tocmai ce spera Washington-ul...

Sâmbătă, 31 ianuarie. E tot frig — da mai omenesc: și aseară și azi-dimineață termometrul a rămas la -7° . În schimb, cerul e înnorat și amenință a ninsoare. Dacă va mai ninge, nu se va mai topi zăpada până la iarna viitoare! Se pretinde că Institutul militar german de Meteorologie — care nu se înșeală niciodată! — anunță pentru 15 februarie un frig cum nu s-a mai pomenit niciodată în Europa, apoi topirea repede a zăpezii și inundații catastrofale! Atât ne mai lipsește!

Ieri, cu prilejul celei de-a 9-a aniversări a preluării Guvernului de către Partidul Nazist, mare discurs al lui Hitler la Sportpalast la Berlin, și un discurs mai mic dar foarte important pentru noi — rostit de Killinger în fața Coloniei germane, la „Aro”. A scris și iscălit dl Ică un articol în *Bukarester Tagblatt*. Putea lipsi martie din post?

Hitler e interesant numai în partea discursului său consacrată frontului rusesc. Încolo, obișnuita lui literatură: istoricul ascensiunii naziste, rechizitoriul reînnoit împotriva Angliei, Statelor Unite și a ovreilor. Pe cât e de violent și de subiectiv în această parte a cuvântării sale, pe atât se arată de obiectiv și de stăpân pe nervii lui în partea consacrată frontului. Hitler afirmă că trecerea de la ofensivă la defensivă, pe frontul de la răsărit, n-a fost impusă de inamic, ci hotărâtă de el, pe de o parte fiindcă condițiile iernii nu permiteau o desfășurare utilă a operațiunilor — pe de alta ca să pună cât mai mulți luptători germani la adăpostul gerului rusesc mai năpraznic anul acesta ca niciodată. El,

Hitler, a luat Comandamentul armatei *ca să își asume și răspunderea unei hotărâri care n-a fost ușor de adus la îndeplinire*. Rușii au sperat că iarna le va aduce salvarea, dar s-au înșelat. Fluctuațiile frontului cu câțiva kilometri n-au nici o importanță. Frontul defensiv s-a organizat minunat. Soldații germani așteaptă ofensiva cu același spirit războinic și cu aceeași siguranță în viitor ca până acum. Ce a fost mai greu a trecut; în partea de Sud a frontului ofensiva va fi reluată peste câteva săptămâni, apoi primăvara se va urca de-a lungul frontului spre Nord și ofensiva victorioasă va fi succesiv reluată pe toată linia — cu o armată și cu un material de război care vor minuna lumea prin isprăvile lor...

În toată această parte a cuvântării sale, tonul lui Hitler nu e al unui lăudăros, ci al unui om sigur de ce spune și trebuie să o mărturisesc, inspiră încredere. Ne mai rămâne, după vorbe să vedem și faptele. Pentru mântuirea noastră să nădăjduim așa cum le prevede Führerul.

Killinger în cuvântarea sa n-a vorbit decât de Antonescu, lăudându-i însușirile, intențiile și înfăptuirile ca Conducător de Stat, ca comandant de Armată și ca aliat credincios. Cuvântarea lui a fost menită să pună capăt tuturor zvonurilor pe care cercuri interesate le răspândesc cu privire la intrigările anumitor cercuri politice românești și germane. Reiese clar din text că Killinger a vorbit dacă nu din ordin, în tot cazul cu totală aprobare a Berlinului. Tipică — stil aparte — e următoarea declarație: „Și eu, *ca reprezentant al Germaniei*, nu am poftă să mai privesc cum sabotează cârțițele opera spunând: *Antonescu este pentru Germania numai o apariție de tranziție, Germania abia așteaptă să ne aducă pe noi — legionarii — la putere*. Cei ce spun aceasta nu sunt legionari; ei nu știu nimic despre spiritul și ideile lui Codreanu și sunt în ochii mei *niște hoți de drumul mare*, care ar face mai bine să treacă de partea evreilor și comuniștilor, a acestor ațățători profesioniști”.

Sper că după aceste cuvinte răspicate, coconetul „filo-verde” și hai-manalele cafenelelor nu ne vor mai pisa cu reînvierea regimului legionar...

Submarinele germane operând pe coasta Americii au mai scufundat 13 vase inamice cu un total de 74 000 tone. De la 24 ianuarie până ieri, submarinele în chestiune au totalizat 43 de vase scufundate cu un volum de 302 000 tone... Impresionant!

După știrile engleze, un convoi japonez, atacat în strâmtoarea Makassar, ar fi pierdut 30 de vase și 20 000 soldați s-ar fi înecat. Japonezii dezmint știrea, sau mai bine zis o rectifică: n-ar fi fost scufundate decât 4 vase, și aproape toți soldații de pe aceste vase ar fi fost salvați...

Nemții și italienii au capturat mulți prizonieri și au capturat un enorm material de război la Bengazi: numărarea e încă în curs. Forțele Axei urmăresc pe britanici, care se retrag spre est...

În Germania se povestește că aviatorul Mölders n-ar fi pierit într-un accident de avion, călătorind spre Breslau. De altminteri, știrea a părut multora suspectă, când s-a dat. În realitate Mölders ar fi fost forțat să aterizeze în rândurile inamice; rușii l-au făcut prizonier și au oferit nemților să-l schimbe contra mai multor comisari politici, prizonieri și ei, specificându-i pe nume. Cum nemții îi uciseseră, n-au putut primi propunerea. Sovieticii ghicind cauza refuzului, l-au împușcat pe Mölders și au lăsat cadavrul lui să cadă dintr-un avion, în împrejurimile Breslau-lui... Dată fiind popularitatea lui Mölders, s-a inventat un deznodământ mai puțin tragic al scurtei dar glorioasei sale cariere... Dar cine poate ști adevărul?

Un tratat de alianță a fost semnat între Anglia și Soviete de o parte și Iranul de alta. Prin acest tratat, Iranul se obligă să primească pe teritoriul său trupe britanice și sovietice — de uscat, de mare și aeriene — iar Sovietele și Anglia se obligă la rândul lor să retragă aceste trupe din Iran șase luni după încetarea ostilităților. Probabil că la acea dată, ambele Puteri cotropitoare vor invoca teoria „petecului de hârtie“ ca să rămână pe loc, dacă alții mai tari nu le vor goni...

Ziarele elvețiene publică informații cu privire la negocierile lui Eden la Moscova. Ele dau următoarele pretenții sovietice ca fiind *în principiu* acceptate de Anglia: Basarabia și Bucovina (bine că se mulțumesc și cu atâta!), Statele Baltice, o Polonie puternică dar învoită și tutelată (atunci cum ar fi puternică?) de sovietici, libertatea Strămtorilor, libertatea de propagandă în toate Statele Europei...

Cred că nu s-ar mulțumi cu atât dacă ar câștiga războiul...

Guvernul brazilian, deși atât de zelos să obțină la Conferința din Rio de Janeiro ruptura Statelor americane cu Puterile Axei, n-a declarat până acum război nici măcar Japoniei.

Se zice că ministrul Braziliei la București, ar fi primit telegrafic ordinul să comunice Guvernului român că Brazilia *nu* se consideră

în război cu România și că nu se gândește să rupă relațiile cu noi... N-am văzut nici pe Uro Preto ca să am confirmarea acestei știri.

Duminică, 1 februarie. Cerul continuă să fie acoperit și zăpada să amenințe. Dar n-a nins nici ieri, nici azi-noapte. Să vedem ce va fi azi. Ieri am pus să dea zăpada jos de pe casă, să nu se prăbușească acoperișul. Ca să mi-o dea jos și să o arunce pe munții de zăpadă din curte și din stradă *mi-au luat 4 500 lei!* Dănulescu, a ieșit cu toți funcționarii Ministerului Muncii și au dat înlături zăpada din curtea ministerului, și din față pe stradă! Premilitarii și ovreii curăță întruna; văd momentul în care, cu Conducătorul și Guvernul în frunte, ne vom pune toți la lopată! Probabil însă că cei 70 de ani pe care îi port în spinare mă vor scuti de această corvoadă! Aș prefera să n-am decât 30 de ani și să mătur toată ziua...

Frigul se menține între 6 și 8 grade sub zero.

Comunicatul german de ieri spune că mai multe divizii sovietice izbutiseră să străpungă frontul de nord-est de Kursk, dar că contra-ofensiva germană le-a distrus și a împins ce a mai rămas din ele, dincolo de linia de pe care porinseră. Comunicatul mai anunță mici succese germane și pe restul frontului. Probabil că sunt și mici succese rusești pe care le trece sub tăcere. În total, frontul de răsărit se menține, conform prevederilor Comandamentului nemțesc...

În Cirenaica, acalmie momentană.

Japonezii au terminat cucerirea Malaeziei și acum începe atacul direct asupra Singapore-lui.

Discursul lui Killinger e viu comentat în toate cercurile bucureștene. Toată lumea e mulțumită că s-a pus capăt echivocului cu legionarii, echivoc întreținut mai ales prin propaganda coconetului gardist, pe care Antonescu ar face bine să-l trimită la lagăr.

Cuvântarea lui Hitler a impresionat mai puțin: s-a obișnuit lumea cu acest fel de literatură. N-a interesat nici discursul lui Roosevelt, ținut concomitent cu al lui Hitler — discurs prin care Președintele Statelor Unite propăvăduiește popoarelor americane răbdare și încredere...

Ziarele neutre — suedeze și elvețiene — socotesc că o remaniere a Guvernului britanic e iminentă, cu toate declarațiile contrare făcute de Churchill în Camera Comunelor. Churchill însuși s-ar fi convins, în urma manifestărilor de nemulțumire din Parlament (cu tot votul de încredere de 640, contra 1) că o satisfacție trebuie dată cât mai repede opiniei publice...

După o telegramă neoficială din Berlin, Statele Sud-Americane — afară de Argentina și de Chile — au rupt relațiile diplomatice cu Statele semnatare ale Pactului Tripartit. La noi, nu s-a primit încă nici o notă în acest sens.

A apărut un decret-lege complementar privitor la comerțul cerealelor. Cum era de prevăzut, ne-am supus dezideratelor germane: Statul rămâne singurul cumpărător, dar poate da mandat anumitor societăți să cumpere în numele său, pentru export...

Acest decret, ca și discursul lui Killinger și călătoria lui Antonescu la Berlin, dovedesc că micile neînțelegeri între Guvernul românesc și Guvernul Reichului s-au aplanat. Cu atât mai bine. Rămâne problema mare cu ungurii...

Se vede că mulți escroci abuzează de numele lui Antonescu și al d-nei Antonescu ca să scoată parale de la oameni — căci un nou comunicat al Președinției Consiliului de Miniștri previne lumea să nu cadă în capcana profitorilor. Comunicatul citează chiar un nume, al d-lui inginer I. G. Rădulescu-Gyr, care a fost dat în judecată fiindcă a plasat fără nici un drept bilete pentru o serbare, în numele Consiliului de Patronaj prezidat de d-na Antonescu.

Trăim în vremea abuzurilor și din nenorocire exemplul vine de sus. Presupun că acest Rădulescu-Gyr trebuie să fie neam cu escrocul purtând același nume care a compus imnul Frontului Renașterii Naționale, ca după aceea să se pună în fruntea legionarilor răzvrățiți...

A murit la Galați Mihail Orleanu, fost fruntaș al Partidului Liberal pe vremea atotputerniciei acestuia. Mihail Orleanu era un om cumsecade și cinstit și n-a izbutit să fie o vedetă decât în preajma războiului din 1916, când, deși ministru, a trecut de partea germanofililor.

Foarte bătrân, încetase de mult orice activitate politică. Era socrul lui Victor Slăvescu.

Luni, 2 februarie. Vremea se menține posomorâtă, frigul moderat între 5–6 grade sub zero ziua și 6–8 grade noaptea. Curățitul zăpezii, de fapt ridicarea de munți pe străzile laterale, fac circulația și mai anevoioasă. Pe strada noastră, aproape nu se mai trece...

Bolșevicii au atacat în zorii zilei de 30 ianuarie sectorul apărat la Sevastopol de trupele române. Atacul a fost respins cu mari pierderi pentru ruși. Pe tot restul frontului Oriental neconținute atacuri sovietice, care toate au dat greș. Bolșevicii au sacrificat zadarnic oameni și materiale. În sectorul Central al frontului, la nord-est de Orel, germanii au gonit pe ruși din vreo 10 localități.

În Extremul Orient, lupta pentru cucerirea Singapore-lui a început. Englezii au distrus podul care leagă insula de Malaezia; o parte din trupele japoneze dau năvală să treacă peste strâmtoare, iar altă parte continuă să strângă cercul în jurul trupelor britanice împresurate în peninsula. În Birmania înaintarea forțelor japono-siameze continuă: orașul Mulmein e pe punctul de a fi ocupat.

Întrebat de gazetari dacă crede că conflictul chinezesc poate fi lichidat, amiralul Tojo, ministrul de Externe al Japoniei a răspuns că propuneri de pace, dacă ar veni din partea Ciung-Kingului, ar fi examinate cu bunăvoință la Tokio, dar că Guvernul japonez nu este dispus să ia inițiativa unor asemenea tratative...

La Paris a avut loc o măreață manifestare organizată de Legiunea Anti-bolșevică. Au luat parte peste 10 000 de oameni. În cuvântarea sa, Déat a declarat că luptând împotriva bolșevismului popoarele Europei își realizează unitatea lor și-și câștigă libertatea într-o nouă rânduală a continentului.

Spicuri din ultimele discursuri: Churchill a afirmat apăsător că pentru Anglia războiul se decide în Europa și în Atlantic; toate celelalte teatre de luptă *sunt secundare*, mai ales Pacificul... (O fi spus-o ca să consoleze pe englezi, că într-adevăr așa gândește? În acest caz gândește

altfel decât negustorii din City, căci de când cu succesele japonezilor în Extremul Orient, valorile au scăzut catastrofal în bursa din Londra...).

Din declarațiile lui Hitler:

Cât va fi el în viață, Germania nu va mai semna o pace ca cea din 1919. (Nici după moartea lui, în ipoteza că ar fi ucis?).

După războiul acesta, sau nu va mai rămâne în Europa nici un german, sau nici un ovrei...

Nimeni nu poate prevedea dacă războiul se va termina sau nu anul acesta, dar ceea ce poate afirma, el, Hitler, e că anul 1942 va fi un an de mari victorii germane.

.....

Între Aliați.

Un colonel italian care vine de la Stalin (pe Doneț), unde e stabilit Cartierul de Comandament al trupelor italienești, povestește că între soldații lui Hitler și ai lui Mussolini sunt frecături zilnice care ajung câteodată până la ciocniri... După înțelegerile Statelor Majore, aprovizionarea trupelor italiene e în sarcina nemților — dar aceștia îndestulează întâi oamenii lor și de multe ori macaronarii primesc numai pâine uscată, sau chiar nimic. De aci protestări, urlete și șterpelire de merinde de la locuitori, șterpeliri strict interzise de poliția militară germană, și de aci alte nemulțumiri... Într-o zi trei soldați italieni prinseseră trei găini, dar un jandarm german a vrut să le confişte. Italienii au bătut măr pe neamț și... au mâncat găinile. În altă zi, un soldat italian a vrut să intre în cinematograful militar cu „o damă“ dar a fost oprit de sentinelele germane. Italianul a revenit după o jumătate de oră cu 40-50 de camarazi și bineînțeles cu dama și după ce au pătruns cu toții în sală, au spart și stricat totul, încât au trebuit 8 zile ca să se repare stricăciunile...

Așa e pe front. Iar în Italia înjură toți pe nemți de-i spurcă. Numai Hitler și Mussolini se înțeleg. Din care cauză „boborul“ a început să înjure, de la Napoli până la Milano, și pe Mussolini...

Marti, 3 februarie. Comunicatul german de ieri anunță lupte violente, pe un viscol îngrozitor, în sectorul de Sud al frontului rusesc — în regiunea Donețului. Deși Londra și rușii pretind că au străpuns frontul, nemții afirmă că au oprit ofensiva, și sper că spun ei adevărul, căci până acum tot ei au avut dreptate afirmând că stăpânesc situația în

toate sectoarele frontului răsăritean. Pe de altă parte, pe tot restul acestui front, forțele germane au înregistrat succese destul de importante, respingând atacurile bolșevice și distrugând mult material de război. De la 24 la 30 ianuarie, Sovietele au pierdut 164 avioane, iar nemții numai 33.

În Africa de Nord, forțele britanice au fost respinse cu 300 kilometri înapoi și până acum germanii și italienii au capturat sau distrus peste 300 de care de asalt printre care, unele de model mare american. Forțele Axei au pus mâna și pe un mare depozit de benzină, pentru ele de o importanță covârșitoare, căci aduc cu greu carburantul peste mare. Localitățile Barce, pe mare, și El-Abiar, în nisipuri, amândouă situate la est de Bengazi, au fost ocupate de trupele lui Rommel. La Berlin, fără a se face prevederi prea hazardate asupra succeselor din Africa, se constată totuși că planul inițial al ofensivei britanice — ocuparea întregii coaste până la granița Tunisiei — a fost spulberat.

În Extremul Orient, japonezii sunt astăzi stăpâni pe întreaga Malaezie și toate Sultanatele din peninsulă au fost puse sub autoritate niponă. Atacul Singapore-lui a început de duminică, 1 februarie. După știrile corespondenților de ziare suedezi din Londra, opinia publică engleză e foarte pesimistă asupra soartei Singapore-lui, că va trebui să capituleze, cu toate apărările militare ridicate de Guvernul britanic și care au costat peste 30 milioane de lire sau mai bine de 30 miliarde de lei, bani aruncați în vânt!

În Birmania, orașul Mulmein, al 3-lea oraș al Birmaniei, a fost ocupat de japonezi ieri-dimineață...

Refik Saidam, primul ministru turc a vorbit duminică la Radio ca să precizeze politica Turciei. A precizat că nu s-a schimbat nimic în hotărârile Guvernului de la Ankara, care rămâne pe pozițiile sale de la începutul războiului: neutralitate sinceră și dorință de a nu fi antrenat în război. Cu alte cuvinte, cu curul pe două scaune, bine și cu unii și cu alții... Foarte frumos — dar cât va mai putea ține această politică de echilibru? Până se va rupe definitiv și echilibrul dintre Puterile beligerante...

Göring se plimbă în Italia de la 24 ianuarie... E când la Roma, când în Sicilia. Unii spun că se pregătește o descindere în Malta, în genul operațiunilor săvârșite anul trecut în Creta...

În Norvegia mare schimbare de ordin politic. De la 9 aprilie 1941 și până acum, Norvegia a fost administrată de un Consiliu de Stat numit de germani și prezidat de Verbogen, în numele Reichului. Acest Guvern provizoriu a fost înlocuit printr-unul definitiv și independent de germani, în fruntea căruia a fost chemat dl Quisling. Ministerul a fost complectat numai cu elemente norvegiene și se vorbește de convocarea unui Parlament... Se vorbește chiar de încheierea foarte apropiată a unui tratat de pace între Germania și Norvegia, tratat care va fi semnat de noul Guvern ce deține complecta suveranitate a Statului. În cazul semnării unei păci, trupele germane nu vor părăsi totuși Norvegia, urmând să o apere împotriva unui eventual atac englezesc...

Sâmbătă-seara a fost inaugurat la Facultatea de Drept, sub conducerea lui Fiñescu, decanul, serviciul „Educațiunii cetățenești a studenților“. Acest serviciu e încadrat în al Premilităriei, și va consta în conferințe și „coloquii“ săptămânale sub direcția domnilor profesori... Încercare laudabilă, numai să reușească cu proștii de studenți...

În lagărul de prizonieri din Budești a izbucnit o teribilă epidemie de tifos exantematic. Mor câte 100 pe zi... Primarul din Budești pretinde că nu mai are unde să-i îngroape... Vai de bieții oameni! Mă întreb cum au putut suferi frigul îngrozitor prin care au trecut, și lipsa de toate! Ce trebuie să fie! De la năvălirea barbarilor, cred că omenirea n-a mai trecut prin asemenea chinuri.

.....

Ultimul fiu al Mariei Săulescu (fiica lui Mișu Săulescu) a murit de pneumonie, în vârstă de 16 ani... Mariela Săulescu a fost căsătorită cu Iurașcu (ministrul plenipotențiar), cu care a avut trei copii, și de care a divorțat ca să ia pe Osvadă, ardeleanul. Osvadă avea însă o nevastă oarbă, pe care a lăsat-o ca să o ia pe Mariela. Oarba a blestemat-o pe Mariela, după toate regulile, și rând pe rând Mariela a pierdut pe cei trei copii ai ei, și pe Osvadă însuși... Teribil. Blestemul d-nei Osvadă, îmi reamintește altul — pe al d-nei Wartiadi, prima soție a lui Jon Cantacuzino (Pipelet) care a abandonat-o pentru Marie Fălcoianu. Cum a intrat Marie Fălcoianu în casa ei, a început să bolească, iar după ce a turnat 4 copii lui Cantacuzino, s-a paralizat... De copii, s-a ales apoi praful. Singurul băiat a fost ucis într-un accident de avion, iar de cele 3 fete, mai bine să nu mai vorbim...

Miercuri, 4 februarie. Iarna continuă normală. Cer posomorât. Frigul: – 5°.

De pe frontul rusesc, știri liniștitoare. În sectorul de Sud, atacurile bolșevice care se întinseseră zilele trecute, mai ales la nord-est de Taganrog au fost respinse cu mari pierderi pentru ruși. La Kerchi, forțele sovietice au fost de asemenea refulate. La Sevastopol am bombardat puternic ultimele întărituri, care au fost în bună parte distruse. În celelalte sectoare ale frontului, la Centru și la Nord, au atacat nemții și au capturat prizonieri și material de război.

În Africa de Nord, forțele britanice sunt continuu respinse spre est. Comunicatul din Cairo confirmă retragerea englezilor „sub presiunea crescândă a forțelor germane și italiene“. Ofensiva britanică pare definitiv prăbușită...

Japonezii ajunși în fața insulei Singapore, iau ultimele măsuri pentru atacul orașului, care deocamdată e sever bombardat. În Birmania forțele nipone înaintează la vest de Mulmein, spre Rangoon, iar în Borneo au ocupat aproape toată insula...

Brazilia, Uruguayul, Paraguayul, Bolivia, Ecuadorul și Peru au rupt relațiile diplomatice cu Germania, cu Italia și cu Japonia. Cu celelalte țări care au aderat la Pactul Tripartit, nu. Uro Preto, ministrul Braziliei mi-a confirmat ieri că, din ordinul Guvernului său, a comunicat Ministerului nostru de Externe că Brazilia nu va rupe relațiile cu noi. Rămâne de văzut dacă nu vom fi siliți noi, de Guvernul Reichului să rupem raporturile cu Statele Sud- Americane... La Berlin, ruperea relațiilor cu Germania, de către aceste State, a fost primită cu indiferență, ca un fapt divers fără nici o influență asupra soartei războiului. Poate că Berlinul, în indiferența sa, ne va scuti de săvârșirea unui act ridicol...

Mareșalul Antonescu n-a plecat la Berlin, la 1 februarie, cum se șoptise că avea intenția să o facă. S-a înapoiat alaltăieri de la Predeal „foarte voios“, după cum mi-a spus cineva care a fost să-l întâmpine la gară... Poate că s-a înțeles cu Hitler prin telepatie, sau poate că și-a amânat numai călătoria.

Ieri, Mareșalul a prezidat un Consiliu de Miniștri redus, care s-a ocupat cu problemele educației tineretului. Un comunicat enumeră măsuri-

le școlare care s-au luat în vederea îndrumării studenților și a comprimării programelor pentru anul acesta, în vederea evenimentelor posibile — adică a războiului ce se va întinde pe frontul oriental... Nimic senzațional!

Coti Stoicescu și-ar fi dat definitiv de astă-dată demisia. Duca, de la Casație, mi-a spus că primul președinte Lupu a primit de la dânsul o frumoasă scrisoare de adio. Cauza demisiei: decretul cu „Îndrumătorii” la Societățile metalurgice, miniere și petrolifere, decret pe care Stoicescu n-a vrut să-l semneze și care a fost totuși promulgat.

Plecarea lui Stoicescu din Guvern va fi regretată de toată lumea. A fost un excelent ministru de Justiție, un apărător dârz al dreptății și al drepturilor oamenilor cumsecade urmăriți de patima regimului. Noi, foștii demnitari — mă gândesc la cei nevinovați și cinstiți — îi datorăm mult...

Marinică Ștefănescu, filosoful, a înviat din nou. Ziarele anunță că va ține o conferință cu următorul frumos subiect: „Războiul și problema nemuririi sufletului”!!!

Ziarele de azi-dimineață publică cu o bogăție de amănunte inutile (din ordinul Stăpânirii...), condamnarea numitului Anton Ionel Mureșanu, fost administrator financiar la Cluj, actualmente inspector financiar. Mureșanu a fost declarat vinovat de „insulte aduse persoanei Conducătorului”, cu prilejul unui memoriu prin care se plângea că nu se dau ajutoarele cuvenite refugiaților ardeleni din ținuturile ocupate de unguri... Mureșanu a fost osândit la 5 ani muncă silnică și 1 000 lei cheltuieli de judecată. Dacă osânditul a insultat pe Antonescu, foarte rău a făcut, dar cu asemenea măsuri și cu publicitatea ce li se dă, popularitatea regimului n-are nimic de câștigat...

Dejunat ieri la Legația elvețiană cu Davidescu, fostul nostru ministru la Moscova și actual secretar general la Ministerul de Externe. Nu-l văzusem niciodată... Mi-a părut simpatic și inteligent... Văzându-l pentru prima dată, n-am putut să-i cer destăinui. Mi-a părut convins de înfrângerea moscoviților în campania ce va începe la primăvară...

Joi, 5 februarie. Un nou atac al iernii: marți și ieri a viscolit spre Moldova, s-au înzăpezit din nou liniile de la Buzău spre Mărășești, spre Brăila, spre Constanța. Șoseaua de la București la Ploiești a fost întreruptă la Tâncăbești: zeci de automobile au rămas cu botul în zăpadă. La București n-a nins și vântul a fost ușor. Dar a scăzut din nou temperatura, azi sunt 8 grade sub zero...

De pe frontul rusc, știri puține. Atacuri rusești respinse pretutindeni, zic comunicatele germane. Lăsând la o parte amănunțele, a căror specificare variază în comunicatele de o parte și alta a beligeranților și sunt chiar de multe ori contradictorii — faptul important și indiscutabil e că frontul german rezistă și că ce a fost mai greu din iarnă a trecut. Cu primăvara, va începe pe frontul oriental, adevăratul dans...

În Cirenaica, victoria germano-italiană se lămurește pe zi ce trece. Britanicii au evacuat și Derna și se retrag în grabă și cu mari pierderi spre frontiera Egiptului. *Radio Londra* nu mai ascunde probabilitatea evacuării întregii Cirenaice.

Japonezii, după ce au ocupat Mulmein, se îndreaptă în Birmania spre Ranggon. Odată Rangoonul ocupat, calea de revitaliere a Chinei lui Ciang-Kai-Shek va fi tăiată...

La Singapore, atacul japonezilor n-a ieșit încă din faza de preparare...

Senatul Africii de Sud a votat cu o mică majoritate declararea de război față de România, de Ungaria, de Japonia, de Bulgaria și de Finlanda — iar cu o mare majoritate respingerea unei moțiuni prin care se propunea despărțirea Dominionului de Imperiul Britanic...

Mareșalul Antonescu n-a plecat la Berlin și nici nu mai pleacă: pleacă zilele astea (poate chiar mâine...) la Cartierul General al Führerului.

Klugist (sau Kluskist, nu știu cum se scrie), factotum-ul comercial al Germaniei în România și om foarte inteligent, cu care am dejunat ieri la Clubul Miliardarilor, îmi spunea că Hitler are un adevărat „faible“ pentru Antonescu la care ține lucru mare și pe care-l apreciază și ca general și ca prieten. Să sperăm că se va folosi și țara de pe urma sentimentelor Führerului pentru Domnul Conducător...

Se vorbește mult iarăși de o remaniere ministerială. În locul lui Stoicescu, demisionat, cei care au mai multe șanse sunt Fințescu, Gruia

și Garoescu (fost director la Ministerul Justiției). Fiindcă se vorbește de aceștia trei, probabil că va fi numit un al patrulea. În locul lui Marinescu, la Economie se zice că va fi numit Cancicov, înapoiat de două zile în București. Va fi probabil schimbat și Sandu, subsecretarul de la Culte, dovedit dobitoc.

Noul ministru al Croației, gaspadin Branco Benzon și-a remis ieri scrisorile de acreditare. În discursul său, ilustrul om de Stat a pus Europa nouă la cale, iar Regele în răspunsul pe care i l-a dat i-a făgăduit concursul... Conducătorului!

S-a creat pe lângă Ministerul Educației (fost al Instrucției Publice) un „Consiliu Pedagogic“ spre a-și da avize în toate chestiunile legate de educația tineretului școlar. O inovație inutilă a „con-filosofului“ Petrovici. Încă o diluare a autorității și a răspunderii mini-steriale. Ce ciudată concepție, să crezi că 4 boi la un loc pot avea mai mult cap decât unul singur...

Vineri, 6 februarie. Biroul Pacostelor, din cer, a fost înștiințat că pe alocuri a început să fie curățată zăpada, în frumosul oraș București, și numaidecât a luat dispoziții. Ieri către seară a început să ningă iarăși... Suflutele bune din rai au intervenit însă în favoarea noastră și ninsoarea s-a oprit către miezul nopții. Stratul nou de zăpadă nu are mai mult de cinci centimetri, dar termometrul se menține între -10° și -8° ...

Pe ziua de ieri, comunicatele și telegramele ne-au adus vești îmbucurătoare de pe frontul rusesc. Ne și trebuiau căci cu știrile laconice din ultimele zile începusem iarăși să ne îngrijorăm. Pare că ofensivele bolșevice au slăbit mult; au început bestiile să-și dea seama că pierd oameni și materiale degeaba. Încetinirea ofensivei e confirmată și de telegramele de la Londra, iar cele americane mărturisesc că speranța rușilor de a restabili situația pe front, grație iernii, în favoarea lor — s-a năruit. La Berlin se constată că așa-zisul „front defensiv“ a ținut perfect împotriva tuturor greutăților iernii și că ofensiva rusească împotriva acestui „front defensiv“ poate fi considerată ca zădărnicită...

Pe sectorul Central al frontului au pornit acum nemții o contra-ofensivă și au cucerit 19 localități, și au doborât peste 100 de avioane...

În Africa de Nord, urmărirea englezilor continuă. În retragerea lor, trupele britanice au ajuns la peste 500 de kilometri de la punctul de unde au pornit înapoi; forțele germane și italiene au ocupat succesiv Derna, Martuba, Bomba și Tinims pe șoseaua Balbo, spre Bardia — și până la 31 ianuarie au capturat peste 3 500 de prizonieri și au luat sau distrus 370 de tancuri și 192 de tunuri. În primele zile ale lui februarie prada a sporit încă mult. Ofensiva engleză a început în noiembrie trecut și menită să cucerească întregul domeniu italian din Africa de Nord și să aducă trupele gauliste din Egipt în contact cu cele franceze din Tunis și Algeria — poate fi considerată ca prăbușită. Acum englezii trebuie să se gândească din nou la apărarea Egiptului și Suezului.

Atacul Singapore-lui a început...

Ministerul Churchill a fost remaniat prin introducerea câtorva elemente noi la departamentele secundare. S-a admis și cererea Australiei de a fi reprezentată în „Cabinetul de Război“ — dar, pare-se, cu glas consultativ...

După demisia Guvernului, Regele Egiptului, Faruk a însărcinat pe Nahas-Pașa, șeful Partidului wafdist, cu constituirea noului Minister.

Bestiile au instituit în Moscova și în alte câteva centre „Școli de incendiatori“. Un grup de „incendiatori“ s-a încurcat în liniile germane și a fost făcut prizonier. Printre artiști erau și fete, foste figurante la cinematograf, sau altceva.

Ieri au fost înregistrate la București 5 cutremure, cu epicentrul la 900 kilometri. Cele două din urmă au trebuit să fie destul de puternice, la epicentru.

Göring și-a terminat treaba în Italia și a plecat cu un tren special de la Roma spre Germania. A fost sărbătorit de oficialitatea italiană ca un împărat și dus la gară de Mussolini...

Un decret modifică art. 296 din Codul Penal și înăsprește sancțiunile împotriva celor însărcinați cu paza deținuților care îi lasă să sca-

pe... Măsura a fost motivată de ultimele evadări de legionari mai mult decât suspecte...

Sâmbătă, 7 februarie. Vremea a pornit-o iar spre bine: după trei zile de urgie, nu mai ninge, nu mai viscolește și termometrul arată numai 2 grade de frig... De nu s-ar mai întoarce încă o dată pacostea! Mai e prezicerea Institutului Meteorologic German, cu frigul „cum n-a mai văzut Europa“ pentru 15 februarie...

De pe frontul rusc, știrile germane confruntate cu cele anglo-moscovite par a indica că o schimbare totală s-ar fi săvârșit pe toată linia: acum nu mai atacă sovieticii, au început să atace nemții. Și atacă în succes. Se vede că forțele germane reîncep să apară pe front în vederea ofensivei de primăvară... Pentru prima dată în iarna asta au început și avioanele germane să bombardeze obiective mai îndepărtate: la Gorki (Nijni-Novgorod) a fost distrusă o fabrică de avioane, și la Voronej una de automobile.

În Africa, urmărirea britanicilor continuă.

În Extremul Orient, avioanele japoneze au atacat flota neerlandeză surprinsă la nord de insula Kangean (situată în fața insulei Balli) și au distrus unitățile mari, printre care se afla și un crucișător american. Ce a mai rămas din flota neerlandeză n-ar mai fi în stare — pretind japonezii — să apere Jawa și Sumatra de o debarcare inamică. În Insula Borneo, orașul Samarinda, pe coasta orientală, a fost ocupat și el, desăvârșindu-se astfel de către japonezi cucerirea insulei întregi. În Birmania, Ranggon continuă să fie bombardat și va fi în curând cucerit.

Pe coastele Americii de Nord, noi scufundări de vase prin submarinele germane.

Nahas Pașa, noul prim-ministru egiptean a declarat că va dizolva Parlamentul și că va face alegeri noi...

Kingsley Wood, ministrul de Finanțe britanic a declarat într-o întrunire că Anglia cheltuiește pentru război 12 milioane de livre pe zi, și că, dacă nu se iau măsuri foarte severe, Guvernul va trebui să recurgă la inflație...

Nici până azi n-a fost încă numit succesorul lui Coti Stoicescu la Ministerul Justiției...

Duminică, 8 februarie. Nu mai știm nimic. Nu știm dacă Antonescu a plecat sau nu la Cartierul lui Hitler. Nu știm dacă demisia lui Coti Stoicescu a fost primită sau nu. Nu știm dacă se va numi un nou ministru, cine ar fi să fie...

Nu știm decât ce ni se spune și ni se spune că pe toate fronturile merge bine. Pe cel rusesc, nemții ar fi reluat inițiativa atacurilor și ar fi înregistrat frumoase succese. Ar fi cucerit localități abandonate în cursul iernii și ar fi făcut mulți prizonieri și mare pradă de material. În ultimele 10 zile ar fi distrus peste 200 de avioane sovietice. Dacă adunăm pierderile suferite de ruși, în materie de avioane, numai în cursul iernii, după comunicatele germane, rezultă sau că nemții mint, sau că bolșevicii au un stoc inepuizabil de aeroplane...

În fine... cum o vrea Dumnezeu!

Cetățeanul Gh. Marinovici, din Calafat, a votat *contra* la ultimul plebiscit. Acum a adresat o scrisoare Mareșalului Antonescu, mărturisindu-i că se căiește și cerând să fie trimis pe front, ca să ispășească. Mareșalul a hotărât să fie trimis în Crimeea... Ce dramă, în câteva rânduri! Ce trebuie să fi fost viața acestui nenorocit, părinte a mai multor copii, ca să ajungă la această ispășire! Cât l-o fi frecat dl comisar și dl polițai, și cei cu cartelele și cei cu dările, și cei cu rechizițiile — ca să-l aducă la acest act de disparare! Frumoase vremuri trăim!

Aldo Vidussoni e un tânăr de 26 de ani și a fost numit de curând secretar general al Partidului Fascist. Până acum, acest post de secretar general, echivalent cu unul de ministru, și din anumite puncte de vedere chiar superior gradului de ministru — n-a fost ocupat decât de membrii încercați ai partidului, și de oarecare vârstă și experiență. Numirea lui Vidussoni, tânăr ce s-a luptat eroic în războiul din Spania¹, dovedește că „primatul tinereței“ s-a impus și în Italia. Să așteptăm dezamăgirile, care vor veni repede...

---

¹ Decorat cu „Medaglia d'oro all'valore“, cea mai înaltă și rară distincție militară italiană...

Luni, 9 februarie. Germania a încercat o mare pierdere: inginerul Todt, animatorul și organizatorul noilor căi de comunicație nemțești și-ar găsit moartea într-un accident de avion... O armată întreagă, „organizația Todt“ lucra de la începutul războiului la drumurile din toate ținuturile ocupate — a lucrat și la noi — și a făcut minuni. În fruntea organizației sale, Todt e aproape de neînlocuit. Moartea lui înseamnă pentru Germania aproape cât o înfrângere pe front...

Cu tot frigul năpraznic, nemții atacă cu vigoare pe întreg frontul rusesc. „Atacuri defensive“, zice Comunicatul de ieri, ca să indice că ofensiva propriu-zis de primăvară n-a început încă, și că dispozitivul trupelor e încă cel de apărare și de iarnă... Și rușii atacă ca disperății, dar fără spor. Pentru ei partida e pierdută — n-au putut folosi iarna pentru a schimba situația în favoarea lor. Ziarele din Berlin publică harta cu linia actuală a frontului (de ce nu ni s-o fi comunicând și nouă?) și din ea reiese că forțele germane n-au abandonat sovieticilor decât vârfurile ce pătrunseseră prea adânc în liniile bolșevice. Atacurile disperate ale rușilor în cursul iernii n-au făcut decât să le macine oamenii și materialul și să-i slăbească și mai mult pentru luptele ce vor începe la primăvară. Falimentul încercării moscovite e mărturisit și de posturile de radiodifuziune engleze, iar ambasadorul britanic de pe lângă bolșevici, Cripps, se plânge într-un discurs rostit la Bristol, că Anglia n-a dat Rusiei ajutorul cerut. „Anglia — spune Cripps — nu-și dă seama de importanța luptei, la care pare că asistă mai mult ca spectatoare decât ca parte activă“...

După ultimele știri, pare că aviația germană a fost foarte activă pe frontul de răsărit, în zilele acestea. Atacuri numeroase, în picaj, au pricinuit mari pierderi rușilor. De la 31 ianuarie la 6 februarie, Sovietele ar fi pierdut 239 de avioane, iar nemții numai 13... Pe sectorul central, 5 regimente bolșevice au fost încercuite și distruse. Pe sectorul septentrional, o singură divizie germană, a 269-a a respins 120 de atacuri...

În Japonia s-a sărbătorit pretutindeni, în ziua de 8 februarie, intrarea în a 3-a lună a războiului...

În Manciuko, cu prilejul fondării „Partidului Unitar“ s-a conturat în prezența Împăratului, rolul menit să-l îndeplinească „poporul frate“ pentru a veni în ajutorul armatelor japoneze... Deocamdată muncă pentru sporirea produselor pământului și produselor industriei; nu încape

îndoială (deși nu s-a spus pe față) că viitorul mai rezervă și alt rol Man-ciuko-ului, în direcția Siberiei...

Manifestații serioase la Tanger împotriva englezilor, cu spargere de geamuri la Consulat și devastarea caselor și prăvăliilor supușilor britanici. Agenții Axei au atârnat populația, punând în seama englezilor răspunderea unei mari explozii care a pricinuit moartea mai multor indigeni... Se duce dracului pretutindeni prestigiul europenilor...

Mareșalul Antonescu n-a primit încă demisia lui Coti Stoicescu. Acesta a spus unui prieten comun că a fost convocat pentru mâine, marți, de Mareșal în vederea unei răfuieli definitive... Aș fi încântat dacă Stoicescu ar rămâne ministru al Justiției, căci om mai la locul lui, n-a fost de mult...

Se vorbește de o sumă de schimbări în Guvern, la Finanțe, la Economia Națională, la Muncă. Se vorbește, dar nu iese nimic...

Deocamdată a fost numit numai un secretar general la Economie, în locul lui Iacobescu, destituit. A fost numit tânărul Pompiliu Voiculeț, pe care l-am avut la Consiliul Economic referent stagiar, și nu era bun nici de atât...

Marți, 10 februarie. De ieri a început moina. Termometrul 1–2 grade *plus*. Străzile sunt cu lapoviță. Mai bine așa decât îngrozitoarele 25 de grade de frig!

După știrile ce ne vin de la Berlin, nemții consideră „campania defensivă de iarnă” de pe frontul rusesc ca terminată, și terminată cu succes. Nădejile Sovietelor de a schimba fața lucrurilor pe front, mulțumită iernii cu care muscalii sunt familiarizați, iar nemții nu, s-au prăbușit definitiv. Frontul ruso-german, cu ușoare variațiuni fără importanță strategică, e același la sfârșitul iernii ca la începutul ei. În schimb bolșevicii și-au irosit și mistuit forțele fără nici un folos. Constatările care se fac la Berlin, publicarea hărții frontului, dovedesc că Comandamentul German consideră „războiul de apărare” sfârșit și că în curând va reîncepe „campania ofensivă”.

Făcând un bilanț general al situației, ziarele germane socotesc situația Reich-ului mai bună ca astă-toamnă, deoarece la prăbușirea ofensivei rusești — care în noiembrie se prezenta ca o amenințare serioasă

— se adaugă recucerirea Cirenaicei în Africa și succesele japoneze în Extremul Orient...

Japonezii au debarcat în mai multe puncte ale insulei Singapore-ului și atacul orașului a început cu avânt și violență.

Se zice că britanicii nu sunt mai mulți de 30–40 000 și că Singapore-le nu va putea rezista mult... La Tokio au fost mari manifestări de bucurie cu prilejul debarcării trupelor japoneze în preajma celei mai importante citadele engleze din Extremul Orient.

Agenția D.N.B. a transmis de la Tokio o știre care a mirat pe mulți. E vorba¹ să se transforme într-o înțelegere *definitivă*, înțelegerea provizorie încheiată acum un an la Moscova între Japonia și Soviete... Adică cum, niște simpli figuranți ai Pactului Tripartit trebuie să declarăm război Americii, Braziliei și atâtor State fiindcă suntem în luptă cu Germania, iar Japonia, una din Puterile Axei, poate cocheta cu Rusia, cel mai de seamă adversar al aceluiași germani? O fisură în blocul Axei? O mărturisire de slăbiciune a Japoniei? O abilitate din partea ei pentru a câștiga timp?

Viitorul ne va arăta care din aceste teze e cea bună...

Poate că japonezii vor să evite pe cale de înțelegere cu Moscova, neputând păși pe altă cale, instalarea de baze militare americane pe coasta Siberiei — baze ce ar constitui un mare pericol pentru insulele japoneze. Rămâne de văzut dacă-și vor putea atinge scopul...

Se cunoaște acum conținutul scrisorii trimise de Prințul Konoye Președintelui Roosevelt prin ambasadorul special Kurus. Konoye, ca și Împăratul Japoniei, nu voia — cum se știe — războiul. Să nu se uite că Împăratul a declarat la suirea sa pe Tron că domnia sa va fi o *domnie de pace*. Din respect pentru această formulă nu s-a declarat niciodată război Chinei și sângeroasele ciocniri la care asistăm de ani de zile pe teritoriul chinezesc au fost calificate la Tokio de operațiuni de poliție...

Scrisoarea lui Konoye a fost scrisoare de la Șef de Stat la Șef de Stat, căci Konoye a scris-o în locul și în numele Împăratului, care, fiind o ființă de esență divină nu poate, după eticheta japoneză, să scrie nimănui... În scrisoarea sa, Konoye propunea lui Roosevelt o *înțelegere definitivă* și se declara gata să facă pace cu China. Roosevelt a declarat că scrisoarea lui Konoye era atât de importantă încât

¹ Ministrul de Externe Tojo a făcut declarații în acest sens în Cameră.

pentru răspunsul de dat avea nevoie de 8 zile de meditare. După ce a meditat 8 zile, Roosevelt a răspuns lui Konoye prin Kurusu, că și Statele Unite vor împăcare definitivă, și a arătat că pentru o adevărată și sinceră împăcare, în schimbul retragerii trupelor japoneze din China și Indochina, Guvernul din Washington e gata să accepte *concurența liberă și pe picior de egalitate a Japoniei în China*. Pentru această politică „de la porte ouverte” pe care Statele Unite și Anglia au refuzat-o totdeauna Japoniei în China, s-a bătut și zbătut Imperiul Soarelui Răsare de o sută de ani! Capitularea Statelor Unite (care vorbeau și în numele Angliei), constituia o mare victorie pentru Japonia și înlătura orice pericol de război.... Cum a aflat partidul militar din Tokio despre propunerea lui Roosevelt, a trântit pe Konoye de la putere, a format Ministerul Tojo și a atacat prin surprindere Insulele Hawaii, trimisul Kurusu fiind încă la Washington...

Ieri a venit să mi se spună că pe Tătărescu îl freacă rău la Comisia pentru Controlul Averilor, că s-ar fi descoperit că a cumpărat acum 3 ani o argintărie de 10 milioane lei (!!!) și altele, și că va fi dat în judecată... Aseară, la Negroponte¹, prietenul Guță a venit înaintea mea cu cuvintele: „Azi e o zi frumoasă pentru mine, mi s-a clasat dosarul la Comisia pentru Controlul Averilor!”... Cine minte? Funcționarul de la Senat cu știrea de dimineață, sau Tătărescu? Întrebat acum un ceas, informatorul meu de la Senat a pretins că nu s-a clasat nimic...

Guță mi-a mai povestit multe. Între altele, că Antonescu a primit urât pe Gh. Brătianu care îi aducea Memoriul lui Dinu și al lui Maniu, și că nici n-a vrut să-l citească. Gheorghe Brătianu ar fi plecat cu Memoriul și speriat de nervozitatea Mareșalului.

Tătărescu îmi mai dă și versiunea „adevărată” (zice el) a conflictului dintre Antonescu și Iacobici. Antonescu, Iacobici se înțeleseseră cu Hitler să dea în primăvară 5 divizii românești pe frontul rusesc — adică 2 mai mult, căci 3 sunt deja pe front. Atât puteam noi *complexa*, cu tot armamentul necesar. Într-o zi, Iacobici a primit de la Președinție, cu rezoluția scrisă de Antonescu „spre executare” o scrisoare de la Hitler, adresată Mareșalului, prin care Führerul îi mulțumea pentru cele 15 divizii românești ce urmau să fie încadrate pe frontul răsăritean... Iacobici, buimăcit, s-a dus la Antonescu să-i ceară explicații, înarmat și cu un Memoriu prin care conducătorii Statului Major demonstrau impo-

¹ Serată cu prilejul căsătoriei fiului Negroponte nr. 2 cu d-ra Boxshall (Știrbei).

sibilitatea de a mobiliza 15 divizii și propuneau ca ultimă limită 8 divizii... A urmat demiterea lui Iacobici...

Iacobici fusese invitat pentru 2 februarie la Berlin, unde trebuia să fie sărbătorit... Să fi indispus și această invitație pe Antonescu?

Tătărescu a rămas în bune raporturi cu un număr de generali pe care i-a hrănit la ieslele Ministerului Armamentului și poate să fie bine informat...

Antonescu trebuia să plece aseară sau azi-dimineață la Marele Cartier al lui Hitler. Tătărescu se întreba dacă merge pentru a convinge pe Hitler să se mulțumească cu 5 sau 8 divizii — sau dacă încearcă să obțină armamentul necesar pentru 15? Tătărescu pretindea că nemții nu ne-au dat deloc armamentul — ceea ce nu corespunde faptelor — și că armata noastră a rămas cu sculele ca date de dânsul (să o creadă el...)!

Se vorbește în cercurile Legației că Ciano a renunțat la vizita în București... Mareșalul Antonescu ar fi declarat că nu poate garanta împiedicarea oricăror manifestații ostile din partea publicului bucureștean la adresa dansatorului-pederast care a contribuit atât la dezmembrarea Ardealului. Și cum domnii de la Legația Italiei nu-l pot suferi pe Ciano, își frecau mâinile de bucurie. Dar noi ne mai făceam de drag în familia Mussolini.

Generalul Carmona a fost reales Președinte al Republicii Portugheze, cu 90% din voturi... După alegere a vorbit și a spus că nimic nu se va schimba în politica țării sale...

Moartea lui Todt a produs o adâncă impresie în Germania. Avea 50 de ani — asupra accidentului care i-a pricinuit moartea nu se dau amănunte. În locul lui a fost numit ministru al Armamentului, inspector general al Drumurilor și inspector general al Apelor și Forțelor Hidraulice, profesorul Albert Speer, arhitectul care a construit monumentalele clădiri ale Partidului de la Nürnberg — un realizator de seamă și el...

DI Ică a coborât ieri printre Micii Meseriași și Industriași — Asociația lui Samuil — și s-a lăsat cu un mare discurs, de față fiind toată secția economică a Guvernului. A promis marea cu sarea și a produs

mare entuziasm printre meseriași, entuziasm ce s-a concretizat în două telegrame adresate una Regelui Mihai și alta Mareșalului Antonescu.

Banca Blank și Aristide Blank au fost condamnați de către Comisia de Judecată (Portofoliul Putred) la restituirea a 540 milioane către Stat... Szopkes și Tabacovici au fost scoși din cauză. Statul devine astfel stăpân pe imobilul Băncii Blank din str. Doamnei și pe locurile rămase nevândute de la Bordei...

Evident, Blank a fost condamnat fiindcă era ovrei — căci Sindicatul Ialomița și Maltezeanu (situație identică și încă și mai rea) au fost absolviți...

Se zice că Manolescu-Strunga va fi trimis la lagăr, sau chiar dat în judecată... L-a curățat fără să vrea Ghiță Mironescu. Mergând la Mareșalul Antonescu ca să îi ceară nu știu ce, Moș Ghiță a fost primit de i-rascibilul dictator cu cuvintele: „Cum? D-ta, unul din oamenii cei mai bogați din țară n-ai dat nimic pentru spitalele de răniți?” — „N-am dat?... Mi se pare că am dat“... a răspuns Mironescu și a cerut voie să telefoneze. Primind prin fir informațiile necesare (căci uitase ce făcuse...), Moș Ghiță a replicat cu ifos: „Domnule Mareșal, am dat un milion și 14 vagoane de bere“... Cercetând, Antonescu a constatat că vagoanele cu bere fuseseră vândute de Manolescu-Strunga în complicitate cu d-na Barbul, confidenta d-nei Veturia Goga... A urmat un tărboboi grozav, și ordinele de urmărire contra lui Manolescu... Dar poate că d-na Barbul va liniști apele...

Scanavi mi-a povestit aseară la Negroponte una bună. Regelui Carol al II-lea i-au mai rămas în proprietate acțiunile de la Banca de Credit — suma „recuperată“ de Stat, de 190 milioane (cifra definitivă, după mai multe reduceri) fiind plătită cu alte bunuri. Regele a dăruit aceste acțiuni ale Băncii de Credit lui fiu-său Mihai, dar de fapt le administrează Regina Elena. Mihai, Elena și Elisabeta sunt astfel proprietari ai pachetului majoritar al Băncii. Sfătuindu-se cu Scanavi, cele două Regine au fost de acord ca singurul om care ar putea da Băncii îndrumările cele bune, aș fi *eu* !!!! Au căzut de asemenea de acord, că înainte de a-mi vorbi mie, trebuie să aibă aprobarea Mareșalului Antonescu și Regina Elena s-a însărcinat cu consultarea Conducătorului... Acum câteva zile Regina Elena a chemat pe Scanavi să-i spună că

Mareșalul Antonescu n-a avut nici o obiecție de făcut și a aprobat numirea mea!

Scanavi minte foarte des. Nu știu ce o fi adevărat în istorioara lui. Vom vedea. Interesant, că Antonescu n-are nici o obiecție împotriva mea, dar poate să am eu obiecții de făcut împotriva unei numiri care se cam potrivește ca nuca în perete!

Miercuri, 11 februarie. Moină, + 2°, iată — iarna a reintrat în normal.

Pe frontul rusc, lupte crâncene, dar cu efective reduse. Rușii par a face eforturi disperate pentru a profita de ultimele săptămâni ale iernii, dar atacurile lor sunt respinse de nemți pretutindeni. Forțele germane au contraatacat cu succes în mai multe puncte ale frontului.

În Africa nimic nou.

În Extremul Orient, japonezii concentrează toate eforturile lor împotriva Singapore-lui. Au reparat digul care unește insula cu Malaezia și prin acest dig au pătruns adânc spre Singapore. Au debarcat de asemenea în mai multe puncte și comunicatul lor de ieri anunță că generalul comandant al forțelor care atacă a cerut capitularea orașului...

Radio Londra mărturisește că situația Singapore-lui a devenit critică, că japonezii au ajuns să împingă unele detașamente până la 5 kilometri de oraș...

În schimb, emisiunile engleze anunță un mare succes în Pacific, unde escadrilele americane au surprins un convoi japonez și ar fi scufundat 60 de vase... În ce privește Filipinele, emisiunile engleze pretind că nu numai insula Luzon n-a fost cucerită de japonezi, dar chiar că generalul Mac Arthur ar fi parvenit să restabilească situația. Atâta despre întâlnirea din Pacific, cât și despre situația în Filipine, agențiile și comunicatele germane și japoneze sunt mute...

Vasul „Normandie“¹, fala Franței, sechestrat de americani și botezat „Lafayette“, a luat foc în portul New York-ului, pe când se lucra pe el la transformarea amenajamentelor pentru transportul de trupe. La început s-a crezut că vasul e pierdut; ultimele telegrame anunță însă că

¹ Când a fost lansat, cu cele 83 000 tone ale sale, „Normandie“ a fost considerat ca o minune a tehnicii moderne. După dânsul, a fost lansat „Queen Mary“ cu 84 000 tone. „Normandie“ poate transporta 19 750 de pasageri.

focul a fost stins. Pagubele ar fi de peste 5 milioane de dolari: au ars trei etaje de punți. Din cei 2 500 lucrători care lucrau pe el, a pierit numai unul, dar sunt mulți răniți.

Guvernul francez va reclama despăgubiri...

Discursul lui Cripps, la Bristol, e viu comentat în presa berlineză, care nu pierde nici un prilej pentru a încerca să dovedească că Anglia vrea să bolșevizeze Europa și că Germania luptă pentru salvarea lumii de comunism. Cripps ar fi spus că în caz de victorie engleză, Rusia bolșevică va deveni cel mai puternic Stat din Europa *și își va muta capitala la Berlin*. Să fim însă dreți: Cripps e un porc de bolșevic (și pentru acest motiv a fost numit ambasador la Moscova) — *și Cripps nu e Anglia*.

Mareșalul Cian-Kai-Shek și madama sunt în Indii, unde au fost invitați de Vice-Rege, pentru coordonarea operațiunilor militare, zic englezii — pentru împăcarea lui Gandhi, adaugă nemții... Deocamdată nu sunt semne de împăcare între Guvernul din Ciung-King și japonezi...

Misterioasa explozie a lăzilor expediate de la Gibraltar pe adresa Consulatului britanic din Tanger, explozie care a costat viața a 14 oameni și a provocat tulburările și manifestările deunăzi împotriva englezilor —, continuă să fie comentată cu patimă în presa spaniolă și în cea germană. S-au găsit lăzi încărcate cu explozibile, și arme, la hotelul „Bristol“ din Tanger. Scopul urmărit de englezi nu e încă lămurit, dar e evident că încercarea lor numai favorabilă menținerii autorității spaniole, n-a fost.

Am citit ieri in extenso (text german), ultimul discurs al lui Hitler. Pe lângă cele notate în aceste „Însemnări“ la data acelei cuvântări — se mai degajă din cuvintele lui Hitler intenția fundamentală de a convinge că Germania luptă contra bolșevismului pentru lumea întreagă și că toate popoarele câte mai sunt în stare să judece fără patimă trebuie să se strângă în jurul stindardelor germane spre a-și salva existența...

Nu e drept ca numai tineretul german să-și dea viața pentru salvarea tuturor. În ce ne privește, noi românii am dat și vom da contribuția noastră de sânge...

De ce comit oamenii greșeli inutile? De ce o fi încredințat Antoneștii lui Pella reorganizarea Ministerului de Externe? Acest Pella a fost una din figurile cele mai odioase ale regimului carlist; o lichea, un incapabil, un lacom și un arivist. Iată-l acum „om de încredere“ al regimului „de epurație“!! Proiectul lui Pella, pe lângă că e tâmpit, nu urmărește decât consolidarea poziției sale și posibilitatea celor 3 nepoți ai lui din Ministerul de Externe să sară peste 3 grade... Și dl Antonescu, care urlă împotriva abuzurilor și favorurilor fostului regim, plătește pe dl Pella în franci elvețieni, ceea ce îi constituie o leafă de mai multe sute de mii de lei pe lună.

După cum se vede nimic nu s-a schimbat în putregaiul nostru...

Fiindcă veni vorba de putregai, să notăm un zvon care circulă în anturajul Președinției. Casa lui Nae Ionescu ar fi fost cumpărată pentru Mareșalul Antonescu cu 70 milioane lei (!!), din care 17 milioane au rămas, ca șpert, în buzunarele Veturiei Goga. De ce nu s-o fi cotorisind Antonescu de matracuca asta?

S-a hotărât de Guvern să se trimită 2 000 de tone porumb pentru ajutorarea aromânilor din Macedonia grecească, unde oamenii mor, *literalmente*, de foame. Un alt stoc de alimente, de tot felul, va fi trimis școlilor și bisericilor românești din Epir... S-au deșteptat guvernanții noștri cam târziu, dar bine că s-au deșteptat...

Joi, 12 februarie. Un comunicat special german ne-a adus ieri după-amiază la cunoștință căderea Singapore-lui... Cea mai importantă citadelă britanică din Extremul Orient, n-a rezistat decât 52 de ore, atacului japonez! Se pune întrebarea de ce s-au cheltuit 30 milioane lire sterline — 30 miliarde de lei pentru fortificarea acestei poziții strategice, dacă era menită să nu reziste nici cât Hong-Kongul?

Consecințele imediate ale căderii Singapore-lui, sunt: drumul liber pentru japonezi spre cucerirea Indiilor Neerlandeze și tăierea comunicațiilor directe engleze între Pacific și Oceanul Indian.

Mă tem că dezastrul de la Singapore să nu mai aibă și altă urmare: prăbușirea lui Churchill și a Guvernului său și înlocuirea lui printr-un Guvern de stânga, laburist, frate de cruce cu comuniștii din Moscova... Un Guvern tip Cripps! Atât ne-ar mai lipsi, bolșevism implantat și în Anglia, și prin urmare în toată lumea occidentală... Să sperăm că nervii

englezilor vor fi și de data asta destul de tari să încaseze un dezastru mai mult — și că Churchill va rămâne în fruntea Guvernului...

Singapore-le a căzut în ziua în care la Tokio se celebra a 2602-a aniversare a întemeierii Imperiului — parcă ar fi fost pe comandă! Incontestabil, *deocamdată* norocul, și Zeii, sunt cu japonezii.

În *Universul* de azi, Seișanu comentează operațiunile săvârșite în cursul iernii pe frontul rusesc, demonstrează pe baza hărții publicate în *Völkischer Beobachter* că străduințele bolșevicilor de a schimba situația strategică pe acest front n-au dat nici un rezultat și cere cititorilor lui să controleze afirmațiile sale *pe harta reprodusă sub articolul său, după ziarul nemțesc*. Sub articolul său, și în tot ziarul, nu e însă nici o hartă. Am cumpărat și celelalte ziare de dimineață — nimic. Va să zică Cenzura a împiedicat publicarea hărții... De ce? Dacă la Berlin se consideră oportună publicarea liniei frontului, de ce se interzice la noi? Fiindcă suntem mai discreți, sau fiindcă suntem mai proști? În tot cazul, cenzura noastră e tâmpită.

Aceeași observație și cu prilejul călătoriei lui Antonescu. Tot Bucureștiul știe de ieri că Mareșalul Antonescu a plecat luni la orele 14 însoțit de Killinger, cu un tren special la Berlin și de acolo la Marele Cartier german. Toată lumea o știe, dar nici marți, nici ieri, nici azi — nici vorbă în ziare, sau la Radio. Politica aceasta de disprețuire a opiniei publice e și mai tâmpită...

Cu privire la conflictul dintre Antonescu și Statul Major, am mai aflat *din izvor neîndoielnic*, date care completează pe cele deja notate în aceste „Însemnări“. Scrisoarea lui Hitler despre care mi-a vorbit Tătărescu, e scrisoarea trimisă prin misiunea care a adus „automobilul“ lui Antonescu; în această scrisoare, *la sfârșit*, după mulțumiri pentru prietenia reală și pentru concursul dat, Führerul mai mulțumea Mareșalului pentru armata română care se va încadra *în primăvară*, pe front, în rândurile armatelor germane.

Ajunsa la Statul Major, scrisoarea Führerului a produs cea mai mare nedumerire. Nu se convenise să se trimită nici 5 divizii în primăvară — povestește informatorul meu, un general de la chiar Statul Major. Se convenise dimpotrivă, *să se retragă toate trupele române de pe front*, să intre la refacere *până în august*, și să fie complectat și armamentul până la acea dată. În gândul lui Iacobici era, că o dată ajunși în august, concursul nostru n-ar mai fi cerut. Planul refacerii trupelor noastre

fusesse aprobat și de Antonescu și de nemți, care începuseră deja să ne trimită instructorii necesari. Mai mult decât nedumerit, Iacobici s-a dus la Mareșal să-i explice, înarmat cu un Memoriu, imposibilitatea în care ne aflăm de a trimite în primăvară trupe pe front. Antonescu n-a vrut să intre în nici o discuție cu Iacobici și a adăugat cu violență „că n-are să dea lămuriri *subordonaților săi* despre hotărârile sale, și că, dacă generalul Iacobici nu le aprobă, *n-are decât să tragă consecințele...*”. Față de această ieșire neașteptată, Iacobici și-a dat pe loc demisia, care a și fost acceptată. La plecarea generalului, când acesta era cu mâna pe clanță, Mareșalul i-a strigat: „*Când va fi să plec de aci, voi lăsa un memoriu în care voi arăta pentru ce am consimțit să mai trimit armata pe front!...*”

Informatorul meu pune această declarație enigmatică în legătură cu *altă scrisoare* a lui Hitler, *anterioară*, scrisoare pe care el o văzuse și în care Führerul afirma *că de la prima întrevvedere avută* și-a pus încrederea și toată prietenia în Antonescu, a cărui inteligență și lealitatea l-au impresionat; că a fost încântat să constate ulterior că nu se înșelase și că această încredere și prietenie le-a revărsat *asupra întregului popor român*. Hitler adăuga *că aceste sentimente sunt din puținele pe care el nu le va schimba niciodată...*

Informatorul meu se întreba dacă nu cumva Führerul n-a făgăduit ceva lui Antonescu, *făgăduială despre care Mareșalul nu poate vorbi...*

Să nădăjduim și noi, mai întâi, că Hitler ne-a făgăduit *ceva* (nu poate fi vorba decât de Ardeal) și apoi, că va fi în stare să realizeze făgăduielile sale.

Atât informatorul meu, cât și alții care au văzut acum în urmă pe Antonescu, mi-au spus că e într-o stare îngrozitoare de nervi... E semiturbat. Dar enervarea lui n-ar fi pricinuită de evenimentele de pe front sau de încurcăturile cu Germania, ci de hoțiile pe care le constată atât printre funcționarii civili, cât și printre militari, și pe care nu le poate stăvili...

Cinstit cum e, pricep indignarea lui față de potlogăriile zilnice pe care le constatăm și care sunt de zece ori mai scandaloase ca cele săvârșite pe timpul lui Carol al II-lea — dar mă întreb *de ce tolerează și el hoți, samsari și bandiți până și printre intimii lui?*

Mentalitatea ce domnește la Ministerul Înzestrării e din cele mai ciudate. După domniile aceștia, orice întreprindere industrială care lucrează cu beneficii, e necinstită! Îndrumătorul numit la fabrica de avioane „Set”, o întreprindere din cele mai merituoase pusă în picioare de români, a cerut direct să i se arate toate beneficiile pe care le-a realizat de la 1935 încoace și a amenințat pe Zamfirescu cu trimiterea în lagăr

fiindcă a fost la târgul de mostre din Lipsca, fără autorizarea Ministerului Înzestrării!!!... Pe bietul Zamfirescu l-a scăpat Marinescu, ministrul Economiei (care mi-a povestit întâmplarea), declarând generalului Dobre, că-l trimisese el pe zisul Zamfirescu la Lipsca...

Zăpadă mare în *sudul* Spaniei. Trenurile dintre Albacete și Cartagena s-au înzăpezit și călătorii au trebuit să fie aprovizionați prin pachete aruncate din avioane!!!! Se apropie ziua de 15, să nu vină catastrofa până la noi!

Discursul lui Cripps de la Bristol e viu comentat până și de presa turcească... Slăbiciunea Angliei față de pretențiile Sovietelor a impresionat cercurile politice din Ankara, unde Papen mai aruncă și el ulei pe foc.

Comentând Nota de protest pe care Statele Unite au trimis-o la Vichy, notă prin care Guvernul din Washington acuză pe cel francez că a înlesnit trecerea de trupe germane prin Algeria și Tunisia — presa din Berlin afirmă că gestul americanilor nu e decât o prefață pentru a justifica eventuale debarcări în coloniile franceze de pe coasta occidentală a Africii...

Nemții afirmă de altfel că nici un soldat german n-a trecut prin Algeria și prin Tunisia... O fi, n-o fi?

Telegramele de azi dau vasul „Normandie“ ca pierdut, după ce cele de ieri lăsau să se creadă că fusese salvat. Să așteptăm pe cele de mâine...

Vineri, 13 februarie. Lumea întreagă e încă răscolită prin fulgerătoarea cucerire a Singapore-lui. Vocile autorizate ale Axei pretind că e prăbușirea Imperiului Britanic, ceea ce pare exagerat — dar că e o lovitură foarte grea, e adevărat. Grea din punct de vedere strategic, dar poate și mai grea din punct de vedere politic, căci prestigiul Angliei în Extremul Orient și în Asia iese grozav de terfelit...

În Anglia, deși se recunoaște toată întinderea înfrângerii — și cum nu s-ar recunoaște după tot ce s-a scris înainte de război despre „cheia“

Extrem Orientului, după tot ce s-a cheltuit pentru întărirea acestui „punct de rezistență”? —în Anglia deprimarea e mare dar se pretinde că până acum nu s-a predat decât orașul, că portul militar și câmpul de aviație de la Seletar (în nordul insulei) n-au fost încă cucerite, și că lupte se mai dau în câteva localități din insulă... Multă nădejde nu pun însă nici englezii pe rezistența forțelor ce le-au mai rămas. Mai bine să le facă cruce, căci Singapore e pierdut, și din mâna japonezilor va fi greu de luat...

De pe frontul rusesc, germanii anunță succese pe toate sectoarele. Pe sectoarele de la Nord și de la Sud (aci cu foarte eficace colaborare a trupelor române) toate atacurile bolșevice au fost respinse, iar la Centru un grup sovietic a fost încercuit... Rușii și purtătorii lor de cuvânt, anunță și ei mari succese și vorbesc „de sate” cucerite, „de poziții” răsturnate, dar fără se dea o precizare sau un nume de localitate, așa încât declarațiile lor trebuiesc mai mult socotite ca o manevră de compensare pentru știrea pierderii Singapore-lui...

În Birmania, în Borneo, în Filipine japonezii cuceresc mereu... Atacul asupra Insulei Jawa e iminent.

Negocierile cu Ciang-Kai-Shek nu par să fi dat un rezultat și ofensiva chineză proiectată, cu calea de acces prin Birmania tăiată, nu are sorți de izbândă și e puțin probabil să fie întreprinsă.

Harta frontului publicată de *Völkischer Beobachter*, care n-a putut fi reprodusă ieri în ziarele noastre, din cauza Cenzurii, a apărut azi. Din ea reiese că terenul recucerit de ruși, sau mai bine zis cedat de germani în cursul iernii e fără importanță. Linia actuală a frontului, o linie aproape dreaptă, fără „ieșinde” sau „întrânde” însemnate, trece, plecând de la Doneț la est de la Harkov, de Kursk, de Orel, de Viasma, de Trover, de platoul Valdai, de lacul Ilmen și ajunge la Ladoga, la răsărit de Leningrad, rămas încercuit... De ar veni primăvara mai iute să nu se mai poată lăuda muscalii!

Comandamentul german dă următoarele cifre cu privire la avioanele pierdute de englezi și de nemți, de la începutul războiului și până la 31 decembrie 1941: pentru englezi, 8 593 avioane doborâte, din care 3 700 distruse în 1941 — pentru nemți, numai 1 786. Rezultă că nemții au doborât de 4 ori mai multe avioane decât englezii...

Ziarele de azi publică scrisorile schimbate între generalul Speidel și Mareșalul Antonescu — plus o scrisoare de mulțumire adresată lui Hitler — cu prilejul darului făcut de Führer „Ajutorului de Iarnă“ românesc: 24 de barăci în decembrie și 17 în februarie, în valoare totală de 40 milioane lei... „Les petits cadeaux entrentienent les grandes amitiés!“...

Ca să dovedească complicitatea anglo-saxonilor cu bolșevismul, presa Axei continuă să facă mare caz de declarațiile lui Stafoord Cripps la Bristol, și mai citează și un articol al ziarului *Chicago Tribune*, prin care se recunoaște dreptul Sovietelor de-a „reglementa“ (!!!) soarta viitoare Europe! Să fim însă dreپți, și să recunoaștem că Cripps a terminat discursul său mărturisind că, cu toată admirația de care e însoțit față de *opera lui Stalin*, *n-ar dori ca țara sa să facă aceleași experiențe!!!* Atunci?

Salazar e în Spania și s-a întâlnit, la Sevilla, cu Franco și cu primul său ministru... La Berlin se crede că sunt simple „conversații“ în vederea zilei de mâine și poate și o încercare de apărare comună a coloniilor spaniole și portugheze amenințate de debarcări britanice și americane.

Guvernul din Vichy a dat un comunicat din care reiese că nici echipajul francez (debarcat în decembrie) nici Societatea Transatlantică nu au nici o răspundere în catastrofa vasului „Normandie“. Guvernul francez așteaptă ca cel din Washington să-și asume această răspundere și să ofere... despăgubirile necesare („Normandie“ a costat peste *un miliard de franci...*).

Hoare Belisha și mai mulți prieteni ai săi, care au votat contra moțiunii de încredere cerută de Churchill, au demisionat din Partidul Liberal...

La Berlin s-au făcut lui Todt funeralii naționale. A asistat și a luat cuvântul și Führerul, care a subliniat marea pierdere încercată de Germania.

Dl Ică a adunat pe generalii din Guvern și pe comandanții marilor unități ai Armatei, le-a ținut un discurs și le-a oferit o masă. Erau prezenți și generalii Tătăranu și Mazarini de la Statul Major, dar Iacobici nu... Această manifestație de solidaritate de la Președinție a avut de scop să domolească reaua impresie pe care au făcut-o pretutindeni zvonurile privitoare la un conflict între Mareșalul Antonescu și Statul nostru Major. Deși Ică a acoperit armata și pe comandanții ei cu flori, deși a declarat că a fost însărcinat de Mareșal să exprime celor prezenți dragostea și încrederea Conducătorului, reaua impresie n-a fost ștearsă, căci conflictul a fost, și apele nu s-au liniștit nici azi, cu tot discursul — răspuns al generalului Pantazi care a asigurat pe Mareșal de tot devotamentul Armatei... Și mulți s-au întrebat de ce această masă a fost oferită în lipsa Mareșalului, și de ce Mareșalul n-a așteptat să se înapoieze de la Berlin, ca să o dea el...

Despre călătoria Mareșalului Antonescu la Berlin, ziarele continuă să fie mute. Și de astă-dată s-a abținut și Radiodifuziunea germană de la orice indiscreții...

Dl Ică a luat parte, împreună cu filosoful Petrovici, la o ședință a Sf. Sinod. Dl Ică a ținut în fața popilor o predică, care le-a arătat ce așteaptă țara de la ei pe tărâmul național și moral... Popii și-au pieptănat barba și au continuat să-și vadă mai departe de ghelirușile lor. De naționalism și de morală le arde lor!

Nunți multe ieri, fiind ultima săptămână în care se pot celebra anul acesta matrimoniile, Paștele căzând pe 5 aprilie... Am asistat la căsătoria fetei Elizei Boxshal (născută Știrbei) cu al doilea fiu Negroponte. Tămbălău mare, cu toată protipendada bucureșteană. Nunta a avut loc în perimatele saloane ale Palatului Știrbei, care mi-au părut și mai jerpelite de cum le cunoșteam. Și când mă gândesc că „asta“ a fost un palat regal, palatul Domnitorului Țării Românești!! Mult drum am făcut, sub toate privințele, de la Știrbei-Vodă încoace!

Am văzut pentru prima dată, de la înapoierea lui din exil, pe Barbu Știrbei și pe soția sa Nadya. În 12 ani, „etalonul“ nostu național nu s-a schimbat mult. A albit, dar e tot zvelt și chipeș, și continuă să placă cucoanelor, cu toți cei 70 de ani ai lui. Dar biata Nadya! O căzătură... Ar putea servi de bunică lui bărbatu-său...

Eliza Brătianu nu numai că n-a asistat (împăcată cu Barbu, nu iartă pe Nadya pe care o învinuiește de complicitate cu fiică-sa Marie în „captarea” defunctului Ionel) — dar convocase pentru aceeași oră o adunare generală a Fundației Brătianu ca să facă concurență nunții... Până în cele din urmă și-a dat însă seama de ineleganța procedurii și a amânat adunarea...

Întâlnit acolo pe Mihai Popovici, rumen și zaharisit. Mi-a confirmat „remiterea” ratată de George Brătianu a Memoriului destinat de Maniu și de Dinu Brătianu lui Antonescu. Antonescu a întrebat pe George „ce e în Memoriu” și cum simpaticul George îl știa pe dinafară a spus tot ce era în el¹. Mareșalul a asistat cu răbdare și în tăcere, dar după ce a terminat Brătianu „expozeul” lui, a început să urle și să bată cu pumnul în masă și să înjure pe toți oamenii politici care au guvernat până acum România și au dus-o la prăpastie, *de unde a scăpat-o el, și numai el!* Să nu-i dea oamenii politici lui sfaturi! Să-l ierte cu memoriile! Nu le primește. Dacă vor, să vină în persoană să discute cu el, să le arate el că tot ce face e bine și pentru mântuirea Țării! A fost atât de violent încât George Brătianu speriat, și-a băgat hârtia în buzunar și a plecat...

Dar cum Antonescu a repetat de mai multe ori: „Să vie d. d. Maniu și Dinu Brătianu la mine să le arăt eu că n-au dreptate!” — s-a discutat în cercul epavelor celor două partide dacă n-ar fi oportun ca Dinu și Maniu să meargă la Mareșal. Au fost toți de părere că da, și Mihalache, Lupu, și George Brătianu și el Popovici — dar Maniu și Dinu au refuzat categoric, pe motiv că n-au ce discuta cu un nebun și cu un rău crescut care a refuzat să le primească Memoriul...

Sâmbătă, 14 februarie. Ziarele au avut în fine voie azi să vorbească de călătoria Mareșalului Antonescu la Berlin și la Cartierul General german. Păstrarea secretelor pe care le știe toată lumea, e o tâmpenie. Despre cele vorbite sau hotărâte între Antonescu și Hitler, bineînțeles nici o vorbă, și această tănuire o pricepem, dar nu pricepem, pe cealaltă, a călătoriei... Darea de seamă a întâlnirilor e publicată după o comunicare a *Agenției D.N.B.* și se vede că Führer-ul și Conducătorul s-au înțeles, căci *D.N.B.* scrie: „Convorbirile dintre Führer și Mareșalul Antonescu au avut loc în spiritul amicitiei credincioase și al frater-

¹ Popovici mi-a promis o copie. În Memoriu se susținea necesitatea păstrării Armatei pentru sfârșitul războiului, pentru a ne servi de dânsa împotriva ungarilor... Și altele!

nității de arme de nesfârșat dintre cele două popoare, care și-au găsit expresia în lupta comună contra inamicilor noii Europe și care au dat dovezi de ce pot.“

Antonescu a întâlnit pe Hitler în ziua de 11, miercuri — iar a doua zi, joi 12, a fost pe rând oaspetele lui Ribbentrop și al lui Göring. Reichsmarsch a dat și o recepție în cinstea Conducătorului. La întrevedere, pe lângă militari, au luat parte și von Killinger și [ministrul României la Berlin, Raoul] Bossy.

Mareșalul se înapoiază azi în București, și numai peste câteva zile vom afla dacă a venit cu pace sau război în poale — în ce ne privește pe noi.

Presa germană face mare caz de încercarea reușită a vaselor de război „Gneisenau“ și „Scharnhorst“, însoțite de un crucișător, de a trece prin Canalul Mânecii. Cele două cuirasate germane se refugiaseră de mult în portul Brest, de unde pornind spre apele germane au trecut prin cele engleze. Forțele navale engleze nu și-au dat seama de trecerea vaselor inamice decât în momentul când acestea au ajuns la înălțimea portului Calais. O luptă violentă s-a încins, în aer și pe mare. Peste 600 de avioane au luat parte la ea, și mai multe vase britanice. Englezii au pierdut un distrugător scufundat și unul incendiat — și 43 de avioane. De partea germană un vas de patrulare a fost scufundat, un torpilor a fost ușor avariat și 7 avioane au fost doborâte. Cuirasatele germane au trecut neatinse. Pentru prima oară în războiul acesta, mai multe unități germane au putut trece prin apele engleze fără să fie vătămate... Berlinul exultă și declară că englezii nu mai sunt în stare să-și apere nici coastele insulei lor. La Londra se dă ca scuză, o eroare asupra tonajului vaselor germane!!!

La Singapore se mai dau lupte în partea de nord a orașului și pe câteva puncte ale insulei... La Londra, atmosferă foarte deprimată. Ziarele recunosc că va trebui multă vreme și mari sacrificii pentru restabilirea prestigiului britanic în Extremul Orient. În Statele Unite, nepregătirea apărării Singapore-lui e sever condamnată de unele ziare; în general, notă pesimistă și acolo...

DI și d-na von Killinger au hotărât să învețe franțuzește. Dovadă că mai au grăunte de bun simț. Au angajat ca profesoară pe d-ra Girardi, a cărei mamă e născută Mărescu, din Craiova.

Salazar s-a înapoiat în Portugalia. La Sevilla a avut o întrevedere de 4 ore cu generalul Franco și altele cu Serrano Suner. La plecare, ermetic și el, Salazar a declarat numai că era foarte mulțumit. După multe știri americane, Salazar ar fi făcut la Sevilla *sondări pentru pace*... La Berlin se pretinde că nu se știe nimic despre o asemenea încercare...

De la Ankara se dezmințe categoric știrea că Turcia ar fi dispusă să cedeze Sovietelor material de război — știre dată de câteva ziare americane.

Duminică, 15 februarie. Serviciul Meteorologic militar german a prezis pentru azi un val de frig nemaipomenit, așa încât am așteptat această zi cu groază. Meteorologii s-au înșelat însă, căci toată noaptea termometrul nu s-a coborât sub zero și azi-dimineață arată + 2°... Cerul e înnorat și e bine că e așa, căci suntem în 2 februarie stil vechi și dacă nu iese soarele, ursul nu se mai întoarce în vizuina lui și vine primăvara.

Toată presa germană consacră articolele cele mai elogioase lui Antonescu și frăției de luptă germano-române. Poate că nemții nu sunt sinceri și că laudă ditirambic pe Antonescu pentru că va fi consimțit să satisfacă toate cererile germane. Dar dacă sunt sinceri, tot ce scriu despre drepturile României într-o Europă reînnoită trebuie să fi deprimat mult pe unguri, deși nu se precizează nimic asupra cristalizării acestor drepturi... Dar ce se poate citi între rânduri, comentariile presei române, sunt mai elocvente decât orice precizare — dat fiind că în Germania ca și în România presa nu e decât ecoul năzuințelor guvernamentale...

Din câte se poate ghici, călătoria lui Antonescu la Marele Cartier german și la Berlin, pare să se contureze ca un mare succes. Peste câteva zile vom fi lămuriți...

Din știrile ce vin de pe frontul oriental reiese tot mai vădit că ofensiva de iarnă a rușilor a dat greș. Mai dau ei năvală, dar atacurile lor se prăbușesc toate. Germanii au început să contraatace mai cu temei și în mai multe puncte au reușit învăluiri. Unele sunt în curs... Pe sectorul de Sud, trupele românești au luat parte la ultimele lupte și s-au distins. O spun nemții...

Linia frontului, așa cum e acum desenată pe hartă, rămâne favorabilă nemților, pentru ofensiva lor de primăvară.

La Singapore, în Birmania, în Filipine — japonezii continuă operațiunile lor de curățire. A început atacul asupra Insulei Sumatra, unde un număr destul de mare de parașutiști a fost aruncat.

Pe lângă vasele „Scharnhorst“ și „Gneisenau“, și odată cu ele, au mai trecut prin Canalul Mânecii crucișătorul „Prinz Eugen“, mai multe distrugătoare, torpiloare și vase rapide de patrulare. O întreagă flotă, pusă sub comanda amiralului Ciliax.

După lupta din nordul Atlanticului, în care a fost scufundat marele cuirasat britanic „Hood“, flota germană, după ce pierduse cuirasatul „Bismarck“, s-a refugiat la Brest, unde și-a reparat avariile. Englezii au bombardat cu avioanele Brestul cât au putut și au afirmat că escadra germană nu va mai ieși în larg... Și iată că a ieșit și netulburată a trecut prin Canalul Mânecii și a ajuns acasă...

La Londra și în toată Anglia, consternarea e de necrezut. Faptul că o flotă inamică a putut trece netulburată prin apele teritoriale engleze a impresionat mai mult ca pierderea Hong-Kong-ului și Singapore-lui. *Radio Londra* a declarat ieri că e „cea mai mare înfrângere engleză suferită de 300 de ani“, iar *Times* scrie că de 100 de ani n-a mai trecut un vas străin prin apele Mânecii, fără voia Amiralității. Guvernul Churchill e atacat de toate ziarele și în opinia publică acțiunile amicului Winston au scăzut într-un atît încît *numai lipsa de oameni capabili* îl mai menține în fruntea Ministerului. Reacții pe terenul politic, ca și pe cel al înaltelor comandamente sunt totuși de așteptat...

Ca să-și consoleze auditorii, postul de *Radio Londra* a anunțat ieri că americanii au debarcat în insula Sumatra. Dar câți? Poate 50 de gangsteri și 50 de gunmen, ca să organizeze un spectacol alături de cunoscutele dănțuitoare jawaneze!

La *Sport-Palast* în Berlin, în prezența lui Hitler, au fost promovați 9 883 (!) ofițeri ieșiți din școlile militare (uscat, apă și aer). Führerul și Göring au ținut cuvântări patriotice.

Armamentul de pe linia Maginot a fost transportat de nemți pe coasta Franței. S-a creat astfel pe o întindere de peste 1 000 de kilometri, dar mai ales pe coastele Mânecii, o linie de apărare împotriva

oricărei încercări de debarcare... Cine ar fi crezut, când a fost construită, că linia Maginot se va întoarce împotriva englezilor!

Au reînceput incidentele în Franța, între francezi și nemți. Un soldat german a fost ucis la Tours și un tren militar a fost atacat lângă Rouen. Germanii au dat termen până azi francezilor să descopere pe vinovați. De nu vor fi descoperiți, Comandamentul armatei de ocupație va dicta iarăși măsuri severe de represalii...

Un Consiliu Economic ținut sub președinția d-lui Ică a hotărât între altele înființarea unui Credit Viticol: Nolică Antonescu și-a văzut în fine visul cu ochii — nu degeaba sunt Antoneștii la Putere...

Același Consiliu s-a ocupat și cu aprovizionarea Capitalei cu lemne... pentru anul viitor! Pentru acum, crape lumea de frig, tot înjură ea Guvernul!

În Memoriul trimis de Maniu și Dinu Brătianu lui Antonescu, prin Gheorghe Brătianu, era o frază mai ales făcută să placă Mareșalului... „dacă mai credeți și Domnia-Voastră în victoria Germaniei“. Antonescu a avut nas de copoi când a refuzat să primească Memoriul...

De altminteri, acest Memoriu nu conține cine știe ce: numai sfatul să păstreze intacte armata și armamentul nostru ca să le putem folosi la sfârșitul războiului împotriva ungarilor și împotriva... rușilor! Întrucât privește pe ruși, parcă tot mai simplu e să-i batem acum cu ajutorul nemților — iar despre unguri, *nu cu armele* ne vom atinge scopul, ci *eventual* prin milostenia nemților sau a englezilor — căci nu noi, ci ei (unii sau alții) vor decide soarta lumii și a Europei...

Din „metodele“ de guvernare ale actualului regim:

De mai bine de o lună (parcă sunt două) de când a fost numit generalul Constantin Constantin, nu s-a putut încă redacta și promulga decretul-lege de organizare a Subsecretariatului Aprovizionării, trecut la Ministerul Apărării Naționale — așa încât Constantin general general, funcționează fără bază legală!!! Alcătuirea organizației Aprovizionării a fost încredințată generalului Dobre, specialist în tunuri și muniții...

Alta:

Iacobescu, secretar general la Ministerul Economiei Naționale a fost destituit fiindcă și-a făcut datoria. De necrezut, dar e așa!

Iacobescu fusese numit sub legionari, dar era un legionar cumsecade, priceput și harnic. Prieten cu Ică Antonescu, fusese menținut și după evenimentele din ianuarie 1941. Când a fost numit Marinescu ministru, Iacobescu s-a dus la Ică și i-a spus că pune demisia la dispoziția Guvernului. Ică a protestat și i-a spus să rămână neclintit la locul lui, „căci era ochii lui (adică spionul lui) la Ministerul Economiei“. Omul a rămas, dar după câteva zile, i-a cerut Marinescu demisia, oferindu-i o bună compensațiune. Iacobescu a dat demisia în scris, dar a telefonat lui Ică, și demisia a fost ruptă. După câțva timp, acest favorit al Antoneștilor a fost însărcinat de Mareșalul Antonescu cu o anchetă la niște fabrici din Arad și Timișoara. Având și altele de făcut, Iacobescu a lucrat la achetă, dar cam încet.

După câteva săptămâni, primind noi reclamații, Mareșalul Antonescu a însărcinat pe generalul (intendent) Cusen și încă pe un general, cu o anchetă la aceleași întreprinderi: uitase însărcinarea dată lui Iacobescu. Generalii în căutare după documente, au aflat că dosarele erau la Iacobescu și s-au dus să i le ceară. Acesta a surâs, a lămurit că era și el însărcinat cu o anchetă, a pus dosarele la dispoziția noilor anchetatori spre a fi examinate în biroul lui, dar a refuzat să le remită. Generalii au făcut raport Mareșalului, arătând acest refuz, iar Mareșalul a pus numaidecât rezoluția sa pe raport: Iacobescu va fi destituit! Degeaba a intervenit Ică, degeaba a explicat ce se întâmpla, degeaba a amintit Mareșalului prima însărcinare dată lui Iacobescu. Mareșalul a declarat că nu poate reveni asupra rezoluției pusă pe raport, și tot ce a putut obține a fost înlocuirea „destituirii“ prin „desărcinare“...

Proceduri care-mi reamintesc de piesa lui Jarry - „Ubu Roi“!

Încă una:

De când există țărani români și mori țărănești, țăranii noștri au măcinat „cu oium“, adică plătind măcinișul în natură, în grâu sau porumb. Generalul general Constantin Constantin, cel fără de lege, a ordonat să nu se mai macine în toată țara decât pe parale. Țăranii, care nu sunt obișnuiți să scoată parale, și au chiar oroare să o facă, sunt pretutindeni în pierdere... Și pentru ce mă rog? Se răspunde: în interesul blocării grâului și porumbului! Or tocmai, în magaziile morilor — și grâul și porumbul — poate fi mult mai lesne supravegheat, decât în hambarele și casele milioanelor de țărani.

Dar bunul simț și logica sunt certate cu hotărârile generalilor...

Luni, 16 februarie. Ieri, 2 februarie stil vechi, soarele nu s-a arătat — așa că am scăpat de iarnă! Totuși, de azi-noapte fulguiește și viscolește; termometrul în jurul lui zero grade... Să aibă dreptate Institutul Meteorologic german?

Herr Generalfeldmarschall Hans Antonescu s-a înapoiat ieri-dimineață de la Berlin. Suferise se vede mult că plecase pe ascuns, căci la înapoiere și-a aranjat un alai de Suveran... Gara Băneasa împodobită cu drapele românești, germane și italiene; și Guvernul în păr pe peron — și o gardă de onoare — parcă ar fi fost Regele...

Toate bune, el e stăpânul și-și joacă slugile cum vrea. Dar au mai fost de față și reprezentanții diplomați ai tuturor țărilor aliate, pe care i-am crezut până acum acreditați pe lângă persoana Regelui, nu a Conducătorului... Și a mai fost de față pe lângă miniștrii țărilor Axei și Tanriöer, ambasadorul Turciei. Ca ce, acesta? În fine...

Despre cele vorbite cu Führerul și cu reprezentanții Guvernului Reichului nu știm încă nimic. Mareșalul pare să se fi înapoiat mulțumit, dar nu știm ce are în geantă. *Deutsche Diplomatische Politische Korrespondenz* scrie că înțelegerea dintre Führer și Conducător a fost perfectă și că hotărârile luate *se referă la securitatea Europei împotriva atacurilor ce ar putea veni din afară de „spațiul” ei...* Și după ce insistă asupra frăției de arme pecetluită prin victoriile anului trecut, revista germană mai adaugă „*că ambele țări mai au sarcini enorme de dus la bun sfârșit*”... Cu alte cuvinte război comun la primăvară!

Trupele britanice care mai luptau în insula Singapore au capitulat ieri, duminică, la orele 14,30 (ora locală). Capitularea a fost semnată de comandantul suprem al trupelor japoneze ce operează în Malaezia, generalul Yamashita și de generalul englez Percival. Ostilitățile au încetat în insula Singapore și în întreaga Malaezie la orele 23,00. Capitularea a fost precipitată prin lipsa de apă, trupele japoneze fiind stăpâne pe rezervoare și pe apeducte...

La sud de Singapore, japonezii au atacat convoaiele de retragere britanice și au scufundat 32 de vase, printre care mai multe vase mici de război și unul mare de comerț, de 30 000 tone...

În Cameră, la Londra, Churchill a vorbit foarte abătut... „Vorbesc din umbra unei mari înfrângeri...” — a spus primul ministru, prevestind zile tot mai grele pentru Imperiu... Iar după ce a laudat vitejia și rezistența Rusiei Sovietice a încheiat, ca de obicei, cu nădejdea unei victorii finale. Singurul lucru care ar putea clinti această nădejde ar fi

prăbușirea unității naționale și a unității de luptă împotriva vrăjmașilor comuni...

În ce privește căderea Singapore-lui, Churchill a mai spus: „Chiar dacă am fi fost mai bine pregătiți, n-am fi putut înfrunta Japonia *pe când naziștii ne țineau de gât și italienii de mâini*“.

Pe frontul de răsărit, atacurile rusești au mai slăbit. Aceste atacuri au fost întreprinse în ultima vreme cu efective reduse. Așa se explică că în cele 72 de atacuri care au avut loc între 1 și 12 februarie, rușii respinși pretutindeni cu mari pierderi n-au lăsat pe câmpul de luptă decât circa 3 000 de morți. În același răstimp au pierdut însă 392 de avioane...

Presa engleză nu s-a consolată de îndrăzneța violare a apelor britanice de către flota germană... Ziarele pretind că poporul englez n-a mai suferit o asemenea umilire din 1667, când amiralul olandez Ruyter a intrat în Tamisa și a capturat cele mai bune vase britanice. Situația lui Churchill pare a fi următoarea: nu se cere capul lui fiindcă nimeni nu se impune ca înlocuitor, dar trei sferturi din încrederea pusă la început în dinamismul și în curajul lui — s-au dus...

Și presa americană e foarte dură în ce privește pregătirea Angliei și conducerea războiului... Atât *Associated Press* cât și *United Press* — cele două formațiuni rivale — socotesc situația lui Churchill ca foarte critică și pe a lui Roosevelt, ca foarte grea...

La Montreal au avut loc tulburări grave în urma adoptării serviciului militar obligatoriu de către Guvernul canadian. Au fost ciocniri sângeroase, pe stradă, între manifestanți și armată...

Guvernul a hotărât ca duminica viitoare, 22 februarie să fie „Ziua Cumpătărilor“ (după modelul „Ein Tofftag“ german), în folosul „Ajutorului de Iarnă“. Lumea ar da cu dragă inimă, dar n-are nici o încredere în cei care administrează fondurile, căci sunt mai toți hoți...

Se zice că Hitler a dăruit „Ajutorului de Iarnă“ faimoasele sale bărci *fiindcă le-a constatat inutilizabile*, și n-avea ce face cu ele... Moare lumea de frig în ele!...

Ieri-seară a avut loc la Mogoșoaia, nunta băiatului Brâncoveanu cu Marina Știrbei. Marta Bibescu, ofilită fiindcă nu se mai vorbea de ea,

a făcut teatru mare... George Cantacuzino a aranjat faimoasa pivniță a castelului în capelă, cu mult gust de altmintreli, după câte mi se spune. Eu n-am fost, n-am avut curajul să înfrunt frigul și drumurile înzăpezite, dar a fost nevastă-mea care mi-a povestit ce a văzut.

În fundul pivniței, sute de lumânări aprinse făceau un zid de lumină. În fața lui, masa în jurul căreia au oficiat preoții. De-a lungul pereților, strane pentru miniștrii străini și pentru „Principii de sânge“. Căci Marta a declarat că căsătoria dintre un Brâncoveanu (așa de puțin Brâncoveanu!) și o Știrboaică (așa de puțin Știrboaică¹) trebuie celebrată cu „pompa“ cu care s-ar celebra o căsătorie între un Bourbon și o Habsburgă!!! Pleava invitaților în picioare, pe unde puteau...

Marta (nașă) a coborât treptele beciului cu trei degete pe pumnul închis și întins de George Cantacuzino (nașul), ca pe vremea lui Henric al III-lea... Era îmbrăcată ca o arătare, în stacojiu, și cu pene de struț pe cap — ca caii de dric, probabil ca să-și aducă aminte, cu tot stacojiul rochiei, că era încă în doliu după bărbatu-său, de la moartea căruia nu s-a împlinit anul...

După ceremonie, recepție sus în salonul Castelului, cu excelent bufet pe care invitații s-au năpădit, căci era ora mesei... Aspect frumos; toalete de gală, toți domnii în frac, în saloanele monumentale luminate a giorno. De acolo s-a trecut în față, în „manoir-ul“ închiriat Brâncovenilor, să se danseze, să se mănânce d'a capo și să petreacă — căci din cauza doliului, nu se putea face muzică și gălăgie la Marta, care de altmintreli și-a reluat straietele cernite la miezul nopții și n-a apărut la Brâncoveanu.

Nevastă-mea s-a înapoiat la ora 2 noaptea, cu ministrul Braziliei, și era să se răstoarne pe drum...

A fost de față, ca reprezentant al Guvernului, și Bușilă care a spus nevestei mele că Mareșalul s-a înapoiat încântat de la Berlin (?), *dar că va trebui să dăm multă armată...*

I-a mai spus că suntem „en frois“ cu bulgarii (poate vizita lui Boris la Budapesta?) și că ministrul lor nici n-a venit la gară la sosirea lui Antonescu și că a plecat la Sofia... N-a venit bulgarul, dar a venit în schimb turcul!

Contrar informațiilor răspândite chiar în *sferele oficiale*, cum că nemții nu ne dau armament — ceea ce ar fi o prostie, căci ne cer trupe

¹ Banul Grigore Brâncoveanu n-a lăsat copii și a adoptat o nepoată a nevestei sale, născută Mavrocordat. Zoe Mavrocordat devenită Brâncoveanu, *nebună*, a transmis numele lui fiu-său mai mare Grigore Bibescu, bunicul actualului mire. Barbu Vodă Știrbei, Bibescu și el, a fost adoptat de ultimul Știrbei...

și trupele dezarmate nu servesc la nimic — aflu din izvor neîndoielnic că ne vin într-una de toate. Zilele acestea ne-au sosit 18 baterii de artilerie antiaeriană și ne vor mai sosi multe de tot felul...

Marti, 17 februarie. Să ne înclinăm în fața Institutului Meteorologic german. Am putut citi buletinul său. Informația ce mi se comunica că la 15 februarie „va sufla asupra Europei un frig cum nu se mai pomenise“, fusese rezultatul unei traduceri greșite. Institutul scrisese „eine ungewöhnliche kälte“, și cuvântul *ungewöhnliche* fusese tradus prin „ne-maipomenit“ — pe când în realitate semnifica „neobișnuit“, „un frig neobișnuit“, pentru jumătatea lui februarie, bineînțeles. Și într-adevăr de alaltăieri a scăzut până la -3° ... Dar tot Institutul a anunțat că frigul nu va ține și că va începe topitul zăpezii. Să sperăm prin urmare — e și timpul să înceapă primele adieri ale primăverii...

La Berlin se manifestă mult optimism, cu privire la situația militară și politică în acest început de primăvară. Pentru prima dată de la începutul războiului, sferele conducătoare au părăsit terenul prudenței și discreției și afirmă situația generală net favorabilă Puterilor Axei. Căderea Singapore-lui reprezintă pentru aceste cercuri o înfrângere simbolică definitivă a Imperiului Britanic. Anglia a fost învinsă pe toate fronturile unde a încercat o acțiune împotriva Germaniei. Nemții socotesc că înfrângerea Angliei este consecința înfrângerii Franței. Fără înfrângere, forțele britanice ar fi pus repede stăpânire pe Africa de Nord, cu ajutorul bazelor franceze din Maroc, Algeria și Tunis; fără această înfrângere, japonezii n-ar fi putut lua ca bază Indochina pentru a porni la cucerirea Malaeziei, Singapore-lui și Birmaniei... Din chiar ultimul discurs al lui Churchill reiese că Anglia nu mai contează astăzi decât pe Rusia, pe China, și pe Statele Unite pentru a-și îndrepta situația Imperiului. Churchill a mărturisit că Mediterana e închisă pentru transporturile britanice, care trebuie să ocolească pe la Capul Bunei Speranțe, așa încât un vas nu poate face, pe această rută ocolită, decât 3 transporturi pe an. Nădejtile puse în Statele Unite, în Rusia și în China sunt însă aleatorii: Statele Unite sunt prea ocupate de propria lor apărare, ca să mai poată da un ajutor direct Angliei; Rusia, după cum se va dovedi în curând, se va prăbuși definitiv; iar China, închisă din toate părțile, și nemaiputând fi aprovizionată în arme și muniții, va trebui și ea să cedeze față de Japonia, puternic înarmată și stăpână pe toate materiile prime din Extremul Orient, ce vor lipsi în schimb Imperiului Britanic...

Poate că optimismul Berlinului să fie exagerat, cât vor fi în picioare Statele Unite cu imensele lor resurse — dar fapt e că *pentru moment*, situația Axei e cu mult mai bună. În loc să lovească în inamic și să-l slăbească, *Anglia va trebui să lupte de acum înainte ani de zile ca să recucerească ce a pierdut, ca să repare ce s-a prăbușit, și să repună — dacă va reuși — lucrurile la punctul inițial, de la pornirea războiului...*

Dacă la Berlin domnește optimismul, la Londra, cum e și natural, domnește pesimismul. În toate straturile poporului englez, depresiunea e mare. Într-un mare meeting de muncitori s-a declarat pe față că „vorbele goale care acopereau regulat dezastrele suferite, nu mai pot fi tolerate”. Churchill e ținut direct responsabil de falimentul tuturor operațiunilor de război încercate până acum. *United Press* din Statele Unite consideră că Guvernul Churchill e în stare de criză latentă, și că mari primeniri în conducere Statului trebuiesc așteptate. Aceste știri sunt confirmate și de corespondenții presei suedeze din Londra... Se vorbește mult de Cripps, cel puțin pentru Ministerul de Război...

Pe frontul rusesc, lupte neîncetate; atacuri rusești dar cu efective mici sunt mai toate respinse. Uneori forțele sovietice pătrund adânc în liniile germane (și imediat posturile de Radio rusești și britanice anunță cuceriri de localități și mari succese), dar coloanele astfel înaintate sunt prinse în clește de nemți și nimicite. Poziția generală a forțelor germane pe frontul de răsărit continuă să fie preponderentă în așteptarea ofensivei de primăvară iar materialul rusesc, oameni și mașini se mistuie pe zi ce trece. În ultimele 15 zile au fost doborâte sau distruse pe pământ peste 500 de avioane...

În Extremul Orient, japonezii au început atacul Insulei Sumatra și parașutiștii debarcați au cucerit aeroportul de lângă orașul Palembang, cel mai important centru petrolifer din Indiile Neerlandeze...

Până acum, japonezii au scufundat 33 de submarine britanice. Dar și pierderile lor pe mare, par a fi însemnate...

Faimosul agitator belgian, Degvelle e pușcaș în Legiunea Walonă, pe frontul rusesc, și trage cu mitraliera...

Cu prilejul vizitei sale la Marele Cartier german, Mareșalul Antonescu a fost decorat cu Marea Cruce a Ordinului „Vulturul German de Aur” — 15–20 de divizii meritând cel puțin o panglică...

Printr-o lege promulgată duminica trecută, s-a creat în Ungaria funcția de Vice-Regent, devenită indispensabilă prin vârsta și... oboseala Regentului. Ieri, Bárdossy a citit în Cameră și în Aula Magnaților o scrisoare din partea lui Horthy, prin care acesta cere să se aleagă un Vice-Regent. Deși legea promulgată îi dă dreptul să propună un candidat, Horthy se abține să o facă și roagă Camerele să desemneze pe înlocuitorul său...

Profesorul Gamillscheg, în misiune oficială la noi, a ținut ieri o conferință care a trebuit să facă plăcere „tigrilor“ de la Budapesta: eminentul profesor și reprezentant al culturii germane a vorbit despre „Românizarea teritoriilor Nord-Vestice Daco-Romane“ (Bihorul, Satu-Mare, Maramureșul...). Să ne mai bucurăm și noi...

Miercuri, 18 februarie. Timpul nu se îndreaptă — cerul e tot posomorât, amenințare continuă de zăpadă, frigul moderat (– 3°). Nu se îndreaptă, dar e suportabil. Lungă iarnă...

Submarinele germane și-au lărgit câmpul de operații în apele Americii și au ajuns până în Marea Caraibilor, unde au atacat transporturile de petrol din Venezuela. Trei vase petrolifere, de un tonaj total de 30 000 de tone au fost scufundate în fața insulelor Aruba și Curaçao, unde sunt instalate marile rafinării americane și au bombardat portul Willemstad. Din Marea Caraibilor până la porturile lor de bază în Europa, submarinele trebuie să facă 7 000 kilometri la dus și 7 000 kilometri la întors, plus operațiile lor la fața locului!... E o performanță de necrezut! Până acum Marea Caraibilor era considerată de americani ca o mare interioară, un fel de Mediterană, la adăpostul oricărui atac. Torpilările de la Aruba și Curaçao au trebuit să impresioneze adânc opinia publică din Statele Unite, deja deprimată prin toate înfrângerile din Extremul Orient și prin torpilările de pe coasta Americii de Nord. Și pierderea a trei vase mari petrolifere nu e lucru de nesocotit pentru anglo-americani, care duceau deja lipsă de asemenea vase...

Submarinele germane au mai atacat o mică escadră în Mediterană, în vecinătatea Alexandriei și au avariat grav două crucișătoare. În fine, după atâta bombardare, nemții afirmă că au scos din uz baza navală de la Malta, unde ar fi scufundat docul plutitor menit să repare vasele mari britanice...

De pe frontul rusesc știrile sunt și ele îmbucurătoare. Pe acest front, pare că s-a sfârșit cu apărarea pasivă, pentru germani și că se preluadează deja la operațiunile ofensive care vor începe în primă-vară. Un grup de forțe sovietice, care izbutise să străpungă frontul la sud-est de Viazma, pe o distanță de 80 de kilometri, a fost încercuit și distrus. S-au numărat pe câmpul de luptă peste 5 000 de morți, s-au luat 1 800 de prizonieri, 17 tancuri, 86 de tunuri și mult material de război. Și pe sectorul de Sud al frontului, atacurile sovietice au fost respinse cu mari pierderi pentru ruși. Atacurile bolșevice au slăbit mult, și din chiar cifrele de mai sus reiese că se dau cu efective reduse. Pe tot frontul, de la 14 la 16 februarie au fost distruse sau capturate 78 de tancuri, 134 tunuri, peste 500 vehicule automobile și 48 de avioane. În același răstimp, nemții n-au pierdut decât 4 avioane...

Japonezii au găsit lângă Palembang, în Sumatra, rezervoarele și instalațiile de petrol intacte, căci forțele locale n-au avut timpul să le distrugă, dată fiind rapida invazie a parașutiților niponi. Palembangul e principalul oraș al Insulei Sumatra și centrul industriei de petrol. Japonezii vor proceda acum repede la cucerirea părții occidentale a insulei, așa încât se vor înstăpâni asupra tuturor exploatărilor de petrol și de cauciuc. Plantațiile de cauciuc sunt imense și mulți chinezi și japonezi lucrează în ele. Japonezii sunt acum stăpâni pe toate izvoarele de petrol (Sumatra și Borneo), care aprovizionau flotele engleză și americană în Pacific și în Extremul Orient. Căile britanice directe dinspre Suez și Capul Bunei Speranțe, prin strâmtoarea Malacca, sunt și ele închise prin căderea Singapore-lui și se opresc la Colombo (Insula Ceylon). După cucerirea Birmaniei care nu mai poate întârzia mult, se vor închide și toate căile de aprovizionare ale Chinei lui Ciang-Kai-Shek...

În Libia, în fine, luptele au reînceput și se dezvoltă favorabil germano-italienilor.

După cum se vede, situația generală a războiului e foarte favorabilă Puterilor Axei...

După telegramele din Londra, Churchill ar fi declarat în Camera Comunelor că trecerea vaselor germane prin Canalul Mânecii constituie un eveniment fericit pentru Anglia, fiindcă flotele anglo-americane din Atlantic au câștigat prin această deplasare mai multă securitate (!!) — dar același Churchill a mai declarat că o anchetă severă, *dar secretă*, va căuta să stabilească răspunderile celor petrecute... *Secretă*, fiindcă darea în vileag a anumitor deficiențe n-ar servi decât inamicului, prin mărturisirea anumitor slăbiciuni...

Anumite documente găsite în dosarele lui Daladier, dovedesc uneltirile ministrului de Externe olandez van Kleffens în complotul urzit în toamna anului 1939 împotriva lui Hitler, complot ale cărui fire erau în mâinile „Intelligence-Service-ului” englez, și care avea de scop uciderea Führerului și schimbarea regimului politic și social în Germania. Un raport al ministrului francez la Haga, Vitrolles, raport din 12 noiembrie 1939, n-ar mai lăsa nici o îndoială asupra complicității lui van Kleffens. Complotul a fost descoperit la timp de Serviciul de Siguranță al Corpului german S.S., și unii din atentatori au fost arestați în decembrie 1939 la punctul de frontieră Venlo...

Documentele din dosarul lui Daladier nu mai au astăzi decât un interes istoric...

Prețul chibriturilor a fost mărit de la 2 lei la 4 lei cutia — din care 4 lei, Statul încasează jumătate... Ieftinirea traiului!

Gradul exact al decorației primite de Antonescu în Germania este: „Marea Cruce în Aur, a Vulturului German”. Numărul Marilor Cruci în Aur, e limitat la 16 — și această limitare dă tot prețul decorației conferite Conducătorului nostru.

Joi, 19 februarie. De pe fronturi, nimic senzațional. Grupe de forțe relativ reduse, împinse de bolșevici în rândurile germane, continuă să fie încercuite de nemți. Pe ziua de ieri, Comunicatul Marelui Cartier al Führerului, anunța două asemenea încercuiri, cu distrugere de material, cu prizonieri și cu mulți morți de partea rușilor. Vădit, trupele germane trec de la operațiunile pasive de apărare impuse de iarnă, la operațiuni de mișcare.

Japonezii înaintează în Birmania și în Sumatra. În curând va cădea și Rangoon-ul...

La Camera Comunelor s-a hotărât o ședință secretă pentru discutarea cauzelor care au dus la prăbușirea Angliei în Extremul Orient.

Se spun lucruri de necrezut cu privire la măsurile de apărare coloniale ale Imperiului Britanic. La Hong-Kong erau numai trupe de voluntari indigeni, și câțiva englezi organizați în *asociație de tir!!!* La Borneo, numai câțiva jandarmi. În Malaezia, trupe de indigeni voluntari și o

mână de englezi la Singapore. Toată forța britanică în Extremul Orient era bazată *numai pe prestigiu!* Acesta compromis, ce mai rămâne! Cum vor rezista Indiile? Cum va rezista Australia? *Flota și prestigiul*, aceasta era formula de stăpânire a Angliei... Dar flota și-a pierdut ba-zele, iar prestigiul s-a dus dracului... Toată structura Imperiului apare acum ca „un château de cartes“ pe care taifunul japonez l-a doborât dintr-o suflare...

Procesul de la Riom (Daladier, Blum &) începe azi... S-au luat măsuri serioase pentru menținerea ordinii, căci „mâna tare“ a nemților aproape că a redat popularitate celor ce trebuie să ispășească greșelile tuturor.

Numele lui van Kleffens, fostul ministru de Externe al Olandei, ignorat până acum de publicul mare, revine și azi în telegramele agențiilor. Van Kleffens a adresat din nou un călduros apel poporului american (Statelor Unite), cerându-i să vină repede în ajutorul Insulei Jawa și al Indiilor Neerlandeze, în imposibilitate de a lupta singure împotriva japonezilor...

În ce privește „complotul“ împotriva lui Hitler, un diplomat îmi explica ieri că probabil raportul Vitrolles a fost răstălmăcit. Vitrolles a trebuit să raporteze că în Olanda exista o serioasă mișcare „nazistă“, care, de frica comunismului tindea la stabilirea de legături serioase cu o Germanie „nazistă“ și ea, dar că olandezii nazisti și van Kleffens în special, nu vedeau o apropiere posibilă decât cu o Germanie nazistă *fără Hitler și Comp.* De aci la intenția unui complot pentru suprimarea conducătorilor germani, drumul se vede de la sine... Această explicație e destul de verosimilă.

De la Berlin se comunică că Guvernul Reichului se ocupă serios cu organizarea economică a Rusiei ocupate. Toată industrializarea artificială, mai ales centrele de producție de armament vor fi suprimate. Țara va redeveni o țară agricolă. Producția agricolă va fi organizată din nou pe bază de proprietate individuală și de asociații pentru culturile mecanizate. În provinciile baltice, care n-au fost decât un an sub jugul sovietic, totul e deja în regulă. În Ucraina merge mai greu dar și acolo totul va fi organizat în cursul anului 1942. Tractoarele rusești găsite în colhozuri au fost transformate pentru consumațiunea gazului sărac. Populația are ce mânca până la recolta viitoare. Însămânțările de primăvară și cele pentru toamna viitoare sunt asigurate...

În Rusia Sovietică, în dosul frontului, aprovizionarea populației e aproape imposibilă. Prizonierii și dezertorii ruși povestesc grozăvii despre foametea care a și început și care se va întinde tot mai mult...

Din mijlocul înfrângerilor, o revistă engleză, *John Bull*, cântă din trompeta victoriei și anunță ce se va întâmpla cu Europa. În lupta actuală, de partea Axei sunt cei care ordonă și cei care execută: și unii și alții sunt vinovați și își vor primi pedeapsa. Churchill, Roosevelt și Stalin se vor pune de acord asupra soartei diverselor țări europene. Probabil că se va instala un controlor la Berlin, pe 20 de ani! Rusia va juca un rol important în Europa...

Frumoase perspective!!

N-am putut afla încă nimic precis despre cele aranjate de Antonescu la Marele Cartier german și la Berlin. Unii spun că a convenit să trimită pe front până la 15 divizii, pe măsură ce vor fi înarmate și reorganizate de instructorii germani. Deocamdată se vor rechema, pentru refacere, cele 3 divizii de pe front — iar primele divizii noi vor porni prin mai-iunie. Alții pretind că Antonescu ar fi pretins și obținut ca, contingentele românești să fie proporțional egale cu cele ungurești... Se mai spune că ar fi obținut făgăduieli precise cu privire la revendicările noastre în Ardeal, că ar fi pus la punct raporturile noastre economice cu Germania și câte și mai câte... Ermetismul regimului actual nu ne permite însă să aflăm nimic pozitiv. Secretele sunt bine păstrate, de frica lagărelor...

Nici măcar despre cauzele încordării raporturilor noastre cu Bulgaria n-am putut afla altceva, decât că această încordare e reală și destul de serioasă.

Vineri, 20 februarie. Pe toate fronturile filmul continuă să ruleze în același ritm. Pe frontul rusesc defensivă germană s-a schimbat într-o „defensivă-ofensivă”. Această absurdă împerechere de cuvinte înseamnă că pe lângă respingerea tuturor atacurilor sovietice — tot mai slabe — nemții, fără să fi reînceput ofensiva lor în stil mare, atacă și ei zilnic, închid grupe de forțe bolșevice în mici pungi și le nimicesc. Material, oameni, avioane rusești, cad zilnic. Numai pe ziua de alaltăieri au fost distruse 44 de avioane sovietice, iar nemții n-au pierdut decât unul...

La Berlin se consideră bilanțul de iarnă al frontului de răsărit încheiat, în favoarea forțelor germane. Rușii și-au propus două obiective pentru campania lor de iarnă: să taie comunicațiile forțelor germane și să le dea peste cap — să elibereze Leningradul. Toată iarna au atacat cu înverșunare și cu toate forțele de care au dispus: rezultatul a fost că n-au atins niciunul din obiectivele urmărite, dar și-au uzat materialul și oamenii în dauna posibilităților lor de apărare în primăvară. Ca oameni, au ajuns să trimită pe front până și pușcăriașii condamnați pentru delict de drept comun, cum reiese din mărturisirile prizonierilor...

La Riom, a început ieri procesul țărilor ispășitori... Pe temeiul nepregătirii războiului sunt dați în judecată: Daladier, Blum, generalul Gamelin, Guy Lachabre, controlorul general Jacomet și Pierre Cot (acesta din urmă absent, fiind refugiat în America). Paul Reynaud și Mandel vor fi judecați ulterior, pe alte temeuri; cel dintâi, pentru deeturnare de fonduri, iar cel de-al doilea pentru corupție... Președintele Curții e dl Caous, iar procuror general dl Cassagneau.

La Berlin se urmărește cu mare interes procesul, dar se arată nemulțumiri că inculpații au fost dați în judecată pentru nepregătirea războiului și pentru pierderea lui, *iar nu pentru politica care a dus la declararea războiului și care, sub îndemnul ovreilor și masonilor (zic nemții), a făcut declararea lui inevitabilă...*

În prima zi (ieri), după citirea Ordonanței de urmărire, a luat scurt cuvântul generalul Gamelin ca să spună întâi că a vrut de mai multe ori să-și dea demisia, dar că a crezut de datoria sa să rămână la post — și al doilea că nu se va apăra, că nu va mai lua cuvântul în tot cursul procesului (în interesul Franței și al Armatei) și că se încrede în dreptatea judecătorilor. Blum, violent, a declarat că el, în schimb, a vorbi — și atacând atitudinea lui Gamelin, a protestat împotriva ilegalității judecării *politice* la care este supus. Împotriva acestei ilegalități a protestat și Daladier, adăugând că conștiința lui este împăcată...

Ziarele publică ordinul de zi prin care generalul Lascăr Mihail a fost citat pe Armată. Cam târziu, dar „mieux vaut tard que jamais“...

Se zice că generalul Wavell ar fi fost rănit de o schijă japoneză, în Insula Jawa, unde și are cartierul general...

Primul lord al Amiralității, Alexander, a declarat într-o dare de seamă informativă remisă presei londoneze, că atacul japonezilor de la Pearl Harbour în Insulele Hawai a dărâmat întreaga strategie navală anglo-americană din Pacific...

A murit Henri Stahl, stenograf cunoscut. Stahl era și un scriitor de seamă și un om foarte cumsecade. Cu el se mai duce o bucată din trecutul nostru, al celor bătrâni...

A apărut un lung pomelnic de înaintări în armată, primul de la începutul războiului. Pentru mine, tot nume necunoscute... am îmbătrânit rău!

S-a hotărât construirea unei rețele de frigorifere pe tot întinsul țării. Capacitatea totală a acestor frigorifere va fi de 3 000 de vagoane; ele vor fi gata peste 2 ani, adică tocmai când nu vom mai avea materii alimentare de conservat în ele...

Cineva îmi aduce un număr din revista germană *Die Elegante Welt*. Într-însa o serie de portrete sub titlul: „Femei reprezentative ale Europei Noi“ și printre acestea, mutra pașachinei Veturia Goga! Cu asemenea epave ale Europei Vechi, Europa Nouă promite să fie ceva „fein“ de tot...

Cu toate protestările lui Churchill după înapoierea sa din Statele Unite, cu toate dezmințirile agențiilor de presă anglo-americane, o remaniere a Cabinetului de Război britanic pare sigură și iminentă. Se vorbește de intrarea lui Cripps în Guvern, de numirea majorului Attlee ca adjunct al primului ministru și de alte premeniri...

Se mai spune că în Partidul Laburist sunt atâtea disensiuni, încât nu e exclus ca partidul să fie dizolvat pentru a fi reconstituit pe noi baze, sau poate chiar împărțit în mai multe partide mai mici.

Sâmbătă, 21 februarie. Ștefan Horthy, fiul Regentului a fost ales Vice-Regent, sau „Înlocuitor“ al Regentului permanent, adică pe viață... (cât o ține?). Faptul că Regentul nu recomandase pe nimeni era o indicație, pe care am relevat-o. Nu m-am înșelat. Horthy junior e un

client al localurilor de petrecere, și alegerea sa, dacă a mirat pe ungurii cu bun simț — mai sunt de ăștia — a mai nemulțumit profund pe nemți (judecând după cei din București), căci Ștefan Horthy nu poate suferi pe germani și trece drept anglofil... Ziarele noastre sunt aproape mute asupra alegerii, dar din câte am aflat, pare că a fost luptă în Parlamentul unguresc, căci Arhiducele Albrecht avea mulți partizani...

Alegerea lui Horthy junior dovedește că oligarhia grofilor continuă să fie stăpână pe situație, și grofii l-au ales fiindcă știu că omul va fi o păpușă în mâinile lor...

Dombrovski a stat mult de vorbă cu Neubacher, prietenul său, la un păhărel de vin. Neamțul adusese de la Sofia câteva sticle de vin bun, oferite de Regele Boris și alcoolul i-a deschis sufletul și a vorbit fără căluș la gură... A spus lui Dombrovski că merge greu cu Antonescu, din cauza situației economice din România, în plină anarhie. Nici o idee, nici o îndrumare, nici o metodă... Ce spune Neubacher e adevărat, dar supărarea lui e probabil mai mult provocată de faptul că micile gheșturi nemțești nu merg pe roate...

Neubacher a fost la Berlin, pe timpul vizitei lui Antonescu și a asistat chiar la întrevederea cu Göring — și pretinde că Mareșalul nostru avea aerul foarte nemulțumit... Dombrovski a profitat de ocazie ca să pună prietenului său, lămurit, chestiunea legionarilor. „Spune, mă, ce aveți de gând cu legionarii pe care îi țineți în Germania?” Neubacher i-a declarat că e o simplă chestiune *de ospitalitate*: „Ne-am servit de ei și, dă-o dracului, nu putem să le refuzăm azil, dar nimic mai mult!” Declarația n-ar avea mare importanță, căci chiar *dacă ar fi altfel*, tot așa ar trebui să vorbească omul, în situația lui. Mai important este însă, că Neubacher a continuat să înjure pe foștii lui prieteni (căci a fost cel mai cald simpatizant al Mișcării Legionare): „Es sind nur Gauner und Idioten!” (Sunt numai bandiți și idioți!). Pe Sima l-a trata de surd, hoț și prost — pe Greceanu (fostul ministru la Berlin) de tâmpit! Dată fiind sinceritatea lui Neubacher, garantată de paharele de vin golite, mărturisirile lui sunt destul de prețioase... „Nimic de făcut cu ei!” — a repetat neamțul de mai multe ori.

Pe cât s-a arătat de pesimist pentru stările noastre economice, pe atât s-a arătat Neubacher de optimist pentru soarta războiului și în special pentru frontul rusesc. „Te invit în august la Tiflis!” — a spus lui Dombrovski, închinând cu el paharul... Mi-aduc aminte că în iunie 1940 mă poftise și pe mine la Londra, pentru 15 august, să asist la intrarea triumfală a armatelor germane.

Procesul de la Riom continuă. Acuzații și apărătorii lor caută să dovedească că procesul e pur politic și că se caută țapii ispășitori...

La Berlin se scrie că procesul nu interesează opinia publică germană. Stabilirea răspunderilor înfrângerii privește pe francezi. Pe nemți i-ar fi interesat numai stabilirea vinovăției celor care *au respins propunerile de înțelegere făcute de Germania, Franței înainte de război*.

Acesta a fost, este și va rămâne punctul de vedere al Reichului...

Guvernul englez a fost remaniat. Noul „Cabinet de Război“ britanic se compune din d. d. Attlee, Stafford Cripps, John Anderson, Anthony Eden, Oliver Littleton și Ernest Bevin — sub președinția lui Churchill. În total 7 membri în loc de 9. Churchill rămâne Prim Lord al Tezaurului și ministru al Apărării Naționale, iar Eden, ministru de Externe. Attlee ministru al Dominioanelor a mai fost numit și „Adjunct al Primului Ministru“. Cripps asumă, pe lângă fruncțiile de ministru al Justiției și pe acelea de „leader în Camera Comunelor...”

În total, „un sârieux coup de barre à gauche...” Prietenul lui Stalin va fi purtătorul de cuvânt al Guvernului în Cameră...

La Berlin, refacerea Ministerului Churchill, considerată ca o mărturisire a înfrângerilor suferite, e viu comentată. Se insistă asupra rolului preponderent dat lui Cripps, adversarul lui Churchill și asupra controlului pe care-l va exercita laburistul asupra primului ministru. Se subliniază de asemenea faptul că Churchill a trebuit să abandoneze pe colaboratorul și bunul său prieten lord Beaverbrook... Arthur Greenwood (laburist) și Kingsley Wood nu mai fac parte din „Cabinetul de Război“ — vor rămâne însă miniștri, cel dintâi fără portofoliu iar cel de-al doilea ministru de Finanțe, ca și în trecut.

Japonezii au bombardat violent Port-Darwin și au pricinuit mari pagube. În Borneo au separat pe Mac Arthur cu forțele sale de mare și l-au încercuit. În Birmania înaintează spre Rangoon și au tăiat calea ferată ce merge spre nord și spre China.

În Sumatra, autoritățile locale au distrus cea mai mare parte a instalațiilor petrolifere... Un ziar suedez pretinde a ști că s-au distrus instalații în valoare de peste 140 milioane de lire sterline... Sumatra produce 65% din petrolul Indiilor Neerlandeze; 25% e cota Insulei Borneo cu anexele sale și numai 10% partea Insulei Jawa...

Italianii au promovat din școlile militare fasciste 10 000 de ofițeri bine instruiți; alți 30 000 urmează să fie promovați în cursul anului. Acești 40 000 ofițeri sunt destinați să încadreze noile formații ale armatei și să completeze cadrele forțelor existente. Au înnebunit italienii!

Guvernul a luat o măsură bună. S-a hotărât începerea serviciului în diferitele Ministere precum și în administrațiile publice, la Universitate, prin bănci, la ore eșalonate de la 7 la 9 dimineața. De asemenea și închiderea birourilor între 12 și 15. În felul acesta se va evita aglomerația la tramvaie, devenită o pacoste publică din cauza aflului funcționarilor la aceeași oră...

La Ministerul Economiei Naționale (inclusiv Subsecretariatul Aprovizionării) sunt 9 secretari generali! Printre ei a fost numit acum un dobitoc, Paul Horia Suciu, fost funcționar la Creditul Industrial, unde a fost încercat pe rând la toate serviciile fără să poată fi întrebuințat nicăieri. În cele din urmă, fusese numit bibliotecar! Ce protecție o fi având omul acesta? Se spune că ar fi susținut de Ică! Cum a venit la Minister a cerut un automobil și l-a obținut. În prima seară l-a ținut până la 6 în zori de zi. Șoferul a fugit... Pe ușa lui a pus o pancartă: „*Nimeni, nici directorii nu pot intra neanunțați!*“ Generalul Constantin a rupt pancarta... Pe un director, șeful unui mare serviciu, l-a întrebat. „Când poți lucra cu mine? Eu am două ore libere, la ora 5 și la ora 8 p.m.“ — „Aș prefera la ora 5“, a răspuns directorul... — „Bine, atunci ai să vii la ora 8!“

Acest zănatic imbecil e însărcinat cu fixarea prețurilor!!!

Se schimbă regimurile, dar țara rămâne tot țara lui Hübsch!

La Ministerul Economiei funcționa ca factotum, prietenul lui Marinescu, Aurel Ștefănescu. Omul avea titlul modest de „Consilier tehnic“, dar nimic nu se făcea fără dânsul, și bineînțeles fără șperț. A furat de a stins pământul, cu sau fără învoirea lui Marinescu, prietenul și ministrul său... Se vede că a aflat și Antonescu de pungășiile acestui nerușinat, căci, spre mirarea tuturor, a fost dat afară de la Minister!

O ultimă năzbâtie a lui Urdăreanu. Câteva luni înainte de prăbușire, Urdăreanu a chemat la București pe bătrânul Broșteanu-Urdăreanu, din Gorj, și i-a spus că „Regele vrea să vadă toate actele sale de familie“.

Naiv, omul le-a adus la Palat, Urdăreanu le-a luat, și Broșteanu nu le-a mai văzut...

Am notat, la vreme, ordinele date în Dolj, prefectului și primarului Craiovei, să strângă de pe unde or ști actele și documentele privitoare la „familia Urdăreanu“. Ce va fi urmărit peștele? Voia oare să fie numit Prinț? (Cotoi, Prince de la Paix!) Sau numai cavaler de devoțiune al Ordinului de Malta? Sau poate să ia chiar locul Regelui Carol, a cărui abdicare o prevedea?

Duminică, 22 februarie. Ieri la amiază, era să plâng de emoție! După ce fulguise toată dimineața, a ieșit în fine soarele, pe care nu-l mai văzusem de 100 de zile; un miros de primăvară s-a ridicat și am avut impresia că ieșim din infernul acestei catastrofale ierni... Și a ținut așa până seara. Cu noaptea, a revenit frigul, aseară – 3°, azi-dimineață – 7°... Dar SOARELE se arată din nou și nădejdea ne umple sufletul...

Ni-l umple cu atât mai mult cu cât și știrile de pe fronturi sunt bune. Pe frontul rusesc, inițiativa atacurilor a trecut de la bolșevici la nemți. Sovieticii mai încearcă să contraatace, dar slab și cu efective din ce în ce mai neputincioase. Forțele germane au trecut la atac pe toată linia. În sectorul Central, cel care a fost mai amenințat de ruși în cursul iernii, armata blindată a generalului Model a încercuit un important grup de forțe bolșevice și după 4 săptămâni de lupte grele, din cauza terenului și a vremii, l-a nimicit. Au căzut 25–30 000 de morți din rândurile rușilor și în mâinile nemților 5 000 de prizonieri, 187 de care de asalt, 615 tunuri, 1 150 de aruncătoare de bombe și mitraliere...

Și în celelalte sectoare ale frontului german se înregistrează succese.

În Atlantic, pe coasta Americii, submarine germane au scufundat până acum 80 de vase, cu un volum total de 532 000 tone... Un ultim atac, dat în portul Port of Spain, în Insula Trinidad din Marea Caraibilor, a distrus 3 vase britanice, printre care un mare tanc petrolifer...

În Libia, lupte secundare cu rezultat favorabil germano-italienilor.

În Extremul Orient, japonezii înaintează în Birmania, pe două direcții, spre Rangoon (aproape de care au ajuns) și spre Mandala la nord. Liniile de comunicație cu China sunt aproape tăiate. *Times*, marele ziar londonez, socotește că pierderea Rangoon-ului va fi și mai dezastruoasă ca a Singapore-lui deoarece va avea drept consecință scoaterea din luptă a Chinei din Cing-King.

Ieri după-amiază Cancicov mi-a făcut o lungă vizită și mi-a povestit negocierile lui cu Antonescu, pentru intrarea în Guvern.

Pe la jumătatea lui decembrie, a fost chemat din străinătate de Mareșalul Antonescu în vederea unei colaborări de Guvern. A răspuns, că din cauza sănătății sale¹ era în imposibilitate de a se deplasa, cu tot regretul. După ce s-a înapoiat în țară, acum două săptămâni, s-a dus la Ică care i-a spus că Mareșalul e disperat de anarhia economică în care ne zbatem și că vrea să facă apel la dânsul, pentru o încercare de îndreptare. Cancicov a răspuns că era la dispoziție lui Antonescu, dar că, înainte de a vorbi cu el vrea să știe dacă se bucură *de totala lui încredere*, că fără această încredere *totală*, el Cancicov nu ar putea face un pas, căci nu poate primi să fie un simplu agent de execuție, proptit la ordine din când în când, cum se obișnuiește cu ceilalți miniștri (căci așa-zisele Consilii de Miniștri n-au alt rost) *și însărcinat să aducă la îndeplinire îndrumările altora*. Cu acest sistem „cazon“, el nu se îm-pacă și nu l-ar putea primi. Dacă Mareșalul înțelege însă altfel, ar fi inutil să-și mai piardă vremea, atât de prețioasă, în discuții ce n-ar duce la nimic. Dacă dimpotrivă, Mareșalul e de acord cu această condiție prealabilă de încredere și de independență în resorturile economice, el Cancicov e gata să discute cu Conducătorul modalitățile unei colaborări rodnice.

Ică l-a asigurat pe Cancicov că Mareșalul are toată încrederea în el și că vrea să-i dea toată libertatea pe terenul economic; că de altmintreli va raporta cele vorbite între ei, și că Mareșalul nu-l va convoca decât dacă e de acord cu condițiile puse.

După câteva zile, Cancicov a fost convocat de Mareșal, dar n-a putut merge în acea zi, și nu s-a întâlnit cu Antonescu (plecat între timp la Predeal) decât după câteva zile...

Pe Mareșal l-a găsit mult mai bine de cum îl văzuse ultima dată, în toamnă. L-a găsit *calm* și *senin* — fără gesturi impulsive și ieșiri violente ca mai-nainte... A intrat în vorbă arătându-și dezamăgirea față de persoanele de care trebuie să se servească, și foarte liniștit a spus: „Văd acum că nu fostele regimuri sunt vinovate de toate tâlhăriile și pun-gășiile care s-au comis; vina este a oamenilor de care toate regimurile sunt silite să se servească pe rând, fiindcă nu sunt alții; acum fac și eu cea mai crudă experiență...”

Mareșalul a intrat apoi în discuția condițiilor de colaborare cu Cancicov și l-a asigurat că înțelege să-i dea toată independența și toată au-

¹ Cancicov plecase în noiembrie să se caute. Mi-a povestit și toate mizeriile prin care a trecut, cu rinichii, cu ochii, cu amigdalele. Suferă și acum de ganglioanele cervicale. A slăbit. Ca înfățișare generală mi-a părut foarte slăbit și nu mi-a plăcut...

toritatea în resorturile economice, având cea mai deplină încredere în el... „Fă-mi un plan; ia câte Ministere vrei d-ta, sau punc pe cine vrei în fruntea lor; fă un plan de coordonare — îți dau mână liberă și te voi susține cu toată autoritatea mea...”

Cancicov a pus îndată următoarele condiții:

1) Nici un decret, sau decret-lege să nu fie promulgat în domeniul resorturilor economice fără aprobarea lui (Cancicov). Antonescu a consimțit.

2) Nici un decret, sau decret-lege să nu fie promulgat de resorturile Apărării Naționale, Înzestrării sau Internelor, fără aprobarea lui (Cancicov). El nu vrea să se repete cu dânsul ce s-a întâmplat cu Coti Stoicescu, promulgându-se drecrete care interesau în primul rând Ministerul Justiției, fără semnătura titularului acestui Departament. Antonescu a aprobat, fără greutate.

3) În ziua înscăunării lui (Cancicov) să se abroge decretul din ianuarie, făurit de Ministerul Înzestrării (decretul faimos cu „Îndrumătorii”, nesemnat de Coti Stoicescu, dar promulgat totuși). Cancicov cerea această abrogare ca *un semn* că s-a schimbat concepția Guvernului asupra garantării dreptului de proprietate și a libertății muncii. Antonescu a aprobat și acest punct...

4) Cancicov a cerut un răgaz ca să medieze cu conducătorii Ministerelor Economiei și cu Banca Națională, situația. *Dat fiind ocultismul regimului care nu comunică nimic din ce face și din ce se face* (a spus-o și Mareșalul n-a crâcnit...), el nu știe cum stau lucrurile, în ce stadiu se află problemele de rezolvat și ce măsuri au mai pus la cale miniștrii și conducătorii instituțiilor responsabile... Și cum vrea să aibă toate lămuririle necesare, *toate*, și cele mai secrete, cere ca Mareșalul să dea ordin celor vizați să stea de vorbă cu dânsul, Cancicov... Mareșalul a primit și această condiție și a promis să dea ordinele cerute. Și le-a dat...

Cancicov se află în faza acestor cercetări. După ce le va termina, peste 8-10 zile, va face propunerile sale Mareșalului. El vrea să aibă directivele în Ministerele Economiei, Finantelor, Agriculturii, Comunicațiilor, Muncii — și la Banca Națională. Nu știe încă dacă va lua sau nu un portofoliu, dacă va cere sub un titlu oarecare să aibă supravegherea acestor departamente, sau dacă va găsi altă combinație.

Fiindcă mi-a cerut și părerea mea, i-am dat-o stările economice de azi nu se pot îndrepta dacă producția, munca, transporturile și moneda (schimburile valutare) nu sunt în aceeași mână. A primi Ministerul Economiei fără controlul celorlalte resorturi economice — e a merge la un faliment sigur. Cancicov a fost încântat că eram de aceeași părere

cu dânsul (era *el* mai mult de aceeași părere cu mine, căci eu, aceste idei le-am expus de mult — încă de pe vremea lui Carol...) și mi-a spus că îndată ce va fi concretizat propunerile sale, va veni să mi le supună și mie. I-am mulțumit și l-am felicitat de intrarea sa în Guvern...

„Coane Costică — mi-a replicat el — nu știu dacă mă voi înțelege, am gustat din pâinea asta; cu Mareșalul merge greu, le știe toate, se amestecă în toate și are maniere care nu-mi convin...”

Am înțeles că omul vrea să se găsească iar în treabă, dar că-și rezervă o porțiță de scăpare...

La sfârșit i-am mai recomandat să se înțeleagă și cu nemții, căci dacă nemții îi vor pune bețe în roate, nu va ajunge la nimic...

A fost de acord cu mine.

Colonelul Orezeanu, directorul general al Căilor Ferate, a fost înaintat general — cuprins în ultima promoție.

S-a hotărât că nu vom mai putea cumpăra ghetе și pingelui pe cele vechi decât cu „bon” — și prin urmare cu șperț... Le vom suferi pe toate, numai războiul să se termine cu bine...

Dejunat ieri cu Ghiță Cruțescu, fostul nostru ministru la Budapesta, care mi-a vorbit despre noul ales Horthy și despre familia lui. Familia Horthy e originară de la Baia Mare, e o familie de nobleță obscură și se intitulează Horthy de Nagy-Bania. Bătrânul, Regentul, vorbește românește, dar nu ne poate suferi. Fiul său, Ștefan e mai amabil față de noi, dar e un zevzec care se ține după fete și petreceri. S-a căsătorit cu o contesă Edelsheim, de familie foarte bună înrudită cu Odescalchi — și e foarte frumoasă. Când a plecat Legația britanică din Budapesta, Ștefan Horthy a însoțit împreună cu nevastă-sa pe englezi la gară... Mai târziu a explicat că a fost să inspecteze, în calitatea sa de „Prezident” al M. A. V.-ului, vagoanele cu care pleca Legația, să vadă dacă totul e în ordi-ne. Dar n-a putut explica de ce nevastă-sa a dus flori damelor engleze. Nemții i-au notat pe cartea lor neagră... Horthy mai are un fiu, care s-a încurcat cu o dansatoare ovreică, și e un derbedeu. Ca să scape de el, tată-său l-a numit ministru la Buenos Aires, unde e și acum. Ne urăște și acesta, și-și petrece vremea în Argentina făcând propagandă contra României...

Ștefan Horthy are 37–38 de ani. Regentul a mai avut o fată care a murit paralizată și Cruțescu crede că mai are una, călugăriță...

Luni, 23 februarie. După ce ne-a surăs o clipă, sâmbătă, primăvara a fugit și s-a ascuns iarăși. De ieri-dimineață termometrul nu s-a mai urcat peste -5° , cerul e posomorât și e întuneric ca în noiembrie. În Oltenia a nins din nou și mult, noaptea de sâmbătă spre duminică. Aci în București, zăpada stă să pice și m-ar mira dacă n-ar începe iar să ningă până diseară. Totuși un ușor progres: ieri la ora 7 dimineața erau -8° , azi la aceeași oră numai -5° .

Alaltăieri și ieri, anglofilii noștri vorbeau discret de o mare bătălie navală în curs în Oceanul Pacific, și fără să-și dea gândul pe față, privirea lor era plină de compătimire pentru japonezi...

Aflăm azi, prin comunicate că o serioasă contraofensivă navală anglo-americano-neerlandeză (flota din Indiile Neerlandeze) a fost încercată în regiunea Insulelor Marshall, dar a fost zădărnicită de aviația japoneză care a avariat câteva vase inamice și a silit pe celelalte să se împrăstie. În strâmtoarea Lombok (Insulele Sondei), două crucișătoare japoneze au distrus două crucișătoare britanice și au avariat un al treilea. Japonezii au ocupat insula Banka (175 000 locuitori) lângă Sumatra și au debarcat în insula Timor (jumătate portugheză și jumătate neerlandeză), ocupată acum câțeva vreme de un contingent britanic. Comunicățiile dintre Sumatra și Jawa au fost întrerupte.

Un comunicat special al Marelui Cartier german face bilanțul sfârșitului campaniei de iarnă pe frontul de răsărit. Scopul urmărit de ruși, sfărâmarea frontului german a eșuat complet, cu toate atacurile înverșunate date și cu necruțarea de oameni și de material. Liniile de apărare fixate de Comandamentul german ies intacte din iarnă și numai de la 1 ianuarie la 20 februarie, bolșevicii au pierdut: 56 806 prizonieri (pentru numărul morților tre-buie căutat un multiplu al acestei cifre), 960 care blindate, 1 780 de tunuri, 1 189 de avioane (față de 127 avioane germane distruse), 8 vehicule de tot felul, 59 locomotive și 43 trenuri...

Pe sectorul Central al frontului, încercuirea anunțată prin comunicatul de sâmbătă s-a terminat prin nimicirea trupelor sovietice închise în pungă. Mai multe atacuri consecutive date de bolșevici în regiunea Leningradului, au fost respinse cu mari pierderi pentru ruși.

Deși Harkov-ul a fost dat de mai multe ori de *Radio Londra* ca recucerit de ruși, marele centru industrial al Ucrainei orientale n-a încetat un minut să fie sub ocupația germană — și refăcut și reorganizat și-a reluat aspectul său de viață normală.

Arabia Saudită a rupt, sub presiunea britanică, raporturile sale cu Italia. Reprezentanții Italiei au părăsit Djeddah — iar Guvernul de la Roma protestează împotriva acestei noi siluiri de voință împotriva unui Stat în neputință de a rezista și a se apăra. De ce nu l-au apărat italienii?

Zvonuri, zvonuri...

S-a spus că Salazar ar fi intervenit confidențial la Sevilla pe lângă Guvernul Franco, în vederea unei păci de compromis. Partos, ministrul Portugaliei care a primit o comunicare oficială privitoare la întrevederea de la Sevilla, dezmente categoric acest zvon. Acum își face drum altul: Salazar ar fi fost trimis *să cumpere* pe Franco, în vederea unei debarcări anglo-americane!! Anglo-americanii ar fi urmat să debarce la San Sebastian. Spaniolii ar fi opus o vagă formă de rezistență și doritul al doilea front european ar fi fost creat! Am notat aceste divagații, numai ca să însemnez până unde a ajuns surexcitarea imaginației omenеști...

William Temple, arhiepiscopul York-ului, a fost numit arhiepiscop al Canterbury-ului. Din Primatul Angliei, a devenit Primatul „întregii“ Anglii — o promoțiune normală. Lang, fostul arhiepiscop al Canterbury-ului a demisionat acum câțva timp, după ce s-a acoperit de rușine prin exaltarea bolșevismului, pe care l-a binecuvântat.

O măsură bună: s-a reglementat cu începere de la 25 februarie circulația pe căile ferate. S-au suspendat biletele de călătorie gratuită sau cu plată redusă, și afară de unele categorii oficiale, nu se vor mai admite călători decât pe bază de autorizație și autorizațiile nu vor fi date decât în cazurile de necesitate dove-dită. Prin reducerea numărului trenurilor de persoane, reducere impusă prin sporirea trenurilor militare și de materiale, călă-toriile pe calea ferată au ajuns să fie un supliciu pentru călător și un dezastru pentru materialul rulant, prădat de sălbatici.

Ieri la orele 10 a.m. a avut loc adunarea generală a Băncii Naționale. *Universul* apărut la ora 7 *dimineața*, tot ieri, a publicat darea de seamă și cuvântarea lui Ottulescu cu „aplauze prelungite“ și „ovații călduroase“, la diverse pasaje!!! Ce caraghioslăc! A fost o adunare de onaniști, darea de seamă a fost o peltea de o banalitate scârboasă. Din

discursul lui Ottulescu — vorbe, vorbe, vorbe — de reținut numai căldurosul apel la unire, de la sfârșit...

Un prieten a făcut o vizită lui Cancicov la domiciliul său din Grand Hotel. Pe masa lui de lucru numai 2 fotografii: a Mareșalului Antonescu, cu o dedicație de prietenie (recentă, din 1942) — și altă a blondei... doamne Berea!

Furios, că l-au pus și pe el să plătească sergenții care-l păzesc, Cancicov a scris o scrisoare piperată prefectului de Poliție. Și eu îmi plătesc sergenții și nu mai scriu la nimeni...

Herseni, fostul asistent al lui Gusti la „Serviciul Social“ de tristă memorie, legionar convins și cumsecade de pe vremea lui Corneliu Zelea Codreanu, a spus lui Ralea că Sima *a fost sincer* când a venit să ne scape la Poliție în ziua de 27 noiembrie; că nu era amestecat în omorurile de la Jilava — dar că nu putea rezista lui Grozea și comuniștilor din partid. A adăugat: „După 23 ianuarie, dacă regimul ar mai fi durat, *Sima ar fi fost și el ucis de Grozea!*...” Herseni își face iluzii. Sima a fost un oportunist care juca pe două tablouri, și toate actele de terorism săvârșite de regimul legionar, au fost săvârșite cu învoirea lui. Așa de „sincer“ a vrut să ne scape la Poliție, în ziua de 27 noiembrie, încât ne-a îndemnat să plecăm *imediat* în străinătate, ca să ne omoare bandele lui la Timișoara sau la Jimbolia!

Pflaumer, consilierul tehnic german pentru legislație, a făcut destăinui la un pahar de vin, colegilor săi români de la Consiliul Legislativ: Germania a pregătit o armată nouă de 5 milioane de oameni, înzestrată cu arme noi de cel mai perfecționat model. Această armată va „sfârși“ războiul cu Rusia în cursul verii; nemții vor ataca numai la Sud spre Caucaz, la Centru și la Nord nu vor mai înainta, reunțând la Moscova și la Leningrad — și fără să mai împingă dincolo de Harkov (zice Pflaumer...). Jumătate din Guvernul turcesc a fost cumpărat: turcii vor opune o ușoară rezistență „pro forma“ și nemții vor trece prin Anatolia spre Irak, spre Iran, și vor înainta până în Indii... În Germania nu se mai construiesc decât aeroplane și submarine (?), în masă, în vederea împiedicării unei debarcări anglo-americane în Europa.... Restul armamentului se construiește în Italia, în Belgia, în Franța etc. Dar nu se va ajunge nici la o campanie în Indii, nici la o debarcare a anglo-ameri-

canilor în Europa, *fiindcă în cursul anului 1942 se va încheia o pace de compromis...*

Am impresia că bietul Pflaumer a vorbit mai mult sub sugestia „paharului” decât sub a informațiilor confidențiale primite din țara lui...

Ieri după-amiază, Adunarea Generală anuală a Jockey-Clubului, pe care am prezidat-o. Toate s-au petrecut în liniște până la un incident provocat de Mihai Sturdza care a cerut eliminarea lui Radu Irimescu, care, prin trecerea lui la cetățenia Statelor Unite, în plin război, a comis „un act de trădare”. Am susținut că statutele noastre nu ne permit o excludere decât pe baza unei propuneri semnate de 20 de membri și afișată în Cerc, 10 zile înainte de ziua Adunării. Am adăugat că am cerut lămuriri Ministerului de Externe (lămuriri pe care nu le-am primit încă) asupra situației lui Irimescu, care fiind ofițer de rezervă urmează, dacă e cazul, să fie sancționat întâi de forurile competente ale Armatei. Căci nu se știe dacă nu cumva omul a trecut dincolo de baricadă cu învoirea stăpânirii (aceasta n-am spus-o dar am gândit-o) ca să ne servească într-o anumită ipoteză... Chestiunea se mai complică și prin situația noastră față de Statele Unite: noi le-am declarat război, dar ele au răspuns oficial *că nu se consideră în război cu noi*. Cu acest prilej și-au bătut, ce e drept, joc de noi, căci au motivat răspunsul lor pe faptul că „*un general iresponsabil, într-o țară ocupată de inamic*, nu poate declara război”... Oricum, chestiunea Irimescu nu e așa simplă și am cerut Adunării amânarea ei, „până la mai ample informații”... Sturdza a protestat, dar Adunarea a primit propunerea mea.

Nu numai cu Irimescu, dar și cu Urdăreanu și cu Radu Florescu rămas la Londra — vom avea buclucuri...

Marti, 24 februarie. Termometrul se menține între 3 și 4 grade de frig, zi și noapte. Vine martie și zăpada e neclintită, pretutindeni. Pare că soarele încearcă azi să răzbească... Să îi ajute Dumnezeu!

Guvernul englez a suferit o nouă remaniere, o nouă alunecare spre stânga... Rolul lui Cripps bolșevicul e în creștere și începe să umbrească pe al lui Churchill, aproape falit în opinia publică. La Berlin se socotește că Cripps e un nou Kerenski, menit să grăbească dezagregarea regimului capitalist britanic... Miniștrii antibolșevici au fost eliminați în cap cu Margesson, ministrul de Război în locul căruia a fost nu-

mit James Grigg, până aci secretar general al aceluiși departament. Au fost scoși și lord Reith, și lord Moyne, și Greenwood și Brabazon. În locul lor au fost numiți filo-bolșevici sau oameni în afară de preocupările politice, ca James Grigg.

Foile germane subliniază că e a 13-a criză politică, în Anglia, de la începutul războiului... Domnul von Cripps a și ținut ca ministru o cuvântare la Liverpool, în care a declarat că Sovietele luptă pentru Anglia, și că Anglia va trebui, în viitor, să le fie recunoscătoare... Adică să dea Europa pe mâna lor! Noroc că probabil nu vor putea...

Cu prilejul celei de a 24-a aniversari a creației Armatei Roșii, Stalin a ținut o cuvântare în Piața Roșie, la Moscova. A preamărit meritele și puterea acestei armate, a exagerat succesele ei în cursul iernii și a îndemnat pe toți la exterminarea germanilor... Cu tot acest îndemn, a afirmat că prizonierii germani erau bine tratați în Rusia...

În ce privește lăudăroșeniile lui Stalin, cifrele publicate de Comandamentul german sunt un răspuns lămurit. Să sperăm că ofensiva germană din primăvară va pune toate lucrurile la punct. Cât despre prizonierii germani și aliați din Rusia, vai de mama lor. Așa bine cum o duc ei, urez bandiților bolșevici...

Mussolini a publicat un articol în *Piccolo*, prin care vestește că cei ce vorbesc de pace sunt trădătorii neamului lor. Cu bolșevicii și aliații lor, nu poate fi vorba de pace, ci de exterminare...

Faptul că Ducele a scris și semnat un asemenea articol, dovedește că italienii sunt copti pentru pace! De altmintreli o spun toți cei ce vin din Italia...

Cu privire la războiul nostru cu Statele Unite, de subliniat că declarația de război n-a fost supusă Congresului (pe motivele deja notate ieri). În răspunsul pe care ni l-au dat, Statele Unite ne-au făcut vină că am trecut Nistrul, scuzând totuși acțiunea noastră pentru recucerirea Basarabiei, *care e românească*. O mărturisire prețioasă, *pentru viitor*.

Doctorul Lupu, fostul ministru, e grav bolnav. A căzut acum câteva zile, pe când un maseur îi tortura mușchii, gâfâind și nemaiputând respira. Basil Teodorescu, trimis de Mareșalul Antonescu, a diagnosticat

un edem al plămânilor determinat de o miocardie evoluată... Lupu a fost pus la pat cu un regim de repaus absolut și 400 grame pe zi, lichide și solide împreună... Boală fără leac. A abuzat omul de toate și la vârsta lui de 66 de ani, îi dă zor cu gimnastica, cu masajele, cu mâncarea necum-pătată... Fața lui congestionată, indica de mult o afecțiune cardiacă...

Consiliul Superior Sanitar a fost reorganizat și numărul membrilor săi sporit la 50. Ziarele publică azi noile numiri. Medicii bătrâni și experimentați au fost lăsați la o parte. Cu siguranță că nu vor merge lucrurile mai bine...

Miercuri, 25 februarie. De câțeva vreme rușii anunță succese mari pe frontul lor, de altmintreli fără să precizeze nimic. O singură afirmație numerică: că au ajuns la 160 km de Riga. Germanii pretind însă că frontul e la 450 kilometri de Riga — cum se vede, o mică diferență. Pare că aceste știri optimiste sovietice au de scop să remonteze masele bolșevice pentru campania de primăvară și să consoleze pe englezi de nenorocirile lor. Nemții recunosc că rușii atacă cu înverșunare și fără cruțare de oameni și material, așa de pildă în ultimele zile în regiunea Donețului și la Nord, dar afirmă că sunt pretutindeni respinși, iar când izbutesc să pătrundă în liniile lor, sunt nimiciți a doua zi. Pare că adevărul să fie de partea nemților, căci altfel, Hitler și comunicatele germane n-ar fi atât de hotărât afirmativi în ce privește izbânda germană, iar de partea cealaltă, Churchill, Roosevelt și pr-sa anglo-americană ar vorbi de „succese” nu de „rezistență”, cum o fac...

La 24 februarie s-au împlinit 20 de ani de la întemeierea Partidului Național-Socialist German. De obicei, Hitler petrecea această zi împreună cu tovarășii de luptă și rostea un discurs politic, în sala cea mare a lui Hofbränhaus, la München. Anul acesta, reținut la Marele Cartier de ocupațiile și preocupările comandamentului său efectiv, a trimis prietenilor săi „un mesaj”. Printre altele, mai importante sunt următoarele declarații:

Că campania de iarnă pe care contau rușii ca să sfarme cerbicia germană, a dar greș și că victoria germană pe frontul de răsărit e asigurată;

Că toată vina războiului o poartă ovreii care trebuie exterminați, (această recrudescență de antisemitism e ciudată, și dovedește că mai sunt și pete negre pe orizontul nazist...);

Că situația din 1942 nu se poate compara — pentru Germania — cu cea din 1918, și că cei care contează pe prăbușirea voinței germane se înșală (o sperăm și noi, dar de ce să o spui? E totuși ceva putred în Danemarca?).

Roosevelt și Churchill au vorbit din nou. Cel dintâi „de la colțul sobei“, cel din urmă în Camera Comunelor.

Roosevelt a recunoscut că Anglia și America au suferit mari pierderi, deși unele au fost exagerate, ca de pildă cele americane de la Port Harbour; că războiul va fi lung și că japonezii vor mai putea câștiga teren, dar că ofensiva e tot în mâinile anglo-saxonilor (!!) care vor înregistra victoria finală.

Churchill a făcut o dare de seamă a războiului naval, pe toate mările. Anglia a suferit și suferă mari pierderi. Convoaiele ce trebuiesc apărute cer mari sacrificii, mai ales în ce privește submarinele, supuse la o muncă titanică. Și flota engleză a pricinuit mari pierderi inamicului, mai ales japonezilor. La Singapore, a trimis 9 convoaie cu 40 mii de oameni, dar convoaiele au sosit prea târziu... Despre cele întâmplate acolo, despre capitulare, n-a primit încă amănunte...

Despre ruși, nici Roosevelt, nici Churchill nu spun mai mult decât că le admiră puterea de rezistență și că le vor trimite toate ajutoarele ce se va putea...

Sir Douglas Haking, șeful Partidului Conservator Englez și-a dat demisia. Nu se știe pentru ce, dar se crede că n-a vrut să-și ia răspunderea alunecării Guvernului spre stânga și că n-a aprobat ultimele remanieri... În locul său a fost desemnat majorul Thoma Budall. Așa încât și Partidul Conservator și Partidul Laburist au acum în fruntea lor câte un „mégeur“ (Attlee și Budall)!

La Ankara a explodat o bombă, pe Bulevardul Kemal, în centrul orașului. O ducea undeva un om care o ținea în brațe învelită într-o stofă... Omul a fost făcut puzderii, așa încât nu se știe cine era. Din sens opus, veneau pe jos Papen, d-na Papen și fiica lor. Cum erau încă la o distanță destul de mare, n-au fost atinși de schije, dar explozia i-a trântit la pământ... Accident, sau atentat împotriva lui Papen. Nu se știe încă... Ambasadorul Germaniei a primit toate regretele și scuzele oficiale.

Comisia Permanentă a Pactului Tripartit s-a întrunit la Berlin. Au luat parte Ribbentrop și ambasadorii Italiei și Japoniei. Din partea noastră, a celor mici, nimeni. Noi suntem buni pentru front, dar nu pentru sfat...

Primele bombardamente pe coasta Pacificului a Americii: vreo 20 de bombe ar fi căzut pe un oraș din California... Telegramele nu dau însă alte amănunte, așa încât știrea pare dubioasă...

Ștefan Zweig s-a sinucis împreună cu soția sa, la Buenos Aires... L-am cunoscut la Viena, nu prea mult, dar îndestul ca să îi apreciez inteligența. Ca om, era foarte plăcut și n-avea nimic semit... A scris câteva cărți bune; era unul din cei mai buni scriitori germani. Încă o victimă a antisemitismului pătimăș al lui Hitler...

Bova Scoppa s-a înapoiat din Italia, fără Ciano... Să sperăm că s-a renunțat la această neplăcută vizită!

Un comunicat publică numele unei serii de funcționari de la Institutul Național al Cooperăției, care au fost dați în judecată pentru hoții. Mareșalul Antonescu, aflând cele întâmplate, a hotărât ca până la judecată să fie trimiși la lagăr și supuși la muncă grea...

Se fură, se fură pretutindeni, mai rău ca niciodată...

Una dintr-o mie: după ce moara din Herdan a fost preluată de Stat ca bun evreiesc, au fost numiți să o administreze doi ardeleni. D-na Antonescu auzind că sunt acolo mai multe frigorifere disponibile, s-a dus să le vadă, ca să le întrebuințeze pentru „Ajutorul de Iarnă“. Ce a găsit acolo a înspăimântat-o! Moara într-un hal de murdărie și de derăpanare de nedescris, deși fusese predată de Herdan în perfectă stare. Frigoriferele demontate și piesele componente în mare parte vândute... Indignată, d-na Antonescu a povestit Mareșalului ce a văzut; o anchetă a fost ordonată și cei doi ardeleni au fost închiși și dați în judecată...

Joi, 26 februarie. Pare că a luat-o în fine spre primăvară: ieri am avut o zi plăcută, cu soare și nici noaptea termometrul nu s-a coborât sub zero. Zăpada se topește și pe străzi curg șiroaiele...

După chiar mărturisirea nemților, rușii s-au aruncat într-o ofensivă disperată pe tot frontul. Divizii de cavalerie încă nebăgate în foc (se vorbește de vreo 35) și troglodiți siberieni, așa de obișnuiți cu frigul încât mânuiesc armele fără mănuși pe un frig de 35 de grade, s-au năpustit mai ales asupra sectoarelor Donețului și lacului Ilmen. La Doneț, după ce au dat înapoi, nemții ajutați de români și de unguri (!) au izbutit să restabilească situația, dar la lacul Ilmen pare că rușii au înregistrat un serios succes. *Radio Londra* exultă și anunță că Armata (?) a XVI-a germană a fost încercuită și că nemții au 12 000 de morți... N-o fi tocmai așa, dar ceva trebuie să fie, căci Comunicatul german de ieri e *mut* asupra operațiunilor din regiunea lacului Ilmen. Comunicatul e *mut*, dar ce e drept, în schimb, telegramele agențiilor berlineze vorbesc de 387 *atacuri* sovietice respinse la sud-est de lacul Ilmen și de 14 000 morți la ruși...

În cazul cel mai rău, admitând că rușii spun aproximativ adevărul — succesul lor n-ar fi mai mult decât un fapt divers — o ultimă efortare la prăbușirea iernii, înainte ca ciocanul german să se abată asupra nicovalei bolșevice...

S-a precizat: bombardamentul de pe coasta americană a Pacificului a avut loc la San Diego, cea mai importantă bază navală americană de pe acea coastă. Mai multe submarine japoneze au pătruns printre liniile de apărare ale portului și au bombardat instalațiile navale, fără să poată fi împiedicate... Japonezii ar avea submarine care pot ține marea pe o cale de 10 000 de mile marine (18 000 de kilometri), adică mai mult decât trebuie de la insula Wake (baza navală cucerită de la americani) până la coasta Californiei și înapoi... Rămâne de văzut dacă a fost o simplă demonstrație din partea japonezilor, sau începutul unor atacuri sistematice...

O istorioară de necrezut:

Se povesteau înaintea fetei ministrului Japoniei în București, isprăvile japonezilor în Extremul Orient și oaspeții ministrului se mirau de minunile de curaj săvârșite de soldații Mikado-ului. Fetița, în vârstă de vreo 7 ani, asculta, și deodată: „Vreți să știți cum fac japonezii minuni? Să vă arăt eu...“, și s-a urcat pe o masă și de acolo s-a aruncat cu capul în jos pe parchet... Și-a tăiat pielea capului și și-a zdrelit țeasta! Un medic chemat a vrut să o anestezieze ca să-i debrideze rana: fetița a refuzat și a suportat intervenția chirurgicală fără să crâcnească...

Faptul e de necrezut, dar l-a povestit Stelzer, consilierul Legației germane, care a asistat la toată reprezentarea...

O mentalitate pe care noi, europenii, nu o vom pricepe niciodată...

Am avut ieri dimineață două vizite neașteptate: pe rând au venit la mine legionarul Dumitrescu-Zăpadă și Pamfil Șeicaru...

Am văzut pe Dumitrescu-Zăpadă o dată, în octombrie 1940, la o ședință de Consiliu a Societății Banloc, pe care o prezidam, iar el fusese numit „comisar de românizare“... Îmi păruse atunci un băiat simpatic și deschis și-mi spunea bine de el și Prager... Neașteptatul meu oaspe a început să-mi povestească mizeriile pe care el și un număr de legionari devotați memoriei și tradițiilor lui Zelea Codreanu (Preotul Dumitrescu-Borșa, Ciorogariu și alții) au avut să le îndure din partea lui Sima și a tovarășilor acestuia, comuniștii... Douăsprezece zile au stat închiși în casa Lupeascăi și în fiecare zi au fost puși în fața revolverelor ca să se supună... În cele din urmă, prin intervenția Legației germane au fost puși în libertate... Omul înjura pe Sima, de-l spurca. Niciodată, spunea el, *adevărata Mișcare Legionară* nu a fost teroristă și niciodată Codreanu nu s-ar fi gândit să ucidă pe conducătorii fostului regim. Zăpadă se declară și azi legionar, dar e pentru învierea unei mișcări curate, fără nici o legătură cu derbedeii și cu bestiile comuniste... Se plânge de Antonescu care nu vrea să priceapă starea de spirit a celor ce gândesc ca el și îi lasă să moară de foame. Știa tot ce făcusem eu pentru legionari și s-a arătat indignat de procedurile bandei lui Sima față de mine... În cele din urmă mi-a cerut o recomandare pentru „Steaua Română“ să-i vândă marfă, căci deschisese o prăvălie pentru comerțul produselor petrolifere...

„Pe unde ne prezentăm, suntem dați afară, ca foști legionari... Suntem osândiți să murim de foame...”

De!

Șeicaru mi-a povestit din călătoria lui în Franța, Spania și Portugalia. Despre Spania nu mi-a spus mult. Franco e un dobitoc; se vede că l-a primit prost! Salazar nu l-a impresionat; e un admirabil gospodar, un excelent administrator, un mare cunoscător al problemelor interne — dar pe tărâmul internațional e nul. Nu l-a impresionat Salazar, dar în schimb l-a impresionat adânc, Pétain. Mareșalul de 85 de ani se prezintă ca un tânăr de 60 de ani, sprinten și viu la gesturi și la vorbă. Pe Șeicaru l-a întrebat numidecât dacă dorește victoria germanilor — întrebare la care ar fi primit pe loc următorul răspuns: „Da, doresc victoria germanilor, ca să fie prizonierii propriilor victorii!“ — „Ah, a replicat Mareșalul, c'est interessant, asseyez-vous dome!“... Și s-au pus pe vorbă... Șeicaru și-a explicat răspunsul lui: după ce nemții vor fi stăpâni și pe Rusia, nu se vor mai putea întinde ca acum peste restul Europei, căci n-au oameni destui ca să facă poliție tuturor țărilor... De văzut! Pétain ar fi spus că cu englezii, Franța nu va mai colabora

niciodată (?) — dar că nu e grăbită să se înregistreze în Europa Nouă a lui Hitler... „Quand ils serout á l'Oural, nous ferous une paix d'égalité...“. Am impresia că asta e politica lui Pétain, dar îmi este greu să cred că a mărturisit-o lui Șeicaru. La plecare, Mareșalul a spus lui Șeicaru: „Félicitez de ma part la Maréchal Antonesco pur les succès militaires que j'ai vus et pur sa sagesse politique que j'espère“... Să nu o fi inventat și pe asta Șeicaru? Țiganul e convins că mergem la o pace de compromis. Ultima carte a Angliei e Stalin. O dată jucată și asta, nu-i mai rămâne nimic...

A plecat de la Vichy cu convingerea că *Franța va fi marea profitoare a războiului!*

E interesant că și Dumitrescu-Zăpadă și Șeicaru mi s-au arătat mari germanofobi. E cu atât mai interesant cu cât legionarii au fost cei mai înfocați germanofili, iar Șeicaru a fost ani de zile „șampionul“ alianței cu Germania... Dar iată că germanii și-au ridicat mâna protectoare de deasupra legionarilor, iar *Curentul* lui Șeicaru se zbate greu și nemții nu l-au pofit la împărțirea ghelirurilor...

Și unul și altul puneau, natural, schimbarea lor la față, pe seama sentimentului național: Ardealul, ungurii și, mai sus de toate, atitudinea provocatoare a lui Killinger și cuvântările lui și amestecul lui în treburile noastre interne...

Șeicaru a mers până acolo cu fobia lui cea nouă, încât mi-a susținut că nemții se bat prost și că la Feodosia am salvat noi, românii, situația: ofițerii germani au fugit, unii beți, scăpați de la chefuri în izmene și cămașe... Să nu exagerăm.

Atentatul de la Ankara preocupă cercurile politice. Nu încap acum îndoiala că a fost îndreptat împotriva lui Papen. Unii pretind că a fost înscenat de nemți ca să aibă un pretext de ultimatum la adresa Turciei — alții zic că l-au pus la cale englezii ca să tulbure apele între turci și nemți... Poate că apropiatul viitor ne va lămuri...

Bujoiu îmi povestește că Cancicov a trimis Mareșalului Antonescu două telegrame „explicative“, din străinătate, ca să scuze absența lui. Aceste telegrame n-au sosit niciodată Mareșalului. Mareșalul a făcut o anchetă și a constatat că telegramele sosiseră dar fuseseră dosite de Ică. Scenă violentă cu acesta... La sfârșit, Mareșalul a spus lui Cancicov să vină să-i vorbească *direct* — și să nu mai comunice cu el prin zisul Ică.

Ieri se spunea că înțelegerea dintre Mareșal și Cancicov e desăvârșită și că Cancicov va fi numit ministru zilele acestea, azi sau mâine. Dar dacă îi pune bețe în roate Ică, vom mai putea aștepta...

Ieri, la cinematograful, am văzut în desfășurarea „Jurnalului de actualități“, pe Ică ținându-și discursul în fața micilor meseriași. Omul gesticula și se strâmba în fața auditoriului său, ca o maimuță excitată, dar nu se auzea nimic, căci filmul era mut... Ceva mai îngrozitor decât mica acestui degenerat nu se poate închipui...

Mi se spune că Nichifor Crainic atins de septicemie e pe moarte, într-un sanatoriu... Ar fi fost împărțășit ieri. E ciudat, Dumnezeu nu ocrotește pe cei care mi-au făcut rău...

George Assan a lunecat ieri pe stradă și și-a rupt piciorul în trei locuri... Iarnă a dracului...

Vineri, 27 februarie. Marele Cartier General a dat o dezmințire formală cu privire la încercuirea Armatei a XVI-a, de către ruși în regiunea lacului Ilmen. Rușii la rândul lor au repetat știrea dată, dând și numele generalilor încercuiți: generalul Busch, comandantul Armatei — Brockdorf (sau așa ceva) și Hansen comandanți de grupe mai reduse. Printr-un comunicat special, Comandamentul german dezmințe și faptul acesta, afirmând că zișii generali și corpurile lor n-au fost niciodată încercuiți...

Generalul Tătăranu, subșeful Marelui Stat Major, cu care am dejunat ieri la Dombrovski — și care trebuie să cunoască exact situația, mi-a explicat cum stau lucrurile. Forțe sovietice s-au strecurat, destul de numeroase, prin golurile lăsate de nemți, *dincolo de front*, în partea de sud a lacului Ilmen. Frontul german nu s-a clintit și ține pe linia lui, iar lupte se dau *în dosul frontului*! Rușii pretind că au încercuit aceste trupe care țin frontul, iar nemții pretind la rândul lor că au încercuit pe cele bolșevice care s-au aventurat înapoia frontului... Tătăranu crede că nemții vor nimici formațiunile rusești prost conduse și prost instruite. Rușii dau năvală, dar de obicei dâșșii plătesc spezele neprevederilor! Așa, la Centru, spre Smolensk a pătruns o mare masă de cavalerie (Tătăranu vorbea de 30 de divizii!!) din care nu va mai scăpa nici un om! La Sud, pe Doneț, rușii făcuseră o pungă în spre noi care ne-a îngrijorat chiar un moment, și amenința siguranța Crimeii și

a Niprului inferior. Dar acolo lucrurile au fost repuse în ordine și situația a fost restabilită. Tătăranu spune că nemții au mâncat câteva băței, fiindcă au lăsat frontul în paza unei perdele de trupe *prea subțiri* (care acum se întărește din nou), dar că aceste băței sunt folositoare, „să mai sângereze și ei“, (Amicul Tătăranu recunoaște valoarea nemților, *dar nu îi iubește*) să vadă cum e. Armata rusă actuală e de calitate mult inferioară celei de astă-vară. O dovadă: o brigadă română a menținut toată iarna frontul împotriva a 3 divizii bolșevice... Material de război au încă mult, dar nu știu să se servească de el. Un avion german pune 6 avioane rusești pe fugă și o escadrilă întreagă nu e în stare să lupte cu unul sau două avioane germane. Nemții le doboară ca pe ciori: în zece zile de la 14 la 24 februarie au doborât 403 avioane și n-au pierdut decât 28... Tătăranu n-are nici o grijă de frontul rusc: cum va veni primăvara, *nemții vor începe o ofensivă căreia rușii nu vor putea rezista*. Până atunci fluctuațiile imensului front n-au nicio importanță...

Toate câte mi le-a spus Tătăranu m-au reconfortat mult. De ce nu se spun în gura mare?

Buletinele rusești de victorie par a fi menite să încurajeze mai ales moralul aliaților lui Stalin. Totuși, nici Cripps care a debutat în Camera Comunelor cu un discurs mai mult pesimist, nici Alexander, primul lord al Amiralității care a expus și el în Camera Comunelor situația războiului naval, n-au făcut caz de așa-zisele „succese“ rusești căci nici nu le-au pomenit...

Attlee, ministrul laburist, a anunțat în Camera Comunelor că chinezii din Ciung-King au oferit colaborarea lor contra japonezilor în Birmania, colaborare care a fost primită cu recunoștință și că trupele lui Ciang-Kai-Shek au și luat contact cu inamicul. E o lovitură grea pentru japonezi, fiindcă vor fi luați în Birmania între două focuri, cât timp linia de comunicație dintre Calcutta și China (situată mai la vest și mai la nord de linia Rangoon — China) nu va fi tăiată...

În afară de Birmania, efortul principal al japonezilor e îndreptat acum împotriva insulelor Jawa și Sumatra. Sumatra e aproape cucerită, în curând va fi și Jawa.

Japonezii anunță că ar fi torpilat la nord-est de Noua Guinee, vasul purtător de avioane american „Yorktown“, de 19 000 tone...

După câte se spune, ungurii nu vor trimite pe front mai mult decât 120–150 de mii de oameni și aceștia în cea mai mare parte recrutați printre românii din Ardeal...

Veturia Curva a reintrat în grațiile lui Antonescu, și primul ei act a fost să împace (pe jumătate) pe Gigurtu cu Mareșalul...

Circulă din nou tot felul de zvonuri. Se zice că Killinger va fi rechemat și că în locul lui va veni von Schulemburg, care a mai fost la noi înainte de a fi numit ambasador la Moscova. E greu de crezut că din ambasador să-l facă iar ministru — pentru noi ar fi însă bine, căci ne cunoaște și este un om foarte cumsecade. După un mitocan, ar veni iarăși un gentleman, căci un bădăran ca Killinger n-au trimis niciodată până acum germani la noi. Ne vom consola însă dacă va rămâne și Killinger: e sperietoarea Verzilor!

Se mai zice că miniștrii noștri la Berlin (Bossy), la Madrid (Niki Dumitrescu) și la Budapesta (Filotti) vor fi rechemati, căci n-au prea reușit nici unul în posturile lor... La Berlin se vorbește să fie trimis... Petrovici!!! Apoi, ăsta va reuși desigur!

Aflu cam târziu că dl Petrovici (mon con-Philosophe!) a fost demisionar acum 4-5 săptămâni. Într-o ședință a Consiliului de Miniștri, Mareșalul Antonescu enervat de o prostie a unuia dintre cei prezenți, s-a pus să urle la toți: „Ce? Vă credeți miniștri? Nu sunteți miniștri, numai domnul profesor Antonescu (!!) e ministru, ceilalți sunteți toți simpli funcționari!“ Petrovici s-a simțit jignit în amorul său propriu de „con-filosof“... Și și-a dat demisia! Care a fost natural refuzată și „con-filosoful“ n-a mai insistat!

În legătură cu vizita pe care mi-a făcut-o Dumitrescu-Zăpadă, mi se spune că legionarii din vechea gardă a lui Codreanu caută să facă legături cu toți cei ce ar putea să mai ocupe în viitor un loc de conducere, ca să se strecoare și pe lângă dâșii... Să mă socotească și pe mine ca un om de viitor? Săracii! Dar ce să mă mir, *căci așa mă socotește și Neubacher (!!!)* după câte mi-a raportat cineva care a auzit-o din gura lui!

Mi se mai spune că s-ar fi constituit și un grup de legionari „anglo-fili“ (devin și legionarii oportuniști și mizează pe toate tablourile). Printre aceștia ar fi și d-rul Cantacuzion („Pigeon“, fiul lui Papanel), actualmente în fruntea cenzurii filmelor. În această calitate a lăsat să treacă în filmul *Tosca*, care rulează la Capitol, următoarea apostrofă a unuia din personaje: „Malta va rămâne totdeauna a englezilor!“ De câte ori vin aceste cuvinte, *publicul izbucnește în aplauze!* Publicul e publicul, adică răzvrătit și cam prost!

Atentatul contra lui Papan, de la Ankara, continuă să fie viu comentat în presa axistă. În Turcia, ancheta se face cu toate aparențele severității. La Constantinopol au fost arestați mai mulți englezi, învinovați că ar fi răspândit manifeste contra Germaniei... Firele complotului rămân însă ascunse.

Un comunicat ne informează că un Consiliu de Miniștri a fost ținut alaltăieri în vederea orgaizării muncilor agricole de primăvară. S-au hotărât ca de obicei, măsuri ce vor rămâne pe hârtie... Fiñescu a fost însărcinat cu elaborarea unui proiect de lege pentru simplificarea formalităților acordării de credite, iar Dragoș, sub pretext de românizare (?), cu coordonarea activității diferitelor noastre instituții de credit...

Un alt comunicat ne aduce la cunoștință că dl Ică Antonescu a acordat 5 400 de audiențe de la 1 februarie 1941 la 1 februarie 1942 — și după ce ne enumeră multiplele categorii de muncă în care d-sa își istovește puterile, ne informează că dl vicepreședinte al Consiliului nu va mai acorda audiențe în tot cursul lunii martie, *d-sa fiind ocupat cu organizarea Statului!!!*

Și nu suntem la teatru, la operetă!

De la intrarea Americii în război, războiul naval a luat un aspect nou. Încetul cu încetul, submarinele germane și-au făcut apariția și pe coastele Americii la Atlantic, și în Marea Caraibilor, amenințând nu numai transporturile din America în Europa, dar și cele îndrumate din Atlantic în Pacific prin Canalul de Panama. În special, transporturile de petrol din Venezuela (și din rafinăriile de pe insulele vecine) sunt periclitare. Pe de altă parte, intrarea Japoniei în război a scos din domeniul supremației anglo-americane traficul din Pacificul asiatico-australian și din Oceanul Indiilor. În asemenea condiții flotele engleză și americană trebuie să-și împrăștie unitățile pe toată suprafața globului, ca să-și ocrotească convoaiele, căci nu se mai poate naviga nicăieri decât în formație de convoi păzit — și Puterile anglo-saxone nu mai pot conta pe mase de atac care să caute bătălii navale și să încerce distrugerea flotelor inamice. E o stare de inferioritate pe care a mărturisit-o însăși primul-lord al Amiralității, Alexander, în fața Camerei Comunelor. Principala armă a Angliei împotriva Germaniei, blocada, s-a întors acum împotriva ei înseși...

Formidabilul efort pe care Germania îl face pe toate mările (cu ajutorul aliaților săi) și formidabilul efort pe care-l va face pe uscat, pe toate fronturile, îndată ce iarna se va sfârși, încurajează pe nemți să creadă că vor termina războiul în cursul anului 1942... În această socoteală Germania nu ține însă seamă de nervii britanici și de imensele rezerve materiale anglo-saxone... Războiul va mai ține ani îndelungați, până se vor prăbuși toți beligeranții...

Învingătoare va ieși *prostimea* și tare mi-e frică, comunismul. Nu am decât o singură dorință: să mor înainte!

Sâmbătă, 28 februarie. În Crimeea, bolșevicii au atacat puternic dinspre Kerchi și au căutat în același timp să iasă din Sevastopol. Trupele germane și române au zădărnicit ambele încercări și au pricinuit mari pierderi rușilor, zice comunicatul — fără să precizeze... La est de Harkov, nemții au dat un contraatac și au respins pe sovietici, ocupând pozițiile lor: o compensație pentru înaintarea rușilor mai la nord, unde, cu prilejul năvalei date de cele 30 divizii de cavalerie au ocupat Staraia Ruskaia... De ar veni primăvara mai repede!

O misiune militară croată și alta slovacă vor ține conferințe cu Statul nostru Major săptămâna viitoare... E un răspuns la conferința militară care a avut loc la Sofia și în care, zice-se, ungurii și bulgarii ar fi pus la cale o încercuire a României... Caraghiosul de Ică a spus lui Costandache, că conferința militară de la București va avea o importanță de „ordin mondial“!!! Dacă în Croația și în Slovacia stă nădejdea noastră, apoi slabă nădejde!

Litvinov, noul ambasador sovietic la Washington și-a ținut primul discurs de propagandă în Statele Unite. Onorabilul a declarat că primăvara aceasta este decisivă pentru război, căci se va stabili cine e merit să piară și cine să trăiască... Frontul germano-rus fiind principalul front de război — după dânsul — urmează ca toți aliații să facă acolo cel mai mare efort și să dea tot concursul Rusiei!... Paște murgule!

Atentatul contra lui Papen continuă să fie comentat de o parte și de alta a baricadei, cu vivacitate. Anglo-saxonii pretind că atentatul a fost înscenat de nemți, ca să pescuiască în apă tulbure — iar presa Axei

înjură pe cea engleză și cea americană și, încântată de reacția turcilor, se bucură de pe acum de rezultatele pe care le va da ancheta în curs...

La Riom, procesul țărilor ispășitori se desfășoară cu un interes mărginit. A fost luat interogatoriul lui Daladier: nimic nou sau prea interesant...

Guvernul Reichului a publicat „Noua ordine agrară“ hotărâtă pentru teritoriile ocupate din est — adică din Rusia.

Se reintroduce proprietatea individuală, fiecare gospodar primind pământ de muncă. Pentru punerea în valoare a imenselor teritorii provenind din latifundiile foștilor mari proprietari și din ale Statului, se menține „munca în comun obligatorie dare remunerată printr-o parte a producției — suprimându-se robia colhozurilor... Mijloacele tehnice de muncă sunt puse la dispoziția agricultorilor care se vor folosi de tractoare și de tot felul de unelte, ce vor fi puse la dispoziția lor în cantitate suficientă...

E probabil că vom aplica și noi în Transnistria programul german — dar nouă nu ni se spune nimic!

Podul căii ferate peste Nistru, de la Tighina, a fost terminat și pus în circulație. Un „Wagon-lit“ a început să cricule regulat între București și Odessa...

Regina Elena a asistat ieri la o ședință a Consiliului de Patronaj, și a prezidat-o. Dl Ică n-a pierdut ocazia unui lung și peltelos discurs, care a plictisit pe toți cei prezenți.

Azi, parastas de 6 luni, în amintirea lui Alecu Rioșanu... Cum trece vremea. Cine ar fi crezut, după evenimentele din noiembrie 1940, că eu voi asista la parastasul *lui*!!

Fost aseară la concertul „Crucii Roșii“, la Ateneu, să ascult pe Lipatti, pe care nu-l auzisem niciodată. E un formidabil pianist...

Am regretat întotdeauna că nu văzusem, nici auzisem, pe contele Zichy, faimosul pianist ciung. Nu-mi inchipuiam cum se poate cânta la pian

cu o singură mână... Curiozitatea mea a fost satisfăcută aseară: Lipatti a cântat o Sonată scrisă de el numai pentru mâna stângă. Impresia e ciudată; mulțumită virtuozității executantului, închizând ochii, am avut senzația că lucra cu amândouă mâinile. Dar vorba lui Enescu, care era alături de mine în lojă: „de ce să te servești numai de o mână când ai două la dispoziție?”

A cântat din gură și d-ra Valentina Crețoiu, de la Operă. Voce simpatcă...

Duminică, 1 martie. Au început inundațiile dar... în Bulgaria. La noi, termomentrul se menține în jurul lui zero grade și topirea se face încet și în bune condiții. Mă mir — dar o să ne vină și inundațiile când se va topi zăpada la munte...

De pe front, vești liniștitoare. Bolșevicii vor să mai profite de ultimele săptămâni de iarnă și dau năvală, cu tot ce au. Dar ce n-au putut face în lungi luni de ger, nu vor putea realiza acum. Pe tot frontul sunt respinși cu pierderi grele pentru ei. În Crimeea au fost zilele acestea lupte înverșunate, dar rușii n-au putut elibera pozițiile noastre. Într-o singură zi, alaltăieri, inamicul a pierdut 75 de tancuri și peste 250 de automobile.

Pe coasta Franței, a abordat un stol de parașutiști englezi: o patrulă germană i-a pus pe fugă spre mare, unde s-au îmbarcat și s-au întors acasă. E prima încercare a parașutiștilor britanici pe coasta franceză... Anul trecut au mai încercat englezii să debarce cu umbrelele în sudul Italiei, dar expediția lor s-a sfârșit în ridicol, ca și de astă-dată...

Ziarele engleze confirmă rănirea generalului Wavell, atins de o schijă în avion. Rana n-ar fi gravă...

Japonezii înaintează pretutindeni. Vești despre ocuparea Rangoonului nu au sosit încă.

„*Tăiatari*“:

„*Tăiatari*“ — în limba japoneză vrea să zică „sacrificiul corpului“. E metoda prin care omul-torpilă, pe sub apă sare în aer, atacă obiectivul inamic... Ziarele japoneze dau pe față acest nemaipomenit fel de a lupta și se mândresc, cu drept cuvânt, cu eroicele acte de „taiatari“, care au înlesnit japonezilor ultimele lor succese. Pare că vasul portavion american „Yorktown“ a fost torpilat printr-un taiatarist... Cu asemenea oameni, anglo-americanii vor avea de furcă...

Ieri și alaltăieri a fost un adevărat „run“ asupra prăvăliilor din București. Au fost chiar bătaii, lumea se grămădea la toate ușile din Lipsani și care mai de care voia să pună mâna pe ceva. Cucoanele țipau, leșinau și plăteau... ca să capete ciorapi, pantofi, pânză și toate mărunțișurile necesare casei. Mișcarea a fost provocată prin reglementarea vânzării ghetelor și pantofilor „bon“ — câte o pereche pe an. Aceeași restricție și la pingeluirea tălpilor... Lumea se teme să nu se reglementeze *tot* — și cumpără în neștire. Se îmbogățesc negustorii! Așa se întâmplă în vreme de război...

S-a înființat „*Camera juridică internațională română*“, în cadrul Organizației generale cu același scop ce-și are sediul la Berlin. Scopul acestei noi instituții este să ajute:

1) Progresul evolutiv (?) al Dreptului în cadrul nevoilor vieții moderne, și

2) Dezvoltarea colaborării profesionale și de specialitate pe plan internațional.

Și adaug eu:

3) *Să bolșevizeze stările noastre de drept...*

Președinte, a fost nautral ales dl Ică Antonescu. D. d. Fințescu, Mircea Djuvara și Al. Otetelișanu, vicepreședinți, Gh. Leon, Mihai Eliescu și D. Gerota, membrii — iar d. d. Căpățână (de la Casație) și Vălimărescu cenzori...

Cu prilejul ședinței inaugurale, dl Ică a stercorat, bineînțeleg, un nou discurs, și chiar două. Bineînțeles de asemenea că nu le-am citit, cu tot alaiul cu care au fost reproduse aceste două capodopere, în ziare...

Guvernul a hotărât prelungirea forțată a tuturor contractelor de închiriere. Un decret-lege special va reglementa materia, probabil excluzând pe evrei de la beneficiul legii...

Luni, 2 martie. Babă urâtă, cer posomorât. În faptul zilei s-a lăsat și cu fulguală de zăpadă. Moină, + 3°.

De pe fronturi, știri bune. Pe cel rusesc, lupte înverșunate, dar locale, cu efective relativ reduse. Bolșevicii fac eforturi disperate pentru a obține rezultate ceva mai apreciable în al doisprezecelea ceas al

iernii — dar sunt pretutindeni respinși cu mari pierderi pentru ei... La Kerci, nemții au profitat de marea încă înghețată, au atacat prin surprindere în 27 spre 28 februarie și au distrus 66 de tancuri; 4 000 de ruși au rămas pe teren — spune Comunicatul german de ieri... Lupte înverșunate și pe sectoarele din Centru și de la Nord ale frontului. Sovieticii respinși pretutindeni, spune același comunicat...

Japonezii au debarcat în insula Jawa, în 3 puncte, și înaintează — o mărturisesc telegramele englezești. O mare bătălie navală a avut loc în apele Insulei Jawa. Japonezii o numesc „bătălia de la Batavia“, în comunicatul lor și o consideră ca o mare izbândă. Cu două zile înainte a avut loc o altă întâlnire între cele două flote, în regiunea Soerabaja. Japonezii pretind că au distrus în aceste două lupte un mare număr de vase inamice (vorbesec de 6 crucișătoare, de mai multe distrugătoare) și că au avariat serios încă alte câteva — dar nu dau numărul vaselor lor pierdute...

Un atac american pentru recucerirea insulei Wake, în Pacific, a dat greș.

Cripps a vorbit la o întrunire a asociației „Tineretul anglo-sovietic“ (bine a ajuns Anglia!) și a spus că la încheierea păcii, și mai ales după încheierea păcii, *tinerii englezi, chinezi și ruși, vor avea cuvântul lor de spus!!!...*

Poate că pericolul comunist să deschidă ochii englezilor cuminți și să îi facă să priceapă că numai o pace cât de repede mai poate salva Europa și lumea de bolșevism.

La Paris, sala Wagram, s-a deschis o expoziție anti-bolșevică sub firma „Le bolchivisme contre l'Europe“. Ar fi fost mai bine să o deschidă înainte de chemarea lui Blum și a Frontului Popular la putere...

Maniu continuă să „pertracteze“ cu toată lumea, parcă am fi acum zece ani, parcă nu s-ar fi întâmplat toate câte s-au întâmplat. El una știe: politica, politica proastă de intrigării și de precupețiri, *ca să ajungă la putere*, ca și când ar mai fi „o Putere“ de cucerit. Pertractează cu ai lui, cu Dinu Brătianu, cu legionarii, cu comuniștii...

Zilele trecute, a chemat pe [Iosif] Jumanca, agitatorul ardelean socialist-democrat și l-a sfătuit să se împace cu comuniștii!!! Jumanca i-a răspuns, cum era de așteptat, că între comunism și socialism era o prăpastie peste care nu se poate arunca un pod...

Dl Prezident Maniu prepară pe Caranfil pentru viitoarea sa guvernare, în locul lui Madgearu, ca mare economist... Bietul Maniu și bietul Caranfil!

N-am citit ultimele discursuri ale lui Ică, dar Ralea îmi citează următoarele două perle: „Răscruci de vifore“... și „Lacrămi de fiere care curg prin pleoapele nației îndurerate“!!!

Istrate Micescu ar fi spus: „N-am știut până acum unde să clasez pe Jean Tehaș Florescu, ca orator. De când am auzit pe Ică, știu: printre clasici!“

Logică:

Regimul care pune pe ovrei să curețe zăpada, și îi împușcă — crează o catedră *inutilă* la Facultatea de Litere din București, pentru [Tudor] Vianu, conferențiar evreu la zisa facultate...

Misiunea militară slovacă a sosit (cea croată încă nu) și se face în jurul ei „un bataj“ nemaipomenit. Coroană la Soldatul Necunoscut, cu poze în jurnale, banchete, discursuri, decorare de ofițeri români cu Ordinul slovac (!) și câte și mai câte... Trei coloane în ziarele de azi-dimineață, deși toate reduse ca format la 4 pagini, din lipsa hârtiei! Eveniment epocal și mondial!! Pentru a compensa efectul acestui mare eveniment, Filov bulgarul a trântit o telegramă lui Mussolini, cu prilejul aniversării adevizării Bulgariei la Pactul Tripartit — telegramă prin care identifică viitorul țării sale cu al Italiei! Să nu fie într-un ceas rău!

Culisele regimului:

La o ședință a Consiliului de Miniștri, secția economică, generalul Stoenescu, ministrul de Finanțe, „expunea“ vederile sale, când, un hohot de râs i-a închis gura... Mareșalul a întrebat răstit: „Cine a râs?“ — Tăcere — „Cine a râs?“ a repetat Mareșalul și mai răstit... Tăcere mai departe... O voce timidă s-a ridicat în fine: „Eu!“ Era Grigore Popescu, secretar general la Economia Națională... „De ce ai râs?“ — l-a întrebat vagmistrul. — „Am râs fiindcă argumentele d-lui ministru de Finanțe m-au făcut să râd...“ Antonescu s-a înșeninat (nu poate suferi pe Stoenescu). „Vezi d-le ministru, vezi efectul fanteziilor d-tale asupra oamenilor competenți¹!“ Și de atunci l-a luat Mareșalul la dragoste, pe Grigore Po-

¹ Grigore Popescu nu e competent, dar nu e prost. Și de altminteri râsul lui nu fusese provocat de ministrul de Finanțe, ci de o glumă pe care i-o susurase vecinul său...

pescu de la Lugoj, și i-a cerut părerea personală, după fiecare propunere a câte unui ministru. L-a luat Mareșalul la dragoste, dar Ică l-a luat la ochi, căci se teme și de concurența umbrei lui în încrederea Șefului. Ică a „sfătuit“ pe zisul Popescu să nu mai vină la Consilii, și zisul s-a supus. Dar la prima ședință, la prima propunere, Mareșalul a întrebat: „Ce părere are dl Grigore Popescu?“ Dar dl Grigore Popescu nefiind prezent, n-a manifestat nici o părere... Furios, Mareșalul a trimis după el. Explicații... Capul lui Ică!

Pe lângă tragedia războiului, dramele ovreilor trec aproape nebagate în seamă, și totuși ce cumplite sunt! Acum câteva luni, 800 de ovrei au plecat de la Constanța pe vasul „Struma“ (sub pavilion panamez!) și au pornit în lume. Dar s-au oprit la Constantinopol. Turcii n-au voit să-i lase să debarce... Să plece mai departe? Unde? Și prin Mediterană erau și submarinele nemțești... Luni de zile bieții oameni au negociat, fără să se poată coborî de pe vapor. Somați să părăsească apele turcești, în cele din urmă ovreii au pornit înapoi spre Constanța, dar la ieșirea din Bosfor, la 3 kilometri de Capul Yeni-Burun, au scufundat vasul și pe bărci dinainte pregătite s-au salvat pe coastă...

Ce vor face autoritățile turcești față de acești „naufragiați“? Vai de ei!

Nemții, metodici, nu uită nimic. De când au ocupat Grecia, au reînceput săpăturile arheologice. La Olimpia au descoperit o sumă de statui, între altele un cap de Ganimed, în pământ ars, de toată frumusețea... Muzeul de antichități din Berlin se va îmbogăți...

Trăim sub regimul celei mai crunte cenzuri. Bine. Dar atunci, pe lângă ponoasele — nenumărate — ale lipsei de libertăți, să avem cel puțin și foloasele unui control al foilor publice. *Niciodată* n-a apărut o asemenea puzderie de foi inutile și dăunătoare. Fiecare escroc scoate o gazetă. Uneori se pun mai mulți împreună. Telefonul zbârnâie toată ziua și oamenii cu chitanțe bat la ușă. Lumea îngrozită de tot ce s-a întâmplat și se mai poate întâmpla, plătește. De obicei fițuicile sunt puse sub oblăduirea câte unui colonel sau general în rezervă, escroc și el sau simplu naiv, după cazuri. E o neomenie...

Cele mai patentate canalij din trecutul nostru apropiat — și citez printre cei mai notorii: d-rul¹ Rădulescu, cu *Porunca Vremii*, Ion Sân Giorgiu cu *Chemarea Vremii*, Al. Cusin cu *Gazeta Comerțului* — sunt lăsate să-și facă mendrele și să se intituleze „luminătorii opiniei publice”. Porsena, a cărui muiere a „supt” o casă cu 5 etaje lui socru-meu Boambă, bătrân vițios, ne face morală — și ce să mai vorbesc de alții...

De ce și-o fi bătând așa joc Antonescu, de noi și de el?

Marți, 3 martie. Împlinesc 71 de ani... Mă simt încă tânăr (!!) și dacă Dumnezeu îmi mai dă zile, în stare să mai fac ceva — cel puțin să mai mângălesc hârtie! De fapt, nu împlinesc 71 de ani decât peste 13 zile, căci sunt născut în 3 martie *stil vechi*. Și reformatorii Calendarului au vrut să-mi scurteze viața! Voi cere proniei cerești o amânare de două săptămâni!

De pe frontul rusesc, comunicatele și depeșele vestesc lupte grele... Bolșevicii aruncă la atac tot ce mai au, în nădejde să destrame pregătirile ofensivei germane de primăvară. Comandamentul german afirmă însă că rușii sunt respinși pretutindeni, cu mari pierderi, la Kerci, pe Doneț, la sud de lacul Ilmen... La Leningrad, parașutiștii germani, în acțiune de 6 săptămâni, ar fi făcut minuni, ar fi distrus stabilimente, ar fi cucerit cazarme, ar fi distrus linii de comunicații, tancuri, *nenumărate* (așa zice comunicatul), tunuri și ar fi făcut și peste 3 000 de prizonieri...

Aviația germană a fost și ea foarte activă pe frontul din răsărit; la Voronej, mare centru industrial, mai multe fabrici au fost incendiate, printre ele una de cauciuc sintetic...

În Extremul Orient, japonezii înaintază repede în Insula Jawa. Jawa e centrul vital al acelei lumi insulare atât de bogată în materii prime. Cu o întindere de 132 000 km pătrați, hrănește 46 milioane locuitori; e cel mai populat colț de pământ, cu 350 locuitori pe kilometrul pătrat, pe alocuri chiar cu peste 700...

Pare că bătăliile navale de la Soerabaja și Batavia au fost într-adevăr mari victorii pentru japonezi. Au fost distruse — se confirmă — 5 crucișătoare și 6 distrugătoare rapide inamice, iar 4 crucișătoare au fost scoase din luptă, fiind grav avariate. Japonezii au mai scufundat la

nord de insula Kragan un crucișător englez de clasa K și două contratorpiloare neidentificate. Japonezii n-ar fi pierdut în aceste întâlniri decât un distrugător... Flota anglo-americano-olandeză din Extremul Orient a fost astfel nimicită și nimic nu mai stă în calea transporturilor de trupe japoneze spre Jawa și de la o insulă la alta... La Rangoon, luptele continuă, dar orașul n-a fost încă ocupat...

„Batajul“ cu slovacii continuă. Și ziarele de azi sunt pline de isprăvile lor. Banchete, vizite, discursuri — și ieri.

Informația cu telegrama lui Filov adresată lui Mussolinii, tendințios prezentată ieri, e pusă azi la punct. Regele Boris a telegrafiat și Führerului și Regelui Victor Emmanuel. Textul telegramelor, ca și răspunsul celor doi „suverani“ e reprodus *in extenso*, în toate foile noastre, la loc de onoare. Probabil după cuvenita intervenție... Telegrama adresată de Boris lui Hitler e poate și mai călduroasă ca cea adresată tată-socrului — în tot cazul mai „umilită“... Joacă șmecherii pe toate tablourile. Pe ale Axei, cel puțin...

Generalul Stoenescu poate că nu e un mare financiar, dar e în tot cazul un mare gospodar. După excelența cantină și după „consumul“ pe care l-a organizat în vechiul Minister de Finanțe, pentru funcționarii departamentului său, a mai inaugurat ieri, în același local, și un dispensar medical model. Douăsprezece încăperi au fost puse la dispoziția noului serviciu care cuprinde cabinete de consultație pentru toate specialitățile. Opt paturi sunt la dispoziția bolnavilor ce cer o scurtă internare. În fruntea serviciului a fost numit doctorul Marius Teodorescu, de la [spitalul] Brâncovenesc, și 12 medici asigură buna funcționare a cabinetelor de consultații... Medicamentele sunt furnizate de dispensar.

O foarte frumoasă inițiativă, încununată de succes. Dar toate Departamentele n-au fondurile Ministerului de Finanțe la îndemână...

Miercuri, 4 martie. Ieri, început de primăvară — azi ninge din nou... Dar termometrul înseamnă + 3°. „Giboulés de Mars“...

Pe front, luptele continuă pretutindeni în același ritm. Pe frontul rusesc, atacuri sovietice disperate, în sectorul de Sud și în Crimeea mai ales. Bolșevicii își dau seama că ofensiva germană din primăvară se va

îndrepta în primul rând spre Caucaz și vor să-și asigure puncte de apărare mai înaintate pe drumul Tiflis-ului. Toate atacurile lor au fost însă respinse de germani, care le-au pricinuit mari pierderi.

În Extremul Orient, japonezii au încercuit Rangoon-ul și înaintează repede în Jawa, ocupând pe rând localitățile mai importante ale insulei. *Agenția Reuters* (engleză) anunță că deoarece trupele britanice din Insulinde au fost despărțite de cele din Birmania, prin cucerirea peninsulei malaeze, generalul Wavell și-a mutat comandamentul în Indii, lăsând comanda trupelor din Indiile Neerlandeze, generalului olandez Porteen...

Japonezii au identificat, pe nume, vasele engleze, australiene și neerlandeze distruse în bătăliile de la Soerabaya și Batavia.

La Berlin se manifestă mare entuziasm față de succesele de pe toate fronturile și se comentează *adevăratul* text al Ordinului de Zi pe care Stalin l-a dat oștirii cu prilejul aniversării creării Armatei Roșii — text care fusese tendențios comentat de presa și de agențiile anglo-saxone. După acestea, ordinul de zi Stalin s-ar fi înfățișat ca o voluminoasă dare de seamă a succeselor sovietice din cursul iernii — pe când în realitate, față de textul oficial, acum în posesia Comandamentului german, se constată că documentul nu e decât un strigăt de ajutor la adresa Aliaților: „Pentru Uniunea Sovietelor, ceea ce primează este dacă ea va putea să trimită pe front muniții de ajuns, armamente și rezerve. De acest factor depinde rezultatul final al războiului, iar nu de avantaje tactice trecătoare...”.

Nu puțin contribuie la încrederea Berlinului, rezultatul războiului naval în Atlantic și Mediterană. Nemții sunt convinși că submarinele lor distrug lunar un tonaj de vase cu mult superior posibilităților de construcție americane și engleze. Ziarele germane subliniază că, după statisticile americane, nu s-ar fi construit de la februarie la noiembrie [1941], în Statele Unite, decât 600 000 de tone, adică cam cât scufundă submarinele nemțești într-o singură lună... Oricât s-ar fi mărit sau s-ar mai mări ritmul construcțiilor anglo-americane, deficitul flotelor ambelor țări va crește continuu, sporind astfel până la constrângere lipsurile Angliei în materii prime și în alimente...

Poate că socotelile nemților să fie greșite, dar ele întrețin moralul poporului, care n-a fost niciodată mai încrezător în victorie ca acum.

Se vorbește în cercurile noastre militare de rebeliunea a două regimente ungurești, în drum spre front... Știrea e confirmată și de cercurile germane și italiene...

Moartea Ducelui de Aosta, în captivitate britanică, înduioșează opinia publică. Prințul s-a purtat frumos în războiul din Abisinia. N-avea decât 44 de ani... Telegramele nu lămuresc cauza decesului, dar poate să fie tuberculoza; când a fost numit în fruntea coloniei etiopiene s-a spus că fusese trimis la Adis Abeba fiindcă era slab de piept și că clima de acolo i-ar fi fost prielnică...

Și soția sa, Principesă de Franța e tuberculoasă... S-a povestit chiar că Ducele abia aștepta dispariția ei ca să legitimizeze alte legături, despre care am notat ceva în aceste „Însemnări“, și asupra cărora nu voi reveni azi...

Mareșalul Antonescu a prezidat ieri un Consiliu de Miniștri completat cu reprezentanții autorităților competente, Consiliu în care s-au decis măsuri severe pentru „disciplinarea tineretului“. E vorba de stârpirea propagandei legionare, care a început iar prin școli...

Elevii și studenții care vor căuta să se mai îndrepte spre o mișcare *ce nu mai are drept la viață*, vor fi aspru sancționați; asemenea profesorii și directorii în școlile în care asemenea curente vor fi reînviolate. În fine, Facultatea de Teologie de la Cernăuți a fost amenințată cu închiderea...

Buruiana proastă nu piere... Nichifor Crainic a scăpat de moarte. Infecția de care suferea s-a localizat finalmente într-o mastoidită purulentă... L-au operat, două ceasuri — dar l-au scăpat...

Faimosul Ștefănescu, omul de încredere al lui Marinescu la Economia Națională, despre care s-a zis *că a fost dat afară*, ar fi plecat de voia lui, fiindcă ar fi găsit posibilități mai mari de câștig, ca reprezentant al firmei de avioane germane Henkel... Alături de nemți, jaful e asigurat la noi de o cât se poate de liniștitoare impunitate...

Oricât ar fi de slugarnică Justiția la noi, pare că tot mai avem câțiva judecători. O dovedesc sentințele date în afacerile „Pro Transilvania“ și „Banca Țărănească“.

„Pro Transilvania“, asociație de propagandă a fost întemeiată de Maniu și de ai lui, pentru îndrumarea iredentismului anti-maghiar, dincolo de Carpați. Autorizată de Guvern la orele 16, a fost dizolvată în aceeași zi la orele 20! Maniu a făcut recurs în justiție și Curtea a anulat dizolvarea...

„Banca Țărănească“ a fost dată în judecată pentru restituirea (!?) sumelor preluate la portofoliul putred. Ori procedura acestei bănci a fost de o corectitudine exemplară și mulțumită sacrificiilor personale consimțite de Davila, Statul a perceput 22% din creanțele sale, pe când în cazul unei declarări în faliment n-ar fi încasat nici 1%. Comisia Specială de judecată chemată să judece, a achitat *în unanimitate* (inclusiv reprezentantul Statului) atât Banca, cât și pe Davila și pe Popovici-Tașcă, declarați solidari de către Comisia de anchetă...

Joi, 5 martie. Rușii continuă să dea năvală, mai ales la Sevastopol, la Kerci și pe Doneț, cu aceleași insuccese — și nemții continuă să-i respingă, pricinuindu-le mari pierderi și măcinându-le efectivele și materialul...

Eveniment important: după știrile Berlinului, englezii și-ar fi retras aviația de pe frontul sovietic și cu acest prilej presa germană exultă, căci vede în această hotărâre dovadă că britanicii au lipsă de avioane, că nu mai au încredere în isprăvile bolșevicilor și mai ales că nu știu sau nu pot să-și țină făgăduielile... Au abandonat acum pe ruși, cum au abandonat pe greci și cum au abandonat recent pe olandezi în insulele Sondei... Toate bune, dar le rămân... nervii!

Japonezii își continuă drumul în Jawa și în Birmania.

Bombardarea Parisului de către englezi a indignat până și pe cei mai înfocați anglofili. Germanii dau cu complezență amănuntele bombardamentului și nu numai că nu ascund, dar poate chiar că exagerează numărul victimelor, pe care le evaluează la peste o mie...

Londra explică că Comandamentul englez a fost silit la această măsură fiindcă uzinele Renault de la Billancourt fabrică tancuri pentru armata germană. Din nenorocire, englezii au ochit fabricile de la Billancourt și au nimerit manufactura de porțelan de la Sévres...

Și au comis mai mult decât o porcărie, au făcut o prostie. La Renault, stricăciuni mari n-au făcut, dar și-au alienat și ultimele simpatii pe care le mai aveau în Franța...

Presa franceză se întrece în urlete și înjurături la adresa foștilor aliați și nemții își freacă mâinile de mulțumire...

Doliu mare în Italia, pentru moartea Ducei de Aosta. Fratele său, Ducele de Spoleto (Regele Croației!) a luat titlul de Duce de Aosta. Regele Victor Emmanuel și Principele de Piemonte s-au dus la Napoli

să prezinte condoleanțele lor Ducesei Mame. Curtea noastră a luat do-
liu pentru 6 zile.

Defunctul va fi înmormântat în Abisinia. E al doilea Principe al Casei
Savoia care va odihni în țărâna africană; cel dintâi a fost Ducele
Abruziilor...

N-am scăpat de Ciano, cum s-a sperat un moment. „Adio del
passato“ ne va sosi pe la sfârșitul lui martie — începutul lui aprilie. Se
lucrează deja la programul primirii pederastului. Recepție la
Președinție, recepție la Externe, recepție la Legația Italiei — toate cu
mese, bineînțeles, și cu discursuri. S-ar fi dorit și o recepție într-o casă
românească, și cineva s-a gândit la Mogoșoaia. Mareșalul, căruia s-a
propus ideea, a sărit ca ars: „Niciodată! La Roma m-au întrebat despre
Marta Bibescu și am răspuns că n-am pus-o la zid, fiindcă n-am avut
timpul să mă ocup de ea!“

Dacă ar ști Marta!!

La Riom, continuă interogatoriile. Guy la Chambre a făcut o des-
criere impresionantă despre starea de anarhie a industriei franceze în
anii care au precedat războiului. „Dacă ar fi trebuit să construim cele 4
800 de avioane cerute de planul aprobat de comandamentul Aviației,
ne-ar fi trebuit *zece ani!*“ Prețioasă mărturisire!

Slovacii continuă să fie plimbați cu alai și în afară de București. Au
fost duși la Târgoviște, la Sinaia, la Predeal, la Brașov. Generalul
Turanek, șeful misiunii, conferențiază cu Statul nostru Major. Croații
n-au sosit încă...

Simbol al anarhiei vremurilor: Cel mai înfocat wagnerian e un chel-
ner francez, cu serviciul într-un vagon-restaurant: Roger Commault. În
locuința sa din Paris, Boulevard des Batignolles a constituit un remar-
cabil muzeu, ce conține amintiri și autografe wagneriene, o colecție
unică de cărți publicate asupra operei marelui compozitor, discuri, par-
tituri, fotografii etc. Commault e în corespondență neîntreruptă cu fa-
milia Wagner — și pe când servește sardele și ridichii călătorilor, gân-
dul îi zboară spre Walhala și amintirea morții Isoldei îl întristează...

Vom trăi să vedem și pe Richard Strauss, chelner... sau șofer!

Vineri, 6 martie. De la Breasta mi se telefoncă că i-a mai tras o ninsoare bună, în noaptea de miercuri spre joi... Nu se mai sfârșește iarna asta! Pe aici, la București și în împrejurimi, a fulguit, dar temperatura s-a menținut peste zero și nămeții se topesc...

De pe fronturi, aceleași știri. Rușii atacă mereu, nemții resping atacurile și pretind că pricinuesc mari pagube inamicului...

Japonezii dau următoarele cifre cu privire la pierderile suferite de englezi, la Singapore: 90 000 prizonieri (din care 48 000 englezi), 45 tunuri de fortificație, 108 tunuri de campanie, 63 tunuri antitanc, 2 530 mitraliere, 56 000 puști și 15 000 automobile...

Ocuparea Insulei Jawa progresează repede. La Rangoon luptele continuă.

Ziarele franceze și germane fac și azi, după telegramele publicate de ale noastre, larmă mare în jurul bombardamentului Parisului — recte Boulogne-Billancourt. Dacă englezii au urmărit scopul să devină și mai odioși francezilor, au reușit pe deplin. Amuzant este că foile nemțești descriu cu complezență „oroarea bombardamentului, marilor stricăciuni suferite și enumeră sutele de morți și de răniți, victime nevinovate ale perfidiei britanice“. Din două una: sau mint acuma, sau mint când spun că bombardamentele engleze efectuate asupra orașelor germane nu pricinuesc decât pagube neînsemnate și câțiva morți... Englezii, la rândul lor, opun jalei de la Billancourt și Boulogne — la urma urmelor două suburbii fără importanță artistică și politică ale Parisului — bombardarea palatului Buckingham (care a silit familia Regală să se mute într-un simplu imobil betonat al Londrei) și a Guild-Halului, care numai obiective militare nu pot fi considerate. Au dreptate englezii: războiul e război — dar bombardarea Parisului rămâne un act nepolitic și bilanțul atacului — net defavorabil Angliei...

Alaiul slovacilor s-a sfârșit ieri. Misiunea slovacă a fost succesiv primită de generalul Pantazi și de Mareșalul Antonescu flancat de dl Ică. Discursuri schimbate — banale, amicale și patriotice. Dacă s-a încheiat sau nu cu slovacii o convenție militară sau așa ceva, împotriva ungarilor, nu se știe — dar în discursurile schimbate ieri, nu apare nimic. Faptul că misiunea croată va veni după cea slovacă, face să se creadă că pactul în trei despre care s-a vorbit nu s-a încheiat și că vizi-

tele misiunilor militare slovacă și croată sunt mai mult „o manifestație” provocată, pe calea reacțiunii, de vizitele maghiaro-bulgare, decât pecetluirea unei alianțe împotriva „tigrilor” de la Budapesta... Ungurii și bulgarii au încheiat „ceva” împotriva noastră, iar noi, ca de obicei, ne mulțumim cu vorbele frumoase și cu gesturi simbolice dar fără urmare...

Așa *par* că stau lucrurile. Poate să fie și altfel...

S-a revenit asupra interzicerii morăritului cu „oiumul”. O lună de tevatură, de pagube, de necaz... Ce regim păcătos!

Ziarele publică o lungă listă de funcționari necinstiți de la Coope-rație, trimiși în lagăre... Cei mulți înainte!

Prefectura Poliției dă un comunicat prin care cere colaborarea cetățenilor pentru stârpirea pungașilor, hoților de buzunare și spărgătorilor care s-au înmulțit în mod periculos, date fiind împrejurările anormale în care trăim și care au dus la anarhizarea generală. Clientela obișnuită a Poliției, în materie de pungășie, va fi trimisă în lagăre... N-o să mai încapă lumea în lagăre! Iar cei dovediți vinovați, înainte de a fi eliberați din închisoare, după terminarea pedepsei lor, vor fi *marcați* (!?) ca să se păzească lumea de ei! Frumos, dar așa însemnați, cum își vor mai putea câștiga viața fără să fure?

Am impresia că și generalul Pălăngeanu e un diletant în materie de poliție și că posedă mai multă imaginație decât experiență...

Există la noi o adunătură de carachioși, prezidată de Ghiță Marinescu și care își zice „Academia de Științe Morale și Politice“!!! Ce Științe? Ce Morală și ce Politică? Și în Franța există o secție inutilă a Institutului cu aceeași titulatură — dar de ce trebuie să imităm ce e prost la alții?

Această scârbă de instituție a „recepționat” ieri cu pompă și ostentație pe noul său membru... T[emeleon] Pisani!!! Pisani și academician, am trăit să o văd și pe asta!

Sindicatul ziariștilor a ales pe Săndulescu președinte și pe Ciuceanu vicepreședinte. Performanța lichelelor — iată marele câștig al noului

regim de „premenire sufletească“ cu care ne omoară dl Ică în discursurile sale!

Toto Rosetti-Solescu a fost numit mareșal al Curții regale. Băiat bun... Alegerea — neașteptată — putea să fie mai rea! Băiat bun și nume frumos. Pe lângă tânărul nostru Rege ar fi fost însă necesar *un sfetnic cu experiență*... Dar poate că n-ar fi convenit Mareșalului...

A murit George Adamescu, profesor stimat, un colaborator al lui Haret și al tuturor succesorilor săi liberali la Ministerul Instrucției. Om cumsecade și cărturar modest.

A murit, de asemenea, Pella, tatăl, mai simpatic și mai puțin lichea decât fiu-său, arivistul nerușinat. Avea haz, în cinismul său de coțcar. De câțiva ani nu mai era om: îl doborâse damblaua...

Madam Logofetides-Sculi, poftise tot Bucureștiul oportunist la un ceai, ieri, — ceai ce trebuia să fie onorat prin prezența Excelenței Sale, Doamna Rica Antonescu. Vice-Regina urmând să apară la ora 5", damele invitate primiseră ordin *să fie prezente la ora 5*...Una din aceste dame a părăsit sindrofia la ora 7" — *dar Doamna Rica nu sosise încă*. Oamenii ăștia n-au un pic de educație! Dar de la cine era să o capete?

Sâmbătă, 7 martie. Babele au întors iarna... Ieri după-amiază a început să bată un vânt rece și termometrul să scadă, până la zero. Azi dimineață — 5° și vântul tot rece.

E pe de o parte rău, căci zăpada nu se duce și nu se poate ara — dar pe de altă parte bine, că s-a oprit topitul pentru o zi, două, căci începuseră inundațiile... La Vidin, Dunărea ar fi ieșit din albie și ar fi înecat 3 000 (!) de case. Și pe Valea Oltului se anunță revărsări... Am scăpat de belelele iernii și acum vin ale primăverii! Când o să ne ierte Dumnezeu?

Ziarele axofile continuă tămbălăul lor în jurul bombardării Parisului. În Franța indignarea e tot mai mare; Guvernul din Vichy a hotărât pentru azi o zi de doliu național și toate ziarele franceze enumeraseră, fără să uite nici una, pagubele și victimele tâmpitului atac. Culmea e că Churchill a bătut o telegramă de condoleanțe la Vi-

chy (!!!), explicând că morții de la Paris sunt mucenici care con-tribuie la lupta de eliberare a oamenirii și a Franței!

Ocuparea Bataviei de japonezi și scufundările continue în Atlantic¹, au zdruncinat adânc opinia publică engleză și situația Guvernului Churchill de-vine din ce în ce mai grea. Pe de altă parte, cum singurul succesor al lui Churchill ar fi Cripps și cum englezii nu se împacă încă cu tendin-țele bolșeviste ale acestuia, o criză de Guvern nu pare încă iminentă — dar bietul Winston luptă din greu...

În presa suedeză se vorbește iarăși de o pace separată între Finlanda și Rusia, integritatea Finlandei urmând să fie asigurată printr-o alianță suedezo-finlandeză-rusă! Și de data asta, pacea s-ar încheia cu consimțământul Germaniei, care și-ar retrage trupele din Peninsula Scandinavă, neutralitatea Norvegiei fiind asigurată de sus-menționata alianță! Baliverne, bineînțeles, ce nu merită nici măcar să fie dezmințite.

Guvernul turc a dat un comunicat ce rezumă rezultatele anchetei privitoare la atentatul de la Ankara. Atentatul a fost cu siguranță îndreptat împotriva lui Papen și a fost comis de un sârb comunist ce a putut fi identificat, un student originar din Uscub și venit în Turcia — la Constantinopol — anul trecut. Mai mulți prieteni ai ucigașului, bănuți de complicitate, toți sârbi și comuniști, au fost arestați și trimiși la instrucție...

Ieri am rupt relațiile diplomatice cu Brazilia... Cei de la Externe îmi spun că ruptura s-a făcut la cererea nemților, care se plâng de maltratarea suferite de germani în acea țară... Ruptura cade greu pentru prietenii noștri; Uro Pret care tocmai își operează un copil de apendicită. Cu amabilitatea care caracterizează regimul, li s-a și luat sergetul de la poartă. Mă întreb dacă le vor lăsa telefonul...

Bărcanu, ministrul nostru de la Rio a fost numit la Buenos Aires, pe deasupra lui Cutzarida care își pierde „giranța“ (era însărcinat cu Afaceri) și rămâne pe loc în subordine. Obişnuit, în calitatea sa de tuberculos, să fie veşnic însărcinat cu Afaceri, adică şef de Misiune (a fost 6 ani la Cairo, şi din toamna trecută e în Argentina), răsfăţatul Radu Cutzarida trebuie să se creadă năpăstuit şi să urle. Şi ce au să mai urle surorile lui, aci!! Flondor, secretarul de Legație de la Rio de Janeiro, a fost numit însărcinat cu Afaceri în Chile...

¹ În două luni, de la 1 ianuarie la sfârşitul lui februarie, submarinele germane au scufundat un milion de tone anglo-americane...

Mi se spune de la Externe că Bossy și Hiott au scăpat de data asta și că rămân la posturile lor. Vor fi rechemați numai Dumitrescu de la Madrid și Filotti de la Budapesta. Unul din directorii Ministerului îmi povestește scena de necrezut, întâmplată într-o ședință a Comisiei ce pregătește noua organizare a Departamentului — ședință în care, în fața a 20 de persoane, unele străine de minister, dl Ică a înjurat pe Bossy și pe Grigorcea (de la Roma) *fiindcă nu știu să țină pe legionari în frâu!!* Uitase dl Ică că a numit *el* la Institutul Cultural Român din Berlin numai foști legionari? Ce era să facă Bossy, față de protecția d-lui vicepreședinte al Consiliului? Și apoi ce maniere sunt astea, să sudui doi funcționari superiori în plină comisie, în auzul colegilor lor și a străinilor? Față de această ieșire, toată lumea se aștepta la Externe ca Bossy și Grigorcea să fie decapitați a doua zi... De Grigorcea nu s-a atins însă nimeni și Bossy ar fi scăpat și el, în ultimul moment!

Ce se povestește despre furturile și risipa de la Propagandă, sub conducerea lui Ică, întrece cele mai glorioase isprăvi de pe vremea lui Carol... O puzderie de protejați, toți incapabili, au fost trimiși în diferite centre europene cu câte 5 000 franci elvețieni (800 000 lei!) pe lună. La Helsinki a fost trimis unul care nu știe nici o limbă străină... La Lisabona altul, numai ca să spioneze pe Cădere — și așa mai departe...

„Grandeur et décadence“:

Pe când Toto Rosetti urcă treptele Palatului să-și ia Mareșalatul în primire — predecesorul său, Flondor, face zilnic turul meselor în restaurantul hotelului Adler, la Cernăuți, se înclină în fața fiecăruia și întreabă: „Domnul, (sau Doamna) a fost bine servit? Domnul e mulțumit?“ Dar ce nu face omul ca să-și câștige viața, și tot mai bine e să fii girant de birt decât căcănar...

Dl [Andreas] Schmidt, conducătorul sașilor a fost decorat cu Mihai Viteazul și cu Crucea de Fier. Ziarele de azi publică scrisoarea de felicitare pe care i-a adresat-o Killinger, probabil ca să se citească fraza în care Înalțul nostru Comisar spune: „Sunt fericit că sașii și-au îndeplinit îndatorirea față de Mareșalul Antonescu și de România *ai cărei cetățeni credincioși sunt*“. Căci domnii sași au veleități să se considere o colonie germană autonomă, în țara noastră... Ce să-i faci! Așa sunt vremurile, trebuie să le înghițim pe toate! O veni iar vremea să mai cântăm și noi pe struna noastră?

Duminică, 8 martie. În ultimele două săptămâni, odată cu atacurile lor disperate, ca să mai profite de sfârșitul iernii și de dezgarnisirea frontului german, bolșevicii au anunțat zilnic succese după succese — isprăvi al căror ecou s-au făcut emisiunile britanice de Radio. Berlinul dă cea mai categorică dezmințire, acestor știri rusești, declarându-le imagine. Așa de pildă s-a anunțat ocuparea Orel-ului, când în realitate nici n-au fost lupte în acea parte a frontului și orașul n-a încetat să fie în mâna nemților. Asemenea cu Feodosia, știrea reocupării ei e inexactă: Feodosia n-a fost nici măcar amenințată. Comandamentul german, dând aceste dezmințiri, se declară foarte mulțumit de situația de pe front, așa cum a ieșit din iarnă, și pretinde că știrile mincinoase rusești au un dublu scop: să îmbărbăteze masele de bestii de pe întinderile sovietice și să încurajeze pe englezi și pe americani pe calea mult așteptatelor ajutoare.

Presa germană face un paralel între aceste știri tendențioase rusești și articolele ce apar în ziarul *Times*, prin care se cere o solidaritate mult mai strânsă cu Sovietele. Monitorul City-ului cere *ca Guvernul englez să-și însușească pretențiile Moscovei cu privire la viitoarele granițe ale Rusiei Sovietice, granițe care ar fi cele din 22 iunie 1941.*

Pentru ca un ziar de ținuta lui *Times* să publice asemenea lucruri, trebuie că moralul englezesc să fi căzut jos de tot: căci numai așa se poate explica renunțarea la principiile de totdeauna: prin frica de prăbușire. În asemenea caz, omul cel mai cinstit face apel și la ajutorul diavolului...

În legătură cu această presupusă depresiune morală, trebuie pusă cuvântarea ținută de ministrul Indiilor, Amery, la „Oxford-Union“. Amery nu se sfiește să mărturisească că Imperiul Britanic s-a încrezut prea mult în prestigiul vechilor sale instituții și organizații și n-a făcut nimic pentru a pune la punct apărarea sa — pe când Germania, Japonia și Rusia au lucrat pe capete în această direcție. „Din punct de vedere politic, social și din al tehnicii de război, ne aflăm în fața unei revoluții pe care n-am priceput-o și căreia n-am știut să ne adaptăm“ — declară ministrul Indiilor. Și așa explică dânsul că Anglia a fost eliminată din Extremul Orient... Și mai adaugă: „Acum, în toiul crizei, apărarea Imperiului și crearea unei armate noi sunt lucruri grele de adus la îndeplinire“...

Și Churchill recunoaște că Anglia nu și-a îndeplinit datoria pentru apărarea Extremului Orient: „Știam — zice dânsul — că Batavia o să cadă și că Australia va fi amenințată. Dar trebuie să ne gândim și la Indii, în fața cărora stă o armată japoneză mult mai puternică ca cea din Jawa“ și termină afirmând că... Roosevelt și-a luat toată răspunderea apărării Extremului Orient! Ciudată mărturisire!

În discursul său, Amery a atins și chestiunea unei confederații viitoare a Puterilor anglo-saxone sub auspiciile Statelor Unite (pentru prima oară un ministru englez discută pe față această problemă...), dar a spus că un asemenea proiect ar întâlni mari dificultăți, mentalitatea americană îndepărtându-se continuu de cea engleză, în cursul ultimilor 140 de ani... În politică și în materie de organizare socială, americanii și englezii nu mai au aceleași idei, aceleași credințe. Apoi mai e și situația Indiilor, care nu s-ar putea încadra într-o asemenea confederație, a căreia realizare ar însemna, din acest punct de vedere, prăbușirea Imperiului...

Zile negre pentru Imperiul Britanic!

Mareșalul Pétain a adresat un duios mesaj populației încercate prin bombardamentul Parisului...

Marele număr de victime și stricăciuni făcute în regiunea de sud a Parisului se explică prin faptul că nu exista nici o apărare antiaeriană. Considerând Parisul ca oraș deschis, într-o țară care nu se afla în război cu Anglia, nemții n-au instalat un tun antiaerian în jurul orașului și n-au avut nici o escadrilă de apărare la îndemână... Mare greșală! În cercurile aeronautice de la noi se pretinde că parașutiștii care au debarcat cu câteva zile înainte pe coasta Franței, ar fi distrus postul de observație german aflat tocmai pe drumul avioanelor de la Londra la Paris, așa încât escadrila britanică a putut zbura a doua zi nesemnaltă până deasupra localităților bombardate... De o fi așa, mare neglijență din partea nemților... Poate să fie și o explicație născocită tot de nemți, ca să justifice deosebirile de comunicare între „pagubele nule“ de pe urma bombardărilor engleze asupra orașelor germane (apărate) și dezastrul mărturisit de la Paris (oraș rămas neapărat).

La Vidin, cu tot frigul și înghețul din ultimele două zile, prăpădul inundațiilor în creștere...

Ziua „Cumpătăriei“ (22 februarie) a produs 24 milioane și jumătate la București și 80 919 lei în județe. În total 105 275 000 lei — rotund. Puțin... Românul e darnic și chetele din acea zi ar fi produs mai mult dacă n-ar fi fost lipsa totală de simpatie de care se bucură regimul și *de încredere în dreapta distribuie a fondurilor adunate*... Dar de, prea se fură sub Mareșalul Antonescu — a mărturisit-o chiar dânsul!

Comitetul tehnic al Consiliului de Patronaj s-a întrunit vineri sub președinția Reginei Elena, învăluită în văluri negre mai potrivite cu starea ei sufletească decât cu doliul de 6 zile luat de Curte pentru moartea Ducei de Aosta. Comitetul s-a ocupat cu organizarea ajutorului de dat invalizilor de război și apriga problemă a fost rezolvată printr-un discurs politic, prost și inutil al d-lui sub-dictator Ică...

Un Consiliu de Miniștri special — adică compus din specialiști (!) — s-a ocupat de problema prețurilor muncilor agricole. S-a hotărât fixarea unui preț unitar pentru toată țara (prostie!). Unul din cei prezenți a observat judicios, că prețurile nu trebuie fixate succesiv pe compartimente, *ci într-un cadru de ansamblu*, ca să existe o concordanță între ele... Bineînțeles că acest cuvânt de bun simț n-a fost băgat în seamă...

Printr-un decret-lege *se acordă privilegiul imunității diplomatice* președintelui, vicepreședinților, secretarului general și membrilor Marelui Consiliu al „Camerei Juridice Internaționale“... Ciudat decret pe vremurile noastre. Și nelămurit: să fie vorba de membrii Camerei de la Berlin, asimilați astfel cu diplomații în posturile lor? Dar ce să caute domnii aceștia la noi? Și dacă e vorba de „diplomați sui generis străini“, de ce adaugă decretul că „raporturile acestor persoane cu *fiscul* și cu vămile noastre vor fi reglementate printr-un jurnal al Consiliului de Miniștri, încheiat pe baza unui raport al Ministrului de Finanțe“? Sau imunitatea și exteritorialitatea sunt menite să facă fericirea d-lui Președinte local Ică și a consoților d-sale? Poate că expunerea de motive publicată în *Monitor* — dacă există una — să lămurească chestiunea...

Luni, 9 martie. Dumnezeu ne-a mai dăruit o bucățică de iarnă: nu avusesem destulă... Alaltăieri termometrul a căzut la – 5° și ieri-dimineață a început să ningă de-a binelea. Până seara, un nou strat de zăpadă, de circa 4 centimetri s-a întins peste cel vechi... Azi începe iar să se topească. Pentru semănături e un adevărat dezastru; probabil că nu vom putea începe arăturile înainte de aprilie...

Postul de Radio de la Bandoeng, unde se mutase în ultimele zile capitala Insulei Jawa, a difuzat o ultimă emisiune, înainte de a se proceda la distrugerea lui — emisiune prin care se arăta situația disperată din

insulă și se făceau amarnice reproșuri Aliatilor pentru lipsa de ajutor și părăsirea în care fuseseră lăsate Indiile Neerlandeze... Pe de altă parte, telegrame de la Bangkok și Shanghai anunță că Inaltul Comandament al forțelor indo-olandeze ar fi cerut încetarea ostilităților pe toate fronturile Insulindeii. Știrea n-a fost însă confirmată oficial până acum...

La Delhi, naționaliștii cer un Guvern național hindus, în care să intre numai indieni *și nici un englez*... Numai așa, spun șefii mișcării naționaliste, s-ar putea împăca lucrurile în Indii. Cred ei... În tot cazul, prestigiul britanic e grav zdruncinat și tulburări sunt de așteptat pe tot teritoriul Indiilor, ceea ce numai în favoarea apărării Imperiului nu va fi.

Sovieticii continuă să trâmbițeze prin glasul posturilor engleze mari succese pe frontul lor. Nemții le dezmint. Dar ceva trebuie să fie, căci Comunicatul german de ieri vorbește de violente atacuri date în *dosul* frontului bolșevic cu avioanele și de mari succese obținute, dar tace asupra celor întâmplate *în fața* frontului. Dezminte bombardarea Varșoviei (unde nici un aparat sovietic n-ar fi apărut pe cer), dezminte reluarea Orel-ului din nou, dar nu spune nimic despre Feodosia, pe care englezii o declară recucerită de moscoviți. Despre Crimeea, Comunicatul german spune numai că la Sevastopol a fost liniște și că la Kerchi viscolul năpraznic a împiedicat orice lupte...

Oricum ar fi, chiar dacă rușii profitând de imobilitatea momentantă a forțelor germane, ce nu se pot încă mișca din cauza vremii, ar înregistra câteva succese locale — situația pe frontul lor rămâne în trăsături generale neschimbată.

Pare că mișcările tineretului din Bucovina (mai ales la Facultatea de Teologie din Cernăuți) au avut un caracter mai mult comunist decât legionar, cu toată prezența teologilor în fruntea lor. Popii ar fi fost mai mult unelte inconștiente împinse de conducători comuniști, în majoritatea ovrei. Pe lângă măsurile ce s-au luat în urma Consiliului special de Miniștri notat în paginile precedente, s-a mai luat una despre care comunicatul Guvernului relativ la acea ședință n-a spus nimic: s-au luat 120 ostatici printre ovreii cei mai de seamă din București... Ce pot fi de vină nenorociții ăștia față de năzbâtiile derbedeilor din Cernăuți? Azi-dimineață mi-a trimis avocatul Barasch pe cineva, cu rugămintea să-l scap... Dar cum să-l scap *eu*?

Cancicov lucrează prin Ministere, *ad informandum*. Ar fi bine să se termine mai repede, și *cu bine*, și chestiuna asta — căci planul lui

Cancicov e bun. Unii pretind că Cancicov vrea să întârzie lucrurile până după 1 aprilie, ca să nu promulge el noul buget, a cărui răspundere nu o are. Altul nou n-ar avea vreme să-l pună în picioare... Alții spun că îi pune Ică bețe în roate, și că nu va ajunge la nimic. Vom vedea...

Germanii subliniază cu vigoare partea de răspundere a Sovietelor în atacul împotriva lui von Papan. Turcii au făcut o percheziție la Consulatul sovietic din Istanbul și ar fi găsit documente compromițătoare. Se așteaptă reacția Moscovei față de această percheziție. Până acum Sovietele n-au reacționat însă...

Ziua de doliu național a Franței s-a desfășurat ieri la Paris cu solemnitate. Mare slujbă la Notre Dame, la care au asistat toate autoritățile. Sute de mii de oameni au defilat apoi pe Piața Concordiei pe dinaintea unui monumental catafalc ridicat în cinstea tuturor francezilor uciși de englezi, de la încheierea Armistițiului. O telegramă de ultimă oră anunță că ieri-seară, după terminarea defilării, Parisul a fost din nou atacat de avioane britanice... Amănunte nu ne-au sosit încă.

Reglementarea consumației a dat în contabilitate rezultate: s-au economisit serioase cantități de materii alimentare. Astfel, în consumația anului 1941 față de 1940, zahărul a scăzut de la 10 763 de vagoane la 6 324; făina de la 76 970 la 47 067. Consumația uleiului a crescut însă de la 2 124 vagoane la 2 252. Numărul bovinelor a crescut în 1941 cu 200 000 capete (Bucovina și Basarabia neintrând la socoteală) prin limitarea tăierilor...

Martți, 10 martie. Ultima babă, ieri, n-a fost prea posomorâtă. După-amiază a ieșit soarele și a început să se topească zăpada. Dar seara a înghețat din nou. Azi-dimineață au fost – 4° (la 10 martie!). După ora 8 a ieșit soarele și a început moina...

Japonezii merg din succes în succes. Ieri după-amiază ni s-a dat vestea oficială a ocupării Rangoon-ului și a capitulării armatei Aliaților din Jawa. Armata din Jawa se compunea din circa 90 000 neerlandezi (câți indigeni?) și 3 000 anglo-americieni... Capitularea a fost fără condiții și ostilitățile au încetat în toată insula. S-au confirmat astfel

știrile particulare sosite de alaltăieri din Bangkok și Shanghai. Se crede că vor capitula și ultimele grupuri de combatanți neerlandezi din Sumatra. Japonezii vor fi atunci stăpâni pe un teritoriu de 2 milioane kilometri pătrați, de o rară bogăție și populat de 62 milioane suflete... Și va fi sfârșitul Imperiului Neerlandez din Extremul Orient, căci Insulinda va rămâne japonezilor (greu de scos de acolo) sau va fi luată *de alții*, dar micii Olande nu va fi restituită niciodată...

Debarcarea japonezilor în Noua Guinee, săvârșită și ea, a produs panică în Australia, după cum cucerirea Rangoon-ului a alarmat ținuturile orientale ale Indiilor, pe englezii din Calcutta mai ales...

De pe frontul rusesc același cântec: respingerea atacurilor bolșevice, cu mari pierderi pentru ruși, expediție de bombardare și distrugere dincolo de front — frig, viscol și zăpadă...

Despre al doilea bombardament al Parisului, de duminică-seara, telegramele nu dau decât singurul amănunt că au fost doborâte 6 avioane britanice. Englezii au repetat atacul, fiindcă după prima prostie care a făcut atâta vâlvă, nu mai aveau nimic de pierdut... Au pierdut totuși 6 avioane; se vede că nemții au organizat apărarea — și probabil că din această pricină și efectele atacului au fost mai neînsemnate. Căci dacă s-ar mai fi produs pagube și morți, ar fi urlat din nou Berlinul cât l-ar fi ținut gura...

Mai mulți intelectuali francezi, în frunte cu Maurice Dounay, Abel Hermant, Claude (fizicianul), A. de Chateaubriant, Ajalbert și alții, au publicat un manifest de protestare împotriva lașității britanice. Manifestul conchide prin constatarea că o înțelegere între Franța și Germania ar însemna sfârșitul Angliei — *dar salvarea Franței*...

Se vorbește că ruptura relațiilor diplomatice între Franța și Statele Unite ar fi iminentă din inițiativa acestora din urmă, doritoare să ocupe baze navale și aeriene în coloniile franceze... Cel puțin așa pretind nemții...

Regele Gustav al Suediei, care a trecut de 80 de ani, a fost operat ieri de piatră la bășică... I s-a extras un calcul voluminos. Va putea rezista șocului? Operație grea și periculoasă...

Moștenitorul Tronului, Prințul Gustav Adolf a fost proclamat Regent, pe timpul bolii tatălui său...

Paștele căzând anul acesta la 5 aprilie, Căile Ferate au luat o măsură bună: vor plăti lefurile și salariile cu anticipație, pe aprilie, la 1 ale lunii. Să sperăm că și celelalte servicii ale Statului vor urma acest exemplu.

Rafinăriile mari de uleiuri vor să ne desființeze teascurile țărănești și continuă lupta în care am câștigat noi prima manșă. Garoflid a scris în *Univesul* de azi un foarte judicios articol asupra problemei...

Cu tot ocultismul regimului impus întregii Europe, cu toate tăinuiriile numai în parte, foarte în parte, justificate de necesitățile războiului — ne dăm și noi, simplii contribuabili și iloti, seama că în Ungaria lucrurile se cam încurcă. Tensiunea între nemți și maghiari nu mai poate fi ascunsă. Telegrama *D.N.B.* au anunțat zilele acestea succesiv că *Bárdossy fiind bolnav* — se retrage (s-a numit chiar succesorul său, un oarecare Capello sau așa ceva, primarul Budapestei), că, chiar dacă nu s-ar retrage de tot (?), n-ar mai putea fi în același timp și prim-ministru și ministru de Externe... *Radio Budapesta* a anunțat pe de altă parte că poporul maghiar va fi chemat probabil *la mari sacrificii, dar că aceste sacrificii nu au fost hotărâte de Guvernul țării, ci impuse de puteri străine*... În același timp cu aceste aluzii directe la nevoia de a se trimite contingente mai serioase pe frontul rusesc și la această tot atât de puțin ascunsă trecere a răspunderilor asupra aliaților germani, au izbucnit în mai multe garnizoane adevărate rebeliuni, de organizarea cărora Statul Major unguresc nu pare străin... Toate aceste reticente maghiare adăugate la alegerea fiului Horthy și la toate provocările pe care „tigrii” le comit împotriva populației germane din Ardeal, au înfuriat pe nemți, dar au neliniștit „par contre coup” și pe unguri. Se zice (informațiile Statului nostru Major) că au început să demonteze și să transporte în Ungaria mașinăriile de pe la fabricile din Ardeal... Și au început să se vaite... Corespondenții ziarelor maghiare din București repetă pretutindeni: „De ce nu se înțeleg românii cu noi (!!!) — veți vedea că nemții ne vor lua și Ardealul nostru și pe al vostru și vor forma un Stat autonom!” „Ardealul autonom sub conducere germană” e noua gogoriță pe care au adoptat-o și germanofobii noștri...

Până să ajungem la „Autonomia Ardealului”, se încurcă ițele unguirilor și e bine pentru noi...

Și acesta e momentul pe care italienii l-au ales ca să scoată un număr întreg dintr-o revistă destinată tineretului fascist, consacrat Ungariei, singura putere în sud-estul Europei cu tradiții politice, singura tare și unitară, singura putere civilizatorie bazată pe o artă și o literatură milenare! Și după ce scriu asemenea prostii și se aruncă în

brațele inamicilor noștri seculari, macaraonarii mai au curajul să ne trimită pe Ciano...

Maniu a trimis un nou Memoriu — de data asta lui Ică. Împotriva atitudinii sașilor, care au constituit un Grup Etnic Independent, adică un Stat în Stat, și care se consideră ca parte integrantă din Germania, primesc ordinele de la Berlin și nu de la București și termină manifestele lor nu cu cuvintele: „trăiască Regele“ sau „trăiască Conducătorul“ (captatio benevolentiae!), ci cu „Heil Hitler!“ Ca la unguri, apare și la anglofilii noștri gogorița autonomiei Ardealului...

În cercurile național-țărăniște se pretinde că în Munții Apuseni, oamenii concentrați au refuzat să plece „fiindcă se rezervă pentru un alt război“! Săracii de ei, de ce nu i-o fi lăsând cafenelele politice în pace?

Zvonuri:

Se zice că generalul Pălăngeanu va fi numit sub-șef la Marele Stat Major. În locul lui ar veni la Prefectura Poliției generalul Trincu, actual comandant al Pieței București.

Pamfil Șeicaru, împușcă-francul de după celălalt război, a devenit multimilionar. Un prieten al său pretindea că ar fi om de 3 până la 400 de milioane... După ce și-a clădit palatul *Curentului* și a instalat imprimăria gazetei, avea 80 de milioane datorii, față de un activ cam echivalent. Acum datoriile au rămas tot 80 de milioane, dar valoarea activului a trecut la 500 de milioane...

Și ca om practic e foarte bine cu regimul, care-l însărcinează cu misiuni în străinătate. În curând va pleca în Italia „să coordoneze propaganda noastră“! Ce să coordoneze? Cât timp Italia va fi cu Ungaria în brațe, nu poate fi cu noi — după cum n-ar putea fi prietena Ungariei dacă ne-ar da mâna nouă... De ce nu pricep oamenii această simplă ecuație, și-și mai bat capul cu un mofluz instalat în lagărul vrăjmașilor noștri?

Ca orice milionar bine văzut de Guvern, dl Șeicaru dă mese. Săptămâna trecută, prietenii mei Radian și Cecropid au prânzit la el cu Bova Scoppa și cu dl Ică Antonescu... Dar n-au aflat nimic interesant — poate numai atât: dl Ică s-a declarat anti-legionar feroce! Atunci de ce nu recheamă de la Berlin pe dl Amza, atașat de presă și legionar precum și pe d. d. Sextil Pușcariu și Gr. Manoilescu (fratele escrocului,

escroc și el), amândoi legionari și puși în fruntea Institutului nostru Cultural din capitala Germaniei? Și pe alții, și pe alții! Bietul Bossy se zbate între o mie de legionari, și apoi tot el e acuzat că nu poate să-i stăpânească...

Miercuri, 11 martie. Ieri-dimineață n-am putut înregistra decât zvonuri, cu privire la „demiterea” lui Bárdossy, deși înlocuirea lui se făcuse luni-seara, în ajun. Ocultismul regimului (pentru ce, Doamne, secret, în schimbarea Guvernului vecinilor noștri?) ne-a îngăduit totuși știri oficiale, ieri după prânz. Bárdossy s-a retras pe motive de sănătate (să o creadă cine vrea!), în realitate demisia lui a fost provocată de încordarea relațiilor cu Germania. Noul Guvern maghiar s-a constituit, în frunte cu Kállay, fost ministru al Agriculturii sub Gömbös. Kállay a luat *provizoriu* și Afacerile Străine. În afară de dl Bánffy, Guvernul său e compus din necunoscuți. Necunoscuți cel puțin dincolo de granițele hunilor. Faptul că Guvernul a fost compus în afară de lumea vedetelor politice (nici Kállay nu e vreo personalitate marcantă) e semnificativ... Guvernul nou are misiunea să readucă Ungaria în cadrul catehismului de la Berlin, *dar nici un om politic de seamă nu vrea să-și ia această răspundere...*

Pentru noi schimbarea n-are vreo importanță *directă*. Ne ura Bárdossy, ne va urî Kállay. Dar poate să aibă una *indirectă*: cu Bárdossy, Berlinul se supărase împotriva maghiarilor — cu Kállay poate să se împace iarăși... Pentru noi nici un câștig!

Personal, prăbușirea lui Bárdossy îmi face plăcere. Prea aveam în amintire rânjetul lui veninos și nu pot să uit întâlnirile mele cu el, pe când eram ministru. Sub aparențe blajine, ascundea împotriva noastră o ură de neînvins, sub milogeliile lui fierbeau toate amenințările neputinciosului plin de nădejdi de răzbunare. ..., „Nous sommes un petit pays, vous êtes un grand pays: soyez larges et généreux...” — era fraza cu care termina atâtea cereri imposibile de satisfăcut...

Apoi formidabila și nejustificata lui carieră (era un sub-mediocru), revolta simțul meu de dreptate... O fi un mediocru și Kállay (mai mult decât sigur că e) dar cel puțin nu-l cunosc!

De pe fronturi nimic senzațional nici azi. În Europa și în America, opinia publică e sub impresia formidabilelor succese japoneze. Japonezii își netezesc victoriile și își organizează ocupația ținuturilor cucerite. După ultimele telegrame, au debarcat masiv în Noua Guinee,

probabil cu intenții precise împotriva Australiei, acum direct amenințată. Au și început bombardările aeriene a principalelor baze navale și aeriene australiene. Pe de altă parte se pare că Comandamentul japonez vrea să termine cu rezistența generalului Mac Arthur în Filipine, căci au numit în fruntea forțelor ce operează pe acel front, pe generalul Yamashito, învingătorul de la Singapore...

Pe frontul rusesc, atacuri sovietice continue, respingeri încununate cu succes și câteva contraatacuri din partea nemților. Bolșevicii pierd zilnic oameni și material, degeaba — aceasta este cel puțin concluzia comunicatelor germane... Să sperăm că primăvara nu va mai întârzia...

La postul de emisie radiofonică din Londra s-au comentat obiectiv, cu mari elogii și multă admirație, metodele germane de război. În opoziție cu rutina britanică, cu regimul „biurocratic” englezesc, s-a pus în lumină unitatea de comandament german, rapiditatea mișcărilor și simțul practic care permite nemților să profite de fiecare împrejurare... Nota de pesimism a postului din Londra mai era sporită și prin mărturisirea enormelor cheltuieli pricinuite de război: în ultimele 6 săptămâni s-au irosit în Anglia câte 14 milioane de livre pe zi, din care 12 milioane pentru cheltuielile de război propriu-zise...

La Bruxelles a explodat o bombă pe Bulevardul Auspach, cu prilejul unei manifestări populare în favoarea „Legiunii Walone” (destinată frontului rusesc), care defila. Câțiva morți și răniți...

Pierderea Imperiului Indian a fost adusă la cunoștință olandezilor printr-o cuvântare a lui Mussert, șeful național-socialiștilor neerlandezi. „E o zi neagră pentru Olanda, a declarat Mussert, o zi neagră pe care o datorăm Angliei, Statelor Unite și Guvernului emigrat, care ne-au împins în război...”. Cât de neagră, nu-și dau încă seama olandezii...

Unul din complicii atentatului împotriva lui Papen a fost arestat la Ambasada sovietică din Ankara, unde se refugiase. Ancheta nu e terminată și pare că va mai da surprize. Englezii continuă să afirme că atentatul a fost organizat de Gestpo-ul german, de zece ani în vrăjmășie de moarte cu Papen...

Relațiile dintre Franța și Statele Unite se răcesc din ce în ce. Presa americană aprobă bombardarea Parisului și cere să se repete. Indignare în Franța...

Roosevelt a ținut un discurs la Radio prin care anunță zile tot mai grele poporului american și îi cere tot concursul *în lupta împotriva inflației*. Dacă prețurile vor crește în continuare, spune Roosevelt, inflația nu va putea fi evitată și inflația înseamnă ruină... Pentru ca Roosevelt să vorbească așa, inflația trebuie să fi și început; cu enorme cheltuieli pe care le cere războiul, nici nu se poate altfel... Se duce dracului și dolarul!

Printr-un decret-lege apărut ieri, se instituie „Impozitul excepțional de Reîntregire“ — un impozit prin care se vor încasa de la cei care n-au subscris, sumele determinate pentru împrumutul „benevol“ (!!!) cu același nume. Cu sancțiuni aspre... Nimic de zi, războiul nu se duce cu alune...

Ieri a avut loc la biserica italiană un Requiem pentru Ducele de Aosta. A asistat Mareșalul Antonescu, dl Ică, membrii Guvernului și corpul diplomatic neutru și axist. Curtea era reprezentată prin Toderiță Rosett-Solescu și un aghiotant.

Joi, 12 martie. Presa berlineză face un bilanț al operațiunilor de iarnă de pe frontul rusesc și se declară foarte mulțumită cu rezultatele lor. Forțele sovietice au fost măcinate, fără să se piardă pozițiile strategice importante ale liniei frontului. Puterea de atac a bolșevicilor a slăbit mult și permite prevederi optimiste pentru campania de primăvară și de vară. Rușii mai au material de război, dar nu știu să se servească de el, deoarece au pierdut elementele instruite ale armatei. Condițiile climatice și starea terenului nu permit încă trecerea nemților de la defensivă la ofensivă, dar aceasta va fi cu atât mai bine pregătită.

În Extremul Orient, lupta începe acum pentru stăpânirea Oceanului Indian. De fapt, Australia a fost aproape izolată, căci liniile de navigație ce uneau acest Dominion cu India, nu mai prezintă nici o siguranță...

La Londra, toate înfrângerile suferite au deprimat mult și opinia publică și Guvernul, și față de India s-a intrat pe cale concesiunilor. Se reamintește, că deja în 1940 s-a promis Indiilor situația de „Dominion“

(cu un Guvern național independent). Reforma trebuia însă realizată *după război*. Acum Guvernul M. Sale se declară gata să pășească *de pe acum*, la concretizarea făgăduielilor date, cu rezerva intereselor apărării Imperiului. Cripps a primit misiunea să meargă în Indii și să studieze problema la fața locului. Pe timpul lipsei lui, Antonică Eden îi va ține locul în Cameră, ca leader. Moscova pierde însă pentru câțva timp pe cel mai bun avocat al său, la Londra...

În Camera Lorzilor s-a ridicat chestiunea Palestinei, Senioriile Lorzilor socotind că ovreii nu sunt destul de protejați împotriva arabilor. Au găsit și momentul, Lorzii, să ia în mână interesele ovreilor... Guvernul a răspuns că Anglia are nevoie în Orientul Apropiat, *amenințat*, de concursul tuturor, prin urmare și de al arabilor...

Americanii au întreprins mari lucrări de apărare la Panama („*mieux vaut tard que jamais*“!): 2 000 de ingineri și 50 000 de lucrători au fost puși la lucru...

Nemții au înființat o Bancă Centrală de Emisiune, în Ucraina. Banca va emite carboame, va îngriji de schimburile cu străinătatea și va reglementa distribuția creditelor. Înființarea acestei bănci face parte din planul de organizare economică a teritoriilor rusești ocupate de germani.

Starea Regelui Suediei e mai puțin bună... Înaltul pacient duce 84 de ani în spinare și operația la care a fost supus e din cele mai grele.

Presa bulgărească, în unanimitate, vorbește cu recunoștință despre prietenia bulgaro-română (!!) cu prilejul ajutorului pe care Guvernul nostru l-a dat inundațiilor de la Vidin: bărci de salvare, ospitalizare pe teritoriul nostru a sinistratilor și... 300 000 leva! Cât timp are să-i țină prietenia pe bulgarii noștri?

Cataclismul apelor Dunării, al căror nivel a întrecut cota cea mai ridicată în ultimii 20 de ani, începe să ne supere și pe noi. La Giurgiu mai lipseau ieri 12 centimetri pentru ca apele să inunde depozitele de zahăr ale Societății „Danubiana“. S-a evacuat tot la timp. Apele au trecut peste diguri și chiar dacă nu le-au luat, va rămâne atâta apă în spațele lor (din lipsă de pompe suficiente) încât nici o însămânțare nu va putea fi făcută în primăvara aceasta...

Cancicov a depus raportul său și așteaptă să fie chemat de Mareșal, pentru ultimele înțelegeri — dacă se va ajunge până acolo. Se zice că Cancicov va fi numit ministru fără portofoliu și președinte al Delegației Economice, cu drepturi de conducere și îndrumare a Departamentelor Economice. Mareșalul Antonescu cere în fruntea acestor departamente oameni „cu experiență dovedită“, nu diletanți sau teoriticieni care să facă experiențe. E mai mult ca sigur — în cazul în care planul Cancicov va fi adoptat — că mai toți miniștrii Economiei vor fi schimbați. Antonescu e foarte supărat pe Dănulescu, „un caraghios care a compromis regimul“, și pe Marinescu care i-ar fi dat date statistice false, cu prilejul ultimei sale vizite la Hitler. Führerul a reproșat Mareșalului că România nu și-a îndeplinit angajamentele sale economice și i-a dovedit că cifrele cu care venise de la București nu erau exacte... La înapoiere, a fost o scenă violentă între Mareșal, Marinescu și finanțistul Stoenescu. Mareșalul a urlat. Miniștrii au răspuns că ei avuseseră dreptate, dar că la Cartierul lui Hitler nu se ținuse seamă *de importurile clandestine din România...* „De ce nu mi-ați dat o statistică privitoare la aceste importuri?“ — „Fiindcă — au răspuns miniștrii — dacă am fi avut o statistică, ele n-ar mai fi fost clandestine! Le-am evaluat grosso modo și global, socotind după unele cazuri descoperite și împiedicate!“ Și aveau dreptate miniștrii... Dar cine ne conduce! Un paranoic autoritar, care nu știe nimic și crede că le știe toate... A avut dreptate Pflaumer când a spus Mareșalului: „O țară *nu se comandă*, o țară *se conduce!*“ Cu regimul cazon, o fi bine din punct de vedere politic (?), dar din punct de vedere economic mergem direct la faliment...

Cei care au vorbit în ultima vreme cu Mareșalul îmi povestesc că e furios pe marea industrie, care câștigă prea mult (vai de ea!) și că va crea uzine de Stat, în fiecare ramură și că industriile particulare vor trebui să-și conformeze prețurile cu ale fabricilor oficiale! Industriașii vor fi încântați, căci prețurile Statului vor fi mult mai ridicate ca ale lor! Antonescu vrea ca industria să-și scadă prețurile și cu logica care-l caracterizează a spus lui Manolescu-Strunga că principala lui preocupare în momentul de față (pe terenul economic!) *e sporirea salariilor muncitorilor!!!* Și asta face demagogie...

Mareșalul s-a mai declarat entuziasmat de agricultura sovietică... Colhozurile l-au umplut de admirație, căci randamentul unui hectar în Ucraina¹ sub ruși, a fost de 4 000 kg la un hectar (graminee) în loc de 800, la noi... Avantajele culturii mari, ale mecanizării, ale raționaliză-

¹ Cernoziomul din Ucraina nu se poate compara cu pământurile noastre argiloase sau istovite...

rii și ale selecției semințelor sunt mari; nu era nevoie de experiența colhozurilor — dar cum împacă Mareșalul dorința lui de ridicare a muncitorilor, cu regimul sovietic care a transformat „omul” într-o mizerabilă și prăpădită unealtă? Logică, și aci.

Pe un raport al generalului de la Finanțe, Mareșalul a pus rezoluția: „Dl Stoenescu vrea să facă pe Schacht; să se mulțumească să prezideze *deocamdată* Delegația Economică...”. Tot logica cazonă...

La ultima sa călătorie la Marele Cartier german, Antonescu a remis lui Hitler un Memoriu privitor la drepturile României și la reacția produsă în Ardeal de spurcatul Arbitraj de la Viena din 1940. În acest memoriu, Mareșalul afirmă că *chestiunea Transilvaniei e și va fi mai importantă pentru pacea Europei decât a fost chestiunea Coridorului polonez...* Maniu și Brătianu (Gheorghe), care au citit Memoriul au declarat că a fost foarte bine redactat, și că ei nu l-ar fi conceput altfel... Ce peltea trebuie să fie!

Schimbarea de Guvern la Budapesta nu schimbă nimic, în realitate, și în politica maghiară. Tot aceeași oameni, magnații și asociații lor o-vreii, trag sforile. Bárdossy era prizonierul lor — actualul Guvern cu Kállay în frunte e compus din oamenii lor de paie... La Berlin, schimbarea de Guvern de la Budapesta n-a produs nici o impresie, nici o reacție. Cunosc, se vede, și nemții dedesubturile politicii maghiare...

Numai să continue, fie și cu reticențe, Kállay politica lui Bárdossy... Mareșalul Antonescu spunea cuiva: „Dea Dumnezeu să nu trimită ungurii tot atâți soldați pe front, cât noi!” Această exclamație ca și Memoriul înaintat lui Hitler la ultima vizită, *dovedesc că Antonescu nu are în buzunar, cum s-a spus, Ardealul ce ni s-a furat*. Și că mai are de furcă ca să-l obțină... Dar putem socoti, că azi, conjunctura ne e favorabilă nouă... Dar vorba românului, „toamna se numără bobocii” și vor mai trece multe veri până să vină toamna pe care o așteptăm noi...

Pentru campania viitoare în Rusia, centrele noastre de aprovizionare vor fi la Nicolaev. Nemții ne-au însărcinat pe noi să normalizăm calea ferată care leagă Odessa de Nicolaev, cale ce n-a fost normalizată până acum.

După manifestările legionare de care s-a ciocnit Petrovici în inspecția lui de la Cernăuți și de la Iași¹, și după Consiliul de Miniștri care a urmat, s-au luat măsuri drastice. S-au concentrat și s-au trimis pe front cu recomandații speciale de însărcinări în prima linie (ca să nu se mai întoarcă!), vreo 360 de tineri...

Zilele trecute a fost concentrat și Ion Sân Georgiu, locotenent în rezervă, în vârstă de 52 de ani și trimis și el pe front. Desigur nu ca legionar, căci legionar n-a fost și nu e (dimpotrivă, era să-l omoare Verzii) — dar probabil pentru altă vină, căci lichea și escroc cum e, e capabil de orice...

Convins însă că fusese concentrat și trimis pe front ca să fie ucis, Sân Giorgiu s-a dus la Statul Major și în fața mai multor ofițeri a protestat cu vehemență împotriva concentrării lui, dată fiind vârsta sa și situația sa de profesor universitar (conferențiar de Germană). Protestele sale n-au servit însă la nimic. Ofițerii au declarat că „așa era ordinul” și că nu pot schimba nimic. Sân Giorgiu s-a înfuriat, a dat cu pumnul în masă și a strigat: „Așa? Ei bine, *veți primi ordin de la Legația germană să mă desconcentrați!*” Ofițerii au încheiat proces-verbal și au dat pe Sân Giorgiu în judecată. Procesul s-a instruit în 3 zile și judecata a fost pronunțată aseară, după o oră de dezbateri: 6 ani de temniță grea, degradarea și pierderea drepturilor politice, prin urmare și a catedrei sale...

Severă sentință, dar meritată *prin tot trecutul său*, de pușlama care și-a bătut joc de lume...

Și atunci să ne punem întrebarea: Cum a fost îngăduit acestui domn, *sub regim de cenzură*, să-și scoată de doi ani de zile fițuica săptămânală *Chemarea Vremii* în care șantaja pe cine nu-i da bani?

Manolescu-Strunga povestea ieri la dejunul Miliardarilor că Direcția generală a P. T. T. îi cerea 4 milioane 1/2 lei pentru plata funcționării unui post telefonic pe care-l instalase la Strunga pe vremea cât a fost ministru... Și mai povestea că armata a luat posesie de moșia sa, a ciopârțit-o de doi ani de zile construind tranșee, cazemate și câte și mai câte, așa încât i-a stricat toate rosturile — ceea ce n-a împiedicat fiscul să i-o evalueze la recensământ la 2 1/2 milioane lei venit... „Les melheurs d'un prevaricateur” — titlu de roman...

---

¹ La Iași, la unul din licee, când Petrovici a intrat în clasa a VII-a sau a VIII-a, toți elevii în picioare au intonat cântece legionare...

Într-un Consiliu de Miniștri, ținut ieri sub președinția Mareșalului Antonescu, s-a hotărât să se însemne pe fiecare sapă, cazma, furcă etc. *prețul inclusiv taxele*, ca lucrătorii rurali să nu mai poată fi speculați... Cu ce se ocupă Conducătorul Statului!!! Cum să meargă lucrurile bine?

Ministerul Agriculturii a înființat 36 de premii în sumă totală de 700 000 lei pentru stărpirea ciorilor. Măsură excelentă, dar care a scăpat inițiativei Conducătorului, căci n-a fost propusă în Consiliul de Miniștri!...

Se vorbește de trimiterea lui Gr. Carp la Berlin, ca împuternicit economic (post analog cu al lui Neubacker la noi). Cred că Carp nu va fi prost să primească să-și rupă șalele acolo... Aici, la Banca de Credit și în consilii câșigă bani buni...

Înainte de a se gândi la Carp, Antonescu ar fi propus postul lui Resmeriță, dar acesta a cerut titlul de ministru și Antonescu n-a vrut să i-l dea...

Vineri 13 martie. Pe fronturi același ritm: continuă să meargă prost pentru anglo-ruso-americani. Pe frontul rusesc, bolșevicii sunt pretutindeni respinși cu mari pierderi pentru ei; pe toate mările submarinele și avioanele germanilor, italienilor și japonezilor scufundă vase inamice; în Extremul Orient, pare că viitoarea ofensivă japoneză se îndreaptă spre Australia...

Subsecretarul de Stat din Washington, Summer Welles a declarat oficial că Franța s-a obligat (?) față de Statele Unite să nu tolereze debarcarea de japonezi în Madagascar...

Apropierea japonezilor de granițele Indiei și declarațiile oficiale de la Londra, precum și apropiata sosire a lui Cripps, au înviorat pretențiile naționaliste pe Valea Gangelui... Întruniri și congrese în perspectivă — cu amenințarea inamicului, la poartă. Au și început evacuările: de la Calcutta, din 2 milioane de locuitori au fost evacuați 500 000... Au fost evacuate de asemenea Karaci și Colombo, în Ceylon... Pretind nemții.

Papen pleacă la Berlin să se consoleze că n-a fost ucis la Ankara...

În Iran, situația e critică — spun nemții. Anarhia domnește pretutindeni. Rușii nu se înțeleg cu englezii și se vrăjmășesc chiar... Nu degeaba a declarat Stalin, mai deunăzi că „Sovietele n-au aliați“! (Butada fusese provocată de lipsa ajutorului anglo-american...). În tot cazul, colaborarea anglo-rusă a dat greș în Persia, unde inerția britanică nu parvine să domolească exacțiunile sovietice...

Dunărea s-a revărsat și în Ungaria. Telegramele de azi pretind că peste 70 000 hectare de culturi au fost inundate. De *culturi*? Greu de crezut... În tot cazul ungurii vor fi siliți să-și mai pună apă în vin...

O serie de primari rurali, prinși cu ocaua mică au fost trimiși în la-găr. Bieții rurali! De urbani însă nu se ocupă nimeni și în fruntea Bucureștilor stă tot primarul Florescu, dat în judecată de Comisia Specială (care anchetează gestiunea Ministerului Armamentului) — pentru ne-reguli mai serioase ca cele comise de primarii din Râșnov sau din Christeștii Botoșanilor...

S-a înființat un „Institutul pentru Istoria Națională“, anexat la catedra lui Giurescu de la Facultatea de Litere din București. Ne lipsea...

Anarhia vremurilor permite cele mai îndrăznețe întreprinderi. Doi pun-gași, îmbrăcați unul în uniformă de soldat român iar celălalt în uniformă de soldat german, s-au prezentat în mai multe case și au rechiziționat în numele armatei, ghiozdanele și geamantanele de piele... Rechiziționații s-au supus, căci la toate mizeriile impuse zilnic de regim se așteaptă oamenii... Un comunicat special destăinuiește pungășia și cere victimelor să se adreseze Poliției. Frumoasă consolare pentru cei păgubiți!

La Londra se distribuie de câțva timp pâine făcută din făină amestecată cu *pălăgele roșii*! Se zice că e foarte bună și că va fi introdusă și la noi!

Dl Pană, subsecretar la Agricultură, a promulgat un decret-lege pentru reglementarea arendărilor de pământ... în viitor. Dar prin acest decret, declară inatacabile contractele existente și abrogă art. 27 din

Legea Agrară (1921) pe baza căruia se puteau rezilia contractele leonine încheiate prin abuz și necorespunzătoare intereselor generale agrare. Dl Pană e arendaș a 5 moșii, în Ialomița și Brăila... Regimul primenirii morale!

„Incopul“ a deschis o frumoasă expoziție. Un Consiliu de Miniștri, ținut ieri, a luat act de „reînvierea Cooperației“ la noi. Comunicatul ne arată că de unde din totalul tranzacțiilor rurale numai un 2% se făcea în 1940 prin Cooperație, în 1941 s-au înregistrat 78 % din masa deverului. Ce aberație! Tranzacțiile prin Cooperație au crescut fiindcă cooperativele cu „Incopul“ în frunte au devenit agențiile de cumpărare și de desfacere ale Statului, care a monopolizat tot comerțul agricol și rural, dar nu fiindcă Cooperația a înviat prin impulsul regimului Antonescu. Cooperația nu se dezvoltă de sus în jos, ci de jos în sus, și jos e tot atât de moartă la noi cât a constatat-o expertul danez adus de Călinescu în 1939! Nimic nu s-a schimbat la noi: Cooperația e ce a fost — adică zero — și minciuna continuă să domnească!

Că „Incopul“ o fi lucrat bine în contul Statului, e altă chestiune — foarte discutabilă — dar să nu se vorbească de *reînvierea cooperației*!

O bombă a explodat azi-noapte la Gara de Nord și a ucis sau rănit mai multe sute de călători, mai toți soldați. Singurul ziar care dă știre e *Curentul*, celelalte sunt mute. Mute de ce? Ordin de la Cenzură? Atunci cum a publicat *Curentul*? De altminteri informația *Curentului* e lipsită de claritate și de orice comentariu...

Ne vin păsările de primăvară: se zice că ar fi fost ieri două alarme la Ploiești și alta la Buzău. Unii spun că s-a tras, alții că n-au fost totuși văzute avioane inamice... Se mai zice că Odessa ar fi fost crunt bombardată. Se spun atâtea — or fi și știrile acestea de valoare altora, care contribuie numai să demoralizeze lumea...

Sâmbătă, 14 martie. Ionel Boambă vine la mine cu o știre foarte proastă: combinația Cancicov a căzut în apă! Dacă știrea e adevărată, e o nenorocire — nu că ar fi fost Cancicov cine știe cine, dar planul lui, alcătuit pe bazele bunului simț și al experienței altora, ar fi putut consolida Statul pe marginea prăpastiei și salva ce mai este de sal-

vat în această dezmoștenită țară... Boambă crede însă, că *planul* de coordonare economică propus de Cancicov ar fi fost reținut de Antonescu, dar dat pentru punere în aplicare ignorantului și ne-experimentatului general Stoe-nescu (!!!), omul secăturii de Ică... Deoarece Mareșalul nu s-a înțeles cu Cancicov, e probabil că planul lui, dacă a fost adoptat, n-a fost adoptat decât ciuntit. Ciuntit, și pe mâna lui Stoenescu cu „etapistul“ [Mircea] Vulcănescu la spate și cu Ică, colac peste pupăză — apoi stăm bine!

Afurisită climă mai avem și noi? După o zi de primăvară joi, ieri iar-nă din nou! Joi la orele 16 erau + 10° — ieri la aceeași oră – 5°! Dintr-o zi la alta 15 grade de diferență! Ieri-seară a fulguit, în Ardeal a nins! Azi-dimineață – 6°, acum (orele 10), bate soarele de primăvară! Azi e prima adevărată babă (1 martie stil vechi), babă cu soare dar cu dinți!

Abia am scăpat de ororile unei ierni siberiene, și iată că vin pacostele primăverii: inundațiile! Dunărea a crescut cu 7 metri peste nivelul ei normal. La Giurgiu, și în toată regiunea bălților se anunță revărsări mari. Fabrica de zahăr „Danubiana“ e sub apă. În Banat, Bega a ieșit din maluri și e prăpăd... S-a trimis armată română și germană în ajutorul populației înecate... Tot lucruri bune...

Ziarele de azi-dimineață publică două comunicate:

1) În edificiul palatului administrativ C.F.R. (în construcție în fața Gării de Nord), într-o sală amenajată la parter ca adăpost pentru soldații și țărani veniți de cu seară să ia trenuri dimineața, au izbucnit pe neașteptate, noaptea de joi spre vineri, la orele 2, *gaze și flăcări*. Din 200 de oameni adăpostiți acolo, 103 au fost răniți (arși) și internați la spitale...

Din acest comunicat ar reieși că n-a fost o explozie de bombă, cum s-a spus ieri, și că n-au fost morți... Asupra *cauzei* care a provocat invazia de gaze și flăcările, nu se spune nimic; „o anchetă este în curs“...

2) Al doilea comunicat previne populația să *nu se atingă de baloanele ce ar putea cădea în oraș*, deoarece firele metalice ce atârnă de ele s-ar putea încărca cu electricitate din contactul lor cu cablurile tramvaiului și electrocuta pe imprudenți, *sau determina aprinderi de gaze*. Populația este invitată, în cazul unei aterizări accidentale de baloane să prevină autoritățile, care vor trimite specialiști obișnuiți cu manipularea unor asemenea aparate...

Să fie o legătură între cele două comunicate? Pe Bulevardul Dinicu Golescu trece un tramvai... Până acum n-am putut afla nimic precis — și la fața locului nu se poate pătrunde... Regimul ocultismului și ermetismului! Să-l ia dracul!

Primul ministru al Japoniei, Tojo, a sfătuit la Radio pe indieni și pe australieni să încheie pace separată, rupându-se din Imperiul Britanic. Japonia le garantează independența completă și integritatea teritoriului. Altfel, ambele țări vor fi expuse la ororile războiului pe teritoriul lor. Două escadre au și pornit, cu trupe multe japoneze, spre Port-Moresby, în Noua Guinee. Port-Moresby va fi baza navală de unde forțele japoneze vor ataca Australia...

Înfrângerile engleze și ademenitoarele propuneri japoneze au produs — spun telegramele Axei — impresie mare și în Indii și în Australia. În Indii, deocamdată agitație destul de intensă, dar haotică. În Australia în schimb, curentul pentru încheierea unei păci separate câștigă zilnic teren. O propune pe față, în întruniri tot mai populate, Alan Raymond, președintele „Asociației pentru Independența Australiei”... Australia se vede într-o stare disperată: marina i-a fost distrusă; jumătate din puținele ei trupe sunt în Africa și în Iran sau în Siria; tăiată de restul lumii, ea nu poate conta nici pe ajutorul Angliei, nici pe cel al Americii...

Înainte de a fi pornit la drum, misiunea lui Cripps pare deja compromisă. Toate vocile care se ridică în Indii cer *înfăptuirii și libertate* imediate: în făgăduielile Angliei nu mai crede nimeni, după experiența făcută în ultimul război...

În Iran, pare că rușii procedează la bolșevizarea întregii țări, fără ca englezii să li se opună. E drept că o afirmă nemții, poate numai ca să doboare și mai mult prestigiul Angliei în fața lumii...

Comunicatul german de ieri afirmă că puternice forțe sovietice au fost nimicite la est de Harkov și în regiunea Donețului.

Japonezii au ocupat orașul Medan, capitala Insulei Sumatra.

La Berlin se crede că, sub presiunea Statelor Unite, Brazilia va declara război Puterilor Axei. Presa germană adaugă că intrarea Braziliei în luptă nu va modifica întru nimic șansele războiului...

Starea Regelui Suediei e satisfăcătoare — declară buletinul medical de ieri. Puterile pacientului revin și pofta de mâncare... Să mai așteptăm, căci cazul e grav...

Un cârciumar din strada Țepeș-Vodă a fost asasinat. E al 3-lea asasinat, în București, într-o săptămână. Mergem bine. Premenirea morală, sub auspiciile masacrelor de la Jilava...

Cine o fi urmărind cu atâta ură pe ovrei. După toate câte li s-au întâmplat, acum se iau cele mai severe măsuri împotriva „camuflării proprietăților și drepturilor evreiești” — ca și cum proprietățile nu ar fi fost ale lor, ca și cum *ca oameni*, n-ar mai avea nici un drept!

În același timp va apare un decret prin care se va lua ovreilor dreptul să mai locuiască în București în centrul orașului (Culoarea de Galben)...

Să nu plătim într-o zi scump, toate aceste nebunii...

Am fost toată viața mea antisemit — dar acum, în față de atâtea nedreptăți, simt cum devin pe zi ce trece, filo-semit!

Duminică, 15 martie. Baba de ieri și baba de azi nu s-au arătat prea posomorâte și au lăsat soarele să iasă puțin din nori. Dar ne-au arătat dinții: termometrul se joacă în jurul lui zero grade. Și iarna se joacă cu noi...

Mi se confirmă din toate părțile eșuarea tratativelor Cancicov. Totul s-ar fi terminat cu schimbul a două scrisori, care a urmat depunerea raportului lui Cancicov. După ce a citit raportul, Mareșalul a scris prima scrisoare cerând lui Cancicov precizări asupra unor anumite abuzuri semnalate de el, și numele colaboratorilor *experimentați* pe care ar fi dorit să-i utilizeze. Cancicov, care din informațiile sale și din chiar tonul scrisorii pricepuse că propunerile sale nu erau să fie acceptate — a răspuns foarte scurt că, în ce privea prima întrebare nu putea da precizări, dar putea pune pe Mareșal în măsură, dacă o va cere, să descopere și el, cu firul cel bun în mână, abuzurile de care se izbise dânsul — iar cu privire la a doua întrebare, că ea nu se putea pune decât după ce planul său ar fi fost aprobat...

Cancicov a scris și a plecat la Sibiu unde socru-său Crăiescu (tatăl vitreg al Georgetei) e bolnav pe moarte. Țin aceste informații de la Crețeanu, care, la rândul său le ținea direct de la Cancicov...

Pare că combinația Cancicov a fost torpilată de Ică, care a priceput că azi economicul nu poate fi despărțit de politic și că numirea lui Cancicov în fruntea îndrumării economice a Guvernului ar fi însemnat în realitate înscăunarea acestuia în fruntea întregii activități guvernamentale și prin urmare decapitarea lui, a lui Ică. „Conștiința mea“, cum îl numește Mareșalul pe Ică, a reacționat cum era de așteptat și toate planurile cu Cancicov au căzut baltă...

E păcat, căci planul era bun. Așa cum sunt întocmite, lucrurile vor merge tot mai prost. Zvonul că planul Cancicov a fost adoptat, dar încredințat pentru execuție generalului Stoenescu, nu e adevărat. Generalul Stoenescu a fost confirmat președinte al Delegației Economice, în calitate sa de ministru de Finanțe, fiindcă Delegația a fost repusă în funcție și a fost totdeauna prezidată de ministrul de Finanțe. Delegația Economică a fost însă lăsată cum era, adică fără plan și fără autoritate... Și Crețeanu mi-a confirmat rezoluția Mareșalului cu „generalul Stoenescu se crede Schacht“, rezoluție ce nu pare a sublinia nici multă stimă, nici multă încredere din partea Conducătorului pentru ministrul său de Finanțe. Circumstanțele vor impune însă Guvernului, cu sau fără Cancicov, un plan de coordonare economică, căci altfel vacile de muls vor pieri toate...

Prat, ministrul Spaniei la Ankara, în treacăt prin București, a dejunat ieri la noi și ne-a povestit de la turci. Nu încapă nici o îndoială că atentatul de la Ankara a a fost îndreptat împotriva lui Papen și că a fost săvârșit din inițiativa Sovietelor. Mulțumită politicii turcești, care „se pricepe“ în dezlegarea limbilor, s-a putut afla un complot întreg ale cărui fire merg prin Consulatul sovietic din Istanbul până la Ambasada rusească din Ankara. Scopul urmărit era distrugerea relațiilor de prietenie dintre Germania și Turcia, provocarea unui ultimatum nemțesc și crearea unui front în Tracia, fie și numai de amenințare, silind însă pe germani să arunce 15–20 de divizii pe Maritza și să slăbească astfel frontul rusesc...

Ca să tulbure pe de altă parte stările interne din Turcia, planul complotului mai prevedea și uciderea succesivă a lui Ismet İnönü (Președintele Republicii), a lui Saracioglu (ministrul de Externe), a lui Menemcioglu (secretarul Ministerului Afacerilor Străine), a mareșalului Ciakmak (șeful Armatei) și altor personalități politice. Se urmărea astfel o schimbare totală de regim, înlăturarea elementelor politice antisovietice și posibilitatea instituirii unui Guvern filo-moscovit, obținut în zăpăceala momentului prin presiunea englezilor...

Papen și soția sa au scăpat ca prin minune. Mantaua d-nei von Papen a fost împrăștiată cu firimițe de carne și cu sânge din trupul asasinului... Explozia a fost atât de violentă încât perechea Papen a fost trântită la pământ și Papen s-a ales cu o otită traumatică... Din instrucție s-a aflat că ucigașul nu știa că duce în brațe o bombă explozivă: i se spusese că era o mașină de invenție nouă, care degaja, prin apăsarea unui buton, *raze ultra violete care omorau la distanță fără zgomot și fără urme*. În această ipoteză (să fie adevărată?) individul ar fi apăsător pe buton prea devreme, socotind prielnică distanța pentru desfășurarea razelor!!!

Din el, n-a mai rămas, după explozie, decât un picior, pălăria... și organul sexual zvârlit și lipit de un zid!!! Organul sexual, *lipsit de circumciziune*, a permis să se constate imediat că asasinul nu era turc — iar pălăria asasinului ar fi dus la identificarea lui. Omul era un sârb de la Uscul, trimis toamna trecută la Moscova *să facă școală de terorism*, dar se vede că n-avea vocație, sau că a învățat prost, căci s-a încurcat în executarea misiunii sale...

Afirmațiile *Ivestii* de la Moscova, reproduse de presa și de posturile de radio anglo-americe, cum că complotul a fost înscenat de Gestapo-ul german, sunt copilărești, povestește Prat, față de materialul adunat de Poliția turcească și care va face obiectul unei publicații speciale...

În afară de amănuntele atentatului, Prat ne-a mai spus lucruri interesante. Turcii, întrucât se poate vorbi de opinie publică la ei, nu sunt animați decât de un singur sentiment: ura împotriva Sovietelor. Alianța cu Anglia a fost populară cât timp Rusia a fost de partea Germaniei, așa încât turcii vedeau în englezi apărătorii lor împotriva Sovietelor. De când au dat însă mâna cu bolșevicii, sentimentele poporului s-au schimbat cu totul. Clasele superioare au început să-și aducă aminte că Anglia a fost constant în cursul Istoriei inamica Turciei (cum rămâne cu atâtea împrejurări în care Sultanii s-au folosit de sprijinul britanic împotriva Rusiei?) și și-au mai adus aminte și de camaraderia de arme cu nemții în războiul din 1914–1918. Papen, care a servit în armata turcească (în misiune, pe vremea când era militar), a păstrat multe prietenii printre ofițerii superiori turci, și cu dibăcia lui, a știut să se folosească de ele. Azi, se poate afirma că în Turcia, armata este toată filo-germană, iar lumea politică anti-sovietică. *Nimeni nu vrea război*. Prat crede, că dacă ar fi să intre în război, *Turcia n-ar intra decât contra Sovietelor, prin urmare alături de nemți...*

Ismet Inönü se bucură de o autoritate și de o popularitate poate și mai mare decât Kemal... Autoritatea i-a dat-o inteligența lui și puritatea moravurilor sale: foarte religioasă, duce o viață de sfânt, cu atât mai im-

presionantă cu cât e pusă în opoziție cu destrăbălarea lui Kemal. Popularitatea, i-a dat-o purtarea sa față de sentimentele religioase musulmane, atât de persistente în straturile mulțimii. De unde sub Kemal nici un soldat turc n-avea voie să intre într-o giamie, acum în fiecare vineri, trupele asistă la serviciul religios, în formații comandate de ofițeri și în mare ținută... De unde Kemal dărâma giamiile, Ismet İnönü le repară și le înzestrează din nou... O reacție împotriva „modernismului” și „occidentalismului” își face drum. Portretele foștilor demnitari, cu fes și cu stambuline au reapărut prin case, vinul și carnea de porc încep să fie din nou îndepărtate de pe mesele musulmane. Titlul de pașă, de bey, au apărut din nou. În fine numele de familie impuse de Kemal continuă să fie întrebuițate în relațiile oficiale, dar în intimitate vechiul sistem de denumire a reintrat în uz. Mareșalul Ciakmak ar fi aproape ofensat dacă în conversație ar fi interpelat cu „Domnule Mareșal Ciakmak” și nu i s-ar spune Fevsi-Pașa...

Prat mai pretinde că în Siria, englezii și gaulliștii nu se înțeleg deloc, că între soldații francezi și britanici sunt bătăii continue ce merg până la omor... Și în Egipt, atmosfera ar fi cu totul neprielnică englezilor. Soldații neozeelandezi și australieni jefuiesc fără rușine și în ziua mare prăvăliile din Cairo și Alexandria și populația indigenă îi urăște de moarte. Acum în urmă, Guvernul egiptean a trebuit să suprimе reprezentațiile de cinematograf din cauza manifestațiilor anti-engleze. Spectatorii aclamau pe Hitler, „salvatorul Egiptului” din ghearele britanicilor...

Ambasadorul japonez la Ankara ar fi spus lui Prat că la vară armata Mikado-ului va ataca Vladivostokul și pe ruși...

Tot ce povestește Prat trebuie luat cu oarecare rezervă, dar chiar cu această rezervă, din spusele lui se pot trage concluzii interesante...

De pe front vești contradictorii. Comunicatele germane pretind că atacurile înverșunate ale rușilor pe Doneț și în peninsula Kerci au fost respinse cu mari pierderi pentru sovietici. La Kerci ar fi fost respins în ziua de 13 un mare atac, în care rușii ar fi pierdut 46 care blindate. La Statul nostru Major (după câte îmi spune Cernescu că ar fi aflat de la generalul Tătăranu), ar fi venit știrea că ai noștri au mâncat din nou bătaie, tocmai în ziua de vineri... Rușii ar fi năvălit cu enorm material motorizat (e de necrezut ce stocuri inepuizabile au...), pe care l-ar fi trecut peste strâmtoarea Kerci-ului înghețată. De o fi așa, vor face nemții ce trebuie ca să restabilească situația — dar ar fi vreme să-și sporească forțele pe front și să opună ce trebuie sălbaticilor...

Buletinul german anunță că de la 6 la 12 martie au fost doborâte 209 avioane rusești, contra 9 germane. De la începutul campaniei de iarnă, sovieticii ar fi pierdut 3 134 de avioane... Tot întrebarea: de unde mai scot?

Japonezii termină cu ocuparea Sumatrei. La ordinea zilei în tactica lor, pare să fie acum încercuirea Australiei prin tăierea tuturor căilor ei de comunicație maritimă cu Anglia și cu America. Se urmărește astfel o pace separată cu Australia, înainte de începerea unei acțiuni împotriva Indiilor sau a Siberiei. Atitudinea Australiei nu se desenează până acum...

Între Italia și Germania au fost semnate mai multe acorduri menite să reglementeze schimburile economice până la sfârșitul anului 1942, între cele două principale Puteri ale Axei. La baza lor stă principiul unei strânse colaborări în fabricarea armamentului și a munițiilor de război.

Banca Românească a ținut ieri o adunare generală extraordinară în care și-a sporit capitalul ei de la 400 milioane la un miliard lei. Înainte de toate pentru motive fiscale...

Societatea „Lares” și-a reînceput ieri cursele regulate și zilnice între București — Budapesta și Viena. Să se fi sfârșit iarna?

Ieri s-a slujit un parastas în pomenirea lui Titulescu și astăzi altul în a lui Nae Ionescu. N-am fost nici la unul nici la altul. Pentru *ce* m-aș fi dus la al lui Titulescu, și pentru *cine* la al lui Nae Ionescu?

Pandit (să nu se citească „Bandit”) Nehne, șeful iridentiştilor hinduși a început să țină întruniri împotriva englezilor. Un semn al timpurilor. Între populația hindusă și poliția britanică au avut loc mai multe ciocniri. Morți și răniți. Asta s-a mai văzut...

Panică la New-York: un obuz a căzut și s-a înfipt în al 30-lea etaj al imobilului „Equitable Building”, unul din zgârie-norii metropolei americane. Americanii au crezut că era o bombă aruncată de nemți și

s-au speriat. Le-a trecut însă spaima după ce au aflat că era vorba de un obuz al apărării antiaeriene, căzut unde nu trebuia...

Luni, 16 martie. Știrea adusă de Cernescu de la Statul Major, despre o înfrângere suferită la Kerci, nu pare exactă. Colonelul Olteanu¹ (care mi-a dat totdeauna informații exacte) mi-a telefonat azi-dimineață că într-adevăr a fost un atac mai violent din partea rușilor în peninsula Kerci, dar că nemții au adus repede forțe suficiente și că situația s-a restabilit cu mari, foarte mari pierderi pentru sovietici. Olteanu a adăugat să n-am nici o grijă pentru frontul oriental, *căci toate sunt în regulă, și totul merge cum trebuie...* Pe de altă parte Comunicatul german de aseară e categoric: toate atacurile în regiunea Donețului și a Kerciului au fost respinse cu mari pierderi pentru ruși, care numai la Kerci au pierdut în ziua de 14 martie, 42 de care de asalt din circa 80 cu câte atacaseră.

Concluzia de tras, în ce privește informația lui Cernescu, este că sau dânsul n-a înțeles ce i-a spus Tătăranu², sau că nici n-a văzut pe Tătăranu și că a îmbrăcat cu autoritatea acestuia zvonuri culese prin birourile Statului Major și neîntemeiate.

Să fim deci optimiști mai departe, în ce privește situația de la Rășarit, cel puțin.

Comunicatul german de aseară mai spune că rușii au pierdut în total, în zilele de 13 și 14 martie, 138 de care de asalt.

Interesante sunt și cifrele pe care le dă cu privire la scufundările de pe coasta americană a Atlanticului, de la prima apariție a submarinelor în acea regiune. Au fost scufundate 151 de vase cu un volum total de 1 029 000 tone, *tonaj egal cu construcțiile americane în anul 1941*. În aceste cifre intră 58 tancuri pentru petrol cu capacitate totală de 442 000 tone. Au fost scufundate 58 tancuri dintr-un total de 286, adică cam a 5-a parte... Primul ministru canadian a confirmat aceste pierderi într-un recent discurs și a declarat că, dacă scufundările continuă în același ritm, și nu se găsesc mijloacele de a le opri, situația anglo-americanilor va deveni critică...

Hitler a ținut ieri un bun și frumos discurs, cu prilejul comemorării anuale a morților căzuți în războiul prezent și în cel din 1914–1918.

¹ Șeful de cabinet al generalului Pantazi, ministrul Apărării Naționale.

² Declarațiile puse de Cernescu în seama generalului Tătăranu nu corespundea de altminteri cu optimismul mie arătat de curând de acest general.

Tipul are talent, bun simț și vigoare. Nu e de mirat că inspiră atâta încredere poporului german...

Ceremonia, înălțătoare, a avut loc la Zeng-Haus (Unter de Linden), la Berlin. Ceremonii identice s-au desfășurat în toate orașele germane, pe fronturi, și în capitalele țărilor străine în care se află Reichul reprezentat. La București, dl Killinger a depus o coroană pe Mormântul soldatului necunoscut și a pronunțat o cuvântare „în genul său special“, la cimitirul militar german.

La Rio de Janeiro au avut loc manifestații zgomotoase anti-axiste (probabil organizate de comuniști, încă foarte numeroși în Brazilia). Ca să împrăștiie lumea, trupa a trebuit să tragă în mulțime...

Generalul Wavel a ținut o cuvântare foarte pesimistă la Delhi, în care a mărturisit gravitatea înfrângerilor suferite de Anglia. Ca scuze, generalul a invocat răzlețirea frontului întins pe suprafața întreagă a globului așa încât perdeaua de apărare britanică a ajuns prea subțire — precum și nepregătirea trupelor pentru războiul special ce li s-a impus. A mai spus că ar fi fost mai bine ca totalul forțelor engleze să fi fost concentrat într-un singur punct, în Orientul Apropiat spre exemplu, și să nu fi fost împrăștiat în grupuri insuficiente, în atâtea regiuni îndepărtate unele de altele... Factorul „timp“ a fost apoi continuu defavorabil englezilor, care au sosit pretutindeni prea târziu... Cuvântarea lui Wavel nu e menită să însușească spiritul combativ al trupelor britanice...

De citat următoarele declarații ale lui Wavell: „Pierdem cursa de întrecere cu timpul. La Singapore am pierdut această cursă cu 4 sau 5 ore. Japonezii au înaintat mai repede decât am crezut noi, iar întăririle noastre au sosit prea târziu...”

Agențiile telegrafice germane și italiene pretind că ar fi aflat prin Lisabona propunerile pe care le va face Cripps fruntașilor hinduși și le rezumă în următoarele puncte:

1) O declarație solemnă a Marii Britanii cuprinzând promisiunea de a acorda Indiilor statutul unui Dominion, la sfârșitul războiului actual.

2) Convocarea unei conferințe „a mesei rotunde“, care să caute soluții pentru problemele care despart azi diferitele comunități indiene.

3) Restabilirea Guvernelor regionale (azi nu mai sunt decât patru asemenea Guverne).

- 4) O foarte largă participare a hindușilor în Consiliul Vice-Regelui.
- 5) O autonomie administrativă largă, menită să pregătească Indiile pentru rolul lor de Dominion.
- 6) O organizare a armatei indiene care să asigure apărarea țării.
- 7) Participarea Indiilor la sistemul alianțelor democratice. (!!!)
- 8) Angajamentul Angliei și al Statelor Unite de a crea o puternică industrie militară în Indii (!!).

Mai sunt și alte puncte privind amnistia pentru condamnații politici, libertatea presei, libertatea de părerii etc.

Greutatea cea mare va fi să se pună cele 350 milioane de locuitori ai Indiilor de acord între ei. Într-o țară de „clase“ între care învrăjbirea merge până la declararea unora din ele atât de spurcate încât celelalte n-au voie să le atingă — într-o țară în care musulmanii, budiștii, adoratorii soarelui se vrăjmășesc de moarte, nu e nimic de făcut pe calea unirii. Hindușii nu se pot uni între ei decât într-un singur gând: ura împotriva englezilor — și într-o singură direcție: revolta. A face din aceste neputincioase stafii ale trecutului un Stat modern unitar — e pură utopie.

De azi înainte ni se va da pâine amestecată cu mălai, dar ni s-a crescut rația de la 750 grame la 1 000 grame pe zi, de om.

Tămbălăul Bibeștilor:

Îmi cade sub ochi o porcărie de revistă bucureșteană intitulată *Je sais tout* (!!) redactată de un musiu „Etienne Miculesco“, în care se lăfăiesc mutrele puțin interesante ale madamelor valahe de la „Bijou X“ până la „Aimée Y“ — toate Ioneștele, Vasileștele și alte Dumitrești! Și printre aceste flori de mahala sau de produse ale serelor îmbogățitorilor peste noapte, un reportaj fotografic, cu notițe biografice, ale fărâminoasei nunți de la Mogoșoaia. Căsătoria junelui Brâncoveanu cu matura Marina Știrbei e prezentată ca un eveniment comparabil cu unirea unui Habsburg cu o Bourbon — vorba Martei Bibescu. Pe trei coloane se înșiră numele „Prinților“ și „Prințeselor“ ieșiți din sărăcia lor, ca să chefuliască o noapte...

Și „Miculesco“ (Etienne!) îi dă în sus cu gloria „Brancovanilor“ și „Știrbeilor“! Ce glorie? Ce „Brancovan“? Ce Știrbei?

Vodă Brâncoveanu era un boier ca toți boierii, ceva mai bogat, Constantin ot-Brâncoveni, care s-a înrudit cu Matei Basarab luând de nevastă pe nepoata acestuia... Așa au ajuns Brâncovenii, Basarabi! Actualul

Brâncoveanu nu e Basarab (cum se intitulează) fiindcă Brâncovenii n-au fost nciodată Basarabi — și nu e Brâncoveanu, fiindcă tată-său a luat numele de la Zoe Brâncoveanu (mumă-sa) care era Mavrocordat și fusese adoptată de ultimul Brâncovean... Știrbei, am mai spus-o, nu sunt nici ei Știrbei, decât tot prin adopție. În realitate, toți câți erau la Mogoșoaia nu erau nici Basarabi, nici chiar Brâncoveni sau Știrbei, și cu atât mai puțin Habsburgi sau Bourboni — ci, toți, Bibești sadea, adică coborâtorii herghelgiului din Gorj, boier de clasa a 3-a!

Să ne mai slăbească cu „fasoanele“ și cu mofturile!

Marti, 17 martie. Are dreptate Hitler când spune că o asemenea iarnă nu s-a mai pomenit: zilele trecute s-au înregistrat pe frontul rusesc, la Centru – 30° și în Crimeea – 25°! La mijlocul lui martie! La noi termometrul nu s-a coborât sub – 7°, dar nici nu se ridică cu mult peste zero. Destul însă ca să se topească zăpezile și să determine prăpădul inundațiilor. Dunărea a ajuns la 8 " m peste nivelul normal. La Giurgiu, tot e sub apă. Între Oltenița și Mânăstirea (moșia Regelui) digurile au fost luate și șoseaua tăiată. Apele Argeșului s-au unit cu ale Neajlovului și au prăpădit tot. Oltul e revărsat; pe Jiu, apele au luat o parte din podurile de la Braloștița și de la Bucovăț... La Breasta, *până acum*, nu avem stricăciuni...

Pe străzile lăturalnice ale Bucureștiului, munți de zăpadă stau neatinși... Dacă cel puțin, după ce s-o curăți zăpada de pe câmp, nu s-ar pune pe ploi — să nu putem ara și semăna...

Pe frontul rusesc, bolșevicii dau mereu năvală, doar vor parveni să rupă frontul german și să câștige poziții strategice mai favorabile, înainte de începutul ofensivei nemțești, în primăvară. Și în zilele de 14 și 15, au dat mari atacuri la Centru și la Kerci — dar au fost respinși cu mari pierderi. Natural, nemții nu spun pe ale lor... La Centru, după Comu-nicatul german, rușii au parvenit să străpungă frontul, dar un contraatac nemțesc a repus lucrurile la loc, și sovieticii s-au retras pe primele lor linii, decimați. Cu tot valul de frig, soldații germani au învins și de data asta...

Dar și oamenii lui Stalin sunt de admirat: cu toate loviturile pe care le primesc, atacă în continuu. Atacurile se succed unul după altul; abia e unul respins, vine altul, în același loc. Vor avea mult de lucru nemții ca să înfrângă definitiv tenacitatea bolșevică...

Pare că Regele Suediei a scăpat: buletinul de azi anunță că bolnavul a început să-și revină în puteri și că cicatrizarea se face normal. Fenomenal bătrân!

Vizita lui Ciano a fost din nou amânată, pentru mai. Să nădăjduim că se va amâna de tot: n-ar fi politic ca licheaua să fie fluierată tocmai în București...

Ancheta de la Ankara (atentatul împotriva lui Păpen) a fost terminată. Rezultatele nu s-au publicat, dar afacerea a fost dată pe mâna Parchetului.

Rectificări și complectări:

Am citit expunerea de motive din *Monitor* privitor la ex-teritorialitatea acordată membrilor „Camerei Juridice Internaționale“. Nu se acordă această ex-teritorialitate decât *membrilor străini* ai camerei, în cazul când ar veni în misiune în România. Cu alte cuvinte, acești domni sunt asimilați cu diplomații. Așa mai merge...

În ce privește explozia de la Gara de Nord, n-a fost nici o legătură între cele două comunicate (explozia și... baloanele rățacite). Pare că n-a fost nici atentat. Explozia s-ar fi datorat unor obuze de tun Brandt: unul din ele a luat foc și au sărit și celelalte. Cel puțin asta e versiunea pe care o dau până acum oficialii...

A murit Oscar Kaufmann, în ziua de 10 martie, în Scoția. Amănunte asupra morții lui, telefonată de Boxshall lui Barbu Știrbei, prin Elveția, nu avem. Kaufmann a cunoscut zile frumoase după pacea din 1919; timp de aproape 20 de ani a fost despotul Băncii de Credit și unul din conducătorii finanței românești. Prin prietenia lui cu Mannheimer a câștigat multe milioane — dar a pierdut și multe la falimentul și la moartea prietenului său. Grăsuț, chel, curățel — neștiind să vorbească nici o limbă cum se cade și exprimându-se în consecință cu greutate, știuse totuși să-și câștige încrederea cercurilor financiare internaționale din Paris și din Londra și mai nici o afacere nu se făcea cu noi fără arbitrajul lui. Plin de defecte, poseda însă două însușiri rare: era afabil și prieten credincios. De pe urma unei soții frumoase și inteligentă, dispărută înainte de vreme — lasă un fiu cam bleg, care, zice-se, ar fi trecut în America.

Date fiind împrejurările, pentru rasa lui, poate că a murit la timp...

Junele Quaranta a venit aseară să-mi spună că turcii au semnat Pactul Tripartit! Ținea știrea din cercurile Legației italiene. Cred că e mai mult un zvon — dar ceea ce nu pare verosimil azi, poate să se realizeze mâine... Deschiderea Dardanelelor pentru flota Axei ar fi însă o lovitură formidabilă — și ar însemna sfârșitul războiului cu Rusia. „C'est trop beau“!

Ne-a venit ultimul discurs al lui Hitler (la Zen-haus) *in extenso*. Mi-a plăcut mai puțin decât în rezumatul *Agenției D.N.B.* Violențe inutile. Ieșire de prisos împotriva Guvernului din Vichy cu prilejul procesului din Riom: se face procesul nepregătirii războiului, iar nu al răspunderii declarării războiului împotriva Germaniei, cum ar vrea el! Prea vrea multe! Procesul de la Riom e idiot, căci răspunderea nepregătirii războiului nu o au numai Daladier, Gamelin, Blum, Jacomet și Guy La Chambre — o are întreg regimul politic francez, mai ales bestiile de alegători — dar declararea războiului e o chestiune mai complicată, pe care n-o poate judeca nici Curtea din Riom, nici Hitler...

A venit Puricelli la Bucureșit, foarte supărat și cu drept. Guvernul Antonescu a încheiat cu el un contract pentru construire de șosele, în valoare de aproape un miliard și jumătate. Puricelli a creat o Societate română și a și început să lucreze anul trecut (Șoseaua București — Afumați — Buzău). Societatea are cheltuieli generale, care se urcă la circa 30 milioane. Anul acesta, Mareșalul a declarat că nu dă un ban pentru șosele: totul trebuie să meargă la Armată și la Agricultură. Foarte frumos, răspunde Puricelli, dar ce se face el cu cele 30 milioane pe care trebuie să le cheltuiască pentru personalul și mașinăriile lui? Să le dea din buzunar? Deocamdată, cu Bova-Scoppa în spate, a început să se lupte cu Guvernul. A și văzut pe Bușilă — care-i dă dreptate, dar nu poate nimic. Mâine va vedea pe Antonești...

Vine de la Paris, unde se afla în momentul bombardării englezilor. Au distrus complect uzinele Renault și Peugeot (Ford) și au amorât o mie de oameni. Dar ura francezilor împotriva nemților e atât de mare, încât parizienii care n-au fost atinși de bombardament nu se sfiau să se bucure de cele întâmplare... „Sale coup pour les Boches“ — i-au spus mai mulți. La Paris sunt lipsuri mari și numeroase — nemții au luat tot. Și ce n-au luat cu hapca, au cumpărat. Nu se mai găsește *vin*, în Franța, e de necrezut! O sticlă de șampanie e o raritate...

Și în Italia, povestește Puricelli, mizeria și nemulțumirea merg crescând. „Ou est fatigué de la guerre...” Ca să-și îmbrace copiii, italiencele au nevoie de „puncte”, dar fasciștii pot să-și procure cum vor, și fără nici o restricție, cizme și uniforme... Toată lumea e sătulă *nu numai de război, dar și de fascism*, și vrea pace, și vrea să scape de tirania cămășilor negre... O spune un prieten intim al lui Mussolini și fascist de frunte! Despre Duce, Puricelli spune numai bine, dar înjură pe toți miniștrii lui, în special pe Ciano... Nu poate suferi nici pe Hitler (câte s-au schimbat în mintea italienilor!) și e convins că, dacă Hitler și Churchill ar dispărea, s-ar putea sfârși războiul numaidecât. Vorbind cu Mussolini, de curcând, Puricelli i-ar fi spus că oamenii se pot guverna numai cu dragoste și blândețe, dar că Hitler e numai ură și violență și *Ducele ar fi fost de acord cu dânsul...* Mă cam îndoiesc!

Italianii nu mai pot suporta privațiunile. Sunt foarte supărați fiindcă le-am făgăduit grâu și nu le-am dat... De unde să le dăm, dacă ni l-au luat nem-ții. Fără grâul nostru, Puricelli pretinde că italienii vor muri de foame...

Și la Berlin a început să se simtă lipsa de alimente. La cele 2 zile pe săptămână fără carne, la cele 2 „Eintopftag“ (un singur fel pentru ziua întreagă) pe lună, s-au mai adăugat 2 „Front-Tage“ pe săptămână, în care nu se mănâncă decât niște găluște de făină amestecată cu tot felul de „Ersatzuri“. Până acum, se putea mânca destul de bine în două-trei restaurante (Horcher, Bristol, Eden) deși foarte scump — dar nici în acestea nu se mai găsesc decât porcării... O spune Gogu Georgescu, capelmaistrul filo-german! Pare că toată mâncare o consumă soldații, care, ei, sunt bine hrăniți. Și tot vinul adus din Franța, îl beau tot ei probabil — căci pentru populația civilă nici vin nu se mai găsește... Am întrebat: „Se vaită oamenii?“ Mi s-a răspuns: „Nu. Toți așteaptă victoria finală, *pe care o cred apropiată* — și-și strâng cureaua!“

Miercuri, 18 martie. Creșterea Dunării a luat proporții catastrofale. Apele au ajuns la 9^m 16 peste normal. Cea mai mare creștere înregistrată, de când există la noi Serviciul Apelor a fost înregistrată la 1897: 7^m 80 peste etiaj. Se zice că în 1856 ar mai fi fost o mare creștere, dar pe vremea aceea nu aveam măsurătoare. În Giurgiu, apele au invadat cartierul dintre gară și piața Centrală, ceea ce nu s-a văzut niciodată. Ce are să ne mai trimită Dumnezeu, să ne pedepsească?

În noaptea de luni spre ieri, s-a înregistrat la București și un cutremur de gradul I, cu epicentrul la 160 de kilometri, probabil în Vrancea...

Termometrul, noaptea tot în jurul lui 0 grade. Ziua se mai încălzește. Azi-dimineață, brumă strașnică...

Nici în America nu pare că e mai bine: un uragan a devastat centrul Statelor Unite. Sunt peste 100 de morți, 600 de răniți și mii de case distruse. Și acolo sunt oamenii răi...

Pe frontul rusesc, neîntreruptele atacuri sovietice s-au prăbușit toate cu foarte mari pierderi. Tancurile și avioanele bolșevicilor, distruse, se numără cu sutele, iar morții, răniții și prizonierii cu miile. Generalul Iarnă pare că a fost definitiv învins de nemți, cu toată ultima lui efortare din zilele trecute, în care termometrul s-a coborât iar până la – 35 de grade...

Generalul Mac Arthur, tenacele apărător al ultimului colț din Filipine, a sosit în Australia, unde a fost numit comandant al forțelor americane debarcate acolo și care au să mai debarce. Această numire dovedește că rezistența în Filipine e terminată și că Australia e grav amenințată de japonezi.

La Berlin, atenția cercurilor diriguitoare e îndreptată spre Orientul Apropiat. Se urmăresc cu viu interes mișcările de trupe sovietice din Iran, spre granița turcească și reacțiile din Turcia. Trupele rusești au coborât din regiunea Tebris-ului spre sud și după ce au trecut de lacul Urmia, s-au împărțit în două coloane: una a pornit spre vest, a trecut granița Irakului și se îndreaptă spre Mosul — cealaltă a luat direcția Golfului Persic, de-a lungul graniței occidentale a Iranului. Nemții fac mare vâlvă în jurul acestor mișcări, prezentându-le ca încălcări sovietice asupra autorității britanice neputincioase. E însă mult mai probabil că înaintarea trupelor rusești să fie rezultatul unei înțelegeri, ba chiar a unei cereri a Angliei doritoare să-și libereze trupele din Iran și Irak, sau cel puțin o parte din ele, pentru apărarea Indiilor. Că englezii nu pot vedea cu plăcere pe ruși coborându-se în regiunile petrolifere din Mesopotamia și de lângă Golful Persic, este iarăși sigur — și cedarea supremației lor militare în aceste regiuni dovedește la ce „ananghie“ a ajuns Imperiul Britanic...

Dar coborârea trupelor sovietice spre sud și trecerea lor în Irak, a produs mare tulburare la Ankara. Turcii nu pot vedea cu indiferență inamicul lor secular instalat la granițele țării, de la Caucaz la Marea

Mediterană... Dacă la această îngrijorare față de ruși se mai adaugă enervarea pricinuită de bombardarea Miletului de către englezi¹ — se poate ușor înțelege evoluția politicii turcești, apropierea de Axă și zvonurile unei semnări a Pactului Tripartit... La Berlin, nemții beau lapte!

Cu prilejul unui banchet, Roosevelt, Halifax și Litvinov au ținut cuvântări pe care presa germană le comentează cu multă complezență, fiindcă căteștrele sunt pesimiste. Roosevelt a insistat asupra unirii tuturor cetățenilor (ce, nu sunt uniți?) într-un singur efort, *căci războiul extern nu se poate câștiga dacă se pierde războiul intern...* Halifax a declarat că lucrurile nu stau pentru anglo-ruso-americani atât de rău, *ca să nu poată sta și mai rău!!!* Nobilul lord a mai spus că pentru moment Rusia și China să nu mai conteze pe un sprijin prea serios și direct din partea Angliei și Americii, deoarece aceste două Puteri trebuie să-și apere Imperiile pe toate mărele globului... Litvinov-Finkelstein, în fine, a mărturisit că Generalul Iarnă a trădat pe ruși și că frontul german n-a putut fi clintit, după cum se sperase... Reprezentantul lui Stalin a cerut apoi americanilor și englezilor *să se bată* și să creeze fronturi noi... „Cu brațele încrucișate nu se poate câștiga un război. Factorul Timp e schimbăcios și lucrează când pentru unii, când pentru alții — și de obicei pentru învingători, nu pentru învinși“.

Ne-a sosit dl Vilhelm Stuckart, ministru de Stat german, în vârstă de 39 ani, și — lucru de mirare — n-a fost primit la gară nici de Rege, nici de Conducător, nici de Ică — ci de un simplu subsecretar de Stat de la Interne și, bineînțeles, de Killinger. Dl Stuckart e specializat în materiile de organizare de Stat și a lucrat la Statutul provinciilor rusești ocupate de nemți și la al Poloniei. D-sa vine însoțit de mai mulți alți specialiști — fie ca să ne dea sfaturi cu privire la organizarea Transnistriei, fie ca să învețe ceva de la dl Ică, geniu politic brevetat.

Sân Georgiu, închis la Jilava, a fost mutat într-un penitenciar civil — dar nu civilizat. La Jilava o ducea foarte bine: pentru favorurile pe care i le-a acordat, comandantul închisorii a fost mutat... Se zice că acest exces de severitate se datorește faptului că Sân Giorgiu a refuzat

¹ Acum câteva zile mai multe avioane necunoscute au bombardat orașul Milas (fostul Milet) la sud de Smirna. Cercetările făcute au dovedit că au fost avioane britanice, care se înșelaseră și luaseră Miletul drept un oraș al Dodecanezului ocupat de italieni

să semneze o cerere de grațiere ce i s-ar fi pus sub nas. Alții spun că Conducătorul ar fi luat cunoștință de un voluminos dosar din care reiese că Sân Giorgiu n-a făcut, de doi ani, decât să submineze la Berlin regimul și pe Mareșalul Antonescu în persoană...

La Curtea Marțială, când i s-a citit sentința, Sân Giorgiu a strigat: „Condamnarea pe care o pronunțați împotriva mea, e o insultă adusă lui Hitler!“ Paranoici sunt pe toate treptele omenirii...

Măine, în marea aulă a Facultății de Drept, dl Ică va face declarații senzaționale. De trei zile s-a închis să-și prepare „epocalul“ discurs. Puricelli trimisese ieri pe Bova-Scoppa să-i vorbească: ministrul Italiei a găsit însă ușa închisă — dl Ică s-a declarat bolnav și nu l-a primit. Medita... și scria. Facultatea de Drept a fost îmbodobită cu ghirlande și drapele. Declarațiile d-lui Ică vor fi privitoare la noua organizare a Statului...

Joi, 19 martie. Lt. colonel Marcel Olteanu mi-a telefonat aseară că rușii au mâncat o bătaie zdravănă la Kerci. Nu m-ar supăra deloc. Comunicatul german de ieri anunță că și în a 5-a zi de neîncetate atacuri în peninsula Kerci, sovieticii au fost sau zdrobiți sau respinși, lăsând numeroși morți și răniți pe teren, precum și un bogat material de război... Pe restul frontului, același cântec: atacuri sovietice respinse — prizonieri luați, tancuri și avioane distruse.

Vasele de război japoneze au scufundat în Oceanul Indian mai multe vapoare britanice de un tonaj total de 80 000 tone... Sunt primele pierderi pe care Anglia le suferă în Oceanul Indian, devenit și el nesigur pentru comunicațiile Imperiului...

În Australia enervarea în creștere. Se discută tot mai mult în jurul independenței complete a Dominionului și a încheierii unei păci separate. Anglia fiind prea ocupată în Indii a renunțat să mai apere Australia care a trecut în compartimentul Statelor Unite în ce privește operațiunile de război...

Nemții dau cifra tonajului anglo-saxon scufundat de la începutul războiului. E enormă: 15 975 000 de tone, rotund! Cifra de 15 pare să fie în special simpatică germanilor, căci gazetele lor mai vorbesc și de 15 000 000 (?) soldați ruși scoși din luptă (inclusiv bolile și dezertările) și de 1 587 avioane doborâte de la 1 ianuarie la 7 martie, anul acesta... Încep să nu mai am încredere în cifrele lor!

Președintele İnönü a ținut o cuvântare la Ismir (Smirna) și ministrul de Externe turc Sărăcăcioglu a dat un interviu ziarului italian *Popolo di Roma*. Și unul și altul au subliniat intențiile pacifiste ale Turciei, care *vrea* să rămână neutră. Sărăcăcioglu a instistat de astă-dată asupra prieteniei tradiționale dintre Turcia și Germania, dar a reamintit, în calitate sa de neutru, și despre pactele de prietenie pe care țara sa le-a încheiat cu Anglia și cu Rusia Sovietică. Și ministrul a mai spus că turcii voiesc prietenie și cu italienii, de care sunt legați prin atâtea interese comune în Mediterana...

Agenția Havas a dezmințit ieri înaintarea rușilor spre Irak și spre Golful Persic. Și totuși... La Ankara emoția e încă vie. Știu turcii, probabil, ce nu știe *Agenția Havas*!

Azi la ora 11,00, ședință solemnă la Facultatea de Drept. Mult așteptatul eveniment „epocal”! Ni se precizează (de ce s-o fi ținut secret până ieri?) că e vorba de „prima Adunare a Clerului și a Învățămintului român”. Dl Ică va ține discursul „epocal”, iar Patriarhul, Petrovici și alți caraghioși îi vor ține isonul... Ieri se pretindea că Ică nu va vorbi despre noua organizație a Statului, ci despre raporturile noastre cu ungurii! Așa *credea* ieri la dejun Coti Stoicescu, ministrul Justiției, *care mai mult nu știa nici el !!!*

Dl Reichs minstru Stuckart s-a întâlnit ieri „în saloanele d-lui Ică Antonescu” cu juriștii români — adică cu d. d. membri ai Camerei Juridice Internaționale, secția București. „On a dú rire!”

Epavele legionare nu se lasă. Au imprimat un scurt manifest în care înjurau pe Mareșalul Antonescu și declarau că până în 3 luni vor fi „la putere”. Manifestul s-a împărțit clandestin, printre legionari și simpatizanți (mai sunt?). Guvernul a răspuns prin arestări masive, de duminică încoace. S-au arestat și dintre „legionarii cuminiți” (grupul Dumitrescu-Borșa etc.), care până acum s-au bucurat de oarecare favoare. Cei tineri au fost concentrați și trimiși pe front, mai toți *cu scrisori de recomandare speciale*. Printre aceștia a fost cuprins și tânărul Bani Ghika, fiul mai mic al Aristitei și ginerele lui Bujoiu. Dl Bani funcționează de astă-vară ca șef de cabinet la Bușilă... În calitate sa de sublocotenent de rezervă în geniu, a fost trimis *să curețe minele rusești* pe zonă, ocupație distractivă și sigură ce se termină mai totdeauna cu

sfârtecarea... amatorului! Bușilă declarându-se neputincios față de „ordinele de sus“, Aristița s-a repezit asupra generalului Dombrovski să-i scape odorul, prin legăturile sale cu Statul Major. „Mossié Dombrovski, sauvez mon fils ou jé mé tue...“. Bietul Dombrovski aleargă de ieri, din general în general, dar nu știe dacă va reuși! De, cine l-a pus pe prințul Bani, să se îmbrace în verde și să dea mâna cu legionarii?

Cel care încearcă să galvanizeze un cadavru — și să ia locul lăsat de Sima — nu e altul decât prietenul nostru M. Manoilescu. Când se va termina și cu pușlamaa asta?

Bebe Grădișteanu, concentrat la Curtea Marțială, îmi spunea ieri că au fost condamnați mai mulți „comuniști legionari“ la moarte (nu știa dacă au fost și executați) și copii de prin licee, la pedepse foarte severe. Unii au luat până la 25 ani muncă silnică... Ce vremuri!

Stilul unui Conducător de Stat:

După izgonirea lui Zwidenek, nou subsecretar de Stat la Români-zare, Dragoș, a făcut o minuțioasă anchetă cu privire la fantasticele abuzuri și șperțării din acel Departament, care au speriat lumea. După ce a terminat ancheta, Dragoș a redactat un raport și l-a înaintat Mareșalului. Pe acest raport Antonescu a pus următoarea rezoluție:

„1) Îmi vine să-mi pun revolverul la tâmplă când mă gândesc în cine am avut încredere¹.

2) Ce a făcut omul acesta denotă ori rea credință, ori prostie. Opinez pentru rea credință.

3) Să fie dat în judecată conform legilor militare“.

Alta:

Coti Stoicescu, ministrul Justiției, exasperat, și-a dat pentru a nu știu câta oară demisia. Mareșalul a pus următoarea rezoluție pe hârtia demisionarului:

„Se acordă un concediu de 20 de zile petiționarului (!!!!) pentru căutarea sănătății“.

Apele Dunării au început să scadă. Alaltăieri a fost și Mareșalul Antonescu la Giurgiu, a urlat, a înjurat și l-a destituit pe primar: o mare cantitate de zahăr a rămas sub ape, în depozitele „Danubiane“ și au pierit și cantități mari de grâu și de benzină, neevacuate la timp... Bie-

¹ E vorba de generalul Zwidenek.

tu Mareșal, are și el motive să fie nervos: numai furturi și incapacitate în jurul lui!

Noul palat al Ministerului de Finanțe se va construi pe locul cimitirului ovreiesc (abandonat) din strada Sevastopol. S-a hotărât. Prima piatră se va pune în aprilie...

Amicul meu, bătrânul Pos, a fost făcut conte, de Regele Italiei. „Conte di Verbano“. Pos, la Milano, nu poate dormi de gelozie, în fața „ascensiunii“ lui Puricelli. Când a fost numit Puricelli senator, nu s-a lăsat până n-a fost numit și el. Anul trecut, Puricelli a fost numit Conte di Lumnago. Cu bani mulți, a obținut și Pos o „conție“!

Nimic mai nostim decât să auzi pe acești doi multimilionari vorbind unul de altul... „Ce ladre, ce bandit, ce trăitor“ — sunt expresii curente! Puricelli are cele mai frumoase orhidee și cele mai frumoase garoafe din Italia, la Lumnago — dar Pos posedă cea mai frumoasă grădină de pe lacul Maggiore, la Intra! La Milano, „palazzele“ lor stau față în față, via Donizetti — și bătrânii, ascunși după perdele se blestemă zilnic, unul pe altul!

Montecchi și Capuletti moderni!

A demisionat și generalul Sichitiu de la Agricultură. Pe baza unor rapoarte ale inspectorului Ghelasie (o lichea), Sichitiu a cerut trimiterea în lagăr, *ca necinstiți*, a 3 directori din Ministerul său, printre care și Mândru. Ministerul de Interne a executat cererea. Mândru este însă un om foarte cumsecade și cinstit. Așa l-am apreciat și eu, ca ministru la Domenii. Cum a auzit Ionescu-Sisești despre arestarea lui, s-a dus la Mareșalul Antonescu și i-a cerut să îi facă cinstea să-l lase pe el să meargă la lagăr în locul lui Mândru, om de o onestitate și de o scrupulozitate exemplară în serviciu. Impresionat, Mareșalul Antonescu a dat drumul din lagăr câtor-trei directorilor trimiși la Târgu-Jiu. Ar urma demisia lui Sichitiu... Se zice că demisia ar fi fost primită și că nu va fi numit un nou titular la Agricultură până la noua organizare a Statului...

Un june „jelos“ și-a surprins nevasta cu un prieten. De față erau și sora nevesti-si și bărbatul ei. Junele „jelos“ s-a năpustit cu revolverul

și a ucis pe prieten, pe cumnată și pe cumnat — dar nevasta s-a strecurat la timp pe ușă și a scăpat teafără!!! Drama s-a întâmplat în strada Arhitect Mandrea... „Jelosul“ s-a predat singur autorităților.

Se abuzează de revolver, de la regimul legionarilor, încoace...

Ștefan Vâlleanu a fost să viziteze ieri pe văru-său Sân Giorgiu, la Jilava, de unde n-a fost încă expedit spre alt paradis.

Deși n-a putut vorbi cu deținutul decât în prezența autorităților, s-a înapoiat la București buimăcit de ce a auzit. „Sân Giorgiu e complotamente nebun; mi-a declarat în fața comandantului (Vâlleanu povestește) că nu semnează recursul în grație *fiindcă peste 3 luni va fi prim-ministru!*“

Rămâne de văzut dacă nebunia l-a dus la Jilava, pe nenorocitul de paranoic, sau dacă Jilava l-a înnebunit...

Vineri, 20 martie. De ieri după-amiază și până azi-dimineață am trăit iarăși în emoții... Emoțiile ni le-a provocat manifestația de la Facultatea de Drept. Prins de alte plictiseli, am omis ieri-dimineață să deschid Radio și să ascult pe dl Ică, așa încât n-am aflat decât prin gura lumii cele întâmplate și gura lumii, mai ales la București, e grozavă. Mi s-a spus că Ică a atacat foarte tare Ungaria, că [mitropolitul] Bălan a fost teribil, că manifestația care a urmat a fost impunătoare. Emoția noastră n-a fost însă provocată de aceste exerciții oratorice, ci de consecințele ce se trăgeau: nemții au ocupat Ardealul unguresc și ni-l cedează, trupele noastre au trecut granița, Stuckart și o delegație de nemți au plecat la Brașov să asiste la ocuparea ținutului secuiesc de către români!

Fără să dau mare importanță acestor zvonuri, nu puteam pricepe rostul manifestării de ieri. Ținuturile nu se recuceresc prin întruniri politice, nici prin vorbărie (îmi aduceam aminte cuvintele lui Gambetta cu privire la Alsacia și la Lorena: „Pensez – y toujours, mais n'en parlez jamais!“). Îmi dau seama că în momentul de față nemții n-aveau nici un interes să mai încurce lucrurile printr-un conflict româno-ungar, dar pe de altă parte nu puteam admite un atac, fie și numai verbal din partea Guvernului nostru, fără voia Berlinului... Mai era vâlva făcută de 15 zile în jurul „discursului epocal“ pe care dl Ică trebuia să-l țină și totodată secretul ținut în jurul conținutului...

Azi-dimineață ne-am lămurit. Discursul n-a fost „epocal“, dar n-a fost prost (o dată principiul atacului împotriva Ungariei admis). N-am

nimic cu dl Ică, și dacă o anumită „agasare“, provocată de prostiile lui și de scârboasa sa logoree, se reflectă în foile acestor „Însemnări“, caut să fiu cât se poate de obiectiv față de d-sa. De data asta retorul s-a lăsat mai puțin în scări, a vorbit mai simplu și mai cu miez. Scopul manifestării de ieri a fost să clarifice și „partea morală“ a noilor înjghebări pe care regimul Antonescu le plănuiește — după ce, în fața diferitelor bresle adunate se expuseseră succesiv proiectele de ordin economic și material... Și în fața reprezentanților învățământului și ai bisericii, dl Ică a spus lucruri bune.

La programul educativ, la o expunere a scopurilor morale și naționale, s-a mai adăugat, *nu știu pentru ce*, și o parte politică privind raporturile noastre cu Ungaria. Orice om de bun simț se poate întreba: pentru ce tăcere *până acum* și nu *și mai deprte*?

Evident, epitetul de „epocal“ s-a aplicat preventiv la această parte a cuvântării Idolului; dar de ce această ieșire? Acest *de ce* neliniștește pe mulți, fiindcă sunt mulți care nu pricep... Mă întreb dacă nu ne-au pus nemții să o facem; nemulțumiți de cele ce se petrec la Budapesta și nevoind să intervină direct ei, ne-au pus pe noi să înjurăm pe unguri — ca să se împace cu dâșii pe spinarea noastră...

Epocal sau neepocal, discursul lui Ică a statisfăcut opinia noastră publică, ahtiată de astfel de manifestări, dar mă tem să nu ne încurce lucrurile...

Mi se spune, că tot ieri, la Budapesta, a ținut și Kállay un discurs în care ne-a făcut cu ouă și cu oțet.

În schimb, în Croația și în Slovacia s-a manifestat contra Ungariei — rezultatul înțelegerii noastre cu cele două State provizorii. Croații n-au mai venit la București, pe urma slovacilor, dar ne-am înțeles cu ei, probabil prin „poșta lui Vilner“ — și am creat o nouă Mică Înțelegere, și mai ridicolă ca cea dintâi... Istoria se repetă! Și prostiile și imprudențele.

Din cuvântările de ieri, a lui Ică și a mitropolitului Bălan au impresionat opinia publică. Pe celelalte, nu le-a ascultat și nu le-a citit nimeni. Am parcurs pe a lui Petrovici și mi-a venit greață!

Să nu mai fie pentru București nici un pericol de bombardament? S-a înapoiat Mocsony de la Timișoara! Nu mai pusesese piciorul în București de 9 luni!

Două săptămâni n-a fost voie să se publice în ziare nimic despre inundații. Azi-dimineață ziarele publică un buletin al apelor în care se dă amănunțit nivelul Dunării în toate porturile, se descriu zăpoarele de gheață și inundațiile orașelor... Logica regimului e de nepătruns!

S-a inaugurat linia telefonică directă cu Berlinul care trece prin Cernăuți și Galiția, fără să mai dea prin Ungaria. Am scăpat astfel de controlul Budapestei în convorbirile noastre cu nemții...

Anglia a exprimat regrete la Ankara pentru bombardarea orașului Milas (Milet). Cu toate acestea enervarea în Turcia este în creștere, din cauza mișcărilor de trupe sovietice în apropierea granițelor, în Iran și spre Irak. Cu toate dezmințirile *Agenției Havas*, aceste mișcări există. Rușii au cerut englezilor schimbarea liniei de demarcație în Iran. Pretențiile lor merg până la ocuparea a 2/3 din Persia și ating regiunile petrolifere și Golful Persic. Dacă englezii, neavând încotro, cedează, e bine pentru noi, căci Guvernul din Londra va fi interesat să nu câștige rușii războiul, ca să nu-și piardă păcura...

Înaintarea bolșevicilor îngrijorează însă foarte mult pe turci care-și aduc aminte — ca să lăsăm Istoria să doarmă — de pretențiile rușilor asupra Strâmtorilor, precizate în toamna anului 1939, lui Saracacioglu la Moscova. Și mai sunt și dorințele atât de energic manifestate de Stalin, și de Litvinov în ultimul său discurs, pentru crearea unui nou front...

Toate acestea vor cântări în balanța pe care Guvernul turcesc o cumpănește și evenimente importante nu sunt excluse pe frontul oriental al războiului...

Nemții anunță că de la 17 februarie la 17 martie au distrus 879 de care de asalt sovietice — iar de la 1 ianuarie la 17 martie, 1 800. Cele multe înainte!

Sâmbătă, 21 martie. O asemenea iarnă nu s-a mai pomenit, atât de aspră și atât de lungă. De zece ori am crezut că ne-a venit primăvara și de zece ori s-a întors iarna! Ieri toată ziua a suflat un crivăț ca la Bobotează și azi sunt — 7°! Și mâine e echinocțiul de primăvară! Și n-a

dat un boboc, și toată natura e moartă, și gheața e gheață! Dar ce să mai zicem noi: în Crimeea și pe Doneț, comunicatele vorbesc de – 25°! Și din Danemarca se anunță – 20°!

În ultimele 3 zile bolșevicii au atacat cu furie în peninsula Kerci, pe Doneț și la est de Harkov. Au atacat în masă, succesiv și sprijiniți de numeroase tancuri. După Comunicatul german, toate atacurile au fost respinse, ba s-a procedat chiar la contraatacuri. Regimentul nostru 33 de Infanterie s-a distins cu deosebire. Purtarea sa este menționată în Comunicatul german iar Mareșalul Antonescu l-a citat la ordinul de zi pe Armată. Drapelul regimentului a fost decorat cu Mihai Viteazul clasa a II-a. Rușii au avut pierderi mari. Numai în ultima zi au fost doborâte 62 de avioane. Nemții au pierdut numai 5.

Generalul Mac Arthur, apărătorul, a sosit la Adelaida și a declarat că a primit ordin să organizeze în Australia ofensiva americană pentru recucerirea Filipinelor... La Berlin se trage concluzia că Australia a căzut complet în compartimentul Statelor Unite...

Numirea lui Casey, ministrul Australiei la Washington, în Cabinetul de Război englez, a indispus mult Guvernul australian. Șeful acestui Guvern, Curtin și-a exprimat public mirarea despre această numire făcută de Churchill fără consultarea prealabilă a Guvernului australian sau a celui american. Numit în Cabinetul de Război, Casey a primit însărcinarea să conducă afacerile Orientului Apropiat și i s-a dat reședința la Cairo. Primul ministru australian vede în această numire un îndoit scop: să se rupă raporturile lui Casey cu Guvernul american, prea intime și să se încerce să se rețină în Africa de Nord contingentele australiene, a căror repatriere s-a cerut și s-a făgăduit. Fără contingentele australiene, apărarea Egiptului ar fi într-adevăr grav compromisă... În tot cazul, raporturile Dominionului cu Metropola apar cordiale, după ieșirea premierului australian!

După atâta tăcere, acum apare în fiecare zi un buletin al inundațiilor! Dunărea e în descreștere până la Călărași — în creștere de la Galați în jos (explicația: zăpoarele de gheață). Pagubele sunt până acum imense — și vor mai fi și altele. Despre inundațiile celorlalte regiuni ale țării — tăcere. Inundații serioase par a fi numai în Banat. Până acum...

Manifestația de joi și discursul lui Ică, au fost favorabil comentate de presa germană și italiană (!). Ziarele nemțești și italiene alunecă însă asupra părții consacrate raporturilor noastre cu Ungaria și insistă

mai ales asupra hotărârii României de a lupta fără preget împotriva bolșevismului... În schimb, ne înjură cât poate presa maghiară. Aseară, *Radio Budapesta* a răspuns *pe românește* acuzațiilor lui Ică, reeditând argumentele și clișeele cunoscute.

În Ardeal, discursul a făcut o excelentă impresie. Unii pretind că adevăratul scop al manifestării de joi a fost îmbărbătarea opiniei publice ardeleni. Oamenii de peste munți se lăsau într-adevăr foarte greu față de concentrările de recruți și de rezerviști destinați frontului rusesc și protestau împotriva supunerii noastre față de nelegiuirile ungurești din Ardealul ocupat. Poate că adevăratele nădeji destănuite de dl Ică să-i fi încurajat și calmat... Să sperăm!

Presa muștruluită din București cântă osanale Guvernului Vice-Președintelui său. *Universul* a scos din arsenalul său de accesorii vechile sale fraze sforăitoare și inutile și Stelian Popește a redevenit profet al Neamului! Ce scârbă!

Altul: ne-a sosit și signor Riccardo del Giudice, subsecretar de Stat și specialist al Corporatismului. Ce ne mai trebuie!

Doi ovrei care făceau propagandă comunistă printre sătenii din Fierbinți au fost arestați, judecați, condamnați la moarte și executați. Ca comuniștii, sau ca ovrei? Pedepsă cam severă, mai ales în a doua ipoteză. Prea ne jucăm mult cu moartea...

Demisia lui Sichitiu a fost anunțată oficial. Ziarele de azi reproduc decretul prin care demisia a fost primită iar subsecretarul Pană însărcinat cu gestiunea Departamentului, dându-i-se toate drepturile și prerogativele unui ministru — dar nu și titlul de ministru.

Hitler a înființat o insignă pentru combatanții care au distrus cel puțin un car de asalt inamic. Insigna e de metal și se poartă la braț...

Duminică, 22 martie. A zecea iarnă continuă deși suntem în primăvară... Termometrul, ziua între 4 și 5 grade sub zero, noaptea scade până la – 8°. Azi-dimineață – 7°! Pentru câmp e cât se poate de rău. Și nici pentru stăvilirea inundațiilor nu e bine, căci frigul contribuie la închegarea ză-

poarelor de gheață pe Dunăre și apa refulată se revarsă peste tot... Ziarele publică amănunțite buletine zilnice despre stările de-a lungul Dunării, dar tac chitic asupra inundațiilor în restul țării. Regim special...

Am ajuns la a 15-a săptămână de atacuri continue bolșevice pe frontul de răsărit. Bilanțul acestei încăpățanate ofensive rusești este nul, din punct de vedere strategic, dar sovieticii au pierdut enorm material de război și oameni mulți. Numai în 7 zile, nemții au distrus rușilor 386 de avioane și n-au pierdut decât 22.

Și ieri și alaltăieri, atacuri înverșunate, pe front redus, au fost respinse de nemți la Kerci, pe Doneț și la sud-est de lacul Ilmen. Din informațiile militare ce ni se dau reiese că nemții au început să pregătească „pornirea“ ofensivei de primăvară... Să așteptăm!

Din informații mai precise rezultă că la Budapesta reacția față de cuvântarea lui Ică și de manifestația de joi n-a fost aceea care ni s-a spus. Persoane care au urmărit emisiunile de radio ungurești *n-au* auzit nici o înjurătură la adresa noastră și nici măcar o polemică cu noi. Ziarele ungurești ar fi trecut în tăcere asupra patrioticei noastre manifestații. Ba mai mult, Kállay ar fi ținut și el o cuvântare la Camera Magnaților, dar ca să spună *că o conferință cu șefii minorităților se impune și că trebuie acordate drepturi acestora...* Despre un discurs — replică a lui Kállay, concomitent cu al lui Ică Antonescu, nici vorbă... Singura manifestare a Guvernului din Budapesta ar fi fost o notă trimisă Guvernului nostru, *cerând lămuriri asupra ofensivei verbale îndreptată împotriva unui Stat aliat!!!* Dacă informațiile mele sunt exacte, situația nouă creată nu-mi place: preferam pe cea în care noi tăceam și ungurii ne înjurau. Acum rolurile s-au răsturnat, „energumenii“ devenim noi! Guvernul Kállay se arată mai abil ca Guvernul Bárdossy! Zic, „dacă informațiile mele sunt exacte“, fiindcă sunt și unii care pretind că ungurii n-au încetat să ne înjure, și că, chiar în momentul în care vorbea Ică Antonescu, Kállay răcnea și el pe același ton. Aceștia afirmă că „aprecierile“ lui Ică asupra metodelor ungurești ar fi fost luate „ad literam“ dintr-o cuvântare a lui Bárdossy, și că șampionul nostru n-a făcut decât să schimbe cuvintele „România“ și „români“ din proza ungurului, prin cuvintele „Ungaria“ și „maghiari“...

Aceste contradicții îmi vor fi lămurite de Cecropid care se înapoiază mâine de la Budapesta...

Printre germanii din București a intrat dihonoria. Killinger a cerut și a obținut rechemarea lui Pflaumer fiindcă a aflat că acesta voia să-i ia locul, și-l submina cât putea. Pflaumer a avut contacte cu Maniu, cu Mihai Popovici, cu Gh. Brătianu (a stat de vorbă și cu mine) și din conversațiile lui a tras concluzia că Killinger, mărginindu-se în raporturile sale la Mareșalul Antonescu și la membrii Guvernului, *a deservit interesele Germaniei în România* — și a spus-o la Berlin — Killinger a obținut însă rechemarea lui Pflaumer și acesta, furios, *ar fi dat pe Killinger în judecata partidului!!!* Toate sunt posibile!

Se mai zice că, prin Antonescu, Killinger ar fi cerut și rechemarea lui Neubacher și a lui Klug Kist, care nu navigau în apele lui... Deși informațiile mele sunt din izvor destul de serios, pot totuși să fie numai zvonuri. Cert este că în „clanul” german din București, discordia domnește și nici asta nu e bine...

În cercurile guvernamentale se spune că unul care a luptat și intrigat mai mult pentru înlăturarea planului Cancicov (prin Ică) a fost generalul-finanț Stoenescu — Cancicov îl încondeiase în raportul său, și-l prezentase Mareșalului ca inconstient-optimist... Stoenescu a avut cunoștință de raport (cum? prin Ică?) și s-a pus pe lucru... ca să nu-și piardă locul!

Câtă intrigărie mai e și în jurul lui Antonescu! Un gazetar obscur, Malciu, sau Melciu, redactează zilnic pentru uzul Mareșalului, un ziar bătut la mașină, în care înșiră informații despre toți oamenii cunoscuți din țară. Toate porcăriile, toate minciunile — și probabil câteva adevăruri — își găsesc loc acolo. Această fițuică e chemată *Jurnalul Albastru*, fiindcă e trasă pe hârtie albastră și Mareșalul o citește în toate diminețile și se încrede în informațiile ce i se dau... Am ajuns mai rău ca sub Carol al II-lea!

O formulă nostimă a generalului Dobre. Se vorbea în fața lui de „noul plan de organizare a Statului” — și generalul a întrerupt: „Ce plan, domnule! Să se lase subsecretarii de Stat să lucreze; subsecretarii să nu vorbească decât o dată pe săptămână cu miniștrii și miniștrii numai o dată pe lună cu Mareșalul — și toate vor merge strună!” Și de ce nu?

Deși dl Pană n-a fost numit „ministru”, a fost instalat ieri în capul Departamentului Agriculturii cu tot alaiul unui ministru! Cu atât mai ciudat, cu cât Pană era deja instalat în Departament ca subsecretar de Stat, de atâta vreme!

Misterele regimului!

Rația alimentară a fost din nou scăzută în Germania. E vorba de pâine, carne și grăsime... Măsura e justificată pe de o parte prin recoltele deficitare ce se prevăd în toată Europa, pe de alta prin faptul că Germania e nevoită să ajute cu alimente țările ocupate de dânsa, și în care lipsurile se resimt tot mai mult. La Londra și în America, măsura e natural comentată ca un semn de istovire a puterilor Axei. În Germania, opinia publică, gata la orice sacrificiu, a primit măsura fără nici un murmur... Așa mi se spune!

A apărut noua lege a chiriilor. Am citit-o și n-am priceput nimic. Poate că voi pricepe ceva la o nouă citire...

A murit Virgil Arion... A murit acum opt zile la Iași, dar am aflat știrea abia azi. Îl credeam mort de mult! Fire foarte sensibilă, nu s-a resemnat la nedreapta scoatere din viața publică, după războiul trecut. Alții au ridicat capul, și nu s-au lăsat și au venit să învingă curentul ostil îndreptat împotriva lor... Virgil Arion s-a dat la o parte, s-a ascuns în sărăcia lui, n-a mai văzut pe nimeni și a murit fără să ridice un protest... Era cel mai inteligent din frații Arion și om cu cultură aleasă. Păcat de el!

Puricelli a terminat cu bine negocierile și a plecat. Înainte de a pleca, a văzut pe Mareșalul Antonescu, care i-a părut obosit. Antonescu i-ar fi spus că nu aprobă politica Italiei față de Franța și că vorbind cu Hitler despre această politică, *a condamnat-o și Führerul*... Puricelli părea impresionat de verdictul Stăpânului Axei...

Luni, 23 martie. Pe frontul rusesc, luptele au avut săptămâna trecută un caracter de înverșunare paroxistică. De la nord până la sud, inițiativa a fost în mâna rușilor care au atacat în valuri succesive, cu toate forțele lor, pe care de altminteri le sporesc continuu. Nemții, care n-au ieșit încă din „perioada defensivă“, au respins pretutindeni atacurile inamicului, pricinuindu-i enorme pierderi (mai ales distrugerii de tancuri și de avioane) și au contraatacat pe ici pe colo, cu succes. Cu toate eforturile disperate ale sovieticilor, frontul german n-a putut fi clintit.

Atacurile cele mai masive au avut loc la sud și anume la Kerci. Aci, ca și pe Doneț, trupele române — după cum o recunosc și comuni-

catele germane — s-au purtat strălucit. Aviația germană a bombardat cu mare efect Sevastopolul, Kerci-ul și liniile dinapoia frontului pe sectoarele Donețului și est-Harkov. Frigul cumplit și zăpada îngreunează operațiunile pe tot frontul...

Iarna continuă, cu tot soarele care încearcă să o gonească. Termometrul e tot sub zero. Azi-dimineață — 4°. La Radio ni s-a spus ieri că în Rusia termometrul arată — 35° (!!!) și că *valul de frig va ține până la 15 aprilie!!!* Dacă institutele meteorologice nu se înșală, ne-am dus dracului!

La Ministerul de Externe din Berlin, purtătorul de cuvânt al Guvernului Reichului a expus reprezentanților presei punctul de vedere german față de manifestația anti-ungară de joi, și de cuvântarea d-lui Ică.

Glasul oficial al Reichului a declarat că *Germania duce o politică de continuitate în sud-estul Europei* (una caldă pentru unguri), dar că dreptul de apărare al fiecăruia nu poate fi contestat (una caldă pentru România). Orice manifestațiuni în afară de lupta împotriva bolșevicilor ce trebuie să fie dusă de toți semnatarii Pactului Tripartit, nu sunt însă oportune în timpurile actuale, în care probleme speciale de ordin european nu pot fi discutate (una rece și pentru România și pentru Ungaria)...

Utilitatea manifestării de joi, *ce nu poate fi urmată de nimic*, apare din zi în zi mai dubioasă... Motivul ce se dă acum unanim în cercurile noastre guvernamentale — îmbărbătarea opiniei publice în Ardeal — apare și dâsul ca copilăresc, căci opinia publică, în Ardeal ca și în Vechiul Regat, nu mai poate fi dusă de nas prin vorbe goale.

În rezumat, „un coup d'épée dans l'eau" — iată cum se poate caracteriza încercarea d-lui Ică de a fascina conștiința românească, pe un teren prea dureros pentru ca simple „perspective“ înfățișate fără autoritate să vindece sau să liniștească rănila deschise de brutalitatea faptelor...

Prietenul meu Ralea citind mai cu atenție discursul de joi al lui Ică, a relevat următoarele floricele: „răscruci de vifor“, „popas dinamic“, „violarea fără consimțire“, (e vorba de Basarabia!), „Europa dacă n-ar fi existat ar fi trebuit inventată...“. Și ar mai fi, pe care însă Ralea le-a uitat. Și mie, de data asta, discursul lui Ică mi-a părut sobru și suportabil (e drept că l-am citit la repezeală)! Îmi aduceam probabil aminte de celelalte!

Un prieten îmi rezumă ultimul discurs al lui Stalin, redat prin *Radio Londra*. Omul Roșu protestează împotriva planurilor de a cucerii Europa, ce i s-au atribuit. Dânsul afirmă că n-a hrănit niciodată asemenea proiecte bune, că rușii cu mentalitatea lor înapoiată n-ar putea impune niciodată burghezimii europene ideile și instituțiile lor¹ — că dânsul, Stalin, a combătut totdeauna ideile lui Lenin de propagandă universală (!!!), și că *regimul său a răsturnat regimul lui Lenin, prea utopic!!!* Stalin declară în fine, că din punct de vedere teritorial Rusia Sovietică nu urmărește decât restabilirea situației din 1941 și citează anume Carelia și Țările Baltice ca revendicate de Guvernul său, *fără să se numească nici Polonia, nici Basarabia*. Pentru ce această omisiune? Uitare, sau dibăcie? În tot cazul ce spune sau nu spune Stalin e fără importanță. Toată lumea știe ce valoare au cuvintele bolșevicilor și chiar semnăturile lor pe tratate... Probabil că declarațiile lui Stalin n-au avut decât un singur scop: să amăgească pe anglosaxoni. Dar cunosc și anglo-saxonii fățarnicia domnilor de la Moscova...

Radio Londra a difuzat părțile esențiale ale Memoriului prezentat de curând Mareșalului Antonescu, de către Maniu și Dinu Brătianu. În special pasajele în care cei doi politicieni nepocăiți cer ca armata română să nu mai fie trimisă peste Nistru, *căci o campanie dincolo de granițele Basarabiei nu poate fi considerată decât ca o agresiune*. Antonescu e foarte supărat de această indiscreție și în jurul ei se face mare vâlvă la Președinție. Hudiță (succesorul lui Madgearu la Secretariatul General al Partidului Național Țărănesc) pretinde că Memoriul a fost transmis prin Barbu Știrbei și Boxshall, cu ajutorul unei persoane intermediare din Berna... Nu este exclus ca afacerea să aibă urmări grave. Aș râde să văd și pe Barbu Știrbei în lagăr!

Fiul lui Stârcea, adoptat de Mocsony va fi numit secretar particular al Regelui. Alegerea e bună. E un băiat curat și inteligent.

---

¹ Stalin se joacă cu cuvintele: nu a afirmat nimeni că *Rusia* vra să cucerească Europa, ci *comunismul*. Și o dată comunismul instalat în țările Europei, Moscova ar fi condus orchestra!

La Londra, s-a publicat sâmbătă schimbul de telegrame dintre Churchill și Curtin (primul ministru al Australiei), cu privire la numirea lui Casey. Churchill vrea să dovedească că a consultat pe Curtin. Curtin, în răspunsurile sale o scaldă, regretă numirea, dar lasă decizia în mâinile lui Casey. Churchill mărturisește însă că a numit pe Casey fără să-l întrebe, și numai pe baza afirmațiilor acestuia că nu era mulțumit cu postul pe care-l ocupa la Washington... Polemica n-are decât o singură însemnătate: ea dovedește cât s-au răcit raporturile între Metropola și Dominion, și cât s-au slăbit legăturile dintre diferitele părți ale Imperiului Britanic...

Guvernul german a dat 100 milioane franci ca ajutor pentru victimele bombardamentului englez de la Paris. Nu e vorba, sunt milioane din banii francezilor care plătesc ocupația germană 200 milioane pe zi— dar *gestul* este semnificativ al unor bune intenții...

Procesul relativ la atentatul împotriva lui Papen va începe la 1 aprilie, la Ankara.

În Spania a fost arestat secretarul general al asociației clandestine „Tineretul Marxist Unit”. Asupra lui s-au găsit documente prin care se dovedește că „Ajutorul Roșu” operează în Spania cu ajutorul *agenților diplomatici britanici*... Scandal mare!

Marti, 24 martie. Lupta între primăvară și iarnă continuă. Deocamdată inițiativa o are tot iarna, deși puterile ei au scăzut... Termometrul rămâne în preajma lui zero. Ziua, soarele-l mai ridică ceva, dar nopțile sunt foarte reci. Azi-dimineață la ora 6, – 1°; la ora 8, + 1°.

Pe front, rușii continuă să atace, mai ales în Crimeea și pe Doneț, dar ceva mai slab. După știrile de la Berlin, trupele germane au început să dea contraatacuri viguroase și pare că inițiativa a trecut în mâinile lor. Bolșevicii continuă să aibă mari pierderi, astfel în săptămâna trecută ar fi pierdut 396 de avioane...

Mareșalul von Rundstedt a fost sărbătorit pentru 50 de ani împliniți în serviciul militar și cu acest prilej i s-a reîncredințat comanda ce i se luase în toamnă... Dovadă că n-a fost vina lui dacă nu s-a luat Moscova la termenul prescris...

În Anglia, neputința flotei de a apăra interesele britanice în toate mările, îngrijorează opinia publică tot mai mult. Amiralitatea recunoaște, că mai ales după pierderile suferite, flota trebuie sporită ca să poată face față multiplelor sale îndatoriri. O campanie de propagandă a fost organizată cu mitinguri, pentru a aduce pe nenorociții contribuabili să facă noi sacrificii. Ea a culminat printr-un mare meeting în Trafalgar Square, la Londra, unde memoria marelui Nelson a fost evocată... Primul lord al Amiralității, Alexander, a mărturisit că Anglia și flota ei sunt la mare ananghie...

Trupele noastre din Crimeea, care s-au purtat atât de vitejește în luptele din decembrie și din ianuarie, la Feodosia, au fost citate în ordinul de zi pe Armată. Citațiile au apărut abia în ziarele de azi-dimineață. De ce această întârziere? De ce acest dispreț al opiniei publice?

Dombrovski îmi povestește că a fost la generalul Pantazi să-l roage în favoarea unui colonel, șters de la avansare — deși foarte bine notat — fiindcă avusese un bucluc cu o fată, *pe când era locotenent!* Pantazi cunoștea cazul și ar fi vrut să facă dreptate, dar a spus lui Dombrovski: „Nu pot face nimic, hotărârea a fost luată de Mareșalul Antonescu, și cu Mareșalul nu se mai poate sta de vorbă. E atât de nervos și de irascibil încât nu admite replică. Bate cu pumnul în masă și urlă...“. De notat că Pantazi e unul din cei mai devotați partizani ai lui Antonescu... *Cu nervi, cu răutate, cu ură și cu dispreț* (mă refer la informația precedentă relativă la ordinele de zi întârziate) *nu se poate guverna o țară!*

Dombrovski mi-a confirmat că rechemarea lui Neubacher și a lui Klugkist au fost cerute prin Ică. Neubacher s-a repezit la Berlin să pareze lovitura și s-a înapoiat aseară. Dombrovski va vedea azi pe nedes-părțitul său prieten și va afla cum stau lucrurile...

Sir Stafford Cripps a sosit în Indii (mare lucru e aeroplanul!) și a început negocierile sale. A început prin a lua repede pe șefii hinduși, cu care a avut o întâlnire, declarându-le că n-are decât 2 săptămâni de stat în Indii — *alte treburile mai importante* cerând prezența sa la Londra...

După știrile venite din Suedia, o nouă criză de Guvern s-ar pregăti în Anglia, unde o mare parte din opinia publică s-a îndepărtat, hotărât, de Churchill, acuzat că ar fi *strateg fără noroc?* Se prepară un Guvern Cripps?

Știri de la Vichy, par a confirma zvonurile de suspendare a procesului de la Riom. Se vorbește chiar de *suspendarea definitivă*... Din lungile dezbateri de până acum, reiese că Daladier și Guvernul său au satisfăcut toate cererile Statului Major... Dacă Statul Major n-a cerut mai mult, și *altfel*, nu e vina Guvernului dat în judecată. Fapt e că procesul, așa cum a fost îndrumat, nu mulțumește pe nimeni, nici în Franța, nici în Germania... Atunci?

Regele Boris [al Bulgariei] a plecat la Berlin...

Radio Roma a comentat cu mult entuziasm discursul lui Ică. A subliniat pasajele, afară de cel esențial relativ la raporturile noastre cu Ungaria, despre care n-a spus un cuvânt... Și a terminat luându-ne în brațe, ca pe niște frați latini!...

Mircea Djuvara întâlnind pe Ică l-a întrebat dacă declarațiile sale au fost făcute cu consimțământul Germaniei, întrebare la care Ică a răspuns: „Crezi d-ta că așa fi fost nebun să vorbesc *fără acoperire*?”

Se poate însă — spunea Djuvara — ca nemții să fi autorizat o cuvântare *naționalistă* pentru galvanizarea recruților și rezerviștilor ardeleni și că Ică *să fi sărit dincolo de cal*... Se poate. Declarațiile de la Ministerul de Externe din Berlin, ignorarea celui mai senzațional capitol a cuvântării Bardului nostru, de către postul de radiodifuziune din Roma și în general atitudinea presei germane și italiene, dovedesc că Puterile Axei n-au văzut cu ochi buni ieșirea violentă contra ungarilor...

Cecropid, înapoiat de la Budapesta, a trecut ieri să mă vadă. Îmi confirmă că la Budapesta nu s-a răspuns un cuvânt la invectivele lui Ică. Faptul nici n-a fost comentat și Cecropid nu l-ar fi aflat dacă n-ar fi dejunat a doua zi cu Filotti, ministrul nostru, care l-a pus la curent cu cele întâmplate în ajun la București... Ungurii explică tăcerea lor cu di-băcie și cum era de așteptat: nu era momentul *să se creeze dificultăți suplimentare Axei*... Atitudinea rezervată a ungarilor a fost aprobată la Berlin și Budapesta a căpătat cu acest prilej o notă bună. Acesta e tot rezultatul obținut de dl Ică...

La Budapesta, în politică nu e nimic schimbat. Horthy și grofii continuă să domine situația în stăpâni absoluți. Guvernele, actualul ca și cel precedent, sunt Guvernele lor. Toată politica maghiară e bazată pe *ordine*, pe *tradiții*, pe *bună administrație*. Această *linie* de purtare a

ajuns, cel puțin în aparență, să inspire respect și nemților. Aceștia văd în Ungaria un punct de reazim al ordinii europene, pe când la noi constată un focar de anarhie. Consecința: se poartă cu ungurii cu mânuși, iar cu noi — fără mânuși...

Numirea junelui Horthy se datorește în primul rând enormului ascendent al Regentului, socotit de unguri ca un salvator, ca un om cu noroc, ca un sfânt. Ungurii au preferat menținerea unui nume care personifica o tradiție la eventualitatea unor lupte anarhice, în cazul unui deces brusc al bătrânului Horthy...

La un moment, s-a pus înaintea și numele lui Fr. de Hohenzollern, ca viitor Regent! Mai sunt oameni în Ungaria care mai cred în posibilitatea unei „minuni personale“ între Ungaria și România cu Transilvania ca stat-tampon autonom, între ele — dar sunt foarte puțini!

Toată opinia publică maghiară e anti-germană și acest fapt a contribuit ca numirea lui Horthy junior, anglofil notoriu, să fie primită cu simpatie de mai toată lumea. Nemții sunt urâți, mai mult chiar decât românii. Cecropid spunea râzând, că dacă un ungur întâlnind pe un neamț cu un român ar îndrăzni, ar înjura întâi pe neamț...

Despre armata consimțită de unguri pentru front, Cecropid n-a putut afla nimic. Că au consimțit să dea ceva e sigur, dar *cât și când și pentru unde*¹, nu știe nimeni...

Viața la Budapesta e ca în timp de pace, cu ușoare lipsuri. Nici o restricție esențială. Lumină și chefuri peste tot... Parcă războiul ar fi purtat pe altă planetă...

Despre demisia lui Bárdossy — care într-adevăr e serios bolnav — Cecropid n-a putut afla nimic. Mister și aci... Plecarea lui a încântat însă pe nemți, care nu-l mistuiau...

Miercuri, 25 martie. *Buna Vestire!* A dracului Bună Vestire anul acesta... Tremurăm de frig ca iarna (azi-dimineață — 1°) și soarele nu izbutește să dezghețe pământul. Lupte și moarte în toate emisferele; pe toate fronturile atacuri și contraatacuri — și nu numai pe fronturi dar și în dosul lor grija existenței a ajuns un supliciu, când nu este o glumă. Vieți de multe ori nevinovate sunt secerate fără milă; sângele ovreilor curge în Basarabia, în Transnistria, în Ucraina; 38 de comuniști au fost executați ieri în Spania; bombardamentele aeriene lovesc fără milă în Anglia, în Germania, în Italia — pe unde se poate... Cei scăpați de moarte se zbat cu mizeriile traiului și duc luptă grea cu Statul devenit

¹ Armată de ocupație, sau de șoc.

vrăjmașul lor aprig. Fiscul a ajuns o pacoste. Pâinea de toate zilele a ajuns să se câștige în chinuri. Și peste toate, spaima zilei de mâine — omenirea prăbușită în anarhie...

Și totuși, când mă gândesc la anul trecut, parcă tot e mai bine acum... Pentru ultimele spasme, Dumnezeu ne-a acordat o amânare...

Comisia de judecată a Curții de Casație (Comisia Prezidențială) a condamnat pe [Dimitrie] Gusti la restituirea sumei de 612 659 lei, sumă a cărei cheltuială n-a putut fi justificată de fostul director al Serviciului Social și comisar general al Expozițiilor din Paris și New-York...

În schimb, a achitat pe Cernat, acuzat de „nejustificare” a unei sume de 41 milioane, cheltuită din fondurile secrete sub ministrii de Interne Luca și Inculeț. Cernat a fost pe vremea acestor miniștri, șeful Siguranței...

Joi, 26 martie. Pare că soarele izbutește să înfrângă ofensiva iernii și că ne îndreptăm în fine spre primăvară... E și vremea. Apele Dunării sunt în scădere, dar încă tot revărsate.

În peninsula Kerci și pe Doneț, rușii continuă să dea năvală, cu același insucces. Deși n-au ieșit încă din „tactica de iarnă”, nemții au început mișcări ofensive la est de Harkov și la sud-est de lacul Ilmen. În ambele locuri operațiunile au reușit. La Harkov, rușii au fost dați înapoi, la Ilmen, unde izbutiseră să se infiltreze printre elementele germane, au fost dați peste cap. De la 1 la 24 martie, sovieticii au pierdut 845 de avioane și 686 de care de asalt...

La Berlin încep să se publice dări de seamă asupra operațiunilor din cursul iernii, pe frontul rusc. Din puținul cât se spune reiese că grija nemților a fost să nu se transforme teatrul de luptă într-un *front de poziții*, ca frontul franco-german în 1914. Prin retrageri și înaintări succesive s-a conservat luptelor un caracter de *război de mișcare pe loc*, în care manevra a jucat rolul principal. Nemții au determinat câteva *puncte de sprijin* pentru viitoarea ofensivă și aceste puncte strategice n-au fost părăsite, cu toată violența atacurilor rusești. În jurul lor s-au desfășurat manevrele... Îndată ce vremea va permite va începe marea ofensivă germană spre est; să dea Dumnezeu să reușească conform prevederilor...

Japonezii au ocupat insulele Andaman, în mijlocul Oceanului Indian, cam la egală distanță de Indii și de Malaezia — lipsind astfel pe englezi de o bază navală importantă și amenințând direct Indiile și tra-

ficul maritim între Indii și Australia. Insulele Nicobar, vecine cu insulele Andaman, vor fi și ele ocupate. Altele nu sunt, în Oceanul Indian. În Noua Guinee, japonezii au început atacul bazei britanice de la Port Moresby, pe strâmtoarea Torres ce desparte Noua Guinee de Australia și e larg de 150 kilometri.

În Anglia îngrijorarea pentru viitorul apropiat e mare, căci războiul naval s-a schimbat cu totul. Vasele mari de suprafață, prin care în ultimul război Anglia domina mările, nu mai pot rezista aviației, submarinelor și vaselor de suprafață mici și rezezi. Problema apărării convoaielor devine tot mai anevoioasă și numărul vaselor scufundate de forțele Axei tot mai mare... Bătăliile mari navale au fost înlocuite printr-un fel de piraterie camuflată, în care escadrele aeriene și submarinele germane, japoneze și chiar italiene au ajuns să fie maestri neîntrecuți... Tonajul scufundat întrece cu mult posibilitățile de construcție anglo-americane, așa încât aprovizionările și transporturile de trupe anglo-saxone par serios amenințate...

Bilanțul definitiv al atacului aerian englez asupra uzinelor din Billaucourt (lângă Paris) se soldează cu 600 morți, 1 500 răniți, 350 case dărâmate și pagube de peste 7 milioane franci, în afară de uzinele Renault și Peugeot-Ford... Frumos lucru, războiul modern!

Agenția D.N.B. îi dă zor cu suspendarea procesului de la Riom... După informațiile agenției germane, *se caută altă cale* pentru îndrumarea procesului... Adică calea care duce la responsabilitatea *declărilor* războiului, iar nu la răspunderea *nepregătirii lui*... Până acum, nici o confirmare de la Vichy, a acestor știri germane..

Dl Onicescu zbârnâie la Roma, unde face conferințe cu subiecte matematice italo-române — iar dl Rebreanu zbârnâie la Zagreb, unde vorbește la Radio despre prietenia croato-română... De ce ne arde nouă!

Regele Boris a fost primit de Führer la Cartierul său... După care vizita rituală la Ribbentrop și Göring. Regele Bulgariei a fost primit cu toată simpatia și omenia acordate de nemți vasalilor lor... Probabil că s-a vorbit despre Turcia...

„Împrumutul Reîntregirii“. Subscrierea a fost prelungită până la 30 aprilie — și până la 1 octombrie pentru subscrierile țărănești. Dar fără primă... Mai avem o lună răgaz până să cădem sub gârbaciul percep-torilor...

Generalul de Divizie și de rezervă Dum. Popescu a fost numit pri-mar al Craiovei, în locul lui I. B. Georgescu. Pe vremuri, Georgescu Beion (cum îi zic craiovenii) a fost un bun primar. Dar s-a lenevit și în primariatul lui actual nu mai făcea nimic. Pe Popescu nu-l cunosc — dar rămâne factotum ajutorul de primar Gogu Adam Popescu, activ și dinamic — și prietenul nostru...

Acum câțeva vreme, o delegație de industriași români, în frunte cu Gigurtu și cu Bujoiu s-a dus în Germania, să ia contact cu marea in-dustrie germană, în vederea unei colaborări mai intime între ambele țări, pe terenul economic. S-a hotărât înființarea unui „Wirtschafts stab“ german și unui „Wirtschafts stab“ român, care, împreună, să îndrumeze legăturile industriale dintre România și Germania. De câteva zile a so-sit la București dl Max Ilgner, de la Farben-Industrie, președintele Co-mitetului sud-est european al Reichsgrupului pentru Industrie. Dl Ilg-ner este reprezentantul „Wirtschafts stabului“ nemțesc mai sus pomenit și a sosit împreună cu mai mulți specialiști. A venit și Clodius. E vorba să se înceapă prin crearea unei mari industrii de celuloză în Deltă...

Am crezut că delegația română plecase în Germania, și tratase, nu numai cu învoirea Guvernului, dar chiar trimisă de dânsul. Aflu acum că *nu*, și că domnii Gigurtu, Bujoiu & au făcut pe independenții. Pre-zentându-se alaltăieri d-lui Ică ca să-i anunțe succesul negocierilor lor, domnii Gigurtu, Bujoiu &, au fost foarte rău primiți și violent repri-mați pentru actul lor de independență. Ică i-a tratat ca pe niște delinc-venți și i-a amenințat cu fulgerele sale. „Într-un Stat cu economie diri-jată, — a răcnit dl Ică — nimeni n-are voie să ia o inițiativă, fără însărci-narea Guvernului!“ Așa este... Scena a fost penibilă; a asistat la ea și Orghidan care venise la Ică pentru afacerea Auschnit și care mi-a povestit-o...

Orghidan a reclamat prietenului său Ică pe procurorul care în acțiu-ne de revizuire a procesului Auschnit s-a ridicat împotriva revizuirii, revizuire aranjată cu Guvernul pentru cedarea acțiunilor „Titan-Nă-drag-Călan“ aparținând zisului Auschnit. Ică s-a înfuriat pe tâmpenia procurorului; pe neglijența Ministrului de Justiție și a procurorului ge-

neral, care primiseră instrucțiunile — și a început să urle pe această chestiune, de astă-dată în telefoane... De acum înainte procesul va merge strună, și printr-o adevărată escrocherie Statul va intra în posesia acțiunilor jidanului, pe nedrept condamnat, sub alt regim, de șantaj și de escrocherie! De, cine l-a pus să fie jidan și să facă avere în țara românească!

Vineri, 27 martie. Primăvară! Așa pare cel puțin de ieri! În fine...

O dată cu Regele Boris a sosit la Berlin și Papen. Despre vizita Regelui Bulgariei, nu s-a dat nici un comunicat și se face mare mister în jurul ei...

Au fost decorați cu Crucea de Fier 36 de aviatori români, cu motivații foarte măgulitoare.

Se zice că dl Ică va repeta discursul său contra ungarilor, peste câteva zile, la Sibiu. Dacă o va face, se va dovedi cu prisosință că ieșirea împotriva Ungariei din 19 martie a fost făcută din indemnul sau cel puțin cu voia germanilor...

Churchill a mai ținut un discurs pesimist. E și asta o metodă: ca să nu te încolțească alții, o iei tu înainte și mărturisești mai mult decât ar fi spus ei...

Maiski, ambasadorul rus la Londra, cere și el cu insistență *un al doilea front* — dar unde? Și cum?

Sâmbătă, 28 martie. De pe teatrul de război, o singură veste mai importantă: două puternice coloane de trupe chinezești, de ale lui Ciang-Kai-Shek au pătruns în Tailanda (Siam). Acest atac în flanc e cu atât mai dezagreabil pentru forțele japoneze, cu cât comunicațiile între Indii și China Meridională nu sunt complet tăiate. Dacă anglo-chinezii nu mai dispun de calea Mandalay-Rangoon, drumul de la nord pe valea Brahmaputrei le e încă deschis...

Pe frontul rusesc, tot atacuri sovietice, respinse toate, cu mari pierderi pentru ruși. Forțele germane au început să se concentreze, în ve-

derea ofensivei de primăvară... Materialul de război începe să curgă; despre o intrare în acțiune a noilor efective nu poate fi vorba până nu se vor mai usca drumurile și terenul.

Hurmuz Aznavorian, armean, jurisconsult și liberal de seamă a publicat un articol în *Curentul*, intitulat „Interpretarea legilor“, prin care susține că Justiția are dreptul să *interpreteze* legile nesăbuite pe care un legislator fără doctrină și fără experiență le promulgă, chiar în așa-zise vremuri revoluționare. *Altfel se ajunge la o stare de anarhie complexă*. Cenzorul care a lăsat să treacă articolul a fost destituit, iar *Curentul* a primit „un avertisment“. Comunicatul ce ne destăinuiește aceste măsuri n-a avut decât mertiul să *sublinieze* articolul pe care puțini îl băgaseră în seamă și pe care acum toată lumea se repede să-l citească... Prostia oamenilor e mare! Și apoi de ce „avertisment“ *Curentului*, de vreme ce trecuse pe la Cenzură și obținuse aprobarea ei pentru publicarea articolului?

DI Ică s-a împăcat ieri cu „misionarii“ industriei române, la un dejun pe care l-a oferit la Președinție lui Clodius și la care au fost poftiți, pe lângă Killinger și Neubacher, delegații industriei germane și române — cu Gigurtu, Bujoiu, Orghidan, Gr. Carp etc. Au asistat și câțiva miniștri, cu inenarabilul Marinescu în frunte... „Tout est bien, qui finit bien“!

La alt dejun, la Mareșalul Antonescu, în noua sa locuință (vila lui Nae Ionescu, la Băneasa) a fost poftită și Lili Prat (soția ministrului Spaniei la Ankara). Lili Prat a fost încântată de „gustul“ cu care e aranjată casa. D-na Rica i-a spus că tot mobilierul, tablourile, bibelourile, sunt proprietatea Statului și au fost luate de la Palat... Pe mese, Lili Prat a recunoscut colecția de „jaduri“ adunată de Regele Ferdinand! Săracul Regele Ferdinand, dacă ar fi știut că „jadurile“ Sale vor ajunge în iatacul „Câinelui Roșu“ și al d-nei Rica, nu le-ar mai fi adunat!

E vorba să se înființeze la Washington un Consiliu Superior de Război, în care vor participa și Australia, și Canada și Noua Zeelandă — cam cu aceleași drepturi ca Consiliul de Război de la Londra... Concurență? În tot cazul încurcătură... Roosevelt „studiază“ chestiunea...

Un atentat a avut loc la Cairo împotriva lui Nahas-Pașa... Primul ministru a scăpat neatins; însoțitorul său a fost rănit. Popularitatea lui

Nahas-Paşa era datorită atitudinii lui anti-engleze. De când a schimbat macazul, fiind adus de englezi la Guvern, wafdiştii intransigenţi se întorc împotriva lui. În ziarele noastre, Cenzura n-a lăsat să treacă nici o ştire despre acest atentat... De ce?

Regele Suediei s-a restabilit complet. Frumoasă performanţă pentru un bătrân de 84 de ani, după o aşa de grea operaţie...

A murit generalul Motaş. Era un militar simpactic. În Consiliile la care am luat parte alături de dânsul, sub Regele Carol al II-lea, s-a arătat singurul general cu bun simţ şi cu independenţă de caracter, în sinceritatea lui...

Pétain a avut o întrevedere cu Laval, în împrejurimile Vichy-ului. Despre cele discutate n-a transpirat nimic. Se crede că s-ar fi tratat reîntreadarea lui Laval în Guvern, *pe anumite baze* care ar schimba întrucâtva îndrumarea politică franceză, faţă de Germania şi Italia...

Din ştirile ce ne aduc cei ce vin de la Constantinopol, reiese că scufundarea vaslui „Struma“ încărcat cu ovrei, n-a fost accidentală, nici pusă la cale de ovrei, *ci provocată de autorităţile turceşti, ca să scape de oaspeţi indezirabili*. Aproape toţi ovreii de pe vas s-au înecat; timp de câteva zile a domnit la Constantinopol o oroare profundă pentru acest act de sălbăticie — nu s-a vorbit de altceva... La grozave torturi supune Elohim pe poporul său ales!

Duminică, 29 martie. Încercarea de debarcare făcută de englezi la St. Nazaire (La Gura Loirei) în noaptea de 27 spre 28, încercare ce s-a prăbuşit în câteva ore, pare să fi avut un întreg scop:

1) Să de o satisfacţie Sovietelor, care cer stabilirea unui nou front în Europa (La Berlin, încercarea de debarcare a fost numită, ironic, „ofensiva Maiski“, fiindcă a urmat imediat discursului ambasadorului rusesc din Londra, prin care acesta o cerea).

2) Să dovedească ruşilor că debarcarea în Europa nu e posibilă.

3) Şi mai ales să alarmeze Comandamentul german şi să-l silească să înşire forţe de-a lungul coastelor Atlanticului şi Mării Nordului, diminuând astfel numărul unităţilor destinate frontului oriental...

Încercarea de debarcare a costat pe englezi, vreo 10 vase ușoare, un vas mai mare și câteva mii de oameni...

Scandal mare în perspectivă: săptămâna asta trebuie să apară un volum conținând o serie de scrisori adresate Lupeascăi, de mai multe personalități politice și „mondene“, de ambele sexe. De ce această nouă zgândărire a trecutului, peste care ar trebui arunca vălul uitării?... Așa se pregătesc revoluțiile...

Timbrul de aviație a fost desființat și înglobat în taxarea generală a actelor. E mai practic, dar veniturile Statului se vor resimți, controlul devenind mai anevoios.

Încasările exercițiului bugetar care se încheie la 31 martie se vor încheia cu un excedent de 30 miliarde... Pentru conducerea războiului, Statul are nevoie de 80 de miliarde pentru anul acesta. Lipsească încă 50 de miliarde lei...

Noii recruți au depus jurământul. La Sinaia, recruții micii Armate a Regelui Mihai — Regimentul de Escortă Regală — au depus jurământul în fața Majestății Sale.

Două cuvântări patriotice: una, ținută de generalul Pantazi în fața recruților, alta de Mareșalul Antonescu la Școala de comandanți ai Tineretului, o excelentă școală pusă sub îndrumarea unui colonel german, care, după câte se spune, face minuni cu flăcăii noștri, educându-i după metodele și principiile germane...

Dejunat ieri la bazarul Crucii Roșii (deschis pentru 3 zile). Un semn al vremurilor: înainte, trebuia adunați mușterii cu hapca — acum se bate lumea la toate contoarele și face coadă. Cum e ceva de vândut, se reped toți și cumpără. Fiindcă nu se mai găsește în târg nimic, și fiindcă *banii* nu mai au nici o valoare...

Apele au început iar să crească și e pericol de noi inundații...

Mi se telefonează de la Breasta că mâine se începe cu semănatul orzului! Parcă nu-mi vine să cred! Năiță Filitti, un bun agricultor, care a petrecut 3 zile la țară, îmi spune că semănăturile de toamnă au ieșit *foarte bine* de sub zăpadă! O veste bună — căci cu iarna siberiană prin care am trecut, mă temeam de soarta lor.

Un Consiliu de Miniștri, prezidat de Mareșalul Antonescu, a hotărât ieri măsuri excepționale de ajutor pentru înlesnirea însămânțărilor de primăvară. Numai să ne fie vremea prielnică!

Mussolini a vorbit din nou. A anunțat măsuri drastice pentru salvarea monedei italiene amenințată de o catastrofală prăbușire și a cerut concursul tuturor cetățenilor pentru atingerea scopului propus...

Acum patru luni, același Mussolini declarase cu aceeași siguranță de sine, *că moneda italiană era definitiv salvată...* Ce încredere mai pot avea oamenii în făgăduielile lui de azi?

D-na Teodorescu, o cucoană cu care Marinescu, ministrul Economiei Naționale se ține de mult, e acoperită de scule: e femeia care posedă cele mai frumoase bijuterii din București. Cumpărate cu banii șterpeliți de Marinescu? Nicidecum. Acum 3 ani, fiind la Nissa cu Marinescu, d-na Teodorescu a făcut cunoștința unui maharajah indian, care i-a dat nestemate în neștire... Marinescu a înghițit rușinea, dar dama a rămas cu pietrele — și acum se bucură amândoi!

O vestă albă de pichet, pe care Napoleon cel Mare a purtat-o la Sf. Elena, a fost vândută pe prețul de 36 500 franci! Pe vremuri de groază, se mai găsesc și oameni care să se îndeletnicească cu îmbogățirea unor asemenea colecții! Să le fie de bine!

Luni, 30 martie. Ieri, mai ales după-amiază, a început să sufle un vânt glacial; azi-dimineață ne-am deșteptat în plină iarnă iarăși! Aco-perișurile sunt albe, pe stradă s-a prins un strat de 2 degete de zăpadă, căci temperatura e un grad sub zero... De unde trebuia să începem azi să semănăm, iată-ne din nou în ianuarie! Ce o fi vrând Dumnezeu cu noi? Ne pedepsește rău...

Pe frontul de răsărit, după comunicatele germane, ofensiva rusească a slăbit. Sovieticii mai atacă, pe alocuri, dar cu forțe reduse: câteva batalioane, cel mult câteva regimente. Astfel frontul românesc, pe Doneț, a fost atacat de circa 4–5 batalioane sprijinite de care de asalt. Atacul care izbutise să infiltreze câteva unități rusești în liniile noastre, a fost până la sfârșit respins, cu mari pierderi pentru inamic. Un contraatac românesc, a pătruns la rândul său în liniile sovietice și a capturat mai multe tunuri... Lupte zadarnice; ne omoară păgânii lumea degeaba. Iar au început să sosească răniți în București și în ce stare, nenorociții! Pe restul frontului, atacuri slabe, toate respinse. În cursul săptămânii trecute s-au mai distrus 150 de tancuri bolșevice.

După recontrolarea cifrelor, nemții dau astăzi 2 295 avioane sovietice doborâte de la 1 ianuarie la 24 martie; în același răstimp, ei n-ar fi pierdut decât 233...

În Atlantic, iar se anunță scufundări în stil mare: 16 vase (din care 8 cisterne) cu 110 000 tone deplasare, au fost înecate. De la începutul campaniei pe coastele Americii, au fost scufundate 1 300 000 tone... Printre vasele distruse, au fost 73 de vapoare-cisterne...

Printr-o lege specială s-au dat puteri excepționale Președintelui Roosevelt. Prin acest decret, Președintele este împuternicit să ia în posesie în numele Statului, orice proprietate sau întreprindere și să o îndrumeze cui va crede mai bine în interesul conducerii războiului. Președintele va putea asemenea rechiziționa orice fel de bunuri, de mașini, de unelte — spre a le întrebuința în folosul obștesc... S-au dus libertățile americane și respectul drepturilor individuale atât de scumpe cetățenilor Statelor Unite... Război le trebuia!

Institutul Statistic Central al Reichului dă cifre interesante asupra populației lumii. De la anul 1800 populația globului a sporit de 2 ori și ". În America, populația s-a mărit de 11 ori și ", în Europa de 3 ori, în Asia de 2 ori. Jumătate din întreaga omenire locuiește în Asia; un sfert, în Europa. În Europa densitatea medie a populației este de 48,8 la kilometru pătrat — în Asia, de 29,9.

Impresia generală este că japonezii s-au cam poticnit. Poate că câmpul lor de operații s-a extins prea mult și că se simte nevoia unei organizații a regiunilor cucerite. Poate că atacul chinezesc — deși telegra-

mele vestesc că ar fi fost respins — să fie o amenințare pe flanc care împiedică o înaintare mai departe spre Indii. Se zice că *Radio-Tokyo* ar fi anunțat că armatele japoneze, atingându-și țințele de război, *trec de la ofensivă la defensivă*. Nici o depeșă oficială nu confirmă încă acest zvon...

Cripps a declarat că propunerile lui trebuiesc primite sau respinse în bloc. După unele știri, Anglia ar fi primit ca „Uniunea Indiană” să hotărască singură dacă se încadrează sau nu în gruparea *Domini-oanelor Britanice*... Doi din conducătorii indigeni (un hindus și un musulman) cu care Cripps se înțelesese, au fost uciși într-un accident de avion... Oficial, nu se știe încă nimic despre rezultatele misiunii bolșevicului englez...

Del Giudice, macaronarul cultural, a vizitat Ardealul și a fost numit doctor „*honoris causa*” de către Universitatea din Sibiu (Cluj). Înfrățire culturală...

Bujoiu la mine. L-am felicitat că s-a împăcat cu Ică... „Ce împăcare, Domnule!” — și-mi povestește lucruri de necrezut. După ce delegația noastră s-a întors de la Berlin, a vrut să remită raportul său d-lui Președinte al Consiliului, dar de la 7 februarie, n-a putut să dea de el... În cele din urmă, *au trimis raportul prin poștă, sub plic recomandat*. Nu este adevărat că Guvernul n-a știut nimic de plecarea delegaților în Germania; s-a încheiat chiar un jurnal al Consiliului de Miniștri cu privire la această misiune, iar el Bujoiu a fost personal solicitat să plece... „Dar dl Ică se vede că a uitat...” — precizează ironic, amicul Bujoiu...

Misiunea a fost pretudindenii primită oficial în Germania. *Întrevederi oficiale cu toți miniștrii economici ai Reichului*. Din ordinul Guvernului Reichului, conducătorii celor mai mari industrii germane, începând cu Krupp și sfârșind prin J. G. Farben și Gute Hoffnungs Hütte au luat contact cu românii. Rezultatele obținute au fost neașteptate. Nemții au declarat că *nu înțeleg să acapareze nimic în România*; că, dacă unii supuși germani au venit la noi să facă afaceri *personale*, nu este vina Reichului și a Marii Industrii germane, *ci a noastră*, care am luat în brațe *faliți ca Hermann Göring Werke și samsari ca dl Guido Schmidt*. Statul german a trebuit să dea acum 2 ani, *20 milioane de mărci societății Hermann Göring-Werke și acum un an 200 ca să o*

scape de faliment... Ei, conducătorii Marii Industrii sănătoase din Germania, vor *colaborare, iar nu subjugare*, în România. Nu vor să se amestece în producția materiilor prime, pe care românii o pot organiza și singuri. Ceea ce ar voi, e să ne ajute în crearea și dezvoltarea așa ziselor „Spitz-Industrien“, cum ar fi producerea materiilor azotate (îngrășăminte), manipularea minereurilor de mangan, de zinc etc. — sau fabricarea de celuloză. Toate acestea în vederea organizării „spațiului sud-vestic al Europei“ de la Ucraina până în Egipt — organizare în care România trebuie să joace un rol de frunte. Colaborarea o înțeleg înainte de toate tehnică; în alcătuirea întreprinderilor, românii trebuie să păstreze însă majoritatea... În ce privește capitalurile, Germania nu ne poate da bani, căci nu poate transforma mărci în lei, dar industria germană *e gata să garanteze* împrumuturile sau subscripțiile ce s-ar efectua în România, *cu toată averea și cu tot creditul ei...*

Riscăm — adăuga Bujoiu — ca aceste admirabile intenții ale Marii Industrii germane să fie nesocotite, fiindcă dl Ică și anturajul d-sale vor să continue afacerile veroase cu samsarii și cu faliții... La faimosul dejun de împăcare, Bujoiu și Gigurtu abia au putut schimba câteva cuvinte cu dl Ică, care s-a declarat doritor *să stea de vorbă cu ei*, dar n-a precizat nimic. La acel dejun, a avut în schimb o violentă ieșire împotriva inerției române, dl Ilgner, reprezentantul lui I. G. Farben...

Bujoiu, om de treabă și inimos, mi s-a arătat foarte descurajat și convins că vom pierde și ultima ocazie de a ne organiza rosturile noastre economice... Bujoiu e om de treabă și inimos, dar e și foarte pesimist. Să scăpăm de pericolul rusesc, să scăpăm de pericolul bolșevic și anarhic intern — și restul va veni de la sine. Mai bine sau mai prost...

Marti, 31 martie. Ieri a nins toată ziua și a viscolit în toată țara. Temperatura fiind de 0 grade, zăpada s-a așezat și pământul și-a reluat mantaua de iarnă. Viscolul a ridicat troiene pe șosele și circulația este întreruptă în toate direcțiile... Azi cerul e înnorat și e moină. Până să se topească stratul de 10 centimetri ce acoperă câmpul și să se usuce pământul, vor trebui 8–10 zile. Nimic nu se va putea semăna decât după Paști. Dezastrul agricol se conturează tot mai mut...

Englezii pretind că vasul lor încărcat cu explozibile ar fi reușit să pătrundă până între pereții ecluzei de la St. Nazaire, unde explodând au avariat în așa fel această ecluză, încât bazinul submarinelor nu va mai putea fi utilizat cel puțin 3 luni... Nemții rămân la prima lor versiune,

după care vasul ar fi explodat în larg... Atacul de la St. Nazaire pare totuși să fi enervat cercurile politice germane...

La sud-est de lacul Ilmen și la est de Harkov au avut din nou loc lupte violente, dar cu contingente relativ reduse. Nemții, în Comunicatul lor, afirmă că au respins pe ruși, și că, prin contraatacuri le-au provocat pierderi foarte mari, în raport cu trupele angajate.

Englezii au bombardat violent orașul Lübek. Un comunicat german înregistrează cu indignare distrugerea bisericii „Marienkirche“, un monument istoric cu reputație mondială și a Muzeului Civil. Au fost și multe victime. Ororile războiului sunt nesfârșite; din nefericire împotriva lor nu există nici un recurs...

Încep să se cunoască amănuntele negocierilor lui Cripps în Indii. Cripps a negociat cu elementele mai moderate și se pare că a ajuns la o înțelegere cu ele. Diversele ținuturi ale Indiei ar forma o „Uniune“, organizată pe baza unei Constituții ce ar fi elaborată de o Constituantă de ales după încetarea ostilităților, căci numai atunci va intra în vigoare noul regim. „Uniunea Indiană“ va constitui un Dominion liber, legat de Marea Britanie prin anumite convenții.

La Berlin se socotește că „proiectul Cripps“ e o nouă păcăleală ca și promisiunile neținute în seamă după războiul trecut. De observat: 1) că șefii mișcării iredentiste au rămas în afară de negocieri; 2) că noua Constituție va intra în vigoare numai *după război*; 3) că conducerea militară a Indiilor rămâne în mâinile englezilor; 4) că Statele aservite Angliei nu sunt cuprinse în proiect.

Guvernul din Londra a vrut mai mult să arunce praf în ochii celor dispuși să-i închidă și să nu vadă prea departe. Rămâne de văzut dacă a izbutit...

La Trafalgar-Square în Londra, a avut loc o enormă manifestație comunistă. Pe soclul coloanei lui Nelson s-au lipit afișe bolșevice, iar portretele gigantice ale lui Stalin și Ciang-Kai Skek (!!) dominau mulțimea... Prost a ajuns Anglia!

După articolul publicat în *Curentul*, trimiterea lui Aznavorian în lagăr fusese hotărâtă. L-a scăpat Coty Stoicescu, care a remis lui Ică Antonescu o scrisoare de pocăință a vinovatului, și a explicat sub-dictatorului că efectul unei asemenea măsuri ar fi defavorabil...

Micile putori legionare (Flori Cantacuzino, Sonia Manu, Cantacuzinoalicele și alte exemplare alese ale „Soțietății“ bucureștene), se dau cu nemți mărunți, pentru a crea sau menține simpatii germane pentru Mișcarea Legionară... Pentru ce nu trimite Guvernul la lagăre pe aceste curvulițe?

Mi se povestește una bună. Neubaker, fiind la vânătoare, a vrut să afle ce gândesc țăranii despre guvernarea legionată. Un pușcaș sfătos i-a dat următoarea formulă: „De domnule, bine e sub toate Guvernele, dar brânză de la miei n-am mâncat niciodată!“ Răspuns mai tipic românesc nu se putea găsi! Neubaker a fost încântat de formulă, și o repetă la toată lumea!

Presa berlineză e plină de laude pentru noi. Cu prilejul ultimei cuvântări a Mareșalului Antonescu, la Breaza, ziarela germane subliniază prietenia gemano-română, bogățiile României, eroismul soldaților români, lealitatea Mareșalului, geniul lui Ică, „sex-apeal“-ul Veturiei Goga, și așa mai departe. Vremuri bune — dar peste glia românească ninge, și foametea bate la ușă...

Miercuri, 1 aprilie. Aprilie! *Săptămâna luminată!* Și ninge ca în ianuarie! Temperatura s-a ridicat însă la + 3° și zăpada a început să se topească. Cinsprezece zile de amânare pentru semănături, cel puțin. Să ne ferească Dumnezeu de mai rău; după această cumplită iarnă, să nu se pună pe ploi... E atâta umezeală în aer încât o asemenea ipoteză intră în cadrul posibilităților...

Aseară ne-am întrunit la doctorul Banu — Ștefan Popescu (pictorul), prof. Iancu-Mihăiești, prof. Al. Rosetti-Bălănescu, Bunescu, prof. Ștefănescu, Antoniadă, prof. Oprescu și cu mine — și am pus bazele primei asociații de bibliofili români, în vederea creării unui nucleu de tipărituri artistice, trase în număr mic, numai pentru membrii asociației.

Volumul *Duduia* nu va mai apare, sau cel puțin nu se va mai pune în vânzare — așa a hotărât ieri Mareșalul Antonescu. În cercurile apropiate de Antonești se pretinde că Mareșalul n-a știut nimic despre această publicație (?) — o idee genială a d-lui Ică... și că îndată ce a aflat despre ea — adică ieri — a oprit-o. Era să fie și frumos: ce izvor bogat

pentru cei din Budapesta ca să mai sublinieze imoralitatea păturii conducătoare din România! Ce porniri sadice vor fi împins pe Ică să dea publicității răvașele unor personalități de mâna a zecea, ca Alex. Zamfirescu, Dombrovsky, Auschnit, Leuguceanu ș.a. sau ale unor dame ca Lileta Butculescu, Anne Marie Callimaki, Toutou Georgescu etc.! Dacă prin această publicare ar fi izbutit să doboare un adversar politic serios, pe un Maniu, pe un Brătianu sau așa ceva — porcăria ar mai fi avut un rost, dar așa! Principala vedetă a volumului e Marta Bibescu — cu o serie de scrisori adulatoare... În volum ar figura și o listă alcătuită de Urdăreanu, de Rege și de Duduia, o listă de nume subliniate cu albastru și cu roșu; oamenii pe care Camarila putea conta. Cu albastru sunt însemnate numele celor pe care *se putea conta*; cu roșu al celor ce făceau afaceri și cu o dublă trăsătură roșie numele celor ce făceau afaceri veroase. În fruntea acestora din urmă ar figura Marta Bibescu...

Au fost și nume și scrisori care au fost scoase din volum cu prilejul ultimei revizuirii — așa se zice că s-ar fi întâmplat cu perechea Franasovici și cu perechea Gogu Georgescu.

În fine... Ce mocirlă!

Mare scandal în „înalta societate”: Gino Quaranta, Conte di Zur-lino, soțul Madelenei Lahovari (sora Martei Bibescu), socrul ilustrului Principe di Soragna — a fost prins cu mâța în sac. O spune *Universul* la rubrica *Cronica judiciară*. Simandicosul Conte ar fi luat bani (70 000 lei) ca să scoată din lagăr neamurile unui pârlit de albanez. Dar n-a izbutit și n-a vrut să dea nici banii înapoi. Plângere la Parchet și trimiteră în judecata Tribunalului corecțional...

Quaranta, care a avut curajul să apară ieri-seară la Jockey-Club, povestește afacerea „ă sa manicăre”. Ar fi cunoscut pe albanez astă-toamnă, ca misit pentru cumpărarea de efecte de lână de trimis trupelor italiene de pe frontul rusesc și cu acest prilej (!!) *a fost rugat* să intervină la Legația italiană în favoarea unor rude sau tovarăși ai albanezului deținuți într-un largă. A făcut-o, din bunătate (!) și bineînțeles fără nici o retribuție. A plecat apoi în Italia și când s-a înapoiat la București, albanezul a început cu șantajul, cerându-i banii pe care i-ar fi dat *cuiva* (?) de la Legație. El, Quaranta n-a vrut „să cânte” — și fiindcă n-a vrut să cânte, albanezul l-a amenințat că-l înjunghie, și a venit până pe treptele Jockey-Clubului să-l insulte... Nu l-a înjunghiat dar s-a adresat Parchetului...

Afacerea e încurcată și deocamdată nelămurită, Quaranta a luat pe Emil Ottulescu ca avocat. În câteva zile se vor lămuri însă lucrurile și tare teamă-mi e, că nu în favoarea italianului...

Pare că în Indii, negocierile lui Cripps nu merg pe roate. Adunarea de la Delhi, care trebuie să se pronunțe azi sau mâine, să primească sau să nu primească propunerile engleze, ar fi în majoritate ostilă propunerilor Cripps. E drept că știrile pesimiste sunt date de *Agenția germană D.N.B.*

Impresia generală este că la Saint Nazaire englezii au „marcat” un succes, parvenind să strice instalațiile principale ale bazinului în care se adăpostea și repara un important grup de submarine germane. Emisiunile radiofonice engleze fac mare vâlvă în jurul acestui atac, care, dacă nu înseamnă lucru mare în desfășurarea războiului, dovedește totuși curaj și spirit de întreprindere de partea britanicilor, până acum atât de paviși, față de întreprinderile germane.

Joi, 2 aprilie. De alaltăieri nu mai ninge, cel puțin la București, căci ieri la amiază, ne spunea Bușilă, a mai viscolit la Giurgiu și la Oltenița... Nu mai ninge și temperatura se menține între 2 și 6 grade de căldură. Zăpada căzută în urmă s-a topit ieri aproape toată. Pe străzi e o lapoviță de nu se poate umbla decât cu galoși...

Ofensiva de primăvară a început „să fie luată în discuție”. Ba informațiile rusești și englezești pretind că nemții ar fi și început-o și că s-au izbit de rezistența sovietică. În realitate n-a început nimic, starea terenului nu permite încă mișcări serioase pe front. Berlinul ironizează informațiile anglo-britanice, menite să creeze atmosferă defavorabilă Axei. Presa germană precizează că se fac pregătiri pentru începerea ofensivei, dar că ofensiva pregătită nu va putea începe înainte de o lună. În cercurile diplomatice din București domnește multă nervozitate și se crede că evenimente decisive pentru situația din răsăritul apropiat se vor înfățișa în cel mai apropiat viitor. În aceste cercuri, mai ales în jurul Legațiilor neutre se afirmă că germanii vor concentra toate atacurile lor spre Caucaz și spre sud. Atacul Caucazului ar fi să fie îndrumat pe trei linii, una pornind de la est de Harkov, alta în regiunea Donețului și a treia din Crimeea. Rușii, în curent cu acest plan, au făcut eforturi disperate pentru a demonta liniile de atac germane din sudul frontului lor, dar n-au reușit. Pe lângă liniile de ofensivă din Rusia, nemții ar fi hotărâți — afirmă diplomații noștri — să atace și prin Asia Mică, Caucazul și ținuturile ocupate de ruși și de englezi și să meargă

la petrolul din Mesopotamia și din Persia. Cu sau fără voia turcilor... Diplomații cred a ști că, pusă „au pied du mur“, Turcia va merge totuși alături de Anglia, și va apăra teritoriul său împotriva nemților. Vizita Regelui Boris la Marele Cartier german și la Berlin, ar fi avut drept scop rânduirea armatei bulgare în campania ce se pregătește în Asia Mică. Se subliniază și faptul că generalul Șteflea, șeful Statului nostru Major ar fost de față la consfătuirea Regelui Boris cu Hitler. *Radio-Londra* afirmă faptul; noi, românii nu știm natural nimic despre călătoria lui Șteflea...

Îngrijorarea diplomaților e cu atât mai mare, cu cât, după unele știri Anglia ar fi trimis de curând armament nou Turciei și i-ar fi cedat câteva vase ale Marinei sale de război...

Toate sunt posibile, dar nu-mi vine să cred că Turcia să-și bage de bună voie capul în gura leului...

În Bulgaria, comunismul a devenit îndrăzneț și până în Armată s-au descoperit comploturi bolșevice. Mai mulți generali, coloneli și alți ofițeri au fost arestați zilele trecute. Panslavismul are rădăcini atât de adânci în Bulgaria încât este îmbrățișat și în haina comunismului... Cum se va purta armata bulgară pe front, împotriva rușilor? E o întrebare la care cu greu s-ar putea răspunde azi...

O telegramă din Shanghai anunță că Congresul Indian, întrunit la Delhi, ar fi respins ieri propunerile Angliei. Știrea n-are însă caracter oficial. Greutățile sunt mari, se știe. Cripps n-a neglijat nici un efort ca să reușească și dacă nu va reuși, nu va fi vina lui. A mers până la amenințarea hindușilor *cu părăsirea Indiilor de către Anglia*, în care caz Industanul va fi împărțit între ruși și japonezi... De altminteri, că rușii vor pătrunde cu comunismul până în Indii, nu încape nici o îndoială...

Întrevederea lui Laval cu Pétain a readus problema raporturilor Franței cu Germania în cadrul actualității. La Berlin se scrie negru pe alb că a sosit momentul ca aceste raporturi să fie *definitiv fixate*. Dinu Hiott, ministrul nostru la Vichy, sosit de două zile în București, afirmă că ura francezilor împotriva nemților e în continuă creștere. Hiott, care se afla la Paris în momentul bombardărilor englezești, afirmă că toți parizienii priveau atacul de pe acoperișuri și aplaudau... La Vichy, după câte spune ministrul nostru, nimeni nu mai are încredere în englezi, *al căror moral ar fi foarte deprimat*, ci numai în americani și în ruși... O nouă paradă pentru comunism, „en vue“!

„Consiliul de Război al Pacificului“ propus de Roosevelt și în care au intrat reprezentanți ai Australiei, ai Noii Zeelande, ai dominionului Canada și ai Chinei, alături de americani și englezi — a luat ființă și a ținut prima sa ședință. Au existat și reprezentanți ai Indiilor Neerlandeze, la ședință. Acest Consiliu va da directivele generale pentru toate operațiunile militare și navale din spațiul Pacificului. Ziarele din Londra anunță că în curând flota americană va porni în ofensivă spre apele japoneze...

La Ankara, a început procesul atentatului împotriva lui Papen. De la prima ședință s-a făcut dovada că complotul a fost organizat de Soviete. Zelul autorităților turcești pentru a pune în evidență această complicitate moscovită nu se împacă cu ideea unei foarte apropiate colaborări militare între Turcia și Rusia... Dar ce se mai împacă pe acest pământ?

S-au expus la Cercul Militar planurile de refacere în stil mare a Liceului de la Mânăstirea Dealu, distrus de cutremur. La deschiderea expoziției, au asistat Regele, Conducătorul și mai tot Guvernul... Pentru ce atât alai?

Cineva care a avut prilejul să răsfoiască volumul *Duduia* îmi citează câteva bilețele:

Simoneta Butculescu scrie: „Chérie, cette *vieille merde* (!!) de Anne-Marie Callimaki désire vous voir...” Fără comentarii! Dombrovski însemnează pe o cartă de vizită: „Trimit două perechi ismene pentru complectarea seriei...” Oh, shocking! S-ar părea că e vorba de cine știe ce intimități... În realitate, după câte ne spunea ieri Dombrovski e numai vorba de complectarea unei duzine de indispensabili destinate soldaților, de soarta cărora — pe zonă — Duduia se interesa mult...

Prin alt răvaș, Auschnit transmite favoritei 80 000 lei, pierduți la table în ajun...

Și cu asemenea fleacuri ne ocupăm noi în zilele tragice în care țara e pe marginea pieirii..

Noul buget pe exercițiul 1942/1943 se prezintă în sumă totală de 212,7 miliarde lei. Cifra pare astronomică, dar nu e exagerată... În

1915-1916 bugetul României Mici — și nu eram încă în război — s-a ridicat la *600 milioane lei aur*; cel de azi transformat în lei din 1915 ar reprezenta circa 2 000 milioane — și suntem în război, și avem — deși ciuntită — România Mare...

În anul bugetar 1941/1942 s-au cheltuit 150 miliarde, din care 90 pentru război...

În expunerea sa, generalul Stoenescu se laudă că e primul buget — de multă vreme — fără sporuri fiscale. Cred și eu: sporurile s-au făcut înainte de promulgarea noului buget, în cursul anului precedent și evaluările noului recensământ pe de o parte, ridicarea prețurilor taxate pe de alta — au sporit de zece ori dările...

Garoflid ne-a spus ieri că a obținut unele degrevări pentru agricultori. Instrucțiuni s-ar fi dat, ca evaluările la agricol să nu treacă de triplul impunerii vechi (primele instrucțiuni fixau la 5 ori impunerea); la supracota agricolului se va face o scădere de 20% la veniturile până la 200 000 lei, de 40% de la 200 000 până la 1 milion — de 30%, pentru veniturile mai mari. Se va reduce de asemenea de la 4 la 2% taxa asupra veniturilor mobile... Să vedem făgăduielile realizate în faptă! Și la urma urmelor, să ne ia și pielea de pe noi, numai să ieșim cu fața curată din război. Deși știrile sunt liniștitoare, și mai mult bune de câtva timp, nu îmi dau seamă de ce, dar sunt cuprins de ieri de un adânc pesimism... Intuiție?

Vineri, 3 aprilie. Suedia a devenit pe neașteptate punctul central al discuțiilor cercurilor politice din Berlin. Atenția acestor cercuri s-a oprit asupra veștilor de înarmare grabnică venite de la Stockholm și asupra faptului că mai multe vase norvegiene în serviciul Angliei au fost lăsate să iasă din porturile suedeze. La Berlin, nu se ridică nici o obiecție în ce privește întărirea puterii armate suedeze, fiecare țară având dreptul să-și sporească mijloacele de apărare — dar se protestează cu energie împotriva slăbiciunii manifestate față de vasele engleze, pe care o Putere neutră era obligată să le dezarmeze. Presa germană se întreabă dacă nu cumva i s-a urât Suediei cu binele, și dacă nu cumva Anglia proiectează să debarce în Norvegia și prin Suedia conșimțitoare să atace Finlanda, în urmărirea faimosului al 2-lea front european cerut de sovietici...

Deși oficial nu se spune nimic, presa berlineză agită posibilitatea unei repezi ocupări a Suediei și mai arată că o debarcare engleză în Norvegia ar fi zădărnicită în 24 ore...

E cert că Anglia și aliații săi fac tot ce pot ca să atragă în război, o dată cu primăvara, și împotriva Axei, țările care au mai rămas neutre. Pe lângă știrile de agitație sosite la Berlin din Suedia, mai vin și altele din Turcia. La Istanbul s-a răspândit zvonul că Turcia rupe relațiile diplomatice cu Germania și că trupele bulgare nu vor merge pe frontul rusesc — subînțeles că vor lupa pe cel turcesc... La Berlin, nu s-a luat nici o poziție față de zvonurile de ruptură venite de la Istanbul și împrăștiate de posturile de emisiune britanice...

Procesul de la Ankara a fost amânat la 8 aprilie. Din dezbaterile de până acum, firele Moscovei au fost însă deja date la iveală...

De pe frontul rusesc, aceleași știri de atacuri sovietice respinse, de contraatacuri germane reușite, de zeci și zeci de avioane și de care distruse...

Din Indii, s-a lămurit că Comitetul Special al Congresului Naționalist de la Delhi a respins prin 36 de voturi, contra 17 propunerile lui Cripps. Șeful Partidului Naționalist Hindus, Bose, a ținut o foarte violentă cuvântare prin care cerea conaționalilor săi să reziste la orice ademenire britanică și să o rupă cu Anglia. Bose a făcut chiar aluzie la o posibilitate de colaborare cu Puterile Pactului Tripartit... Cripps care trebuia să părăsească Indiile duminică, și-a amânat plecarea și va continua să negocieze, făcând probabil noi concesiuni...

DI Palin, ministrul Finlandei la București a fost decorat cu cordonul Coroanei numai ca să permită d-lui Ică să mai strecoare un discurs în care a comentat „paralelismul“ destinelor Finlandei și României... Alandala!

Englezii au mai bombardat ieri-dimineață împrejurimile Parisului. Bombe au căzut la Cormeilles-en-Parisis, la Poissy, la Saunois și la Rueil. Pagube mărunte, victime puține...

Laval a avut o nouă întrevedere cu Pétain, de data asta chiar la Vichy. După întrevedere, Mareșalul și-a adunat câțiva miniștri la o consfătuire. Despre cele vorbite cu Laval, Guvernul păstrează tăcere. Se crede că „pertractările“ dintre Pétain și omul de încredere al nemților n-

au ieșit din cadrul ideilor generale. Laval n-a reușit până acum să convingă pe Pétain să-și schimbe politica...

Ieri-dimineață s-a tras cu tunul aproape o jumătate de ceas. Bineînțeles că nu ni s-a spus pentru ce. Se crede că un avion inamic a zburat peste București. Poate să fi fost și unul german... În tot cazul, alarmă nu s-a dat.

Scandalul Quaranta continuă să facă obiectul conversațiilor, mai ales al coconetului. În *Universul* de ieri-dimineață, Quaranta a dat „o deslușire“, care nu deslușește nimic. E o simplă afirmare că toată afacerea se reduce la un șantaj din partea unuia, Petcu...

Italianul e inconștient: a venit ieri la mine și fără să-l întreb, mi-a confirmat toate istorioarele ce circulă asupra lor, a lui și a nevesti-si, *explicându-le...* Mai bine nu le-ar explica, căci le explică prost! Mi-a confirmat astfel că soția sa a vândut o blană foarte scump, înșelând pe cumpărătoare, și că, n-a putut restitui banii *fiindcă îi investise într-o altă afacere!* Mi-a confirmat că n-a plătit hotelul la Budapesta (plus un bilet de wagon-lit) *fiindcă n-avea pengö*; că a rămas dator în Elveția, *fiindcă n-avea franci elvețieni* — dar că va plăti tot! Mi-a confirmat că șterpelise 40 de sticle de șampanie franțuzească lui Zamfirescu la Roma (cu prilejul nunții fiicei sale cu Principele de Soragna !!!) — dar că i-a dat mai târziu 1 800 de lire... Și mi-a mai povestit și alte câteva istorioare inedite, *ca să mi le justifice!!!*

Nenorocitul venise la mine ca să obțină să frecventeze mai departe Jockey-Clubul... L-am rugat să se abțină, căci ar fi întâmpinat de unii membri cu cuvinte aspre — și nu vreau scene dezagreabile în Club. A priceput. I-am sugerat să ne scrie o scrisoare prin care să protesteze împotriva învinuirii ce i s-ar aduce și să ne roage să comunicăm colegilor noștri că se abține să frecventeze Clubul până ce nu va lămuri situația sa și va dovedi că a fost calomniat... Mi-a făgăduit că ne va scrie. Până azi n-am primit nimic. Mi-e frică să nu-l fi întors nevastă-sa, mai rea și mai vinovată decât dânsul, dar care continuă să braveze lumea, întemeindu-se pe rudeniile ei. Dar toate rudele i-au întors deja spatele...

Hotărârea de-a trimite pe legionari pe front, *cu recomandatii speciale*, se adeverește în fiecare zi. Azi a venit bătrânul inginer Panaitescu să-mi povestească cele întâmplate cu fiu-său, fostul rector al Uni-

versității București pe vremea legionarilor. Deși n-a făcut niciodată armată, fiind dispensat ca slab de cord — a fost înhățat și trimis într-un regiment de infanterie, la Târgu-Jiu, ca simplu soldat. De acolo, cu rația și cu mai bine de 40 de ani în spinare a fost trimis cu o formație specială în Crimeea... Trenul lui oprindu-se 24 de ore în București, coptul recrut a dat de Gheorghe Brătianu care s-a dus la Ică Antonescu și a parvenit să obțină demobilizarea și iertarea fostului său coleg de facultate...

Sâmbătă, 4 aprilie. Pare că primăvara a învins în fine și definitiv iarna. Și ultima zăpadă s-a topit. Ieri-dimineață mi s-a telefonat de la Breasta că au început cu semănăturile. Arăm însă numai cu boii noștri: boii oamenilor sunt atât de slăbiți din lipsa de nutreț a acestei nesfârșite ierni, încât nu pot urni plugul din loc... „Cad și leșină pe brazdă“ — spune administratorul meu... Putem socoti că muncile de primăvară sunt întârziate cu o lună...

Ieri-seară, la Prohodul de la Patriarhie au asistat Regele, Regina Elena, dl Ică și Guvernul. Mareșalul Antonescu a fost lipsă: dispreț, ori dureri de măsele? Dl Conducător n-a coborât în mijlocul boborului, dar i-a adresat „Un cuvânt“ de Paști, îndemnându-l la muncă. „Popasurile“, „răscrucile“, „jertfele“ și alte expresii de felul acesta, trădează pe dl Ică ca adevărat autor al peltei dictatoriale și taie în consecință toate firele dintre Mareșal și lume...

Fost ieri cu familia la Cimitirul Bellu, să ducem câte o floare la mormintele rudelor și prietenilor... Urât mai e Bucureștiul de-a lungul drumului ce duce prin Șerban-Vodă la cimitir... Urât și murdar! La cimitir, progres ca întreținere — dar s-au dus arborii seculari de pe alea din mijloc... Toate se duc!

Cancicov pretinde a ști că comanda armatei germano-română, pentru ofensiva de primăvară pe sectorul de Sud al frontului rusesc, va fi dată generalului Iacobici, care va avea sub ordinele sale pe generalul... Rommel! Nu-mi vine să cred că nemții vor lua pe Rommel din Africa, unde s-a specializat în luptele pe nisipuri și a dobândit atâtea succese... Dar Cancicov e foarte afirmativ!

În Indii, cu toată respingerea propunerilor engleze de către Comitetul Congresului din Delhi (respingere care a fost notificată autorităților britanice încă de joi seara), pertractările au fost reluate într-un ritm viu. Președintele Congresului Azad și șeful Partidului majoritar, Nehru au avut întrevederi cu Cripps și cu generalul Wavell.

Și Ceylonul a cerut să devină dominion independent... Cripps a amânat rezolvarea acestei noi pretenții pentru după război...

Guvernul din Vichy n-a dat nici o declarație după întrevederile Mareșalului Pétain cu Laval. În schimb, Laval a dat următorul comunicat, pe care-l transmite cu complezență *Agenția germană D.N.B.*:

„Partizan al politicii de la Montoire și socotind că situația politică externă a Franței se agravează din zi cu zi, am crezut de datoria mea să am o conversație cu Mareșalul Pétain.

Aceasta a luat sfârșit astăzi printr-o ultimă întrevedere care a avut loc în pavilionul Sévigné, la Vichy.“

Din tonul acestui comunicat reiese limpede că Laval n-a ajuns la nici un rezultat, în negocierile sale cu Mareșalul...

Secătura de Băgulescu, ministrul și traficantul nostru în Japonia, a telegrafiat un „Christos a înviat“... ziarului *Universul* care-l publică cu caractere groase! Se vede că la distanța în care se învârteste oportunistă lichea n-a aflat încă că Stelian Popește, familia și foaia lui, sunt la cuțite cu dl Mareșal...

Din primele ședințe ale procesului de la Ankara reiese clar intenția Sovietelor de a tulbura raporturile Turciei cu Germania și de a arunca pe turci în război... Presa de la Ankara judecă sever manoperele moscovite și pe când la Istanbul se răspândesc știri de ruptură de relații între Germania și Turcia — ziarele din capitala legală a Țării sunt pline de declarații amicale față de Reich, de poporul german și de Papen, „cel mai iubit și simpatic ambasador“! Dumnezeu să-i descurce...

Quaranta ne-a scris, vicepreședinților Jockey-Clubului, scrisoarea pe care l-am sfătuit să ne-o scrie. Până una alta am scăpat astfel de penibila sa prezență, la Club... În fiecare zi mi se mai povestește câte una, în seama mascalțonului. Ieri mi s-a vorbit de o escrocherie pe care „perechea“ ar

fi comis-o la Atena (o cumpărătură de mătsuri neplătite) și de alta săvârșită la Viena...

Pare că anarhia morală și materială în care trăim împinge la asemenea fapt: iată și pe Ionel Matak¹ acuzat de escrocherie — și ziarele de aseară ne mai dau și arestarea contesei de Portefeuille (!!!), în realitate Maria Ionică, zisă și „Zambila“!! O artistă și ea în genul ei...

Martți, 6 aprilie. A treia zi de Paști. Azi-noapte a plouat, a nins, a viscolit; din zloată au mai rămas pe ici pe colea urme. E frig; numai 4 grade peste zero... Primele două zile de Paști au fost mai omenești: nopțile și diminețile reci, dar amiezele calde și însorite, cu miresme de primăvară. Deși îngenunchiată, iarna tot se mai zbate la pământ, ca o năpărcă cu capul strivit care-și mai mișcă inelele...

Încât mă privește, am făcut Paștele în casă și mai mult în pat, tâmpit și deprimat de o groaznică răceală cu care m-am ales de la vizita mea la Bellu, în Vinerea Mare...

Blestemat an și pe latura vremii! Sunt șapte luni de zile de când am început să încălzim, de când biata lume se luptă cu sobele și cu caloriferele — cu lemnele, cu cărbunii și cu păcura, și nu se mai sfârșește! Și ce ne mai așteaptă!

Nici în zilele de Paști n-au dat sălbaticii de ruși răgaz pe front. Au atacat în fiecare zi, pe unde au putut și s-au ales iarăși numai cu pierderi, oameni și material. În sectorul Central al frontului, succesele germane s-au accentuat prin cucerirea a vreo 60 de localități succesiv evacuate în cursul iernii.

După știrile engleze, avioane americane de tipul „cetăți zburătoare“ pornite din Indii, au bombardat orașele Kobe și Yokohama în Japonia. Probabil că au făcut o escală în China lui Ciang-Kai-Shek, pentru reînnoirea proviziei de carburant, căci prea e mare distanța din Indii în Japonia și înapoi în Indii, chiar pentru aparate construite pentru zboruri de 10 000 kilometri, fără oprire. Kobe e cel mai mare centru de fabricațiuni pentru armament din Japonia. Englezii afirmă că avioanele americane n-au întâlnit nici o apărare antiaeriană și că pagubele pe care le-au pricinuit sunt mari.

În schimb, japonezii au bombardat orașul Colombo în Ceylon. Englezii pretind însă că au doborât 54 de avioane din 70 câte atacaseră orașul.

¹ Cel cu trapul și cu contesa Benckendorf!

Mareșalul Antonescu n-a asistat la slujbele de Paști de la Patriarhie fiindcă a petrecut sărbătorile pe front. A plecat de miercuri-seara și a petrecut ziua de joi în Odessa, unde a fost primită ca pe vremuri Împărăteasa Ecaterina... Rolul lui Richelieu l-a jucat Alexeanu... N-au lipsit nici discursurile ditirambice, nici delegațiile de cetățeni extaziați de fericire, nici mesele, nici spectacolele înălțătoare. Printre acestea, s-a renunțat la o împușcare de ovrei (împușcare de gală), luată în considerație de militari, dar înlăturată de popi, fiindcă era zi de post.

Despre restul turneului triumfal pe front al Marelui Cuceritor, zia-rele nu ne dau încă nici o informație...

La Patriarhie, Regele și Regina Elena „au figurat“, sâmbătă ca și vineri, în suita d-lui Ică. Sâmbătă, după Înviere, dl Ică „a vorbit“ poporului... Ca flăcările, au țâșnit dintre buzele lui, nepieritoare formule ca „coborâm neprihănit“, „săpăm istorie în piatră“, „făcliile care despică drumul învierii“ — și altele... Ce am face noi fără acest iluminat? Să ni-l țină Dumnezeu...

Von Papen s-a reînapoiat la Ankara, venind de la Berlin. În trecut prin Istanbul a declarat gazetarilor că raporturile dintre Germania și Turcia sunt excelente, *și că vor rămâne excelente* (răspuns la zvonurile contrare, răspândite chiar din Constantinopol, probabil de agenții britanici și sovietici).

Matak cel dat în judecată pentru escrocherie nu e Matak-Benckendorf, de la trap, ci alt Matak recunoscut, funcționar într-un minister... Mă bucur pentru simpatica contesă Benckendorf!

Petrescu, escrocul de la Președinția Consiliului, care a redactat volumul împotriva Masoneriei și acum în urmă volumul de șantaj intitulat *Duduia* — avea o soră croitoreasă, pe care a luat-o de soție Popescu (generalul) de la Interne. Mulțumită protecției lui cumnatu-său, pezevenghiul își încurcă caii la Președinție, *nu însă fără știrea și aprobarea d-lui Ică*, pentru care pângărirea oricărui român e un câștig personal. Se teme într-adevăr de concurența oricui, căci oricine ar putea invoca drepturi cel puțin echivalente cu ale sale pentru a-i lua locul.

Nemții publică buletine statistice; aș fi preferat buletine de victorii — dar sunt interesante și datele statistice:

De la 1 ianuarie la 31 martie 1942, rușii au pierdut: 104 123 prizonieri, 2 167 care blindate și 2 519 tunuri. În același răstimp forțele aeriene sovietice au suferit următoarele pierderi: 1 765 avioane doborâte în lupte din zbor, 250 avioane distruse de artileria antiaeriană, 595 avioane distruse pe pământ și 110 doborâte de formațiuni ale trupelor de linie; în total 2 720 avioane pierdute...

Miercuri, 8 aprilie. Temperatura se menține rece (sub 10 grade căldură), dar nu mai plouă și nu mai ninge. Se seamănă...

Muscalii au făcut de Sărbători un efort suprem pe front, socotind că vor surprinde pe nemți cufundați în rugăciuni și nepregătiți. Încercarea lor a dat însă greș; toate atacurile lor au fost respinse. Nemții au contra-atacat și sovieticii au plătit oalele sparte.

Pe fiecare zi, inițiativa operațiunilor trece tot mai mult în mâinile germanilor și reacțiile rușilor apar tot mai slabe, căci pierderile lor sunt enorme. Numai în ziua de luni au pierdut 60 de avioane și în ultima săptămână peste 300.

Japonezii anunță succese mărunte în Birmania. În Sumatra, ultimele rezistențe locale au fost înfrânte. De la Tokyo nu se confirmă — dar nici nu se dezmint — atacurile aviației americane asupra orașelor Kobe și Yokohama.

Nemții pretind că de la începutul războiului au scufundat vase-cisterne anglo-americane, de o capacitate totală de 75 500 tone — mai toate încărcate cu benzină sau mazut. Cantitatea de carburant astfel distrus ar reprezenta producția Irakului pe un an întreg...

Congresul Naționalist Indian de la Delhi va declina azi oficial propunerile Guvernului britanic... După o știre care cere confirmare, Cripps ar fi fost autorizat să primească și să aprobe contrapropunerile hindușilor... După altă știre (din izvor american), generalul Wavell va fi numit Vice-Rege al Indiilor, iar naționalistul hindus Pandit Nehru, ministru al Apărării Naționale...

Deși știrile sunt încă contradictorii, pare vădit că Cripps nu vrea să se înapoieze la Londra fără un rezultat. În afară de interesele războiului, mai e și prestigiul său politic de viitor prim-ministru în joc...

Mareșalul Antonescu a vizitat spitalele din Tiraspol și a felicitat pe conducătorii acestor stabilimente pentru curățenia cu care sunt ținute și pentru bunele îngrijiri ce se dau răniților. Despre celelalte deplasări ale Mareșalului pe front nu ni se spune nimic. Secretul operațiunilor, și în materie de ouă roșii?

Mișcarea izolaționistă a reînceput cu vigoare în Statele Unite. Ea constă în critici aspre asupra incapacității administrative și militare care a dus la dezastrele cunoscute — și în acțiune directă, propagandă prin presă și meetinguri — împotriva trimiterii trupelor americane pe alte continente... Nemții sunt încântați de știrile pe care le primesc din U.S.A. Se încântă ușor...

Dinu Hiott, ministrul nostru la Vichy, în treacăt prin București îmi povestește despre Pétain, despre greutățile lui de a îndrepta politica franceză spre o colaborare mai intimă cu Germania. Mareșalul se teme că într-un asemenea caz, Franța să nu-și piardă coloniile care nu înțeleg să dea mâna cu nemții... Și mai e și opinia publică franceză, tot mai ostilă unei apropieri de Berlin. Căci oricum s-ar învărti sau interpreta lucrurile, pentru toți francezii „l'Alemand c'est l'ennemi“...

Situația Mareșalului e foarte grea. Guvernul său e în aer; nici o legătură n-a putut încă fi stabilită între acest Guvern și țară...

De Monzie ar fi încercat să constituie la Paris — împreună cu Brinon și Laval — un Guvern pe placul nemților, dar Laval a refuzat și a prevenit pe Pétain. Se zice chiar că ultima întrevvedere dintre Mareșal și Laval a fost motivată de încercarea lui de Monzie...

Gogu Georgescu și Lipatti au obținut un strălucit succes la Roma, unde au dat un mare concert sub auspiciile Academiei di Santa Cecilia...

Țările Axei au hotărât pentru anul acesta o mare ofensivă a legumelor... Se vor planta pretutindeni legume în locul... florilor! Stomacul primează!

A murit la Craiova — Costică Ciocazan, la vârsta de 88 de ani. Era o figură cam caraghioasă, dar simpatică a vechii Craiove. Zăpăcit, dar suflet curat, a fost toată viața lui un „spiritist“ de forță. Vorbea cu mor-

ții, dar se agita cu cei vii. În războiul din 1916, deși om de 62 de ani, a plecat ca voluntar cu Regimentul lui de Roșiori... Antisemit convins — deși membru destul de constant al Partidului Liberal, care l-a ales într-una deputat — a avut ideea genială de a duce olteni în 1916 la Iași, pentru a da gata pe jidani...

De vreo 10 ani, nu se mai vorbea despre el...

Joi, 9 aprilie. Pe frontul de răsărit, atacurile germane se întetesc; e începutul pregătirii ofensivei de primăvară, care se apropie. Deocamdată aviația s-a pus pe lucru în dosul liniilor rusești...

În problema indiană, „părțile“ sunt în căutarea unei soluții — dar lucrurile merg greu. Cripps negociază mai departe și caută să scape ce mai e de scăpat, fără multă nădejde, de altminteri...

Generalul Șteflea s-a înapoiat de la Berlin, după câte se spune încântat de pregătirile ofensivei pe frontul rusesc. Germanii vor da o mare lovitură...

Generalul Oshima, ambasadorul Japoniei la Berlin a sosit ieri în București, în drum spre Sofia. A fost primit cu alai în Gara de Nord. Ce o fi căutând japonezul la Sofia?

Participarea noastră la „Fiera di Milano“ s-a făcut anul acesta cu lux și cu gust. Pavilionul românesc a fost încredințat lui Bădăuță, secretar general la Ministerul Propagandei. Generalul Stoenescu, ministrul Finanțelor a plecat cu Marcu, subsecretarul Propagandei, în Italia și va asista la deschiderea Târgului din Milano. Puricelli trebuie să fie încântat...

A murit Ioana Odobescu, fiica lui Alexandru, succesiv căsătorită cu un Damian și cu un Demetrescu și căzută în neagră mizerie. A murit ca o orbeață... Când mă gândesc la femeia seducătoare din 1889, curtenită de toți, deșteaptă și dominatoare — nu mă pot opri decât cu o strângere de inimă... Cu dânsa dispăre încă o bună parte a tinerețelor mele...

Ieri-seară „bibliofili” s-au adunat la Ștefan Popescu. Casă simpatcă, lucruri de gust, frumoase picturi. Ștefan Popescu și-a dat irevocabil demisia din Președinția asociației... și tot comitetul în păr m-a ales pe mine, adică mi-au impus o sarcină pe care am refuzat să o iau în spinare, cât am putut. Rămâne să-mi dau și eu demisia la o viitoare ședință. N-am gust la nimic, și doresc să fiu lăsat în pace...

Biletele de 500 lei cu efigia lui Carol al II-lea vor fi retrase până la 15 iulie... Se emit bilete noi de 2 000 lei! Mergem bine!

Mircea Nicolau din fosta Poliție legionară, condamnat la moarte în lipsă, a fost prins acum câțeva vreme dar a evadat din închisoare. Zilele acestea a fost prins din nou... Dacă nu va scăpa iarăși, vai de mama lui!

Vineri, 10 aprilie. Pe frontul rusesc numai operațiuni locale, de mică desfășurare — terminate toate în favoarea germanilor.

În dosul frontului german, ca și în dosul celorlalte fronturi din Africa, din Birmania, din Noua Guinee — mare fierbere: se pregătesc pretutindeni operațiuni în stil mare, și dacă vremea o va permite, vom vedea încă în aprilie încăierări în stil mare, pretutindeni... De ar putea fi decisive! Dar în această privință, nădejdea e mică...

Americanii care mai rezistau în peninsula Bataan din insula Luçon (Filipine), unde țineau pe japonezi în eșec de trei luni — au capitulat...

În tratativele din Indii, a intervenit acum și Roosevelt, prin trimisul său special colonelul Johnson... Intervenția lui Roosevelt nu pare a fi pe placul hindușilor, cel puțin așa reiese dintr-un discurs al lui Pandit Nehru, care pretinde că poporul indian n-a cerut și nu cere intervenția nimănui și se simte în stare să-și rezolve singur problemele vitale... Totuși, e probabil că prin autoritatea Statelor Unite, un „modus vivendi” va fi impus răzvrătiților de pe valea Gangelui.

Cele mai contradictorii știri sunt puse în circulație, cu privire la atitudinea Turciei. Nemții, pe care evenimentele nu-i suprinde însă nicio dată nepregătiți, iau măsuri serioase de apărare spre granița bulgaro-turcă și de-a lungul Mării Negre. În Dobrogea se trimit trupe românești, pentru apărarea coastei... De apropiat de cuvintele Mareșalului

Antonescu la Odessa: „Veți ști să apărați acest oraș, după cum alții au știut să-l cucerească...”

Precauțiuni? Sau ceva mai mult?

Ali Maher Pașa, fostul prim-ministru egiptean a fost arestat. Înainte, aresta Maher Pașa pe Nahs Pașa fiindcă acesta răzvrătea opinia publică împotriva englezilor — acum e „vice-versa”... Politica, e aceeași, sub toate latitudinile...

Ambasadorul Oshima a primit ieri pe reprezentanții presei române și le-a făcut declarații de dragoste pentru România. Ambasadorul a mai spus că e convins de victoria Puterilor Axei. Mai rămâne să convingă și pe americani și pe englezi — un nimica tot. Excelența Sa pleacă mâine spre Sofia și Atena. Omul Răsăritului a afirmat că nu îndeplinește nici o misiune oficială, politică sau militară — călătoria sa având un caracter privat și pur informativ... Regretă că nu poate merge și la Ankara, dar va întâlni la Sofia pe reprezentantul Japoniei în Turcia, tot în scop informativ, bineînțeles...

De doi ani de zile, tenorii democrației n-au mai putut cânta pe struna trecutului lor, în Franța. Procesul de la Riom le-a oferit o *tribună oficială* pentru apărarea unei politici și unei doctrine falite. Pledoariile lui Blum și ale lui Daladier au început să întoarcă din nou opinia publică franceză spre un trecut ce devenise odios tuturor... Din acest punct de vedere, procesul de la Riom poate fi considerat ca o mare greșală politică. Nemții o subliniază, cu amărăciune... Pare că va fi singurul rezultat al acestui proces stupid...

La Londra, în cartierul Finsbury, s-a ridicat un bust al lui Lenin... Seara, bustul e scăldat în lumină roșie! Se pregăresc zile frumoase pentru comunism, în metropola capitalismului!

Generalul Șteflea a fost primit de Führer, înainte de a părăsi Germania.

Guvernul, preocupat de stările noastre agricole, pare hotărât să împingă din răspuțeri semănăturile noastre de primăvară. Problema este

grea: din cauza iernii timpurii din toamna trecută, trebuie să semănăm 1 milion de hectare (cel puțin) peste programul obișnuit, într-o vreme scurtată prin persistența zăpezii până în aprilie... S-a hotărât să se muncească și duminicile și sărbătorile, fără să se țină seamă de blestemele țăranilor superstițioși. S-au distribuit 2 000 de tractoare, mai ales în Basarabia, în Dobrogea, în Transnistria; se vor da agricultorilor semințele necesare. Dar dacă va continua să plouă???

Sâmbătă, 11 aprilie. După Comunicatul german, rușii au suferit o cruntă înfrângere la Kerci, unde au atacat năvalnic. Sovieticii au lăsat morți mulți pe teren; 56 din carele lor de asalt ar fi fost distruse și 25 scoase din uz. Pe restul frontului rusesc, au atacat nemții cu succes, încercuind în regiunea Vorchov o armată (?) și nimicind-o... De la 15 martie la 6 aprilie, 1 069 de avioane bolșevice ar fi fost distruse...

Posturile de radio americane anunță că o mare ofensivă germano-italiană e pe punctul de a izbucni în Libia. Bombardamentele zilnice îndreptate asupra insulei Malta ar avea de scop împiedicarea acestei baze navale să intre în acțiune împotriva convoaielor Axei ce transportă trupe și material din Italia în Africa...

Japonezii anunță o mare victorie navală în apele Ceylonului, unde ar fi scufundat nava engleză port-avioane „Hermes“, alte două crucișătoare și mai multe nave secundare. Departe de a fi pierdut majoritatea avioanelor lor, cum au anunțat posturile de radiodifuziune anglo-americane — japonezii afirmă că au doborât 46 de aparate engleze și că pagubele lor se ridică la 10 aparate... Un comunicat oficial britanic confirmă înfrângerea engleză și o explică prin faptul că flota engleză trebuind să păzească convoaie pe toate mările, nu poate *massa* nicăieri forțe mari și se vede astfel expusă la atacuri ca cel din apele Ceylonului, în care unitățile sale se află în vădită inferioritate față de forțele inamice... Dată fiind poziția Ceylonului și vecinătatea Indiilor amenințate, scuza e slabă...

Toate vasele sub pavilion englez fugite acum câteva zile din porturile suedeze, au fost scufundate de nemți. Două vase izbutiseră să treacă de strâmtoarea Skagerrack, dar aviația germană le-a prins din urmă și le-a distrus. Presa germană compară această nefericită încercare a marinei britanice, cu trecerea flotei germane din luna trecută prin Canalul Mânecii și trage concluzii măgulitoare pentru dibăcia marinei Reichului, față de neputința marinei engleze...

Propunerile britanice au fost respinse de unanimitatea Congresului din Delhi — știrea se dă oficial de către agențiile engleze. Sir Stafford Cripps a convocat pentru azi pe reprezentanții presei pentru a le comunica rezultatul misiunii sale. Deși tratativele au ajuns la un punct mort, se negociază mai departe...

Telegrame de la Vichy ne aduc știrea că Guvernul se află în stare de criză latentă și că săptămâna viitoare se va lămuri dacă un Guvern Darlan-Laval se va putea constitui...

Deplasarea Mareșalului Antonescu, de Sărbători, ni se dă în felii. În fiecare zi se publică câte o dare de seamă. După Odessa, Tiraspol. Azi ni se descriu vizitele de la Ismail și din sudul Basarabiei. Despre o vizită pe front, nu ni se spune nimic: nu e de nasul nostru!

Florica Mitre, studentă la Facultatea de Științe, legionară din 1935, a înființat un cuib, după 6 februarie 1941, ademenind mai multe fete din Liceul „Iulia Hasdeu“. Dată în judecata Curții Marțiale, Florica Mitre a fost osândită la 25 ani muncă silnică. Mai multe eleve din Liceul „Iulia Hasdeu“, clasa a V-a, a VI-a și a VII-a, au fost condamnate la muncă silnică și ele, între 10 și 20 ani — deși toate erau minore... „Câinele Roșu“ nu glumește!

Dl pseudo-ministru al Agriculturii, Pană (Aurică) a făcut declarații senzaționale. Cu toată întârzierea primăverii, planul agricol al Guvernului *va fi executat în întregime*. „Ochiul d-lui Mareșal Antonescu — și-a încheiat dl Pană-de-Somn declarațiile — veghează asupra bunului mers al agriculturii!“ Cu ochiul d-lui Mareșal asupra agriculturii, ce ne mai pasă de ploaie și de frig! Al nostru belșugul holdelor nesemănate! Multă vreme am crezut pe dl Pană om serios; încă o crudă dezamăgire!

Suedia a adoptat un plan cincinal de apărare. Armată sporită, regimente motorizate, baze navale și aeriene, construcții de crucișătoare și de contratorpiloare — de toate! În total 755 milioane coroane de cheltuieli speciale pe an, sau în total 3 800 000 000 coroane pentru 5 ani...

Duminică, 12 aprilie. În ziarele de azi-dimineață a apărut textul urărilor de Paști trimise Regelui și Reginei de pe front, din mijlocul soldaților, de către Mareșalul Antonescu... De ce după opt zile răsuflate? Dispreț pentru Rege, sau incorigibilă neglijență a birourilor? Lumea se întreabă...

Anglia a suferit două mari înfrângeri: una în Indii, unde negocierile d-lui Cripps s-au năruit definitiv, după respingere tuturor propunerilor britanice de către Congresul din Delhi. Interesant de constatat că Anglia nu mai invocă acum, pentru justificarea atitudinii sale *decât interesul apărării Indiilor* — drepturile seculare ale Imperiului trecând în muzeul accesoriilor scoase din uz...

Alta în Oceanul Indian, unde bătălia navală de la Ceylon se înfățișează după ultimele știri ca un adevărat dezastru pentru englezi. Anglia a pierdut cu acest prilej 7 vase de război, numeroase vase de comerț (volum total 180 000 tone) și 116 avioane...

Pe de altă parte scufundările pe coasta Americii, în Atlantic, continuă cu regularitate de ceasornic: 96 000 tone au fost din nou trimise pe fundul mării, în ultimele 10 zile. De la începutul acțiunii lor pe coasta americană, nemții au scufundat peste 1 milion și jumătate de tone!

Pe frontul rusesc ne aflăm în plină perioadă de topire a zăpezilor, ceea ce îngreunează peste măsură operațiile. Totuși, nemții au înregistrat succese simțitoare, pe tot frontul... Zic ei...

În Bulgaria — scurtă criză. Regele a primit demisia lui Filov și l-a însărcinat cu constituirea noului Guvern care a și depus jurământul după câteva ore. Noul Guvern Filov s-a constituit fără Popov (ministrul de Externe) și fără Doskalov (ministrul Apărării Naționale). S-au schimbat și miniștrii departamentelor economice. Filov a luat pe lângă Președinție și departamentul Externelor. Oficial, criza e explicată prin demisia miniștrilor economici care n-au reușit în sarcina lor. În realitate, *după vizita de la Berlin*, Regele Boris s-a văzut silit să constituie un Guvern mai de mână tare, *fără slăcibiuni față de comuniști și de ruși și 100% axist...* Pentru Bulgaria, în care s-a infiltrat microbul comunist, greutățile încep de-abia...

Ambasadorul Oshima a fost decorat cu Steaua României cl. I (puțin, pentru un ambasador, general și japonez...), iar ministrul Japoniei la

București, Tsutsui — a fost decorat și el cu Marele Cordon al Coroanei.

DI Ică a oferit un mare dejun reprezentanților presei străine și directorilor ziarelor românești. Dejunul a avut loc la Athenée Palace și a fost urmat de „conversațiuni amabile“...

S-a hotărât suspendarea procesului de la Riom, „pentru facerea unui supliment de instrucție“... Decretul va apare marți 14 curent. Era și timpul ca această palinodie să înceteze...

Înainte de a părăsi Stanbulul, pentru a-și relua postul, ambasadorul Turciei la Berlin, Gereade, a făcut declarații gazetarilor, cât se poate de optimiste cu privire la raporturile dintre Turcia și Germania, *legate printr-o tradițională prietenie*... Tradițională, tradițională — numai să nu se rupă...

Luni, 15 aprilie. O telegramă din Londra ne anunță că Mofluz-Bey Cripps a părăsit Indiile și că pe drum de seară a și ajuns cu avionul la Karaci, pe golful Persic...

Înainte de plecare, a mai primit o scrisoare de la președintele Congresului, Azad, prin care acesta se plângea amarnic de „neînțelegerea“ problemei indiene din partea Guvernului englez. După Azad, Anglia urmărește distrugerea Indiilor și ațâțarea populațiilor locale unele contra altora, mai mult decât realizarea unui plan de apărare împotriva invaziei amenințătoare a inamicului...

Unii cred că toată misiunea lui Cripps n-a fost decât un bluff: sub presiunea evenimentelor și a Statelor Unite, Anglia a consimțit să *încearce* ceva, dar cu ferma hotărâre să nu ajungă la nimic... Din acest punct de vedere, rezultatul misiunii Cripps ar fi un succes pentru Londra — căci dilema față de care se afla Guvernul Churchill era următoarea: ori „statu quo“ cu păstrarea Indiilor, ori pierderea acestei însemnate colonii... Pe de altă parte, în politica internă, insuccesul lui Cripps a mai tăiat unghiile acestuia și indirect a întărit astfel poziția lui Winston Churchill...

În America, insuccesul misiunii Cripps a provocat o vie reacție împotriva Guvernului din Londra și nemulțumirea e mare...

Impresia e cu atât mai mare cu cât toate merg prost pentru anglo-saxoni: scufundările continuă, japonezii înaintează, iar rușii nu izbutesc să zdruncine liniile germane...

Rușii dau din mâini, ca oamenii care se îneacă. Stalin s-a adresat Papei, ca să protesteze împotriva calomniilor îndreptate împotriva regimului sovietic acuzat ca persecutor al Bisericii!!! De apropiat de cuvântarea sa prin care protesta împotriva planului de cucerire a Europei, că i s-a atribuit și acesta numai din rea credință! El, Stalin, a luptat împotriva lui Troțki și l-a distrus tocmai fiindcă Troțki voia extinderea comunismului asupra Europei întregi și el, Stalin, nu!!! Sub dictatura lui, a lui Stalin, Kominternul aproape n-a funcționat!!! Regimul sovietic e un regim caracteristic rusesc și nu se poate împăca cu celelalte neamuri europene, afirmă Omul Roșu!!! Rusia Sovietică nu pretinde decât granițele ei *istorice*, adică cele din 1940, și nimic mai mult!!!

Pe când Stalin umflă aceste gogoși pentru proști, agentul său Litvinov sună clopotul de alarmă în America și cere grabnic ajutor pentru singurul front important — afirmă el — adică cel rusesc... Și urlă la urechile lui Roosevelt, care pricepe [dar] nu poate nimic...

Întrevedere la Vichy între Pétain, Darlan și Laval... Ofensivă a presei „domesticite“ din Paris în favoarea unei noi îndrumări politice... „Ein Wendepunkt“ cum zic nemții...

Regele Stoenescu (generalul-Finanț) a fost primit în gara Milano cu onoruri princiare. Puricelli i-a dat o masă, municipiul o reprezentanție la Scala — iar Majestatea Sa, cu suita, a vizitat târgul de mostre, cu cuvinte bune pentru fiecare...

Mareșalul Kvadernik (cine o mai fi și ăsta?) și încă doi generali au fost decorați la Zagreb, cu mare alai, de ministrul nostru. Mareșalul a primit Marea Cruce a Stelei — generalii, câte un cordon al Coroanei. Oameni fericiți.

Pe fronturi, nimic deosebit. Pe cel rusesc luptele obișnuite, soldate cu pierderi serioase pentru sovietici.

Englezii au pierdut foarte multe avioane, în vremurile din urmă — afirmă nemții. Numai în ziua de sâmbătă ar fi căzut 36 avioane britanice, contra 3 germane...

Marti, 14 aprilie. Ieri a nins bine în Sinaia și s-a simțit și un cutremur destul de tare. La București cutremurul n-a fost simțit, dar a plouat toată ziua... Temperatura a scăzut până la + 5°. Până mai ieri nu s-a putut semăna din cauza zăpezii — acum nu se poate ara din cauza ploilor... Ne-a pus Dumnezeu mâna în cap.

Churchill a ținut o lungă cuvântare în Camera Comunelor, senină și... pesimistă. În ce privește negocierile cu India, a deplorat insuccesul lor și a rugat Camera să aștepte înapoierea d-lui Cripps, care va putea da toate amănuntele desfășurării misiunii sale. Pentru moment, primul ministru se mărginește să aducă mulțumiri d-lui Cripps care a condus tratativele de la Dehli cu tact și pricepere... Mai departe Churchill a mărturisit pierderile de vase din lupta dată lângă insula Ceylon, precum și atacul japonezilor cu aeroplanele lor asupra acestei insule. Aviația engleză a încercat să se opună atacului, dar a suferit mari pierderi... Premierul englez explică pierderile navale și aeriene britanice prin necesitatea răspândirii forțelor Imperiului pe toate mările globului... În ce privește o cerere de anchetă parlamentară asupra dezastrelor din Malaezia, Churchill o respinge categoric: au fost destule discuții asupra acestor probleme și înainte de război, ceea ce n-a împiedicat faptele cunoscute să se umeze în mod fatal...

Primul ministru a făgăduit pentru un viitor apropiat o ședință secretă în care se va discuta situația militară și conducerea războiului.

Și Filov a făcut alaltăieri declarații la Radio, în legătură cu formarea noului Guvern bulgar. Declarațiile sale sunt însă foarte generale: Bulgaria luptă alături de aliații săi *pentru o ordine nouă* în Europa; Bulgaria pășește în interior spre o organizare economică și socială nouă, mai dreaptă; Bulgaria face toate sacrificiile pentru armata ei și e strâns unită în jurul Regelui Boris... Parcă ar fi vrut să menajeze și capra comunistă și varza nemțească... Cu toată abilitatea guvernanților, buba bulgărească se va sparge: să nu ne umple pe toți cu puroi...

Pandit Nehru a declarat după plecarea lui Cripps, că Congresul Indian din Delhi se va ocupa *singu* și *independent* de organizarea apărării Indiilor. Dl Pandit a adăugat însă că probabil englezii se vor opune la înarmarea hindușilor, de frică ca aceștia să nu întoarcă armele împotriva lor... Ba bine că nu! Hindușii înarmați (cu ce și de cine?) nu vor

putea opune vreo rezistență serioasă japonezilor, dar vor putea masacra pe toți englezii ce trăiesc printre ei...

Ziarele de azi (14 aprilie) publică un ordin de zi pe armată prin care aflăm că în ziua de 5 aprilie, *un vas român* (care vas? de ce acest anonim?) a scufundat în Marea Neagră un submarin sovietic. Fapta este destul de importantă pentru o marină neexperimentată ca a noastră. De ce această întârziere în publicarea știrii? De ce această tăcere în jurul celor care au săvârșit fapta? Căci nu se dă nici un nume, nici în ce privește unitatea care a săvârșit scufundarea, nici în ce privește comandantul acestei unități...

Ciudate moravuri s-au aclimatat și în armata noastră...

Societatea de Telefoane publică bilanțul său. La un capital de 1 600 000 000 lei se mărturisesc venituri brute de lei 1 899 000 000 — și nete de 380 500 000 lei... Iată pentru ce trebuie să plătim noi tarifele banditești pe care le plătim...

Postul de director general la această societate, rămas vacant de la plecarea americanilor, a fost încredințat lui Dan Costinescu, până acum director general la „Letea“. Andrei Nanu a fost numit prim-director. Ionel Miclescu, director până acum ca și Nanu, și cu pretenții de director general, s-a supărat și a demisionat...

Stăpân peste societate a rămas tot Caranfil, în calitate de vice-președinte al Consiliului de Administrație. Președintele, generalul Ignat, e un simplu om de paie...

Un fost prim-ministru olandez, dl De Geer, plecat cu Regina Wilhelmina în Anglia și înapoiat în Olanda, a scris un documentat articol prin care caută să dovedească că scopurile de război ale Angliei și ale Germaniei nu sunt așa de îndepărtate unele de altele și s-ar putea împăca foarte bine, *asa încât o pace de compromis n-ar fi exclusă*. Ziarul Komendaturii, *In den Nederlanden* răspunde din ordin acestui articol și afirmă că o pace de compromis este exclusă de Germania, *care merge la o victorie totală*. Această categorică dezmințire ar putea dovedi tocmai contrariul, adică că Germania dorește o pace de compromis — dat fiind că cuvintele au fost date omului ca să-și ascundă gândul...

Văzut ieri la Dalles macheta sistematizării pieței Palatului, întocmită de Nenciulescu. Foarte reușită; mult gust în ansamblu și în detalii. Nenciulescu a găsit adevărata soluție pentru amenajarea informului maidan: îl împarte în trei piețe despărțite prin clădiri simetrice. Efectul este minunat. Mi se spune că și Davidescu de la Primărie a făcut o machetă. Și ar mai fi și altele. Ar trebui o expoziție a acestor machete și să se aleagă una.

Miercuri, 15 aprilie. Mareșalul Antonescu s-a înapoiat ieri în Capitala sa și a fost primit în Gara Băneasa de tot Guvernul în păr și de autoritățile militare. Cu acest prilej, am aflat și noi, *oile bune numai de tuns, și după 15 zile*, că dl Mareșal a petrecut Sărbătorile cu soldații pe front, împingând vizita sa până în liniile cele mai înaintate! Ca și cum n-ar trebui să se știe *că există un front*, ni s-a vorbit până acum numai de inspectarea Odesei, Tiraspolului, Ismailului, Basarabiei și Bucovinei!!! De ce o fi făcând omul acesta tot ce poate ca să-și îndepărteze simpatiile oamenilor??

Deși n-avem încă precizări oficiale, pare că la Vichy s-a hotărât formarea unui nou Guvern sub președinția lui Laval. Darlan nu va mai fi ministru, dar comandantul celor trei armate, de uscat, din aer și de pe mări. În această calitate va participa la Consiliile de Miniștri care vor fi prezidate de Mareșalul Pétain. Amiralul Darlan a fost în același timp desemnat ca eventual succesor al Mareșalului Pétain, în fruntea Statului. Cu alte cuvinte se instituie un triumvirat Pétain-Darlan-Laval...

Guvernul francez a răspuns ultimei note americane (recunoașterea Guvernului de Gaulle și numirea unui consul general la Brazzaville) printr-o notă dâră care constituie „une fin de non recevoir“...

Evenimentele din Franța sunt urmărite cu mare interes și simpatie la Berlin. Guvernul Reichului le consideră — ca și pe cele întâmplare la Sofia — ca o serioasă consolidare a politicii Axei.

Procesul de la Riom a fost suspendat. Pentru un supliment de instrucție... Decretul apărut astăzi e motivat pe necesitatea de a se examina răspunderile și *după* 4 septembrie 1939, iar nu numai *până* la acea dată, cum prevedea decretul pe baza căruia au fost dați în judecată Daladier, Blum „et consorts“...

Numirea lui Laval și suspendarea procesului de la Riom sunt considerate la Vichy ca și la Berlin, ca un pas serios în politica de colaborare între Reich și Franța...

Noul buget al Angliei pe 1942-1943 se urcă la suma de 5 286 000 000 lire sterline. Socotind lira la circa 500 lei (puțin!), face peste 25 000 de miliarde lei!!! Cum să reziste, fie și Imperiul Britanic, la o asemenea sângerare?

Mai ales repetată...

Pe frontul oriental, atacurile rusești au slăbit — în schimb atacurile nemțești s-au întetit. O sumă de localități au fost reocupate de forțele germane, pe sectorul Central al frontului. La Nord, pe frontul finlandez, bolșevicii au mai încercat un efort disperat, cu mare desfășurare de forțe. Atacul lor a fost respins cu mari pierderi pentru ei...

În Extremul Orient, japonezii au concentrat focul împotriva insulei *Coregidor*, în fața Manilei, singurul punct din Filipine în care americanii mai rezistă. Coregidorul e zilnic bombardat; a ajuns un fel de Maltă asiatică...

De pe frontul rusesc se comunică că *un subofițer și doi soldați germani*, înarmați cu o mitralieră au respins atacul a trei companii bolșevice și au secerat 800 de oameni...

Regele-Împărat (vai de Împărăția lui!) a vizitat ieri pavilionul românesc la Târgul din Milano și a stat două ceasuri, examinând cu mare interes toate cele expuse. Explicațiile i-au fost date de generalul Stoenescu și de funcționarii români. Se pare că de data asta expoziția noastră a fost foarte bine întocmită și a interesat mult pe Suveranul Italiei, un credincios prieten personal al României...

Ziarele americane cer înlocuirea lui Stimson, ministrul Apărării Naționale. În locul lui Stimson, civil în vârstă de 74 de ani, ziarele cer pe generalul MacArthur, eroul Filipinelor...

Maiski, ambasadorul Sovietelor la Londra, a ținut o lungă cuvântare cu prilejul inaugurării cursurilor „pentru cunoașterea Sovietelor”, înființate de Ministerul Educației Naționale (!!!)... Ambasadorul s-a

plâns că calomnia a ridicat un zid între raiul bolșevic și Europa (!!!) și că atât timp cât acest zid nu va fi dărâmat, o colaborare serioasă între Moscova și Anglia nu va fi posibilă... Apoi a țipat după ajutor!

Nenorocita de Anglie! Cu bustul lui Lenin luminat în piață și cu conferințe filo-sovietice la Oxford!!!

Una din mândriile regimului nostru „oligarhic“ de odinioară a fost gratuitatea îngrijirilor spitalicești... Sărăcia — și neprevăderea legislațiilor — a suprimat după război această gratuitate. Veniturile efortilor, confiscate de Stat, au fost înlocuite prin taxe de ospitalizare. Un nou decret, adaugă la aceste taxe altele, menite să remunereze pe medici și personalul sanitar! Asta e o rușine!

Fost ieri la parastasul lui C. Hiott. O mână de oameni. Nimeni de la Palat, nimeni de la Externe! „Les morts vou vite“!...

Orașul Buzău e în jale mare. Un vultur se obișnuise cu lumea și de ani de zile își alesese ca post de observație una din turlele gării. De acolo cobora printre oameni; făcea vizite zilnice măcelăriilor din centru, care-l hrănesc cu sfârcuri de carne. Se plimba printre călători pe peronul gării... Vulturul Ilie — căci fusese botezat! — devenise cel mai popular personaj al Buzăului! O bestie l-a doborât cu un glonț de revolver... Se zice că bestia ar fi soldat german, care a tras dintr-un vagon! Disperarea cetățenilor buzoieni e mai adâncă decât ar fi fost dacă le-ar fi omorât cineva primarul... S-au scris articole necrologice în ziare și până și în *Universul* din București! Ce ciudată fire e românul: oameni care au asistat impasibili la masacre de ovrei și de legionari, plâng de se topestă uciderea vulturului Ilie!

Joi, 16 aprilie. Dl Summer Welles a vorbit la Washington despre România. Gentil și sever. A explicat că Statele Unite n-au declarat război României, fiindcă România nu prezintă un pericol pentru Statele Unite, care nu pot uita că în 1917, când America a intervenit cu forțe relativ reduse în războiul mondial a găsit România alături de aliații ei. Pe de altă parte, declarația de război a României i-a fost impusă de nemți care ocupă țara împotriva mării majorități a opiniei publice. Dacă însă România va persista a duce războiul *pe terenuri străine de revendicările ei legitime* și dacă Statele Unite se vor izbi de dânsa în lu-

ptele prin care *aliații actuali* ai Americii își apără existența — situația se va schimba. În războiul actual Statele Unite nu vor mai participa cu forțe reduse, ci cu puteri masive și la sfârșitul ostilităților, România, *dacă nu va pricepe situația la timp*, va avea să sufere presiunea acestor puteri masive, căci Statele Unite vor fi fost nevoite să-și schimbe atitudinea și să declare și ele război României.

O încercare inutilă de a ne scoate din luptă prin amenințări... Parcă nu luptăm și noi pentru existența noastră!

Atacurile rusești slăbesc din ce în ce, pe front. Nici comunicatele din Moscova nu se mai laudă, fie și fantezist, cu ofensivele sovietice... Pe cât permite starea drumurilor, nemții au început ei să lovească. Trupe și material german trec continuu și în masă, spre front. Timpul pare a se pune pe frumos și în curând dansul va începe...

În Extremul Orient, japonezii înaintază pe valea fluviului Iranady.

Fapt de o importanță capitală, un convoi de vase japoneze, încărcate cu cauciuc și cu zinc — mai multe mii de tone — a ajuns teafăr la Bordeaux! Englezii care nu-și mai pot apăra convoaiele lor, nu sunt nici în stare să distrugă pe cele inamice sau să le împiedice de a sosi la destinație. Dacă nemții ajung să-și procure materii prime din Extremul Orient, toată fața războiului se schimbă...

Laval a avut o serie de consfătuiri la Paris; Abetz e la Berlin. Azi Laval trebuie să se ducă la Vichy pentru ultimele înțelegeri cu Pétain și cu Darlan. Se crede că o dată cu noul Guvern, Pétain va da un manifest către țară. Alții cred că Mareșalul va demisiona și va fi înlocuit prin Darlan...

Asupra alcătuirii triumviratului Pétain-Darlan-Laval, la Berlin se păstrează discreție și tăcere... deocamdată. La Londra și în America, Pétain și Darlan sunt înjurați și tratați de trădători!

Tonul agresiv și trivialitățile ultimei note americane adresată Guvernului din Vichy, au sârnit mare indignare în toată Franța. Această stare de spirit e oarecum favorabilă constituirii Guvernului Laval. Totuși, dacă acesta va apărea *cu mâna goală*, nu va obține simpatia opiniei publice, ostilă „din principiu“ lui Laval...

Papa va adresa un manifest popoarelor lumii întregi, în ziua de 13 mai. În aceeași zi, după o mesă solemnă, Papa va da din balconul Sfântu-

lui Petru, benedictiunea „Urbi et Orbi“... Mesajul, mesa și benedictiunea vor fi difuzate prin principalele posturi [de radio] din lumea întreagă.

Procesul Papen nu s-a terminat încă la Ankara. Acuzații bolșevici fac obstrucție. Atmosfera le e foarte ostilă... Raporturile între turci și nemți și între turci și bulgari — sunt foarte bune, cordiale chiar...

Se zice că Taoriöer, care e de mult în concediu la Ankara, nu se va mai înapoia la București: e acuzat de prea multă anglofilie...

Un decret sporește cu 20% pensiile unor anumite categorii de pensionari. Spor provizoriu, până la unificarea legilor pensiilor și la stabilirea unor cote mai omenoase... Până atunci, pensionarii vor continua să moară de foame! E și asta o soluție!

România a încheiat un acord cultural cu Spania. Atât ne mai lipsea! Se vor publica traduceri în fiecare țară, din operele celeilalte, se vor face conferințe, se vor rula filme, și cât și mai câte... Tot n-avem noi altă treabă!

Îcă Antonescu, până n-ajunsese om mare, a fost avocatul lui Lili Cerchez care-l mai vede și azi și-l consultă câteodată: au rămas prieteni. Cu prilejul ultimei întrevederi, Lili l-a sfătuit să se însoare, „căci așa nu merge“. „Nu pot, coană Lili — a răspuns Chimiță — sunt deja însurat cu România!“ — „Bagă de seamă — i-a răspuns agera femeie — să nu-ți pună coarne“!

Vineri, 17 aprilie. Evenimentele din Franța domină ordinea zilei. Schimbarea în curs de îndeplinire e de proporții mari. Până acum Pétain era șeful Statului și al Guvernului, Darlan nu era decât vicepreședinte al Consiliului de Miniștri — iar pe de altă parte Mareșalul era Șeful tuturor forțelor armate. În noua ordine, Laval va fi președintele Consiliului de Miniștri și prin urmare șeful Guvernului, iar Darlan șeful tuturor forțelor armate. Nu e clar dacă această „capitis diminutio“ a Mareșalului Pétain a fost impusă, sau consimțită de Mareșal în vederea unei retrageri, după ce va fi asigurat trecerea de la un regim la altul... Pare din ce în ce mai probabil că Pétain nu-și va lua decât răspunderea schimbării de regim, dar nu-și va asuma și răspunderea aplicării politicii noi...

Laval continuă la Vichy negocierile începute la Paris. E probabil că azi sau mâine noul Guvern să fie constituit. Berlinul a început să vorbească — dar cu discreție — de noul regim și să se bucure de înscăunarea lui Laval, în care diriguitorii politicii germane au încredere. În schimb, la Londra și în America reacțiunea împotriva schimbării de atitudine a Franței și împotriva lui Laval au ajuns la paroxism. Excluderea în viitor a unui ajutor cât de mic de dat grupului anglo-american de către Franța, a impresionat întru atât cercurile americane, încât s-au înregistrat scăderi însemnate la Bursa din New-York. *Radio-Londra* merge pe calea trivialităților până a acuza pe Laval *că a fost cumpărat!!!*

În Anglia e un adevărat „emballement“, cum zic francezii, pentru Soviete. Opinia publică e convinsă că Rusia Sovietică a salvat pentru moment Imperiul... Sovietele, în afară de cercurile politice, au ajuns la modă; se fac conferințe pentru a se „lămuri“ doctrinele moscovite și *aplicările lor* — cu un cuvânt o acțiune serioasă *de reabilitare morală* s-a pus în mișcare în favoarea comunismului... Că în disperarea lor, englezii se agață de orice și de oricine ca să scape de pieire — e lesne de priceput, dar pe porțile astfel deschise comunismului va pătrunde anarhia și în Anglia, în Anglia ruinată de război și incapabilă să reziste otrăvurilor sociale...

Pe front, atacurile Sovietelor au slăbit de tot. Dacă pentru moment, sau definitiv — ne-o va arăta viitorul...

Aviația germană a bombardat foarte serios, cu bombardiere de un model nou, toată coasta de nord-est a Angliei, în regiunea Hull-ului, cu rezultate importante. E una din regiunile industriale cele mai de seamă ale Angliei...

Întreaga armată australiană a fost mobilizată. După 3 ani de război, era și timpul. Tot teritoriul Australiei a fost declarat zonă militară... De presupus că aceste două măsuri nu trebuie să tulbure prea mult pe japonezi...

Cripss, în drum de înapoiere spre Anglia s-a oprit alaltăieri în Egipt și-a avut o întrevedere de 3 ceasuri cu Nahas-Pașa, devenit omul englezilor, în paguba popularității sale (manifestații zilnice împotriva sa...).

Regina Elena face ce poate: a vizitat ieri Facultatea de Medicină Veterinară, unde a fost salutăată cu un discurs de prietenul meu Vechiu, decanul facultății. Era de față și Petrovici, nu se știe bine dacă ca ministru al Instrucției sau ca pacient al veterinarilor...

În articolul *Asigurarea muncitorilor agricoli*, publicat în *Universul* cu data de 16 aprilie (apărut miercuri 15), s-a discutat o eventuală legiferare a acestei probleme și s-a adus o critică severă actualei organizații sanitare a Statului. Stăpânirea s-a supărat și a obligat pe Stelian Popescu să publice în *Universul* de ieri (cu data de 17) un *Comunicat de rectificare*, ce ține două coloane și a fost pus în fruntea gazetei.

Comunicatul se termină prin următorul usturător alineat:

„Iată situația. Ea va fi arătată în amănunt în curând. Am anticipat pentru *a înfiera ușurința* cu care un ziar *cu atâtea mari pretenții*, tratează problemele capitale de care depind buna ordine, liniștea și moralul unei nații în plin război pentru salvarea ei. *Nu ai dreptul să dai sfaturi și să critici, dacă nu faci mai întâi dovadă că tratezi cu omenie și faci sacrificii personale, atât pentru acei care luptă cât și pentru acei în suferință*“.

Nici o explicație, nici o lămurire n-a fost tolerată *Universului*. A trebuit să publice, fără comentariu — Stelian Popescu și Lugoșianu au înnebunit de necaz, au făcut spume la gură — și au înghițit!

Singura lor răzbunare a fost publicarea în *Universul* de azi a unei liste reprezentând subscrierile și ajutoarele împărțite de ziar și de Stelian Popescu, în ultimul an. Suma e frumușică: 15 372 000 lei. Numai la Împrumutul Reîntregirii, Stelian Popescu a subscris personal 4 milioane... Bine trebuie să stea!

Vrăjmășia dintre Stelian Popescu cu ai lui și Antonescu a ajuns la paroxism. Și Stelian, și d-na Stelian mănâncă jărat, și înjură cât îi ține gura! Și când te gândești că până în septembrie 1940, au fost cei mai buni prieteni! Ce scârbă...

Sâmbătă, 18 aprilie. Un comunicat oficial american mărturisește că în peninsula Bataan (Luçon, Filipine) unde se refugiaseră ultimele trupe ale generalului Mac Arthur, japonezii au făcut 35 000 prizonieri — printre ei, 16 generali...

Japonezii au ocupat și insulele Panay și Cebu, din Filipine.

După un Consiliu de Miniștri, care s-a ținut ieri la Vichy, s-a publicat primul comunicat privitor la schimbarea de Guvern. Comunicatul informează că amiralul Darlan a primit să preia comanda forțelor de uscat, de apă și din aer și că a remis Mareșalului Pétain — care a prezidat Consiliul — demisia sa din posturile de vicepreședinte al Consiliului, de ministru de Externe, de ministru al Apărării Naționale etc. Toți miniștrii au pus demisiile lor la dispoziția Mareșalului, care le-a primit și a mulțumit călduros colaboratorilor săi pentru concursul dat în vremuri grele...

După Consiliu, a avut loc o consfătuire între Mareșalul Pétain, amiralul Darlan și Laval. Alcătuirea Guvernului Laval este iminentă...

Oameni care vin de la Berlin, pretind a ști că Germania va garanta integritatea teritoriului francez, *inclusiv Alsacia și Lorena* (?) (cu un schimb de populație pentru Alsacia (?), va evacua Franța — mai puțin coastele în scop de apărare împotriva Angliei, va elibera toți prizonierii rămași... În schimb, Franța va intra în război alături de Axă, punând la dispoziția conducerii comune a operațiunilor flota și coloniile sale...

Să vedem ca să credem!

Ziarul londonez *Daily Mirror* atacă violent pe Churchill, „omul indispensabil” care duce Anglia din înfrângere în înfrângere... Și alte voci se ridică împotriva lui Churchill în Anglia, atât în Parlament cât și în presă — în marea ei majoritate, opinia publică engleză e încă alături de dânsul...

Acum câțiva ani a avut loc un concurs la Ministerul de Externe pentru admitere de atașați de Legație. La acest concurs a căzut cu brio dl Ovid Vlădescu, ajuns grație vremurilor secretar general al Președinției Consiliului de Miniștri; acum e vorba ca zisul domn Ovid, *căzut la examen*, să fie numit ministru plenipotențiar și în fruntea unei Legații, pe când colegii săi *reușiți la examen*, abia au ajuns secretari cl. III-a. Nimic de zis: trăim doar sub regimul primenirii morale!!

Mareșalul Pétain a anulat legea prin care se interzicea funcționarea ordinelor religioase în Franța. Legea nouă are un caracter provizoriu; o lege definitivă va regla funcționarea ordinelor în viitor...

Duminică, 19 aprilie. Două evenimente istorice: Laval și-a constituit Guvernul și centrele vitale ale Japoniei au fost pentru prima dată bombardate...

Printr-un decret apăruti ieri, s-au stabilit noile raporturi în conducerea Statului. „Direcția efectivă politică internă și externă este asigurată de Șeful Guvernului, răspunzător față de Șeful Statului“.

Laval a fost numit șef al Guvernului și a prezentat Șefului Statului o listă de 4 miniștri, 16 secretari de Stat și 2 secretari generali — listă care a fost aprobată. Ministerul s-a constituit aseară...

Darlan a fost numit Comandant al forțelor militare de uscat, de apă și din aer, cu mențiunea de „succesor al Șefului Statului“ și cu îndreptățirea de a lua parte la Consiliile de Miniștri de câte ori probleme privitoare la apărarea țării ar fi în discuție.

Pétain a rămas un simplu Lebrun.. E probabil, dată fiind și vârsta sa, că a rămas numai ca să asigure schimbarea de regim și de orientare, fără zguduirii — și că în curând se va retrage de la „putere“...

Prin schimbarea de poziție a Franței în războiul mondial — căci acesta este scopul „noului curs“, situația generală ia un alt aspect. Rămâne de văzut ce va câștiga Franța. Întâi trebuie semnată pacea cu ea... Și nu va fi ușor din cauza pretențiilor italiene. În curând vom fi lămuăriți. Pentru moment să înregistrăm noua întorsătură a lucrurilor.

Despre bombardamentul din Japonia, de ieri, știrile sunt încă puține. Pare că a fost serios, la Tokyo, la Yokahama, la Kobe și la Nagoja. De unde au venit avioanele? De pe un vas port-avion, sau din Siberia, sau după vreo insulă a Pacificului amenajată în bază aeriană? Nu se știe încă. Japonezii au doborât 9 avioane și pretind că n-au putut încă stabili naționalitatea lor...

Mareșalul Antonescu a întrunit ieri Consiliul de Miniștri și a făcut o largă expunere a celor constatate pe front, în Transnistria, în Basarabia și în Bucovina. Un comunicat ne dă azi-dimineață în rezumat părțile esențiale ale acestei expuneri. Mareșalul a găsit în toată armata un spirit excelent, la ofițeri ca și la trupă. Oamenii sunt bine echipați, bine hrăniți și voioși. Dinapoia frontului, spitalele sunt curate și bine echipate; școlile bine organizate; bisericile au început să funcționeze satisfăcător. Programul agricol în perfectă executare; cultivatorii au seminte, mașini de arat și semănat — totul se execută *pretutindeni* conform instrucțiunilor date. S-a lucrat bine la șosele, la poduri, la normalizarea căilor ferate. Funcționarii își fac datoria...

Mareșalul Antonescu nu ne-a obișnuit până acum cu asemenea cuvinte de laudă și de optimism, fără umbra unei rezerve. Ne obișnuisem dimpotrivă cu criticile lui severe, cu amenințările și cu înjurăturile... Ca să vorbească cum a vorbit ieri, din două una: sau că s-au schimbat toate în România — sau că a vrut să încurajeze, să îmbărbăteze opinia noastră publică atât de deprimată prin durata războiului și prin vitregia vremii care ne amenință cu foametea...

Pe front, în unele locuri nemții au luat ofensiva, astfel pe sectorul Central au încercuit o parte din Armata a 33-a sovietică și au făcut 6 000 de prizonieri, cucerind 45 de localități și distrugând peste 1 000 de cuiburi de atac inamice. Între 21 martie și 10 aprilie, 872 de avioane rusești au fost doborâte; nemții n-au pierdut decât 88...

Comunicatele rusești se laudă cu succese imaginare, plasându-le pe sectoare ale frontului unde nici nu s-au dat lupte. Adevărul este că ultimele încercări sovietice au fost toate respinse, cu mari pierderi pentru muscali.

Orchestra Filarmonică bulgară a sosit de la Sofia, îmbrăcată în uniforme și va da diseară un mare concert, sub direcția lui Sașa Popov, care a întemeiat-o acum 7 ani. Deși tânără, se zică că orchestra este excelentă. Toate bune, dar ne-am uitat de Balcic și de Coasta de Argint?

A murit E. Pantazi, băiat bun și banal. Om cumsecade, însă aprig la câștig. A fost după războiul Întregirii, împreună cu Rosenthal, avocatul cel mai de seamă din Baroul Bucureștilor. Lasă amintirea unui bun prieten. A fost răpus de o congestie cerebrală, a două — cea dintâi îl însemnase acum 3 ani. Era în vârstă de 72 de ani...

Luni, 20 aprilie. Pe sectorul frontului oriental ocupat de trupele românești, rușii au atacat iarăși cu înverșunare. Au fost însă respinși și au suferit mari pierderi. Probabil că am pierdut și noi lume multă, dar bineînțeles nu ni se spune nimic... Le e rușine? Măgarii!

Pe restul frontului nimic important. Drumurile impracticabile, inundațiile, împiedică operațiile în stil mare și nu permit încă declanșarea ofensivei germane.

În Occident, nu după știrile oficiale dar după cele oficioase, pare că s-au întărit grozav luptele aeriene. Avioanele engleze vin câte 500 peste Germania și câte 500 se aruncă asupra Angliei avioanele nemțești!

Mari păcate ispăsește biata omenire! Efectul bombardamentelor e îngrozitor... La Hamburg cartiere întregi au fost distruse, se zice că Lübeckul a fost ras, că la Augsburg — Uzinele B.M.W. (Bayrische Maschinen Werke) au fost dărâmate... Și în Anglia nu e mai bine...

Comunicatul german de ieri spune numai că în ultimele zile 275 de avioane britanice au fost doborâte, contra 66 nemțești...

Pétain a vorbit aseară la Radio, foarte, foarte scurt. Diseară va vorbi Laval, poate că va fi mai explicit.

Mareșalul începe prin a reaminti că Darlan e succesorul său și continuă prin a preciza că dânsul, Laval și Darlan s-au unit pentru a pune în aplicare politica asupra căreia se puseseră deja de acord înainte de iunie 1940 (?). În scurta alocuțiune a lui Pétain nu apare nici o intenție de retragere, ci dimpotrivă reiese complecta lui solidarizare cu Laval și cu Darlan...

Pe de altă parte, Laval a declarat ziariștilor că noul regim nu reprezintă „o renunțare“ din partea Mareșalului, față de care el, Laval rămâne răspunzător. Noul șef al Guvernului a mai precizat că a îndeplinit și îndeplinește o misiune foarte grea *pe care i-a încredințat-o Mareșalul...*

Darlan a preluat comanda armatelor și și-a instalat birourile la Palatul Elysée (Paris); Laval și-a instalat pe ale lui, parte la Vichy, parte la Paris (hotel Matignon).

La Berlin noul curs din Franța e judecat foarte favorabil și ziarele fac elogiul activității trecute a lui Laval (!!!)...

Mareșalul von Rundstedt a fost numit comandantul forțelor germane din Franța.

Hitler împlinește astăzi 53 de ani... Pentru noi e un noroc că n-a murit la 33, ca Isus Christos, căci ne-ar fi mâncat rușii...

Ieri au început cursele, la Băneasa, cu 15 zile întârziere, din cauza vremii. O lume nebună, deși timpul era îndoielnic. I-a și tras un rotop de ploaie... Două milioane lei beneficiu!!!

Marți, 21 aprilie. Laval a vorbit aseară la Radio, din Vichy. A vorbit mai lung, dar bine. Cuvântarea lui n-a depășit însă limitele unor contururi generale. A început prin a preciza că îndeplinește o misiune

pe care i-a dat-o Mareșalului Pétain și pe care va încerca să o ducă la bun sfârșit, sub controlul acestuia. A mai subliniat, că conducerea armatelor a fost încredințată amiralului Darlan, sub înalta îndrumare a Mareșalului. După ce a precizat astfel pozițiile fiecăruia, a dezvoltat tema colaborării cu Germania, care singură poate salva Franța din nenorocita ei situație de țară învinsă și a mai adăugat că înțelegerea cu Germania a fost totdeauna politica lui. Aci s-ar putea face câteva rezerve și s-ar putea pune o întrebare: de ce n-a aplicat această politică cât a fost tare și mare și în fruntea Guvernelor??

De notat că în toată cuvântarea sa n-a spus nimic despre Italia. Franța și Germania, Germania și Franța — tot timpul. Despre Italia, a amintit numai în treacăt că fiind prim-ministru a semnat o convenție de înțelegere cu Mussolini...

După discursul de ieri, atât e de reținut: Franța a intrat într-o fază nouă politică — și e de presupus că evoluția ei a fost determinată prin înțelegeri ținute deocamdată secrete...

Ca încheiere Laval a făcut un călduros apel la toți francezii de pretutindeni, din Franța, din colonii și chiar cei „emigrați“ în țările ce luptă împotriva Axei... Rămâne de văzut cum vor reacționa toți acești francezi, frământați încă de patimă, cu toată depresiunea unei nemai-pomenite înfrângeri, cu toate suferințele unei mizerii cu atât mai resimțită cu cât a năvălit peste cea mai bogată țară...

Ziua de azi, 21 aprilie, e consacrată în Italia ca aniversarea fundației Romei. Cu acest prilej, dl Ică și-a revărsat aseară la Radio, elocința. O pacoste: „Hrisovul vremurilor“, „legenda prestigioasă“, „porțile Eternității“ etc. etc. amestecate cu Cesarii, cu Traian, cu Papii, cu Mussolini — s-au încurcat într-o salată cleioasă pe care până și porcii ar refuza să o înghită...

România mai e reprezentată la Roma în această zi măreață și prin dl Marcu — seșecretarul Propagandei noastre — care dă și el interviuri nesărate și inutile. În lipsa unei Cleopatre, Marcul nostru Antoniu, a oftat după Școala Românească din Roma și nu se poate consola că a fost înfrânt în această competiție de profesorul Lambrino; acum dă târcoale „iubitei instituții“ — doar o găsi o porțiță deschisă prin care să se strecoare și să ia locul rivalului său...

Se face mare vâlvă în jurul unor proiecte de debarcare anglo-americană în Franța. Telegramele din New-York și din Londra zbârnă-

ie, comisii se întrunesc în Anglia și în Statele Unite, generalul Marschall (american) a sosit la Londra să se consfătuiască asupra operațiunilor cu Statul Major britanic... În realitate, nu există, probabil, nici o intenție de debarcare (fiindcă o debarcare în stil mic e menită însuccesului, iar o debarcare în stil mare nu e posibilă...) — dar tot acest zgomot e menit să impresioneze pe nemți și să-i silească să fixeze un însemnat contingent de trupe pe coastele Franței. Anglo-americanii dau astfel o satisfacție rușilor care urlă după o ofensivă în Occident, ca să le ușureze presiunea germană de pe frontul lor. Și de fapt, nemții care sunt oameni de precauție, au împănât teritoriul franco-belgo-olandez cu trupe... Noroc că au destul și pentru ruși și pentru englezi!

După știrile de la Tokyo, bombardamentul avioanelor americane n-ar fi făcut pagube mari (în contradicție cu știrea „că familia Imperială a scăpat teafără”); n-ar fi fost decât 10 avioane, din care ar fi fost doborâte 9 (!!!); avioanele au decolat de pe trei vase port-avioane care s-au putut apropia de coasta japoneză... Adică cum, de pe *trei* vase port-avioane n-au decolat *decât 10 avioane*? Caraghioslăcuri! În realitate, după cum reiese din primele reacții, bombardamentul trebuie să fi fost teribil... Probabil însă că japonezii, obișnuiți cu cutremurele nu s-au prea înspăimântat de acest cataclism, deși nou pentru ei...

Nemții au mai scufundat în Atlantic 130 000 tone...

Turcii au protestat la Moscova împotriva campaniei de presă întreprinsă de Soviete contra lor, cu prilejul procesului atentatului Papan — și amenință cu represalii, dacă campania nu încetează...

Pachebotul „Normandie“, culcat pe flanc în portul New-Yorkului, era să fie teatrul unui nou incendiu provocat de o lampă de sudură... Focul a fost însă repede stins de astă-dată. Încearcă americanii să redreseze vasul, sau îl „discehează“ în bucățele ca să deblocheze portul?

Mareșalul Antonescu a dăruit Sindicatului ziariștilor 1 milion de lei, din fondurile secrete. Pe mine m-a dat în judecată pentru că am dat și eu 1 milion, aceluiași sindicat!! Dumnezeu să-l ierte!

Acum doi ani, înainte de Arbitrajul de la Viena, Della Porta — pe acea vreme atașat militar al Italiei — a trimis un raport la Roma, în care ne făcea cu ouă și cu oțet, declara toate revendicările ungarilor legitime și conchidea la „curățirea“ noastră în Ardeal. Față de noi, în același timp, canalia era numai surâsuri și simpatie... Nu știu cum Gri-

gorcea a izbutit să pună mâna pe o copie a acestui raport și a trimis-o Mareșalului Antonescu. Între timp Della Porta fusese înlocuit ca atașat militar, dar revenise la București ca om de afaceri, cu titlul de atașat comercial sau economic. Antonescu, cu raportul în mână, a început să urle și să ceară rechemarea lui Della Porta. Scandal... Dar Della Porta e omul și *țovarășul de afaceri* al lui Riccardi, ministrul. Intervenții, explicații, rahat... În cele din urmă s-a convenit ca Della Porta să nu fie rechemat, să mai stea câteva săptămâni și *să plece de la sine*... În anturajul Legației italiene se pretinde că legăturile dintre Della Porta și Riccardi au fost dezvăluite și că Ministrul Schimburilor... fasciste... își va pierde postul!

Orchestra „filarmonică“ bulgară este în realitate o muzică militară, „muzica Regelui“, întreținută de Ministerul Apărării Naționale. Îmbrăcați ca niște maimuțe în uniforme cu brandeburguri și fireturi, acești tineri (căci sunt toți tineri) sunt ținuți și conduși militariste, *nu au alte ocupațiuni* și sunt antrenați la un ansamblu impresionant. Toate instrumentele sunt standardizate, toate viorile, toate clarinetele etc. au același sunet și se obțin astfel efecte de unison remarcabile. Atât... Iar Popov e un capelmaistru admirabil, educat în Germania... Duminică-seara la Ateneu, sala a fost plină și succesul mare. Valahii au uitat de Balcic...

Radu Polizu, peștele, care, după ce a fost bătut măr de legionari la Poliție, a fost trimis de Antonescu în lagăr pentru *potlogării legale*, a întâlnit pe secretarul meu și i-a spus: „Comunică lui Conu Costică că Mareșalul Antonescu a reabilitat pe căpitanul Radu Polizu și a decis aspra pedepsire a celor care l-au indus în eroare!“ Cum că dreptatea isprăvește prin a învinge!!!

Mare scandal la Automobil-Club. Bâzu Cantacuzino s-a luat la ceartă cu Pichi Arapu (jucau împreună table pe sute de mii și milioane «da, milioane!» de lei). S-au înjurat de mamă, s-au bătut, și-au aruncat scaune în cap! Comitetul sesizat, a hotărât că Bâzu trebuia să scrie o scrisoare de scuze Comitetului și alta lui Arapu... Bâzu, în loc de scrisoare, a trimis martori fiecărui membru al Comitetului... Scandalul continuă. Mocsony spunea ieri că va vorbi cu Regele, să-și retragă „președinția de Onoare“ a acestui club, devenit o speluncă!

Ne mai trebuie mult să ne civilizăm!

Miercuri, 22 aprilie. După ce a conferit cu reprezentanții Guvernului englez, generalul Marshall s-a înapoiat la Washington, împreună cu dl Hopkins, delegatul permanent al lui Roosevelt în Anglia, pentru furniturile militare. La înapoierea celor doi bărbați de încredere în America a avut loc o consfătuire la Casa Albă, în urma căreia presa americană a început să urle în favoarea unei ofensive militare în Europa Occidentală, să o preconizeze chiar dacă n-ar avea șanse de succes și să o anunțe ca iminentă... Toată această campanie e menită să concentreze cât mai multe forțe pe coastele Franței, Angliei și Olandei — în dauna frontului rusesc...

La Berlin, această campanie nu a impresionat însă deloc. Nemții pretind că o ofensivă anglo-americană în Europa Occidentală i-ar încânta, căci ar termina repede cu ea... La Berlin se crede însă că conferințele de la Londra cu Marshall și cu Hopkins au avut mai mult de scop măsurile de luat împotriva catastrofalelor pierderi de tonaj maritim — dacă sunt măsuri de luat! — decât concretizarea unui plan de debarcare în Europa...

Căci scufundările săvârșite de submarinele germane merg într-un ritm care a pus și pe englezi și pe americani pe gânduri. Numai de 1 martie la 15 aprilie au fost scufundate 46 de vase de război și 1 200 000 tone vase comerciale...

De la Berlin se subliniază că micile ofensive locale întreprinse de trupele germane pe frontul rusesc nu înseamnă că ofensiva de primăvară a început. Sunt mici întreprinderi cu caracter local, în planul războiului defensiv de iarnă. Ofensiva de primăvară nu va începe decât în momentul în care starea terenului va permite operațiuni de încercuire în stil mare. Scopul acestei ofensive nu va fi într-adevăr atât câștigarea de teren, cât încercuire și distrugere de forțe..

Călători sosiți la Ankara din Rusia, dau amănunte îngrozitoare despre dezordinea care domnește în dosul frontului rusesc. Transporturile sunt în plină anarhie, călătoria de la Kuibâșev (Samara) la granița turcească, care se făcea în 6 zile acum un an, necesită azi 25–30 de zile! Foametea a început să se simtă, prin multe locuri. Populațiile nomade cărora li s-au luat caii nu mai au mijloace de existență. La Kuibâșev se întâlnesc soldați în zdrențe, cu revolverul sau baioneta atârnate de sfori; se înrolează tineri și bătrâni...

După un calcul făcut la Berlin, englezii ar fi pierdut de la începutul războiului și până azi 8 612 avioane.. Nu se spune câte au pierdut și nemții!

De ziua lui, Hitler a primit nenumărate telegrame de felicitare; printre acestea și una din partea Mareșalului Pétain! Führerul a primit și daruri și printre acestea *un glob terestru*, din 1350, natural fără America, pe atunci încă nedescoperită! E desigur darul care a trebuit să-i facă mai multă plăcere!

Declarațiile lui Laval sunt comentate cu multă simpatie de ziarele berlineze; se subliniază partea relativă la generozitatea și sinceritatea Führerului... La Berlin se salută cu satisfacție intrarea Franței într-o fază politică nouă...

Mareșalul Antonescu a dat un comunicat prin care se anunță împrumutarea soldaților care s-au distins pe frontul bolșevismului, sau a urmașilor lor, în Basarabia și în Bucovina. Împrumutarea va avea loc numai în aceste două provincii pe pământurile revenite Statului prin dispariția sau mutarea proprietarilor, sau pe baza legii românilor. Comunicatul specifică că nu se vor atinge proprietățile românilor și că se vor face împrumutări raționale, adică în loturi mijlocii (nu fărâmițate ca în 1921) și că împrumutările vor fi înzestrate cu tot inventarul necesar unei gospodării. O asemenea împrumutare cere însă timp și bani — de aceea Mareșalul anunță pe cei interesați că nu se va înfăptui *decât după sfârșitul războiului*. Deocamdată toate eforturile noastre trebuie îndreptate într-un singur scop: înfrângerea inamicului...

Comunicatul mai adaugă, că această măsură va fi menită să asigure și o colonizare românească a unor provincii prea înstrăinate până acum.

În fine o măsură bună și bine chibzuită!

Cu prilejul mutatului de Sf. Gheorghe, specula chirigiilor și proprietarilor de camioane a trecut toate marginile permise. Printr-un comunicat apărut ieri s-a stabilit un tarif pentru transportul mobilelor și efectelor celor care se mută — și s-au stabilit sancțiuni severe pentru recalitrări.

Joi, 23 aprilie. Sf. Gheorghe! Nici o frunză, nici o floare încă pe pomi; abia acum încep să apară mugurii! Plouă mai în toate zilele, dar sunt ploaie mici și printre picături se ară și seamănă... În Oltenia, vremea e mai bună și semănăturile — afară de porumb, care n-a început

încă să se pună — sunt aproape gata. Ni se spune că toți caișii și toți piersicii au înghețat... Încolo, fructe vor fi.

Englezii au mai încercat o debarcare-incursiune, lângă Boulogne. Bineînțeles fără nici un succes... Încercări menite să țină pe nemți de veghe și să-i silească să mențină forțe de-a lungul coastei. Probabil că la atât se va reduce „ofensiva din Occident“ trâmbițată cu atât zgomot în Anglia și în America și cerută tot mai insistent de ruși. Căci deși ofensiva germană n-a început încă, presiunea trupelor aliate devine tot mai amenințătoare pentru sovietici. Comunicatul german de ieri anunță un atac în regiunea Donețului: trupele germano-române au ocupat mai multe localități întărite și apărate de câmpuri de mine, luând prizonieri și material.

Patrularea germană a devenit mai intensă în apele Oceanului Arctic, căci pe lângă Murmansk, se va deschide acum și portul Arhanghelsk închis iarna de ghețuri. Rușii au construit mari amenajări portuare la Arhanghelsk, pe care l-au legat printr-o cale ferată cu Siberia Occidentală, în afară de linia veche ce duce la Vologda, pe care au normalizat-o. Nemții au distrus prin aviația lor o bună parte a celor două porturi, Murmansk și Arhanghelsk, dar ele tot mai pot servi și sunt singurele puncte de import pentru materialul de război trimis de Anglia și de Statele Unite în Rusia, căci Vladivostok-ul, atât de îndepărtat este inutilizabil, accesul lui fiind interzis prin acțiunea flotelor japoneze. Scoaterea din serviciu a celor două porturi din Oceanul Arctic și torpilarea convoaielor îndreptate spre ele, a devenit una din principalele preocupări ale forțelor navale și aeriene germane.

După declarațiile lui Cripps, înapoiat la Londra, tratativele *politice* cu hindușii pot fi considerate ca eșuate, deoarece reprezentanții popoarelor indiene nu vor să mai aibă în viitor raporturi cu Vice-Regele — la care pe de altă parte Anglia nu poate renunța. Cripps crede însă că s-ar putea ajunge la o înțelegere pentru apărarea Indiilor. Greu de conceput și asta, dacă indienii persistă în hotărârea lor de a nu mai avea raporturi cu Vice-Regele... Se ventilează planul de a pofti pe șefii indieni la Londra, pentru reluarea negocierilor într-o atmosferă mai prielnică — dar e probabil că d.d. șefi nu vor merge la Londra, aducându-și aminte și de faptul că după faimoasa conferință a „Mesei Rotunde“, Gandhi care se dusesse la Londra să trateze, a fost arestat...

Pe de altă parte, atât la Londra cât și la Delhi se cere ajutorul Americii pentru apărarea Indiilor. Colonelul Johnson, reprezentantul Statelor Unite la Delhi, tot promite *tehnicienii* (!), dar nici măcar aceștia nu sosesc!

Ziarele de azi publică citarea la ordinea de zi a armatei a următoarelor unități care s-au distins pe frontul de Răsărit:

Regimentele 1, 4, 6 și 11 Dorobanți;

Batalioanele 4 și 7 din Vânătorii de Munte;

Regimentul 3 Pionieri.

Citația a fost făcută pe ziua de 1 aprilie, de ce nu se publică decât după 23 de zile? Incurie sau dispreț?

S-a luat comanda generalului Bârzotescu, unul din cei mai destoinici generali ai noștri. Generalul Bârzotescu comanda o divizie, la est de Harkov; primind de la Comandamentul german ordin să atace, a răspuns că riscă să fie învâluit pe flancul stâng dacă acest flanc nu va fi întărit — nemții au repetat însă ordinul de atac și n-au întărit nimic. Rezultatul a fost cel prevăzut de Bârzotescu... A urmat o retragere precipitată și cu mari pierderi — și generalul nostru a plătit „les pots cassés”. O nedreptate strigătoare care a provocat multă supărare în cercurile noastre militare...

Lilica Săulescu care a fost la Odessa, povestește că organizarea noastră, acolo și în Transnistria e perfectă, soldații bine echipați, bine hrăniți și voioși. Spitalele excelente, răniții foarte bine îngrijiți. Populația indigenă *încântată de noi*, mult mai mult ca de nemți. Câmpul se muncește bine. Toți pretind că pământul e mai bine muncit, organizarea mai bună, purtarea autorităților mai omenoasă, în regiunile ocupate de noi, ca în cele ocupate de nemți... Nu-ți vine să crezi! Bine că mai aud și lucruri bune despre ai noștri, căci prea am auzit lucruri rele până acum!

Un domn „Etienne Miculesco” scoate o porcărie de revistă mondenă ilustrată intitulată *Je saistout*. E plină de fotografiile coconetului nostru, de instantaneele luate la petrecerile tuturor caraghioșilor. În ultimul număr, se lăfăiește în prima pagină (pe copertă) Doamna Rica, cea cu picioarele strâmbe și cu capul de japoneză ratată — cu un câine în brațe. Muiera asta face pe bietul Mareșal de răs...

În ziua de 20 aprilie a mai avut loc un atentat împotriva unor soldați germani, în stația Metro-ului „Rue Molitor”. Cetățenii au descoperit pe atentatori, i-au arestat și i-au predat autorităților germane. Acestea au renunțat imediat să împuște pe cei 20 de comuniști și ovrei, ostatici,

desemnați să fie executați și au redeschis spectacolele și au dat drumul circulației după ora 9 seara — anulând astfel măsurile luate în urma atentatului...

Laval a început „să curețe“ administrația internă, să înlocuiască pe prefecți, pe primari etc. Adversarii lui pretind că ia aceste măsuri *fiindcă a venit cu mâna goală*, în chestiunile de politică internă...

Puțină răbdare, onorabililor!

Mareșalul Antonescu a zburat ieri cu un avion peste județele Ilfov și Vlașca, *ca să inspecteze muncile câmpului!!* Un comunicat ne informează că a fost mulțumit de activitatea agricolă, mai ales în Ilfov, dar că prin comune a constatat multă dezordine în gospodăriile oamenilor... Cum o fi putut el constata din avion ce se petrece în curțile plugarilor??

Vineri, 24 aprilie. După un Sf. Gheorghe posomorât, o Sfântă Elisabetă dătătoare de viață: soare și cer albastru.

Presa germană și în special *Völkischer Beobachter* publică articole entuziaste despre vitejia soldaților români, care au ținut frontul lor toată iarna și acum se aruncă fără preget în luptă. În noaptea de 22 aprilie, trupele române au atacat pozițiile principale ale rușilor, pe Doneț, și au făcut mulți prizonieri. În peninsula Kerci au respins toate atacurile sovietice și au scos din luptă 30–40 de care de asalt... „România poate fi mândră de armata sa“ — scrie *Völkischer Beobachter*...

Știrile date de Moscova, că rușii ar fi avut succese pe frontul finlandez, sunt categoric dezmințite, la Berlin și la Helsinki. În ultimele două săptămâni, finlandezii au respins 150 de atacuri rusești și au făcut 14 000 prizonieri. Sovieticii n-au câștigat nici o palmă de pământ. Criticul militar al marelui ilustrat englez *Illustrated London News*, Cyril Falls, recunoaște că rușii n-au putut obține nici un succes în campania lor de iarnă, că frontul nu s-a mișcat deși nemții au retras enorm de multe trupe pentru a le adăposti în Germania și că pentru ofensiva de primăvară Armata sovietică, cu tot numărul diviziilor sale se găsește în mare inferioritate strategică și tactică față de adversarul ei.

La Berlin se dezmint hotărât zvonurile împrăștiate de *Radio-Moscow*, după care marinari germani ar fi sosit la Toulon și ar fi îmbarcați pe vase franceze.

Japonezii au atacat pe chinezi printr-o nouă ofensivă pornită din nord-vestul Tailandei, așa încât legăturile armatei lui Ciang-Kai-Shek cu Indiile și cu aprovizionările englezești, vor fi în curând definitiv tăiate.

S-a putut stabili acum că în ziua de 10 februarie, generalul Wavell a fost rănit de o schijă japoneză în momentul în care avionul său a aterizat în insulele Andamane. Generalul venea de la Java și se îndrepta spre Indii. Avionul în care se afla a fost grav avariat și generalul a trebuit să-l părăsească și să-și continue călătoria cu un alt avion.

Mareșalul Pétain a împlinit 88 de ani. Rezistența acestui bătrân e aproape miraculoasă...

Laval a prezidat primul său Consiliu de Miniștri. Din comunicatul pe care l-a dat reiese că Franța trebuie să câștige prin politica ei încrederea Germaniei și a Führerului. S-au pierdut 18 luni în nenorocite ezitări. Cea dintâi problemă de rezolvat e problema prizonierilor. Un milion și jumătate de tineri francezi își istovesc puterile și-și compromit sănătatea în lagărele germane. În concluzie, comunicatul prevede posibilitatea unor noi condiții de armistițiu... Și mai mult nu? Pentru moment, nu se spune...

Scandalul de la Automobil-Club e pe sfârșite. N-a mai rămas de licheidat decât duelul Băzu Cantacuzino — Penescu-Kertsch. Celelalte s-au terminat prin schimb de scrisori și împăcare. Rămâne deschisă problema Automobil-Clubului, ajuns într-un hal fără hal...

Sâmbătă, 25 aprilie. Pe frontul de răsărit lupte violente, dar locale, fără caracter de ofensivă generală — inițiativa fiind pretutindeni în mâinile germanilor.

Și pe mări, în luptele ce se dau, inițiativa e tot în mâna germanilor, care continuă cu scufundările.

Încercările englezilor de debarcare (fără cea mai mică șansă de succese de altminteri) sunt menite să neliniștească pe nemți și să liniștească pe ruși. Scopul n-a fost însă atins, căci nemții nu s-au impresionat câtuși de puțin, iar rușii nu s-au liniștit și continuă să ceară cu insistență, nu manevre ridicele, ci un nou front serios și sângeros... Problema unui nou front e din ce în ce mai agitată în Statele Unite, unde până și lordul Beaverbrook, vorbind ca musafir într-o întrunire publică, l-a cerut cu prețul oricăror sacrificii din partea Angliei... Sunt însă lucruri ușor de cerut și greu de realizat.

S-a format în Anglia un nou partid, „Partidul Independent“, sub conducerea lui Sir Stafford Cripps, cu tendințe de extremă stângă. Partidul Independent va combate și pe conservatori și pe laburiști și va debuta în luptele politice cu prilejul unei alegeri parțiale ce va avea loc la Rugby. Aci lupta se va da împotriva candidatului conservator, deocamdată stăpân pe situație...

Regele și Regina Elena au fost de Sf. Gheorghe la Sibiu. Se vede că au citit pe Descartes și îngână și ei „Je marche, donc je suis“! Au asistat la Sibiu la serbarea Cavaleriei (al căreia patron e Sf. Gheorghe) și de acolo s-au dus la Avrig să depună o floare pe mormântul lui Gheorghe Lazăr... și s-au înapoiat de acolo, cuminte, la Sinaia...

Un profesor german, Holfelder, a inventat o metodă de detectare rapidă a tuberculozei printr-un examen micro-foto-radioscopic. Cu aparatul lui se pot determina nu numai cazurile de infecție existente, dar și semnele de predispoziție individuală pentru contractarea bolii. Cu un singur aparat se pot examina până la 5 000 de indivizi pe zi... Profesorul Holfelder a făcut ieri o demonstrație la cazarma gardei Conducătorului, în prezența Mareșalului Antonescu și a autorităților sanitare superioare. Cu deplin succes...

Există în București un șef de bandă muzicală, cu numele de Sergiu Malagamba. Poate ca să-și facă reclamă, *poate în alt scop* — acest ingenios „capelmaistru“ și-a îmbrăcat muzicanții într-un costum senzațional: pantaloni stămți (ca pe vremea Directorului de la sfârșitul veacului al XVIII-lea) și scurți, lăsând să se vadă, de o palmă, ciorapii albi împlețiți; o jachetă strânsă pe talie, încheiată cu un nasture, punând în valoare o cămașă albă cu cute și zorzonuri; un guler înalt pe dinainte și închis, scobit pe la spate ca să lase ceafa liberă — în fine o pălărie cu borduri largi și cu o pană...

Ce e mai ciudat, e că costumele au fost adoptate de o serie de tineri, în afară de banda maestrului — de tineri fără treabă și de câțiva studenți... S-au născut astfel „Malagambiștii“ și au început să circule pe străzi. Lumea i-a luat la ochi și a început să-i huiduiască; ieri la Facultatea de Drept s-a încins o bătaie și malagambiștii au fost maltratați rău... A intervenit și Poliția; până acum nu s-a putut stabili ce urmăresc malagambiștii — și dacă sunt simpli caraghioși sau dacă ne aflăm față de o

încercare cu caracter politic, și în acest caz, de ce fel. Faptul e că costumele lor sunt costisitoare și se pune întrebarea: cine finanțează? Trăim vremuri de curată nebunie!

Duminică, 26 aprilie. La Berlin e viu comentat un articol apărut în *Empire Review*, în care se recunoaște că războiul astfel cum este îndrumat de Churchill corespunde cu un faliment. Anglia pierde una după alta toate pozițiile ei de apărare iar America se limitează la urmărirea scopurilor ei și devine tot mai exigentă față de Imperiul Britanic.

Multe ziare engleze și americane se ocupă cu problema creării unui nou front împotriva Germaniei, dar toată lumea recunoaște că problema nu e ușor de rezolvat. În general, tonul presei engleze și americane e departe de a fi optimist și criticii de război încep să recunoască că „timpul“ nu lucrează în favoarea Aliaților... Lozinca pe care Berlinul o repetă cu atât mai multă complezență cu cât nu crede nici el în ea!

Englezii au bombardat teribil orașul Rostock, pe coasta Balticeii. Ca represalii pentru bombardările Lübeck-ului și Rostock-ului, nemții au distrus aproape orașul Excter, în Anglia meridională... Mergem bine!

Guvernul francez a recunoscut „de jure“ Republica Slovacă... Ce lacrimi amare trebuie să plângă Beneș!

Se fac mari presiuni asupra Canadei ca să rupă relațiile cu Franța. Căci nu le-a rupt până acum... Guvernul din Ottawa rezistă însă și nu consimte să ia calea apucată de Dominioanele Africa de Sud și Australia... Cu Statele Unite, Franța n-a rupt încă relațiile, dar ambadorul american Leahy a fost rechemat la Washington și a plecat din Vichy, „în concediu“. Presa franceză, cea pariziană mai ales, e ținută împotriva lui Roosevelt care a dăruit bunele raporturi seculare dintre cele două țări legate prin atâtea amintiri ale trecutului...

În Bulgaria s-au decretat noi restricții alimentare. Între altele s-au interzis *banchetele* date fără autorizație. O măsură excelentă ce ar trebui adoptată și la noi, fie numai ca să scăpăm de „sărbătoririle“ tuturor nechemaților și caraghioșilor, sub pretext că au împlinit un număr arbitrar de ani în străduințele lor de a ajunge în situații la care nimic nu-i îndreptățește...

Japonia a numit pentru prima dată un reprezentant pe lângă Vatican, în persoana d-lui Ken Harada, până acum însărcinat cu Afaceri la Vichy.

Consiliul de Miniștri a ținut două ședințe, ieri și alaltăieri, sub președinția Mareșalului Antonescu. Un comunicat ne informează că s-au discutat — pe lângă măsurile de intensificare a producției agricole și industriale — metodele de adoptat pentru trecerea vieții noastre economice din regimul de război în cel de pace! Textual!!! „Gouverner c'est prévoir“ — dar totuși, prevederile și-au și ele rostul lor. Dl Ică și-a expus vederile d-sale, în aceste diferite probleme; a fost partea ridicolă a ședințelor. Ce n-a mai fost însă ridicol, ceea ce este de o excepțională gravitate, este că, cu acest prilej, *Mareșalul Antonescu a expus un program de naționalizare al întreprinderilor industriale care interesează de aproape „funcțiunile Statului“!*

Ideile generalului Dobre! E ciudat cum oamenii ăștia nu citesc nimic, nu știu nimic. Germania, țara cea mai admirabil organizată a încercat o exploatare de Stat, creând „Hermann Göring-Werke“ — și-a dat faliment! Bietele noastre societăți metalurgice sau miniere exploatare de Stat — o să fie frumos!

Alexandru Ștefănescu, inspector administrativ, a fost destituit, pentru mită și prevaricațiune... Vechi cal nă răvaș, aproape sub toate regimurile era să fie dat afară sau pe mâna Parchetului. A știut să parazeze întotdeauna loviturile. Ce n-au putut alții, a izbutit să îndeplinească Câinele Roșu! De astea e bun...

Printr-o nouă ordonanță se stabilește prețul lemnului de foc; cam de 4 ori cât era acum doi ani!...

Malagambiștii continuă să înveselească lumea și să mănânce bătaie! Lucru ciudat, pare că Malagamba, șef de jaz după unii ovrei, după alții țigan, în tot cazul născut în Chișinău — e străin de toată înscenarea care a luat numele său... Rostul acestei mișcări ridicele nu e încă lămurit. Se spune că „generația lui Malagamba“ (!!!) a fost pusă la cale în lagărul de la Târgu-Jiu și că ar fi în organizarea ei mână englezească. Mai probabil este însă că cheagul acestei bizare „frății“ ar avea un substrat de perversiune sexuală... S-au distrat Bucureștii câteva zile cu acești caraghioși!

Luni, 27 aprilie. Hitler a întrunit ieri din nou Reichstagul, pe care nu-l mai convocase din decembrie. Reichstagul nu este în realitatea decât o tribună oficială pentru Führer, căci regulat numai el vorbește. Göring care-l prezidează, salută la început, prin câteva cuvinte pe Dictator, și prin câteva altele la sfârșit, trage concluziile discursului Șefului — și încolo nimeni nu deschide gura decât ca să aclame...

De data asta Hitler a făcut o interesantă și inteligentă analiză a cauzelor care au dus în ultimele veacuri la predominarea Imperiului Britanic și în secolul trecut la prăbușirea Europei. Expunere inteligentă, dar desigur nu și nepărtinitoare — și nici nu s-ar fi putut altfel. A arătat apoi cum în acest război se va prăbuși dominația Angliei asupra lumii. Foarte abil a insistat asupra faptului că războiul, provocat de cupiditatea unor Puteri care n-au socotit destul consecințele lui, s-a transformat într-o luptă de viață și de moarte a două concepții deosebite de existență: concepția anarhică și distrugătoare a comunismului și concepția „rasială” dătătoare de viață.

Făcând istoricul luptelor nemaipomenite duse astă-iarnă în infernul rusesc, Hitler a avut cuvinte de recunoștință și de laudă pentru toți aliații, mai călduroase pentru finlandezi, pentru spanioli și pentru noi, românii.

În rezumat, cuvântarea lui Hitler nu iese din cadrul cuvântărilor sale menite să îmbărbăteze poporul german și armatele care stau pe fronturi. Dintr-însa trebuie să subliniem pasajele prin care anunță de pe acum *o nouă campanie de iarnă în Rusia*, asigurând că toate măsurile de înlăturare a neajunsurilor iernii trecute au fost luate — și, mărturisind groaznicele bombardamente ale orașelor Lübek, Augsburg și Rostock, previne pe englezi că de acum înainte represalii înspăimântătoare vor pedepsi fiecare distrugere de oraș liniștit german.

Și mai trebuie să relevăm un alt pasaj, referitor la îndreptățirea pe care o cere Reichstagului, de a pedepsi *cu degradarea dezonorantă* sau cu alte pedepse severe, *pe cei care nu-și vor îndeplini datoria...* Cu acest prilej Hitler critică unele cazuri de condamnări prea blajine pentru crime împotriva siguranței Statului și cere dreptul de a interveni împotriva reprezentanților Justiției ce s-ar face vinovați de slăbiciune... Acest pasaj este îngrijorător, căci Führerul vorbește de *oamenii „suspuși”* care nu și-ar fi îndeplinit datoria. Adică cum? Nu mai merg în Germania toate cum trebuie? „Alles Klappt nicht mehr?” E nevoie de coerciție? Necunoscutul în care ne aflăm în această privință, căci Hitler nu dă precizări, dă de gândit... Și apoi de ce cere drepturi Reichstagului, dând astfel pe față o situație de precaritate — sau aproape — când în alte împrejurări și-a luat singur drepturile cele mai largi? Nu mai e el oare Dictator, Autocrat, „Führer“?

Încep să se nască în sufletele noastre îndoieli asupra unei victorii cu atât mai problematică, cu cât temperatura sufletească a Führerului măsurată la termometrul discursului său de ieri, pare scăzută...

Dl von Killinger a fost decretat cetățean de onoare al României... Dl von Killinger s-a purtat bine în chestiunea legionarilor — încolo, n-a făcut nimic ca să atragă simpatia românilor. Când au fost proclamați cetățeni de onoare generalul Berthelot și Saint-Aulaire, toată suflarea românească a aprobat cu bucurie și recunoștință. Decretul de ieri nu va face plăcere nimănui. Poate nici lui Killinger...

Între 15 și 25 aprilie, au fost doborâte pe frontul de răsărit 312 avioane sovietice și numai 36 germane. Într-o singură zi au fost doborâte 40 de avioane rusești.

Americanii au ocupat Noua Caledonie, colonie franceză din sudul Pacificului, „ca să o apere“. Statele Unite au recunoscut Guvernul constituit în insulă de către generalul de Gaulle. Nemții și Guvernul din Vichy, vor protesta probabil energic... Rezultatul final va fi probabil înstăpânirea Statelor Unite asupra acestei vechi colonii franceze...

La Malta, bombardamentele neîncetate au transformat insula într-un iad și într-un morman de ruine. Nu e de conceput cum ființe ome-nești — dacă or mai fi — pot trăi de luni de zile în asemenea condiții... Războiul acesta întrece în grozăvime tot ce se poate închipui.

Profesorul Arthur Rocco, cel mai însemnat penalist italian, a murit. Ocupa catedra de Drept Penal la Universitatea din Roma. Scrierile sale au trecut granițele Italiei și servesc de călăuză în toate țările civilizate...

Mareșalul Antonescu a inspectat spitalele din Brașov și a trimis în lagăr pe directorul și pe menajera Spitalului „George Mărzescu“, găsit în deplorabilă stare de murădrie și incurie...

Sărbătoarea de 1 Mai a fost suprimată anul acesta: se va munci. Armindenul se va sărbători în ziua de 3 mai (duminică), care, pe de altă parte a fost decretată „zi de cumpătare“ (cu chetele obișnuite, prin case și pe străzi)!

Marti, 28 aprilie. Bum! Bum! O veste neașteptată: se zice că Killinger va fi rechemat... Ba unii merg până a spune că a și fost rechemat și dau chiar și numele succesorului său: Baldur von Schirach, ganleiterul Vienei, fostul îndrumător al tineretului german, ca conducător al Sporturilor... Cei care pretind că Killinger n-a fost, *dar va fi* rechemat — explică rostul cetățeniei lui de onoare prin prietenia și încrederea care-l leagă de Mareșalul Antonescu și de dl Ică. Aceștia au vrut să creeze o stare de fapt care să îngreuiască îndepărtarea lui Killinger din România. Ar fi greu într-adevăr să rechemi un ministru a doua zi după ce a fost proclamat cetățean de onoare în țara în care este acreditat... Numirea lui Killinger ca cetățean de onoare a fost făcută la repezeală: decretul semnat duminică-dimineață a fost trimis de la Predeal cu un curier special la *Monitor*, cu ordin să apară în foaia de luni-dimineață, iar prin Direcția Presei s-au dat instrucțiuni să se publice în toate ziarele articole ditirambice cu privire la binefacerile pe care le datorăm domnului baron...

Oricât ar fi de nimerite aceste explicații, nu-mi vine să le dau crezare. Îmi e greu de crezut că Antonescu, date fiind raporturile și legăturile lui cu Hitler, să comită gafa de a proclama cetățean de onoare un ministru german în ziua sau în preziua mazilirii lui...

Cu sau fără legături cu „Cetățenia de Onoare“, se vorbește totuși cu insistență în cercurile bine informate și până la Ministerul de Externe despre plecarea lui Killinger. Dacă e să fie adevărat, poate că omul n-a fost „mazilit“ ci dimpotrivă să i se fi încredințat de către Führer un post de încă mai multă încredere și importanță. În acest caz, s-ar putea împăca „cetățenia de onoare“ ce i s-a acordat, cu plecarea lui...

Am înregistrat aceste zvonuri de plecare și înlocuire a lui Killinger, fiindcă au răscolit anumite cercuri bucureștene — trebuie însă să așteptăm confirmarea sau infirmarea lor...

Junele Ciordaș (fostul vaidist, deputat al Frontului Renașterii Naționale — băiat bun și nepot al „baronesei (!)“ Hortensa Popp din Arad!) a fost rechemat din postul de consilier de Presă ce-l ocupa la Berlin. A fost rechemat fiindcă vorbea prea mult și înjura pe Ică Antonescu în fața tuturor... S-a întâmplat însă că Ciordaș, care pătrunsese bine în cercurile ziaristice din Berlin, să fie iubit de gazetari și prieten bun, intim al d-lui Schmidt, ministru plenipotențiar, însărcinat cu direcția Presei în Ministerul de Externe al Reichului. Schmidt a intervenit prin Bossy, a scăpat de două ori pe Ciordaș de mazilire, dar a treia oară n-a mai putut. Furios de rechemarea „prietenului“, Schmidt i-a

organizat un banchet, a obținut pentru el decorarea cu „Vulturul German“ și a pus la cale articole elogioase în toate ziarele berlineze, *articole în care hotărârea Bucureștiului era aspru criticată...* Supărare mare la Ministerul nostru de Propagandă și în special în anturajul lui Ică! E vorba ca Ciordaș să fie concentrat și trimis pe front...

În locul lui Ciordaș, ar fi fost numit unul Colea, care nici bine nemțește nu știe...

De altminteri, după informațiile ce mi se dau, la Berlin pur și simplu nu suntem reprezentați și printre oamenii noștri domnește o adevărată harababură... Legație, Școala Românească, propagandă, zeci de misionari — dau toți din colț în colț, fără nici o coordonare de inițative, fără nici o legătură cu nemții, mânați toți numai de interese meschine și personale. Spre marea mea mirare, *Bossy nu există*. Nu cunoaște pe nimeni, n-a pătruns nicăieri, n-are nici o autoritate asupra românilor. Popa de la Capelă face gardism, Pușcariu și Manoilescu (fratele ilustrului) fac și e gardism — iar ceilalți beau bere și aleargă după femei. Singurul care făcea ceva, care afla ceva prin Schmidt cu care trăia de dimineață până seara, era Ciordaș și probabil că de aceea a fost rechemat! Ministerul Propagandei a trimis acum pe Al. Hodoș să pună ordine printre ȣigani.. Se zice — dar se pune întrebarea: se va face?

La Congresul Presei de la Venezia, dl subsecretar de Stat Marcu, șeful delegației române a fost ales în biroul adunării. Așezat nu departe de președinte, a înghițit un discurs al d-lui Grai (Grai, nu Gayda cum s-a pretins), vicepreședinte al Camerei fasciste, în care drepturile Ungariei asupra Ardealului, nenorocirile Ungariei după Tratatul de la Versailles, fidelitatea Ungariei față de Italia — erau prea mărite. Și ca și concluzie, dl Grai cerea ca Ungaria să fie repusă în toate drepturile ei. Dl Marcu n-a crâcnit; nici un cuvânt de protest sau de rectificare n-a ieșit din buzele lui. A stat neclintit pe locul lui.

Seișanu și alți ziariști români prezenți au cerut lui Marcu să părăsească cu toții sala. Marcu a refuzat. Gazetarii români l-au lăsat acolo și au plecat cu toții.

Au plecat cu toții și s-au dus la generalul Stoenescu, ministrul nostru de Finanțe, să-i expună cazul. Stoenescu a fost de părere ca toată delegația română să se retragă din Congres, cu Marcu în frunte. Dar Marcu a refuzat... A refuzat, dar a obținut prin Dietrich, șeful Presei Reichului, prezent la Congres, ca discursul lui Grai să nu fie reprodus în nici o gazetă germană. Și tot prin Dietrich s-a mai obținut ca, cuvântarea buclucașă să ni fie reprodusă nici de ziarele italiene... Au

dat-o numai — și cu mare larmă — ziarele ungurești! Scandalul s-a mutat acum la București, unde Marcu înapoiat, a fost luat de scurt de către Mareșalul Antonescu...

„Une tempête dans un verre l'eau!“

Stelian Popescu ar fi grav bolnav! Pe când era copil ar fi căzut dintr-un dud și și-ar fi frânt coloana vertebrală — ceea ce nu l-a împiedicat să mănânce dade toată viața... Dar îl pândeau Mareșalul Antonescu, care acum l-a dat gata! Și iată cum: după faimosul articol-comunicat impus *Universului*, neamurile și prietenii văzând că se îngroașă gluma s-au hotărât să-l împace cu Conducătorul, și o întrevedere a fost aranjată; în această întrevedere, după un schimb de banalități și de reproșuri, Antonescu a sfătuit pe Stelian să facă în fiecare dimineață gimnastică, să se îndoie până ajunge cu mâinile la degetele picioarelor, *ca să rămâi tânăr* — și bietul Popește impresionat de succesul metodei asupra Mareșalului, s-a hotărât să urmeze sfatul, și gata a fost! La primul exercițiu i-a plesnit iar șira spinării, și acum e în pat. Unii spun că rău de tot; că ar fi luat chiar dispoziție de plecare pe altă lume... Poate să fie și exagerări...

După discursul Führerului, presa berlineză face bilanțul campaniei de iarnă în Rusia și subliniază marele succes al armatelor germane, care au înfrânt „Generalul Iarnă“ pe când bolșevicii și-au măcinat forțele...

Discursul lui Hitler e viu comentat pretutindeni; interesant de relevant e efectul lui în Franța. Toată presa, din Paris ca și din Franța liberă îl laudă ca pe al „unui prieten“ și subliniază necesitatea luptei tuturor împotriva bolșevismului... Francezii comentează declarațiile Führerului nu ca pe ale unui învingător, ci ca pe ale unui aliat! Pare că nu s-au bătut contra nemților, ci alături de ei! Ciudate vremuri mai trăim!

Orașul Bath, la sud-est de Bristol a fost distrus de avioanele germane, ca represalii pentru dărâmarea Rostok-ului. La Bath era sediul Marului Cartier General al Stat-Majorului englez...

La Rostock se aflau confinați cei mai mulți legionari români, refugiați în Germania. Te pomenești că-i vor fi ucis bombele englezești?

Guvernul din Vichy a protestat energic împotriva debarcării nord-americanilor în Noua Caledonie. Un comunicat explică că după armistițiu, Noua Caledonie s-a declarat de partea Gaulliștilor și că câțiva partizani ai „disidenței“ au pus mâna pe Guvern. Guvernul din Vichy n-a pu-

tut restabili stiuatua din lipsă de posibilități de comunicație cu colonia răzvrătită...

Ministerul Muncii a numit o comisie de anchetă pentru a cerceta activitatea și gestiunea „Asociației Micii Industrii și a Meseriașilor Patroni“, organizația lui A. Samoil... Anchete, atâta știu domnii din Guvern să facă — și să tundă pe contribuabili...

Miercuri, 29 aprilie. Împăratul Japoniei, Hirohito împlinește 41 de ani. Cu domnia lui a fost inaugurată epoca „Showa“, adică „Pacea luminată“! Urcându-se pe Tron, Hirohito a declarat că va fi Nicolae al II-lea al Rusiei! Fiindcă Împăratul s-a legat să nu facă război, războiul cu China a fost considerat ca „operație de restabilire a ordinii“; semnarea Pactului Tripartit și alianța cu Germania și Italia aflate în război a fost calificată drept „adeziune la un tratat pentru împiedicarea războiului de a se întinde — în fine declarația de război făcută de Japonia Angliei și Statelor Unite a fost justificată „prin neînțelegerea bunelor intenții japoneze din partea Chinei și dorința Împăratului de a restabili cât mai repede o pace dreaptă în lume“...

După cum se vede sunt sofiști și în Japonia!

Discursul lui Hitler de duminică continuă să fie viu comentat. Se observă că Führerul n-a spus nimic despre Franța, iar despre Japonia și succesele sale, două cuvinte reci, în treacăt... Se trage concluzia că în ce privește Franța, sau nu e nimic încă hotărât, sau dacă este, înțelegerea se ține secretă — iar în ce privește Japonia, că Hitler e cam plictisit de victoriile ei și de înstăpânirea galbenilor asupra celor mai bogate regiuni ale lumii...

Paragraful cu deplinele puteri *solicitarea Reichstagului* (!?) nedumerește mai departe pe toți cei ce nu sunt în secretele zeilor. Pilder, cu care am stat ieri de vorbă, nu e nici el lămurit, sau dacă știe ceva nu o spune... În cercurile germane se pretinde că Führerul a cerut numai o *consfințire* a unor drepturi pe care și le luase de mult; alții spun că e vorba să se pună capăt anumitor conflicte iite între lumea militară și lumea Partidului. Sunt și oameni — puțini — care cred că un nou „putsch“ e pus la cale și că Hitler a cerut o absolvire prealabilă, ca să nu mai fie silit să ceară o aprobare „post-factum“. Viitorul cel mai apropiat ne va lămuri.

În ce privește „surpriza“ convocării Reichstagului, cercurile informate pretind că convocarea a venit pe neașteptate numai *în aparență*;

nu s-a anunțat ședința mai devreme pentru motive de apărare aeriană, împotriva unui eventual atac englezesc...

Plinele puteri date de Reichstag au fost publicate în ziarul oficial al Reichstagului de luni-dimineață. A devenit și Hitler formalist — până acum nu ne-a obișnuit cu așa ceva!

Molotov a trimis aliaților săi o notă prin care descrie distrugerile săvârșite de nemți în Rusia Occidentală ocupată de armatele germane. La distrugeri, se mai adaugă și sute și mii de cetățeni pașnici uciși în groaznice chinuri. De la Berlin se răspunde că, dacă nota lui Molotov dovedește lipsă de obraz, ea este totuși bine venită, căci printr-însa moscoviții descriu ororile *pe care le-au săvârșit ei înainte de a se retrage. Ordinele și circularele lui Stalin cerând trupelor sovietice să distrugă tot înainte de a se retrage și să pedepsească pe toți trădătorii* — sunt prea recente ca să fi putut fi uitate de lumea întreagă, care le-a judecat la vreme lor cu indignare. Trebuie să fie într-adevăr cineva tâmpit ca să acuze pe germani de vandalizare și de orori inutile...

Represaliile germane în Anglia continuă: după Excter și Bath, orașul Norwich în Norfolk a fost aproape distrus...

Cu toată apărarea britanică, nemții pretind că n-au pierdut decât 2 avioane în această expediție.

Ieri a fost un cutremur destul de violent la Focșani, la orele 13. Cutremurul a fost de gradul 5-6 și a produs mare panică în populație. Lumea a părăsit casele, bocindu-se; din fericire n-a fost nici o pagubă de înregistrat. Cutremurul a fost resimțit de unii și la București: eu unul n-am simțit nimic...

Sașa Popov dă interviuri asupra noastră la Sofia și ziarele bulgărești ne laudă și ne fac declarații de amor... „Beati possidentes!“ Noi, românii, nu putem uita Balcicul, și-l vom relua!

Cheltuielile de război în Statele Unite sunt de 3 miliarde dolari pe lună. Deocamdată...

Cripps a făcut ieri declarații în Camera Comunelor cu privire la negocierile lui în India. Cripps socotește situația din Indii ca excesiv de peri-

culoasă; armata britanică nu poate lăsa situația din mână și concesiile pe care el, Cripps le-a făcut năzuințelor locale reprezintă un maximum peste care nu se poate trece.

Trei sunt cauzele care au zădărnicit misiunea lui: apropierea inamicului de Indii pe uscat și pe mare, defetismul pe care l-a constatat în toate clasele sociale și — divergențele din Camera Comunelor privitoare la noul Statut de acordat hindușilor...

Se povestesc orori despre cele întâmplate în catacombele Odessei. Întreg orașul a fost construit cu piatră luată din straturile calcaroase subiacente, așa încât s-au format găuri și comunicații ce constituie un labirint, la adâncime de 20–30 metri. În aceste ascunzișuri s-au refugiat bolșevici înarmați, după plecarea rușilor. Cu toată goana ce li s-a dat, n-au putut fi toți descoperiți. Cei care mai rămăseseră ascunși, au sfârșit prin a se ucide unii pe alții *și prin a se hrăni cu carne de om!!*

La ce grad de sălbăticie ne-a adus războiul acesta îngrozitor!

Joi, 30 aprilie. Posturile de radio engleze și elvețiene povestesc dramatica evadare a generalului Giraud de la fortăreața din Königstein. Posturile germane dau numai că generalul a ajuns în ziua de 21 aprilie în Elveția. Generalul Giraud fusese făcut prizonier în campania Franței, în 1940, în condiții excepționale. Coborându-se din automobil la Cartierul General al Armatei de care depinde unitatea sa, în loc să găsească în fața sa pe generalul Corrap, a dat de nemți, care l-au cules împreună cu însoțitorii săi... Generalul Giraud trecea drept unul din cei mai destoinici ofițeri francezi. În războiul trecut a fost rănit și făcut de 4 ori prizonier și de 4 ori a evadat. A evadat și acum: un adevărat specialist al evadării! Cei care-l cunosc se întreabă cum a putut să se strecoare, căci e un găligan de 1,92 m înălțime! Și fortăreața Königstein e izolată pe o stâncă... Probabil complicități germane...

Guvernul elvețian a dat un comunicat prin care informa că, în conformitate cu dreptul internațional, a autorizat pe general să părăsească țara. Generalul a plecat pentru o destinație necunoscută...

Germanii sunt furioși, căci Giraud este o personalitate populară în Franța¹ și sunt temeri — aproape certitudine — că se va duce să întâlnească formațiunile lui de Gaulle...

¹ Acum câțiva ani, fiind guvernator al Metz-ului, generalul Giraud a refuzat să primească pe trădătorul Pierre Cot, ministrul Aerului de tristă memorie. Incidentul a produs atunci mare vâlvă...

Dar cum va ajunge până la ele?

Pilder povestește că bombardamentul orașului Lübeck a fost îngrozitor. Din cele 5 biserici istorice ale Lübeck-ului n-a mai rămas decât una, patru au fost complet distruse. Distruse asemenea faimosului Rathaus și vechile case din secolele al XV-lea și al XVI-lea care făceau mândria orașului. Și Rostock-ul (mai puțin interesant) a fost prăpădit. Și Kiel-ul, și Colonia... La Augsburg au fost bombardate mai mult fabricile de prinprejur; orașul a scăpat cu pagube mai puține. La Berlin n-au mai venit englezii din noiembrie, după Pilder din pricina pericolelor prea mari pe care le-ar avea de înfruntat la înapoiere. Căci ca să vină pot să se strecoare, dar o dată prezența lor semnalată, avioanele trebuie să înfrunte atâtea baraje între Berlin și Mare, încât nu mai scapă unul...

RadioLondra a anunțat ieri că R.A.F-ul a bombardat violent și uzinele Skoda la Pilsen. Despre această bombardare, telegramele germane nu mărturisesc nimic, dar dau o nouă bombardare a Coloniei... În schimb, nemții au bombardat marți, ca represalii, Yorkul, pe care l-au distrus aproape — după Exeter-ul, Bath-ul și Norwich-ul. Aceste bombardamente de orașe pașnice și frumoase care conțin comori de artă sunt tâmpite și nu au nici o influență asupra mersului războiului. Englezii urlă și protestează împotriva lor; protestează și nemții, dar ei invocă dreptul de represalii, căci englezii au început...

Bombardările se fac acum cu avioane noi, enorme și cu bombe încărcate cu aer solidificat: efectele sunt îngrozitoare. Omenirea a înnebunit și nu știu unde se va opri cu distrugerea a tot ce s-a clădit în secole de turdă, atât în domeniul material cât și în cel moral...

Aflu prin nemți că Filotti, ministrul nostru la Budapesta, a fost grav bătut alaltăieri; arătându-și cartă de identitate ca să se legitimeze, bătaușii i-au smuls-o din mână și au rupt-o... Informatorii mei nu aveau alte amănunte și n-au putut afla încă nimic asupra împrejurărilor și consecințelor acestui grav eveniment...

Aceiași informatori îmi confirmă „criza Killinger“. Killinger a plecat la Berlin, chemat, ca să dea explicații asupra discursului lui Ică (?) cu ungurii și asupra altor chestiuni. Ațâțătorul în această afacere e Neubacher. Killinger era deja plecat duminică, când a apărut numirea lui ca cetățean de onoare... Mareșalul Antonescu e la cuțite cu Neubacher, pe care refuză să-l mai primească...

Rămâne de văzut dacă toate aceste informații privitoare la cazul Killinger sunt exacte...

Sigură, e numai bătaia lui Filotti, și se zice că ar fi fost serioasă...

Regele a asistat ieri la „Aro“ la rularea filmului „Războiul nostru sfânt“. Ca să aibă și el o idee despre front și despre război, căci e doar Mareșal cu multe galoane...

După multe șovăieli, Canada a rupt relațiile cu Franța...

Laval a avut o întâlnire cu amiralul Leahy, ambasadrul Statelor Unite. Primul ministru francez a expus americanului politica sa, bazată pe convingerea că Germania va câștiga războiul și că victoria germană e singura posibilitate pentru Europa de a scăpa de bolșevism... Probabil că n-a convins însă pe interlocutorul său!

Propaganda engleză nu știe ce să mai inventeze. Astfel anunță că rușii au cucerit un oraș (?) la sud de lacul Ilmen, că o mare bătălie este în curs în sudul Crimeei, că Italia a hotărât să facă pace separată. Berlinul dezmente categoric știrile de pe frontul ruses, iar Roma tot atât de categoric pe cea cu pacea separată.

Roosevelt a declarat că flota americană este prezentă nu numai în Oceanul Atlantic și în cel Pacific, dar și în Oceanul Indian, în cel Arctic și în Mediterana — pe când trupe ale Statelor Unite au debarcat (în număr total de câteva sute de mii de oameni) în Islanda, în Irlanda de Nord, în Orientul Apropiat și în Extremul Orient. Apărarea Australiei și a Noii Zeelande au fost preluate de nord-americani. Berlinul subliniază că această din urmă știre nu face cinste Imperiului Britanic, care nu mai este în stare să-și apere Dominioanele...

„Naționalizarea“ pe care a anunțat-o Mareșalul Antonescu, cu privire la întreprinderile „legate de funcționarea Statului“ — într-unul din ultimele Consilii de Miniștri — nu s-ar referi la Societățile metalurgice, ci la „Petroșani“ (minele de cărbuni de pe Valea Jiului), societate în care ungurii de la Budapesta posedă încă un mare număr de acțiuni.

Ribbentrop a împlinit 49 de ani, din care numai câțiva din urmă au fost consacrați politicii internaționale — iar restul comerțului cu șampanie. Junele Joachim și-a făcut studiile de liceu la Metz și la Grenoble, și a debutat în viață și în comerț în Canada. Așa a învățat perfect franțuzește și englezește...

Vineri, 1 mai. Plouă și e întuneric... Azi-noapte m-am întors acasă pe o lună splendidă; mă bucuram că s-a sfârșit cu ploile, dar de unde! Parțiale până acum, așa încât am putut ara și semăna printre picături, ploile s-au întins de 3 zile peste toată țara. Regiuni întregi, în Banat, spre Dunăre și în Basarabia sunt sub apă. Ieri a nins între Brașov și Sinaia! Prăpăd și în restul Europei, afară de Germania unde seceta continuă! În Spania furtuni și dezastre! În Ucraina numai bălți! Are grijă Dumnezeu de noi!

Lupte crâncene în Laponia, unde rușii atacă cu disperare ca să degaje portul Murmansk și să facă loc furniturilor militare ce încep să vină din America și din Anglia. Toate atacurile muscalilor au fost respinse cu mari pierderi pentru ei. Avioanele germane, pe de altă parte, bombardează crunt Murmanskul și convoaiele îndreptate în spre acest port, scufundând vas după vas.

Japonezii au ocupat în Birmania orașul Lashio, ultima stație a linei ferate de la Rangoon, spre China. Lashio a fost ocupat de colanele japoneze pornite din Tailanda. Altă coloană urcă valea fluviului Iranady de la Rangoon spre Mandaly. Comunicațiile între Indii și China pe faimoasa stradă „Burma“ sunt acum complet tăiate. Mai este un drum mai la nord, prin Assam, dar e o șosea proastă și neutilizabilă pentru transporturi grele. În curând japonezii o vor tăia-o și pe asta...

Presa germană — mai mult decât cea italiană — e indignată de știrile false răspândite de propaganda britanică, cu privire la Italia. *Agenția Reuter* a dat întâi știrea (din New-York) că Regele Victor Emmanuel a abdicat și a fost înlocuit printr-un triumvirat compus din Mussolini, Ciano și mareșalul Badoglio. Apoi Mussolini a demisionat și a plecat la Lisabona — în fine că Badoglio și Ciano au propus pace Angliei!

Natural, toate zvonurile acestea sunt false și au fost dezmințite. Că fiecare italian oftează după pace, că Italia va fi greu de menținut în război peste câteva luni — e altă chestiune... Dar Mussolini e încă stăpân pe situație și e credincios lui Hitler!

Bernard Shaw, ovreiul englez încărcat de duh, de ani și de glorie — a dat un interviu revistei *Cavalcade* ca să plângă pe ruinele Angliei. După Shaw, dacă Germania câștigă războiul, Imperiul Britanic se prăbușește — iar dacă câștigă Anglia, tot o mâncare de pește, căci: China va lua Hong-Kong-ul și Singapore-le, Australia se va proclama independentă iar Indiile se vor despărți și ele de Imperiu, cum a făcut-o Irlanda...

Vârsta înaintată e totdeauna prilej de pesimism...

Alegerea parțială din Anglia, pentru Camera Comunelor, la Rugby a avut loc, și-a învins candidatul noului Partid Independent, al lui Cripps... Tot candidatul independent a învins și în a doua alegere parțială, la Wallesey... Mare vâlvă în lumea politică engleză!

În Statele Unite se vor crea formațiuni aeriene de negrii... De ce nu? Ca „chair f canon“, carnea neagră e tot atât de bună ca cea albă...

Știrile despre boala lui Stelian Popește au fost exagerate. E bolnav, dar nu e pe moarte. Gazetarii și-au luat dorințele drept realități. Amicul Stelian va mai da mulți ani din coadă, prin mlaștinile noastre...

Madama Veturia Goga a plecat în Italia să cumpere mobile pentru instalarea domnului Mareșal (în vila Nae Ionescu). A fost însărcinată cu această înaltă misiune în baza experienței câștigate pe vremea când mobila Ciucea cu banii fondurilor secrete... Se zice că vrea să cumpere și o casă în Veneția, pentru dânsa și d-na Barbu... Oamenii sunt răi!

Mititica, Miti-Rica, nobila soție-vrabie a domnului Mareșal, *a ordonat* (absolut autentic), nu se știe dacă în calitate de președintă a Societății pentru Protecția Animalelor sau de Soție, să se ia toți urșii de la țigani ursari... Țigani se vaită și se bocesc! Urșii vor fi predați Grădinii zoologice, *în proiect de înființare!!* Rezultatul acestei măsuri: vor muri de foame țigani-ursari — și urșii! Mai ales urșii!

Sâmbătă, 2 mai. Programul conducătorilor Axei trebuie să fi fost copios — sau în tot cazul excepțional de important — căci de data asta întâlnirea dintre Hitler și Mussolini a durat 2 zile. Ducele a sosit

miercuri-dimineța, 29 aprilie la Salzburg. Întrevederea a avut loc lângă Salzburg, la așa-numita „casă a oaspeților”. Consfătuirea a început miercuri, înainte de amiază și a ținut până joi-seara. Comunicatul ce s-a dat e mut asupra celor vorbite și se mărginește a stabili că înțelegerea a fost complectă între cei doi Șefi. Probabil că s-a vorbit despre toate și că s-au luat hotărâri și pe terenul politic și pe cel militar, căci Mussolini a venit cu Ciano, cu generalul Cavallero (șeful de Stat Major italian) și cu mai mulți ofițeri de Stat Major — iar Hitler a fost însoțit de Ribbentrop, de mareșalul Keitel, de generalul Jodl și de mai mulți alții. Au fost de față și ambasadorii german și italian, de la Roma și de la Berlin. Teatru mare după cum se vede. Oficial n-a transpirat până acum nimic despre cele discutate și hotărâte: e însă probabil că punctele principale ale convorbirilor au fost campania din Rusia și politica față de Franța. Probabil că Mussolini a împărtășit lui Hitler și grutățile interne față de care se află și îi va fi zugrăvit „oboseala” italienilor...

Că s-au înțeles pe deplin, nu încapă nici o îndoială: o spune o telegramă adresată de Duce, Führerului, de la granița italiană, la înapoiere. Mussolini declară textual că a fost încântat să constate identitatea de vederi a celor doi conducători de popoare cu privire la măsurile de luat pentru ducerea războiului până la complecta victorie...

Presa germană așteaptă *evenimente importante* după această întrevedere și reamintește că fiecare întâlnire între Hitler și Mussolini *a fost urmată de fapte*, în opoziție cu întâlnirile dintre Roosevelt și Churchill, de pe urma cărora n-a rezultat nimic...

Cercurile politice berlineze consideră această întrevedere și mai ales telegrama lui Mussolini, ca cea mai categorică dezmințire dată zvonurilor defetiste, pe care propaganda anglo-americană le răspândesc cu privire la atitudinea Italiei...

Da, dar din nenorocire, Mussolini astăzi nu mai e identificat cu Italia, cel puțin cu opinia ei publică...

Frontul rusesc a intrat într-o fază nouă: faza de tranziție între războiul de poziție și războiul de mișcare. Ofensiva germană n-a început, dar forțele germane au început să atace și să cucerească poziții abandonate astă-toamnă, inutile pentru tactica de defensivă, dar indispensabile pentru ofensivă. Atacuri locale, care au reușit toate; în schimb, încercările rusești au dat toate greș...

Cum se va mai usca terenul, se va declanșa și lupta finală, care, să sperăm, va împinge pe bolșevici peste Volga spre Urali...

Parisul a fost din nou bombardat de englezi. Adică împrejurimile Parisului; de astă dată bombele au căzut între St. Denis și malurile Senei dinspre Asuières, Colombes și Argenteuil. Sunt morți și răniți...

La Tessenderlo, în Belgia (provincia Limburg) a avut loc o formidabilă explozie în fabrica de produse chimice care alimentează toată regiunea cu îngrășăminte chimice — și probabil pe nemți cu explozibile dar asta nu se spune! Sunt 250 morți și peste 1 000 de răniți. Fabrica a fost complet distrusă și o școală vecină s-a prăbușit în parte peste copii...

Din cauza enormelor cantități de zăpadă de astă-iarnă și a continuării ploii, s-au constatat în multe județe mișcări de pământ. Între 21 și 27 aprilie s-au surpat astfel terenuri destul de întinse în județele Bălți, Bacău, Fălciu, Iași, Mehedinți, Muscel, Soroca, Tutova și Vaslui. Mișcările de pământ fiind foarte lente, n-au fost victime omenești dar s-au prăbușit în total 376 de case... Încă o pacoste pe capul nostru, aceste surpări de pământ! Parcă nu ne-ar fi ajuns războiul, cutremurele, Ică și legionarii!

Petrovici, ministrul Educației (!) a spurcat și Craiova cu o vizită... Merge pretutindeni și pune autoritățile să-i facă primiri cu alai! E mai rău ca pe vremea lui Jean Tehaș Florescu — dar barem atunci era belșug și mulțumire în țară și înghițeau oamenii toate, cu voie bună!

Mari furtuni, mari inundații în Spania. Pe valea Ebrului, 80% din recolte sunt sub apă... Și sărăcia e mare, în toată țara!

Pentru prima dată Sovietele n-au sărbătorit ziua Muncii, 1 Maiul, praznicul Steagurilor Roșii... *Radio-Moscova* a difuzat că „proletarii trebuie să fabrice cuie pentru sicriul lui Hitler și pentru ale intelectualilor din Europa care împiedică comunismul să se întindă și să triumfe“...! Iată glasul sincerității, în ușoară contradicție cu declarațiile pașnice și filantropice făcute de Stalin, pentru ademenirea Angliei și Americii!

În strada Regală a fost descoperit un cuib de comuniști. S-au făcut arestări importante. Manifestele de propagandă au fost găsite într-o co-

loană de burlane care dubla, de la etajul de sus până la parter, canalizarea closetului!!! Majoritatea celor arestați sunt ovrei... De!

Într-un Consiliu de Miniștri, prezidat de dl Ică și la care au asistat guvernatorii Basarabiei, Bucovinei și Transnistriei, s-au constatat bunele rezultate obținute în aceste provincii sub regimul în vigoare de autonomie — și s-a hotărât să se întindă acest regim și la celelalte regiuni ale țării! Până acum, au dominat ideile contrare și se pregătise o reformă administrativă (încă una!), prin care se consacra suprimarea fostelor „Ținuturi“, create sub [Armand] Călinescu... Ce harababură și în capul minorului politic Ică Antonescu?

Continuăm să nu știm nimic despre bătaia încasată de ministrul nostru Filotti la Budapesta și despre satisfacțiile cerute — dar mai aflăm un incident petrecut cu câteva zile înainte de incidentul de duminică trecută.

D-na Filotti, aflându-se la un prânz dat de ministrul Germaniei, a fost plasată alături de un subsecretar de Stat maghiar. În timpul mesei, grobianul a spus vecinei sale, că Ungaria abia așteaptă momentul să pună mâna pe întreg Ardealul, până la granițele din 1914. D-na Filotti n-a răspuns nimic, dar după masă a raportat incidentul ministrului Germaniei și i-a declarat că se simte nevoită să părăsească imediat casa lui. Ministrul n-a lăsat-o să plece și a cerut explicații îndreptate subsecretar. Grobianul a pretins că n-a știut că Doamna de lângă dânsul era soția ministrului României... A doua zi — ministrul Germaniei nu s-a lăsat — ungurul rău crescut a fost silit să trimită d-nei Filotti o scrisoare de scuze... Scuze, dar nu renunțare la Ardeal!

Duminică, 3 mai. „Zi de cumpătare“! Voi da mai puțin ca rândul trecut, căci prea mi se cer multe și neîncetat și n-am de unde să mai dau!

De ieri am impresia că a venit vara. E cald, dar plouă în fiecare dimineață. Muncile merg greu, mai ales în Ilfov, în Vlașca și în Ialomița. Cum o vrea Dumnezeu!

Japonezii au cucerit și orașul Mandalay și s-au respins forțele britanice între râurile Irinday și Chingwan. Prin ocuparea orașelor Mandalay și Lashio, japonezii au tăiat posibilitățile de aprovizionare ale

Ciung-Kingului, care rămâne acum complect izolat și nu se mai poate bizui decât pe forțele sale. Englezii proiectează să refacă mai la nord drumul prin Assam, dar acest drum trebuie dus peste munți mari și va cere timp mult ca să poată fi folosit. Războiul din Extremul Orient intră astfel într-o fază nouă și mareșalul Ciang-Kai-Shek va da de greutăți de neînvins... Londra explică retragerea forțelor militare de la Mandalay prin faptul că acest oraș nu mai prezintă interes (!!), deoarece e aproape distrus prin bombardamentele aeriene și nu mai are ce să apere, șoseaua Burma fiind deja tăiată la Lashio.

De fapt Birmania e cucerită de japonezi pe care populația indigenă i-a primit cu mare entuziasm și cu manifestații ostile englezilor. În Indii, situația e din ce în ce mai încordată și înfrângerile britanice dau curaj hindușilor. De la Alhabad se comunică că Congresul pan-indian a votat o moțiune pe baza căreia membrii Congresului se obligă să nu mai trateze cu Guvernul englez decât după recunoașterea completei independențe a Indiilor. S-ar fi hotărât de asemenea să nu se colaboreze cu englezii pentru apărarea Indiilor, dar să nu se ia nici poziție împotriva lor pe acest teren. La Londra aceste hotărâri au produs multă amărăciune și oarecare descurajare...

Incidentul Filotti de duminica trecută s-ar fi aplanat. Din cercetările făcute, pare că n-a fost un atentat împotriva ministrului nostru, că ofițerul care a oprit mașina *era într-adevăr beat și oprise înaintea o serie de mașini, molestând pe toți ocupanții lor*. Rămâne faptul că n-a ținut seamă de legitimarea ministrului și că i-a rupt carta de identitate — fără să mai vorbim de palme, pe care, pare-se, le-ar fi primit și alții. Guvernul maghiar a exprimat regrete sau scuze — nu se poate ști, căci bineînțeles Guvernul nostru n-a publicat și nu publică nimic. Ar fi de dorit ca un ofițer român beat să restituie d-nei Nagy von Galontha palmele încasate de reprezentantul nostru...

Navigația de aprovizionare a Angliei și a Statelor Unite a pierdut în cursul lunii aprilie 585 000 tone, scufundate de avioanele și de submarinele germane...

Alunecările de terenuri au continuat în zilele de 27, 28 și 29 aprilie în județele Sibiu, Gorj, Prahova, Bălți și Râmnicu-Sărat. În acest din urmă județ alunecările au fost mai accentuate și au fost distruse 47 de

gospodăriei, pe când în celelalte patru județe n-au fost dărâmate decât 31 de case...

Maestrul Malagamba și atâți câți au putut fi prinși dintre malagambiști au fost arestați și trimiși în lagăr. Comunicatul care ne aduce faptul la cunoștință îl justifică, cu vorbe grele la adresa inițiatorilor care nu s-au sfiit să însceneze acest vicleim în vreme de jale, când soldații români își jertfesc viața pe front iar lumea toată geme sub povara sărăciei și a angaralelor...

Și apoi „vicleimul“ mai era probabil și cu cântec, deși chestiunea n-a fost încă bine lămurită. Dar sunt desigur bani englezești și propagandă moscovită la mijloc...

La o telegramă banală de felicitare și de devotament trimisă de Ley¹ lui Hitler, Führerul a răspuns printr-un lung mesaj adresat muncitorimii, în care cere tuturor brațelor germane să contribuie la victorie printr-un devotament și o muncă de fiecare clipă, căci numai astfel Germania și omenirea vor putea fi salvate de pericolul bolșevic...

Să fie ceva stricat în resorturile Reichului, ca Hitler, după ce a cerut depline puteri de coerciție Reichstagului, să se mai vadă nevoit să facă apel la devotamentul maselor muncitorești?

Inspectorul general administrativ Alexandru Ștefănescu, destituit acum câteva zile, a fost deferit Parchetului și arestat. Este acuzat, împreună cu secretara sa Samuelly, o ovreică, de specula nenorocirilor neamului lui Israel. Ar fi luat milioane multe ca să scape pe unul din Ghetto, pe altul din ghearele Poliției și ca să procure pașapoarte și acte de cetățenie...

Nu mă miră; cunosc pe Ștefănescu de când eram ministru de Interne în 1920 și l-am considerat totdeauna „mână lungă“. Dar era deștept și bun funcționar, însușiri de hatârul cărora toți șefii lui au fost indulgenți cu dânsul... Acum a făcut-o prea de oaie și i s-a înfundat!

Luni, 4 mai. Se zice că Volga e atât de revărsată, încât a format o adevărată mare în dosul frontului rusesc. Dacă această situație e

¹ Ley este conducătorul organizațiilor muncitorești naziste. Un farsor și un necinstit, dar până la noi dispoziții, devotat Führerului...

extrem de periculoasă pentru forțele sovietice prinse între atacul german și noianul apelor din sapte — ea îngreuiază și operațiunile nemților în viitoarea ofensivă, căci planul acestora e *să încercuiască și să nimicească armatele lui Stalin*. De altmintreli, pare că plouă neîncetat și în Ucraina și în liniile germane, așa încât ofensiva lui Hitler se amână din zi în zi...

În China, o armată de circa 50 de mii de oameni a fost încercuită și va fi nimicită în provincia Shantung, spre fluviul Galben. Lipsite cum vor fi de acum înaintea aprovizionărilor engleze și americane, forțele lui Ciang-Kai-Shek vor slăbi din ce în ce și rezistența lor față de japonezi se va prăbuși și ea încetul cu încetul.

Ziarele suedeze și elvețiene află că ocuparea orașului Mandalay de către japonezi ar fi produs un efect foarte deprimant în Anglia, unde Birmania se consideră acum ca pierdută.

Împăratul Japoniei a trimis o călduroasă telegramă de felicitare lui Hitler, cu prilejul sărbătorii naționale germane (când a fost? De întâi Mai), telegramă la care Führerul a răspuns, cu aceeași încredere în lupta comună și în victoria finală... Zugravul din Bunau, „Eva moi kai Eva Poir“ cu Șeful celei mai ieratică Dinastii din lume, iată un spectacol care zădărește anarhia morală în care am ajuns!

Alegerile pentru Adunarea Deputaților s-au terminat în Japonia și au dat 378 de deputați, din 466, partidului care susține politica regimului actual...

S-a deschis ieri „Săptămâna universitară“. Delegații de la toate facultățile din țară au sosit la București. Vor avea loc concurențe sportive, reprezentații teatrale, conferințe și alte petreceri, menite să „inoculeze“ tineretului *un spirit nou* și să-l facă să uite legionarismul. „Săptămâna universitară“ este pusă sub auspiciile d-nei Mareșal Antonescu... Dacă vor înghiți studenții pe Rica, vor înghiți și întreg regimul cu ideologia lui nebuloasă...

S-a hotărât raționalizarea consumului lemnului. Regimul stabilit printr-o ordonanță publicată azi e foarte încurcat și parcimonios, dar tot e mai bine ca anarhia care a domnit până acum și a dus la îngrozi-toarea lipsă de combustibil de astă-vară...

Întâlnit ieri pe Luli Negroponte, foarte impresionat de prigoana la care e supus socru-său, Guță Tătărescu... După ce a sfârșit cu comisiile de control și a scăpat, l-a luat acum în primire Guvernul pe latura politică. Dl Guță e acuzat că face politică și amenințat cu lagărul... Luli îmi povestea că Siguranța l-a căutat toată dimineața de ieri. L-a căutat și la Luli acasă și un inspector de Poliție a întrebat cu obraznicie „dacă dl Tătărescu nu se ascunde acolo“ și a adăugat că degeaba se ascunde, căci va fi găsit... Guță plecase la Poiana, în Gorj, dis-de-dimineață, cu un automobil...

Luli Negroponte mi-a povestit o istorioară care zugrăvește bine mentalitatea lui Antonescu și sufletul său înecat de venin. George Negroponte vrea să întemeieze o societate pentru fabricarea laptelui condensat și nu parvine să obțină autorizările necesare. Luli, fiind prieten cu medicul de casă al Mareșalului Antonescu, s-a gândit să intervină prin el pe lângă Conducătorul Statului. Antonescu a întrebat cine era în Consiliul de Administrație al societății. La răspunsul doctorului că afacerea urma să fie condusă de Luli Negroponte, Mareșalul a întâmpinat: „Care Negroponte?“ — „Fiul lui Georges, ginerele lui Tătărescu...“, a explicat interlocutorul său. „Ginerele lui Tătărescu — a urlat Mareșalul — la tot pasul mă izbesc de oamenii vechiului regim, care-mi încurcă treburile!“ Autentic! În loc să fie mulțumit că Tătărescu se ocupă cu lapte și nu cu politică — și nici nu era vorba de el, ci de ginere-său!!! Și pe George Negroponte l-a înjurat, *fiindcă era cumnatul generalului Eremia Grigorescu*, mort și uitat de toată lumea, numai de Antonescu nu!!

Zvonurile despre rechemarea lui Killinger persistă, cu toate dezmințirile date. Le întărește Neubacher în conversațiile pe care le are cu intimii săi. Killinger nu s-a înapoiat încă de la Berlin și Neubacher a spus lui Dombrovski alaltăieri, la un păhăruț de vin: „Cred că nu se va mai întoarce...“ Se mănâncă și nemții între ei, mai rău ca ai noștri.

Generalul Bârzotescu, căruia Antonescu i-a luat comanda (unii spun că l-ar fi trimis în judecata Consiliului de Război fiindcă a distrus aproape două regimente, în nesăbuitul atac pe care l-a dat, conformându-se ordinelor Comandamentului german) — ar fi fost decorat de nemți... Dacă e adevărat, iată o decorație pe care nu va înghiți-o Antonescu...

Mărti, 5 mai. Ieri ca și toată noaptea precedentă, a plouat într-una. E o nenorocire! A căzut și grindină, a căzut și la Breasta, dar n-a făcut stricăciuni.

Zilele trecute au fost lupte crâncene în Oceanul Arctic, în regiunea coastelor Norvegiei și Murmansk-ului. Ca să satisfacă cererile sovietice, insistente, englezii au reînceput să trimită armament prin Murmansk, a doua cale de acces în Rusia, cea prin Oceanul Indian, Golful Persic și Iran fiind prea lungă și prea anevoioasă. Un convoi de vase încărcate, escortat de forțe importante navale a fost semnalat Comandamentului german care l-a atacat cu submarine, cu vase de suprafață și cu avioane. Lupta a fost grea, marea fiind foarte agitată de furtună și a durat câteva zile, pe o proastă vizibilitate. Cu toate acestea, succesul nemților a fost deplin. Pentru a se apăra, vasele de transport engleze s-au împrăștiat, iar navele de război s-au concentrat în luptă împotriva celor germane. Un crucișător britanic de 10 000 tone a fost torpilat¹ și scufundat, câteva distrugătoare britanice și unul german au fost grav avariate. Patru vase de transport englez, cu un tonaj total de 18 500 tone (unul de 6 500) au fost scufundate, 3 vase, tot britanice (de transport) sunt considerate ca pierdute și alte câteva lovite de torpile au fost grav avariate.

Pentru cei care s-ar întreba dacă n-ar fi mai simplu să se facă un efort pentru cucerirea portului Murmansk, Comandamentul german explică că luptele în jurul Murmanskului sunt aproape imposibile: noroiul pe drumuri e *de 1 metru*, așa încât bărnele și pietrișul așezate astă-toamnă pe ele nu mai sunt de nici un folos. Oamenii intră pe câmp până la mijloc în nămol și nu pot înainta. Pacostea lui Dumnezeu e mai mare ca a oamenilor: Pronia Cerească s-a pus cu bolșevicii!

Nemții dezminț categoric atacurile — reușite — pe care rușii le-ar fi dat, după emisiunile radiofonice engleze, în partea de sud a frontului, spre Taganrog și în Crimeea. Însăși *Radio-Moscova* recunoaște că în sectorul de Sud al frontului n-au mai fost lupte din cauza vremii rele și a stării drumurilor, absolut impracticabile...

De la 26 aprilie la 2 mai, nemții au distrus 185 de avioane sovietice.

Japonezii continuă înaintările lor în Birmania, la nord de Mandalay și la nord-est de Lashio.

---

¹ E al 19-lea crucișător britanic scufundat de la începutul războiului.

Cu toate știrile bune, e ceva în aer care mă îngrijorează. Poate să fie și o impresie greșită, datorită misterului care continuă să învăluie cererea de depline puteri judiciare pentru Führer și hotărârile luate la Salzburg în întrevederea dintre Hitler și Mussolini. Datorită și rodomontadelor de la Berlin care ne-a obișnuit până acum *cu fapte, nu cu interpretări*, în materie de succese. Ori, toată presa germană face mare zgomot în jurul *marilor înfrângeri suferite de Anglia în ultima vreme și le enumerează*, pe numere:

- 1) Prăbușirea campaniei împotriva Italiei;
- 2) Întărirea colaborării între Germania și Italia după întrevederea de la Salzburg (?);
- 3) Atacurile de represalii în Anglia;
- 4) Zădărnicierea iluziei unui al doilea front;
- 5) Victoria japonezilor de la Mandalay;
- 6) Succesul Guvernului japonez în alegeri;
- 7) Hotărârea Congresului pan-indian pentru înfăptuirea imediată a independenței Indiilor.

Afară de ocuparea orașului Mandalay, e exagerat să se vorbească de înfrângeri grave ale Angliei pe temeiul celor enumerate mai sus. In-succes, da — înfrângeri grave, nu. E aci un „bounage de crâne“ cu care nemții nu s-au îndeletnicit până acum... Să fie o încercare de a acoperi *dificultăți* pe care nu le bănuim? Dea Dumnezeu să nu fie așa și „impresia“ mea să rămână „o reacție“ a nervilor mei zdruncinați...

Se vorbește despre o descindere a lui Roosevelt la Londra. La Washington, știrea, lansată de presă, se dezmințe...

Turcii au luat măsuri severe la granița lor dinspre Caukaz, Iran și Irak. Toate posturile militare au fost întărite...

Procesul atentatului împotriva lui Papen, reîncepe mâine, 6 mai.

„Săptămâna universitară“ a fost inaugurată ieri în Aula cea mare a Facultății de Medicină. Discursuri numeroase și plicticoase. A vorbit, natural, dl Ică „dragilor săi studenți“, ca să nu le spună nimic. Dintr-o simplă privire a cuvântării lui — căci n-am avut curajul să o citesc — îmi sar în ochi „blânda înțelegere a Doamnei Antonescu“, „săptămâna

universitară e un semn“, „să zidim o stâncă“, „noul Stat român e un stat biologic (sic)“ — și alte frumuseți. A vorbit și d-na Rica și a oferit studenților în numele Consiliului de Patronaj o cabană (?)... Au peltetuit și Petrovici și Hulubei, și câțiva profesori și studenți. În fine, delir, platitudine și sinceritate...

Azi încep sporturile...

Intimii stăpânirii pretind că Antonescu nu admite la masa lui decât o ciorbă și un fel... Nu trebuie să trăim altfel decât soldații pe front. Ică, Rica — care trăiesc cu el — precum și ai casei (Veturia Goga, aghio-tanții etc.) mănâncă pe furiș...

Mareșalul s-a certat cu colonelul Elefterescu fără care, până acum câteva luni, nu putea trăi o clipă... Dar colonelul Elefterescu a comis păcatul să se certe cu d-na Rica și cu Veturiile... O chestiune de auto-mobile...

Numit în fruntea Regimentului de Escortă, ca să-și facă stagiul, Elefterescu a cerut să fie trimis pe front cu unitatea lui, să-și câștige și el Mihai Viteazul. Chestiunea a ajuns până la Mareșal... „Escorta? Să rămâie la București să păzească sacalele Primăriei!...“ — a hotărât tăios Antonescu Mațe-Pestrițe...

Spre bucuria ofițerilor rezerviști concentrați la regiment!

Miercuri, 6 mai. Ieri, știre senzațională: englezii au ocupat Madagascarul! În realitate nu l-au ocupat încă, dar au somat pe guvernatorul Aunet să le preda insula și cum acesta le-a răspuns că francezii vor apăra insula până la epuizarea puterilor lor de luptă — o escadră britanică compusă din 7 vase a atacat Diego-Suarez, la extremitatea de nord a insulei...

Guvernul englez a declarat că se vede nevoit a ocupa insula Madagascar *ca să o apere de eventualitatea unui atac japonez (!!!)*, dar că va continua să o considere ca colonie franceză și că va restitui-o Franței la sfârșitul războiului, sau chiar înainte, dacă securitatea Angliei va permite această măsură. Printr-o notă adresată Guvernului din Vichy, Statele Unite îl informează că aprobă măsura luată de Anglia și repetă declarațiile de suveranitate garantată Franței și de restituire. Sunt aceleași declarații ca cele făcute de Statele Unite cu prilejul ocupării Noii Caledonii...

Reacțiune mare împotriva măsuri luate de englezi a fost numai în Franța. Berlinul tace și nu ia poziție, mulțumindu-se să declare „că e

treaba Franței“. În realitate, nemții nu sunt nemulțumiți fiindcă își dau seama că fiecare adâncire a abisului ce se sapă între englezi și francezi apropie pe aceștia din urmă de Germania... Și poate că se bucură și de un obstacol mai mult pus în calea prietenilor japonezi, care și-au cam luat nasul la purtare.

Flota engleză a atacat Diego-Suarez și a și distrus din bateriile franceze de coastă. Diego Suarez e o excelentă bază navală, amenajată de francezi cu tot dichisul pentru repararea și ravitaliere unei flote. Ea domină canalul dintre insulă și Africa, pe unde trece calea vaselor de la Capul Bunei Speranțe spre Golful Persic, spre Oceanul Indian, spre Australia.

Nemții sunt mulțumiți că francezii nu s-au supus și se bat. Rezistența lor nu va fi însă lungă, căci forțele de care dispun nu trec de 7-8 000 de oameni, iar flotă n-au deloc. Mareșalul Pétain a telegrafiat guvernatorului Aunet, felicitându-l de răspunsul dat englezilor — și care nu putea fi altul. În proclamația sa către armată, amiralul Darlan tratează pe englezi de hoți de drumul mare și nu se îndoiește de înfrângerea finală a Angliei, care va plăti scump fărădelegile sale, pe care amiralul le enumerează...

Cine ar fi putut prevedea așa ceva, în septembrie 1939?...

Pe frontul rusesc, germanii atacă prin mici ofensive locale, în limitele posibilităților, date fiind condițiile încă nefavorabile ale terenului. Sovieticii au încercat o timidă debarcare pe coastele Mării de Azov (câteva bărci...) și au fost imediat respinși.

Japonezii își urmăresc planul în Birmania pentru încercuirea forțelor anglo-chineze. O coloană japoneză a pătruns pe teritoriul chinezesc. Sub presiunea atacurilor japoneze de la nord și de la sud, Ciang-Kai-Shek a decretat mobilizarea generală. Comunicațiile Ciung-Ringului cu Indiile sunt acum complet tăiate. La Tokyo se pretinde că în unele centre din China supusă lui Ciang-Kai-Shek ar fi izbucnit mișcări revoluționare... O fi?

Englezii au ajuns să cheltuiască peste 18 milioane de livre pe zi, cu războiul... Câți bani iroșiți!

Alunecările de terenuri continuă, în toată țara și Guvernul a dat ieri un comunicat în care rezumă pagubele pricinuite de aceste alunecări... Așa ceva nu s-a mai văzut!

Ieri-dimineață la orele 7 (exact 6,59) s-a resimțit la București un cutremur foarte scurt, de gradul al II-lea, cu epicentrul la 160 kilometri. L-am simțit și eu, dar am crezut că trecuse un camion încărcat prin fața casei...

Conducătorul naționalist Bose a lansat un manifest prin care îndeamnă pe indieni să se revolte împotriva englezilor și să proclame independența Industanului... Mișcarea prinde tot mai mult și un război civil amenință să se deschidă în cea mai importantă și mai bogată posesiune a Coroanei Britanice. Vor fi măceluri mari și Anglia va sfârși probabil prin a înregistra în fine o victorie în cursul acestui război nenorocit...

Cu prilejul zilei de 1 Mai (sărbătoarea Partidului Nazist), Mareșalul Antonescu a trimis o calduroasă telegramă Führerului, care i-a răspuns cu una tot atât de entuziastă...

Nicu Mareș a fost numit președinte al Consiliului de Administrație la Telefoane, în locul generalului Ignat, făcut din cal măgar, adică din președinte — vicepreședinte... Caranfil a rămas, tot ca vicepreședinte. Numirea lui Mareș mă bucură, fiindcă înseamnă că Mareșalul Antonescu s-a împăcat definitiv cu el și e singurul om care, de la moartea lui Rioșanu îi mai spune verde ce trebuie să i se spună... De aia se și certase Mareșalul cu el!

Înainte de a părăsi România, Della Porta a fost primit, împreună cu ministrul Bova-Scoppa, de dl Ică. Fățarnic cum e, dl Ică a început să se vaite de plecarea lui Della Porta, care a adus atâtea servicii țării, care era atât de util în relațiile României cu Italia, și încoace și încolo... Della Porta l-a lăsat să se încurce și apoi l-a întrerupt brusc cu cuvintele: „Destul! Știi foarte bine că d-ta ai cerut rechemarea mea... Îți dau însă cuvântul meu că acuzațiile ce mi s-au adus sunt false și calomnioase; îți dau cuvântul meu de conte Della Porta — și numele meu e cinstit în Italia de mai multe secole și face mai mult decât cuvântul unui Ionescu sau unui Popescu...“. La această obrăznicie, Ică n-a știut să răspundă decât că „și numele de Antonescu e onorabil și că este și el, Ică, de familie bună“!!!!

Iată unde ajunge cineva când vrea să se împace și cu capra și cu varza! Era mai bine dacă dl Ică refuza să primească pe un domn care n-a bârfit țara, sau dacă-l primea să-i spună în față că s-a purtat prost...

Ce e mai nostim, e că inițiații povestesc că Ică și menajul Della Porta trăiau într-o intimitate de toate zilele și că Ică mânca la Della Porta de 3–4 ori pe săptămână!

„Rezon mai mult, nene Nae!“

Joi, 7 mai. La Murmansk au fost și mai sunt lupte grele. Timp de 10 zile rușii au atacat cu toate forțele lor, ca să degajeze portul de presiunea germană și să-și asigure debarcărilor de material. Toate atacurile sovieticilor au fost însă respinse și acum au pornit nemții la contraatac, cu toate greutatea terenului îmbibat de apă și rușii dau înapoi... Murmanskul a devenit un punct strategic important în războiul germano-rus...

La est de lacul Ilmen, nemții au atacat și au parvenit să degajeze armata Scherer, *încercuită din ianuarie*, armată care deși revitaliată numai prin avioane, a rezistat bolșevicilor până acum. Și aflăm astfel că au fost câteva armate germane încercuite astă-iarnă de ruși — căci au mai fost și altele acum degajate și ele, după comunicatul de ieri... De ce nu ni s-a spus? Să mai avem încredere în ce ni se spune?...

La Madagascar luptele sunt în curs și francezii rezistă cu vigoare. După ce au scufundat în prima zi submarinul „Béziers“ sau „Beveziers“ (?) și crucișătorul auxiliar „Bougainville“, englezii au debarcat în peninsula Saint-André și Kaha unde au fost întâmpinați de forțele franco-malgașe. Luptele, dârze, sunt în curs...

Japonezii au cucerit în fine insula „Corregidor“, forțarea din fața Manilei, cheia Filipinelor care rezista de la începutul războiului. Forțele americane refugiate la Corregidor și care au capitulat se ridică la aproape 30 000 de oameni... În Birmania, japonezii înaintează spre China meridională, în care au pătruns și urmăresc pe englezi care se retrag pe vale Chingwan-ului...

În Franța agitația crește pe cheștiunea atacului Madagascarului. Laval a făcut o largă expunere a situației în fața Consiliului Miniștrilor prezidat de Mareșalul Pétain și a vorbit și presei. Lozinca lui este: răbdare pentru opinia publică și acțiune pentru Guvern — răbdare, căci *o restabilire* a Franței, după dezastrelor suferite și *timpul pierdut*, nu se poate face în câteva zile, nici chiar în câteva săptămâni. Laval vrea deocamdată să evite ruptura relațiilor și războiul cu Statele Unite. Dacă n-ar fi ele și ar fi numai Anglia, e probabil că războiul ar fi declarat fără șovăire... Pare că și Statele Unite vor să evite război cu Franța, căci în

declarațiile pe care le-a făcut Hull cu privire la ocuparea Madagascarului, deși afirmă că America e solidară cu Anglia în această opțiune pe care o aprobă, evită să vorbească despre o eventuală rupere a relațiilor cu Guvernul din Vichy...

Berlinul a ieșit din rezervă față de atacul Madagascarului, ironizează pe englezi care pierd rând pe rând bătăliile importante și punctele lor vitale de sprijin și se mulțumesc cu succese secundare, în regiuni neapărate și cu victorii împotriva negrilor. Presa germană e plină de elogi la adresa rezistenței franceze și susține că ocuparea Corregidorului ar fi mult mai importantă decât ocuparea Madagascarului...

În Indii, agitația crește. Subhas Chandra Bose lansează zilnic un manifest și cheamă poporul la lupta de eliberare. În faza în care au ajuns lucrurile, nu mai rămâne decât armelor să vorbească... Un spin serios în piciorul Angliei!

Revista engleză *Ninetenth Century* publică un articol în care se analizează planurile lui Stalin privitoare la soarta Germaniei după victoria Sovietelor (!!!). După un discurs al lui Stalin din 23 februarie, Germania va fi dărâmată; nu se știe încă dacă va fi anexată Rusiei (!!!), dar în tot cazul puterea ei va fi doborâtă, regimul ei schimbat, puncte strategice vor fi ocupate de forțe bolșevice iar granițele actuale schimbate, cu mutare forțată de populație!!!! Și *Ninetenth Century* e o revistă serioasă, cu veche reputație mondială! Înfrângerile suferite au înnebunit definitiv pe englezi!

Un decret din 4 martie a exceptat persoanele fizice și societățile germane de la restricțiile impuse străinilor cu privire la vânzări și cumpărări în România. În situația în care ne aflăm nimic de mirat. Dar că luni a apărut un nou decret, prin care *se completează* decretul din 4 martie; prin acest nou decret, ovreii și *societățile române cu capital majoritar străin* sunt asimilate „străinilor” — și de astă dată nu se mai exceptează capitalul german... Se zice că Mareșalul Antonescu, speriat de acapararea nemților, vrea să dea înapoi, și că noul decret vizează mai ales societățile „Concordia” și „Colombia” (petrol), cumpărate de germani... Guvernul vrea să silească pe nemți să-i vândă acțiunile acestor societăți. În acest scop a pus Banca Națională să le refuze și *leii* de care au nevoie pentru armată și pentru întreprinderile lor... Cum își

imaginează Antonescu că va putea lupta cu stăpânii lui? Clodius și-a anunțat deja sosirea pentru azi... Și cu acest prilej, impulsivitatea caracterului lui Antonescu se arată în plină lumină: până ieri a dat nemților tot ce au cerut — acum nu mai vrea să le dea nimic și să le mai ia înapoi și ce le-a dat! Decretul de luni atinge și băncile cu capital nemțesc: „Societatea Bancară Română“ și „Banca Comercială“... Noua măsură a impresionat pe de altă parte adânc piața și retragerile din bănci au început: ovreii se tem să nu li sechestreze și depozitele... Ce anarhie, *Sus!!*

Anarhia a mai fost dovedită și prin tâmpitul decret privitor la consumul lemnului, atât de stupid încât nu se poate pricepe cum o minte omenească a putut să-l conceapă. Pe rând, Ministerul Economiei Naționale și Subsecretariatul Aprovizionării și-au declinat răspunderea, afirmând că este opera generalului Bădescu, „dictatorul lemnului“!!! Lumea a urlat și s-a emoționat întreg Guvernul. Ieri, miniștrii spuneau celor care îi întrebau că stupida măsură va fi anulată. Azi a apărut un comunicat idiot: pe de o parte se dă libertate oamenilor să-și facă proviziile de lemne cum vor voi — iar pe de alta îi obligă să-și facă totuși declarațiile *conform decretului*... Să-i înțeleagă cine va putea!

Regimul actual e nu numai un regim haotic, dar mai e și un regim de nerușinate potlogării, cum n-a mai fost! Un mare scandal a izbucnit acum la Banca Națională... Trei administratori: Teodorescu (fost vice-guvernator!!), Romniceanu și Cantuniari au fost descoperiți cu mâța în sac! I-a denunțat Exarhu, funcționar la Scont ca să se răzbune pe Cantuniari, numit în locul lui administrator (pe Exarhu-l numiseră legionarii, administrator, și-l înlocuise Antonescu după ianuarie 1941). Deocamdată scandalul e sub obroc, căci stăpânirea ar vrea să mușamalizeze afacerea de rușine pentru Institutul nostru de Emisiune și să dea în judecată numai pe Cantuniari, mulțumindu-se pentru Teodorescu și Romniceanu cu un concediu urmat de demisie... Dar Cantuniari a declarat că se va prăbuși cu Teodorescu și Romniceanu de gât... Ottulescu, guvernatorul, s-a îmbolnăvit de inimă rea și a chemat pe G. Cesianu la sfat (!!!) — pe G. Cesianu, care mi-a povestit ieri toată trășenia... Despre Cantuniari, a aflat toată lumea — despre ceilalți doi „chestiunea“ e încă secretă!

Ică i-a mai tras ieri la *Radio* o peltea cu prilejul „Săptămânii universitare“. „Tineret drag“, „tineri dragi“, „călirea neamului în văpaia războiului“, abundă și în această cuvântare. În plus, evocarea lui Vasile Conta... Ca ce?

Împăratul Japoniei trebuie să fie fericit: a primit de ziua lui telegrame și de la cei doi Antonești! Și a mulțumit cu recunoștință!

Bietul nostru Regișor a dat 3 milioane lei pentru inundați; au dat câte 500 000 lei și Regina Elena și Regele Antonescu...

Vineri, 8 mai. Se mai fac pregătiri pentru parada de 10 Mai. Pregătiri ce n-au nici un rost în timp de război. S-au adus trupe motorizate și nemotorizate; trenurile care le-au adus mai bine ar fi transportat lemne de foc, care aproape nu se mai găsesc. Se contruiesc tribune peste tribune, se dau ordonanțe după ordonanțe cu privire la circulația publicului și la accesul la tribune. Inițiații șopteau ieri la ureche că sosesc mâine Ribbentrop și Ciano și că venirea lor se ține secretă de frica unui atentat sau a vreunei manifestații ostile... Asta ar fi o explicație pentru toată tevatura autorităților, căci nu s-au agitat niciodată atât pentru un simplu 10 Mai...

Pe frontul oriental liniște, afară de sectorul Nord, unde lupte înverșunate continuă în Laponia. Nemții atacă cu toată vigoarea pe care o permite starea terenului, spre Murmansk și spre Louhi. Comunicatul german anunță succese serioase...

Presa berlineză ridică osanale generalului Scherer și trupelor sale, care au rezistat luni de zile, încercuite, atacurilor rusești și numește epopeea de la Ilmen „un Narvik oriental“. Căci și la Narvik, trupe germane izolate au rezistat tuturor atacurilor până au fost eliberate.

După cifrele date de Comandamentul german, de la începutul războiului (22 iunie 1941) și până la 30 aprilie trecut, Sovietele au pierdut 21 269 de avioane... E ceva!

Agențiile engleze de informații pretind că rușii au evacuat toată populația civilă din Leningrad, unde n-ar mai fi rămas decât combatanții și muncitorii din fabrica de armament (telegramă primită în țările neutre).

Englezii au ocupat Diego Suarez. Trupele franceze s-au bătut cu îndărătnicie, dar lipsite de forțe motorizate și de aviație, au trebuit să ce-

deze. La Londra se sărbătorește victoria de la Diego Suarez, ca și când ar fi fost repurtată împotriva germanilor sau a japonezilor!

Japonezii continuă însă să înainteze în Birmania, spre China și spre Indii...

[Ion] Șonieriu, care a petrecut 5 săptămâni în Italia, povestește lucruri impresionante. În Italia, demoralizarea este complectă, sărăcia și foamea bântuie pretutindeni și regimul fascist a pierdut orice simpatie. Lumea nu se mai sfiește să critice, să atace, să înjure. În tramvaie, în trenuri, în cafenele, pe stradă, toți înjură pe Mussolini, *singurul responsabil*, și autoritatea ascultă și nu mai intervine. Uniformele germane forfotesc în toate orașele: Italia e ca și ocupată de nemți. Cu regimul nu mai sunt decât beneficiarii lui, așa-zisa „ierarhie” fascistă, cei îmbrăcați în uniforme și încălțați în cizme. Și încă și aceștia nu îndrăznesc să mai vorbească în favoarea politicii axiste. Toată lumea cere „*pane e pace*” (pâine și pace). Cu nemții, cu Axa, cu războiul nu mai e decât Guvernul și anexele lui. Stăpânirea încearcă să galvanizeze opinia publică prin mascarade de tot felul. Astfel sunt defilările cohortelor fasciste, de ambele sexe în costume corsicane sau nizzese — excursiile aproape gratuite la *Mentone*, în bucăți de Franță ocupată de armata italiană. Lumea asistă, indiferentă, la toate. Vrajmașul pentru Franța, în popor, nu e — ci numai în cercurile fasciste de sus. Față de englezi și mai ales de americani, sentimentele s-au modificat până și în Guvern. De unde până acum englezii și americanii fuseseră internați în lagăre, acum sunt liberi... Trenurile circulă în număr redus; nu mai sunt nici vagoane cu paturi, nici vagoane-restaurante, nici compartimente de clasa I. Numai clasa a II-a și a III-a, și cum nu mai există nici un control, toată lumea se precipită în clasa a II-a, așa încât se găsește loc mai mult în a III-a... Din punct de vedere alimentar lipsesc toate. De unde în Germania, tot ce este scris pe cartelă se obține ușor, în Italia fiecare trebuie să lupte cu cartela în mână. Pâinea, 200 grame pe zi. La hotel, se dă pâine de 2 ori pe zi: dacă un călător cere pâine cu ceaiul de dimineață, nu mai are drept la o felie decât la una din cele două mese zilnice. Unt, untdelemn, nu se găsesc. Lunea, marțea, miercurea, joia și vinerea nu e carne, dar se permite peștele dacă se găsește. Sâmbăta *la dejun*, se dă carne, dar acest lux se plătește, căci sâmbăta seara și duminica nu e permis nici peștele!

În prăvălii nu se poate cumpăra nimic decât cu „puncte” (cartelă), dar se fraudează în stil mare. Plătind scump, poți cumpăra orice se găsește. Cu alimentarea însă, fraudă e mai grea, căci nu se găsește nimic.

Totuși, cloncanii și profitorii, trăiesc destul de bine, ceea ce irită și mai mult poporul. În restaurante nu există decât *un menu fix*, din care nu se poate ieși.

Noi suntem foarte rău văzuți. N-avem pe nimeni care să se ocupe de noi și italienii sunt furioși fiindcă nu le dăm de mâncare și dăm nemților... Propaganda noastră este inexistentă, pe când a ungarilor este formidabilă. Miniștrii noștri nu se ocupă de nimic. Grigorcea nu se mișcă, spunând că totul este inutil, că singurul lucru interesant ar fi să câștigăm simpatiile lui Mussolini, dar Mussolini ne urăște...

Dacă e așa, e că s-a schimbat mult în 10 ani, căci în 1932, când l-am văzut eu, ținea mult la noi, *mai mult decât la unguri*... Dar de atunci, noi nu ne-am ținut niciodată de făgăduielile noastre, pe când ungurii au ținut pe ale lor sută în sută...

Dl general Papp — celălalt ministru [pe lângă Vatican] — se pune la ora 8 dimineața în redingotă și merge la Cancelarie unde face apelul funcționarilor ca la cazarmă... Și apoi, altceva nimic. Misionarii noștri, oameni de a 7-a mână, sunt primiți cu politețe — și încă — dar nu pot determina nici un curent, fiind prea necunoscuți și lipsiți de orice îndemânare... Tipic: Marcu, invitat la Roma de ministrul Propagandei, Pavolini, să țină o conferință, a fost bine primit, *dar Pavolini n-a asistat la conferința lui*, și a trimis un subsecretar. Incidentul de la Veneția, cu Grai, s-a petrecut într-adevăr așa cum a fost descris... Pentru unguri, manifestări calde de simpatie spontană — pentru noi formule amabile, tipicuri pe care le repetă toți. Astfel, Șonieru povestește că la „Fiera di Milano“, contele de Torino vizitând pavilionul românesc a spus lui Grigorcea: „Italia e în admirație față de efortul militar făcut de România!“ Opt zile mai târziu, față de același Grigorcea, Regele Victor Emmanuel a lăsat să cadă *exact* aceeași formulă!

În rezumat, Italia stă cât se poate de prost și în conflictul cu Ungaria e toată de partea vrăjmașilor noștri... Nu e nimic: s-au pus mofluzii împreună! Mai bine să fim cu nemții decât cu italienii! Dacă va învinge Axa, nu vor dicta pacea italienii, ci nemții!

Cineva pretindea ieri că ar fi auzit postul de *Radio Budapesta* anunțând tulburări la Veneția, la Florența, la Torino — tulburări în care a trebuit să intervină armata ca să liniștească lucrurile...

Șonieru pretinde că Mussolini pregătește o reformă importantă: s-ar desființa „ierarhiile“ fasciste și provinciile ar rămâne sub autoritatea prefecților și a comandanților militari... Nu-mi vine a crede, căci o asemenea reformă ar însemna sfârșitul fascismului...

A murit Morandini, faimosul director general al Vămilelor de pe vremuri, care știa tot tariful vamal pe din afară... Am lucrat cu el la Constantinopol și la Viena — era un om plăcut, pasionat de meseria lui și înțelegător. Bolnav de șira spinării de 20 de ani, îl uitase lumea. De câte ori îl întâlneam îmi aduceam aminte de tinerețe... Îmi pare rău că s-a dus și el!

De pe urma ultimilor Sultani, Abdul Hamid, Murad, Mehmet I, Abdul Hedgid — au rămas 800 de odalisce!!! Din aceste dame din harem, învățate să trândăvească și să se gătească, abia 186 au putut să-și găsească o meserie. Restul — unele sunt tare bătrâne — a fost internat într-un azil special al cadânelor imperiale!

Opt scriitori croați au venit să ne viziteze și să ne spună cât ne iubesc. Din cele 8 nume, nici unul nu e cunoscut. Or fi oameni de treabă, dar ce caută la noi!

Sâmbătă, 9 mai. Evenimentul dominant pe ziua de ieri, l-a alcătuit marea bătălie navală din Extremul Orient. Am aflat astfel că o importantă escadră japoneză s-a întâlnit cu o escadră mixtă americano-britanică, importantă și ea, în Marea Coralilor, la sud de Noua Guinee, între Australia și arhipelagul Luisiadelor. Bătălia a început luni, 4 mai și durează încă... Primele știri au fost însă publicate abia ieri și japonezii pretind că au câștigat superioritatea asupra inamicului și că ar fi dobândit o mare victorie. Ei anunță că au scufundat două din cele mai mari cuirasate existente, unul american și altul englez și apoi două mari vase portavioane americane (unul din ele ar fi cel mai important vas de această categorie al flotei americane), în plus un număr de vase mai mici. Dar și americanii pretind că au torpilat un mare cuirasat japonez și un vas portavion... Bilanțul exact al întâlnirii nu e cunoscut încă, bătălia nefiind termiantă. Dat fiind tonajul total al flotelor japoneze, americane și engleze, pierderea a cinci vase anglo-americane ar fi echivalentă cu pierderea unui singur vas japonez. Pentru a ne da seamă de ce parte atârână balanța, trebuie să așteptăm sfârșitul luptei...

Pe celelalte fronturi nimic prea important. După o telegramă din Shanghai, japonezii ar fi pătruns în Indiile britanice. La Madagascar, francezii continuă să reziste chiar după ocuparea importanteii baze de la Diego-Suarez de către englezi.

Pentru explicarea extraordinarelor pregătiri ce se fac de 10 Mai¹, s-a șoptit joi că vin Ribbentrop și Ciano; ieri nu se mai vorbea de sosirea acestor corifei ai Axei, ci de a lui Göring, sau a lui Goebbels. Aseară s-a aflat în fine că toată tevatura era pentru... mareșalul List, trimis de Führer! Poate că va mai fi în program și ceva senzational de ordin intern! Cu regimul actual ne putem aștepta la toate — și la nimic...

Pe ziua de ieri, Guvernul s-a dedat la două acte de demagogie ieftină: Mareșalul Atonescu a vizitat expoziția anti-masonică (comunicat cu considerente idioate) — și dl Ică a vorbit la Academia Comercială absolvenților acestei școli, constituiți în Asociația Licențiatilor Academiei de Comerț și Industrie (A.L.A.C.I.).

Primul act e un caraghioslăc de prost gust. Al doilea e mai grav, căci dl Ică a făgăduit celor 7 500 de absolvenți mediocri ai zisei școli *că le va da comerțul și industria țării pe mână*, sub cuvânt de românizare! Ce concepție de nebun, să crezi că întreprinderile economice și capitalul agonisit prin muncă grea pot fi date cuiva *pe bază de diplomă școlară*, unor oameni lipsiți de experiență, de capital și în majoritatea cazurilor de *cap*, „tout court“, cum zice francezul! Mai mult, a sfătuit pe acești nechemați să formeze comitete județene (soviete!) spre a-și da avizul asupra naționalizării întreprinderilor locale!! Reînviază sistemul legionarilor, care puneau mâna cu forța pe prăvăliile străinilor și o-vreilor! Și cu aceleași elemente, căci mai toți membrii asociației A.L.A.C.I. sunt „verzii“ de ieri... Unde o să ajungem?

Killinger s-a înapoiat aseară în București, cu avionul. Cu același avion a sosit și Clodius... Se vede că Killinger a câștigat procesul la Berlin, căci a fost primit cu alai: i-au ieșit înainte la aeroport, pe lângă soție și tot personalul Legației, dl Ică în persoană și... Neubacher! Pupături, felicitări!

De necrezut: *Ninetenth Century*, pe lângă articolul semnalat deunăzi, mai publică un altul prin care afirmă că Anglia își va apăra in-

¹ S-au adus trupe din provincie, s-a organizat „Săptămâna universitară“ în concordanță cu serbarea națională, s-au adus 460 studenți de la Sibiu să strige „vrem Ardealul“ (repetiție ieri pe principalele străzi al Capitalei), s-au convocat cei 7 500 membri ai asociației A.L.A.C.I., se dau zilnic ordonanțe pentru regularizarea circulației — se iau toate măsurile pentru un praznic cum pare să nu mai fi fost...

teresele pe Rin, iar până la Rin, facă Stalin ce vrea cu Europa și introducă regimul social și politic pe care-l va voi!...

După cum se vede războiul a înnebunit complet pe englezi. De la Londra se mai telegrafiază, la Stockholm, că s-ar fi constituit un grup de economiști care vor susține în alegerile viitoare naționalizarea tuturor marilor întreprinderi industriale și conducerea fiecăreia *de către un soviet ales...*

Nemții cuceresc Rusia, dar comunismul cucerește lumea apuseană...

Un Consiliu de Miniștri prezidat de dl Ică s-a ocupat de problemele agricole, de muncile de primăvară și — cu acest prilej — de fixarea unui *minimum de salarii* și unui maximum de prețuri. De ce nu ne-o fi lăsând oamenii ăștia în pace? Demagogie sau comunism inconștient?

S-a hotărât și reînființarea Consiliului Superior al Agriculturii, cu 12 agricultori și funcționari superiori. Foștii miniștri ai Agriculturii au fost excluși de Garoflid, care figurează ca președinte al Sindicatelor Agricole. Poate că acest Consiliu să mai servească de frână nebuniilor guvernamentale...

Gheorghe Brătianu a fost înaintat maior de rezervă, cu prilejul zilei de 10 Mai... „Ein Winck“, ca să se apropie de Guvern?

Întâlnit ieri pe Bossy, sosit pentru câteva zile de la Berlin. În Germania, ordine și liniște. Spre deosebire de Italia, moralul bun. Lumea nu e încântată de război, dar existența țării fiind în joc, fiecare e convins că trebuie să lupte cu răbdare, până la victorie — *de care nimeni nu se îndoiește*. Cât va domni această încredere, Hitler va fi stăpân pe situație. *Toți nemții sunt cu el*, dar nu cu partidul... Bossy se minunează cu câtă abnegație suportă familiile pierderile de pe front... Spiritul armatei, excelent. Cu toată iarna grea, nimeni nu dă îndărăt. Noul armament e formidabil; tunurile noi produc efecte îngrozitoare: sar plămânii din piepturile oamenilor despicate prin explozia obuzelor! Pregătirea ofensivei e minunată: toată lumea e sigură că în vara asta se va termina cu puterea militară rusească. Se va stabili undeva, departe, un front — și în dosul lui, în Rusia ocupată se va organiza producția alimentară în așa fel încât Europa să poată rezista, cu oarecare restricții și 20 și 30 de ani... până se va prăbuși Anglia! Deplinele puteri cerute de Hitler Reichstagului s-ar referi, după Bossy, intențiilor Führerului

de a spori drepturile formațiunilor S.S. (pe care le-a lăudat în discursul său), și de a guverna tot mai mult prin ele... Asta e prost!

Armata merge însă necondiționat cu Hitler...

În ce privește afacerile noastre la Berlin, Bossy pretinde că propaganda este inutilă, regimul nefiind un regim de opinie publică... E destul să avem pe Hitler pentru noi... Sunt pre mulți români la Berlin, însărcinați cu diferite misiuni și se încurcă între ei... Crede că Hodoș a făcut un raport bun. Pușcariu e foarte popular printre profesori, în calitate sa de fost profesor la Viena. Universitatea din Berlin i-a dat o catedră „als Gest“ — *dar e gata să-l numească și profesor definitiv, naturalizându-l german*. Așa încât nu se poate atinge nimeni de el și dacă nu face treabă multă pentru noi, nu ne face în tot cazul nici un rău. [Gr.] Manoilescu a fost concentrat și chemat pe front, așa încât s-a scăpat de el... Cazul Ciordaș, provocând un inadmisibil amestec al Guvernului german în hotărârile Guvernului român, a fost foarte penibil... Atât spune Bossy, despre tot scandalul cu Schmidt...

E cam îngrijorat și de soarta lui...

Pe când Laval caută să se apropie de nemți, francezii trag în continuare asupra soldaților germani. A mai fost un atentat la Paris, și 5 ostatici comuniști au fost împușcați... Mijloace cam sângeroase de apropiere între cele două națiuni...

Scandalul de la Banca Națională pare că se îndreaptă spre mușmalizare pentru Teodorescu și Romniceanu și spre condamnare penală pentru Cantuniari...

Duminică 10 mai. O zi dumnezeiască! Cerul e albastru, soarele înviorază tot și nu e prea cald. De necrezut, dar de 5 zile n-a mai plouat! Ca mâine vor începe agricultorii să se plângă de secetă... Cu toate extraordinarele pregătiri pentru ziua de azi, ziarele nu ne-au adus nici un eveniment senzațional: n-am fost condamnați la moarte, nu ni s-au luat averile, nu s-a promulgat o nouă Constituție! A sosit ieri mareșalul List, trimis de Führer, și a fost numit dl colonel Marcel Olteanu aghiotant regal... Atâta tot! Decepție!

Bătălia din Marea Coralilor continuă... Japonezii socotesc că au câștigat o mare victorie și merg până a declara că de acum înainte Sta-

tele Unite trebuiesc considerate ca o putere navală de ordinea a treia... Americanii dezminț știrile japoneze și pretind că bătălia în curs constituie un succes pentru ei și pentru englezi fiindcă au izbutit să împiedice o mare debarcare japoneză în Australia, risipind un însemnat număr de vapoare încărcate cu trupe. *Radio Londra* după ce a dezmințit la început scufundările anunțate prin comunicatele din Tokio, a admis ieri că totuși ar putea să fie adevărate. În Australia, domnește mare îngrijorare. Trebuie așteptat sfârșitul bătăliei pentru stabilirea unui bilanț. Deocamdată o constatare: americanii s-au bătut bine. E prima lor mare bătălie navală, și mulți au crezut că mercenarii flotei lor nu se vor bate... Amiralul de la Tokio care a spus că nu se teme cât timp fiecare combatant american va fi plătit mai mult decât un amiral japonez — trebuie să fie dezamăgit...

Japonezii pretind că în bătălia din Marea Coralilor au distrus peste 200 avioane americane, din care 89 doborâte în luptă, iar restul înecate cu vasele port-avioane. Dânșii n-ar fi pierdut decât 31 de unități...

În Birmania armatele japoneze înaintează pe 4 coloane: una de-a lungul coastei Golfului Bengal a trecut granița Indiilor, a doua se îndreaptă spre Manipur (principat ce face parte din Imperiul Indiilor), a treia spre nord de Mandalay de-a lungul căii ferate ce duce spre Assam — a patra operează în China, în provincia Junan, de-a lungul șoselei „Burma“.

Englezii au bombardat din nou, cu efecte sensibile, orașele germane Rostock (pe care se vede că nu-l deteseră gata prima dată) și Warnemünde. Nemții în schimb s-au mai dus o dată peste Norwich și peste alte câteva orașe...

Lordul Gort a fost numit guvernator al Maltei și și-a luat postul în primire sub bombardamentele avioanelor germane și italiene. Ciudată carieră a mai făcut și lord Gort! Generalisim al forțelor engleze la începutul războiului în 1939, a fost apoi numit guvernator la Gibraltar și acum trimis la Malta, coborând astfel scara demnităților, în loc să o urce... De ce l-or fi expediat la Malta? Ca să-l omoare și să scape de el??

Mareșalul List a sosit ieri la 14 ore, cu un tren special, în gara Băneasa. La graniță a fost întâmpinat de generalul [Gheorghe] Rozin și de ministrul plenipotențiar Lecca (șeful Protocolului), iar în București, de către dl Ică, de către miniștrii de Interne și de Război, de Killinger cu toată Legația lui și de un număr de generali, români și germani. Gardă de onoare română și germană. Găzduit la Athenée Palace, mareșalul List s-a înscris la Palat și a luat masa seara cu mareșalul Antonescu, în intimitate.

„Săptămâna Universitară“ s-a scurs în mijlocul indiferenței generale. Încercarea lui Ică de a galvaniza tineretul și a-l apropia de dinastia Antoneștilor a dat greș. De când a ratat Mișcarea Legionară, studenții s-au liniștit și o lasă mai moale cu politica — iar opinia publică, care n-a uitat încă cele petrecute sub „verzi“ a rămas foarte rece față de manifestații pe care nu le prea pricepe... Demagogia d-lui Ică, manifestată mai ales cu prilejul discursului de la Academia de Comerț, a indignat lumea. Acesta este singurul rezultat obținut de marele nostru om de Stat, deși urmărea cu totul altceva. A supărat lumea cumsecade, și nu l-au crezut nici golani...

Edenicul Anthony, ministrul de Externe al Angliei, a vorbit la Edinburg, și a ținut un mare discurs. S-a plimbat în lumea utopiei... D-sa pretinde că după război Anglia trebuie să joace rolul unui „leader“ printre națiuni(!!!), răspundere pe care o va împărți desigur și cu alții, dar a cărei greutate va cădea mai ales pe umerii britanici! Anglia va avea grijă ca în viitor munca mai bine organizată să fie mai echitabil răsplătită — și va avea sarcina să împiedice pe tâlhari să opereze la drumul mare și să tulbure liniștea omenirii... Amin!

La Berlin, s-a deschis în „Lustgarten“ (piața dintre Schloss și catedrală) o expoziție a „Paradisului sovietic“. S-au reconstituit sate și mahalale din Ucraina, în care se desfășură toată mizeria îndurată de populație și se expun dovezile barbariei și cruzimilor bolșevice...

Procesul lui Țibică Romalo, care beat fiind, a rănit pe tovarășul său de chef Papadopol, s-a sfârșit în fine, după doi ani de țigăneală... Calificarea faptului a fost schimbată din încercare de crimă — în rănire accidentală, și Țibică a fost osândit la 4 luni închisoare corecțională cu suspendare de executare a pedepsei...

Cei de la Externe îmi povestesc cum s-au petrecut lucrurile cu privire la incidentul lui Filotti, ministrul nostru de la Budapesta, incident care s-a aplanat.

Mai întâi, Filotti n-a fost palmuit, ci numai îmbrâncit... Ofițerul, beat mort, însărcinat cu controlul autovehiculelor, n-a oprit numai pe Filotti, ci o serie de persoane, printre care *mai mulți ofițeri germani în*

uniformă, și cu toți s-a purtat ca o bestie. Pe Filotti, l-a coborât din mașină, i-a cerut să se legitimeze, și la prezentarea cartei lui de identitate a spus: „Ah, ministrul României!” și i-a rupt cartă... Apoi l-a *îmbrâncit* în mașină, strigându-i: „pleacă, pleacă!”. Filotti a raportat faptul la București și a reclamat în aceeași zi la Ministerul de Externe maghiar. Au reacționat în același sens și nemții... A doua zi dimineața, un aghiotant al ministrului de Război s-a prezentat lui Filotti cu scuzele ministrului, iar Kállay, președintele Consiliului de Miniștri i-a trimis o scrisoare de părere de rău, redactată în termenii cei mai amabili... Ofițerul a fost imediat arestat și deferit Curții Marțiale. Incidentul a fost astfel socotit ca închis... până se va ivi altul!

Luni 11 mai. Ziua de ieri nu ne-a adus nimic senzațional, cum ne așteptam, după pregătiri atât de mari. Oamenii vechiului regim n-au fost condamnați în bloc la moarte, nu ni s-au confiscat averile, n-a fost proclamată „Noua Ordine de Stat”, nu ni s-a retrocedat Ardealul copleșit, Regele nu s-a proclamat împărat, nici mareșalul conetabil... În fine, nimic. Exact ca anul trecut: discursuri, jurământul noilor ofițeri, defilare și dejun la Palat... Spre deosebire de anul trecut, însă, noi foștii demnitari n-am fost poftiți. Anul trecut se vede, încât mă privește, că am fost invitat în calitate de delapidator al banului public, căci mă găseam încă în fața Comisiei Prezidențiale de judecată...

Din discursul lui Antonescu reiese că tot fastul Zece-Maiului din anul acesta a avut de scop pe de o parte să consfințească „restabilirea onoarei” Statului român — iar pe de alta să aducă un prinos de recunoștință armatei care a dezrobit Basarabia și Bucovina și a cucerit Transnistria.

Foarte frumos și nimic de zis — dar aceste legitime intenții ar fi putut fi date în vileag cu opt zile înainte și să nu fim lăsați în întuneric și în emoții, în așteptarea unor lovituri care din fericire n-au venit.

Discursul redactat de Ică și citit de mareșalul Antonescu (am recunoscut autorul mulțumită abuzului de „popasuri” și de „datine strămoșești”) a fost destul de bun, deși prea lung și prea presărat cu flori de retorică. Al lui Pantazi, banal — al șefului promoției de ofițeri, sublocotenentul Gulan Aurelian (de ce Gulan?) dacă nu emoționant, cel puțin emoționat. Și avea și de ce să fie, căci șeful promoției de anul trecut, sublocotenentul Marius Dumitrescu a căzut răpus pe front câteva săptămâni după ce-și închinase viața țării prin caldele lui cuvinte...

Și în cuvântarea mareșalului, și în a generalului Pantazi, și în a sublocotenentului, aluzii sobre dar apăsate la soarta Ardealului... Mareșalul a declarat că prin ajutorul forțelor Apusului am recucerit Răsăritul,

dar că victoria Răsăritului ne va da și dezrobirea Apusului... Iar tânărul Gulan a subliniat că „n-am sfârșit încă munții“...

Au defilat două divizi, una motorizată și alta pe picioare; în plus un contingent de trupe germane. Pentru pecetluirea frăției de arme, infanteriști români și cei germani au defilat de-a valma: trei rânduri de români și trei rânduri de nemți — cu ofițerii în fruntea formațiunilor, cot la cot... O inovație care a trebuit să încante pe Nagy, ministrul maghiar prezent la defilare... De data asta a asistat la paradă și Truelle, ministrul Franței... Dintre foștii demnitari, n-a fost decât dl Jean Mihalache, poftit în calitate de cavaler al Ordinului Mihai Viteazul...

Soldații nemți au defilat cu ai noștri, Hitler a trimis pe List și telegrame de felicitări Regelui și mareșalului Antonescu — în schimb italienii n-au trimis pe nimeni (au fost reprezentanți numai prin Bova Scoppa) și n-au defilat... Între noi și Italia, șanțul se adâncește din ce în ce, și nu va fi umplut decât prin hoituri maghiare, *când ne va veni și nouă ziua!*

După paradă, dejun mare la Palat — Guvernul, List, generali și câțiva demnitari (primul de la Casație, Primarul etc.). Numai două cucoane: Regina Elena și D-na Rica...

Vremea a fost frumoasă și poporul — uitându-și pentru câteva ceasuri de necazuri — mulțumit.

S-au avansat pe ziua de ieri foarte mulți ofițeri de rezervă, mai ales în gradele mici. Printre ofițerii activi, înaintări foarte puține...

În calendar stă scris pentru ieri „Duminica orbului“. E sfântul pe care l-am prăznuit eu, căci n-am văzut nimic. Am stat în casă și am citit volumul lui Anatole de Monzie, *Ci devant*. Sunt însemnările zilnice (incomplete) făcute de fostul ministru în 1938 (sfârșitul), 1939 și 1940... Carte amară în care De Monzie caută să demonstreze că el a văzut clar, dar că n-a putut impune vederile sale nici lui Daladier, nici lui Reynaud... Lectură tulburătoare... E de neexplicat cum acești oameni au putut să se arunce în război *fără să-și dea seamă de halul de nepregătire al Franței*. De Monzie susține că Franța a fost băgată în foc, fără să vrea, de Anglia și de un tâmpit sentiment de datorie față de angajamentele luate... În realitate, resortul care a împins pe francezi a fost siguranța victoriei, formula „il faut en finir une fois avec les Allemands“, a fost lozinca care i-a împins pe toți — fără entuziasm de altmintreli, dar cu resemnare — spre front... Și atunci se pune întrebarea: cum de n-a cunoscut nimeni în Franța enorma inferioritate a armatei și armamentului francez față de Germania?

Am dat în volumul lui De Monzie peste o nostimă caracterizare a lui Titulescu, a lui Titulescu jumătate mort din 1939:... „Titu s'en va, l'âme balante, Hamlet balkanique!“

Comunicatul german de ieri anunță că mai multe atacuri sovietice au fost încercate pe sectorul frontului de la Doneț și pe acela din Laponia. Toate atacurile au fost respinse cu mari pierderi pentru ruși. Constat însă că tot rușii atacă; aş fi preferat să citesc că au început să atace nemții... și cu succes!

În Oceanul Atlantic continuă scufundările vaselor americane și britanice, în stil mare... Despre lupta navală din Marea Corailor, ieri n-a venit — sau mai bine zis nu s-a dat în vileag — nici o știre... Să meargă lucrurile prost pentru japonezi?

Marti 12 mai. De două zile plouă noaptea și e frumos de la răsăritul până la apusul soarelui. E bine pentru semănături, dar e prost pentru ce mai rămâne de arat. Râurile se mențin umflate și unde au inundat, e încă tot sub apă...

Churchill a vorbit alaltăieri la radio. Discursul său e foarte abil, căci mărturisește toate decepțiile și toate suferințele poporului britanic de la începutul războiului — al cărui istoric îl face — și până azi, și această sinceritate dă încredere în prevederile sale mai optimiste pentru viitor și în siguranța sa într-o victorie finală... Anglofilii noștri s-au agățat de acest discurs, și de unde erau până acum foarte opăriți, încep să ridice iar capul și glasul...

De subliniat în cuvântarea lui Churchill două pasaje. Unul prin care afirmă superioritatea *indiscutabilă și covârșitoare* a flotelor navale și aeriene americane asupra celor japoneze — și altul, prin care amenință pe nemți cu gaze toxice infernale, ce avioanele britanice vor lăsa asupra orașelor din Germania, în cazul când armatele Führerului vor întrebuința asemenea arme *barbare și nelegale* pe frontul rusesc... Din această amenințare putem trage concluzia că rușii nu vor întrebuința gazele toxice (poate că n-au?) împotriva noastră. Era singura mea frică: nemaivând nimic de pierdut, și ca o măsură de desperată răzbunare, sovieticii să nu ne stropească cu iperită și cu alte porcării... Despre nemți, sunt sigur că nu vor provoca întrebuințarea unor asemenea mijloace de luptă, fiindcă n-au nevoie...

La Berlin, discursul lui Churchill e comentat cu ironie, dar cu oarecare nervozitate. Ziarele germane observă că Churchill s-a înșelat totdeauna, până acum, în toate profețiile pe care le-a făcut de doi ani de când guvernează...

În schimb, presa germană dă o mare importanță negocierilor ce se duc la Washington între Guvernul american și ambasadorul Franței cu privire la Insula Martinica. Americanii cer francezilor dreptul de a instala baze militare și control în această insulă, dezarmarea vaselor franceze refugiate acolo și dreptul de utilizare al tancurilor petrolifere. În ce privește aurul Băncii Franței depus tot la Martinica, nu se știe dacă Washington-ul are vreo pretenție. Nemții declară că de hotărârea pe care o va lua-o Guvernul din Vichy depind relațiile viitoare dintre Franța și Germania...

În Extremul Orient, bătălia din Marea Coralilor s-a terminat. O spun japonezii, care adaugă că comunicatul lor de sâmbătă (cu enumerarea pierderilor suferite de americani) a fost ultimul, cu privire la această luptă. Japonezii continuă să cânte victorie, și ironizează comunicatele americane care pretind a ști cu precizie pierderile japoneze, *dar nu cunosc încă pe ale lor...* Ultimul Comunicat american pretinde că pierderile Aliatilor vor fi date în vileag când precizarea lor nu va mai putea servi inamicului...

Din citirea telegramelor de o parte și de alta, pare totuși că victoria japonezilor n-a fost așa de decisivă; desigur americanii au pierdut mai multe vase, dar ei afirmă că au împiedicat pe japonezi, *să debarce undeva un însemnat număr de trupe...* Unii compară această bătălie cu cea de lângă Jutlanda, în războiul trecut, pe care și englezii și nemții au considerat-o ca o victorie: englezii au pierdut atunci multe vase, dar au împiedicat flota germană să-și execute operațiile plănuite și au silit-o să se retragă în porturi pentru tot restul războiului...

Japonezii socotesc că au terminat și campania din Birmania. Ei au cucerit întreaga țară, în întindere de circa 600 000 kilometri pătrați cu o populație de 15 000 000 suflete. Și au pus mâna, ce e mai important, pe exploatarea de petrol de la nord de Rangoon, care dau peste 1 000 000 tone pe an, și pe care englezii n-au putut să le distrugă... Nu se știe dacă japonezii vor înainta acum spre Indii; cert este că urmăresc de aproape armata lui Ciang-Kai-Shek în retragere dezordonată spre Ciang-King și lipsită de trupe motorizate și de avioane...

Au terminat și cu Filipinele, unde ultimele contingente americane s-au predat.

Japonezii sunt prin urmare stăpânii în Extremul Orient; să vedem cât va ține... Pentru noi ar fi interesant ca lupta lor cu americanii (căci aceștia vor începe abia acum ofensiva lor) să ție tot anul, oricare ar fi rezultatul final, pentru ca Statele Unite să nu poată da decât un minim de ajutor rușilor...

Pe frontul rusesc, obișnuitele atacuri și contraatacuri... Ofensiva germană n-a început încă, și date fiind ploile, probabil că nici nu va începe așa de curând...

Mareșalul Antonescu a dat pe ziua de ieri două ordine de zi. Unul, obișnuitul ordin de zi către Armată, după paradă — celălalt, o inovație, adresat Poliției și organelor ei superioare până la ministrul de Interne. Prin aceste ordine de zi Mareșalul mulțumește Armatei, Poliției, miniștrilor de Război și de Interne, generalilor și comisarilor pentru perfectarea ordine a paradei și „pentru frumoasa prezentare“... Am trăit și eu să văd o dată pe Antonescu mulțumit!

Aluzia mareșalului Antonescu la recucerirea Ardealului, în discursul său de duminică, sună, textual, astfel: „Am întors Apusul neamului în Răsărit, și din Răsărit ne vom stăpâni Apusul“ — E cam încurcat, dar totuși destul de lămurit...

Mareșalul List a plecat ieri la amiază, dus la gara Băneasa cu același alai cu care a fost primit, sâmbătă. În ajunul plecării sale, duminică seară, dl Ică i-a oferit un prânz la Președinția Consiliului, cu lume multă oficială și cu discursuri. List a declarat că a fost încântat, după ce a văzut vitejia ostașilor români pe câmpul de luptă, să constate și perfectarea ordine și organizare din dosul frontului...

Și la masa de duminică, și la prânzul „intim“ de sâmbătă la mareșalul Antonescu, a asistat și fratele Bova Scoppa, ca să nu se uite și de existența Italiei.

Prima pagină a periodicului *Illustrazione Italiana* — ultimul număr — m-a îngrozit. Sub reproducerea luării unor zdrențe în primire de către secretarul general al Partidului Fascist, zdrențe adunate de cămășile negre ca materie primă pentru nu mai știu ce, o lungă legendă cu caracterul cel mai colorat comunist!... O ieșire împotriva capitalului asupritor, a patronilor de fabrică, a „plutocrației“ — și o exaltare tot atât de idioată a drepturilor muncitorilor de toate categoriile! La Moscova nu s-ar fi putut scrie altfel!

Se vede că fascismul, pierdut în opinia publică populară, vrea să se agațe de comunism ca să-și refacă o virginitate... Dar atunci unde ajungem?

Se fac sforțări mari ca să se înăbușească scandalul de la Banca Națională... E vorba acum să se treacă și Cantuniari în rândul celor cu concedii și demisie, ca să nu vorbească... Dar afacerea s-ar fi complicat din nou, fiindcă ar fi aflat de ea și mareșalul Antonescu, care nu vrea să aprobe nici un compromis...

„În saloane“ s-a zvonit că Regele ar fi cerut înlocuirea lui [Socrate] Mardare, dar că Antonescu ar fi refuzat. Nimic adevărat. Regele n-a cerut așa ceva, și e în termenii cei mai buni cu Mardare, devotat Casei Regale. Adevărat este că colonelul Mardare va părăsi postul său, dar nu fiindcă a cerut regele să plece, ci fiindcă trebuie să-și facă stagiul la trupă ca să fie înaintat general. Se caută cu lumânarea un colonel sau un general în locul lui... Și mai este adevărat că *a fost scos* unul de la Palat — dar acest *unul* este locotenentul Vergotti (din partea Regelui) care-și descoperise o vocație specială pentru cariera lui [Ernest] Urdăreanu... Mutat cam brusc, și fără ca M.M.L.L. să fie consultate — plecarea lui lasă „un gol“ în intimitatea familiei regale...

Miercuri 13 mai. Mare emoție ieri în București: o mare ofensivă germano-română a început în peninsula Kerci! S-a dat știrea și la radio, la amiază — iar ofițeri nemți sosiți de pe front dădeau amănunte îmbucurătoare cui vrea să audă! Ne-am închipuit cu toții că a început marea ofensivă de primăvară, și că a început prin sectorul de la Kerci. Informații complementare și telegramele de azi-dimineață pun lucrurile la punct. Nu e încă „marea ofensivă“, dar nu mai e nici vorba de un contraatac cum s-au dat atâtea în cursul „perioadei defensive“. E o acțiune serioasă, având ca obiectiv izgonirea rușilor din Crimeea — o acțiune pregătitoare a marii ofensive. Atacul a început în ziua de 8 mai și terenul fiind complect uscat, operațiunea se desfășoară cu toate mijloacele de luptă disponibile. Au intrat în joc noile arme „secrete“ (o spun telegramele din Berlin) și noile tipuri de avioane. Lupta fiind în curs amănunte nu se dau asupra mersului ei. Rușii au profitat de iarnă și au ridicat fortificații formidabile în istmul dintre Marea Neagră și Marea de Azov. Ei voiau să se servească de Peninsula Kerci ca de o

trambulină (expresia e a Comandamentului german) pentru a ataca forțele germano-române și a le alunga din Crimeea. Un enorm armament și trupe multe au fost concentrate de sovietici în dosul fortificațiilor și forțele lor sunt în continuu alimentate pe mare. Și aviația lor e numeroasă. Din punct de vedere al numărului — ca material și ca oameni — rușii sunt superiori nemților și românilor, și din această cauză lupta e grea. Deși bolșevicii opun mare rezistență, trupele aliate pare să fi străpuns prima linie de fortificații și înaintează cu succes... Să așteptăm rezultatul...

Pe restul frontului, obișnuitele atacuri și contraatacuri. În regiunea Donețului pământul s-a mai uscat, dar pe sectorul Central, mai domnește mocirla. Toate atacurile rusești au eșuat. În regiunea Ilmen, un Corp sovietic a izbutit să se infiltreze printre pozițiile germane; contra-atacat, a fost însă respins și situația a fost restabilită. Mici atacuri germane au reușit să atingă obiectivele lor, mai ales în regiunea Donețului.

Presa germană comentează cu mare interes ofensiva de la Kerchi și profită de acest prilej pentru a sublinia cât de bine e informat Churchill: deși luptele, violente, au început de la 8 mai, în discursul său din 10 mai primul ministru britanic afirmă că *nimic nou nu e de semnalat pe frontul rusesc...*

Nemții au mai avut un succes în apele Mediteranei, unde, la sud de Creta, aviația lor a atacat o escadră britanică cu avioanele și a scufundat trei mari contratorpiloare (de circa 2 000 tone fiecare). Un al patrulea contratorpilor a fost grav avariat, și l-au scufundat chiar englezii, care au mai pierdut și 2 avioane în luptă, pe când nemții nici unul. Comunicatul englezesc confirmă aceste pierderi, dă numele vaselor torpilate și adaugă că numai 500 de marinari și ofițeri au putut scăpa de pe vasele pierdute...

Deși japonezii au afirmat că comunicatul lor de sâmbătă cu privire la lupta din Marea Coarlılor era cel din urmă, au mai dat unul ieri ca să dezmință știrile de victorie anglo-americană, răspândite cu profunzime dar fără preciziuni, de posturile de radiodifuziune anglo-saxone. Japonezii afirmă din nou, că de partea americană au pierit: un vas de linie de tipul „California“, două vase port-avioane din clasa „Saratoga“ și „Yorktown“, un distrugător, mai multe vase mărunte și 98 de avioane — iar de partea lor numai un vas purtător de avioane mic și 31 de avioane. În plus au fost grav avariate, un vas de linie britanic din clasa „Warspite“ și două crucișătoare, din care unul tot britanic din clasa „Canberra“. Americanii n-au dat până acum un comunicat oficial cu privire la pierderile lor și s-au mulțumit să trompeteze prin posturile lor de radio că victoria a fost de partea lor... Polemică de urmărit!

O delegație de țărani din Bucovina, din Basarabia și din Transnistria, adusă la București pentru 10 mai, a fost primită ieri la Ministerul Propagandei. Dl Ică a profitat de ocazie ca să-i mai tragă un discurs — dar de data asta a vorbit mai ca lumea, a spus lucruri bune și n-a întrebuințat decât o singură dată cuvintele *popas* și *catapeteasmă*... Un progres simțitor!

Papa Pius al XII-lea își serbează astăzi jubileul de 25 ani de episcopat. Ziarele publică bibliografia sa, cu mari elogii. E drept că e un prelat excepțional, ca inteligență, cultură și ținută...

Joi 14 mai. Înălțarea: Ziua Eroilor va fi celebrată azi cu un fast deosebit; pentru prima oară, cred, corpul diplomatic va fi „scos“ la parcul Carol. Toate autoritățile, toate prăvăliile, toate birourile particulare vor rămâne închise. Și ca să ne facă plăcere, Guvernul a interzis până și circulația automobilelor.

Marea victorie germano-română de la Kerci a umplut ieri tot Bucureștiul cu bucurie. Nu e atât un succes strategic (deși, și din acest punct de vedere e unul, căci forțele sovietice din acel colț al Crimeii amenințau flancul sud și spatele frontului german) cât e unul moral. Noile arme germane, noul tun și noile aeroplane, au trecut strălucit proba focului — și s-a dovedit cu prisosință, la prima acțiune mai mare, că ritmul ofensiv german este în 1942 același ca în 1941, poate chiar și mai avântat. După străpungerea liniilor întărite din Peninsula Kerci, după modul cum s-au învins obstacole aproape de netrecut, putem aștepta cu încredere desfășurarea evenimentelor. Și noi românii putem fi nu numai liniștiți, dar și mândri, căci trupele noastre au luat o parte importantă la luptă și — comunicatele germane o mărturisesc — s-au acoperit de glorie.

Ieri seară se vorbea de 10, de 20 de divizii rusești care ar fi capitulat. Erau natural exagerări, căci atâtea divizii nici n-ar încăpea în Peninsula Kerci-ului... Oficial se dau 40 000 prizonieri, 197 care de asalt distruse sau capturate, 598 de tunuri și 260 de aeroplane. A mai rămas de luat, sau de distrus, orașul Kerci, care nu mai poate rezista...

Efectul victoriei de la Kerci e mare, nu numai în Germania și în țările aliate, dar și în Anglia, unde începuse. Să prindă legenda că rezistența rusească era de neînvincis...

Presa engleză a trecut ieri iar de la optimism la pesimism. Pe lângă înfrângerea rusească, pierderile grele suferite de britanici în Birmania au contribuit și ele să schimbe pseudoeuforia ultimelor săptămâni. Sunt ziare londoneze care susțin că înfrângerea din Birmania e mai gravă pentru Imperiu decât chiar pierderea Singapore-lui... Se aduc acuzații precise împotriva Înaltului Comandament care n-a știut să coordoneze nici colaborarea dintre autoritățile engleze civile și cele militare, nici colaborarea celor 3 arme în lupte. Se mai adaugă că aprovizionările — hrană și muniții — au fost foarte deficitare, că mișcarea trupelor a fost stânjenită de refugiații care încurcau toate drumurile, că nu s-a putut împiedica defectiunea și chiar trădarea populației indigene... În fine John Bull a început să mârâie...

În ultimul său discurs, Churchill a afirmat „că nu știe când va reîncepe focul în iadul de pe frontul rusesc“, și că Anglia *poate*, și *va deschide*, un al doilea front european... Dat fiind că la 10 mai Churchill nu știa încă că „focul iadului“ se aprinsese deja din nou cu două zile înainte — mulți își vor pune întrebarea, chiar în Anglia, dacă d-sa este mai bine informat cu privire la *posibilitățile* unui al doilea front...

Două vase de transport canadiene au fost torpilate în apele fluviului St. Laurent, de către submarinele germane... Mare emoție în lumea liniștită, până acum, din Ottawa și Montreal...

Prin comunicatele ce publică, Statele Unite amenință România, Ungaria și Bulgaria (?) cu „o acțiune de război directă“ dacă vor lua parte „cu forțe importante (?)“ la ofensiva germană ce începe împotriva Rusiei...

La ce prostii duc prietenii compromițătoare!

Feminismul a făcut mari progrese în Statele Unite: s-a creat un corp de armată de dame, încadrat în forțele de război americane — corp în care au fost înrolate până acum 50 000 de fuste.. Nu se știe încă în ce „emisfere“ vor opera aceste amazoane!

Negocierile între Franța și Statele Unite, cu privire la Martinica și la posesiunile franceze din Antile, nu s-au terminat încă și mersul lor e ținut secret. Dar Laval a avut o lungă conferință cu amiralul Darlan,

comandantul forțelor armate franceze — deși ambasadorul Guvernului din Vichy la Washington a mărturisit nădejdea unei înțelegeri finale...

Roosevelt ar fi renunțat să mai meargă la Londra. Ziarele germane pretind că-i e frică de submarinele nemțești pe mare și de bombele aeroplanelor la Londra...

Lord Gort, noul guvernator al Maltei e, hotărât, om fără noroc: o schi-jă de bombă l-a rănit în momentul debarcării sale. Sau poate, dimpotrivă, e om *cu* noroc, căci a scăpat la Dunkerque și la Malta a fost rănit foarte ușor...

După telegrame germane evreii din Turcia au început să emigreze în Palestina... Evreii au nas de copoi; să simtă ei ceva în legătură cu o eventuală „schimbare“ a politicii turcești?

Generalul Seidel, sub-șeful de Stat Major al mareșalului Göring e pentru câteva zile printre noi; Mareșalul Antonescu l-a decorat ieri cu „Virtutea Aeronautică“. A decorat și pe ofițerii din suita sa. „Les petits cadeaux entretiennent les grandes amitiés.“

Deși ploile au încetat de mult, terenurile continuă să alunece în mai multe județe din Muntenia și Moldova. Un nou comunicat cu privire la aceste alunecări a fost publicat azi dimineață.

Clodius e printre noi de vineri, și se zice că va sta două săptămâni¹. Mi se spune că a venit pentru o sumă de chestiuni, dar înainte de toate pentru furnituri, pentru furniturile de grâu și porumb. La ultima sa vizită n-a mai cerut și s-a mulțumit să întrebe: „cât ne puteți da?“ I s-a răspuns: 4 500 vagoane de grâu și 1 500 de porumb. Clodius a mulțumit și a înregistrat cifrele, dar de atunci nu s-a expediat nimic sau aproape nimic în Germania...

O altă problemă importantă de rezolvat este problema leilor. Banca Națională e plină de mărci în clearing și refuză să mai dea lei... Dar

¹ Sub Regele Carol al II-lea, de câte ori venea îmi făcea o vizită. Din septembrie 1941 m-a ignorat. Acum mi-a depus o carte de vizită: e un progres!

nemților le trebuie lei! Mareșalul Antonescu ar fi spus: „Să ne dea acțiunile «Concordiei» și «Colombiei», și să le dăm lei — altfel nu!”

Clodius mai are pe brațe și chestia impozitelor excesive cu care a fost lovită industria petroliferă, impozite care o paralizează — și nemții au acum atâtea participațiuni în afacerile noastre de petrol! Războiul e greu de dus în spinare — mai ales pentru omul sărac, și suntem așa de săraci!

Vineri 15 mai. Ieri, 31 grade la umbră! Dintr-un exces la altul... Azi s-a mai răcorit.

Ziua Eroilor a fost sărbătorită ieri în toate orașele, cu mare desfășurare de pompă... Comemorări și parade în toate cimitirele militare.

Mareșalul Antonescu a citit în parcul Carol la lespedea Soldatului Necunoscut un nou discurs redactat de Ică, a cărui mână am recunoscut-o în ținuta întreagă a cuvântării și în expresiile consacrate: „popas” și „datini strămoșești”...

Încep să pricep pentru ce ține atât mareșalul la Ică: nepricepător în mânăuirea vorbelor (se încurcă chiar când citește pe ale altora și nu știe să le „nuanțeze”) mareșalul Antonescu e în admirație față de logoreea lui Ică, pe care, cu lipsa sa de gust o socotește genială și vede într-însa un pașaport pentru nemurire pe calea viitoarelor antologii...

În discursul său, dl Mareșal a declarat ieri, că ne prezentăm în fața Eroului Necunoscut „stropiți de sânge și spălați de dezonoare”... Sânge desigur — și încă prea mult! Dar de ce dezonoare? Nu e nici o dezonoare să fi fost călcat în picioare de un adversar de o sută de ori mai puternic; e o nenorocire, e o umilire — dar dezonoare, nu... Trebuia însă ca veninoșii oameni să mai împrăște cu fierea lor un regim pe care toată lumea l-a condamnat, *dar pe care nu l-au răsturnat ei, ci alții, și împrăjurările...*

Încolo, cu toate scăderile unei proze de vicleim, discursul merge... De semnalat fraza: „... fruntea noastră să fie ștersă nu numai de petele Răsăritului, *dar și de umbra Apusului...*” Să ne mai mirăm că ne înjură ungurii?

Comunicatul german de ieri ne informează că se desăvârșește victoria de la Kerci, și că se înaintează spre oraș, gata să cază în mâinile noastre (unii pretindeau ieri seară că s-a și luat).

Același comunicat conține și o frază cam „misterioasă”: „Pe frontul Donețului trupele noastre sunt în apărare. Rușii au atacat cu forțe mari și cu tancuri...” Nu-mi place! Când un comunicat vorbește de „apărare”, e că e bucluc la mijloc... Poate că nervii mei au devenit prea sensibili. Să așteptăm... Comunicatul mai adaugă că atacurile bolșevice de la Leningrad au dat greș. Atacă bestiile unde pot; când îi crezi morți, atunci se aruncă mai rău! Probabil că efortul lor pe Doneț și la Leningrad e menit să ușureze presiunea germană de la Kerci — dar nu văd cum...

Ziarele germane relevă contribuția noastră la luptele din Crimeea și laudă fără rezerve hărnicia și îndârjirea soldaților români! Putem fi mândri.

Cifre:

De la 26 aprilie la 13 mai, germanii au distrus 784 de avioane pe frontul rusesc și-au pierdut 82. Din cele 784 avioane sovietice numai 73 au fost doborâte de artileria anti-aeriană, restul în lupte aeriene.

În Atlantic, în ultimele zile au fost înecate 9 vase americane (31 000 tone) dintr-un convoi ce mergea spre Anglia și alte 12 (113 000 tone) în diferite puncte de-a lungul coastei Statelor Unite. În total, în Atlantic, nemții au scufundat între 1 și 14 mai — 23 de vase cu 409 800 tone...

La Kerci, în ziua de 8 mai, 173 de pionieri au ridicat peste 10 000 de mine, presărate pe terenul de luptă...

Lecca (de la Externe) care a recon dus pe mareșalul List până la Arad, îmi povestește că e un om foarte plăcut și că vorbește cu miez. E încântat de armata română, care se prezintă tot atât de bine la paradă ca pe câmpul de luptă. Și mai este încântat și de primirea ce i s-a făcut la București, de Rege, de Regină și de Mareșalul Antonescu. Regele l-a decorat cu Ordinul Mihai Viteazul clasa a II-a și a III-a...

Mareșalul List a vorbit lui Lecca cu multă prietenie de Franța și de francezi: „Francezii *n-au vrut* să se bată în războiul acesta, dar rămân cei mai buni soldați din lume, împreună cu nemții” — spunea mareșalul. Dânsul dorește din suflet o alianță între Germania și Franța: „Atunci s-ar putea face lucruri mari în Europa...” Considera și List situația Italiei ca disperată și nu excludea o posibilă pace separată a Italiei... Defecțiunea Italiei („das auspringen”) ar fi o lovitură morală grea pentru Axă... Führerul caută să domolească pretențiile italienilor împotriva Franței (în scopul unei înțelegeri viitoare cu această țară) dar întâmpi-

nă mari dificultăți. Hitler păstrează o *adâncă recunoștință* lui Musso-
lini pentru serviciile pe care i le-a adus înainte de război (a și declarat-
o într-unul din primele discursuri după izbucnirea ostilităților) *și nu*
vrea să-l bruscheze... „E aici o adevărată dificultate pe terenul diplo-
matic“. Mareșalul a mărturisit o mare stimă pentru poporul grec „care
nu merită nenorocirile l-a care a fost supus“. În gura învingătorului
Greciei asemenea cuvinte iau un mare preț și pot măguli pe cei învinși,
sau mai bine zis copleșiți prin forțele de s-au aruncat asupra lor.

Lecca a încercat să aducă pe mareșal pe terenul raporturilor noastre
cu ungurii, dar asupra acestui capitol List s-a arătat foarte rezervat. A
spus numai că Führerul nu va uita niciodată strânsa camaraderie de ar-
me dintre germani și români, și că la pace, *Reichul nu va admite să ră-
mâie în Europa un focar deschis, din care să iasă un nou război...*

Și în ce privește războiul cu rușii, List a fost foarte rezervat în pro-
nasticurile lui. „Încercăm, ne vom strădui, cred...“ — erau expresiile
de care se servea pentru caracterizarea luptelor în curs...

Mareșalul List a plecat la Viena, unde își are reședința, în așteptarea
misiunilor sau comandamentului ce i s-ar putea da... Deocamdată, n-
are comandament pe front.

Sâmbătă 16 mai. Orașul Kerci n-a fost încă ocupat. De la linia for-
tificată de la Parpak — care închidea istmul și care a fost străpunsă —
și până la Kerci, distanța e mai bine de 100 kilometri, care a trebuit să
fie cucerită și „dezminată“ metru cu metru. Localitățile întărite Kenyes
(sau Keneges), Mariental, Tachil etc. au trebuit să fie ocupate pe rând,
și au fost. Ieri s-au luat și înălțimile din jurul orașului Kerci și trupele
noastre și cele germane nu mai au decât acest ultim cuib de rezistență
sovietică de învins. E posibil că azi sau mâine vor fi terminat și cu el.

Comunicatul german de ieri nu vorbește de frontul Donețului (unde
alaltăieri germanii erau în apărare...) dar vorbește de „o bătălie de tan-
curi“ la est de Harkov și anunță 145 de tancuri sovietice distruse, fără
să spună nimic despre pierderile nemțești... Între această regiune, pe
Donețul superior și regiunea est Harkov, rușii pretind că ar fi înregis-
trat mari (!) succese și fac larmă multă cu ele prin radiodifuziunile an-
glo-saxone. Nemții dezmint însă categoric aceste succese...

În regiunea Volhov, la sud de lacul Ladoga, Comandamentul ger-
man anunță că ar fi încercuit și nimicit un grup de forțe rusești destul
de însemnat: prizonieri mulți și pradă de război onorabilă...

Comunicatul german mai dă precizii asupra atacului unui convoi
american în Oceanul Înghețat, convoi ce transporta armament pentru

Soviete și era îndreptat spre Murmansk. Avioanele germane au scufundat: un crucișător de 9 100 tone, un distrugător, un spărgător de gheață, un vas-transport de 2 000 tone — și ar fi incendiat alt vas-transport de 10 000 tone...

Guvernul din Washington n-a dat însă comunicatul făgăduit cu privire la pierderile lor în bătălia navală din Marea Coralilor... Se vede că n-au cu ce să se laude!

În presa berlineză, Turcia este din nou la ordinea zilei. Articole măgulitoare, în care se afirmă că Turcia nu e o putere asiatică, ci una europeană și se reamintesc cu complezență progresele însemnate făcute în ultimii ani de această țară pe calea europenizării. Concluzia: Turcia trebuie să aleagă între o lume veche prăbușită și o lume nouă care se ridică. Naturală, când s-a încheiat, alianța Turciei cu Anglia nu mai are nici un rost de când Imperiul Britanic s-a aliniat alături de Soviete și de interesele lor...

Desigur. Dar o pricep turcii?

De Ziua Eroilor a apărut o publicație, *Pentru Jertfitori* — scoasă prin îngrijirea Consiliului de Patronaj. Titlul e idiot; oamenii d-nelor Rica și Veturia nu știu românește. „Jertfitori” pot fi numai cei ce sacrificau animalele jertfite altarelor zeilor — nu cei ce aduc jertfe prin propriul lor sacrificiu... Nu face nimic, să luăm în considerație numai intenția — dar, Maică-Doamne și ce să zicem despre „conținutul” publicației? O întrecere de banalități și de goliciune sufletească! Dl Ică a scris două articole: unul semnat de d-sa, altul de dl Mareșal... Scârboasă logoree...

Dl mareșal Antonescu a mai inspectat din avion regiunea Bucureștilor, până în Ialomița și Prahova de Jos... A găsit murdărie și dezordine în câteva gări și în curțile oamenilor, iarăși! Dar a fost mulțumit de starea însămânțărilor... Ce teatru!

A murit Vasile Kogălniceanu, al treilea fiu al lui Mihail Kogălniceanu... Om simpatic, dar mare secătură! Kogălniceanu n-a avut noroc cu progenitura lui masculină. Câteștrei băieții lui au fost sub-mediocri,

și chiar mai rău. Singură fata lui, Lucie, decedată ca văduvă Leon Bogdan, a fost cineva — inteligentă, dinamică, dată dracului, a învățat o lume și a plătit cât cinci băieți...

Duminică 17 mai. Intrarea trupelor germane și române în Kerci a fost anunțată ieri la amiază, la Radio. Ziarele de aseară și cele de azi dimineață comentează cu lux de amănunte ocuparea orașului și izgonirea rușilor din ultimul colț al peninsulei... Kerci-ul a fost ocupat pentru prima oară anul trecut, la 17 noiembrie, și a fost reluat de ruși care l-au întărit prin lucrări numeroase concepute după criteriile cele mai moderne. În afară de zidul de la Parpak, au fost ridicate fortificații betonate de-a lungul Mării Negre, pentru evitarea unor încercări de debarcări în dosul liniei Parpakului și altele în jurul orașului Kerci — astfel încât înaintarea trupelor germano-române a fost mult mai anevoioasă anul acesta ca anul trecut.

La Berlin se face mare caz de succesul operațiunilor de la Kerci, fiindcă el dovedește — subliniază presa — că puterea ofensivă a armatei germane nu numai că n-a fost știrbită prin campania de iarnă, dar încă că a crescut...

Despre cele întâmplate la est de Harkov și despre cele încă în curs de desfășurare în acea regiune, știri contradictorii. Londra pretinde că sovieticii au dat atacul cu 50 de divizii și că au înaintat cu 50 de kilometri... De la Berlin se pretinde că forțele germane au zădărnicit atacul, că au pornit chiar la contraatac și că au distrus 185 care de asalt sovietice. Dar buletinele germane sunt foarte laconice (ceea ce nu e semn bun...) și nu suntem deloc lămurii asupra celor petrecute și celor ce se petrec în acel sector al frontului...

De un lucru suntem lămurii: e că puterea Sovietelor de rezistență, și chiar de atac, n-a fost zdrobită prin nemaipomenitele înfrângeri de anul trecut... Totul trebuie început de la capăt, din nou... Să sperăm că nemții vor fi în stare să refacă minunile pe care le-au făcut. Și nu se poate să nu le refacă, căci au pus pe picioare o armată nouă, cu unelte noi... Începem, în fine, să le cunoaștem: faimosul tun nou, nu e un tun nou, *ci un tun care trage cu obuze noi*, cu obuze încărcate cu aer lichid, obuze ce distrug tot pe o rază variabilă după știri — unii vorbesc de 100 de metri, alții de 500 și mai mult — obuze care au înspăimântat pe bolșevicii din Crimeea și-a dus la repede victorie de la Kerci. Aerul lichid a fost întrebuițat ca exploziv mai întâi de englezi, în bombe pe care le aruncă din aeroplane, și cu care au distrus în parte orașele Köln, Lübeck și Rostock. De n-ar arunca și asupra noastră! Nemții au

adaptat la artilerie procedeul englezesc; rușii n-au ajuns încă până acolo și se găsesc momentan în stare de inferioritate...

După știri din țările neutre, pare că rușii mai duc și lipsă de oameni. În armată, căci au concentrat acum și flăcăii de 17 ani, după ce-au istovit deja contingentele celor de 18, 19, 20 de ani — și în fabrici, după cum o mărturisește revista engleză *Economist* care scrie că nu trebuie să se aștepte la minuni de la industria militară sovietică care a pierdut cele mai însemnate centre de producție și nu mai posedă în uzinele de care dispune nici de materii prime suficiente, nici de lucrători calificați...

Așa încât, toate cântărite, ne mai putem permite puțin optimism pentru zilele ce vin...

Dl Ică, care a sărit mulțumită unei legi speciale¹, din situația de copil de trupă — în cea de căpitan de cavalerie, a fost încadrat în această calitate în Regimentul de Cavalerie de Gardă, fost Regiment de Escortă Regală, fost Regiment de Jandarmi Călări...

Ieri la amiază a avut loc la cazarma acestui regiment încadrarea efectivă a noului căpitan. Comandantul regimentului, colonelul Elefterescu, a făcut „domnului președinte al Consiliului“ o primire de împărat, a convocat toți ofițerii activi și de rezervă pentru alai, a dat o masă și a ținut un discurs... Când militarii se dau pe latura platitudinii, nimeni nu-i întrece! A vorbit bineînțeles și dl Ică. A început prin a declara că „ceea ce face mândria armatei este tăcerea“, și în consecință a dat drumul unui discurs kilometric. Omul acesta este bolnav: psihiatria cunoaște bine aceste cazuri de logoree... N-am citit tot discursul, căci n-am motiv să mă pedepsesc, dar am spicuit aceste frumuseți: „Mi-am *spart sufletul* (sic!) și mi-am *ros* puterile“, „ne-am întins sufletul și sângele pe două războaie“; trebuie să recunosc însă că de data asta dl Ică n-a întrebuițat cuvântul „catapeteasmă“ — iar cuvântul „popas“ numai o dată. N-a lipsit totuși să declare și aici, că ofițerii regimentului au fost elevii lui la Universitate — săracul, și săracii!!

Pe lângă aceste fleacuri, dl Ică a mai spus și un lucru grav anume că generația lui (a lui și a lui Elefterescu), a dus în spinare refacerea României și datorită de a spăla dezonoarea generațiilor precedente. Iresponsabilii ăștia își închipuie că România a început cu ei, și că înaintea lor n-a fost nimic!... Și nu putem răspunde nimic acestor tâmpiți, căci regimul de silnicie sub care trăim înăbușe orice glas!...

¹ Legea prin care s-au acordat grade foștilor cercetași din războiul trecut, după situațiile civile ocupate în momentul promulgării legii...

Relațiile Turciei cu Sovietele par a se încorda. Turcii au putut afla din documentele procesului asasinilor lui Papen ce le pregăteau musicalii. Saracioglu a făcut declarații foarte drastice, într-o ședință a comitetului Partidului Popular (partidul guvernamental și unicul din Turcia). Cu acest prilej, respingând anumite amenințări britanice, Saracioglu a mai adăugat că raporturile Turciei cu Germania erau cât se poate de cordiale...

Saracioglu a vorbit și ambasadorului sovietic, răspicat... Continuă evoluția?

Bușilă, ministrul Comunicațiilor, va merge săptămâna asta în Bulgaria, unde a fost oficial invitat. Ziarele din Sofia publică portretul și biografia sa, și-l laudă fără rezerve... Bușilă, care a așteptat atât până să ajungă vedetă, bea lapte. Și eu mă bucur de bucuria lui, căci e om tare cumsecade...

Bossy, încă în concediu, a fost primit acum două zile de Mareșalul Antonescu, pe care l-a găsit foarte mulțumit, foarte liniștit, foarte optimist, și încântat de mersul lucrurilor... Probabil că le vede din aeroplan!

În Republica Ecuador (America de Sud) a avut loc un violent cutremur de pământ, cu mai bine de 200 persoane ucise. Mai bine la ei decât la noi...

Luni 18 mai. Pe ziua de azi, stăpânirea ne face cinste mare: a permis ziarelor să ne dea știri mai amănunțite asupra luptelor ce s-au desfășurat în Peninsula Kerciului, asupra hotărârilor economice luate de Guvern și asupra situației de pe teritoriul fostei Iugoslavii... „Mieux vaut tard que jamais!”

La Kerci, luptele au fost grele. Se apără păgânii de bolșevici cu dârzenie de neînchipuit, și merg la moarte cu miile, prostește. Trupele rămase după ocuparea orașului s-au îngrămădit în vârful peninsulei, la nord-est de Kerci și nici acolo nu se astâmpără: dau năvală în masă, cu nădejdea disperărilor, și încearcă să rupă zidul forțelor germano-române ca să scape — fără să știe încotro. Asalturi succesive se prăbușesc sub focul mitralierelor și tunurilor; oamenii din primele rânduri

merg ținându-se de braț și sunt secerați dintr-o dată... E un măcel teribil — nu va scăpa unul! Au încercat câteva formațiuni să debarce în dosul frontului nemțesc — dau au fost curățite pe loc... Rușii umpluseră toată peninsula cu mine; un singur batalion german a cules peste 25 000! La Harkov, ofensiva rusească a fost oprită și ea; Tătăranu (de la Marele Stat Major) a confirmat ieri faptul lui Dombrovski. Și aici rușii au suferit mari pierderi; nenumărate tancuri au fost distruse. Rușii atacă cu înverșunare pe tot frontul; caută să prevină ei ofensiva germană printr-una a lor, dar nu reușesc decât să-și uzeze materialul și să piardă oameni. Pare că germanii încurajează această tactică: le convine să înceapă ofensiva pregătită după ce inamicul își va fi istovit puterile în atacuri sângeroase dar inutile...

În ce privește măsurile economice, Guvernul a luat în două Consilii hotărâri din care unele sunt onorabile. Astfel s-au creat pe lângă Ministerul Economiei și pe lângă al Înzestrării două organe permanente: *un comitet tehnic*, format din reprezentanții industriei siderurgice și a celorlalte industrii principale, care în colaborare cu reprezentanții Guvernului vor stabili listele nevoilor minimale ale industriilor în materii prime și semifabricate, vor avea sarcina distribuirii acestora și a organizării și coordonării producției, a transporturilor și a executării planurilor stabilite de acord cu Guvernul — și, *un comitet economic* la care vor participa pe lângă reprezentanții Guvernului și industriei, guvernatorul Băncii Naționale și administratorul general al Creditului Industrial, pentru a soluționa *direct și imediat* cererile de credite pentru sprijinirea producției în cadrul planurilor stabilite. Pe lângă aceste măsuri onorabile s-au mai luat și altele cu caracter demagogic, precum sporirea salariilor muncitorilor și funcționarilor întreprinderilor, cu menținerea prețurilor de desfacere ale produselor fabricate și mai ales s-au dat drepturi „alaciștilor“ (absolvenții Academiei Comerciale) să participe la românizarea întreprinderilor ovreiești — *pe baza diplomei lor*. Măsură de curată nebulie, dar dl Ică, e om de cuvânt, și a făgăduit! Consiliul s-a mai ocupat cu problemele agricole, cu eterna chestiune a creditelor agricole, cu lemnele, cu transporturile — dar în toate aceste compartimente n-a făcut decât să piseze apa în piuă...

În ce privește evenimentele din fosta Iugoslavie, se mărturisește acum și se dă pe față, ceea ce de un an de zile se șoptea la ureche. În fosta Serbie, în Bosnia și Herțegovina, în Slovenia — și întrucâtva chiar în Croația — domnește războiul civil. Nu este un război organizat, cu un front determinat, cum a fost în Spania, ci un război de partizani, de „guerilla“, cu atât mai greu de dus... Italienii, însărcinați cu potolirea răsculaților, au pierdut și pierd oameni mulți... Fosta armată iu-

goslavă, înainte de a se prăbuși, a împărțit arme și muniții la oameni, și prin văi, prin dealuri, prin păduri, bandele operează — e cazul să se spună — ca la ele acasă. Ideea panslavistă, colorată acum și de comunism, întreține patimele și curajul răzvrătiților și nimeni nu poate să le vie de cap. Între Dunăre și Adriatică, domnește anarhia... O puțin încurajatoare prefață la „Europa Nouă“ plănuită de Hitler...

Japonezii anunță o mare victorie contra englezilor, la nord de Manda-
lay. Forțele britanice din Birmania, câte mai rămăseseră, ar fi distruse...

La Radio s-a anunțat ieri că un număr de legionari condamnați ceruse să se reabiliteze pe front, că cererea lor fusese admisă, dar că legionarii trimiși la unități... au dezertat! S-a dat și numele lor, cu unitatea de la care au fugit! Nu se prea vede bine în ce scop această publicitate; ca să se laude Guvernul cu păcăleala suferită, sau ca să justifice „măsuri“ (pe care le cunoaștem...) ce se vor lua împotriva lor? Dar ca să-i trimită pe altă lume trebuie întâi să-i prindă — și domnii aceștia știu să treacă granița, câteodată și în uniforme germane...

Regele a decorat pe Risto Ryti, Președintele Republicii Finlandeze cu colanul Ordinului Carol. Colanul a fost remis Președintelui cu toată solemnitatea, la Helsinki, de către ministrul nostru Noti Constantinidi, înconjurat de tot personalul Legației.

Academia Română a primit în ședință solemnă pe Orestano, un caraghios, secretar general al Academiei Italiene, și pe Bompiani, o glorie a Italiei (membru al Academiei Italiene și membru de onoare al celei Române), veniți la București să ție conferințe. Academia, care s-a întrunit în sesiune generală a declarat vacante locurile lui Iorga, lui Titulescu și lui Iuculeț... Mă întreb cum va face succesorul lui Titulescu elogiul acestuia fără să supere pe nemți și pe Antonești...

Mareșalul Antonescu, în impulsivitatea sa, ia măsuri de nebun, de se cruceșc oamenii... Aflând că pe iarna grea din anul acesta iepurii au ros pe ici pe colea coaja arborilor fructiferi, *a dat ordinul să fie uciși toți iepurii!!!* Vânătorii sunt consternați, și declară *că ei nu vor împușca iepurii!!* Dar atunci cine să-i împuște? Vânătorii, care sunt niște na-

ivi, sunt foarte emoționați, se întrunesc, discută, vor să intervieve și nu știu cum — cu un cuvânt e agitație mare printre ei! Bieții oameni nu știu că între un ordin dat și executarea lui e o prăpastie! Va reveni asupra năzbâtiei sale Mareșalul, cum a revenit asupra atâtor altele... Măsură, de altminteri e stupidă, căci vânatul dă un venit mai mare decât cei câțiva pomi cojiți! Dacă vânatul ar fi bine ocrotit la noi și vânătoarea mai bine organizată, iepurii ar putea da un venit mai mare decât toți caișii, toți cireșii și chiar toți prunii împreună!

N-a fost în stare Guvernul să distrugă ciorile, cu atâtea ordine repetate, și o să distrugă iepurii!!

Marți 19 mai. Buletinul de ieri ca și cele din zilele trecute, de pe frontul rusesc — deși înregistrează numai succese germane — mă neli-niștesc (cu tot optimismul Mareșalului Antonescu, pe care mi l-au confirmat mai mulți) și mă fac să retrăiesc ceasuri de opresiune sufletească, ca anul trecut, în primele luni ale campaniei.

Deși au suferit cele mai formidabile înfrângeri din istorie, deși s-au uzat apoi toată iarna în atacuri pe atât de istovitoare pe cât de inutile, deși au pierdut oameni și material cât zece armate — rușii au reînceput acum războiul cu o vigoare și cu o bogăție de material ca și cum nimic n-ar fi trecut peste ei... O asemenea masă de forțe, un asemenea rezervor viu de arme, de muniții, de oameni, nu s-a mai văzut! Nu numai că nu se intră în ei nici anul acesta ca în unt, nu numai că nu sunt prăbușiți cum au crezut-o cu toții în decembrie trecut — dar deocamdată *ei au luat inițiativa ofensivei de primăvară, nu nemții*. Că această ofensivă e pretutindeni respinsă, că pe alocuri forțele sovietice sunt refulate, nu încape îndoială. Dar succesele germanilor *sunt negative*, sunt succese de apărare, sau de recucerire de poziții. De o pătrundere serioasă în dispozitivul rusesc nu se poate vorbi încă... Să sperăm că va sosi și ziua inițiativei germane, dar de pe acum se arată că luptele vor fi foarte grele și anevoioasă înaintarea... Va trebui să mai așteptăm mult, și să sângерăm, până să vedem colosul abătut, dacă-l vom vedea abătut...

Buletinele germane de ieri ne-au adus știri mai amănunțite, și ne-am putut da în fine seamă de ce s-a întâmplat în regiunea Harkov. La Harkov n-a fost un simplu atac bolșevic de surprindere sau de hărțuială; a fost o adevărată ofensivă strategică, bine organizată de Timosenko și menită să spargă întâi frontul, apoi să-l întoarcă pe la sud și să cadă în spatele forțelor germane spre a libera Kiev-ul și Dniepropetrovsk-ul... Ofensiva s-a dat sub formă de atac prin mase motorizate și tancuri de tot felul din care unele engleze și americane de 120 de to-

ne de tipul „Mamuth“. A fost o bătălie mare în toată regula, ce se poate caracteriza prin două faze: o primă fază, de la 13 la 16 mai, în care rușii au pătruns în dispozitivul german — și o a doua fază, de la 16 mai încoace, în care, după ce au oprit înaintarea sovietică, nemții au pornit la contraatac și au respins forțele rusești pe pozițiile lor inițiale. Oprirea rușilor a fost foarte anevoioasă, căci ei dispuneau de forțe foarte superioare celor germane. În buletinul lor de ieri, nemții pretind că un batalion german a trebuit de multe ori să lupte cu mai multe regimente rusești... În prima fază a luptei rușii au pierdut 240 de tancuri mari, iar în a doua încă 110 — în total au fost nimicite 350 de tancuri bolșevice. Și pierderile bolșevice în oameni, arme, tunuri, automobile, au fost mari. Nemții nu dau pe ale lor... În regiunea Harkov, luptele sunt încă în continuare... Dar lucrurile se desenează acum în favoarea nemților... Să dea Dumnezeu să fie așa! Și e probabil că sunt așa, căci radio-difuziunile engleze nu mai cântă victorie ca acum câteva zile, și au amuțit asupra operațiunilor din acel sector al frontului...

Rușii au atacat cu vigoare și pe frontul Donețului, *mai ales în sectorul ocupat de trupele românești* (o mărturisește comunicatul german de ieri). Atacurile bolșevice au fost însă pretutindeni respinse, în sectorul Donețului, cu mari pierderi pentru ruși... Atacul rusesc a fost și aici sprijinit de forțe motorizate și preparat printr-un formidabil bombardament de artilerie...

În regiunea lacului Ilmen, și în Laponia nemții au procedat la atacuri locale și au câștigat poziții, „importante — zic ei — ca puncte de sprijin pentru viitoarea ofensivă generală“... Am ajuns însă să cred că această ofensivă generală e un mit — căci nu mai începe...

În peninsula Kerçi se lichidează ultimele resturi de ruși, care continuă totuși să se apere cu înverșunare... O încercare de debarcare pe coasta sud a peninsulei, în dosul frontului germano-român, a fost zădărnicită...

Pe coastele Norvegiei, mare crucișător german „Prinz Eugen“¹, care naviga spre sud în direcția coastelor germane, însoțit de mai multe vase mai mici și de avioane, a fost atacat de forțele aeriene britanice. După Comunicatul german, o luptă aeriană s-a desfășurat, în care englezii ar fi pierdut 29 de avioane iar nemții numai 3. Londra pretinde însă că englezii au doborât 15 avioane germane, și au pierdut numai 5.

¹ Crucișătorul „Prinz Eugen“ refugiat la Brest, după scufundarea vasului „Bismarck“, izbutise să treacă prin Canalul Mânecii, împreună cu alte vase, printr-o îndrăzneală manevră...

Germanii susțin totuși cifrele lor și adaugă că britanicii au mai pierdut 23 de avioane în altă luptă aproape de coasta germană, așa încât ar fi pierdut într-o singură zi deasupra Mării Nordului 53 de avioane... Contabilitate fără mare interes. După germani, „Prinz Eugen“ ar fi scăpat teafăr — după englezi, ar fi fost ușor avariat... Descurce-i cine poate!

Buletinele germane mai anunță scufundarea a 17 vase cu 105 000 tone în Marea Antilelor și Golful Floridei. În total, între 1 și 17 mai, numărul vaselor torpilate în mările americane ar fi de 85, cu o pierdere de 485 000 tone; iar în aceleași răstimp, pe toată suprafața mărilor, ar fi fost scufundate 97 de vase cu un tonaj de 534 800 tone...

DI Cripps, șampionul bolșevismului, a vorbit din nou la Bristol, și de data asta și-a dat complect arama pe față, susținând că Anglia trebuie să se încadreze în ritmul sovietic... Glume? Intenții serioase de satisfacere a unor ambiții personale prin procedee demagogice? Exagerări ale informatorilor Axei, care dau știrea? Viitorul ne va lămuri...

În Statele Unite a izbucnit un mare scandal în lumea afacerilor. S-au descoperit mari fraude în compartimentul procurării materiilor prime, în scopul urcării prețurilor fabricatelor de furnizat armatei și marinei americane... Procurorul Biddle a fost însărcinat cu instrucția, și o instanță specială a fost creată pentru judecarea faptelor... Pretutindeni același lucru!

Mussolini a pronunțat un mare discurs în fața Directoratului Fascist, ca să galvanizeze opinia publică... Ducele s-a declarat foarte optimist, și a insistat asupra reușitei ultimului împrumut public care a dat 4 miliarde de lirete mai mult ca cel precedent — ceea ce dovedește că poporul italian aprobă politica Guvernului... Un mare succes a fost înregistrat și prin „colecta lânii“, care ar fi dat rezultate nesperate. Un al treilea succes, în fine, îl constituie ouațiile cu care, el, Mussolini, a fost primit în Sardinia, pe care fascismul a transformat-o, deși a mai rămas mult de făcut, *și se va face...*

Amabilii — am numit pe Antonești — au schimbat telegrame călduroase de 10 mai cu Herr [Andreas] Schmidt, șeful Grupului Etnic German din România! Încredere reciprocă și supunere Berlinului... un-

de am ajuns! Alături de telegramele „amabililor“, se publică și telegramele schimbate între Regele Mihai și Regele Schmidt! Frumos!

Totolache Rosetti-Solescu, mareșalul Curții, m-a lăsat ieri să înțeleg că legionarii care au dezertat, n-au dezertat, ci au fost trimiși pe altă lume... Nu ar fi fost dintre cei condamnați, ci dintre cei arestați de curând și considerați periculoși.... O fi? Oribil!

O nouă măsură a Mareșalului și miniștrii vor trebui să facă *toți*, și pe rând, un stagiul de 2 luni pe front!! Probabil că va da exemplul dl Ică, și că va lua Mihai Viteazul! Bușilă era buimăcit, ieri; nu știa dacă va trebui să se îmbrace în uniformă sau să meargă în izmene!

Probabil că măsura a fost imitată din Italia, unde miniștrii au fost trimiși succesiv pe front să-și facă o popularitate și să-i înjure mai puțin lumea!

Scandalurile în tramvaie se țin lanț; bărbați rău crescuți strivesc femeile și pe copii — și toți înjură în gura mare Guvernul! Ca să se facă ordine, s-a creat un serviciu special de sergenți de oraș mai voinici, „serviciul moravurilor“! Acești agenți vor purta o bandă albă la mână-că și vor putea aresta pe loc! Delicvenții vor fi judecați sumar și trimiși în lagăr!

Pare că stăpânirea a început să o lase mai moale cu ovreii... [August] Filip îmi spune că s-a hotărât angajarea câtorva sute de ovrei la Statistică: Mareșalul vrea grafice pentru toate și funcționarii creștini sunt mai toți concentrați. Iar dl Katz pretinde că se numesc medici e-vrei în posturile sanitare vacante... Să fi venit puțină minte megalomanilor și gheșefțarilor naționaliști din fruntea Guvernului?

Dejunat ieri la Bușilă cu George Brătianu. Schimbat numai puține cuvinte cu el. Brătianu junior mi-a părut acrit, deși Antonescu l-a făcut maior. E și el mirat de multe, și ca să-mi dovedească că Mareșalul în politica sa sare dincolo de cal, mi-a povestit un fapt interesant. Fiind încă pe front, în momentul când s-a atins Bugul, a întâlnit pe generalul Schobert, pe care-l cunoștea bine, și acesta și-a luat adio de la dânsul, spunându-i: „Dvs. românii mergeți numai până la Bug, de la Bug îna-

inte mergem singuri...". Brătianu a tras concluzia că nemții nu ne cereau să trecem peste Bug, și mare i-a fost mirarea când a văzut că trupele noastre trec râul... Brătianu crede că a fost un exces de zel din partea lui Antonescu, care a dat mai mult decât i se cerea ca să se dea bine cu Hitler... „Audiatur et altera pars“...

Pamfil Șeicaru provestește una de necrezut (date fiind împrejurările). După proclamarea lui Killinger ca „cetățean de onoare“ și înapoierea lui de la Berlin, i s-a dat o masă mare de către zelatorii Guvernului — sărbătorirea rituală după un atât de mare eveniment. La această masă, Killinger ar fi spus că el e mai puțin diplomat decât soldat, că iubește România ca o a doua patrie, *și că va fi fericit să meargă ca simplu soldat alături de români împotriva ungarilor...* Aceste cuvinte au fost repetate lui Șeicaru de către generalul Vasiliu, subsecretarul de la Interne, prezent la banchet. Repet, nu-mi vine să cred... Sau Vasiliu nu pricepe nemțește, sau Killinger era beat... Căci oricare ar fi sentimentele, un soldat trebuie să rămâie diplomat cât timp e încă diplomat!

Dar dacă Killinger a vorbit așa, să-l blamăm ca diplomat — să fim însă *noi* mulțumiți ca români!

A murit Gh. Cuțana, un trepăduș al presei, pe care l-am avut pe vremuri la *Cuvântul Olteniei*. Deștept, neserios, simpatic, o sumă de amintiri mă leagă de dânsul și-mi pare rău de el. O firimitură de trecut, din trecutul meu, se mai înfundă în pământ...

Miercuri 20 mai. Vreme splendidă. De zece zile nu plouă, și agricultorii se plâng de secetă! Agricultorii se vaită totdeauna, și niciodată nu sunt mulțumiți! Și ce e mai ciudat, e că au dreptate!

De pe frontul rusesc. S-a terminat cu Kerchi-ul. Întreaga peninsulă a fost curățită de bolșevici. În total, s-au luat 149 256 prizonieri 1 153 de tunuri, 1 372 aruncătoare de granate, 259 care de asalt și 3 814 automobile de tot soiul... Sunt cifrele oficiale ale Comunicatului german, și par fantastice! Ce inepuizabil rezervor de oameni și de unelte de război mai e și Rusia Sovietică!

Știrile din Berlin dau ofensiva lui Timoșenko, la est de Harkov, ca definitiv oprită, cu un mic câștig de teren în favoarea rușilor. Dar lupta

continuă, și acum au luat nemții ofensiva. De la 13 mai, rușii au pierdut pe acest câmp de luptă 447 care de asalt de toate mărimile — printre ele care uriașe zise „Mamuth“, care engleze și care americane — și sute de automobile. Comunicările radiofonice moscovite și britanice au încetat să mai trâmbițeze victoria, ceea ce dovedește că situația s-a schimbat în favoarea germanilor. Germanii nu ne dau însă cifre privitoare la pierderile lor, așa încât, pentru un bilanț definitiv trebuie să mai așteptăm până la sfârșitul bătăliei. Nu mă îndoiesc că va fi în favoarea nemților, dar interesant va fi să constatăm cât i-a costat victoria...

Japonezii bombardează și înaintează încet, încet, pe toate fronturile lor.

Churchill a luat comanda amiralului Cunningham, care comanda forțele navale britanice din Mediterana, și l-a trimis în Statele Unite, pe o linie moartă, într-o misiune de coordonare. Cunningham n-a știut să dea Angliei un nou Trafalgar, și plătește cu capul lui. În locul său a fost numit amiralul Harwood. Să nu dea și el aceeași decepție ca predecesorul său...

De la Ankara vin vești că în Caucazia ar fi izbucnit revolte, și că s-ar fi comis acte de sabotaj în șantierele petrolifere de la Baku. Știrile cer confirmare.

La Paris au avut loc noi atentate împotriva germanilor. Unul împotriva unui militar, altul — o bombă aruncată — împotriva unui depozit al armatei. Atentatorii au scăpat cu fuga, dar nemții au împușcat 5 ovrei galițieni, considerându-i ca instigatori...

Laval circulă între Vichy și Paris, negociază într-una, dar până acum n-a ajuns la nimic. E totuși în foarte buni termeni cu nemții: la Paris a oferit un dejun cunoscutului sculptor german Arno Brecker, dejun la care a asistat și ambasadorul Führerului, Abetz.

A murit cardinalul Baudrillart, în vârstă de 83 de ani. Prelat de mare tradiție franceză, era rectorul Universității Catolice din Paris și al Academiei Franceze. Om de înaltă cultură — moartea lui va fi resimțită în criza prin care trece Franța.

Bușilă a plecat ieri la Sofia, glorios. A fost însoțit la gară de ministrul Bulgariei și de autoritățile noastre. Cu dânsul a plecat și d-na Bu-

șilă, și perechea [George și Tou-tou] Georgescu cu Filarmonica. Ministrul nostru va sosi la Sofia cu lăutari!

Toți cei care vin din Germania povestesc că Göring a pierdut mult din influența sa asupra lui Hitler, și că până la un oarecare se găsește, politicește, pe o linie moartă. Raporturile dintre dânsul și Führer s-au răcit fiindcă a refuzat să aprobe constituirea unui corp de aviație S.S. Se cunosc frecăturile între armată și partid, în Germania. Un număr destul de însemnat de generali a fost scos la pensie fiindcă nu erau destul de habotnici „nazi“. În ultimul său discurs în fața Reichstag-ului, Hitler a lăudat în mod special purtarea și meritele trupelor S.S. pe front. Constituirea unei aviații S.S. ar fi fost un pas înainte pe calea înfeudării armatei partidului. Că Göring e pe o linie moartă sau vie, n-are mare importanță. Importante sunt însă motivele pentru care a ajuns pe o linie moartă: pare că Hitler, în neînțelegerile dintre cadrele superioare ale armatei și partid, s-a pus de partea partidului — cel puțin deocamdată...

Luli Negroponte povestește un incident care subliniază inteligența d-lui Ică, incident întâmplat la Regimentul de Gardă Călare, cu prilejul recepției solemne a marelui om în cadrele zisului regiment. Ca să distreze pe oaspetele lor, ofițerii poftiseră după dejun pe [Constantin] Tănase. Tănase a venit îmbrăcat în „recrut“ și a cântat câteva cuplete, printre care unul care persifla prin cuvinte de exagerată admirație discursurile neîntrerupte ale talentatului nostru vice-președinte al Consiliului de Miniștri, președinte ad-interim etc.etc. Cupletul pune la îndoială posibilitatea unui singur om să rostească atâtea capodopere — și făcea o discretă aluzie la un eventual „soufleur“... Abia a terminat cupletul și imbecilul s-a sculat, s-a proptit cu pumnii în masă și a grăit: „Domnule, au mai fost și alții care au pretins că cuvântările mele sunt redactate de «sou-fleuri» — și aceste afirmații m-au silit să îndepartez din jurul meu oameni care și-au sfârșit astfel cariera!...“ Și s-a așezat, și a întors spatele lui Tănase...

Printre ofițeri, efectul a fost dezastruos, cum bine se poate înțelege! Țsta e omul pe mâinile căruia a ajuns țara românească!

Vineri 22 mai. Breasta. Am venit să petrec ziua de Sf. Constantin, ca în toți anii (când am putut) în locul amintirilor tinerețelor mele. Din cauza greutăților de deplasare, e prima mea vizită anul acesta. Și Paștele au căzut încă pe zăpadă...

Plecat din București miercuri seara la 6 cu noul accelerat pus în funcțiune la 14 mai, am avut până a înopțat o priveriște jalnică, de o parte și de alta a trenului. Toată valea Argeșului, aproape până la Pitești, e rămasă pârloagă. Câteva pogoane de grâu prost, galben, rar și mic — pe ici pe colea. Semănături de primăvară foarte puține și nerăsărite. Locurile joase țin încă apă. Porumbiștile de anul trecut sunt încă, mai toate, neîntoarse... O jale!

Pe aici am găsit mai bine. Tot ce a rămas nepus astă toamnă a fost semănat în primăvară. N-a fost nimic lăsat nemuncit. Cu pusul porumbului s-a terminat zilele acestea. Ce a fost semănat mai de timpuriu a răsărit. Grâul de toamnă e mediocru: rar și scurt în paie... Dar câmpului îi trebuie apă... După ce ne-au omorât ploile, acum ne dă gata seceta: n-a plouat de 3 săptămâni și pământul a prins coajă care împiedică plantele fragede să propășească...

Anul se anunță mediocru, pe unde sunt semănături, și calitatea acestora nu va compensa lipsurile din regiunile unde nu s-a putut pune nimic... Ne amenință foamea!

Altfel, parcul de de toată frumusețea, și privighetorile cântă, nebune. Gerul n-a stricat lucru mare: câțiva arbori bătrâni au degerat însă. Cum or fi scăpat păsările din această iarnă îngrozitoare? Sunt mai multe ca oricând...

Înfrângerea rușilor de la Kerci apare tot mai importantă, prin numărul oamenilor scoși din luptă și prin materialul distrus... La Harkov, bătălia continuă dar inițiativa e acum în mâinile germanilor: ofensiva sovieticilor a fost definitiv oprită și trupele nemțești recuceresc terenul pierdut. Pierderile rușilor sunt și aici enorme. Propaganda britanică, care pretindea la început că ofensiva lui Timoșenko va prăbuși frontul german, a schimbat tonul, și susține acum că această ofensivă n-a avut alt scop decât să întârzie înaintarea nemților... *în așteptarea iernii, care va sosi peste 5 luni!!!* Iarna? Atâta nădejde a mai rămas rușilor!

Mitropolitul Nifon, care a venit să mă vadă ieri — de Sf. Constantin — spunea că a auzit chiar dânsul la *Radio Londra*, la amiază, știrea unei mari ofensive germane începută de armatele comandate de mareșalul Von Bock — ofensivă la care rușii nu pot rezista...

Madagascarul n-a fost încă ocupat de englezi: capitala insulei comunica încă ieri, telefonic, cu Guvernul francez din Vichy...

La *Radio București*, ieri laude ditirambice la adresa Reginei Elena (ziua ei). Probabil că regimul o tratează cum o tratează fiindcă are atâtea merite...

La masa de miercuri, reprezentanții Finanței și Marii Industrii m-au sărbătorit cu multă căldură, de ziua mea. Am fost cu atât mai mișcat cu cât, în ultima vreme, am fost mai mult obișnuit cu citații (ale comisiilor de anchetă) decât cu felicitări...

În lipsa lui Churchill, un deputat a întrebat pe „megior“ Attlee în Camera Comunelor, dacă la pace germanii vor fi pedepsiți pentru ororile comise (distrugerea orașelor prin bombardamente aeriene). Fără să-și piardă cumpătul, „megiorul“ a răspuns că fără îndoială — uitând pe de o parte că Germania nu dă până acum semn să fie înfrântă, iar pe de alta că avioanele britanice comit aceleași „orori“ pe teritoriul german...

„Ziua cumpătării“ din 3 mai a produs 98 milioane, circa. Cam tot atât a produs și precedenta colectă, în februarie... Numai înjurăturile au crescut!...

Duminică 24 mai. Breasta. Dramele agriculturii: ploaia așteptată și de grâul de toamnă și de semănăturile de primăvară n-au venit, deși toate pregătirile cerului și barometrul scăzut au vestit-o. N-a venit, sau mai bine zis ne-a ocolit; în schimb a căzut o grindină masivă peste Brabova, la 30 kilometri spre apus de noi... De ieri barometrul se urcă și cerul s-a înseninat. Mi-e teamă de un an foarte prost...

Spicuri din gazete:

– La Harkov, lupta continuă. În comunicatul lor, însă, nemții declară oficial ofensiva rusă înfrântă, și înaintarea trupelor lui Von Bock încununată de succes... În regiunea Harkovului, sovieticii au pierdut în luptele în curs 700 de tancuri...

– Submarinele germane au mai scufundat 23 vapoare în mările americane (din care 3 în fluviul St. Laurent), cu o deplasare totală de 123 000 tone...

– Führerul a decorat un număr de muncitori cu ordinul „Crucea meritului militar“ pentru a stabili solidaritatea dintre cei ce luptă pe front

și cei ce lucrează din greu în fabrici și în mine — și care cu toții, pe front și în dosul frontului contribuie la făurirea victoriei și prin urmare la salvarea patriei... Cu acest prilej s-a putut constata excelentul moral al muncitorimii germane...

— În Camera Comunelor s-au adus aspre și violente critici lui Churchill, pentru conducerea războiului. Diverși oratori au învinuit pe Churchill că se amestecă prea mult în rezolvarea problemelor tactice și strategice și l-au invitat să lase inițiativa măsurilor de război acelor care duc și răspunderile operațiunilor și să se mărginească la politică... Unii deputați s-au mai plâns că nu sunt ținuți în curent cu nimic... În lipsa lui Churchill din Cameră, a răspuns Cripps afirmând că s-au comis mai puține greșeli decât se crede, că Germania, Italia și Japonia au avantajul de a manevra pe linii interioare pe când Anglia și America se mișcă împrejurul câmpurilor de conflict, pe linii exterioare mult mai anevoioase... Cripps a conchis mirându-se că Anglia nu a suferit înfrângeri și mai mari... Consolator!

— În Anglia s-a interzis portul „jobenului“ care a fost înlocuit printr-o caschetă mai comodă pentru adaptarea căștilor împotriva gazelor... Încă o veche tradiție ucisă de război...

— De Gaulle a fost invitat să nu se mai amestece în afacerile politice și să se limiteze la cele militare. Invitația a pornit din Washington, și a fost provocată de încurcăturile pe care generalul le-a provocat în Africa și în Siria...

— Pe piața Lisabonei, dolarul american a început să scadă...

— Gandhi vrea să încerce o meditațiune de pace între chinezi și japonezi...

De altmintreli japonezii au prins pe chinezi în clește și îi strâng din nord și din sud...

Luni 25 mai. Tot nu plouă... Ne văităm acum de secetă, cum ne-am văitat acum două luni de ploaie... Agricultură e o porcărie — și ca toate porcăriile dau cele mai multe nemulțumiri dar și cele mai mari bucurii...

Din ziare:

Un submarin italian, „Barberigo“ a scufundat în Atlantic, în preajma coastelor sud-americane, un mare cuirasat american, din clasa „Maryland“, cuirasat cu o deplasare de 32 000 tone... E o frumoasă ispravă din partea marinei italiene și o mare pierdere pentru marina Statelor Unite. La vasele deja pierdute, la Hawai, în Marea Coralilor etc. se mai adaugă acum o unitate importantă... De li s-ar îneca toate!

Pe toate fronturile, în Rusia, în Birmania, în China — forțele Axei înaintază...

Generalul Gheorghieș, în inspecție la Craiova a venit să ne facă ieri o vizită la Breasta și ne-a povestit multe.

Ofensiva germană, marea ofensivă pregătită, *n-a început încă*. Ofensiva trebuie să porceadă după un plan stabilit, și să înceapă pe toate sectoarele frontului deodată — or, terenul nu e încă propriu mișcărilor motorizate, în anumite regiuni...

Ofensiva de la Harkov–Doneț nu e decât un contraatac local menit să sfărme forțele cu care a atacat Timoșenko.

Noutatea rusească, în ultimele lupte, sunt carele „Mamuth“, de 120 tone. Aceste care au dat însă decepții¹ și plătesc foarte scump avantajul de a putea purta tunuri mai grele cu bătaie mai depărtată. Greutatea lor e atât de mare, încât prăbușesc malurile tranșeelor în care intră, și de multe ori rămân îngropate sub propriile dărâmături. Pe de altă parte fiind foarte înalte, artileria antitanc germană trage în roțile „senilei“ și tancul paralizat rămâne pe loc. Toate aceste tancuri au fost construite de ruși în cursul iernii, ceea ce dovedește că sovieticii mai au o industrie de armament puternică, în Urali și în Siberia...

Oamenii noștri s-au obișnuit cu lupta împotriva tancurilor, și acestea nu-i mai sperie, ca la început. Se aruncă pe ele pe la spate, azvârle o foaie de cort sau o pătură asupra geamurilor de vizibilitate și apoi toarnă benzină pe orice gaură găsită și îi dă foc...

Spiritul trupelor noastre este excelent, au învățat oamenii să facă război, și pierderile pe care le suferim sunt acum foarte reduse, deși unitățile noastre sunt întrebuințate mai mult la baionetă, luptă în care românul e superior germanului, o mărturisesc chiar nemții...

Rușii au mult material, dar n-au oameni instruiți și le lipsește comandamentul și combatanți calificați. Așa se explică că nemții cu forțe inferioare, îi bat pretutindeni. Mai ales aviatorii sunt foarte slabi...

După Gheorghieș, nemții se tem că rușii nu vor mai primi lupta și că vor adopta *tactica retragerii*, până în Siberia și în fundul Siberiei. Nemții ar voi să prindă armatele sovietice și să le distrugă. Dacă le vor scăpa, războiul va mai ține și anul viitor... Deocamdată principalul obiectiv al ofensivei germane va fi Caucazul — pentru petrol, dar mai ales pentru tăierea legăturilor cu Iranul și prin Iran cu englezii. Gene-

¹ Nu sunt construite în America, cum s-a crezut, ci în Rusia!...

ralul Gheorghieș crede că se va face un efort pentru ocuparea Seva-stopol-ului, rămas ca un ghimpe înfipt în carnea noastră...

Vom avea în campania care începe două grupuri de armate comandate de generalii Iacobici și Petre Dumitrescu. Se mai spune că generalul Pantazi va primi un nou comandament pe front și că în locul lui va trece la Război generalul Popescu de la Interne... Zvonuri...

Di Ică a dat un interviu ziarului croat *Hrvatski Narod* (frumos nume!) asupra „ideologiei“ (?) poporului român și asupra rolului României în Europa de mâine (planul Hitler revăzut de Nolică Antonescu...). Am citit primele rânduri: „În viața popoarelor ca și în viața oamenilor sunt răspântii și popasuri...” — și am aruncat jurnalul¹: mi-a fost teamă să nu dau cu capul de „catapeteasmă“!!

Miercuri 27 mai. Înapoi ieri-dimineață la București. Vremea continuă să fie implacabil de frumoasă... și seceta ne dă gata! Cum o vrea Dumnezeu!

Din veștile ce ne vin de o parte și de alta a frontului, bătălia de la Harkov ni se lămurește ca una din cele mai mari din câte au fost până acum. *Radio Londra* afirmă că a întrecut pe toate cele din vara și toamna trecute. Englezii pretind că 150 de divizii (90 rusești și 60-70 germane) cu mai bine de 3 milioane de oameni dau o luptă pe viață și pe moarte și că *de rezultatul ei va depinde soarta Rusiei și poate și a războiului mondial...*

Comunicatele germane confirmă importanța bătăliilor (căci sunt mai multe), dar nu vorbesc decât despre cele 30 de divizii încercuite în partea de sud a câmpului de luptă... După știrile germane — care nu sunt dezmințite nici de Moscova nici de Londra — victoria desăvârșită a nemților e de pe acum asigurată, deși luptele sunt încă în curs. Principala acțiune se dezvoltă cam la 150 kilometri sud de Harkov, unde între Isjum (pe Doneț) și Barvenkova, rușii izbutiseră să pătrundă adânc în liniile germane cu intenția să întoarcă spre nord forțele mareșalului Von Bock și să libereze Harkovului și ajungând pe Nipru să amenințe Dnepropetrovsk și Kievul... Nu e încă clar dacă rușii au spart frontul german cum au pretins, sau dacă au fost lăsați să înainteze

¹ Nu onorabilul *Hrvatski* cu care nu m-am întâlnit niciodată — ci *Universul* care a reprodus (probabil din ordin) interviul scatologului.

de Von Bock spre a fi prinși apoi într-o pungă și încercuiți. Fapt este că așa s-a întâmplat: după câteva zile de retragere, trupele germane au purces la contraatac, au oprit înaintarea rusească, și astăzi, 30 divizii și un enorm material sunt încercuite de pretutindeni și menite nimicirii... Rușii atacă însă tare și la nord-est de Harkov, dar aici n-au putut face nimic și nu numai că n-au putut înainta dar au pierdut și pierd zilnic teren — ceea ce întărește ipoteza că la sud au fost lăsați să treacă ca să fie apoi prinși în capcană... După știrile nemțești care sosesc într-una, o mare victorie germană e pe punctul să fie câștigată. La această victorie au contribuit și trupele noastre și aviația italiană. În 2-3 zile vom fi pe deplin lămurii. Dar ne lămuresc deja azi știrile moscovite și englezești, care „explică” *că Timoșenko n-a vrut să rupă frontul ci numai să distrugă și să uzeze tancurile germane!!!* În lumea noastră militară, încrederea e mare, și bucurie pe toată linia...

Și din Extremul Orient vin știri bune. Japonezii înaintează în China năvalnic, spre Ciung-King, pe două coloane pornite din Birmania. Chinezii, cărora toate drumurile de ravaliere spre Birmania au fost tăiate se retrag precipitat. Pare că japonezii vor acum să o sfârșească cu Ciang-Kai-Shek printr-o multiplă ofensivă. Armata japoneză atacă China independentă și pe la nord, cu mari succese, iar forțe însemnate au fost concentrate în Insula Formosa și în Indochina, în scopul unui atac prin provincia Fu-kien...

Republica Mexicului a hotărât să declare război Puterilor Axei. Declarația de război va fi probabil votată mâine de Congresul mexican. Armata, flota și aviația Mexicului sunt inexistente și nu poate fi vorba de o contribuție serioasă a Mexicului pe teatrele de luptă. Petrolul mexican e deja demult în mâinile americanilor... Dar bandiții declară război ca să poată pune mâna pe proprietățile și pe întreprinderile germane...

Telegramele de ieri descriu cu amănuntul scufundarea pachebotului „Empress of Asia” (17 000 tone...), torpilat în apele Sumatrei. Vasul transporta 5 000 de soldați englezi și canadieni, și a fost atacat de avioanele japoneze, care l-au pus în flăcări... Mai mult de jumătate din acești nenorociți au pierit și supraviețuitorii descriu scene infernale, care întrec în oroare tot ce mintea omului poate născoci. Războiul, cu tehnica lui, a ajuns la un grad de barbarie ce întrece cele mai întunecate vremuri ale trecutului... Sfârșitul lumii, sau cel puțin al omenirii?

Nahas-Paşa a demisionat. Nahas-Paşa şi-a refăcut Ministerul... Noul Guvern egiptean e identic cu cel vechi — mai puţin Makram-Paşa, fost ministru de Finanţe, cu care primul-ministru intrase în conflict...

Azi soseşte la Bucureşti, în vizită oficială dl Ph.W. Jung „Obebürgermeister“ al oraşului Viena... Îmi reamintesc vizita triumfală a lui Lueger şi măşor toată decăderea fostei Capitale habsburgice, pe scara indiferenţei publice faţă de succesorul băţaiosului antisemit, reprezentant totuşi al unei mari puteri de ordine, într-o Europa fericită...

La Berlin se dă o mare importanţă vizitei pe care naţionaliştii Azad şi Nehru au făcut-o lui Gandhi... Ziarele germane cred că cei 3 şefi ai mişcării anti-britanice, ar fi luat hotărâri grave cu privire la viitoarea acţiune revoluţionară în Indii...

Clodius e de aproape 2 săptămâni printre noi, şi nimeni nu ştie ce tratează şi la ce rezultate a ajuns. Nici chiar Ottulescu, guvernatorul Băncii Naţionale. Rezmeriţă, cu care a tratat la Berlin, e în străinătate şi i-a luat locul... Ică Antonescu! Un financiar „la curent“, îmi semnala ieri că la Budapesta, dl Clodius, când merge, e primit o dată de ministrul Finanţelor şi apoi dat pe mâna directorilor din ministere, *la noi tratează cu el, ca egal la egal, şeful Guvernului*... Caracteristic pentru starea de umilinţă şi de subjugare în care ne aflăm faţă de Germania...

Pare că ceva (desigur foarte puţin, dar ceva...) s-a schimbat în atitudinea nemţilor faţă de noi. De câte ori venea Clodius în Bucureşti, înainte de septembrie 1940, venea şi sta ceasuri la mine — mergea la Cecropid şi mânca aproape în toate zilele cu el. De la septembrie 1940, n-a mai pus piciorul nici la mine, *nici la Cecropid*, şi n-a mai ţinut nici pe acesta — prietenul lui — în curent cu negocierile sale. Nici acum nu ne face confidenţe, nici mie, nici lui Cecropid — dar ne-a depus cărţi, şi mie şi lui Cecropid...

Clica Killinger continuă să se războiască cu clica Neubacher... Clica Killinger e sincer ostilă Mişcării Legionare — pe când clica Neubacher, ca să-şi arate nemulţumirea faţă de Mareşalul Antonescu (mână în mână cu Killinger) cochetează cu floarţele — asatine. Un caz tipic: un ofiţer german care frecventa în casa Greceanu (Costi, ministrul ţării la Berlin (!) sub legionari, înşurat cu o nemţoaică) a primit de la Killinger ordinul să nu mai pună piciorul în acea casă şi s-a executat — ceea ce

n-a împiedicat pe Clodius (afiliat la clica Neubacher) să ia acum câteva zile masa la Greceanu... A fost apoi o istorie întreagă! Abcesul va trebui să crape... Se zice că și Clodius ar fi un candidat la succesiunea lui Killinger... Poate că încercarea lui de a „reînota” cu noi (cu mine și cu Cecropid) să aibă de scop să-și facă mână bună în opinia publică românească.

Pentru mine, Clodius — asupra căruia m-am înșelat — rămâne ce e: o lichea!

Congresul profesorilor secundari se întrunește la Galați: prima ședință a fost prezidată de Petrovici, ministrul. Nu pricep rostul congreselor profesionale sub un regim de dictatură... Dacă adunătura de proști de la Galați, prezidată de un puturos n-o pune țara la cale, nu o mai pune nimeni.

Tânărul Rădulescu-Livezi (din serviciul de propagandă din Bucovina) care a însoțit pe Mareșalul Antonescu într-o inspecție prin satele de pe lângă Rădăuți, povestește cum au decurs aceste vizite. În fiecare sat s-a repetat aceeași scenă: „D-ta cine ești?” — „Eu, domnule mareșal, sunt judecătorul de ocol...” — „Ah, bine! Caută să judeci procesele repede, și nu te încurca în forme!” — i-a spus mareșalul, *și i-a strâns mâna*. „Dar d-ta cine ești?” — „Eu, să trăiți, domnule Mareșal, sunt primarul!” — „Ah, primarul! d-tale nu-ți strâng mâna, trebuie să fii o pușlama de pe vremea partidelor!!! Dar d-ta cine ești?” — „Eu — a răspuns interpelatul — sunt controlor financiar...” — „Ah, controlor financiar! Mai am eu nevoie de voi cât o ține războiul, dar pe urmă o să vedeți voi, *sunteți toți niște pungași!*”

Cum se vede, dl Mațe-Pestrițe știe să-și facă popularitate printre cei mici!

Totuși, o notă bună d-lui Mațe-Pestrițe. Mai multe cooperative și alte asociații nou întemeiate au cerut voie Mareșalului să poarte numele său. Antonescu a dat o circulară prin care stabilește că nici o asociație sau instituție să nu poarte numele unei persoane vii decât în cazul în care instituția a fost *în întregime întemeiată pe spezele acelei persoane*. „Nu se face popularitate pe spezele banului obștesc, ci numai prin sacrificii personale. Contrariul ar fi mai mult decât un abuz, *ar fi un act de violență al bunului simț...*” Și Mareșalul încheie prin sfatul judicios, că trebuie lăsată posterității sarcina de a cinsti nume-

le oamenilor care vor fi judecați demni să rămână ca pilde pentru serviciile aduse țării...

Foarte frumos.

Are bietul Antonescu însușiri și intenții bune, dar prea e primit, și prea iubește pe Ică, pe Rica și pe Veturia...

De data asta Antoneștii nu m-au felicitat de Sf. Constantin, ca anul trecut. Mă felicit eu: economie pentru mine la Sfântul Mihail și la Sfântul Ion viitori!

Joi 28 mai. Armatele lui Timoșenko au fost complet încercuite în spațiul de la vest de Doneț, cuprins între următoarele puncte: nord de Isjum (pe Doneț), est de Losovaia (la 50-60 kilometri vest de Doneț), sud de Barvenkova și vest de Liman (la răsărit de Doneț). Toate încercările de ieșire din cercul de fier, al armatelor împresurate, a dat greș. Dezastrul rușilor apare de pe acum complet... Operațiunile de nimicire și de capturare, în lunga pungă limitată de punctele mai sus indicate, nefiind încă terminate — nemții nu dau încă amănunte asupra lor. Spun numai că punga principală a fost tăiată în mai multe pungi secundare, că orice rezistență a încetat din partea inamicului care se predă în masă... Generalul Podlas, comandantul armatei a 57-a sovietică, și șeful său de Stat Major s-au sinucis în momentul în care urmau să fie luați prizonieri...

De pe acum victoria germană apare ca una din cele mai formidabile din câte au avut loc pe teritoriul rusesc, de la începutul războiului... Slavă Domnului, și soldaților lui Hitler!

La nord și la est de Harkov, operațiunile nemților sunt și ele încununate de succes. Înaintare pe tot frontul... Merge bine!

În cercurile militare din București, atât românești cât și germane, se afirmă cu insistență că Sevastopolul va fi atacat și luat zilele acestea. Ocuparea Sevastopolului a devenit necesară pentru asigurarea drumului spre Caucaz pe Marea Neagră... Ar fi bine să fie luat și acest cuib de bolșevici, și să se mai îndepărteze astfel de București și de Valea Prahovei pericolul bombardărilor aeriene...

Făcut ieri — la dejunul Miliardarilor — cunoștința lui Orbonaș, secretar general la Economia Națională. Dl Orbonaș îmi fusese zugrăvit

ca un „pește“, cucuțat în postul său pentru merite speciale. Și mi s-a mai spus că era și prost, și legionar... Am fost agreabil surprins să constat că era un băiat inteligent, care vorbește cu miez și știe să expună limpede ce gândește. O fi fost pește și legionar, dar așa cum l-am văzut, se prezintă mai bine ca mulți din colegii săi...

Se zice că faimoasele proiectile germane cu aer lichefiat, n-ar fi încărcate cu aer lichefiat, ci cu altă substanță ținută secretă. S-a vorbit de aer lichefiat numai ca să se ascundă secretul... Despre adevărata încărcătură, fără să se poată da nici o lămurire asupra alcătuirii ei, se spune de unii că explodând produce o căldură atât de intensă (până la 700°!) încât nimeni nu poate rezista până la 300-400 metri distanță — iar de alții, că explodează succesiv, după spargerea obuzului și că prin aceste explozii succesive absoarbe tot oxigenul din aer, așa încât pe aceeași rază, asfixiază orice viețuitoare... Toate sunt posibile, dar atâtea se povestesc! Se mai povestește că nemții ar fi întrebuințat pentru prima oară aceste încărcături în Peninsula Kerçi, în februarie trecut, ca să oprească un atac sovietic ce amenința să dea peste cap forțele germano-române... Cu acest prilej, rușii ar fi capturat câteva tunuri cu munițiile lor, dar nemții ar fi distrus în spatele rușilor, prin avioanele lor, aceste tunuri și aceste muniții capturate... Ca în basme! Se mai adaugă că englezii ar fi declarat că aceste încărcături „sui generis“ trebuiesc asimilate cu încărcăturile cu gaze, și au amenințat pe nemți, că le vor opune gazele lor... Nemții le-au întrebuințat totuși la luarea Kerciului, în mai, și probabil că le-au întrebuințat, și le întrebuințează încă, la Harkov, și pe tot frontul... Dacă povestea cu englezii e adevărată, trebuie să ne așteptăm la valurile de gaze britanice și... toxice! Frumos se mai prezintă viitorul pentru toată lumea! Lume nebună!

Am citit ieri „in extenso“ memoriul adresat de Cancicov lui Antonescu în martie, când era să fie numit „supra-ministru pentru Coordinarea Economică“. În martie, avusesem la îndemână numai un rezumat, care conținea „principiile“ și socotisem că formulele practice de aplicare nu-mi fusese rezumate și ele, dar că figurau în zisul memoriu... Spre marea mea decepție, n-am găsit nimic... Cancicov se mărginește la critica metodelor întrebuințate, ia în primire pe ministrul Finanțelor, alunecând asupra responsabilității celorlalți, pe care mai mult sau mai puțin îi solidarizează cu criticile sale — și după ce enumeră câteva principii judicioase, enumeră condițiile pe care le pune pentru

acceptarea postului de „supra-ministru“, condiții cu caracter pur personal, prin care caută să obție o autoritate nelimitată în rezolvarea tuturor problemelor economice, fără să arate, fără să schițeze măcar *cum* gândește să rezolve aceste probleme, din care unele sunt de altmintreli insolubile...

Probabil că a fost decepționat și Antonescu, și astfel se explică că a renunțat la o colaborare pretențioasă în condiții dar fără precizii de ameliorare a situației, în practică...

Colan, episcopul Clujului, a fost desemnat ieri, în Secția istorică a Academiei Române, ca succesor al lui Titulescu. Locul lui Iorga a rămas încă vacant.

Academia a ales bine, adică în sensul tradițiilor ei: a desemnat încă o nulitate, și a manifestat „patriotic“, în favoarea Ardealului rupt din trupul țării...

Ieri mare „taifas“ la Casa Pădurilor. S-au întrunit conducătorii „Capsului“ cu generalul Bădescu, dictatorul lemnului și cu generalul Constantin Constantin, subsecretarul Aprovizionării — au ținut nesfârșite discursuri și au sfârșit printr-o hotărâre eroică: „ofensiva lemnului“! Până la septembrie, 60% din lemnele acordate prin cartelă bucureștenilor, vor trebui să fie aduse!! Să fim fericiți! Iau cazul meu: îmi trebuie 30 000 kilograme pe an, cartela îmi dă dreptul la 300, din care voi primi 60%!!! Ne așteaptă zile frumoase!

La Praga a avut loc un atentat împotriva lui Heydrich, „Obergruppenführer“ și Protector al Boemiei și Moraviei... Heydrich a fost ușor rănit, iar atentatorii au scăpat. S-a destinat un premiu de 10 milioane coroane cehe, pentru cel sau cei ce vor descoperi pe autorii atentatului...

După vizita pe care i-au făcut-o Azad și Nehru, Gandhi s-a hotărât la o acțiune împotriva englezilor — *vrea anume să-i convingă să părăsească de bună voie Indiile!!!*

Încă un nebun!

Vineri 29 mai. A plouat puțin, ieri după amiază, până spre Ploiești — a plouat în Vâlcea; la noi în Dolj, nimic...

Comunicatul oficial german de ieri anunță oficial, ca definitiv câștigată marea bătălie de la sud de Harkov. Toate încercările armatelor bolșevice de a scăpa din cercul de fier ce s-a strâns în jurul lor, au dat greș. Toate trupele încercuite, cu tot materialul lor, vor fi capturate sau distruse. Până acum s-au numărat 165 000 prizonieri, 517 tancuri și 1 180 tunuri capturate. Prin înfrângerile de la Kerci și de la Harkov, forțele lui Timoșenko au fost complet dezarticulate și scoase din luptă. Commandamentul german subliniază că aceste lupte, cu toată amploarea lor, nu reprezintă decât faza de tranziție între războiul de poziție și cel de mișcare: adevărata ofensivă germană n-a început încă. Luptele care se dau, pe tot frontul, în afară de cele de la Harkov sunt menite să obție ameliorări de poziții, în vederea viitoarei ofensive.

Deoarece rușii au declarat că n-au suferit o mare înfrângere la Kerci și că și-au retras trupele în ordine dincolo de strâmtoare — Marele Cartier german a invitat 8 corespondenți străini de ziare din Berlin să viziteze câmpul de luptă. Descrierile pe care le fac, elvețianul și suedezul, sunt îngrozitoare: nici prin gândul lor — spun ei — n-a putut trece imaginea unui asemenea prăpăd. Mormanele de mașini, de arme, de cadavre îmbăcsite unele într-altele, cu miile, stau ca o înfiorătoare dovadă a unuia din cele mai mari dezastre suferite de vreo armată în istoria lumii. Cei care au văzut „Dunkerque-ul“, povestesc că spectacolul de acolo a fost joc de copii, pe lângă cel de la Kerci...

Și cu toate acestea, pierderile germanilor și românilor au fost relativ neînsemnate. Noi am avut 420 de răniți și morți puțini. Aceleași proporții și la nemți. Superioritatea tehnică germană, în războiul acesta este zdrobitoare...

Sevastopolul este bombardat zi și noapte: se pregătește probabil asaltarea lui.

În Oceanul Înghețat, nemții au reputat un mare succes: de mai multe zile avioanele și submarineele lor atacă un mare convoi de vase încărcat cu arme și muniții pentru ruși. Cele mai multe din aceste vase — în total 96 000 tone — au fost scufundate! Pe de altă parte portul Murmansk și calea ferată spre Arhanghelsk sunt zilnic bombardate, cu mari efecte de distrugere...

În China Meridională japonezii înaintează mereu spre Valea Yang-Tse-Kiang în direcția Ciung-King...

Toate merg bine... De ar ține tot așa!

Signor Camacho, Președintele Republicii Mexicane a declarat ieri, în Congres, stare de război între Mexic pe de o parte și Germania, Italia

și Japonia pe de alta... Noi am scăpat până acum, norocul nostru! Acest război are și părțile sale comice...

Domnul Litvinov a intervenit din nou pe lângă Guvernul Statelor Unite „cerând urgență” pentru o ajutorare mai masivă, în ce privește armamentul — și un al doilea front. Berlinul crede a ști că i s-ar fi răspuns, că trimiterile de armament sunt în funcțiune de posibilitățile transporturilor față de războiul submarin și că în împrejurările de azi aceste transporturi n-ar putea fi intensificate — iar în ce privește al 2-lea front, să se lase Statelor Unite să aleagă momentul și locul alcătuirii lui. Momentul n-ar fi sosit încă, declară Washingtonul, adăugând că reprezentanți ai aviației (între care generalul comandant al parașutiștilor!), ai marinei și ai Statului Major american discută în ceasul de față problema, la Londra... Înfrângerile de la Kerci și Harkov nu sunt menite să încurajeze bunăvoința americană!

Se mai zice că Statele Unite ar mai cere Sovietelor garanții pentru politica lor socială și economică, după război!!!

În Anglia lucrurile nu merg pe roate. Lucrătorii din minele de cărbuni s-au pus în grevă în mai multe centre, cerând sporuri de salarii. Dacă revendicările lor nu vor fi satisfăcute, răzvrățiții amenință cu grevă generală.

În Partidul Laburist, mare zarvă. O parte a partidului a cerut denunțarea armistițiului politic, despărțirea de conservatori și de Guvern și trecerea în opoziție. Laburiștii se tem să nu le ia locul alții... în opinia publică muncitorească. Acești „alții” sunt bineînțeles, comuniștii... Propusă unui congres al partidului, moțiunea celor ce cereau denunțarea armistițiului și colaborării cu Guvernul a fost respinsă cu mare majoritate.

Ministrul de Interne, Morrison (un laburist) a revocat pe colonelul Blatherwick, șeful unui corp de pompieri din Londra fiindcă plimbase în automobilul său o echipă de „fotbaliști”. Sir Warren Fischer, personalitate de prim ordin, înalt comisar al Apărării Londrei și șeful direct al colonelului Blatherwick, a protestat contra acestei revocări printr-o scrisoare publicată în *Manchester Guardian* — lucru de necrezut în stare de război, cu regim special de autoritate, decretat și aprobat de toată lumea! Dar urmările acestui incident sunt și mai de necrezut: Morrison a revocat și pe Sir Warren și o corespondență s-a încins între ministru și fostul înalt comisar (în total 8 scrisori), corespondență care a fost publicată de ziare, pe trei coloane!!

Nu numai în Danemarca e ceva putred.

Emil Prager mi-a povestit ceva foarte ciudat, ceva ce aruncă o lumină nouă asupra legăturilor dintre marile industrii din „țările principale“ beligerante. Fabrica „Banloc“ a fost utilată pentru fabricarea de pneumatice sintetice după procedeul german („Buma“). După acordul dintre Guverne, afacerea a fost pusă la punct între „Banloc“ și „Continentală“, cea mai mare uzină de pneumatice din Germania. „Continentală“ a cerut lui Prager „să pună într-o ladă toate documentele conținând formulele de fabricație ale lui «Goodrich» (firmă americană ale cărei brevete sunt exploatare de «Banloc»), secretele de manipulație etc. și să depună lada *sigilată* la Legația Elveției“ — deoarece zisa „Continentală“ nu vrea ca cei trei tehnicieni specialiști germani pe care îi trimite în România (conform înțelegerilor) *să ia cunoștință de ele!!!* Prager a răspuns că se va conforma, în ce privește lada, dar nu o va depune la Legația Elveției, ci o va păstra la el acasă, garantând, el, că nu va fi atinsă de nimeni... Ce legături pot fi între marile industrii din Germania și cele din America, ca să justifice asemenea procedee, cu toată starea de război? Și ce nădejdi, pentru ziua de mâine?

Florian Marinescu îmi spune că Mareșalul Antonescu nu e mulțumit cu hotărârea Comisiei Prezidențiale a Curții de Casație prin care ex-Regele Carol al II-lea a fost condamnat la restituirea unei sume de 190 de milioane către Stat, că nu vrea să știe de ea, și că ex-Regele Carol trebuie să verse Statului mult mai mult. A spus-o răspicat lui Marinescu. Impresia acestuia este că vrea să pună mâna, sugestionat de Ervin Antonescu, pe acțiunile ex-Regelui de la Banca de Credit... Și Casa Regală trebuie să dea Statului ferma de la Băneasa (herghelia de lângă vila lui Nae Ionescu) și toți caii de curse... Sunt ultimele bunuri ce au rămas Regelui Mihai de pe urma tată-său¹... Marinescu a observat respectuos d-lui Conducător că a promulgat un decret-lege prin care statutul Casei Regale a fost modificat în sensul că orice diferend între membrii Casei Regale, sau între unul din aceștia și Stat, este judecat fără apel și fără recurs de Comisia Prezidențială a Curții de Casație... Mareșalul n-a vrut să știe nimic; în cele din urmă a primit totuși ca ferma de la Băneasa și caii de curse să fie trecuți din patrimoniul personal al Regelui în patrimoniul Domeniilor Coroanei...

Cu acțiunile Băncii de Credit nu s-a sfârșit încă...

¹ Grajdurile monumentale de lângă Malmaison au fost transformate întâi în spital — acum în azil pentru invalizii de război. grajdurile tot atât de monumentale de lângă Hipodrom, au fost trecute statului...

Clodius pleacă fără să fi obținut mare lucru. Principala lui însărcinare a fost să găsească *lei*, după care nemții umblă cu limba scoasă. O fi având regimul de clearing multe avantaje, dar are și multe ponoase... Nemții par foarte nemulțumiți. Direct și prin glasul lui Ică (care a negociat personal cu Clodius în locul lui Rezmeriță, tocmai ca să ție piept germanilor... De necrezut, dar e așa!) — prin glasul lui Ică și direct, Mareșalul a declarat neted că nu poate da *lei decât contra cesiunii către Statul român* (sau către împuterniciții acestuia) *a tuturor participațiunilor nemțești în afacerile românești* realizate din toamna anului 1940 și până azi... Mareșalul Antonescu pretinde că s-a înțeles pe această chestiune cu Hitler care l-a sfătuit să puie la zid și să împuște pe toți gheșeftarii nemți pripășiți în România, unde abuzează de numele lui și de renumele Reichului...

Reinhardt, care a discutat cu mareșalul Antonescu o serie de probleme economice, în prezența ministrului Economiei, Marinescu, povestește că acesta n-a deschis gura, și n-a emis nici o părere, cât a durat audiența. Cu asemenea oameni, adaugă neamțul, nu e de mirare că economia românească merge de răpă... Tot în fața lui Reinhardt și a colegilor săi veniți din Berlin, la un dejun, generalul Stoenescu, ministrul nostru de Finanțe, a făcut următoarele declarații lapidare: „La sosirea mea în fruntea Ministerului de Finanțe. funcționarii ce conduc departamentul n-aveau încredere în mine; acum sunt toți în admirație față de ideile mele geniale!“ Și nimeni nu l-a trimis în casa de nebuni... Dar ce să ne mirăm de vagmistrul Stoenescu, când subsecretarul lui, [Mircea] Vulcănescu, om cu cultură și cu experiență financiară spune cui vrea să audă: „Prin măsurile mele fiscale voi izbuti să trec în cinci ani tot patrimoniul particular în patrimoniul Statului!“ Alt nebun!

Comitetul germano-român de colaborare industrială a hotărât să înființeze în București o societate de finanțare pentru crearea unor noi industrii, ca transformarea papurei în celuloză, extragerea aluminiului din bauxită etc. În această societate ar intra mai multe firme mari germane și române. Comitetul de inițiativă a vrut să dea preșidenția lui Gigurtu și în audiența sa la Mareșal, Reinhardt a cerut binecuvântarea... „Nu“ — a răspuns Mareșalul¹ — „domnul Gigurtu să mai stea deoparte, are o foarte proastă situație în România: *a semnat Arbitrajul de la Viena și s-a îmbogățit pe socoteala acționarilor săi...*“ Se vede că aceste cuvinte au ajuns până la urechile lui Gigurtu, căci de câțva timp mănâncă jăratec, când vine vorba de Antonești...

¹ Și a desemnat pe Fițescu în locul lui Gigurtu. Fițescu e ultima descoperire a Antoneștilor în marea de lichele care le scaldă picioarele...

Se zice că Ică va merge la Berlin să termine negocierile relative la preluarea participațiunilor germane... Va fi bine primit! Nemții nu-l pot suferi...

Vorbind ieri cu Ritgen despre toate aceste treburi, neamțul nu s-a arătat afectat de atitudinea Antoneștilor și nu pricepea de ce Guvernul nostru își schimbă într-una atitudinile: „Pricep — spunea dânsul — pe bulgari care spun *nu* la toate, ceea ce nu ne împiedică să fim prieteni... Dar românii ne spun azi *da* și mâine *ba*, și apoi o iau de-a capul. Așa nu se pot stabili relații economice serioase. Mareșalul Antonescu e singura firmă de Guvern posibilă în România, în vremurile acestea — o recunoaștem și-l susținem cu toată energia, dar politica sa economică și personalul său economic sunt o adevărată nenorocire...” “O gândim și o spunem cu toții, dar degeaba... Dl Mareșal știe toate, și rezolvă toate și nu vrea pe lângă domnia sa decât slugi plecate...”

Lumea noastră industrială este foarte agitată și din cauza unui nou proiect de lege ce se discută în momentul de față de reprezentanții Guvernului cu ai U.G.I.R.-ului. E vorba să se ceară pe fiecare factură specificarea prețului materiei prime, a mâinii de lucru, a spezelor de administrație! Ca să se limiteze beneficiile de război!!! Ar fi paralizia complectă a producției, înecată în vrafuri de hârtie (de unde să se mai ia și hârtia) și pierdută în calcule și socoteli nefârșite! Până unde ne va duce prostia fanteziștilor ce ne conduc țara și o dau de răpă?

Sâmbătă 30 mai. Începem să ne lămurim, și noi cei neinițiați, despre rostul bătăliilor de la Kerci și Harkov. Timoșenko a vrut să dea o lovitură, înainte de începerea ofensivei germane, să dezarticuleze frontul nemțesc, să recucerească o bună parte din Ucraina (mai ales bazinul Donetului) și să inaugureze astfel campania anului 1942 printr-o mare victorie rusească. În acest scop a conceput un plan bine chibzuit, dar a cărui executare a dat greș. Două armate compacte, înzestrate cu tot armamentul necesar, cu cele mai moderne tancuri și tunuri, trebuia să atace, una pe la sud pornind de la Kerci, alta de la nord în direcția Harkovului. În acest scop, Peninsula Kerci a fost înțesată de trupe și de material, în tot cursul iernii — trupe și material aduse pe marea înghețată. Așa se explică enorma îngrămadire de forțe, care nu era destinată unei apărări a Kerci-ului, ci unei ofensive. Așa se explică enormele pierderi suferite de ruși, care n-au mai putut evacua forțele lor — după împlinirea dezastrului — marea fiind dezghețată și flota de transport

sovietică redusă la extrem. Nemții aflând de planul lui Timoșenko (întâi cucerirea Crimeei, apoi atac fulgerător în direcția liniei Odessa – Dniepropetrovsk), și spațiul din Crimeea nepermițându-le manevra obișnuită de retragere pentru formarea unei pungi în care să se prindă adversarul, au atacat ei întâi, și ce s-a întâmplat apoi se știe... La Harkov, unde spațiul nu le lipsea, nemții au lăsat pe ruși să atace, i-au respins pe două treimi din front iar pe o treime i-au lăsat să înainteze și le-au prins trei armate în pungă...

Interesant de subliniat este că atât luptele de la Kerci, cât și cele de la Harkov *au fost date de nemți numai cu trupele care au ținut frontul toată iarna. Armata nouă de șoc, destinată ofensivei germane, n-a intrat în nici o unitate în foc, și stă intactă și gata să pornească la ordinul ce-l va primi.* La Kerci, fiindcă efortul cerut a fost mai mare s-au întrebuițat însă și câteva arme din noul armament...

După Comunicatul german de ieri, bătălia de la Harkov e considerată ca sfârșită. Continuă curățirea pungii; numărul prizonierilor și al materialului capturat e în continuă creștere — cifre nu se vor da decât la sfârșitul operațiunii. Încercări disperate ale rușilor de contraatac au dat greș.

Pe partea centrală a frontului, operațiuni secundare, toate din inițiativa germanilor și încununare cu succes. Rectificări de front în vederea ofensivei generale...

În Oceanul Înghețat marele convoi american hărțuit de aviația și de submarinele germane, încă de la 25 mai, a mai pierdut un număr de vase. Totalul tonajului înecat se urcă acum la 114 000 tone...

La Sevastopol continuă bombardamentul, zi și noapte.

În Cirenaica a început la 27 mai o ofensivă germano-italiană. Știrile sunt contradictorii. Puterile Axei pretind că ofensiva se desfășoară în favoarea lor — dar englezii afirmă că au respins atacurile, cu mari pierderi pentru inamic. Nu e de închipuit cum se pot lupta oamenii pe căldura ce trebuie să domnească deja în acele regiuni deșertice, sub arșița soarelui!

Japonezii înaintează în China și strâng armatele lui Ciang-Kai-Shek, din toate părțile. Un general chinez s-ar fi predat cu 10 000 de oameni, inamicului...

Pe toate mările, scufundările vaselor anglo-americane se țin în șir...

Subhas Chandra Bose, unul din șefii naționaliști din Indii, a fost primit într-o lungă audiență de Hitler, în prezența lui Ribbentrop... Acum câteva săptămâni, Bose agita lumea pe Valea Gangelui... Avionul e o extraordinară invenție! Pe unde o fi trecut răzvrătitul?

Întâlnit ieri pe Paul Zănescu, sosit în concediu de pe front, de pe lângă Taganrog. Povestește lucruri bune, foarte bune chiar. Moralul trupelor este excelent, al trupelor noastre ca și al trupelor germane. Nemții vorbesc fără sfială de iarna viitoare de petrecut pe Volga sau la Urali, și cu toate suferințele teribilei ierni trecute, nu par deloc impresionati de asemenea perspective. Încrederea în victorie e absolută pe front. Rușii, judecați după prizonieri, se arată abătuți, nemâncați, descurajați... Ai noștri au mâncare bună și tot ce le trebuie. Populația, în dosul frontului, pașnică și mulțumită. Agenții comuniști și parașutiști lăsați să cadă zilnic, nu parvin să agite pe nimeni. Contra lor se duce de altminteri luptă de exterminare... Dar vin într-una!

Zănescu afirmă și el că campania de iarnă a nemților va rămâne în analele istoriei ca cea mai iscusită din câte se cunosc. *Cu oameni foarte puțini*, s-au ținut rușii în respect. Nici un soldat german n-a stat în tranșee; au fost toți și tot timpul cantonați. Posturi de veghe, ce se schimbau din ceas în ceas, dau alarma când inamicul încerca să atace. Dacă atacul era slab, nemții săreau și-l respingeau; dacă forțele sovietice se prezentau mai compacte, nemții se retrăgeau cu câțiva kilometri și rușii se poticneau de greutatea vremii și ale drumurilor... S-a întâmplat — chiar în Crimeea — de mai multe ori, ca frigul să fie atât de intens, încât armele *nu pocneau*; înghețase uleiul cu care erau unse! Zănescu povestește un incident petrecut în Crimeea, care a contribuit la crearea reputației soldatului român de specialist al baionetei. Pornite să oprească un atac rusesc, forțe germane și românești, ajunse la contact cu inamicul au început să tragă — dar armele lor n-au luat foc. N-au luat nici ale rușilor... Atunci au început să se înjure, de o parte și de alta și să se someze să se predea! Văzând că armele nu iau foc, un țigan a strigat din rândurile românești: „La baionetă!” Și s-au luat toți după el. Rușii s-au predat imediat, și astfel s-a creat legenda „baionetei române“!

Frigul a fost atât de îngrozitor astă iarnă, încât soldații în marș trebuiau *să-și frece încontinuu ochii, căci li se lipeau pleoapele prin îngheț*... Dar toate aceste suferințe au fost uitate, și avântul oamenilor a rămas neștirbit... Admirabili băieți, demni de toată recunoștința noastră!

Gh. Brătianu a fost ales membru al Academiei Române în locul lui Iorga... Băiat bun și bine crescut, a scris și câteva plachete istorice, onorabilă garnitură la numele său. Putea Academia să aleagă mai prost. S-a conformat încă o dată vechilor sale tradiții... Un om smerit în locul fenomenalului agitat care și-a răscumpărat toate păcatele prin moartea lui de martir...

Un comunicat ne informează că Mareșalul Antonescu a întreprins o campanie împotriva proxenetelor: Maria Cișmaș și Mița Ghiorghiu au fost trimise în lagăr, și trecute totdeodată la nemurire... Și se vor urmări și prostituatele! Probabil că acestea vor fi trimise nu în lagăr, ci la Radio!

Dl Jung, „primarele“ Vienei se plimbă prin București, vizitează instituții, depune coroane pe morminte și cărți de vizită la cei vii — dar nebăgat de nimeni în seamă... Unde sunt vremurile lui Lueger! Dar departe griva de iepure...

Aflu prin generalii noștri că planul de campanie german de iarnă se datorește exclusiv lui Hitler. Generalii germani voiau să continue ofensiva și iarna!!! Hitler s-a opus, și a conceput planul cantonamentelor și al mișcărilor elastice, înapoi și înainte... Soldații germani sunt în curent cu această inițiativă a Führerului, și legăturile lor sufletești cu „Șeful“ s-au întărit și mai mult...

Regimul acesta are toate îndrăzelile. N-a fost regim în România sub care să se fi batjocorit dreapta în așa măsură, și iată că ieri dl Ică s-a dedat în numele Guvernului, la un act de proslăvire a „Justiției“, cu totul neașteptat. Ca să-și exprime respectul față de „reprezentanții legalității“, dl Mareșal a decorat întreaga Curte de Casație, de la prim-președinte până la cel din urmă consilier — și dl Ică a remis ieri cu mare alai înalților magistrați decretul respective. Primit cu alai la intrarea Palatului de Justiție de către prim-președinții Tribunalului și Curții de Apel precum și de șefii Parchetelor acestor instanțe, dl Ică Scârbă Mică a fost introdus în cabinetul primului președinte al Curții de Casație, care, l-a condus apoi în aula cea mare a Curții, unde toți consilierii Casației cu președinții de secții în frunte, îl așteptau. Toți magistrații erau în robă și tocă pe cap. Dl Ică a stercorat o cuvântare proastă ca de obicei, dar scurtă. N-a pomenit de „popas“ nici de „catapeteasmă“ dar a găsit „fruntea de justiție a țării“... Tot discursul său a fost o banală apologie a justiției, a dreptății, a legalității și a celor ce aplică legile cu dârzenie și independență... A lămurit de asemenea că decorând întreaga Casație, Mareșalul și Guvernul au vrut să onoreze Justiția Țării în persoana celor care sunt reprezentanții ei cei mai înalți... Și a periat în special pe „neîntrecutul“ (?) prim-președinte Lupu...

Acesta a mulțumit, sobru și rece, pentru „neobișnuită” cinstire adusă Curții; a mulțumit protocolar, Majestății Sale Regelui pentru aprobarea decorărilor și d-lui Cancelar al Ordinilor pentru propunerile făcute... De unde Scârbă Mică începuse cuvântarea sa prin „Mareșalul Antonescu” — Lupu n-a pomenit numele Conducătorului decât la sfârșit, rugând pe dl președinte al Consiliului să-i transmită omagiile Înaltei Curți...

Dacă din cuvântarea lui Ică rezultă că d-sa a uitat omorurile nesfârșite, crucificările, spolierile, arestările samavolnice, torturile morale care însăilează drumul regimului Antonescu — rezultă tot atât de limpede din răceala cuvântării lui Lupu, că Justiția, adevărata Justiție a Țării Românești, nu le-a uitat!

Ică și-a pronunțat discursul în picioare — Lupu așezat în fotoliul său. S-a adoptat protocolul francez, după care, „la magistrature assise” nu se scoală niciodată de pe scaun, nici în fața Șefului Statului... Numai reprezentanții Parchetului, „la magistrature debout”, vorbesc în picioare...

S-a remarcat absența ministrului Justiției, de la această ceremonie...

Dl Ică a ajuns celebru până în Sicilia; principala foaie locală din frumoasa insulă, *Giornale di Sicilia* publică un lung și searbăd articol (bineînțeles pe gratis!) intitulat: „Italia și România în gândirea (!!!) și scrierile lui Mihai Antonescu”! Cu multă osteneală s-ar mai putea da de scrierile lui Mihai Antonescu, ieșite din accesele sale de logoree, dar ce-o fi „gândirea” d-lui Ică?

Mi se spune că Comisia pentru Controlul Averilor a încheiat ancheta privitoare la Mirto printr-o constatare de *nejustificare* pentru 85 milioane lei... Frumușel! Dar de ce numai Mirto și nu și [D. R.] Ioanițescu, de pildă? De asemenea se zice că și Mihai Popovici ar fi prins cu 50 000 dolari nejustificați, depuși la Anvers... Dar cu cele 45 milioane de franci depuși la Paris, cum a rămas? Nu s-a descoperit nimic? Eu am dat notița lui Carol al II-lea în 1932, așa cum mi-o trimisese Finaly.

Pe [Mihail] Ghelmegeanu l-a judecat Comisia Prezidențială, și l-a achitat.

Duminică 31 mai. „Der schöne Monat Mai” se duce dracului, cu seceta lui care ne-a curățat! Ducă-se! Poate că iunie să ne sosească cu o ploaie salvatoare!

Comunicatul german ieri ne vestește că marea bătălie de la Harkov s-a terminat... E o strălucită victorie, nu cea mai mare de pe frontul de răzărit cum s-a spus — și cu atât mai puțin cea mai de seamă din istorie — dar o victorie de seama celor înregistrate anul trecut și care au asigurat înaintarea forțelor germane până în inima Rusiei. Strategic, însemnătatea ei este subliniată prin faptul că a dezarticulat și prăbușit cele mai bune trupe sovietice în preajma marii ofensive germane care găsește acum în fața ei terenul oarecum netezit. În bătălia de la Harkov au fost nimicite armatele 6, 9 și 57 sovietice. Aceste armate se compuneau din 20 divizii de infanterie, 7 divizii de cavalerie și 14 brigade blindate. Până ieri, nemții au adunat 240 000 prizonieri, 1 249 care de asalt, 2 016 tunuri, 538 avioane și un imens material mărunț. Rușii au pierdut astfel, la Kerci și la Harkov 400 000 de prizonieri — cu morți și cu răniți prin urmare peste 800 000 de oameni, elita trupelor care le-au mai rămas...

La luptele de la Harkov au luat o parte însemnată și trupe române: un Corp de armată comandat de generalul [Corneliu] Dragalina. Putem fi mândri, căci Comunicatul german care pomenește numai în treacăt cooperarea unor grupuri italiene, slovace și ungare, insistă asupra contribuției Corpului de armată român *în toate fazele bătăliei*, și citează numele lui Dragalina, singurul general străin menționat alături de colonelul-general Von Kleist (comandantul armatei din acel sector al frontului Von Bock), de generalul de care blindate Paulus, de generalii de aviație Löhr și Pflugbeil. E o nepieritarea cinste pentru armatele noastre...

Rușii și englezii caută să scadă importanța victoriilor germane de la Kerci și de la Harkov prin știri neexacte. Ei pretind pe de o parte că Timošenko și-a putut salva trupele (frumoasă victorie!) pe de alta că nemții au suferit pierderi enorme și că avântul ofensivei lor a fost oprit!!!! Or din toate izvoarele *noastre* aflăm că pierderile germane, ca și cele române, au fost neînsemnate, că ale rușilor au fost enorme și că „de avântul ofensivei germane“ nu poate fi vorba, fiindcă nici o unitate din cele destinate acestei ofensive n-a luat parte la lupte — fără să mai insistăm asupra faptului că victorii ca cele repurtate la Kerci și la Harkov nu opresc un avânt, ci îl întăresc...

Se poate acum spune că tranziția de la războiul de poziții la cel de mișcare s-a săvârșit în condiții extrem de favorabile pentru Comandamentul german și putem aștepta cu deplină încredere desfășurarea campaniei anului 1942...

În Africa, luptele sunt încă în curs. Atât ne spune Comunicatul german. Cel italian adaugă că succesul e de partea Axei, dar că englezii se apără cu înverșunare, „și că presiunea italo-germană întâmpină mari rezistențe“... În câteva zile vom fi lămurii și asupra acestor lupte...

Avioane britanice au atacat din nou împrejurimile Parisului: 40 de morți, vreo 100 de răniți și 4 avioane inamice doborâte.

Hitler a ținut sâmbătă o călduroasă cuvântare, la Palatul Sporturilor din Berlin, cu prilejul jurământului a 10 000 de noi sublocotenenți... Între altele Führerul a reamintit că *tradiția armatei germane nu este de a sărbători victorii ci de a învinge dificultăți*... Mândră deviză, și pe deplin meritată!

Dansatorul Ciano a făcut un lung expozeu asupra politicii externe italiene, în fața comisiunilor Senatului, cu prilejul examinării bugetului Ministerului Afacerilor Străine. Dansatorul ginere a explicat succesele politicii italiene, de la începutul războiului și până azi, și n-a omis rectificările granițelor României, în favoarea Ungariei și a Bulgariei... Bestia s-a răzbunat împotriva noastră, fiindcă nu i-am primit vizita, și a sfârșit prin a trimite salutul său celor 3 armate care se bat (italiană, germană și japoneză), ca și cum noi românii nu ne-am bate, și nișel mai altfel ca macaronarii!

Se vede că Heydrich, zbirul de la Praga a fost totuși rănit destul de serios, căci a fost înlocuit ca Protektor-Stellvertreter, prin alt hingher al lui Himmler, Obergruppenführerul și general Oberst S.S.¹ Dalnege... O să plătească cehii scump velitatea lor de eliberare...

Pandit Nehru, naționalistul indian, poftit a doua oară în Statele Unite de Roosevelt, a refuzat din nou. Bose, cel primit în audiență de Führer, vine tocmai din Bangkok, unde se refugiasse de frica Poliției engleze care-l urmărea fiindcă propovăduise răscoala indienilor în armată... Cum, și pe unde a putut străbate Bose până în Germania, rămâne un mister — pentru cei care nu știu!

Signorino Quaranta, micul Quaranta zis și Conte di Zurlino, a fost achitat de către Tribunalul corecțional (afacerea Petcu, învinuire de

---

¹ În Corpul S.S. (Schutz-Scharren), condus de Himmler (uniformele negre), adevărată armată alături de cea adevărată, se dau aceleași grade, da pe alte baze și criterii, ca în armata adevărată. De altminteri S.S. (mai bine de 400 000 oameni) au luat parte activ de la începutul războiului, pe toate fronturile, și s-au distins pretutindeni prin ferocitatea lor.

bani escrocați pentru o intervenție). A fost achitat de orice vină (așa zice sentința) din lipsă de probe. Rămân însă o sumă de suspiciuni pe umerii onorabilului conte, care ar face mai bine să se înapoieze la Napoli... unde „canzonetta“ îl așteaptă...

Sergiu Lecca, atașatul nostru de presă la Lisabona, în treacăt prin București, mi-a adus o cutie de excelente țigări (Hoyos de Monterey!) și a venit să-mi povestească. În Portugalia viața e delicioasă: nu duc nici o lipsă. E și ceai, și cafea, și carne, și pâine, și postav, și piele, și pânză — dar nu e voie să se exporte nimic. Lisabona a ajuns un mare „clearing“ între cele două grupuri de puteri beligerante. Comunicațiile sunt facile, mai facile cu America decât cu Anglia sau cu Germania...

În Portugalia toată lumea e convinsă că până la sfârșit America și Anglia, mai ales America, vor învinge. Victoriile nemților împotriva rușilor, bucură. Chiar Statele Unite sunt încântate, căci americanii nu pot suferi pe sovietici și doresc înfrângerea lor. Ca ajutoare, nu le trimit mai nimic, sub pretext de lipsă de navlu — iar politicește, îi țin la distanță. Când Stalin a cerut făgăduiala (puțin după intrarea Rusiei în război) aliaților săi, că, în caz de victorie, se va atribui Sovietelor Varșovia, Lembergul, *Basarabia*, *Moldova*, *Constanța* și *Burgas* — Anglia a fost gata să cedeze și numai Roosevelt a oprit negocierile declarând că aceste chestiuni *se vor hotărî la pace*. Roosevelt nu vrea ca Rusia comunistă să se apropie de centrul Europei. Pentru Statele mici, Roosevelt e de părere că trebuie să fie tratate după purtarea lor în război... Năzbâtii! *Vor fi tratate după interesele celor mari, ca întotdeauna...* Noi, românii avem o foarte bună presă în America. Americanii și Roosevelt au fost bine impresionați de politețea cu care am tratat Misiunile americane și pe supușii americani la plecarea lor. Pentru o dată au fost și Antoneștii bine inspirați punându-le la dispoziție trenuri speciale și mâncare bună... Și apoi americanii nu sunt deloc supărați că ne batem cu sovieticii, se prefac numai!

Și Anglia a mai slăbit-o cu muscalii. Nu mai trimite nici la lucru mare, și caută să recupereze ce a trimis pentru înarmarea câtorva divizii de polonezi liberi, care le organizează în Caucaz. Se zice că îndată ce aceste divizii vor fi înarmate, englezii le vor transporta în Iran, spre a libera propriile lor trupe. Pe chestiunile orientale (din Europa), generalul polonez Sikorski are mare trecere la Londra. El a jucat un rol important în negocierile dintre Anglia și Soviete, și în bună parte și lui se datorește că Guvernul din Londra n-a promis celui din Moscova *Basarabia*, *Moldova* și *Constanța*...

Regele Carol al II-lea e tot lângă orașul Mexic, într-o vilă, cu dama [Elena Lupescu] și cu Urdăreanu. Situația lui politică s-a mai ameliorat, de când fostul guvernator al Bermudelor s-a înapoiat la Londra și a spus că fostul nostru rege este un om foarte inteligent, un adevărat om de Stat, și că n-ar trebui neglijat... De atunci, ex-Regele primește regulat, de 2 ori pe săptămână, vizita miniștrilor Angliei și Statelor Unite la Mexico...

[Ion] Pangal are o situație excepțională la Lisabona. E prieten intim și cu ministrul Germaniei și cu ministrul Angliei, și amândoi au cea mai perfectă încredere într-însul. E foarte bine văzut și de autoritățile por-tugheze și de membrii Guvernului până la generalul Carmona. Cu un cuvânt, Pangal *joacă rol* la Lisabona, și Lecca e de părere că ar trebui întrebuințat de Guvernul nostru, cu tot ponosul Masoneriei lui! Lecca va interveni pe lângă Guvern ca Pangal să fie numit, spre pildă, repre-zentantul Crucii Roșii (informațiile privitoare la prizonieri) sau așa ceva. Și Regele Carol îl cheamă cu insistență în America. Lecca îmi a-rată o telegramă a lui Carol (probabil că Pangal i-a dat-o în acest scop) prin care fostul Rege felicită de Paște pe prietenul nostru și afirmă că prezența sa este indispensabilă¹ pe lângă dânsul... Pangal a consultat pe ministrul Angliei, și după sfaturile acestuia a refuzat invitația...

Numai cu banii o duce prietenul Pangal prost: îl întreține Schein, și face datorii... Așa îmi închipuisem și eu... Și prietenul Mișu Deme-trescu e la Lisabona — venit de la Madrid, să facă afaceri! Bineînțeles, n-a izbutit până acum nici una!

Luni 1 iunie. Lui Dumnezeu i s-a făcut milă de noi: iunie a venit cu ploaie, de ieri seara plouă, cu întreruperi — dar a plouat binișor. O fi plouat și pe la noi? Știu că a plouat spre nord până dincolo de Brașov, căci au sosit prieteni de acolo aseară și au venit cu automobilul tot pe ploaie...

Și cum să nu devii superstițios? După cererea oamenilor de la Afumați, moaștele lui Sfântul Dumitru au fost scoase și duse ieri după amiază cu automobilul *Universului* (!!!) pe câmp. Și cum au sosit la Călțunești, a început să plouă! *Universul* a mai găsit un mijloc de reclamă demn de regretatul Cazzavilan!

---

¹ Probabil ca să intervie pe lângă Cowles și masonii lui, să-i dea drumul în Statele Unite și în Canada...

Bolșevicii au lăsat în urma lor cu prilejul succesivelor lor retrageri din anul trecut, partizani înarmați, cu misiunea să tulbure spatele frontului german. Au mai lăsat apoi și parașutiști. Toți acești „misionari” au constituit bande, destul de supărătoare ca să hotărască pe nemți să le suprimă. Ceea ce s-a făcut, în mare parte cu ajutorul trupelor ungurești care și-au găsit astfel o întrebuințare polițienească demnă de ele... Comunicatul german anunță că în aceste lupte au pierit 4 300 de bolșevici și s-au capturat 21 de tunuri, 97 de mitraliere sau aruncătoare de grenade și o mare cantitate de arme ușoare și de muniții.

Pe front, în sectoarele de la Centru și de la Nord, atacurile locale germane continuă cu succes.

Ziarele din Berlin continuă să comenteze victoria de la Harkov, și precizează că calificativul de „cea mai mare bătălie dată până acum” trebuie înțeles în sensul că a fost cea mai mare bătălie *motorizată* văzută până acum. S-au înfruntat motorizatele rusești cu cele germane și superioritatea strivitoare a celor din urmă s-a dovedit... Comunicate speciale dau lista diviziilor și brigăzilor sovietice, cu numerele lor, scoase din luptă la Harkov, fie că au fost capturate, fie că au fost distruse... Numărul purtat de unele din aceste divizii, de la 360 în sus, arată ce masă enormă de oameni au mobilizat Sovietele... Mulți, dar proști!

În Atlantic, submarinele germane au mai scufundat 22 de vase cu o deplasare de 106 800 tone. În total, în luna mai, au fost scufundate 170 vase cu o deplasare de 924 000 tone...

În schimb, englezii au bombardat masiv regiunea de nord-vest a împrejurimilor Parisului și Colonia. La Paris au fost morți mulți și răniți și mai mulți. Într-o singură comună ar fi fost dărâmate peste 200 de case...

La Colonia, se vorbea ieri seară de un atac înfăptuit cu 1 000 de avioane. Cifra pare exagerată, dar trebuie să fi fost multe, deoarece Comunicatul german dă 36 de avioane engleze doborâte. Nemții protestează împotriva acestui „atac de teroare” îndreptate împotriva populației pașnice — și mărturisesc pagube mari — mai multe biserici și spitale incendiate, bineînțeles — și morți mulți.

La Paris, Laval s-a transportat la fața dezastrului și îndrumă acțiunea de salvare. Din avioanele care au atacat, 6 au fost doborâte, unul a căzut în Sena. La Paris nu se mai bucură nimeni, cum s-a întâmplat cu prilejul primului atac britanic, și lumea, dimpotrivă lumea e consternată și indignată. Mai bine așa...

În Afrika lupta continuă, spune laconic Comunicatul german... Cel italian dă 2 000 de prizonieri englezi, 343 de care de asalt distruse sau capturate, 21 de automobile blindate, 53 de tunuri și peste 200 de

autovehicule distruse și ele. Știrile italienești trebuie întotdeauna primite cu rezerve. În câteva zile vom fi lămurii...

Japonezii și-au concentrat toate eforturile în China, unde armata lui Ciang-Kai-Shek e din ce în ce mai strânsă în clește. Vom avea probabil în curând vești mai precise și mai decisive cu privire la rezultatele obținute...

Consiliul de Patronaj și-a inaugurat activitatea rurală, începând cu județul Vlașca. A organizat primul său centru de activitate în comuna Bucșani, cu alaiul obișnuit. Până acum, în orașe, Consiliul de Patronaj s-a manifestat numai prin stoarcere de bani de la bogat și de la sărac; afară de automobilele „damelor” din comitete nu s-a văzut nimic din activitatea acestei privilegiate instituții... Poate se va vedea ceva prin sate, dar mă îndoiesc, dată fiind *calitatea* personalului întrebuințat.

Dacă regimul actual și-ar pune firmă, ar trebui să o intituleze „La trei curve și doi nebuni”... Nu o spun eu; o spunea ieri un om foarte tihnit, care în viața lui n-a înjurat pe nimeni, dar pe care abuzurile „bandei” l-au scos din sărite.

Marți 2 iunie. A mai plouat bine și azi-noapte. A plouat și la Breasta! A plouat în toată țara — afară de Râmnicu-Sărat, Brăila și estul Ialomiței... În fine! Nu va fi belșug. dar nu vom muri de foame...

Între sâmbătă seara orele 23 și duminică la amiază, Observatorul din București a înregistrat 7 cutremure, din care unul tare. N-am simțit nici unul... Epicentrul la circa 800 de kilometri.

Universitatea din Cluj, refugiată la Sibiu, a organizat mari serbări patriotice alaltăieri, duminică. În cinstea lui Andrei Șaguna, și pentru comemorarea vremurilor marelui mitropolit. În aprilie, aceeași Universitate organizase cu același avânt comemorarea lui Gh. Lazăr. Aceste inițiative sunt excelente pentru galvanizarea opiniei publice și menținerea revendicărilor noastre asupra întregului Ardeal. Măreața manifestare s-a desfășurat duminică la Sibiu și la Rășinari, unde este îngropat Șaguna. Păcat că această serbare curat românească a fost spurcată prin prezența cioclului Ică, care n-a stercorat mai puțin de cinci discursuri...

Am avut curajul să citesc 4 din ele... o nenorocire! Hotărât, e un caz patologic! E de necrezut cum idei sănătoase pot fi pângărite prin

logoreea unui caraghios care izbutește să facă dintr-o dramă sfântă o melodramă searbădă...

Totuși, de reținut o frază din primul din cele cinci discursuri: „Des-
tinul nostru stă în mâna ostașului nostru...” Adică cum, căci e vorba de
Ardeal; adică dl Mareșal nu-l mai „are în buzunar” cum se lăudase la
una din înapoierile sale de la Hitler? Gravă mărturisire...

După ce dl Ică „a scăldat năframa leagănului suferințelor noastre
(Ardealul) în lacrămile Carpaților” — sau așa ceva, a vorbit și
mitropolitul Bălan, dând la iveală o neașteptată slugărnicie față de a-
vortonul regimului... Pfui! Au mai vorbit și alții; discursurile n-au avut
mare însemnătate — impunătoare a fost însă coaliția voințelor
românești care s-a manifestat o dată mai mult, mai presus de toate
nenorocirile în care ne zbatem...

Dl Ică a mai născocit una bună: a cerut decanilor Facultăților nume-
le celor mai merituoși studenți, *ca să-i decoreze ca șefi de promoții*
(!!!) și să recompenseze astfel „munca lor pe terenul cultural” și „să
aducă un omagiu cărturarilor” (!!!) după cum a adus altul „Justiției”,
decorând în numele Guvernului, întreaga Curte de Casație! Rectorul
Hațeganu și decanii, care fusese decorați cu un moment mai înainte, s-
au uitat chiorăș unii la alții, și... au aplaudat geniala inițiativă!

Regimul acesta nu e numai un regim de proști, de nebuni și de
fățarnici, mai e și un regim de caraghioși!

Și unde vor ei să ajungă, adică la cucerirea simpatiilor maselor, tot
nu vor ajunge!

Pe frontul din Rusia, acalmie, de trei zile mici inițiative germane,
săvârșite cu succes. Atacul german la Kalinin, anunțat de englezi ca
respins de sovietici este dezmințit de nemți, care afirmă că nici ei, nici
rușii n-au mișcat în acea regiune. Acalmie — dar probabil că se
pregătește ceva căci Mareșalul Antonescu a plecat pe front, pentru 12
zile... Poate că va începe faimoasa mare ofensivă...

Englezii mărturisesc că au pierdut 44 de avioane la atacul orașu-
lui Köln, dar adaugă că aceste pierderi constituie 4% din numărul apa-
ratelor care au luat parte la luptă — ceea ce ar confirma că au fost
1 000... La Berlin se declară că o asemenea cifră e de domeniul fantezi-
ei, și că numărul avioanelor apărute asupra Köln-ului n-a trecut sută;
prin urmare jumătate din ele au fost doborâte... În tot cazul distruge-
rile au fost considerabile și nemții publică fotografii și descri-
eri ale monumentelor istorice dărâmate... Morți se zice că ar fi fost pu-
tini...

Ca represalii, numeroase escadrile germane au bombardat orașul Canterbury, rezidența Primatului Angliei. Distrugerile au fost și aici teribile, pe aceeași scară ca la Köln... Și frumoasa catedrală, fala englezilor, ar fi fost atinsă. După cum se vede, popoarele cele mai civilizate ale Europei au căzut în stare de barbarie...

După comunicatele engleze, 29 000 tineri piloți canadieni și americani sunt gata pregătiți și au început să sosească în Anglia. Cu toate ironiile presei, în Germania începe să fie neliniște față de puternicele atacuri aeriene britanice... Dacă vor începe și nemții să bată orașele din Anglia cu noile lor bombe, praf se va alege și de o țară și de alta!

În Marmarica, luptele continuă. Știrile sunt tot nelămurite. Și Comunicatul german de ieri confirmă cifrele de prizonieri și de armament distrus sau capturat, date de italieni... Totuși!

În China, japonezii refulează continuu pe chinezi... Telegramele sunt pline de nume de localități necunoscute, greu de găsit pe hartă. Rezultatele definitive nu pot întârzia.

La Paris, comuniștii au năvălit într-un mare magazin și au început să împartă marfa... Chemați în ajutor de patronul prăvăliei, mai mulți agenți de Poliție au încercat să pună ordine, dar comuniștii au tras focuri de revolver și au ucis doi agenți... Asupra unui comunist arestat s-au găsit documente foarte compromițătoare. Un mare proces în perspectivă...

Comunismul înfrânt pe frontul rusesc, ridică capul pretutindeni...

La Paris, au mai ars și marile magazine „Printemps“ (boulevard Hausmann). E o specialitate a acestor magazine, care au mai ars o dată, acum vreo 60 de ani, sau mai mult... Poate să fie și o metodă de a ieși din încurcături, căci aceste magazine n-au făcut niciodată afaceri bune...

Direcțiunea Generală a Închisorilor a fost trecută, până la demobilizarea Armatei, de la Ministerul de Justiție la Ministerul de Interne... Adică pe tot timpul războiului. E mai la locul ei la Ministerul de Interne; ar trebui lăsată acolo...

În Cehia, domnește ordine — spun nemții... Ne reamintim fraza lui Gurko: *L'ordre règne à Varsovie*“, după masacrul polonezilor în 1848, dacă nu mă înșel...

Telegramele anunță că un Mare Duce Mihail a fost ucis în nordul Iranului de bolșevici... Care Mare Duce o fi, căci fratele Împăratului Nicolae a fost dat ca ucis încă de la începutul Revoluției rusești...

Un avion Messerschmidt, nou-nouț s-a prăbușit în strada Sabinelor (lângă antrepozite) și a căzut peste două căsuțe. Avionul și casele au luat foc. Pilotul și mecanicul avionului au fost uciși pe loc. Nu se cunoaște cauza accidentului. Unii spun că a fost un defect la motor — alții, că aviatorul a vrut să facă o acrobație deasupra casei iubitei lui și că a dat în nas... În tot cazul, nenorocită întâmplare...

Se zice că era cât pe aci să declarăm război Bulgariei... Un tanc petrolifer, „Sulina“ trimis spre Bosfor, a fost torpilat de un submarin sovietic, în apele bulgărești, deși însoțit de un aviz bulgar. Bulgarul a ordonat vasului „Sulina“ să înainteze cât se poate de încet, astfel încât atacul a fost înlesnit... S-a bănuir o complicitate comunistă, și a urmat o notă de protest românească destul de violentă...

Asemenea complicități între bulgari și ruși nu sunt excluse. Tocmai acum s-a terminat la Sofia un proces senzațional prin condamnarea la moarte a generalului Zaimov, fost inspector general al Artileriei, învinovățit că a predat Sovietelor planurile fortificațiilor de la Varna... E drept că în cursul procesului s-a dovedit că generalul Zaimov a luat paralele de la ruși... Odată cu generalul au mai fost condamnați o serie de complici... Afacere urâtă și asta, și care pune în lumină legăturile comunismului care nu cunoaște granițe...

Miercuri 3 iunie. A plouat bine, bine de tot și la Breasta. A plouat ieri toată ziua și noaptea precedentă. Ne-a scăpat Dumnezeu de foame-te și de sărăcie, căci a plouat pe aproape tot întinsul țării. Ultimele 3 zile au ridicat cu câteva miliarde de lei bilanțurile noastre pe anul 1942...

Pe frontul oriental pauză. Dar se vede că ne-a fost scris să nu ne bucurăm de victoriile zdrobitoare de la Kerci și Harkov: toată lumea e deprimată de veștile formidabilelor atacuri aeriene inaugurate de englezi împotriva marilor centre din Germania Occidentală. Ne întrebăm cu toții dacă nu cumva Germania se va poticni tocmai în pragul izbân-dei împotriva Rusiei... În cercurile nemțești din București am putut

constatat ieri mare îngrijorare. Profeția lui Cripps de acum doi ani¹, că „Anglia va copleși Germania prin valuri nesfârșite de avioane” — pare că s-a realizat. După ce Colonia a fost pe jumătate dărâmată printr-un atac a o mie de avioane, în noaptea de sâmbătă spre duminică, un alt atac, tot cu 1 000 de avioane (comunicatele engleze dau cifra exactă de 1 039 avioane) s-a desfășurat asupra orașului Essen. Comunicatele germane sunt foarte laconice și se mărginesc a sublinia că 59 avioane britanice au fost doborâte... Dar copilăreasca stăruință pe care aceleași comunicate o pun în însumarea tuturor avioanelor britanice doborâte în ultimele opt zile pe toate fronturile, și importanța ce se dă cifrei de 585 unități distruse — dovedesc îngrijorarea ce se ascunde sub aparența indiferenței pe care comunicările oficiale o afectează. Ce sunt însă 585 de avioane pe lângă cele 20 000 pe care *Radio Londra* le anunță că sunt gata să pornească și că sunt destinate numai Germaniei...

Natural că nici nemții nu se lasă. După ce au bombardat Canterbury ca represalii pentru Colonia, au mai atacat o a doua oară același Canterbury (unde mai rămăsese de doborât!) și au dărâmat orașul Ipswich² ca represalii pentru Essen... Despre pagubele de la Essen nu se dau amănunte, dar trebuie să fie enorme. Nemții au instalat pe cât au putut uzinele lor *pe sub pământ*, dar enormele ateliere de la Essen n-au putut fi mutate toate, probabil, așa încât englezii au mai găsit acolo ce arde și ce distruge.

Nu știm încă nimic despre modul cum se efectuează aceste atacuri masive, dar e aproape sigur că o mie de avioane nu pot ataca deodată, s-ar încurca între ele. E probabil că vin câte o sută, să zicem, în valuri succesive, toată noaptea. Din fiecare sută, ar fi vreo 20-30 avioane de bombardament *încadrate* de 70-80 avioane de vânătoare; oricâte avioane din acestea ar fi doborâte 10-15 avioane de bombardament tot trec și ajung la țintă. Și chiar dacă un val întreg ar fi doborât (ceea ce nu e posibil), mai vin după el altele — *asa încât un număr însemnat de avioane de bombardament nu poate fi împiedicat să-și atingă obiectivul...*

Rezultatul: distrugerea barbară a celor mai civilizate orașe, de o parte și de alta... E îngrozitor...

Germanii posedă mult mai puține avioane, acum, ca englezii în lupta dintre ei, fiindcă sunt siliți să mobilizeze cele mai multe aparate pe frontul rusesc; dat fiind însă că drumul ce au de făcut e mult mai scurt (de pe coasta Franței) avioanele lor pot lua mult mai multe bombe

¹ La trecerea sa prin București.

² Capitala comitatului Suffolk, cu aproape 100 000 locuitori.

fiecare decât cele englezești. Specialiștii pretind că un avion german corespunde ca eficacitate de atac la zece avioane britanice. Pe de altă parte Anglia e mai ușor de bombardat ca Germania, orașele ei fiind mai strânse pe o suprafață mult mai mică. Așa încât, singura noastră nădejde e că represaliile germane vor pune pe englezi pe gânduri și-i vor face să renunțe la distrugerile sistematice și teroriste ale orașelor germane... Altfel, zile grele se pregătesc pentru nemți!

De pe frontul din Libia, știri tot nelămurite. Nemții pretind că au încercuit un grup britanic, la sud de Tobruk, că au făcut 3 000 de prizonieri noi și au luat sau au distrus 70 de tancuri și 50 de tunuri. În total, de când a început ofensiva, englezii ar fi pierdut 451 de tancuri... Dar englezii afirmă și ei că au distrus tot atâtea tancuri, că au luat tot atâția prizonieri. De ambele părți se neagă, în plus, afirmările adversarului... Un amiral de escadră englez a căzut cu un aeroplan și a fost făcut prizonier; dar și nemții au pierdut pe comandantul carelor de asalt, generalul Gruewell, al doilea general în rang în armata germană din Libia, după Rommel... *Radio Londra* povestește că adus la Cairo (căci căzuse prizonier nu mort) generalul Gruewell a întrebat unde este hotelul Semiramis. „De ce?” au întâmpinat ofițeri englezi. „Fiindcă acolo trebuia să fie instalat comandamentul meu la 1 iunie...” Englezii fac mare haz de acest răspuns al generalului dezamăgit... Se zice că asupra lui Gruewell ar fi fost găsite documente importante și că britanicii le-au folosit. Se zice... dar se zice atâtea!

Aflu că cu prilejul trecerii sale prin București, ambasadorul japonez Oshima (de la Berlin) a informat *confidențial* (!?) Guvernul nostru că Japonia va declara război Rusiei îndată ce va termina cu operațiunile militare din sud, *sau cel puțin cu partea esențială a lor...*

De ar termina mai iute! Confidența lui Oshima mi-a fost destăinuită de Ottulescu, om serios.

În Franța, agitația comunistă nu se lasă. În câteva zile, atentat împotriva unor ofițeri nemți, irupție într-o prăvălie centrală, ucidere a doi agenți de Poliție — și ieri asasinarea lui Albert Clément, directorul foii *Cri du Peuple*, organul Partidului Popular de sub șefia lui Doriot. Clément a fost ucis ziua în amiaza mare, pe stradă, de către un biciclist care a dispărut după ce a comis fapta. A fost rănită și d-na Clément. S-

a putut însemna numărul bicicletei... Înfrânți pe frontul rusesc, comuniștii devin tot mai îndrăzneți în țările de propagandă...

Mareșalul Mannerheim împlinește mâine 75 de ani. Cei mulți înainte!

Am ajuns și noi în rândul oamenilor cu vază. Ziarul berlinez *Der Angriff* publică un articol plin de laude la adresa generalului Dragalina „care s-a distins în bătălia de la Harkov, în fruntea gloriosului său Corp“. Sunt chiar cuvintele ziarului german... La Roma, Regele-Împărat a vizitat expoziția anuală a Școlii Române, unde a fost primit de Lambrino, directorul, și de Grigorcea, ministrul... Cât s-au schimbat lucrurile într-un veac — și ne mai plângem!

Germania a semnat o convenție economică cu Turcia, și totodată i-a acordat un credit de 101 milioane mărci pentru a comanda armament, *imediat livrabil*. Această sumă reprezintă 25% din disponibilitățile bugetului turcesc pentru investiții militare... faptul că Germania dă armament Turciei *pentru apărarea sa*, e de importanță politică covârșitoare și dovedește cât a evoluat politica Guvernului de la Ankara. Negocierile lui Papen au durat un an de zile, dar le-a dus bine, și a ajuns la un rezultat. Turcia a fost pierdută pentru Anglia în ziua în care Londra a dat mâna cu Moscova... Turcii au o convenție cu englezii pe baza căreia sunt obligați să le dea *cromul* extras din minele Anatoliei. Această convenție expiră în 1943; *de la anul înainte turcii vor da nemților tot cromul lor...* Și mai semnificativ!

Încă una de necrezut: Puiu Dumitrescu, faimosul Puiu Dumitrescu al Regelui Carol al II-lea, a fost numit atașat de presă la Paris!!! Numit de Guvernul Antonescu! Poate fiindcă de doi ani Puiu Dumitrescu înjură cât poate pe fostul său stăpân și-l amenință cu palme? Dar ce morală e asta?

Atașat de presă — iar Pamfil Șeicaru, i-a mai dat și însărcinarea de corespondent al *Curentului*! În țara lui Hübsch, toate sunt posibile!

Se zice că în armata rusească tifosul face ravagii mari. O spune și medicul Diviziei 337 sovietice, căzut prizonier la Harkov, în mâinile

nemților. E foarte posibil, dată fiind hrana sau mai bine zis lipsa de hrană, în rândurile bolșevicilor! De i-ar putea curăți Dumnezeu pe toți!

Joi 4 iunie. Alaltăieri și ieri a căzut grindină prin foarte multe locuri. La sud-vest de București pe o linie ce merge de la Argeș spre Alexandria, a fost prăpăd. La Brânceni în Teleorman (linia Alexandria–Zimnicea), au căzut adevărate blocuri de gheață. Administratorul lui Vârvoreanu a cântărit unul de 300 grame... Noroc că n-a căzut pe holde, ci în mijlocul satului, pe șosea. Au fost totuși câțiva răniți...

Radio Moscova difuzează că un tren militar român a fost lovit în Ucraina de bombele unui avion sovietic și că ar fi fost 300 ofițeri și soldați uciși. Dar cum i-au numărat din zbor? La noi nu se spune nimic — dar tăcerea autorităților noastre nu înseamnă că n-a fost nimic, dimpotrivă...

În același ordin de știri tendențioase, *Radio Londra* anunță că bombardamentul de la Köln a pricinuit 20 000 morți! Nemții dau în schimb cifra de 200... Probabil că ambele cifre sunt inexacte.

Pe frontul rusesc, toate prevestec iminenta începere a ofensivei germane. Pentru moment, pe sectoarele frontului de la nord de Harkov, operațiuni locale. Inițiativa și succesul, pretutindeni de partea nemților. Pe întreg frontul, rușii au pierdut de la 21 mai la 1 iunie — 610 avioane față de 53 avioane germane căzute.

În Africa, luptele continuă, tot nelămurite. Pare că germano-italienii au inițiativa, și că britanicii sunt pe defensivă. Nemții recunosc că luptele, duse aproape exclusiv de forțe blindate și de avioane, sunt grele. De o parte și de alta, materialul e din cel mai perfecționat, și adversarii își recunosc reciproc meritele tancurilor și avioanelor lor. Peste câteva zile se va lămuri situația și pe frontul din Libia; la Berlin sunt plini de nădejde.

Japonezii au ocupat toate insulele arhipelagului Solomon, și mai la sud-est de ele insula Tulagi, o importantă bază navală nord-americană. Ocupația acestor insule dovedește și ea, că după bătălia din Marea Coralilor, japonezii au rămas stăpâni pe situație. Acum forțele japoneze domină apele, toate, ce împresură Australia...

Statele Unite, care respinseseră de sus declarația noastră de război — ne declară acum ele război. Roosevelt a adresat Congresului un mesaj prin care cere recunoașterea stării de război între Statele Unite

pe de o parte și România, Ungaria și *Bulgaria* pe de alta. De ce Bulgaria, țară neutră care nu e în război cu nimeni, nici n-a trimis trupe sau ajutoare pe nici un front? Probabil, că în crasa lor ignoranță, americanii au confundat Bulgaria cu Slovacia!

Din Statele Unite ne vin știri interesante cu privire la războiul naval. Ziarul *New York Herald Tribune* recunoaște în editorialul său că Statele Unite au pierdut bătălia Atlanticului. Revista *Fortune* precizează că ritmul scufundărilor germane a întrecut cele mai pesimiste socoteli americane — iar amiralul Land, delegatul general pentru construcții navale în Statele Unite, a declarat într-un interviu recent că construcțiile de vase noi, în șantierele americane, sunt cu 30% în urma programului stabilit. Această inferioritate a realizărilor față de prevederi se datorește lipsei de lucrători calificați, lipsei de materii prime (datorită în mare parte tocmai scufundărilor masive germane), lipsei de coordonare între eforturile diferitelor categorii de șantiere și în sfârșit întârzierii de livrare a uzinelor de mașinărie și motoare. Amiralul Land mai afirmă că decalajul între program și realizări, în materie de construcții navale, *va crește mereu*. De aceeași părere e și amiralul Vichery, un alt expert în construcții navale — și senatorul Mead, care, printr-o cuvântare ținută în Senat se arată și mai descurajat ca cei doi amirali specialiști...

Știri ca acestea sunt pentru noi o îmbărbătare...

Procesul din Ankara (atentatul Papen) a ajuns la pledoarii...

Cincisprezece reprezentanți ai principalelor ziare din Italia sosesc azi în București. Vin să încerce puțină „fraternitate“... Le va fi greu să șteargă efectul declarațiilor zilnice filo-maghiare pe care politicienii italieni le fac... Și mai e și chestiunea Arbitrajului de la Viena...

Totuși, ziarele — din ordin — publică azi dimineață articole diti-rambice la adresa macaronarilor!

Max Aushnit a fost pus ieri în libertate, deși revizuirea procesului său e încă în curs. Un act de dreptate. Eliberarea, sub cauțiune, s-a justificat prin faptul că Aushnit a făcut deja 2 ani închisoare, adică o treime din osândă...

Am avut astăzi o imorală satisfacție morală. Victor Alboteanu, gazetarul lui Titeanu (și șeful său de cabinet pe când era subsecretar de Stat la Propagandă) — Alboteanu care m-a înjurat trivial în gazetele șefului său (din ordinul lui Mitiță Constantinescu transmis prin li-cheaua de Titeanu) a venit azi dimineață să mă roage să intervin pe lângă Orghidan să-i dea o slujbă la „Titan“... Alboteanu, lașat de Titeanu, a făcut și 14 luni de pușcărie pentru falsificare de acte la Propagandă, falsificare comisă în complicitate cu zisul Titeanu, al cărui proces nu s-a terminat. Scârboasă mai e și omenirea noastră! Alboteanu mi-a făcut impresia unui nenorocit și i-am promis concursul meu... În viață, am diprețuit totdeauna răzbunările, fiindcă insultele și calomniile mi-au fost indiferente!

În Cehia pare că s-au petrecut lucruri serioase, pe care bineînțeles nu le cunoaștem. Berlinul pretinde că o adevărată mișcare revoluționară a fost pusă la cale de cehii expatriați... Berlinul mai pretinde, că acum toate lucrurile s-au liniștit la Praga, și în toată Boemia și Moravia. *Cum* s-au liniștit, își dă seama oricine!

Dl Pogovlanic comunică din Zagreb că s-a împăcat cu o bună parte din croații răzvrățiți ce luptau în bande — și că oamenii s-au înapoiat la casele lor, liniștiți, după ce au semnat un act de supunere față de noul regim... Ar fi bine să fie așa, să se mai liniștească și acea parta a Europei în plină fierbere de mai bine de un an...

În Anglia, grevele minerilor nu s-au potolit încă... Cu atât mai bine!

Dl Ică Scârbă Mică a fost cu alai la Batalionul de Gardă a Conducătorului, ca să distribuie decorații ofițerilor și soldaților. Cu acest prilej a ținut 3 discursuri din care am citit începutul celui dintâi și am avut norocul să cad asupra următoarei perle:

„O unitate de gardă este în principiu o unitate de strajă!“ Taci moi!

Vineri 5 iunie. În așteptarea ofensivei germane de pe frontul rusesc, focarele de luptă mai intensă, pe pământ, sunt în afară de Europa, în China și în Libia. În aer, duelul continuă, teribil, în apusul Europei, între Anglia și Germania.

Telegramele de ieri seară și de azi dimineată ne aduc știri de noi atacuri masive aeriene asupra văii Ruhrului și a regiunii Bremen. Englezii ar fi venit de astă dată cu 300 de avioane, numai. Deși mărturisite, pierderile de oameni și pagubele în material trebuie să fie mari... La rândul lor, nemții au atacat cu forțe compacte regiunea de sud a Angliei, și pretind că au distrus Baza Navală Poole...

Și englezii și germanii, luptă acum în aer cu aparate noi. Germanii au lansat tipurile „Focke-Wulf 190“ și „Messerschmidt 109“, de vânătoare, caracterizate printr-o mare viteză, cu mult superioară celor mai rezezi avioane britanice. Englezii au pus în linie tipul „Allround Aeroplane“, avion de vânătoare mai puțin repede ca tipurile germane precizate dar de o extraordinară suplețe de manevră, recunoscută și de germani. Aceștia pretind totuși că noile lor avioane sunt superioare celor engleze, viteza lor enormă permițându-le inițiativa luptelor și dându-le posibilitatea să scape în cazul când ar fi covârșite în luptă de forțe superioare. Și ca dovadă de superioritatea lor, nemții dau următoarele cifre: de la 21 mai la 1 iunie au doborât 318 avioane britanice și n-au pierdut decât 51.

În China japonezii au concentrat toate forțele lor împotriva lui Ciang-Kai-Shek, care, nemaiputând fi ravitaliat nici de englezi, nici de americani, nici de ruși se găsește într-o situație din ce în ce mai critică. Japonezii înaintează concentric, spre Ciung-King, de la sud, de la est și de la nord. În anii care au precedat războiul actual, japonezii au cucerit toată partea de nord a Chinei până la o linie ce trece mai la sud de Hanken și de Shanghai. Acest vast teritoriu, în suprafață de 1 300 000 kilometri pătrați cu o populație de circa 190 de milioane de suflete, n-a fost anexat nici Japoniei, nici Manciuko-ului — ci organizat într-un Stat independent, cu un Guvern chinezesc la Nanking, Guvern cu care Japonia a încheiat o convenție politică, economică și militară. De fapt, acest Stat chinezesc independent este sub protectoratul japonez.

China de Sud și de Est, rămasă în afară de influența japoneză nu constituie un Stat unitar, ci se află descompusă în mai multe „stăpâniri“ anarhice, ce se dușmănesc între ele și printre care s-a ridicat, organizată, numai China lui Ciang-Kai-Shek. Japonezii nu se gândesc să cucerească această Chină haotică, imensitate de 5 700 000 kilometri pătrați cu peste 300 milioane de suflete — ci numai să pună puțină ordine între generalii ce se războiesc și să-și deschidă un câmp de activitate economică... Greu va fi să răpună pe Ciang-Kai-Shek; cu ceilalți va sfârși repede...

În Libia luptele continuă... Comunicatele germane, și până la un punct și cele italiene, sunt sobre. De o parte și de alta a frontului se pre-

tind succese: ieri, axiștii au anunțat distrugerea a două brigade britanice și capturări de material și de oameni, însemnate...

Am comis o nedreptate față de Statele Unite, acuzându-le ieri de ignoranță, fiindcă au delarat război Bulgariei, *putere neutră ce nu se află în război cu nimeni*, și socotind că au confundat Bulgaria cu Slovacia. Ignorant am fost eu, sau mai exact uituc. Căci Bulgaria, semnatară a Pactului Tripartit, a declarat, ea, război Statelor Unite, în decembrie trecut... Am pierdut din vedere acest gest fără consecințe, și nu mi-am dat seamă că Bulgaria, care n-a tras un foc de pușcă — e totuși în război cu Statele Unite de șase luni!!! Trăim vremuri bemaipomenite, în care tragicul se împletește cu comicul...

Fac amendă onorabilă d-lui Roosevelt!

Heydrich a murit de pe urma rănilor sale... În Germania nu se face poporul ceh responsabil de acest asasinat, pus în întregime în sarcina englezilor și a lui Beneș. E mai politic așa... Nenorocitul de Hacha a trimis lui Hitler o telegramă de condoleanțe care va rămâne ca o pată în istoria poporului ceh... Are și slugărnicia o limită, dincolo de care nici cei mai păcătoși n-au trecut până acum.

Heydrich a fost un zbîr de o îngrozitoare ferocitate. Așa e și succesorul său... O va păți și el.

Ciudată compensație: cam în același timp cu Heydrich, a căzut în Egipt sub gloanțele naționaliștilor zbîrul englez Monckton „șeful propagandei britanice” în Orientul Apropiat. Îndeletnicirile polițienești au devenit periculoase — indiferent de stăpânii în slujba cărora se lucrează...

Cu prilejul aniversării lui Mannerheim (75 de ani) Hitler însoțit de mareșalul Keitel a făcut o vizită la Marele Cartier finlandez. Cu acest prilej, Mareșalul Mannerheim a fost decorat cu Marea Cruce de Aur a „Vulturului German”. Antonescu, care n-a primit încă vizita Führerului, trebuie să crape de necaz. E drept că n-are încă 75 de ani, și nu e nici baron!

Dl rector [Horia] Hulubei a ținut o conferință la Zürich. Universitatea locală l-a primit cu mari onoruri și i-a dat un banchet. Ne afirmăm

pe toate terenurile. Am început, acum 50 de ani cu exportul damelor, și terminăm cu al profesorilor... Era mai bine acum 50 de ani!

Madagascarul francez rezistă încă englezilor. Cele mai multe porturi și cea mai mare întindere a insulei sunt apărate încă de trupele franțuzești și indigene, cu îndârjire. Pare că francezii au putut trimite ceva aviație în ajutorul coloniei lor...

Peste matrapazlăcurile de la Banca Națională s-a întins mușama... Ca să scape pe Teodorescu și pe Romniceanu, stăpânirea a renunțat la darea lui Cantuniari în judecată și s-a mulțumit cu demisia lui... I s-au dat și parale ca să tacă! Se zice că vor demisiona peste câtva timp și ceilalți doi pungași... M-ar mira! Vom vedea...

Regimul e în plină anarhie, și toată lumea a scârbită de Antonești. La Telefoane nu mai merge nimic, și Mareș, întâlnit ieri, îmi spunea că vrea să plece din fruntea Consiliului de Administrație, căci toată lumea își face de cap. În fiecare zi i se numește o comisie, și se încurcă în ele. La Primăria Bucureștiului, generalul Florescu a mărturisit și el că vrea să-și dea demisia: aproape zilnic mareșalul Antonescu îl cheamă, urlă la el și îi dă ordine alandala. Bușilă ne povestea că nimic nu se mai poate lucra în Consiliul de Miniștri, unde dosarele stau grămadă: în fiecare ședință, care ține 4 ceasuri, Ică vorbește 2 și 1/2 și nu mai rămâne timp pentru afacerile cele mai urgente... Dacă și Bușilă s-a revoltat, trebuie să fie lată rău! În învățământ, noua lege a învățământului superior a încurcat toată lumea; în administrație nu mai știe nimeni încotro să o apuce — în armată, nemulțumiri mari, mari de tot... Antoneștii au ajuns odioși lumii întregi! Până și nemților...

Sâmbătă 6 iunie. Ziarele noastre de azi dimineată reproduc în prima pagină ordinele de zi date de mareșalul von Bock și de generalul Manstein după bătălia de la Kerci. Ele sunt foarte măgulitoare pentru armata română, pusă — mai ales de Manstein — aproape pe picior de egalitate cu armata germană. Până în războiul acesta, românii n-au dus decât grele și mizerabile războaie locale, pentru apărarea pământului și sărăciei noastre, căci excursia de la Plevna nu poate fi socotită ca o adevărată expediție peste graniță — iată-ne acum așezați și noi în rândurile nașilor mari care poartă războiul la alții... Să nu se aplece!

Japonezii au atacat Diego-Suarez cu submarine. Atacul este îndrăzneț și constituie o strălucită faptă de arme. Japonezii pretind că au avariat grav marele cuirasat „Queen Elisabeth“ și încă crucișător care s-ar fi și scufundat. Englezii afirmă însă că nici un vas de-al lor n-a fost atins, și că au distrus 3 submarine japoneze...

Radio Londra ne mai informează că Comandamentul britanic n-are intenția să cucerească întreaga insulă Madagascar pe care o lasă francezilor, mulțumindu-se cu teritoriile din jurul lui Diego-Suarez, căci numai acest port este necesar flotei ca bază navală... O explicație elegantă față de dârza rezistență franceză — dar totodată o mărturisire de slăbiciune!

În vest, britanicii s-au mulțumit, pe lângă o ridicolă încercare de debarcare la sud de Bologne, cu bombardamente nu prea intense a mai multor puncte și orașe pe coasta franceză. Între altele, au fost bombardate uzinele de la Etaples, care fabrică pânză pentru parașute... Englezii au adoptat acum, *pentru Franța*, o metodă de atacuri aeriene destul de dibace. Previn dinainte muncitorii unei întregi regiuni, sfătuindu-i să iasă din fabrici, fiindcă trimite aeroplan... Ei speră să saboteze astfel producția uzinelor ce lucrează pentru armata germană, și să tulbure acordurile dintre Franța și Germania...

În Franța agitația comunistă tot nu se lasă. De astă dată se semnalează un atentat la Rennes, unde o violentă explozie a avut loc în cazarma Legiunii Voluntarilor ce se pregătește să pornească împotriva bolșevicilor. N-a fost omorât nimeni, dar s-au săvârșit pagube mari la clădiri.

În Cehia, se restabilește încet-încet liniștea spiritelor, după emoția pricinuită prin asasinarea lui Heydrich. Cehii se temuseră de represalii sângeroase, dar nemții au avut inteligența să nu pună atentatul în seama poporului și să-l declare opera englezilor și a refugiaților de la Londra... Pentru a întări această versiune, ziarele berlineze afirmă că s-au găsit arme englezești aruncate pe terenul atentatului, arme aduse de parașutiști britanici. O fi, dar în tot cazul parașutiștii britanici au găsit cui să le remită...

Succesorul lui Heydrich, un polițist și mai și, dă un serios avertisment cehilor sfătuindu-i să nu saboteze colaborarea lor economică cu Germania, *căci altfel se vor lua măsurile necesare*... Am impresia că Hacha va mai avea prilejul să dea telegrame de condoleanțe lui Hitler!

Bucureștiul râde de ieri, și toată lumea e încântată: Mareșalul Antonescu a dat peste bot domnului Ică! Pare că Mareșalul n-a știut nimic despre „încadrarea“ infanteristului asimilat Mihai Antonescu în Regimentul de Gardă Călare, și că tot tâmbălăul, cu discursuri, cu raport, cu troiță, cu Tănase, și cu muzică deunăzi — nu ajunsese la urechile lui. Acum două zile lucrând cu generalul Tătăranu a aflat ce se întâmplase și s-a infuriat... A chemat imediat pe Ică, și l-a luat la trei: „Cum ai îndrăznit să faci așa ceva fără să mă întrebi?“ Ică s-a încurcat într-o explicație, pe care Mareșalul a tăiat-o spunând lui Tătăranu: „În 24 de ore să fie mutat *domnul* la loc, în regimentul 6 Mihai Viteazul, în care fusese încadrat!...“ Și s-a făcut! Se zice că nici Statul Major, nici Ministerul de Război n-au știut nimic despre „cavalerizarea“ lui Ică; că totul a fost făcut de Scârbă Mică în complicitate cu colonelul Elefterescu... Tătăranu a raportat Mareșalului numai deplorabilul efect al celor întâmplare asupra ofițerimii... Căci printre ofițeri — și Ică și Elefterescu sunt detestați!

Ce e mai trist e că eroul acestei farse este azi dictatorul României!!!!...

Grozavă justiție mai avem și noi: abia ieri s-au încheiat actele de dare în judecată împotriva lui Ilie Stângă și a complicelui său Traian Sereș, foștii legionari de tristă amintire învinuiți că au pătruns ilegal la avocatul Leopold Fieldermann și la inginerul Leon Fieldermann și că le-au șterpelit obiecte de valoare și de artă... Au trebuit aproape doi ani onorabililor magistrați ca să încheie actele...

Amicul Bușilescu nu s-a lăsat mai jos ca alții: a convocat și el presa și a făcut reprezentanților ei un lung și amănunțit „expozeu“ cu privire la călătoria sa „epocală“ în Bulgaria, contribuind astfel la cimentarea bunelor raporturi între praz și mămăligă...

Avioane japoneze au bombardat Dutch Harbour, baza navală americană în Alaska. Presa germană și italiană face mare caz de acest bombardament efectuat cu succes, la o distanță de peste 3 000 kilometri. Japonezii n-au întâmpinat mare rezistență din partea americanilor.

Primul atac a fost urmat de alte două.

Escadrile japoneze, și vase submarine au atacat și punctul american de sprijin din insula Midway, în mijlocul Pacificului...

Alphonse de Chateaubriant publică în ziarul său *La Gerbe* testamentul politic al cardinalului Baudrillart. E scurt, dar precis:

„Mă voi înfățișa în fața lui Dumnezeu. În acest ceas nu trebuie să uit că El este Adevărul și că, dacă m-aș împotrivi adevărului cu vreun cuvânt mi-aș întina sufletul. Vorbesc de aceea în deplina cunoștință a răsunetului cuvintelor mele, cu sufletul deschis și fără socoteli ome-nești. Declar că în acest ceas, mai mult decât niciodată recunosc limpede că singurul drum pentru mântuirea Franței este legătura într-o totală și neșărmurită înțelegere cu Germania, cu Marea Germanie Europeană de mâine. Franța, și aceasta este ultima asigurare pe care o dau, va fi numai atunci ferită de moarte, dacă-și va lega soarta de Germania.“

Ultimele cuvinte ale ilustrului cardinal au făcut mare impresie în Franța — și chiar în Germania...

Duminică 7 iunie. Dejunat ieri, și petrecut după amiaza la Snagov, la doctorul Costinescu. Snagovul e un colț de rai, la porțile Bucureștilor. Cum e natural în colț de rai, femeile se plimbă pe lac și pe marginile lacului, goale sau aproape goale. Pe plaja unei vile vecine de-a lui Costinescu, se lăfăiau, se scăldau, țipau d-nele M.V., B., N., P. — patru din cele mai cotate frumuseți ale Bucureștiului — și drept frumuseți le-am ținut și eu până ieri... Dar ce-am văzut ieri m-a îngrozit! Doamne Sfinte, ce picioare, ce glezne, ce coapse, ce falduri sub crupă — o scârbă! E ciudat că femeile n-au rușine să-și arate infirmitățile...

După ordinele de zi germane publicate ieri au apărut azi-dimineață și ale lui Antonescu, din 4 iunie, adresate și ele trupelor române de la Harkov și de la Kerci. Probabil că n-au fost redactate de dl Ică, căci sunt sobre și cum trebuie...

Pe toate fronturile relativă acalmie. Mai agitat e frontul din Libia, unde cu toată tropicala căldură care trebuie să domnească, ostilitățile s-au îndârjit. Englezii au anunțat pornirea unei ofensive menite să dea peste cap pe nemți și pe italieni — dar nemții și italienii au oprit-o. Cel puțin așa pretind ei...

Pe frontul rusesc, mici lupte locale, rectificări de poziții și bombardament intens la Sevastopol, care a ajuns un fel de Maltă a Mării Negre. Când și unde va începe ofensiva cea mare germană, nu se știe...

Japonezii strâng pe chinezi și submarinele lor; după isprava de la Diego-Suarez¹, au mai pătruns în port și la Sidney, unde au torpilat vase mai mici. După atacul de la Dutch Harbour în Alaska, americanii au declarat toată coasta de vest a continentului lor în stare de alarmă, căci japonezii au submarine mici cu care pot străbate Pacificul — dus și întors — în largul său cel mai mare, fără puncte de sprijin sau de ravitaliere...

Nemții au mai scufundat în Marea Caraibelor la est de Antile și de-a lungul coastei atlantice a Statelor Unite, 19 vase cu o deplasare de 108 000 tone.

Amiralitatea americană ar fi anunțat că o mare bătălie navală e în curs, în Oceanul Pacific, unde o escadră puternică americană s-a întâlnit cu una japoneză. *Agenția D.N.B.* care dă știrea, adaugă că informațiile sunt încă confuze și că altele mai lămurite trebuiesc așteptate...

Englezii au anunțat la Radio că regimente slovace trimise pe front s-ar fi răzvrătit înainte de a pleca. De la Bratislava se dă cea mai categorică dezmințire acestei știri și se afirmă că trupele slovace au pornit și pornesc cu însuflețire împotriva bolșevicilor...

Italianii au creat un nou ordin, ordinul „Vulturul Roman“ destinat străinilor, ca să-i răsplătească pentru serviciile aduse Italiei. Ordinul este destinat civililor și militarilor din țările aliate. O decorație mai lipsea Italiei, căci încolo le avea pe toate...

Raporturile între Franța și Statele Unite au rămas neschimbate; negocierile relative la Martinica nu s-au terminat încă...

Numărul lucrătorilor francezi trimiși în fabricile germane va fi probabil sporit. Deocamdată sunt 160 000 de lucrători calificați care lucrează în diferite uzine nemțești.

Din ordinul Führerului, Regimentul de Infanterie S.S. nr.6 va purta numele lui Reinhard Heydrich... Președintele Hacha a făcut o vizită de condoleanțe noului Protector, om fără altă vază decât cea pe care i-a dat-o isprăvile sale polițienești... De nici o umilință nu sunt scutiți cehii...

¹ Unde cu toate dezmințirile engleze, pare că un cuirasat de clasa „Queen Elisabeth“ a fost totuși scufundat...

Colonelul Petrini a intentat un proces javei de [Toma] Petrescu fiindcă i-a trecut în lista masonilor, fără să fie, fapt pentru care, deși e decorat cu Mihai Viteazul, i s-a luat comanda regimentului. Petrini a fost găsit semnat pe „menu-ul“ unui banchet masonic dat în cinstea lui Trancu-Iași, banchet la care fusese invitat nu ca mason, ci ca prieten personal al zisului Trancu. În cursul procesului, martorul dr. Trifu (un antimason înfocat) a produs foaia de jurământ masonic a d-lui Titu Dragoș, ministru în actualul Guvern, deși Mareșalul Antonescu a declarat că se împușcă dacă i se va dovedi că unul din miniștrii săi a fost mason!!! Caraghiosii!

Colonelul Dumitrescu (sau așa ceva) președintele unui tribunal militar din București a luat 50 000 lei mită ca să puie în libertate pe fotografu Buzdugan, inculpat pentru nu mai știu ce. Denunțat de avocatul lui Buzdugan, colonelul a fost prins asupra faptului, la „Leul și câmatul“ în momentul în care încasa banii... A fost imediat arestat. Om fără noroc, căci alții și altele iau sute de mii și milioane, și nu-i mai tulbură nimeni...

Circulă cu insistență zvonuri de mare tensiune între Mareșalul Antonescu și nemți. Zvonurile, la București, trebuiesc luate cu mare rezervă. Și apoi formula „nemți“ e cam vagă. Care nemți? Cu gheșeftarii veniți în România după afaceri, pare că într-adevăr raporturile s-au răcit rău de tot. Și întrucâtva cu „afaceriștii“ regimului nazist, de la Berlin. Raporturile politice, raporturile lui Antonescu cu Hitler, sunt însă și încă foarte bune. Adversarii lui Antonescu notează însă că Mareșalul Mannerheim n-a fost niciodată la Hitler și că Hitler s-a dus la el — pe când Antonescu care s-a dus de zece ori „ad limina“, n-a primit încă vizita Führerului... Și militarii germani din București au început să mârâie, să declare că trupele române sunt excelente, dar că Conducătorul lor e deplorabil și că de aia i s-a luat comanda forțelor germano-române încă de astă toamnă, după trecerea Nistrului... Cercurile germane de la noi — anumite cercuri — nu se sfiesc a vorbi de „succesiunea“ lui Antonescu și pomenesc numele mareșalului Prezan (da, Prezan!) pentru locul de „Conducător“, și al lui Iacobici ca șef al Armatei, în subordine. Cum aceste cercuri anunță și plecarea lui Killinger, nu e greu de ghicit că zvonurile pornesc din oficina lui Neubacher... Se zice pe de altă parte, că Mareșalul Prezan, care a tăiat toate legăturile cu Antonescu, ar fi devenit foarte filo-german — mareșalul Prezan, și mai ales doamna Olga Prezan...

Și mă gândesc acum, că în mijlocul grijilor și necazurilor noastre, nici nu ne-am dat seama de schimbarea de comandament, de faptul că în loc ca trupele germane și române să rămână sub comanda generalisimului român pe frontul din sud-vest — trupele române au fost încadrate în armatele germane și puse sub comanda generalului Von Manstein și a mareșalului von Bock... Și nici nu știm — și nici n-a căutat nimeni să știe — când s-a făcut această schimbare, înainte sau după ocuparea Odesei? Comandamentul lui Antonescu, care ne-a măgulit atât când i s-a încredințat, a fost atât de șters încât nici nu ne-am dat seama când a încetat...

Înregistrez aici aceste zvonuri și comentarii fiindcă mă asaltă din multe părți... Ce e sigur, e că Antoneștii devin pe zi ce trece mai odioși civililor, militarilor, și acum și nemților...

Luni 8 iunie. Ziua „Restaurației“! Oricum, tot e bine că am scăpat de concursul de platitudine generală pe care un regim aproape tot atât de nebun ca și cel de azi, l-a impus timp de zece ani românilor! Cel puțin regimul Antonescu nu ne impune „serbări“ și „sărbătoriri“- și de această scutire va trebui să i se țină seamă la judecata cea din urmă!

Ieri s-a alergat Derby-ul, în prezența Regelui și a Reginei Elena. Lume bună. Regele aclamat, a răspuns de data asta cu salutul roman. Tot a învățat ceva. Cursa a fost câștigată de calul *Foișor*, din grajdul Regal. Regele și Regina s-au bucurat mai puțin de izbânda calului lor, decât de absența Antoneștilor, tatăl și fiul — unul pe front, celălalt la Brașov... Această fericită absență a fost de altminteri o ușurare pentru toți... Guvernul a fost reprezentat prin Pană, de la Agricultură și prin internistul general Popescu. Vreme admirabilă... și încasări bune.

Pe frontul rusc, același ritm relativ calm. Nemții anunță succese locale, mai ales spre nordul frontului. În regiunea Volhov un atac sovietic a fost respins cu mari pierderi pentru ruși. În ultimele zile au fost distruse pe tot frontul de est 257 avioane bolșevice contra 26 germane.

Rezistența rusească este însă formidabilă. Nu numai că armate noi se aruncă neconținut în luptă, dar și în dosul liniilor germane se reformează grupuri armate, fie din oamenii rămași, fie din parașutiști aruncați după retragerea forțelor înfrânte. Comunicatul german de ieri mărturisește că în luna mai, în asemenea lupte din spatele frontului, au fost

capturați 7 200 de combatanți, 25 de tunuri și 155 de aruncătoare de mine. Ca pasărea Phoenix, rușii renasc din propria cenușă...

Din câte am aflat ieri, de la generalii și ofițerii superiori veniți cu Regele, începutul ofensivei germane este iminent. De l-am vedea odată — și izbutit!

În Libia, deși comunicatele germane și italiene anunță succese și vorbesc de 10 000 de prizonieri, de 500 de tancuri și de 200 de tunuri distruse (de la 15 mai), pare că englezii au oprit ofensiva lui Rommel. Așa pretinde *Radio Londra*, care mai spune că pierderile sunt mari, *dar egale*, de o parte și de alta. Dat fiind sezonul atât de neprielnic pentru o ofensivă în Africa incandescentă, se poate că atacul lui Rommel să nu fi avut alt scop decât fixarea forțelor britanice în Libia ca să nu poată fi transportate pe alt front, în Siria sau în Iran... Și în acest caz obiectivul urmărit de germani, ar fi fost atins.

Cunoscutul expert militar american, major Fielding Eliot, publică un articol în revista *Look*, în care susține că Anglia și America *ar putea foarte bine pierde războiul în cursul anului 1942*, din lipsa posibilităților de transport, și mai ales fiindcă nu sunt gata de luptă. Să-l audă Dumnezeu!

Englezii au mai bombardat cu violență în noaptea de sâmbătă spre duminică, orașul german Emden. Nemții la rândul lor, au bombardat pentru o a treia oară, Canterbury. Se vede că vor să-l distrugă cu desăvârșire... *Radio Londra* pretinde că la Köln avioanele britanice au ras o suprafață de 600 de hectare (de unde concluzia că au pierit peste 20 000 oameni). Ziarele germane, deși mărturisesc marile pagube suferite de metropola Renaniei, nu dau decât 300 de morți...

Generalul Pălăngeanu, prefectul de Poliție, spunea ieri la Derby că a pus mâna pe 30-40 din cei mai periculoși comuniști camuflați în legionari, dar că nu dă în vileag acest „coup de filet” fiindcă e pe punctul să mai prindă și pe alții și nu vrea să fie stânjenit în operațiunile sale...

În legătură cu intrigările politice cu care se îndeletnicesc anumite cercuri, mi se spune că generalul Gerstenberg a fost totdeauna bine pri-

mit în casă la Prezan, și mai este și acum — și este foarte bun prieten cu coana Olga... Totuși!

Cu prilejul conferirii titlului de „doctor honoris causa“ lui Gamillscheg, lui Orestano și lui Charles Diehl (acesta cerut de decanul George Brătianu), nenea Ică a ținut un discurs (cum era să scape ocazia!) în care a pus câteși patru picioarele în străchini. Ceremonia a avut loc în prezența lui Petrovici și a miniștrilor țărilor onorate. Dl Ică a vorbit de Ardeal, a declarat că Gamillscheg și-a însușit ca bun german revendicările noastre, că Carpații sunt „Rinul nostru“ (în fața ministrului Germaniei), că Roma după ce a abuzat de putere a fost sfărâmată de barbari (în fața ministrului Italiei) — și câte alte bazaconii. Killinger a reclamat imediat la Mareșal, și rezultatul a fost că nici o cuvântare n-a fost publicată.

Profesorul care a asistat la ședință și care mi-a povestit cele întâmplate, mi-a declarat — fără să fie în curent cu toate intrigile culiselor politice — că ultimele cuvântări ale lui Ică îi păreau menite să creeze o *platformă de retragere* prin crearea unor dificultăți internaționale inestricabile, dificultăți în care Antoneștii să ție coarda patriotică... Ar mai fi însă o explicație (și cred că e cea mai bună), anume că dl Ică e în întârziere cu injecțiile, și face paralizie generală...

Ottescu îmi aduce câteva informații pe care le deține de la prietenul său generalul Pantazi, cu care a avut ieri o lungă convorbire. În bătălia de la Harkov am avut angajați, noi românii, 80 000 de oameni și pierderile noastre au fost, precis, numai de 700 morți și 2 000 răniți! Nemții au avut proporțional și mai puține; ai noștri, deși în mare progres în această privință, n-au învățat încă să se adăpostească și să evite loviturile inamicului. În formațiunile noastre am avut foarte mulți ardeleni, care s-au bătut foarte bine — aceiași ardeleni care în războiul trecut n-au vrut să se bată cu rușii. Erau atunci în rândurile armatei austro-ungare... Din prizonierii luați la Harkov, s-a putut constata că rușii nu mai au soldați tineri: mai toți sunt între 30 și 50 de ani... Nici armele lor individuale (puști, revolve) nu mai sunt armele moderne din anul trecut, ci arme de model vechi, din războiul 1914-1918. Ceea ce ar dovedi că sovieticii se apropie de istovirea puterilor lor. Prizonierii spun că erau foarte prost hrăniți: puțină pâine și fiertură de mei...

Printre armele germane noi, Pantazi cita un tun de un calibru de 60 centimetri („Dicke Bertha“, din războiul trecut avea un calibru de numai 45 centimetri), tun ce azvârle un obuz de 1 000 kilograme greutate,

cu o precizie matematică. Acest tun „e servit“ *de 250 ingineri!!!* Probabil că nu sunt multe! Despre celelalte *arme noi*, Pantazi a spus lui Ottescu că nu știe nimic... Probabil că n-a vrut să vorbească.

Ofensiva pe frontul rusesc e iminentă. „Poate că pe când vorbim a și început...“, preciza Pantazi...

În altă ordine de idei, ministrul Apărării Naționale e convins că Mareșalul Antonescu ca și dl Ică *merg la un război cu Ungaria*. O spun amândoi pe șleau — o spun în gura mare... Eu unul socotesc chiar că o spun prea mult și găsesc două explicații în atitudinea lor: una (pe care o cred cea bună) e că vor să sperie pe nemți ca să-i aducă să ne dea *ei*, o bună parte din Ardeal... Dar atunci cum rămâne cu lăudăroșeniile lui Antonescu, de câte ori venea de la Hitler, „că are Ardealul în buzunar“? Ce s-a schimbat în raporturile noastre cu Germania? Altă explicație, ar fi ea colportată de zvonști, că Antoneștii își pregătesc o platformă de retragere... Căci nu-mi vine să cred că vom ataca Ungaria, sau că Ungaria ne va ataca, fără voia Berlinului, și Berlinul nu va da voie nicio-dată...

Întrebat de Ottescu asupra forțelor noastre respective, Pantazi a răspuns că erau cam egale, soldatul nostru fiind însă considerat superior soldatului ungar. Ca aviație, ungurii au mai bune aparate de bombardament ca noi, iar noi mai bune aparate de vânătoare. Deocamdată ungurii s-au speriat de amenințările noastre — zice Pantazi — ne-au reclamat la nemți și fortifică pe capete granița Ardealului spre noi...

Zile bune ne așteaptă, poate. Mai știi? Cu nebunii toate sunt posibile...

Marți 9 iunie. De mâine, au fost suspendate trenurile directe București – Berlin și Berlin – București prin Cernăuți – Lemberg – Cracovia, până la noi ordine — de unde tragem concluzia că marea ofensivă germană în Rusia, începe sau va începe peste câteva zile.

Comunicatele și telegramele nu ne aduc decât vești fără importanță de pe frontul nostru și despre cel din Libia. În Pacific, marea bătălie navală anunțată de posturile de emisiune americane e în legătură cu atacul Insulei Midway de către japonezi. Posturile britanice și americane anunță o mare victorie, și pretind că japonezii ar fi pierdut trei vase mari. Japonezii la rândul lor susțin că au torpilat vase americane și adaugă — semn rău — că lupta e încă în curs...

Știrile sunt încă nelămurite, dar ceea ce pare lămurit e că japonezii, în tot cazul, n-au cu ce se lăuda — căci presa Axei în loc să ne vorbească de „luptele în curs“ fac istoricul tuturor succeselor japoneze *de până acum...*

Englezii continuă să bombardeze orașele germane, și nemții pe cele din Anglia... O jale!

Miercuri 10 iunie. Comunicatul german de ieri și telegramele de la Berlin vorbesc pe larg despre asaltul Sevastopolului. Cum atacul a început de câteva zile și nemții au tăcut până acum — dacă vorbesc astăzi, e că faza finală se apropie. Bătut zi și noapte cu artilerie grea și supra grea lovit cu bombe în continuu de avioane, ultimul colț întărit al sovieticilor pe Marea Neagră e un morman de ruine în care rușii, cu toată rezistența lor încăpățănată nu se vor mai putea meține... Ziarele germane socotesc luarea Sevastopolului ca ultima etapă preparatorie pentru marea ofensivă care nu mai poate întârzia...

Asupra ofensivei, secretul cel mai desăvârșit continuă să fie păstrat. Nu se știe nici ceasul când va porni, nici unde. Ieri, se vorbea în cercurile militare din București *despre o posibilă debarcare în Siria!!!* Luptele din Libia n-ar avea alt scop decât să fixeze forțele britanice și să le împiedice de a fi masate în regiunea Beyruth-ului! Nemții ar dispune de vase italiene suficiente pentru transportarea trupelor din insulele grecești pe coasta Siriei și de submarinele necesare pentru a apăra această transportare, de vase de război engleze din Mediterana Orientală. O asemenea expediție pare de domeniul fanteziei, dar războiul actual ne-a obișnuit cu soluțiile și cu încercările cele mai inverosimile... Să așteptăm deci evenimentele, și să sperăm că oricare ar fi planul Comandamentului German — va reuși.

Pe frontul rusesc, lupte fără mare importanță. Nemții își ameliorează pozițiile, în vederea ofensivei. Un locotenent sovietic, Novicov, căzut prizonier în sectorul Leningradului, povestește că în mândra cetate a lui Petru cel Mare domnește foametea, boala și deznădejdea. Oamenii mor zilnic cu miile blestemând pe cei care-i osândesc la moarte fără milă. Tot ce mai e de mâncat este rezervat trupelor sovietice; dar și acestea au început să murmure...

Ziarele noastre nu mai pomenesc nimic despre bătălia navală din regiunea insulei Midway în Pacific: se vede că lucrurile merg prost pentru japonezi... În schimb anunță că submarinele germane au scufundat alte 22 de vase în Marea Caraibelor și pe coastele nord-americe ale Atlanticului...

Contele de Casa Rojas, ministrul Spaniei, a fost decorat cu Coroana României. Decorația i-a fost remisă de dl Ică la Ministerul de Externe,

cu schimb de discursuri. Vorbind pe franțuzește, dl Ică a renunțat de data asta să amintească de „popasuri“ și de „catapeteasmă“... Discursurile au fost reproduse de ziarele noastre, ca să-și aducă valahii aminte de existența Spaniei. S-a pomenit, de o parte și de alta, strămoșul Traian...

Înmormântarea lui Heydrich a avut loc ieri la Berlin cu o pompă neobișnuită. A vorbit Himmler, lung — și Führerul scurt, dar foarte emoționat. Cuvântările au fost radiodifuzate, și am auzit și eu pe Hitler și astfel am putut constata cât de emoționat era... La ceremonie a fost de față și Hacha, victimă expiatorie...

Mareșalul Antonescu a dat un interviu gazetarului italian Guido Puccio de la *Tribuna*. Interviul a fost, natural, reprodus de gazetele noastre. Nu spune lucru mare. Laudă pe Ică (!!) „om muncitor și străin de orice gașcă“ (dar cum rămâne cu *a lui?*) și scuipă venin pe trecut... Prin urmare nimic nou!

Joi 11 iunie. Ieri, după o zi de căldură aproape caniculară, am fost seara să iau masa la „Peșcăruș“, și am fost încântat. Datorăm lui Caranfil un colț de civilizație și de frumusețe, în pârlitul nostru de București. De pe lac, adia un vântuleț răcoritor și discreta lumină ce cădea din lămpuțele camuflate abia lăsa lucrurile să se contureze, învăluite în pânzele nopții. Instalație curată și luxoasă: Andronic e un birtaş de primă clasă. Dar prețurile! Eram cu nevastă-mea: două porții de pește, două de brânză, fragi, cafea neagră și o sticlă de bere — 2 000 de lei!

Americanii fac zgomot mare în jurul bătăliei navale de la Midway pe care o prezintă ca o mare victorie a lor. Ei pretind că au distrus japonezilor două sau trei vase port-avioane, cu cuirasat mare, alte trei mai mici și 12 vase-transporturi — și că n-ar fi pierdut nici o unitate. Japonezii și în general presa axistă, au tăcut până azi dimineată, tăcere echivalentă cu o mărturisire de înfrângere — dar ziarele de azi-dimineață publică un Comunicat oficial de la Tokio, după care americanii ar fi pierdut două vase port-avioane, unul din clasa „Entreprise“, altul din clasa „Hornet“ și 120 de avioane; flota japoneză ar fi pierdut și ea un vas port-avioane și ar fi avut un alt vas port-avion și un crucișător

grav avariate, iar 35 de avioane japoneze ar fi pierdute. O ultimă telegramă de la Washington mărturisește că două vase americane port-avioane au fost avariate...

Chiar dacă victoria americană n-ar fi așa de covârșitoare cum o prezintă telegramele anglo-saxone — din chiar comunicatul de la Tokio rezultă că a fost o înfrângere japoneză, *căci baza navală de la Midway n-a putut fi ocupată...* Și e probabil că japonezii mai ascund din pierderile lor. Presa axistă caută să convingă că scopul Comandamentului japonez n-a fost cucerirea insulei Midway (!!) ci numai, pe de o parte, atragerea câtorva port-avioane americane în larg spre a fi distruse — și pe de alta, înscenarea unei diversiuni pentru ocuparea Insulelor Aleutine¹, din care într-adevăr că una sau două au și fost luate în stăpânire de forțele nipone... Japonezii mai adaugă că prin bombardamentul avioanelor lor, principalele instalații militare din Midway au fost distruse...

Concluzia pe care trebuie să o tragem din luptele din jurul insulei Midway e că forțele în Pacific s-au echilibrat, și că japonezii nu mai pot opera pe mare, ca la ei acasă, cum au făcut-o până acum...

Radio Londra și posturile de peste Atlantic pretind că japonezii împing în China cât pot pentru a nu lăsa în mâna Aviației americane aeroporturile chineze, de pe care avioanele n-ar avea o distanță prea mare de parcurs pentru a ataca și nimici orașele din Japonia. E probabil că scopul principal al japonezilor e să bată pe Ciang-Kai-Shek și să o termine cu China, dar natural că și preocuparea de a nu lăsa americanilor folosința aeroporturilor chinezești, intră în joc. O preocupare identică a dictat desigur și debarcarea în Insulele Aleutine.

La Sevastopol, bombardarea și atacul continuă. Comunicatul de ieri anunță că lucrări de fortificație exterioare au fost cucerite. Impresia generală e că merge greu; cu cazematele lor săpate în stâncă și cu dârzenia cu care sovieticii se mențin în ele, operațiunile vor mai dura...

Pe restul frontului oriental, pregătiri pentru ofensivă și operațiuni foarte limitate, toate favorabile nemților...

Și în Libia anglo-saxonii pretind că au înregistrat mari succese — anume că au înfrânt și respins pe italieni, în partea de sud a frontului.

¹ Insulele Aleutine au fost cedate Statelor Unite în mijlocul secolului trecut, de către Rusia. Ele constituie un șir de pământuri sterpe care unește Alaska cu Kamciatka și însăilează cel mai scurt drum între America și Asia în Pacificul de Nord...

Aceste succese ar fi datorite mai ales trupelor franceze gaulliste, comandate de generalul Koenig, un alsacian...

Ieri au circulat în București, cu insistență, zvonuri de pace separată între Germania și Rusia... Copilării! Cum să facă pace Germania cu Rusia, când abia așteaptă să înghită grâul din Ucraina — și evident că fără retrocedarea Ucrainei, Rusia n-ar încheia *încă* pace!

Pare că în Cehia situația e din cele mai tulburi, și că Guvernul german a hotărât „să restabilească definitiv ordinea“. O spune limpede, într-un manifest către țară, ministrul Propagandei din Praga, Moraveț, care previne pe concetățenii săi că *e ultimul moment* pentru a nu lăsa Boemia și Moravia să cadă și să împărtășească soarta Poloniei.

Asasinarea lui Heydrich a scos pe Hitler din sărite... Acum vrea să facă pe toți locuitorii orașelului Lidice (lângă Kladno) răspunzători de atentat, fiindcă ar fi favorizat fuga ucigașilor... S-ar mai fi găsit în Lidice și arme și documente compromițătoare din care reieșea că mulți din lidiceni se găsesc în solda inamicului...

Un comunicat oficial ne vestește că Regele și Regina „și-au luat reședința la Sinaia“! Dar bine, de un an și mai bine Regele și Regina Elena stau la Sinaia și nu vin la București decât din când în când, pentru două-trei zile, câteodată pentru două-trei ceasuri! Oare de cine și-o fi bătând joc dictatorii noștri? De Rege sau de noi?

Pârliții de gazetari italieni au fost primiți de dl Ică care le-a ținut o cuvântare. De data asta a vorbit bine și lucru de necrezut, simplu. A găsit chiar o formulă fericită: „... ar fi de dorit ca italienii să ne cunoască și să ne recunoască! Noi îi cunoaștem!“ A răspuns cu spasme de frățească dragoste macaronarul Guglielmotti... Și acum, domnilor, repede la Budapesta!

Generalul Orezeanu povestește că Mareșalul Antonescu i-a spus acum câțva timp: „Am făcut o singură greșeală, am îndepărtat de mine pe toți oamenii vechi și cu experiență și *n-am în jurul meu decât proști și pungași...*“ Că e singura lui greșeală, să o creadă el — dar că n-are în jurul lui decât proști și pungași, suntem cu toții de acord...

Încât îl privește pe dânsul, Antonescu, desigur că nu e nici prost nici pungaș — dar e mitocan. Iată rezoluția pe care a pus-o pe o întâmpinare a lui Ottulescu, guvernatorul Băncii Naționale: „Să înceteze dl Ottulescu cu șicanele, căci altfel voi trece la fapte“. Și a semnat. A citit-o cu ochii lui Ionel Miclescu de la Telefoane, căci „întâmpinarea“ și „șicanele“ erau relative la Telefoane și hârtia se află într-un dosar al acestei administrații.

Un mic exemplu despre pungășiile din jurul domnului Mareșal. La Bancara ne-a venit o cerere de credit din partea firmei Neumann de la Brașov. După cum se știe, este astăzi croitorul pentru dame la modă. Bancara a cerut o situație a firmei și văzând că avea debitori pentru o sumă de 6 milioane, a cerut lista lor pentru a-și da seama de solvabilitate. Printre acești debitori erau Majestatea Sa Elena cu vreo 750 000 lei și Majestatea Sa Rica cu o sumă cam pe jumătate. Directorul firmei a explicat că Regina plătește. Datora mai mult, dar a mai plătit, și va plăti. În ce privește pe Mimi-Rica Antonescu, directorul a mărturisit cam jenat că la Președinția Consiliului i s-a refuzat plata cu cuvintele: „Nu vă este de ajuns cu reclama pe care v-o face d-na Antonescu? Ce plată mai vreți? Nu plătim nimica!“ Desigur că bietul Antonescu nu știe nimic despre acest răspuns și despre această atitudine, după cum nu știe că Veturia Goga și d-na Barbu încasează zilnic șperțuri și se plimbă în toată țara cu automobilele Statului și pe spezele Statului... Dar ce știe Antonescu? Să guverneze? Să nu mai vorbim de rezultate și de ce spune lumea. Mă mulțumesc cu părerile pe care mi le-au exprimat în cursul ultimei săptămâni, trei din colaboratorii d-lui mareșal, miniștrii Pană, Bușilă și Marinescu...

Molotov a fost la Londra și la Washington. La Londra a încheiat un tratat de alianță cu Anglia prin care Sovietele și Imperiul Britanic se obligă să-și dea ajutor reciproc împotriva Germaniei, *și după război!* La Washington unde Molotov a fost între 26 mai și 4 iunie s-a negociat o înțelegere tot pentru după război, pe anumite baze care nu s-au dat în vileag. Înțelegerea s-a perfectat și semnat... După care, dl Molotov și-a luat zborul spre Rusia lui scumpă.

După știrile de la Ankara, procesul atentatorilor lui Papen se va termina la 17 iunie, când se va da sentința.

Clodius va fi terminat negocierile sale și se zice că ar fi obținut ceva — dar *ce* nu se spune încă. Plecarea lui ar fi hotărâtă pentru mâine sau poimâine. Negociatorul german ar fi spus unui prieten că pleacă cu un „*ja*“, dar că se teme să nu vie un „*aber*“, în momentul aplicării celor hotărâte, cum i s-a întâmplat deja... Românii — spun nemții — zic foarte ușor „*da*“, dar apoi găsesc tot felul de argumente și de „chichițe“ ca să nu se ție de cuvânt... De, luptăm și noi cum putem!

Ungurii au consimțit în fine să trimită trupe în număr mai masiv, pe front. Pentru interesele noastre speciale, *îmi pare rău*.

Vineri, 12 iunie. Sirenele m-au deșteptat azi-dimineață la orele 4,25. Alarma a durat până la orele 6,20... E prima alarmă, de la sfârșitul lui august trecut! Ne obișnuiserăm cu binele și ne mai gândeam la această pacoste, deși suntem în toiul războiului cu rușii... Crudă deșteptare și crudă dezamăgire!

Până la ora în care scriu aceste rânduri (ora 10 a.m.) n-am putut afla nimic despre rezultatele atacului, cel puțin nimic precis. Unii pretind că ar fi fost două avioane rusești, alții că au fost trei sau patru. De pe balconul meu n-am putut zări nici unul. Se pretinde că ar fi lăsat bombe spre fabricile Malaxa. Eu am văzut noruleții caracteristici ai exploziei obuzelor artileriei antiaeriene spre Gara de Nord. Nu cred să fi fost un atac serios, căci artileria antiaeriană n-a tras mai mult de 20–30 de lovituri; iar vreo detunătură mai mare care să indice explozii de bombe grele n-am auzit... Avioanele noastre de vânătoare s-au ridicat imediat: cinci minute după urletul sirenelor două escadrile de câte 3 avioane au trecut peste casa noastră... Apărarea antiaeriană a Bucureștiului a dat dovadă că e bine organizată. Cred că avioanele venite să ne viziteze au fost rusești, căci englezii se plimbă noaptea și cu alte rezultate...

Să ne ferească Dumnezeu de mai rău! Poate că atacul principal să fi fost spre Ploiești și Valea Prahovei și aci la București să nu fi fost decât o diversiune, spre a împiedica forțele aeriene din jurul Capitalei să zboare în ajutorul celor din jurul Ploieștilor.

Marea știre de ieri, ne-a fost dată pe la ora 3 p.m. de către *Radio Londra* care a anunțat că marea ofensivă germană pe frontul rusesc a

început, printr-un atac masiv, în regiunea Harkov... Același post a mai anunțat că forțe germane au trecut strâmtoarea Kerci și au pătruns în Kuban, spre Novorosiisk — dar a adăugat că această din urmă știre avea nevoie de continuare...

Comunicatul german de ieri și telegramele din Berlin sunt mute asupra unor astfel de operații; tăcerea nemților nu poate fi însă considerată ca o dezmințire, fiindcă Comandamentul german e obișnuit să nu vorbească după înregistrarea succesului în obiectivul urmărit... Englezii sunt probabil bine informați și ofensiva fiind așteptată din zi în zi, e foarte posibil să se fi declanșat... Să ne ajute Dumnezeu, căci ne-a pedepsit destul!

Comunicatul și depeșele germane vorbesc numai de luptele de la Sevastopol, unde atacul nostru se desfășoară infernal. Dar întăririle rușilor sunt așa de solide și greutatea de învins atât de mari, încât luptele vor mai dura...

În Cirenaica, italo-germanii au cucerit *Bir-Hacheim*, poziție fortificată de mare importanță, la sud-vest de Tobrenki — poziție ce a servit trupelor franceze (gaulliste) de punct de sprijin ca să sfarme zilele trecute ofensiva generalului Rommel... De notat că frontul e tot în Cirenaica italiană — că englezii prin urmare n-au putut fi încă izgoniți dincolo de graniță...

Operațiunile japoneze în Insulele Aleutine continuă... În China, după telegramele din Tokyo, până și capitala lui Ciang-Kai-Shek, Ciung-King, ar fi amenințată...

Câteva vase de război americane au sosit în apele Angliei, ca să întărească escadra engleză în Marea Nordului... E primul pas al Statelor Unite îndreptat direct împotriva Germaniei în Europa... Londra nechează de bucurie și Regele Angliei a trecut vasele americane în revistă...

La Lidice, toți bărbații adulți au fost împușcați, femeile duse într-un lagăr, copiii internați într-un stabiliment de educație... E oribil! Populația Lidice-lui era de 400 de suflete! Berlinul pretinde că e o lecție pentru alții — și că, primirea făcută lui Hacha de către Führer e o dovadă că Reichul nu socotește *întreg* poporul ceh răspunzător de asasinarea lui Heydrich... dar Guvernul german vrea să taie pentru totdeauna pofa răzvrătiților de a se ridica împotriva Statutului de Colaborare stabilit... Rămâne de văzut dacă cu asemenea măsuri va reuși...

Italianii trec continuu spre frontul rusesc. Până acum au trecut peste 100 000. Și mai vin. Transportul lor a provocat sistarea trenurilor directe prin Galiția...

Mare furtună, catastrofală, în încercata Franță, în regiunea Roaune. Pagube norme. Grindină cât oul de porumbel. Nu numai recolte, dar și unele ateliere de fabrici au fost distruse... Poate că această furtună din Apus să fi pricinuit valul de căldură care ne-a cotropit de două zile... Ieri-seară la ora 6, la umbră, termometrul arăta 33 de grade...

Marinescu, ministrul Economiei, mi s-a plâns ieri de anarhia care domnește în Guvern și de lipsa de organizare în compartimentul economic: industria fierului, minele de cărbuni, industria chimică, fabricile de armament, au fost date Ministerului Înzestrării (general Dobre); aprovizionarea, politica alimentării, generalului Constantin Constantin, trecut ca subsecretar la Ministerul Apărării; lemnele, generalului Bădescu. Și totuși *mai există*, impotent, Ministerul Economiei Naționale — care nici măcar un organ de coordonare nu mai e, căci președinția Delegației Economice a fost dată ministrului de Finanțe... Marinescu a rămas cu petrolul, specialitatea lui — dar pentru atâta, o simplă Direcție ar fi de ajuns...

Sâmbătă, 13 iunie. Bineînțeles, ziarele noastre nu spun un cuvânt despre atacul aerian de ieri-dimineață și mut este și postul nostru de Radio. Iată ce am putut afla din izvor mai mult sau mai puțin oficial: atacul principal săvârșit de 5 avioane rusești a avut drept țintă Gara Buzău; la ieșirea liniilor din gară, spre Ploiești, a fost stricată calea astfel încât ieri trenurile n-au putut circula și bombele care au căzut au ucis un om și au rănit șase. Două avioane au continuat drumul până la Ploiești unde au lăsat câteva bombe. Una a căzut într-o curte și a dărâmat șandramaua în care se afla adăpostită o fabrică de ape gazoase — alta a căzut pe șosea, la ieșirea din Ploiești spre București și a făcut o groapă mare. La Ploiești n-a fost nici o victimă omenească. Cele două avioane răzlețe cu mai aruncat bombe în câmp și au fugit, urmărite de vânătoarea noastră. Unul din aceste avioane ar fi fost doborât și se zice că ar fi fost doborât spre Sulina și altul, din cele care au bombardat Buzăul și s-au înapoiat apoi spre frontul rusesc. *Asupra Bucureștiului nu este sigur să fi venit un avion* — și dacă a venit n-a lăsat nici o bombă,

fie că nu mai avea, fie că era un avion de recunoaștere... Artileria noastră antiaeriană ar fi tras asupra propriilor noastre avioane, până și-au dat scama de eroare... În fine, de data asta am scăpat ieftin!

Presa lumii întregi comentează Convenția anglo-sovietică, ale cărei 8 articole au fost radiodifuzate joi de posturile britanice. Statele Unite declarându-se de acord cu această convenție, presa anglo-americană o califică drept o complectare a așa-zisei „Charte de l'Atlantique” semnată în august 1941 de Roosevelt și de Churchill — document privitor la reorganizarea economică și socială după sfârșitul războiului. Acordul dintre Anglia și Statele Unite din august 1941 avea nevoie să fie întregit prin câteva clauze politice și prin semnătura celui de al treilea co-beligerant, Uniunea Sovietelor...

Pentru noi, n-au interes decât articolele prin care ambele țări declară *că nu râvnesc cuceriri de teritorii, că nu vor anexa nici o palmă de pământ în afară de granițele lor dinainte de război¹ și că nici una nici alta nu se va amesteca în organizarea internă, politică și socială a altor țări.* Dacă rușii ar fi oameni, aceste stipulații ar avea mare importanță pentru noi — dar știm din experiență că cuvântul și semnătura Moscovei nu fac nici cât o ceapă degerată. N-am avut noi cu rușii Convenția de neagresiune de la Londra care nu i-a împiedicat să ne ia Basarabia și trei sferturi din Bucovina? Ce haz a trebuit să facă Stalin trimițând pe Molotov la Londra să semneze convenția! „Se-mnează tovarășe, tot ce îți vor cere, numai să ne ajute — căci de vom scăpa de nemți, știm noi cum să ne «aranjăm» cu semnătura dată!”

Probabil că nu-și fac nici englezii, nici americanii, iluzii. Noua convenție apare mai mult ca un bluf, menit să împace opinia publică de o parte și de alta: anglo-saxonii creduli sunt mulțumiți de „renunțările *in futurum*” ale Sovietelor și rușii se îmbată cu apa rece a promisiunii celui de-al doilea front pentru anul 1942...

La Berlin, se subliniază inutilitatea unei convenții cu oameni care nu-și țin cuvântul și se insistă asupra faptului că numai o Germanie victorioasă va putea salva pe vecinii ruși de o invazie a comunismului. În ce privește angajamentul Angliei de a crea un al doilea front european în 1942, nemții fac mare haz!

---

¹ O mențiune specială este făcută în convenție pentru Polonia, declarându-se că reprezentanții (?) acestei țări sunt satisfăcuți cu clauzele stipulate (vag...)

Comunicatul german de ieri confirmă știrea dată încă de joi de englezi, privitoare la începutul ofensivei pe frontul oriental. Comunicatul este însă foarte laconic în această privință. Spune numai că lupte mari sunt în curs la est de Harkov și că ele se desfășoară favorabil forțelor germane. Până nu vor înregistra rezultate concrete, e probabil că nemții nu vor da nici un amănunt...

La Sevastopol continuă atacul. Luptele sunt foarte grele și nemții și ai noștri înaintează foarte greu. Pare chiar că rușii au avut un succes local, cu prilejul unui contraatac. Situația a fost însă restabilită și am câștigat din nou teren... Ziarele germane sunt pline de lămuriri asupra „fantasticilor” peșteri fortificate de la Sevastopol, care trebuie considerată ca *cea mai mare fortăreață din lume* — și adaugă — *că cucerirea ei va cere timp*... Nemții sunt însă hotărâți să treacă peste toate greutățile...

Polemică în jurul ocupării celeilalte mari fortărețe din Libia, Bir-Hacheim. Englezii susțin că au evacuat-o în ordine, fără să piardă nimic din oameni și echipament — iar nemții și italienii pretind că *au luat-o* cu asalt, că au făcut 200 de prizonieri și mult material de război intact. Ei mai spun că numai o parte din trupele gaulliste au putut fugi spre sud, în deșert, unde, lipsite de drumuri și ravitaliere au fost nimicite. Luat sau cedat, Bir-Hacheim nu constituie un punct de o excepțională importanță în măsurile lui Rommel; chiar englezii declarau până în ajunul pierderii lui, că Bir-Hacheim-ul era cheia Egiptului, după cum Sevastopolul este cheia Caucazului...

Ducele de Gloucester, fratele Regelui Angliei a sosit pe neașteptate în Indii... A fost și el trimis să negocieze și să caute să împace pe indieni. Bețiv de clasă mare, e puțin probabil să reușească în misiunea lui...

Regele Mihai a fost decorat de către Președintele Finlandei cu Ordinul „Trandafirul Alb”. O politete și o bucurie pentru Regele-copil.

Tânărul Stârcea (cel care a fost numit de curând secretar personal al Regelui) a luat parte la masa pe care ică a oferit-o celor 15 gazetari italieni trimiși în propagandă la noi. Stând de vorbă cu el, mai toți gazetarii i-au declarat *că tratativele de pace vor începe pe 19 august*, că Italia nu mai poate intra într-o altă iarnă de război și câte și mai câte... Timid cum e, Stârcea n-a întrebat pe italieni *de ce la 19 august* și nu

mai înainte sau mai târziu... Îmi bat capul și nu pot găsi rostul acestei date care nu corespunde la nici o aniversare națională sau patriotică italiană. Simptomatic este însă faptul că tineri italieni trimiși în propagandă *pentru luptă*, vorbeau astfel...

Iar șeful lor, Guglielmotti, invitat la o masă particulară, a băut mai mult decât trebuia pe căldura care domnește, s-a cam cherchelit și i-a dat drumul și el! Față de cei câțiva oaspeți prezenți, a înjurat pe Mussolini, a înjurat pe Hitler, a declarat că Italia e în război de 7 ani și nu mai vrea să știe nimic, *și că va face pace!*

Cum se vede frații macaronari stau bine!

Toți spun că se mai bat pe frontul rusesc și în Libia până la toamnă, și apoi — „*Schluss*“!

Guvernul a dat un comunicat prin care ne informează că negocierile „duse de dl Vice-Președinte al Consiliului cu dl ministru Clodius s-au terminat cu bine“. *Amănunte* asupra rezultatelor nu se dau... În culisele guvernamentale se spune că Germania ne dă 4 000 kilograme aur, ca să-i dăm lei. Dacă vor continua căldurile sufocante și seceta, nu vor putea cumpăra nemții nimic de la noi, cu leii lor — căci petrolul-l plătesc în armament...

Duminică, 14 iunie. La Sevastopol luptele continuă, afară din cale grele. Centura exterioară de forturi a fost străpunsă și cucerită. O parte din adăposturile betonate și din cazematele din linia a doua au fost distruse. Au fost astfel scoase din uz 645 de adăposturi! Printre ele, au fost ridicate peste 20 000 de mine îngropate în pământ! Aviația germană a redus pe cea sovietică la inacțiune. Dacă mai sunt avioane rusești în Sevastopol, sunt ascunse prin subteranele săpate în stâncă...

O vedetă rapidă italiană a scufundat pe coasta meridională a Crimeii un mare vas de transport, deși era escortat de 3 torpiloare sovietice. La Roma se face mare caz de apariția vedetelor italiene în Marea Neagră și faptul că e într-adevăr senzațional căci aceste vedete n-au putut trece prin Strâmțori decât cu voia turcilor... Atunci?

Până acum s-au capturat la Sevastopol 3 000 de prizonieri, 12 tancuri și 41 de tunuri...

Despre ofensiva la est de Harkov, comunicatele germane nu dau amănunte și se mărginesc a spune că totul merge bine, că forțele noastre au trecut Donețul și că campania se desfășoară conform planului.

Despre trecerea trupelor germane de la Kerci în Kuban, știrile ger-

mane nu confirmă nimic din cele difuzate de Londra, joi. Pare că o asemenea operație n-a avut încă loc...

În Cirenaica orientală, după marele succes de la Bir-Haceim, generalul Rommel a pornit o nouă bătălie spre Akrona și El-Aden, la nord de regiunea recucerită. Noua bătălie se întinde pe un front de 30 kilometri și până acum se desfășoară favorabil germanilor.

Japonezii continuă să strângă în clește pe chinezii lui Cing-Kai-Shek și să ocupe insula în nordul Pacificului.

În ultimele 6 zile germanii au scufundat anglo-americanilor 40 de vase cu o deplasare totală de 212 000 tone! Merg bine...

Patru avioane americane mari cu patru motoare au aterizat forțat în Turcia: 3 la Ankara și unul la Arifyie. Conduse de ofițeri americani, deși erau destinate lui Ciang-Kai-Shek, căci au pe ele scaune chinezești — avioanele au sosit de la Sevastopol. Nu se știe bine de ce au aterizat; pare că au fost urmărite de avioane germane, care s-au oprit însă la granița turcească. Avioanele americane au fost dezarmate și personalul lor internat. Presa turcească face caz mare de această „violare a neutralității turcești” și subliniază corectitudinea germanilor care au oprit urmărirea cum au atins spațiul aerian turc... Simptomatic? Desigur, dacă se mai ține socoteală și de trecerea vedetelor rapide italiene în Marea Neagră.

La Berlin se pretinde că Convenția anglo-sovietică a fost complectată printr-o scrisoare secretă în care se precizează că prin „vechile granițe” ale Rusiei, se înțelege *granițele de la 22 iunie 1941*. Basarabia și Bucovina, ca și Țările Baltice și o parte din Polonia și din Finlanda ar face astfel parte din Rusia viitoare consimțită de Anglia în caz de victorie. O telegramă de la Ankara confirmă această senzațională știre. Presa germană mai adaugă că Roosevelt, deși a aprobat în principiu convenția, n-a semnat-o tocmai din pricina acestor clauze secrete, care, anticipând asupra noii organizări a Europei, nu convin americanilor. Statele Unite sunt în ajunul alegerilor generale pentru Congres și Roosevelt se teme de influența milioanei de polonezi, de supuși ai Statelor Baltice etc. — care ar putea compromite succesul democrațiilor...

Berlinul consideră de altmintreli Convenția anglo-rusă mai mult ca un act de propagandă decât ca unul de politică organică — și ca atare își bate joc de el... E evident că pentru Soviete o semnătură n-are nici o importanță — dar totuși e mai bine că a dat-o! Nădejdea noastră însă, sunt tot armatele Führerului!

De mâine, rația de pâine a fost scăzută la 250 grame de om, sau 400 grame dacă pâinea este amestecată cu mălai... Față de dezastrul agricol ce ne amenință, măsura e rațională...

Macovei, fostul director general al Căilor Ferate, fostul ministru al Comunicațiilor, dar mai ales fostul favorit al lui Malaxa — a fost condamnat de către Comisia Prezidențială a Casației la restituirea unei sume de 1 058 000 lei, ilegal percepută. A scăpat ieftin...

S-a dat o ordonanță prin care se interzice valahilor să mai înjure, și să maltrateze animalele. Sub pedeapsă de amendă și de lagăr. În ce privește animalele măsura e excelentă — în ce privește înjurăturile, idioată. Și probabil ineficace. Atât mai rămăsese românului ca să mai râsufle, să înjure!

Luni, 15 iunie. Comunicatele militare de ieri sunt cât se poate de satisfăcătoare. La Sevastopol, asediul continuă și cu toate greutatea, trupele germane și ale noastre înaintează și cuceresc poziție după poziție. Importantul fort Stalin, cea mai importantă lucrare ridicată în ultima vreme pe deal, cu toate perfecționările artei — a fost luat. Aviația germană și vedetele rapide italiene împiedică orice ravitaliere sovietică. Un alt vas de 10 000 tone și mai multe mai mici au fost distruse.

La Harkov merge bine. O parte din forțele rusești a fost deja încercuită și s-au luat 20 mii prizonieri, 169 care de asalt și 113 tunuri. În două zile 91 de avioane sovietice au fost distruse, aproape fără pierderi din partea germanilor. Pe restul frontului rusesc mici acțiuni locale — spune Comunicatul; toate favorabile nouă.

În Africa, acțiunea se dezvoltă în favoarea forțelor germano-italiene. Cu prilejul prizonierilor făcuți la Bir-Hacheim, o problemă dureroasă se pune Comandamentului german. Din acești prizonieri 2 000 sunt francezi gaulliști (și numai câteva sute sunt englezi); or, după dreptul internațional și în conformitate cu Convenția de armistițiu încheiată între Germania și Franța, toți francezi prinși cu armele în mână după semnarea armistițiului sunt considerați ca „franc-tireurs” și urmează să fie tratați ca atare — adică împușcați... Pe lângă oroarea de a împușca 2 000 de inși, Germania ar trebui să țină seamă însă și de efectul dezastruos pe care o asemenea execuție în masă l-ar face în Franța cu care nemții vor să lege, mai mult ca oricând raporturi de prie-

tenie... Și mai sunt și represaliile pe care britanicii le-ar exercita imediat asupra prizonierilor germani... Comandamentul german ar trebui să lase cheștiunea încurcată...

Japonezii strâng mereu pe chinezi și merg din victorie în victorie împotriva trupelor lui Ciang-Kai-Shek...

Aflu că vedetele rapide italiene n-au pătruns în Marea Neagră prin Strâmțori, ci au venit demontate cu calea ferată și au fost remontate în atelierele de la Mangalia și de la Sulina... Îmi pare rău; aș fi fost încântat de o complicitate turcească în această afacere...

Americanii au debarcat contingente destul de importante în Irlanda de Nord. Printre acestea, se zice că ar fi foarte mulți negrii... Ceea ce dă prilej Berlinului să-și exercite ironia subliniind că englezii pun înaintea pentru apărarea Imperiului trupele coloniale iar americanii pe oropsiții lor negrii...

Am aflat abia ieri că a murit acum câteva luni și Pincipesa Alexandra de Hohenlohe-Langenburg, sora Reginei Maria. Era cu trei ani mai tânără decât Regina noastră, fiind născută în 1878. Toți copiii Ducelui de Edinburg au murit relativ tineri: din 4 fete și un băiat, n-a mai rămas în viață decât Infanta Beatrice, cea mai mică dintre fete...

Cu aeroplanele americane aterizate la Ankara, pare că s-a lămurit. S-au spus tot felul de lucruri: ba că au venit de la Sevastopol peste Turcia ca să meargă în Iran, sau în China — ba că sunt aeroplanele care au venit să „ne viziteze“ vineri-dimineața la Buzău, Ploiești și București... O telegramă de la Constantinopol ne aduce la cunoștință că din interogatoriul luat ofițerilor de bord internați rezultă că aeroplanele veneau din Egipt, că primiseră o misiune în Marea Neagră, că fuseseră atacate deasupra Mediteranei de avioane germane și că aterizaseră în Anadolia... ca să scape! Unii din ofițerii americani sunt răniți...

Deși continuă să se păstreze, oficial, tăcerea asupra raidului inamic de vineri-dimineață, am putut afla că atacul Ploieștilor a fost mai serios decât s-a spus. Au fost vizate rafinăria „Astrei“ și fabrica „Concordia“. Că n-au fost nimerite și că n-au fost nici victime omenești, a fost norocul nostru... Pare că nici un avion inamic n-a fost doborât.

Bravii noștri:

O cucoană plângea pe văduva colonelului Orășanu, căzut pe front, eroic, acum câteva luni... Și cucoana spunea: „Ce om cumsecade a fost! Și cât ținea la nevastă-sa! I-a trimis înainte de a muri un cufăr plin cu piei de astrahan, dar nu glumă, din cele frumoase! Și paralele toate câte le-a adunat, tot nevستی-si le-a lăsat, vreo 20 de milioane!“ Noroc că mai avem și alt soi de eroi, mai puțin „cum se cade“!!

Am întâlnit pe Mirto pe Calea Victoriei — soios, murdar, neras, o umbră jalnică ce făcea milă... Mi-a spus, indignat, că i se cere restituirea a 80 milioane lei... Bine că le are, și nu mai întreb de unde!

Marti, 16 iunie. La Sevastopol dărdăie rău. Tunurile cele mai formidabile și avioanele cele mai perfecționate lucrează zi și noapte și dărâmă forturile și fortificațiile bucățică cu bucățică... Cum mai pot rezista ființe omenești sub asemenea bombardament, într-un astfel de iad? Nemții se declară mulțumiți de „progresele“ (!! operațiunilor lor...

La est de Harkov, lupta pentru nimicirea resturilor armatei lui Timošenko (?) a luat sfârșit. Cifrele indicate ieri se completează precum urmează: 25 000 prizonieri, 260 tancuri, 200 tunuri.

La est de Tula și în regiunea Volhov, contraatacuri rusești au fost respinse. Ultimele telegrame de la Berlin, anunțând aceste succese, *adaugă că ofensiva germană n-a început încă*, și că luptele actuale sunt tot lupte de pregătire... Începem să fim sătui de această formulă și să ne întrebăm dacă faimoasa ofensivă va mai începe? Informatori din București, mențin însă afirmațiile lor și continuă să declare că ofensiva a început, dar că Comandamentul german nu o va mărturisi decât după ce va obține succese însumate... Să îi credem!

O mare luptă aero-navală a avut loc în Mediterana, între Sardinia, Sicilia și coasta africană. Două convoaie britanice puternic apărute au fost atacate timp de două zile de 300 avioane italiene. Mai multe nave de război englezești au fost distruse și câteva transporturi scufundate. Au fost doborâte 15 avioane britanice și 20 italiene. Câteva vase englezești au scăpat spre Gibraltar...

În Libia, situația este acum net favorabilă germano-italienilor. *Radio Londra* mărturisește că situația Tobruk-ului care rezistă de atâta vreme, a devenit critică...

Presa germană, ca și cea italiană continuă să exploateze Convenția anglo-sovietică, ca sperietoare pentru neutri și pentru țările mici din Europa... Ziarele din Berlin, din Roma și din Milano prezintă pe Churchill ca complicele lui Stalin în acțiunea moscovită de bolșevizare a lumii. Evident, exagerări. Churchill și englezii nu sunt comuniști și probabil că sunt convinși că vor putea opri la un moment dat puhoiul ce caută să-și facă drum. Dar aci stă chestiunea: *putea-vor?* Pentru noi, pentru Europa, victoria germană e mai sigură ca cea anglo-americană...

Bangkok-ul a devenit centrul acțiunii iredentiste indiene. Pricipalii naționaliști de pe Valea Gangelui s-au refugiat în capitala Thailandei, unde, sub încurajarea Guvernului și a reprezentanților Axei au deschis un Congres menit să dea directive revoluției din Industan și să urmărească eliberarea Indiilor.

Toată presa din țările afilate Axei, și înainte de toate ziarele germane și italiene, publică articole ditirambice la adresa Mareșalului Antonescu... Pentru ce această recrudescență de reclamă scump plătită? Se simte și dl Mareșal oarecum zdruncinat în situația sa?

De necrezut:

Societatea de Telefoane a oferit d-lui Conducător 20 de milioane ca să-și cumpere o casă. Chestiunea a fost adusă înaintea Consiliului de Miniștri unde mai mulți miniștri, între alții generalii Stoenescu și Pantazi, au protestat, susținând că, dacă dl Mareșal are nevoie de o casă- să i-o cumpere Statul, nu o instituție particulară. Dl Ică a replicat însă, că în împrejurările actuale Statul are alte cheltuieli de făcut, că dl Mareșal preferă să primească casa din partea unei societăți particulare, că primește prin urmare darul Societății Telefoanelor și îi mulțumește cu recunoștință...

Toate acestea sunt înregistrate în Monitorul Oficial apărut ieri-dimineață...

E probabil vorba de casa lui Nae Ionescu la Băneasa, pe care Mareșalul o locuiește deja...

Frumos am ajuns!

Poglavnicul, Ante Pavelici a fost decorat cu Marele Cordon al Ordinului Carol.. Trebuie să-i fi tremurat mâna Regelui Mihai când a

iscălit decretul, aducându-și aminte de unchiu-său, Regele Alexandru, ucis de zisul Ante...

Mare banchet pentru sărbătorirea lui Petrovici, ministrul Instrucției, care a împlinit 60 de ani. Petrovici e cea mai reprezentativă lichea de pe pământul românesc. S-au strâns în jurul lui licheluțele mai mici, ca muștele pe lângă... rahat!

Dan Geblescu povestește de la Budapesta. Toată activitatea politică maghiară se desfășoară acum în jurul proiectului de numire a fiului lui Horthy ca *succesor* al Regentului. Junele Horthy a fost numit de Bárdossy „Stellvertreter“ (înlocuitor, sau interimar) al Regentului, dar nu Moștenitor. După Legea Bárdossy, zisul june avea dreptul să înlocuiască în caz de absență din Ungaria, sau de boală, pe tatăl său — iar în caz de moarte a bătrânului putea dizolva Camera, schimba Ministerul, dar nu devenea de drept Regent. Noul Regent rămânea să fie ales de Cameră și de Casa Magnaților, întrunite. Prin legea ce se proiectează, fiul Horthy va fi desemnat de pe acum ca Regent în locul tatălui; se merge chiar mai departe și se vorbește de *numirea lui ca Rege!!!* Și de numirea imediată — bătrânul Horthy ar demisiona îndată ce legea va fi votată... Nemții, care au a fost foarte supărați de numirea lui Horthy junior ca „Stellvertreter“, fiindcă n-au fost consultați, nu s-ar opune la proclamarea lui ca Rege, fiindcă-l socotesc mai maniabil ca un Habsburg... În tot cazul, de unde prima numire a junelui Horthy s-a făcut în afară de influența germană, Berlinul fiind pus în fața unui fapt îndeplinit — a doua înălțare a sa se negociază cu cine trebuie...

În calea proclamării junelui Horthy ca Rege stau însă două greutăți: una, că nu e catolic (e luteran) și după Constituțiile ungurești, Regele Ungariei trebuie să fie catolic — alta, că mumă-sa mare (linia maternă) e născută Wodianer, adică ovreică... Prima greutate ar putea fi înlăturată: ca Henric al IV-lea, junele Horthy ar putea spune — mutata mutandis — „Budapest vant bien une messe!“ — dar rămâne al doilea obstacol...

În ce privește raporturile noastre cu ungurii, Geblescu pretinde că „de când se fac represalii“ (și astfel am aflat că se recurge la represalii!), ungurii s-au mai liniștit. Dar continuă să ne urască de moarte și între ei și noi „nu poate să nu izbucnească...“ Kállay pare mai cumpătat ca Bárdossy, și mai ascultător față de Berlin... La corpul de armată deja trimis pe frontul rusesc, a mai adăugat două — așa încât, în loc de 2

divizii ungurești vor fi 6, față de 12 ale noastre. Opinia publică continuă însă să fie, în cercurile politice, tot atât de anglofilă ca înainte...

Horthy, viitorul Rege Apostolic (!!!) nu mai merge în localurile de noapte și caută prin atitudinea lui să-și câștige simpatii în popor... și reușește!!!

Miercuri, 17 iunie. Ieri pe la ora 13 mi-a telefonat fiică-mea de la Craiova, că a murit subit muma-sa, contesa Televici. Prima mea soție a fost o nenorocită, n-a știut să semene în jurul ei, toată viața, decât nemulțumiri și plictiseli. Sfârșitul ei e oribil: nu lasă un regret, nici măcar o slugă credincioasă care să o plângă... Acum, că toate sunt încheiate și sfârșite, un mare sentiment de milă mă cuprinde — și cred că este singurul sentiment pe care această moarte-l poate provoca. Să-i fie țărâna ușoară! Eu o iert, în toată sinceritatea, pentru cei 20 de ani în care mi-a scos sufletul...

La Sevastopol propriu-zis, ușoară acalmie în atac... Ca ultimă încercare sovieticii și-au scos flota din adăposturi, flota care deși foarte redusă, domină încă Marea Neagră. Cu ajutorul ei, rușii au încercat în ziua de 14 o debarcare la Yalta, în Crimeea și alta la Maikop pe coasta Mării de Azov. Bateriile de coastă germane au deschis însă focul asupra vaselor sovietice, așa încât debarcările au eșuat. Alte vase rusești au încercat să atace Eupatoria. Au fost respinse și ele, în larg... Un distrugător rusesc a fost scufundat în rada Sevastopolului și un submarin în largul mării.

Pe Doneț, un cap de pod a fost lărgit de nemți. În regiunea Volhov și mai la nord, contraatacuri sovietice au fost respinse.

Bătălia aero-navală în Mediterana a continuat. Pierderi de nave de război, cam egale de o parte și de alta, dar un mare număr de transporturi englezești au fost înecate. Britanicii au pierdut de trei ori atâtea avioane decât germanii și italienii împreună. Comunicatul italian, dă aceste lupte, mai ales cele care s-au desfășurat la sud de insula Panteliera, ca mari succese pentru puterile Axei. O fi, dar nu se prea vede...

În Libia, bătălia de la Bir-Hacheim s-a terminat, și alta a început la nord, în spațiul situat între Gazala și Akroma. Forțele britanice au fost încercuite între Akroma și mare. Germanii și italienii domină situația, o recunosc și telegramele engleze...

Lupte dârze, cum se vede, pe toate fronturile...

Ofensiva germană n-a început — dar în schimb ofensiva Mareșalului Antonescu pentru cucerirea opiniei publice europene, bate în plin. Și azi ziarele noastre reproduc pe numeroase coloane articolele diti-rambice publicate de toate gazetele țărilor axiste — și până în Suedia! Câți bani aruncați pe fereastră! Și de ce? De obicei asemenea articole „se comandă” la începutul unei domnii, dar ce noimă au la — să zicem — mijlocul ei? Îi trebuie Conducătorului nostru „atmosferă caldă” la Berlin, sau vrea să compenseze impopularitatea sa din țară prin aplauzele de peste graniță? Mister... dar parale multe românești aruncate pe fereastră!

În Indii, numai în provincia Sind au fost arestați 2 000 de naționaliști iredentiști...

Conferința Națională de la Bangkok a cerut independența Indiilor și ruperea oricăror relații cu englezii... Manifestare platonice!

Regele Gustav al Suediei a împlinit 84 de ani. Sănătate perfectă, cu toată grava operație pe care a suferit-o.

Grăsunul-danțator Ciano s-a întâlnit la Livorno cu Serrano Suner, ministrul de Externe spaniol. Ce vor fi învârtit?

Observatorul din București a înregistrat ieri-dimineață la orele 7,43 un cutremur puternic, cu epicentrul la 600 kilometri. Puternic, zice comunicatul — eu unul nu l-am simțit...

Duminică, la Băneasa, a fost mare scandal. În ultima cursă, 6 cai (printre care și favoritul „Cucurzu” al grajdului Regal, călărit de jockeyul Ilinca) au fost trași ca să iese o gloabă „Omar”... Era să se încingă bătaie... Comitetul curselor s-a întrunit ieri și după insistențele mele s-a restras licența la cei 6 jockey. În lumea e o mare agitație. O ațăță în mare parte și Negroponte, totdeauna gata să turbure apele...

Joi, 18 iunie. Pe fronturi luptele continuă pe aceleași sectoare și cu același ritm: germanii au pretutindeni inițiative și urmăresc obiectivele cu succes. În bătălia navală din Mediterana, care s-a terminat în seara de 15, italo-germanii au scufundat în total 56 000 tone britanice. În Libia, numărul prizonierilor englezi a trecut de 6 000 și în ultima ciocnire în regiunea Gazala-Akroma, peste 250 de tancuri au fost capturate sau distruse de forțele generalului Rommel...

Un general de la Marele nostru Stat Major mi-a ușurat ieri într-o câțva sufletul și mi-a lămurit îndoielile mele. Dânsul mi-a explicat că ofensiva germană n-a început fiindcă, din cauza stării drumurilor, toate aprovizionările (muniții, benzină, hrană) n-au putut încă fi aduse „à pied d'oeuvre“. Germanii sunt foarte metodic, la ei totul e organizație și până ce nu ajung la formula „alles Klappt“, nu mișcă. La ei totul e prevăzut și nimic nu este lăsat la voia întâmplării. Inițiativele lor militare nu sunt aventuri: totul este prevăzut și calculat. Generalul a adăugat că după câte știe, ofensiva va începe la 1 iulie. Data nu e prea târzie, fiindcă nemții sunt hotărâți să nu ducă anul acesta campania în Rusia decât două luni: la 15 septembrie vor opri frontul unde se va găsi, vor organiza un „cordon sanitar“ și vor face instalații sistematice pentru iarnă, să nu-i mai [găsească] vremea rea nepregătiți ca anul trecut...

Generalul meu a mai adăugat că la Sevastopol lucrurile merg greu fiindcă germanii nu vor să-și expună prea mult oamenii — dar că până la două săptămâni toate vor fi terminate și cetatea ocupată...

Dea Dumnezeu ca toate aceste informații să se adevărească...

Presa Axei continuă să facă mult zgomot în jurul „violării neutralității Turciei“ de către avioanele americane care au aterizat la Ankara. Berlinul pretinde că n-a fost un aterizaj forțat și că americanii au făcut o încercare, pentru a pune Turcia înaintea unui fapt îndeplinit: dacă Guvernul turcesc n-ar fi protestat *cu energie*, aterizajele s-ar fi repetat și astfel Turcia ar fi fost atrasă pe nesimțite în război... Sunt însă și unii care pretind că Statele Unite au vrut să epateze pe turci cu noile lor modele de avioane și să-i incite să facă și ei o comandă în America și astfel să se lege de soarta anglo-saxonilor, provocând o reacție militară din partea Axei... Dar fiecare povestește ce-i trece prin minte!

Procesul atentatorilor la viața lui Papen s-a terminat: cei doi ruși, Pavlov și Kornilov au fost osândiți la 20 ani reclusiune pentru complicitate la complot — iar cei doi turci acuzați și ei de „uneltire“ pentru prepararea atentatului, la câte 10 ani... Berlinul e foarte satisfăcut de sentință; Moscova ceva mai puțin!

Se vorbește de înlocuirea lui Marinescu la Ministerul Economiei Naționale prin Dan Costinescu¹. Dan Costinescu e foarte bine cu Mareș, și Mares, care până mai ieri înjura pe Ică și-l trata de „puțoi

¹ De curând numit director general la Telefoane.

obraznic“, s-a împăcat cu zisul Ică... A văzut omul că nu merge altfel! Un caracter, nu e nimic de zis! Acum Mareș declară că Ică face treabă și că Mareșalul Antonescu îl împiedică să facă tot binele pe care l-ar vrea!!! Și inițiații din găleata cu lături pretind că Ică, ca să pecetluiască împăcarea, va numi pe Dan Costinescu ministru în locul lui Marinescu... Dar are și Marinescu chezășiile lui în găleata cu lături; vom vedea ce va ieși din toată această porcărie. Dan Costinescu nu e un geniu, dar e băiat simpatic, cu experiență administrativă și ar fi desigur de o mie de ori mai bun la Economia Națională decât Marinescu, cumnatul lui Porsena escrocul și peștele...

Am aflat, în fine, rostul ofensivei de publicitate (în continuare) antonesciană în ziarele europene: Mareșalul împlinește 60 de ani și anturajul său a vrut să-l prea-mărească astfel, căci Antonescu a refuzat orice sărbătorire declarând că „situația țării și starea de război nu sunt compatibile cu astfel de manifestări“... O notă bună pentru Mareșal, o notă rea pentru slugile lui! Și o palmă pe obrazul de toval al umflatului de Petrovici care-și sărbătorește cei 60 de ani de neîntrerupt lichelism prin nenumărate banchete...

Cu prilejul aniversării sale, Mareșalul a fost totuși felicitat prin telegrame de către Hitler, Mussolini, Ribbentrop, Göring, Risto Ryti (Președintele Finlandei), Manneheim etc. Telegramele, publicate în ziarele de azi sunt amabile, dar nimic mai mult — afară de ale finlandezilor care sunt călduroase...

Regele și Ică, Ică și Regele... Dl profesor Mihail Antonescu a fost decorat și el cu Marele Cordon al „Trandafirului Alb“ finlandez... Tot e bine că s-au gândit finlandezii și la bietul Rege!!!

Mareșalul Pétain a dat o proclamație cu prilejul celei de a doua aniversări a proclamării sale ca Șef al Statului...

Tonul manifestului e al unui om cam descurajat... și obosit.

Filderman, ex-Conducătorul ovreimii pretinde că se prepară o nouă lovitură contra coreligionarilor săi. Un nou decret-lege ar veni să împartă ovreii în trei clase: una ar cuprinde pe cei încetățeniți înainte de 1914, o a doua pe cei încetățeniți după 1918, dar băștinași, și o a treia pe cei veniți în țară după 1918. Cei din prima clasă nu vor fi tulburați

în existența lor, după cum au fost deja ocrotiți prin legile deja promulgate. Cei din clasa a doua, vor fi confinați în „ghetto-uri“ — iar cei din clasa a treia vor fi ridicați și colonizați în Transnistria — adică trimiși pe lumea cealaltă...

S-ar face o mare nedreptate multora din cei din clasa a doua: sunt printre ei atâția oameni cumsecade și inofensivi...

Nici un om cu scaun la cap n-ar putea aproba asemenea măsuri sălbatice. Sunt mulți ovrei foarte vinovați de propagandă comunistă; greșala e că se generalizează...

Vineri, 19 iunie. Zdrobirea Sevastopolului înaintază cu pași rezezi. Formidabilele bombardamente germane sfărâmă unul după altul toate forturile „impenetrabilei“ cetăți. Mai ales ghiulele tunurilor „supra Bertha“ fărâcă cele mai rezistente betoane. După fortul *Stalin*, au fost cucerite forturile *Siberia* și *Maxim Gorki* (acesta din urmă cel mai nou și cel mai solid construit și în care apărarea sovietică își punea ultimele nădejdi), astfel încât forțele asaltătoare au ajuns în liniile interioare, la 3 kilometri de port. Se crede că căderea Sevastopolului nu mai este acum decât o chestiune de zile... Mai multe încercări de diversiune ale bolșevicilor prin debarcări pe coastele Crimeii, au dat greș.

În Cirenaica, cu toată temperatura caniculară, trupele lui Rommel au înregistrat mai succese. Armata a 8-a britanică a fost tăiată în două, o parte a rămas la vest de Tobruk, iar alta se retrage în grabă spre Egipt, prin Bardia și Sollum.

Amiralitatea britanică n-a dat încă cifrele pierderilor suferite în Mediterana în zilele de 14 și 15 iunie „pentru a nu pune la îndemâna inamicului informații precise“. Această formulă, ca și insuccesele din Cirenaica orientală a enervat opinia publică engleză. În Camera Comunelor, mai mulți deputați au cerut să se publice cifrele precise ale pierderilor navale aliate — cifre ce se ascund deocamdată, probabil tot în baza formulei mai sus reprodușă. Guvernul a promis informații, cât mai curând posibil...

Nemții au mai torpilat în Atlantic și în Marea Antilelor 18 vase cu o deplasare totală de 109 000 tone...

Ucigașii lui Heydrich au fost descoperiți și prinși într-o biserică din Praga unde se refugiaseră. Au fost împușcați pe loc. Berlinul pretinde că sunt cehi veniți din străinătate și lăsați în Boemia din aeroplan, cu parașutele...

Cu prilejul Târgului de la Milano, Gino Lupi îi mai trage un articol ditirambic asupra României, în revista *Europa Sud-Orientală*. Omul trebuie să fie bine plătit, căci ne iubește mult. Gazetarii macaronari care s-au plimbat 15 zile prin țara noastră ne-au părăsit, după ce s-au convins și ei despre „romanitatea Ardealului“. O spun în declarațiile pe care le-au făcut înainte de a pleca... Dar nici dragostea lui Lupi, nici entuziasmul românesc al macaronarilor plimbăreți nu vor schimba politica Italiei față de noi... Păcat!

Sâmbătă, 20 iunie. La Sevastopol pare să fi început finala. După o înspăimântătoare bombardare, trupele germane la nord și cele române la sud de cetate, au înaintat cucerind fort după fort și adăpost după adăpost. La nord trupele germane au ajuns până la Golful Severnaia, așa încât tunurile nemțești stau acum în fața orașului și domină întreaga radă...

Între 10 și 17 iunie, rușii au pierdut 7 585 de prizonieri, 20 de tancuri, 68 de tunuri și o baterie blindată. Unitățile germane și române au distrus 1 288 de adăposturi și au cules 46 239 de mine!...

În Cirenaica, armata engleză se retrage spre granița Egiptului; trupele generalului Rommel au început asaltul Tobrukului...

Știrile de pe frontul rusesc, dar mai ales cele din Africa de Nord și din Mediterana au deprimat mult opinia publică britanică, după cum reiese din articolele ziarelor din Londra, din emisiunile radiofonice și din întrebările enervante puse de deputați în Parlament...

Că situația este judecată gravă chiar de către Guvernul englez — o dovedește noul zbor al lui Churchill în America. Această a treia vizită a primului ministru, peste ocean, a constituit pe ziua de ieri o adevărată știre senzatională, căci în jurul plecării lui s-a păstrat cea mai desăvârșită tăcere. Chiar la Londra nu s-a știut nimic. Marți, Churchill fusese primit în audiență de Rege, și joi după-amiază s-a anunțat sosirea sa în Washington. Nu numai asupra călătoriei s-a păstrat secretul (ceea ce se explică prin motive de siguranță), dar și asupra scopului întâlnirii cu Roosevelt. Asupra acestui scop, continuă să nu se spună nimic, la Washington ca și la Londra. Churchill va sta probabil în America mai multe zile.

Deși nu se spune nimic oficial despre scopul întâlnirii Churchill-Roosevelt, neoficial, presa londoneză grupează în patru puncte principalele chestiuni ce vor fi discutate la Washington: 1) problema sporirii tonajului, grav amenințat prin continuele scufundări; 2) problema creării celui de-al doilea front; 3) politica Aliatilor în Orientul Apropiat și în Extremul Orient; 4) ritmul furniturilor americane. Este

evident că Roosevelt și Churchill vor vorbi de toate câte interesează războiul, războiul care merge prost pentru aliați — și că vor căuta măsuri de îndreptare... Hotărârile pe care le vor lua, nu vor fi probabil date în vileag — dar poate că tot se va afla câte ceva... Să așteptăm!

La Berlin, deplasarea lui Churchill e judecată cu ironie și definitivă ca „o călătorie de disperare“...

Papa a răcit, căci Vaticanul e plin de curente, și e în pat. Să sperăm că se va restabili repede, căci e om bun și sfânt...

A murit Beyul Tunisului. Moartea lui nu va influența nici mersul războiului, nici politica mondială, nici situația colonială a Franței. Succesorul său va fi înscăunat poimăine.

Vechea casă boierească de la Golești, lăsată să se ruineze de ultimii și păcătoșii reprezentanți ai familiei Golescu, a fost scăpată de la piere: a fost cumpărată de Stat și încredințată Institutului Național de Cooperatie, pentru restaurare și înființarea unei școli din Cooperatie (?) în zidurile ei.

Aș fi preferat ca acest vechi locaș al tradițiilor boierești să fi fost refăcut prin jertfa vechilor familii băstinașe și să fi adăpostit un fel de muzeu al trecutului... Dar ultimele vlăstare ale familiilor boierești sunt prea ocupate la „Melody-Bar“ ca să-și găsească răgazul unei asemenea inițiative...

Duminică, 21 iunie. Pagini întregi sunt consacrate, în ziarele de azi-dimineață, comemorării intrării noastre în război. Măine se împlinește un an de lupte grele, de jertfe, de deznădejde — dar și de clipe înălțătoare și de ceasuri de speranță că tot nu se va sfârși cu noi... Ziarele reproduc toate proclamațiile lui Antonescu și fac un scurt istoric la evenimentelor, reproduc fotografii luate pe câmpul de luptă... Să dea Dumnezeu să se sfârșească cu bine!

Mareșalul Antonescu adresează pe ziua de azi un manifest plugarilor și le mulțumește *că au câștigat campania agricolă*. Manifestul este bun, deși cam lung. De data asta Mareșalul nu înjură pe nimeni și laudă pe toți... Dar proclamă victoria cam prea devreme: e foarte

frumos că s-au însămânțat 11 milioane de hectare în 6 săptămâni — dar nu le-am recoltat încă! Oamenii au muncit, cum au putut, ca vai de ei — nu e vina lor dacă Dumnezeu nu ne ajută și dacă seceta cumplită sau pe alocuri ploile năpraznice au compromis rodul pământului care se anunță cât se poate de prost...

În jurul vizitei lui Churchill la Washington, comentarii de culoar, dar nimic precis. Și vineri și ieri Roosevelt a lucrat toată ziua cu primul ministru britanic și cu experți militari de tot soiul...

Cei din Washington lucrează și tac — în schimb limbutul de Cripps a vorbit din nou ca să spună că convenția semnată între Anglia și Rusia va constitui baza de organizare a lumii după război... Să ne ferească Dumnezeu! Dl Cripps a mai adăugat, în ce privește al doilea front, că anglo-americanii vor ataca *desigur* Europa Occidentală, dar că acest atac trebuie bine pregătit ca să nu dea greș... Am priceput!

Și la Moscova a fost convocat Sovietul Suprem pentru darea de seamă a lui Molotov asupra negocierilor sale la Londra și la Washington. La Berlin se subliniază că, pe când aliații zăpăciți de îngrângerile suferite se întrunesc și deliberază — Germania rămâne pe terenul faptelor și „zboară din victorie în victorie“... E adevărat, numai că până acum nu se prea văd roadele acestor victorii!

Agenția TASS publică un comunicat violent cu privire la sentința procesului din Ankara și acuză Turcia de complicitate cu Puterile Axei... Nu putem decât să ne bucurăm de această atitudine a Rusiei, care sapă tot mai mult abisul între dânsa și Turcia...

De la Berlin se comunică că Timoșenko și arhiepiscopul de Canterbury au felicitat telegrafic pe Cripps pentru discursul său de ieri... Probabil o împerechere ironică de nume ce ar trebui să se respingă reciproc...

Pe toate fronturile acțiunea Puterilor Axei se mărginește la dezvoltarea operațiunilor începute — *și merge bine...*

La Președinția Consiliului de Miniștri s-a constituit o comisie *pentru studierea condițiilor încheierii Păcii!* „Gouverner c'est priver” — dar totuși, avem cu toții impresia că începem cam devreme să ne ocupăm de o problemă care nu se va pune atât de curând și care — Doamne iartă-mă! — nu ni se va pune *nouă* niciodată... Căci pentru noi, din nefericire, vor hotărî alții! Dar în fine, să ne pregătim dosarul! Printre membrii comisiei, mi se spune că ar fi fost numiți și Gh. Brătianu și frații Lapedatu. Și probabil eminenții specialiști ai regimului!

Zilele trecute s-a întâmplat un mare scandal, cu prilejul „Orei românești” la *Radio Roma*. Nu știu cine e angajat să vorbească românilor de către italieni, dar acel „cineva” absentându-se din Roma, a fost înlocuit de cunoscutul legionar Caranica care, la sfârșitul emisiunii a făcut apologia Mișcării Legionare și a înjurat trivial pe Mareșalul Antonescu și tot Guvernul său. Nu cunosc încă consecințele acestui penibil incident..

Congresul Naționalist Indian de la Bangkok va publica poimăine pretențiile sale cu privire la independența Indiilor. Dacă n-ar fi în spatele Congresului Puterile Axei, agitațiile caraghioșilor din Thailanda n-ar merita nici să fie notate. Dar sunt în spate Puterile Axei și ele vorbesc prin glasul stafiilor de la Bangkok...

Mareșalul Antonescu, înapoiat de pe front și din Transnistria unde a ocărât și terorizat lumea întreagă¹, s-a dus acum câteva seri la „Pescăruș” și a controlat în persoană, ajutat de câțiva ofițeri, actele automobilelor care staționau acolo. A putut constata că trei sferturi din automobile erau mașini rechiziționate de care ofițeri de tot soiul profitau ca să-și răcorească „damele”, la aerul lacurilor... A doua zi, toți ofițerii cu... musca pe căciulă... au fost trimiși pe front! Foarte bine, dar nu e treaba unui Conducător de Stat să controleze mașinile la poarta unui local de petrecere! Nu mai are domnul Mareșal încredere în nimeni?

---

¹ Se povestește că violența lui a pricinuit și moartea generalului Vasiliu pe care l-a găsit la Tiraspol și l-a făcut cu ouă și cu oțet *că nu e la Sevastopol să recupereze material de la ruși, pe care-l iau nemții tot*. Generalul buimăcit a hotărât să plece imediat cu avionul; vremea era groaznică și pilotul a declarat că nu garantează securitatea călătoriei, dar generalul Vasiliu speriat a insistat să plece imediat, și a plecat. Pe drum, avionul a capotat, generalul a fost ucis, pilotul grav rănit...

Regele Petru al Iugoslaviei s-a logodit la Londra cu Principesa Alexandra, fiica Regelui Alexandru al Greciei (cel mort de pe urma unei mușcăături de maimuță) și a d-rei Manos...

Cineva foarte serios a sta de vorbă acum câteva zile cu dl Ică. „Foarte bună e politica pe care o faceți alături de nemți și nu e alta de făcut pentru noi — spunea acel cineva — dar nu vă gândiți că războiul s-ar putea termina și cu înfrângerea Germaniei?” — „Dacă ar învinge englezii — a replicat ilustrul paranoic — *nu e om în țara românească care să stea mai bine cu ei decât mine!*” Să fie nebun? Sau și-a adus aminte de vremurile când era anglofil și scria articole mucegăite ca să apere Societatea Națiunilor împotriva lui Hitler — și-și închipuie că-și aduc și englezii aminte?

Titeanu și Lobei sunt în lagăr la Târgu Jiu și mi-am închipuit că au fost trimiși acolo fiindcă sunt doi pungași. Aflu azi că motivul internării lor a fost altul. S-au oferit amândoi ca spioni, la Legația germană. Killinger, după ce a făcut o anchetă asupra trecutului lor, a refuzat — și i-a denunțat Guvernului. Iar Guvernul i-a trimis a doua zi să se răcorească pe malurile Jiului...

Jora a fost invitat pentru două luni la Sinaia, de către Regele Mihai, care vrea să ia lecții de armonie și de contrapunct! Căci pe *alelalte* le știe!

Un râu de limonadă:

La granița Argentinei cu Chile curge un râu, *Rio Agrio*, a cărui apă e acrișoară și cu un adaos de puțin zahăr are gust de limonadă! Probabil că conține în soluție citrat de mangan sau așa ceva, căci mai e și laxativă! Fericită țară mai e și Argentina!

A început o campanie împotriva *cravatei*, la bărbați! De fapt cravata e înăbușitoare, e scumpă și e inutilă... Într-o vreme în care toate tradițiile se duc, de ce nu ne-am despărți și de cravate, liberând gâturile noastre asudate

---

Quaranta a revenit ieri la Jockey-Club. Deși achitat, a fost primit fără entuziasm. Chiar cu o răceală penibilă... Mi-a spus: „Nu voi da mâna decât celor care mi-o vor întinde pe a lor...” Imprudentă hotărâre, căci nu i-au întins-o decât 4-5 persoane din vreo 30-40 prezente!

Quaranta pretinde că a fost victima unui ovrei, care s-a dat drept dânsul — după cum s-a dovedit la instrucție. Fapt ciudat însă, ovreii *a dispărut* și Quaranta pretinde că a fost ucis de poliție ca să nu vorbească într-o altă afacere de contrabandă de metale, pe care ar fi făcut-o cu Legația Italiei... Guvernul român n-a vrut ca Legația unei țări aliate să iasă compromisă dintr-o afacere ce nu mai putea fi mușamalizată cât trăia principalul culpabil...

Quaranta e totdeauna vârat în afaceri complicate...

Luni, 22 iunie. Solstițiu de vară! De mâine zilele încep să scadă... S-a dus și vara asta, parcă n-a fost!

De trei zile valahii ne bat capul cu prăpădul ce trebuia să fie aseară sau azi-dimineață: pentru aniversarea intrării noastre în război 300 de avioane engleze și americane trebuiau să vină să distrugă Bucureștii! O auziseră valahii la *Radio Londra*, ba la *Radio Moscova*... Și mulți, foarte mulți din ei au fugit din București...

Nici aseară, nici azi-dimineață n-a venit însă nici un avion. Nu e vorba, poate să mai vină... În fiecare zi poată să vină și mă mir chiar că nu vin — dar a crede în *date fatale* și în atacuri dinainte anunțate, prea e de oaie

---

Emisiunea de Radio de ieri la amiază, ne-a adus o mare veste: Tobruk a fost luat cu asalt, Tobruk a capitulat! Britanicii făcuseră din Tobruk un alt Sevastopol; capitularea lui e improtantă din punct de vedere strategic pentru campania din Africa, dar e importantă mai ales din punct de vedere moral, căci simbolizează neputința Aliaților de a rezista nemților, oricare ar fi frontul, chiar atunci când toate condițiile de luptă sunt în favoarea lor...

Lucru nostim e că englezii s-au predat italienilor, nu germanilor. Macaronarii sunt în al 7-lea cer! Un enorm material, peste 25 000 prizonieri printre care mai mulți generali, au căzut prădă Axiștilor... Trupele britanice fug în dezordine spre Egipt; trupele germane au ocupat Bardia, la granița egipteană și Bir-El-Gobi, la sud-est de Tobruk — înfrângerea englezilor e mare...

La Sevastopol, operațiunile de investire continuă. Trupele germane și române înaintează pas cu pas, fort cu fort, bastion cu bastion. Partea

de nord e aproape curățită și întreg orașul e sub focul tunurilor nemțești...

Tot Bucureștiul e sub flamuri; mutrele lui Hitler, lui Mussolini, lui Antonescu și portretul Regelui Mihai — toate de dimensiuni colosale se lăfăiesc pe zidurile edificiilor publice... Aceste „expresiuni oficiale de bucurie“ (ca și inscripțiile: „nu uităm nici o brazdă românească“) nu-și au rostul lor, azi. *O intrare în război nu poate fi prilej de bucurie.* Să așteptăm *sfârșitul* și să vedem atunci, dacă vom avea motiv să ne bucurăm sau să ne punem cenușă pe cap...

Cu prilejul aniversării de azi, Președinția Consiliului publică un comunicat în care ni se dau cifrele pierderilor noastre într-un an de război: 5 998 ofițeri, 2 633 subofițeri și 148 941 oameni trupă. Din aceștia 70% sunt răniți care s-au vindecat.

Aceste pierderi nu sunt mari, dat fiind efortul pe care l-am făcut. N-am plătit prea scump cîstea de a figura, și încă victorios, pentru prima dată în bătălii istorice alături și împotriva celor mai mari Puteri din lume...

Comunicatul ne mai dă și raporturi de pierderi interesante, față de forțele angajate în luptă în diferitele faze ale campaniei. Astfel în luptele din Bucovina și Basarabia am pierdut 20% din efective; de la Nistru la Bug inclusiv asediul Odesei-63%; de la Bug și până la Nipru și la Marea de Azov-5%; în Crimeea, în luptele din anul acesta la Kerchi și Sevastopol precum și pe Doneț-12%.

Putem să fim mulțumiți că n-am pierdut mai mult *ca să învățăm războiul*....

Ieri s-a răspândit în cercurile apropiate de Președinție și de Ministerul de Externe zvonul că turcii intră zilele acestea în război alături de nemți... De această intrare în război, eu unul sunt convins, dar nu cred că a sosit deja ceasul...

Tribul Hurilor (?) bine înarmat (de cine?) s-a răsculat în Indii împotriva englezilor. *Agenția D.N.B.* anunță lupte grele în provincia Sind...

Ieri s-a celebrat la mănăstirea din Sinaia un parastas cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la moartea lui Take Ionescu. Cum trece vremea!

Parastasul a fost tocmit de Stelian Popescu, apostolul takismului. De față a fost și Maniu și nimeni din partea Guvernului... Take Ionescu! Am impresia că e vorba de Vodă Caragea, ori de Tudor Vladimirescu, atât de repede se deapănă firul Istoriei. Evenimentele de ieri sunt vechi de o sută de ani!

La Regimentul de Gardă Călare s-a sfințit ieri în prezența Regelui o troiță ridicată în amintirea soldaților și ofițerilor regimentului căzuți în război. Căci deși regimentul n-a fost pe front, multe elemente ale lui au fost detașate în alte unități combatante... La această serbare n-a luat parte nici Mareșalul Antonescu, nici fostul cavalerist Ică, care n-a vrut să revadă locurile fericirii și suferințelor sale. Din Guvern, a fost de față numai generalul Pantazi...

Ieri, la Băneasa, Premiul Jockey-Clubului a fost câștigat de calul lui Xenopol, „Bien Aller“. Lui Xenopol, închis în lagărul de la Târgu Jiu, i-a căzut astfel în gușă pe lângă fasolea zilnică, un milion de lei!

Hârtii vechi, deși nu prea vechi, căci nu datează decât de trei ani neîmpliniți — dar totuși atât de vechi! Scotocind prin sertarele mele găsesc următoarele telegrame din 1939, după numirea mea ca prim-ministru:

„Vă urez din toată inima să reușiți a liniști și a apăra țara.
General Antonescu“.

„O dată cu prezentarea omagiilor mele, rog a fi considerat printre cei dintâi care subscriu apelul patriotic de solidarizare adresat de Excelența Voastră tuturor Românilor.

Colonel Ștefan Zăvoianu“.
(Legionarul cunoscut ... și împușcat)

„Vechiu partizan al unui Guvern Argetoianu, rog dați-mi voie să vă adresez cele mai din inimă felicitări împreună cu urări pentru succes desăvârșit în marea operă națională ce stă în fața înaltelor Domniei Voastre posibilități.

Prof. Dragoș Protopopescu“.
(Legionar ilustru)

„Excelență, Domnule Președinte al Consiliului, fericit pentru fericirea Țării și a Scumpului nostru Suveran, pentru excepționala misiune de mare competență și răspundere în vremuri când neamul întreg trebuie să stea solidar în jurul Tronului și ascultător de porunca prea înțelepților sfinți între care străluciți cu un prestigiu absolut, vă rog respectuos Excelență să primiți cele mai sincere omagii ale unui om care a dorit cu ardoare numai binele Țării sale și mai ales strălucirea marelui nostru Rege. Trăiască Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. Să trăiți Excelență, Domnule Prim-Ministru!

*Preotul Grigorie Cristescu
Profesor universitar“.*

(Legionar de seamă, dar pocăit)

„Adânc respectuos vă rog să binevoiți a primi omagiul sentimentelor mele de admirație și cele mai vii urări de izbândă în lupta ce întreprindeți pentru liniștea și prosperitatea Țării și a Neamului.

Doctor V. Trifu“.

(Cel mai aprig antisemit și antimasonic propagandist...)

Un an mai târziu, toți acești domni mă osândeau la moarte...
Ecce homines!

Marți, 23 iunie. Ziua de ieri a fost sărbătorită de oficiali ca și cum intrarea noastră în război ar fi fost o mare fericire, nu o nenorocită necesitate. Tot Guvernul, toți funcționarii superiori adunați la Patriarhie au ascultat un Te-Deum și o rugăciune compusă ad-hoc și care ar fi putut fi mai puțin bombastică și mai smerită... Steaguri pretutindeni... Concert la Ateneu... Șezătoare la Teatrul Național... Și la toate în fruntea vicleimului Ică Antonescu: numai de steaguri, pe stradă, n-a fost din fericire spânzurat! Publicul n-a luat nici o parte la aceste manifestări: să o mărturisim fără înconjur — războiul acesta nu e popular. Basarabia, Transnistria, Odessa nu sunt legate sufletește de noi — ca Ardealul... Poporul urăște pe unguri, nu pe ruși, cu tot bolșevismul lor. Războiul actual este pentru noi o *necesitate*, o acțiune de apărare împotriva comunismului și panslavismului care amenință existența Statului nostru însăși. Dar o *necesitate* și o *acțiune de apărare*, nu suscită entuziasm. Și prea au fost mari suferințele care au pregătit de data asta intrarea noastră în luptă...

Dacă eram eu Guvernul, m-aș fi mulțumit cu o scurtă rugăciune pentru odihna celor căzuți și aș fi lăsat „alaiurile“ pentru sfârșitul răz-

boiului, în ipoteza că se va sfârși vreodată, și că se va sfârși bine... Dar fiecare după capul lui...

Căderea Tobrukului a impresionat adânc pretutindeni. Nimeni nu se aștepta să cadă așa iute... *Radio Londra* mărturisește că înfrângerea e gravă și plină de consecințe pentru soarta Orientului Apropiat. Comentatorul postului de emisiune britanic recunoaște că una din porțile acestui Orient a căzit și că cealaltă, Sevastopolul va cădea în puține ceasuri („in some hours“) și că astfel „cleștele se va strânge în mâinile puternice ale germanilor“. Întreaga presă engleză e buimăcită; ziarele cele mai serioase, până și *Times* cer o anchetă serioasă și constată incapacitatea conducerii de război, de partea Aliaților... La Londra atmosfera e aproape tot atât de deprimată ca după căderea Singaporelui și discuțiile fără sfârșit care continuă zi și noapte la Washington, între Churchill și Roosevelt, sunt comentate cu amărăciune... „Pe când nemții vorbesc cu fapte, noi ne mulțumim cu vorbe, cu planuri și cu conferințe“ — spun englezi dezamăgiți...

La Sevastopol, operațiunile continuă conform planului Comandamentului german. Ieri după-amiază se răspândise zvonul că trupele germane pătrunseseră în oraș... În realitate n-au pătruns decât într-o suburbie Severnaia, situată în fața cetății, pe malul nordic al brațului de mare pe care dă, la sud portul propriu-zis al Sevastopolului. Dar întreg orașul, portul și arsenalul sunt acum sub bătaia *directă* a tunurilor germane și sfârșitul dramei nu poate să întârzie mult...

Generalul Rommel a fost înaintat mareșal... Führerul i-a anunțat această meritată recompensă printr-o călduroasă telegramă...

Generalul Gerstenber care n-a luat Tobrukul, dar care a dat multe mese bune în București — a fost decorat cu Ordinul Mihai Viteazul... Exagerat!

Gazetele engleze au afirmat că întreg personalul Legației noastre din Washington s-a desolidarizat de Guvernul din București și a rămas în Statele Unite, „printre românii liberi“... Ministerul nostru de Externe dă un comunicat prin care anunță că întreg personalul zisei Legații, cu dl B. Coste, însărcinatul cu Afaceri în frunte, a sosit la Lisabona...

De ieri-seară pe la ora 6 s-a lăsat *cu frig* — frig, nu răcoare... Trebuie să fi căzut grindină strașnică pe undeva. A plouat toată noaptea, pare o ploaie generală, bună pentru porumb.

Miercuri, 24 iunie. Ieri toată ziua și azi noapte, și azi-dimineață, termometrul sub 14 grade... E frig și plouă! Ce climă imposibilă! Dacă n-ar fi grindina și furtunile n-ar fi rău pentru câmp...

În Anglia și Statele Unite e tot jale mare pentru căderea Tobruk-ului. Lumea mârâie și cere informații *exacte* asupra tuturor pierderilor navale, până acum mai mult sau mai puțin ascunse de Guvern... Ziarele recunosc că războiul merge prost pentru Aliați, care persistă să îmbărbăteze opinia publică prin vorbe, prin planuri, prin afirmări de victorii — pe când germanii înregistrează victorii după victorii. În Parlament, în ambele Camere, deputații și lorzii pun Guvernului chestiuni arzătoare și Guvernul răspunde cum poate... Enervare mare în City și în cercurile politice; se vorbește ba de schimbări, ba de o vizită a lui Churchill la Moscova — dar englezii încep să fie sătui de palavre! În America, demagogul Bobby Hopkins încearcă să galvanizeze opinia publică: în ultimul său discurs, rostit în fața a 200 000 de auditori a preamărit puterea Sovietelor și a declarat că Aliații vor constitui al 2-lea, front, și dacă va fi nevoie un al 3-lea, și un al 4-lea, până ce Germania va fi strânsă într-un cerc de oțel! Aci, cum se vede nu mai avem de-a face cu palavre diplomatice, ci cu simple palavre!

Nemții, în schimb, nu vorbesc dar lucrează pe front, pe toate fronturile. În Africa, trupele lui Rommel au ajuns la granița Egiptului și au trecut-o; la Sevastopol continuă ciocnirea artileriei și deznodământul se apropie...

Japonezii strâng tot mereu într-un cerc tot mai strâmt forțele izolate ale Mareșalului Ciang-Kai-Shek — iar pe mare submarinele lor au ajuns până la coasta Americii, unde au bombardat mai multe localități în insula Vancouver(Canada) și bazele militare de la Port-Brown și West Port de la gura fluviului Columbia, în Statele Unite.

Forțele japoneze s-au instalat solid și în Insulele Aleutine... Și această ocupare, ca și bombardamentele de pe coasta Pacificului enervează mult opinia publică americană, deja slăbită prin atâtea insuccese și prin căldurile tropicale sosite mai de timpuriu ca de obicei... În presă, entuziasmul pentru război a scăzut de tot!

Ziarul suedez *Göteborgs Morgenpost* a publicat ieri un reportaj senzațional, care prin fir și fără fir a făcut turul lumii. Zisul ziar destăinuiește clauzele secrete ale acordului Churchill — Molotov, clauze prin care se acorda Rusiei dreptul de control politic și militar asupra Finlandei, Statelor Scandinave, Poloniei, României, Bulgariei, Iugoslaviei, Ungariei și Germaniei (!!!) — toate aceste state, mai puțin Germania (?) vor constitui „sfera de influență“ a Sovietelor în Europa și Guvernul din Moscova „va putea închiria“ (!!) în toate aceste țări baze militare, după ce va fi încheiat cu ele tratate speciale!! Rusia și Anglia se obligă pe de altă parte să desființeze în toată Europa organizațiile totalitare existente...

Dacă aceste informații sunt exacte, se pot face următoarele ipoteze: sau englezii sunt siguri că Rusia Sovietică va fi sfârșită de nemți, sau sunt hotărâți să-și calce angajamentele în caz de victorie, la pace — sau nu mai au nici o speranță să câștige războiul și să-și impună voința lor... Căci nu se poate admite ca Anglia să-și dea soarta pe mâna comunismului!

Și mai este încă o ipoteză, care probabil e cea mai bună; destăinuirile ziarului suedez nu ar corespunde realităților și n-ar fi decât planuri ale propagandei simpaticului Goebbels, hotărât să asmută toate popoarele Europei împotriva Angliei! Această ipoteză este cu atât mai verosimilă cu cât *Göteborg Morgenpost* afirmă că ține informațiile sale „de la un diplomat al unei Puteri foarte prietenă cu țările anglo-saxone“, care n-a putut însă să-i destăinuiească și clauzele acordului militar anglo-sovietic, aceste clauze fiind și mai secrete decât cele, secrete și ele, pe care le-a destăinuit!!!

Reportajul ziarului din Göteborg a făcut totuși senzație mare și este viu comentat pretutindeni... Chiar dacă acordul anglo-sovietic ar fi așa cum este dat, pe mine unul nu m-ar emoționa. Ce semnează sau nu semnează Sovietele, sau Anglia, e fără importanță: importantă este numai victoria unei părți sau a alteia. Vor învinge anglo-americanii-rușii, Europa va cădea sub călcâiul rușilor, chiar dacă ar fi semnat alături de Anglia că nu vor depăși granițele lor; vor învinge forțele Axei, atunci tot ce semnează astăzi anglo-saxonii și moscoviții, nu va mai avea nici o valoare, e de la sine înțeles. Prin urmare, într-un caz și în altul, acordul Churchill — Molotov va rămâne un petic de hârtie fără valoare...

Nu în privința acestui petic de hârtie trebuie să ne emoționăm — și să rămânem cu încredere și cu ochii pe front...

Laval a pronunțat luni-seara la Radio un important discurs prin care a căutat să demonstreze necesitatea unei strânse colaborări între Fran-

ța, Germania și Italia — în Europa Nouă. Laval a declarat că Franța a comis o mare eroare neapropiindu-se de Germania după victoria din 1918, și o altă eroare tot atât de mare intrând în război în 1939... Șeful Guvernului francez a sfătuit apoi pe muncitorii francezi să meargă să lucreze în uzinele din Germania, unde sunt foarte bine primiți și tratați și unde pot contribui la înfrângerea bolșevismului în lupta pentru care tot tineretul german își jertfește viața... Laval a mai mulțumit Reichului în cuvântarea sa pentru marele număr de prizonieri francezi care a fost eliberat...

Ideea unei colaborări între Franța și Germania e foarte frumoasă; s-ar putea însă pune o întrebare lui Laval: de ce n-a propăvăduit-o cât timp a fost ministru și prim-ministru înainte de actualul război — și a fost destul? Atunci era momentul... S-ar fi evitat, poate, nenorocirile de azi!

Ieri a avut loc un Consiliu de Miniștri prezidat de Ică: s-au rezolvat toate problemele relative la transporturi și comunicații — o simplă jucărie pentru oamenii noștri de Stat!!

„Liga pentru independența Indiilor“, constituită la Bangkok, și-a ales președintele în persoana lui Bose, a hotărât să înființeze filiale în Japonia, în China, în Indochina și în Malaezia — și a declarat că India va rămâne un Stat indivizibil a cărui organizare urmează să se precizeze ulterior. „Liga“, recunoscătoare Japoniei pentru lupta de dezrobire asiatică ce duce, trimite salutul său Germaniei și Italiei — mulțumindu-le pentru simpatiile lor... De subliniat nuanța între sentimentele exprimate pe de o parte Japoniei, pe de alta Puterilor europene ale Axei...

De relevat în darea de seamă a pierderilor noastre de război publicată duminică de către Președinția Consiliului, faptul că am pierdut mult mai multă lume când ne-am luptat singuri decât când am luptat încadrați în unitățile germane. Astfel, în Basarabia am pierdut 20% din efective, la Odessa 63% — iar de la Bug la Azov 5% și la Kerci 12%... E și războiul o artă...

Joi, 25 iunie. Vremea s-a făcut iarăși frumoasă. Ploaia a fost generală și abundentă în toată țara: a scăpat porumbul. Dacă va mai ploua

pe la Sf. Ilie și va fi și o toamnă bună, vom face ceva porumb. Nu mult, dar cât ne trebuie pentru hrana noastră, fără risipă...

La Sevastopol acțiunea de dărâmare continuă. Se înaintează metodic, din toate părțile. De la 7 la 22 iunie trupele germane și române au distrus în jurul cetății 2 014 cazemate și au luat 11 000 prizonieri și 158 tunuri...

În regiunea Harkovului, rușii s-au retras pe o linie nouă. În regiunea Volhov-ului armata sovietică încercuită a căutat în zadar să scape prin contraatacuri: ea e menită nimicirii. Într-o singură zi, nemții au doborât 100 de avioane rusești și n-au pierdut decât 5...

Englezii nu s-au dezmeticit încă după lovitura primită la Tobruk... Generalul Wavell a fost din nou numit comandant al forțelor britanice din Egipt în locul generalului Aushinleck... Rapiditatea cu care a căzut Tobrukul se datorește perfecte cooperări a forțelor de uscat, navale și aeriene — germane și italiene. Generalul Aushinleck lăsase comandamentului Tobrukului alegerea între evacuarea imediată a pozițiilor sau apărarea lor până la complecta distrugere a armamentului, a munițiilor și a aprovizionărilor. Comandamentul local n-a avut însă timpul să aleagă între cele două soluții, căci a fost copleșit de inamic înainte să poată lua o măsură sau alta. Germano-italienii au putut pune mâna pe un enorm material de război abia debarcat și pe mari aprovizionări — toate intacte...

Submarinele germane au mai scufundat 20 de vapoare pe coastele Statelor Unite și în Marea Antilelor — cu o deplasare totală de 102 000 tone...

Au înregistrat însă și Roosevelt și Churchill un succes: au descoperit că aveau strămoși comuni și că erau veri în gradul al 8-lea: printre emigranții de pe „May Flower“, erau și trei membri ai familiei Churchill și din unul din ei se trage și ilustrul Franklin Delano Roosevelt!

Cu privire la conferințele de la Washington s-a dat până acum numai un scurt comunicat din care reiese că d.d. Roosevelt și Churchill erau de perfect acord... Au fost totdeauna de acord, dar din acest acord n-a rezultat lucru mare până acum... Din indiscrețiile gazetelor, mai mult sau mai puțin bine informate, reiese că s-au precizat o serie de deziderate ca: ajutorare mai intensă a Rusiei și a Chinei, întărirea frontului african, pregătirea unui nou front — și altele tot atât de puțin conturate. Pare totuși, că principala preocupare a domnilor a fost și este

enorma pierdere de tonaj pe mări, pierdere care compromite posibilitățile de transport din Statele Unite către teatrele de război. Găsi-vor specialiștii americani și englezi un leac împotriva scufundărilor germane? Greu de prevăzut...

În Parlamentul englez, atmosferă tot mai încărcată... Se pun zilnic chestiuni „amare“, cum le califică presa londoneză, chestiuni ce rămân în majoritatea cazurilor fără răspuns. Churchill e hărțuit — dar o criză ministerială nu e încă de așteptat...

Destăinuirile ziarului *Göteborg Morgenspost* continuă să fie viu comentate, sucite și răsucite de presa Axei, cu cele mai aspre aprecieri la adresa Angliei — ceea ce ar pleda în favoarea tezei că destăinuirile sunt opera veninosului condei al micului Goebbels... Până acum nici Londra, nici Moscova n-au dat vreo dezmințire celor publicate în foaia suedeză, dar nici nu le-au confirmat.

A apărut în *Monitor* decretul privitor la organizarea „Obștilor Agricole“. Douăzeci de ani m-am trudit să dovedesc că numai prin asociație se putea împăca la noi regimul micii proprietăți cu necesitatea unei culturi extensive și mecanizată. În guvernarea de la 1931–1932 am făcut chiar o lege, care a fost însă sabotată de toată lumea, începând de la semnatul ei (Ionescu-Sisești) și până la ultimul agronom. Să vedem dacă Antonescu va avea mai mult noroc ca mine... E drept că vremurile s-au schimbat și că acum se *poate porunci*... Noua lege e bună, dar atâtea legi bune au fost prost aplicate...

În *Monitorul* de ieri a mai apărut un decret, prin care se dă generalului Dobre drepturi dictatoriale cu privire la reglementarea circulației automobile: generalul va avea până și dreptul să trimită pe cei ne-supuși la lagăr...

Deși e sfătuit de un escroc (colonelul Livezeanu) și de un prost (avocatul Damian), Dobre e un om cinstit și plin de zel — dar nu vede mai departe decât vârful nasului, și în speță, vârful nasului e *interesul Statului*. E în stare să jupoaie lumea ca să aducă cât mai mult „în patrimoniul Statului“, fără să-și dea seama că sfărâmând inițiativa particulară subminează însăși temeliile scumpului său „Stat“.

Ică Antonescu și generalul Dobre sunt cioclii regimului...

Mareșalul Rommel a fost decorat în războiul trecut cu cea mai înaltă recompensă militară de atunci, cu Ordinul „Pour le Mérite”, creat de Frederic cel Mare. Ce e mai nostim, e că locotenentul Rommel a fost decorat pentru purtarea sa în luptele de pe Isonzo *împotriva italienilor!!!* Acum luptă în Libia, braț la braț cu aceiași italieni și cu „prietenul său” generalul Bastico! Așa se învârtă roata vieții!

Vineri, 26 iunie. Pe toate fronturile forțele militare ale Axei înregistrează continue progrese. În Rusia în afară de măcinarea Sevastopolului, acțiuni locale — unele mai importante — „pregătesc” ofensiva generală, care a ajuns ca basmul cu cocoșul roșu: se tot vorbește de ea și nu începe niciodată... Vom vedea ce va fi și la 1 iulie, dată fixată de cercurile bine informate pentru declanșarea acțiunii...

În Africa, trupele lui Rommel au forțat defileul Halfaya și au ajuns pe coasta egipteană la Sidi-Barani, pe care l-au ocupat. Sidi-Barani e la 100 kilometri dincolo de granița Egiptului. Putea-vor forțele germano-italiene urmări mai departe trupele britanice în debandadă? Căldura e mare și Alexandria e la 500 kilometri de Sidi-Barani...

La Londra, atmosferă tot mai grea. Englezii mistuie greu înfrângerea din Africa. În Parlament ședințe agitate. Vreo 20 de deputați au depus în Camera Comunelor o moțiune de neîncredere. Un deputat laburist a cerut ca un general sovietic să fie pus în fruntea armatei engleze, ba chiar în fruntea Guvernului! S-a „demonstrat” că Tobrukul avea oameni, muniții, armament și aprovizionări ca să reziste 12 luni, predarea în 12 ore va rămâne ca o pată în analele armatei britanice... Se vorbește în cercurile parlamentare de „demiterea” lui Churchill din fruntea Ministerului Apărării Naționale și chiar din fruntea Guvernului. Are însă și Churchill partizanii săi... Se așteaptă cu nerăbdare înapoierea primului ministru și expunerea pe care o va face asupra situației...

Agenția D.N.B. anunță că la Ciung-King s-a semnat un tratat militar secret între Ciang-Kai-Shek și ambasadorul Sovietelor, în prezența și cu aprobarea ambasadorilor Angliei și Statelor Unite...

Japonezii bat pe rând armatele mareșalului și înaintează din toate părțile spre Ciung-King. În Arhipelagul Aleutinilor, au mai ocupat două insule. Americanii deliberează mai departe...

După știri din Berlin, ar fi început rebeliuni serioase în Rusia Sovietică, în ținuturile Kubanului și Caucazului, unde cazacii au format bande, atacă centrele boșevice și se refugiază apoi prin munți și prin păduri. Să fie adevărat? Ar fi bine...

Casa în care se afla sediul Partidului Popular la Nantes a sărit în aer. Explozia a fost provocată de o bombă cu întârziere. Atentate identice au avut loc zilele trecute la sediile partidului din Cannes și Niort. Atentatele sunt opera comuniștilor, vrăjmași de moarte ai Partidului Popular. La Nantes n-au fost victime, ci numai pagube materiale.

A murit într-un accident de avion delicioasa actriță Ginger Rogers, fermecătoarea dănuitoare din filmele lui Astair... Păcat de ea!

În cercurile germane din București și cele apropiate de ele, se critică mult decorarea generalului Gerstenberg cu Ordinul „Mihai Viteazul”... Gerstenberg nu se bucură de reputație bună, nici chiar printre camarazii lui. Toți îl consideră ca intrigant și-l țin drept membru al coloanei a 5-a. Prin decorarea lui Gerstenberg s-a devalorizat o decorație pe care chiar nemții o stimau mult, până acum...

Se zice că decorarea lui Gerstenberg e datorată numai platitudinii lui Ică care se știe rău văzut la Berlin și caută puncte de sprijin. După câte se spune, dl Ică voia chiar să scoată o broșură cu biografia zisului Gerstenberg prezentându-l ca un mare filoromân fiindcă un bunic al acestuia ar fi fost consul prusian la Iași... Publicarea broșurii ar fi fost oprită de Killinger! Urâte vremuri mai trăim — urâte și grele și cât ne mai așteaptă încă!

Sâmbătă, 27 iunie. Deși comunicatele nu ne-au prea spus nimic, lupte importante au avut loc la est de Harkov de la 22 iunie și până ieri. Ele s-au terminat cu o nouă înfrângere sovietică. Trupele germane au înaintat până la orașul Kupiansk pe râul Oskal, un afluent al Donețului. Kupiansk este un important nod de cale ferată și a fost ocupat de nemți. E situat la 100 kilometri de Harkov și la 60 de Isjun, mai jos de care se varsă Oskallul în Doneț. Toată regiunea între Harkov, Kupiansk și Isjun, mai bine de 3 500 kilometri pătrați a trecut sub ocupație germană, dar din nefericire ea nu prezintă astăzi decât un vast câmp de carnagiu,

unde cadavrele de oameni și de animale și rămășițele armelor distruse zac prin ruinele satelor distruse... Cu prilejul acestor ultime lupte s-au capturat 21 827 prizonieri și s-au luat 250 tunuri, 100 de tancuri și un imens material automobil și mărunț.

La Sevastopol, operațiunile de reducere a apărărilor fortificate continuă; după câte mi se spune sunt ultimele lupte înainte de cucerirea orașului propriu-zis...

De la 12 la 22 iunie au fost distruse pe frontul oriental 443 avioane sovietice și numai 42 germane...

Materialul englez neîntrebuințat, capturat de forțele Axei la Tobruk este enorm și n-a putut fi inventariat până acum. S-au găsit și aprovizionări nedistruse, în cantitate mare... Trupele lui Rommel continuă urmărirea britanicilor în debandadă, dincolo de Sidi-Barani. La Londra se explică „retragerea“ prin necesitatea unei „reorganizări complete“ a armatei din Libia — dar se adaugă, că nu este pericol de invazie pe-tru Egipt... Totuși, la Alexandria și la Cairo, domnește iarăși panica... Nemții și italienii nu spun nimic despre planurile lor; nu se știe prin urmare până unde vor încerca să înainteze. Prea departe de bazele lor nu se pot însă îndepărta, decât cu siguranța că vor câștiga alte baze în Delta Nilului — și Delta Nilului e cam departe...

Pe lângă decorarea lui Rommel, Mareșalul Antonescu a mai trimis 600 decorații de distribuit trupelor din Africa, decorații pentru care Killinger a mulțumit printr-o scrisoare în care califică pe Mareșalul nostru mare căpitan... Marele Căpitan a sărit ca de obicei dincolo de cal: a trimis 600 de decorații românești unei armate relativ reduse în rândurile căreia nemții și italienii vor distribui probabil 60... Dar așa suntem noi, buni la suflet și largi la mână!

În schimb, ne-au trimis și nemții pentru soldații noștri care se bat la Harkov, pe Doneț, în Crimeea — 223 de decorații (diferite grade ale Ordinului „Vulturul German“)...

Englezii au bombardat masiv orașul Bremen. Case distruse, oameni uciși... După comunicatul german — confirmat de cel britanic, 52 de avioane engleze au fost doborâte; câte trebuie să fi fost! Nemții pretind însă că ar fi doborât 25% din aeroplanele inamice...

Escadrede aeriene germane au înapoiat vizita englezilor și au bombardat Birminghamul, unde telegramele de la Berlin pretind că s-au pricinuit pagube mari. Ce sălbăticie, de o parte și de alta!

După știrile nemțești ar exista o divergență de păreri între Roosevelt și Churchill. Englezul cere pentru Anglia prioritatea expedițiilor de armament american, pe când Roosevelt — constatând că rușii se bat și rezistă iar englezii *nu*, preferă să trimită armament și muniții Sovietelor... Știrile acestea trebuie să fie însă tendențioase, căci de la New York se telegrafiază că Roosevelt și Churchill, perfect înțeleși au făcut o expunere a situației războiului în fața principalilor reprezentanți ai Congresului, iar aceștia s-au declarat încântați de cele expuse și au ieșit de la conferință plini de nădejde și *veseli* (sic)! E cazul de a se spune: „Ces mussieux se contentent de peu“...

Generalul Avramescu, comandantul Vânătorilor de Munte, publică în *Univesul* de azi-dimineață un mișcător articol închinat colonelului Mișu Șuțu, căzut în fața inamicului la Sevastopol. Bietul Mișulică a fost om fără noroc, de când s-a născut. Fiul lui Ștefan Șuțu¹ și al Miței Cornescu, rămas orfan de mic copil, a fost crescut ca vai de el de Tinculina Florescu, soră de mamă cu Mița. Urât ca pământul, Mișulică n-a cunoscut fericirea pe pământ. Se consacrare cu pasiune meseriei lui de artilerist și și-a făcut toată cariera în provincie. Da astă-toamnă, comanda Artileria Vânătorilor de Munte... A trăit urât, dar a murit frumos și a cinstit prin jertfa lui neamurile boierești din care se trăgea...

Îmi cade sub ochi bilanțul Societății „Astra“ (vagoane) pe anul trecut: la 900 milioane capital, 987 milioane beneficiu brut (80, net)! „Astra“ n-are decât un singur client, Statul — și e de nepriceput cum a putut ajunge la astfel de încasări! E drept că din 987 de milioane Statul a recuperat 236 prin impozite — dar au mai ciupit și băncile 196 de milioane, *comisioane și dobânzi* (!?). Lumea afacerilor stă încă bine!!!

Legea Obștilor Agricole are un mare cusur. Conform ritmului regimului e plină de sancțiuni, dar lipsită de măsuri ademenitoare pentru plugari, cum ar fi de pildă degrevările fiscale... Creditele, înlesnirea cumpărării de mașini etc., sunt măsuri foarte bune, dar ele nu atrag și nu conving pe țărani noștri atât de refractari *la schimbări* în obiceiurile lor... Ei nu cunosc decât munca și birul... Aci, în ce privește „birul“, trebuia venit cu ceva nou..

¹ Condamnat la pușcărie pentru nereguli săvârșite la Eforie, unde era director, Ștefan Șuțu a fost lăsat de prima lui nevastă care s-a măritat apoi cu colonelul Băță Zamfirescu. După ieșirea lui din pușcărie, l-a luat, nu se știe pentru ce Mița Cornescu.

S-a decretat: porumbul nu mai poate fi cîndut decît Statului — cu prime care variază, și scad, pînă la octombrie viitor. Măsura a fost impusă prin nesiguranța recoltei anului în curs...

Duminică, 28 iunie. În faza în care a ajuns lupta între America și Anglia pe de o parte, Germania, Italia și Japonia pe de alta, soarta războiului va fi determinată de soluția pe care cei dintâi o vor da problemei construcțiilor navale iar cei din urmă problemei distrugerii vaselor adversarilor. Principala problemă a războiului este prin urmare și pentru moment, de o parte și de alta, o problemă de tonaj. Căci degeaba va fabrica America arme și muniții, dacă nu le va putea transporta pe câmpurile de luptă. Și dacă nu vor putea de asemenea importa materii prime suplimentare, nici Statele Unite, nici Anglia nu vor mai putea fabrica în serie. Fără să mai pomenim pentru Anglia și de necesitățile de importuri alimentare. Germania și-a dat foarte bine seama de importanța tonajului maritim pentru adversarii ei, când a organizat războiul submarin în Atlantic și în mările anexe și scufundările pe care le-a săvârșit au pus pe americani și pe englezi într-o situație critică.

În anul 1939, când a izbucnit războiul, Anglia poseda o flotă comercială de circa 21 000 000 tone și Statele Unite una de 8 pînă la 9 milioane. În anii 1940 și 1941, flota comercială engleză a fost sensibil redusă prin atacurile subarinelor germane și italiene și de la intrarea Statelor Unite în război a fost redusă și flota americană. Fără să admitem ca precise cifrele germane, vădit exagerate, nu încapă totuși îndoială că vase anglo-americane de o capacitate de mai multe milioane de tone au fost distruse; scăzându-se din cifra tonajului pierdut cifra tonajului noilor construcții, n-ar mai fi rămas disponibile pentru englezi și americani împreună, la începutul anului 1942, nici 20 000 000 de tone. Dacă se ți-ne seamă că submarinele Axei au scufundat în februarie trecut 555 000 tone, în martie 647 000, în aprilie 585 000 și în mai peste 700 000 — rezultă că Anglia și Statele Unite trebuie să construiască 7 pînă la 8 milioane de tone pe an ca să facă față pierderilor curente și să mențină flota lor comercială la un minimum de tonaj indispensabil. Ori, Statele Unite au construit în 1941 1 milion " tone, și Anglia și mai puțin...

În concurența care s-a angajat rămâne de văzut cine va rezolva mai iute problema ce se pune fiecărui beligerant: vor izbuti anglo-americanii să construiască mai mult, sau cel puțin tot atît cît pierd — sau vor reuși axiștii să scufunde mai mult decît construiesc adversarii lor? Cine se va dovedi mai tare în această concurență va câștiga și războiul...

În Statele Unite și în Anglia s-a priceput în fine situația și oamenii s-au pus pe lucru. În Anglia, lordul Leathers a fost numit dictator al construcțiilor. Nobilul lord, un „self made man“, este fiul unui tâmplar și al unei cârciumărese din împrejurimile Londrei și prin inteligența sa a ajuns la 32 de ani în fruntea unui șantier de construcții. Azi a trecut de 50 de ani și este unul din cei mai bogați oameni din Anglia și cel mai mare constructor naval... Leathers a fost numit ministru și s-a pus pe lucru!

În Statele Unite s-a numit și acolo un dictator al construcțiilor navale în persoana amiralului Land, amiral de politețe cum este Lindbergh colonel, dar constructor iscusit și om de afaceri fără pereche... Americanii s-au hotărât să construiască „în serie“ un tip standard de vase, de 7 500 tone — și să ajungă la o producție totală de 8 milioane tone pe an, adică cam atât cât scufundă Axa... Dar planul e teorie și în practică pare că până și oamenii săi s-au izbit de mari greutăți. Până acum, programul e departe de a fi realizat!

Nici japonezii nu se lasă mai prejos. Au pornit la război cu 7 milioane tone flotă comercială; ca să facă față torpilărilor americane (căci în Pacificul Oriental rolurile sunt răsturnate: anglo-americanii scufundă și japaxiștii pierd vase) au numit și ei un dictator al construcțiilor navale, pe Fujiwara, „regele hârtii“! Și dl Fujiwara s-a pus pe treabă, a întocmit două modele de vase standard și a început construirea în serie...

Mă întreb dacă metoda de a construi tot mai mult pentru a face față pierderilor e cea mai bună și dacă n-ar fi fost mai nimerit să se caute *metode de apărare* împotriva torpilărilor... Grea problemă și asta, desigur — dar toate sunt grele și mă tem că americanii și englezii au ales pe cea mai grea...

Asediul Sevastopolului continuă sistematic dar încet. Nemții nu vor să piardă oamenii — și bine fac — și nu dau asalturi. Se mulțumesc să piseze întăriturile cu tunurile și cu aeroplanele, până vor fi dărâmat tot... Până acum pierderile noastre și ale nemților nu sunt mari. Se cucerește terenul metru cu metru. Numai între 7 și 24 iunie s-au descoperit și ridicat peste 96 000 de mine!!!

În dosul frontului german, rușii au mai putut organiza bande compuse din soldații răzleți lăsați în urmă, din partizani locali și din combatanți lăsați cu parașutele. O primă serie de bande a fost distrusă în mai. Altă serie în ultimele săptămâni... Profitând de reaua stare a drumurilor care împiedică pe germani să se miște repede, ultimele bande se refugiaseră în păduri și în mlaștini. Încercuite, au fost în fine

distruse lăsând 4 000 morți pe teren. Au fost capturați 9 000 prizonieri (în mai 7 000) și au fost luate 16 tancuri și 220 de tunuri...

În Africa, trupele lui Rommel au ajuns la Marsa-Matruh, la jumătatea drumului dintre granița Egiptului și Alexandria... Forțele germano-italiene înaintează cu aproape 50 de kilometri pe zi. Date fiind condițiile climaterice, această înaintare a întrecut pe cele mai rezezi săvârșite de germani în cursul acestui război...

Churchill s-a înapoiat la Londra. Mai repede decât se credea. Se zice că înainte să se prezinte Parlamentului, va ține un mare discurs la Radio, prin care va răspunde la toate acuzațiile ce i s-au adus în lipsa sa și prin urmare și domnilor care au propus în Cameră moțiunea de neîncredere în Guvern. Însoțitorii lui Churchill, ca să facă atmosferă, pretind că situația Aliaților e mai favorabilă acum decât era în august și în decembrie 1941! Să o creadă ei!

Lübeck-ul a fost din nou bombardat de englezi și Norwich-ul de nemți. De ce s-or încăpățâna și unii și alții pe aceleași nenorocite orașe? Să fie obiective militare atât de interesante la Lübeck, la Bremen, la Norwich și la Birmingham?

Luni, 29 iunie. Sf. Petru ne-a venit cu belșug. A plouat toată noaptea, o ploaie liniștită și mărunță, cum trebuie ca să pătrundă bine. Cine știe? Poate facem și ceva porumb...

Mareșalul Mannerheim a înapoiat Führerului vizita pe care acesta i-a făcut-o de curând. Primit la Marele Cartier German cu deosebită stimă și considerație — subliniată de întreaga presă germană — Mannerheim după ce a petrecut o zi cu Hitler în conversații strategice, a fost și oaspetele lui Göring. Acesta a dat o mare recepție în cinstea Mareșalului finlandez și i-a remis ca semn de înaltă stimă a zburătorilor germani, însemnele Aviației, în aur și briliante... Mannerheim a zburat ieri înapoi, în Finlanda.

Radio Londra și *Radio Paris* ar fi anunțat ieri moartea Lupeascăi. Nimic imposibil — dar nu-mi vine să cred, căci vorba francezului „mauvaise herbe ne périt pas”. Dacă totuși a murit, apoi a murit 10–15 ani prea târziu...

Se șoptește cu insistență că Regina Elisabeta a Greciei (Elisabeta noastră!) ar sta la Banloc *cu domiciliul forțat*: Mareșalul Antonescu e

indignat de imoralitatea vieții ei și nu vrea să o mai vadă la București... Nu știu dacă faptul e riguros exact, dar pare că da, și în acest caz hotărârea Mareșalului e stupidă. Ce imoralitate? Elisabeta e văduvă și independentă și poate să se ție cu cine vrea. Scandal nu face. Atunci? Imoral e dl Sandi Scanavi, care e înșurat, și pește. Dar dl Sandi nu e supus domiciliului forțat și se plimbă și face afaceri netulburat... Unde e logica?

Pe frontul rusesc, lucrurile par să se lămurească încetul cu încetul. Atât de trâmbișata mare ofensivă a fost amânată pe 1 iulie (se va declanșa oare la 1 iulie?) nu numai fiindcă tot materialul nu era încă „îf pied d'oeuvre“ și fiindcă terenul nu era încă potrivit pentru mari deplasări de forțe (râuri revărsate, mlaștini etc.) dar și din motive strategice. Nemții au vrut să netezească întâi frontul și zona ocupată. Au urmat astfel pe rând operațiunile de la Harkov, de la Kerchi, din regiunea Volhovului și cele de curățire dinapoia frontului. Aflăm prin comunicatele de ieri, că operațiunile din regiunea Volhovului au fost mai importante decât s-a știut de noi profanii, până acum. Comandamentul german mărturisește într-adevăr, că în februarie, forțe considerabile sovietice, alcătuită din Armatele 52 și 59, profitând de înghețul râului volhov, au spart frontul și au pătruns adânc în dispozitivul nemțesc. Scopul acestei acțiuni era să despresoare Leningradul. Formațiunile germane au izbutit însă să oprească ofensiva și apoi să taie forțele sovietice de bazele lor și să le înconjoare din toate părțile. Luptele au fost grele și dârze și au durat 4 luni, din cauza revărsărilor de ape și a mlaștinilor care au oprit multă vreme pe loc trupele germane. Operațiunile de nimicire s-au terminat, în sfârșit. Au pierit zeci de mii de muscali; 32 759 au fost făcuți prizonieri. S-au capturat 649 tunuri, 179 care de asalt, 2 904 mitraliere și aruncătoare de grenade. Aceste cifre totalizează pierderile sovietice în cele 4 luni de luptă.

Operațiuni de netezire au mai avut loc săptămâna trecută și pe restul frontului. Pe toată linia au fost doborâte în ultimele opt zile 391 avioane rusești. Nemții au bombardat departe în dosul frontului sovietic noduri de căi ferate și instalații militare și industriale pe Don.

La Sevastopol se înaintează mereu...

În Africa, luptele se dau în jurul localității Marsa-Matruh și decurg favorabil pentru nemți și italieni. Armata din Libia fiind complet dezorganizată, englezii au hotărât aducerea Armatelor IX și X din Siria și Palestina în Egipt pentru apărarea Alexandriei și Suezului. La Berlin se crede că aceste armate, menite să săvârșească în Siria și Palestina operațiuni de simplă poliție și nefiind prin urmare înzestrate cu armament modern și blindat de atac — vor rezista și mai greu forțelor lui Rommel ca Armata a VIII-a, armată de elită ce fusese puternic

prevăzută cu tancuri, cu tunuri grele și cu tot utilajul modern necesar unor trupe de șoc...

Pe de altă parte planurile lui Rommel nu se cunosc. Nu se știe dacă se va mărgini la pozițiile cucerite, mulțumindu-se să asigure securitatea Cirenaicei — sau dacă va împinge mai departe spre Alexandria și Suez... Până în opt zile vom fi lămurii.

Submarinele germane au mai scufundat în golful Mexicului și de-a lungul coastei americane a Atlanticului, 16 vapoare cu o deplasare totală de 107 000 tone...

Comuniștii au mai pus o bombă, la Bourges, la sediul Partidului Popular din acel oraș... Partidul Popular este protagonistul colaborării cu Germania, de aci ura comuniștilor împotriva lui...

În afară de comuniști, pare că politica lui Laval de colaborare cu nemții întâmpină mari greutăți, opinia publică fiind aproape unanimă *antigermană*, cu toate legiunile anti-bolșevice, cu toate manifestările amicale față de Reich...

Sucheanu (de la Consiliul Legislativ) care a petrecut două luni în Franța povestește că nemții au construit fortificații formidabile de-a lungul coastei Atlanticului și Mânecii și între Paris și Mare. Comandamentul german ar fi refăcut și linia Siegfried, punând-o la punct după cele învățate în Rusia — și întreține în Franța, Belgia și Olanda o armată considerabilă, peste 3 milioane de oameni. Spune Sucheanu... Tot el mai spune că în Franța condițiile de alimentație s-au îmbunătățit mult. Astfel, la Cannes, unde a stat 6 săptămâni, și unde se murea de foame acum un an, a trăit bine. Cu 200 franci (600 lei) avea o masă foarte bună — iar cu 300 (900 lei), o masă ca pe vremurile dinainte de război... La hotel, într-unul din faimoasele „Palace” de pe Coasta de Azur, plătea 100 de franci o cameră frumoasă cu cabinet de baie... E mai scumpă, și mai proastă, viața la București! La Cannes, numai ovrei! Franasovici și Elena Văcărescu au ajuns puncte de atracție ale rasei ariene!!!

Daily Mirror din Londra anunță că americanii au comandat un milion de „Insigne ale Victoriei”, pentru a fi distribuite trupelor victorioase la sfârșitul războiului!... Cam precipitată comandă! Sau poate că Roosevelt vrea să le agațe de pieptul soldaților lui Hitler? Eventual...

Înapoiat în Canada, primul ministru Mackenzie King a declarat că vine de la Washington cu impresia că Aliații trec prin cele mai cumplite încercări ale războiului și că greutățile de învins sunt aproape insurmontabile. De opus optimismului afișat în Anglia de însoțitorii lui Churchill, la debarcarea lor...

Chile a rămas neutru. Solidar în interese cu continentul american, Parlamentul chilian a respins totuși cu aproape unanimitatea voturilor propunerea de rupere a relațiilor cu Puterile Axei...

Poate să fie și un mic șantaj la mijloc, căci în același timp Guvernul chilian a cerut Statelor Unite sporirea cotei de benzină ce i se atribuie lunar... Și or mai fi și altele!

Marti, 30 iunie. O „Sondermeldung“ a Marelui Cartier german ne-a adus ieri vestea ocupării Marsa-Matruh-ului de către trupele mareșalului Rommel. Șase mii de prizonieri, material mare de război și aprovizionări au căzut în mâinile cuceritorilor... A căzut astfel ultima bază militară britanică întărită pe drumul Alexandriei. Ce va face Rommel? Se va opri sau va merge înainte spre valea Nilului?

La Londra e consternare mare; în Statele Unite enervare și nemulțumire. După telegramele ce ne parvin și care trebuie primite cu rezerve căci sunt toate transmise de *Agenția D.N.B.* — s-ar părea că în Anglia se caută țapi ispășitori până sus de tot. Ziarele critică cu amărăciune conducerea războiului, pe generali și pe Churchill... Un ziar din Londra, *Daily Telegraph* scrie: „Ministrul Apărării Naționale, Churchill trebuie să demisioneze ca să salveze capul primului ministru Churchill...“. Alte ziare critică cu ironie ideea creării unui al doilea front britanic în Europa, când Anglia nu e în stare să-și apere fronturile existente. Situația Egiptului e considerată în cercurile inițiate englezești ca foarte precară și un negru pesimism domnește pretutindeni, căci nu se vede cum s-ar putea trimite ajutoare la timp...

La Berlin mare bucurie... Și totuși, nu-și dau seama nemții că toate acestei victorii nu duc la nimic, și că pacea le scapă tot mai mult, pe fiecare zi. A câștiga războiul e una, și a câștiga pacea e alta.

.....
La Sevastopol, trupele germano-române au pătruns în valea Ciornaici, râuleț care se varsă în mare, în fundul golfului, lângă Inkerman. Până azi, s-au luat la Sevastopol peste 15 000 de prizonieri, 221 tunuri, 462 aruncătoare de grenade. S-au cucerit, în afară de forturile mari, 2 579 cazemate și s-au dezgropat 112 644 mine!!

Ultima bombardare aeriană a Gibraltarului pare să fi fost teribilă... Incendii mari și distrugeri... O mărturisesc chiar și englezii.

Se zice că ultimul „turneu“ al lui Serano Suñer, ministrul de Externe spaniol, ar fi avut de scop sondări pentru încheierea păcii... Se zice — dar cine știe dacă o fi sau nu? În tot cazul, mai în afara vâltorii cum se află spaniolii, ei pot să-și dea seama mai lămurit de ruina ce amenință întreaga lume civilizată dacă războiul mai ține câțiva ani...

A apărut azi-dimineață un nou decret pentru reglementarea circulației autovehiculelor. Aproape nu ne vom mai putea folosi de automobile, cei care până acum au rămas cu ele. Se pune un frâu pe de altă parte abuzului pe care ofițerii și familiile lor le făceau cu mașinile rechiziționate. În această privință, a fost până acum un adevărat dezmăț...

Decretul, ca toate decretetele, e stupid întocmit, căci nu e clar și prevede sancțiuni prea drastice — internarea în lagăr pentru fiecare abatere. Dar era necesar, căci lumea nu vrea să priceapă situația...

Măsurile luate m-au impresionat însă adânc, căci ele marchează o etapă nouă pe scoborâșul nostru către abis...

Moartea Lupeascăi nu s-a confirmat dar nici nu s-a dezmințit până acum... O sumă de lume pretinde să fi auzit vestea la Radio, emisiunile din Londra și din Paris...

Miercuri, 1 iulie. După ce s-a înstăpânit pe fortificațiile de la Marsa-Matruh, Rommel a luat-o înainte spre Alexandria, fugărind armata engleză... După știrile de aseară, trupele lui ar fi înaintat deja cu 50–70 kilometri spre est, și ar fi ajuns la 200 kilometri de Alexandria. Până la Valea Nilului, englezii nu mai au nici o linie de apărare și probabil că nici în Valea Nilului nu au cine știe ce forțe, căci altfel nu s-ar explica înaintarea lui Rommel. Probabil că generalul german vrea să ocupe Alexandria, și poate și Cairo și Suezul înainte ca Armatele IX și X britanice să sosească din Siria și Palestina. Întreprinderea e în tot cazul îndrăznească, și războiul de mișcare e totdeauna plin de surprinderi...

La Londra, agitație din ce în ce mai mare cu cât dezastrul din Africa se întinde... Generalul Ritchie, comandantul trupelor britanice africane a fost înlocuit prin generalul Auchinleck, până acum în subordine.

Churchill a apărut în Parlament, dar până acum n-a făcut nici o declarație, a amânat discuția generală privitoare la situația războiului și la moțiunea de neîncredere depusă în Cameră și s-a mulțumit să refuze publicarea rapoartelor tehnice relative la capitularea Singapore-lui.... Probabil că vrea să lase spiritele să se mai calmeze, ca să poată acoperi înfrângerea din Libia cu victoria de la Washington...

La Sevastopol, ultimele telegrame anunță că „s-a intrat în faza decisivă a asediului” — să dea Dumnezeu să fie așa! Trupele germane au trecut pe malul sudic al golfului Severnaia, au cucerit înălțimile de la Sapun și au pătruns în zona interioară a sistemului de fortificații...

La Volhov, numărul prizonierilor ruși a trecut de 34 000. Se vede că luptele din această regiune, care au ținut 4 luni, au fost foarte grele, căci Führerul a numit mareșal pe generalul von Knechler care a condus forțele germane la izbândă.

Azi, 1 iulie, trebuia să pornească „marea ofensivă” pe frontul rusec. Poate o porni, poate va mai fi încă amânată... Presa berlineză din ultimele zile o tot anunță fără să fixeze o dată și adaugă că operațiunile de pregătire (Harkov, Kerci, Volhov, etc.) au dovedit deja forța de atac a armatei germane, și că, deși preliminar, aceste acțiuni fac totuși parte din ofensiva anului 1942, fără să facă parte... E cam încurcată treabă! Despre conducerea războiului n-am însă nici o grijă. Își cunosc nemții meseria! Ce mă tulbură, e că toate victoriile lor nu duc la nimic...

Colonelul Davidescu care a însoțit pe Mareșalul Antonescu pe front, a povestit pretenului său Dan Geblescu despre impresia de oroare pe care i-a lăsat-o câmpul de luptă din acea regiune... Mintea omului refuză să-și închipuiască un asemenea măcel! Pe kilometri și kilometri, zeci de mii de cadavre de oameni și de cai căzuți trăzniți, cu capetele sparte, *dar fără nici o rană de foc!* Hecatombele au fost pricinuite prin explozia *în aer* a unor bombe speciale aruncate din avioane, bombe care determină prin explozia lor o presiune de aer căreia nu mai rezistă nimic... După Davidescu, rușii au pierdut în morți de zece ori cât li s-au luat prizonieri! Oribilă tehnică modernă!...

În iunie, nemții pretind că au scufundat aproape 900 000 de tone! Și ieri au mai anunțat 14 vase torpilate în Atlantic, cu o deplasare de 98 000 tone...

„Camera Prinților” se va întruni poimâine la Bombay. La Londra se pun mari nădejdi în această sesiunea a „Camerei” în care trebuie să se

hotărăscă asupra ajutoarelor indiene de dat Metropolei. Englezii speră că vor opune hotărârile lealiste ale Prinților, mișcunilor revoluționare votate de Naționaliști întruniți în congres la Bangkok...

În Croația, războiul civil continuă. Guvernamentalii pretind că au învins în mai toate locurile pe comuniști... Ni se dă astfel pentru prima oară *știri oficiale* despre această luptă fratricidă. Să fie terminată? Puțin probabil...

Sobrania a votat o lege prin care dă depline puteri Guvernului să rezolve cum va crede mai bine, problema ovreiască în Bulgaria... Curăță nemții pe bieții ovrei și peste Dunăre!

S-au împlinit 25 de ani de la moartea lui Maiorescu... Cine își mai aduce aminte de el? Profesorul, literatul, omul politic a intrat în întunericul uitării — dar au rămas de pe urma lui o serie de oameni, căroro le-a format mintea și care îi continuă tradiția. Numai că n-a avut noroc cu ei... Afară de Pipi [P.P.] Negulescu, nu face nici unul cât o ceapă degerată...

Englezii iar au bombardat Bremen... Nemții au bombardat în Anglia, Modlandul...

Radio Londra a dat ieri o dezmințire informației germane (de unde au luat-o?) atâta timp cât avioanele lui Hitler nu vor bombarda Londra, nici cele britanice nu vor bombarda Berlinul... „Cu părere de rău — a încheiat speakerul — vestim poporul german că îndată ce noțile vor deveni mai lungi, vom trata Berlinul, cum am tratat Bremen, Lübeck și Rostock...”

Sperietoare?

Joi, 2 iulie. Breasta! Scumpa mea Breastă! Sosit azi-noapte, pe lună, de la București. Călătorie cu trenul, grea căci lungă, peste 6 ceasuri. Culoare înțesate, luptă ca să intrăm la București și să ieșim la Craiova din compartimentul pe care amabilitatea lui Bușilă mi-l rezervase, mie și însoțitorilor mei: Marie Mirea, d-nele Costescu, Mioara Giuriadi și Alimănescu... Deferența și așa zice aproape dragostea cu care m-au primit șefii da gară și poliția în Gara de Nord mi-au dovedit cât de urât e regimul... Căci lumea funcționarilor nu se lipește de obi-

cei de oamenii din afara cercului de influență, mai ales când sunt niște oropsiți ca mine — dar demonstrațiile de bucurie și prietenie pe care ni le-au manifestat ieri impiegații din Gara de Nord, erau tot atâtea pietre aruncate în grădina Antoneștilor, deveniți odioși întregii suflări românești.

Am găsit la Breasta o recoltă submediocră — dar parcul e un rai... Furtuna mi-a doborât un brad bătrân și mai mulți cirești — nimica tot!

Fiică-mea ne-a primit în gară cu o veste neașteptată și care ne-a încântat: a căzut Sevastopolul! A anunțat-o aseară *Radio București*, la emisiunea de la orele 22, și au confirmat știrea și posturile străine... Am dormit bine, după un delicios și vesel „souper“!

Vineri, 3 iulie. Informația mea nu fusese greșită: pe ziua de 1 iulie, nemții au dezlănțuit în plin ofensiva pe frontul rusesc — o spun pe față comunicatele de ieri, fără să dea amănunte și mărginindu-se la afirmarea „că operațiunile se desfășoară favorabil pe tot frontul de răsărit pentru armata germană, care-și va atinge toate obiectivele propuse“.

Cu sentimente diferite — după interese — omenirea întreagă recunoaște prin glasurile ei, că niciodată o armată n-a ajuns la un asemenea apogeu de putere, în istoria lumii. Hitler poate să fie mândru, căci el și numai avântul pe care-l inspiră geniul său, au dus trupele germane și aliatele lor la victorii pe care nimeni nu le-ar fi putut prevedea *asa cum sunt*, în momentul pornirii în război. Napoleon Bonaparte a fost un mare strateg — Adolf Hitler e un mare organizator. Victoriile celui dintâi au fost fulegere și trăsnete, și ca fulegerile și trăsnetele au trecut; victoriile celui de-al doilea pecetluiesc transformări lung premeditate și prin efectul lor revoluționează stările sufletești ale omenirii, nu numai granițele politice.

Napoleon Bonaparte a câștigat bătălii, dar n-a izbutit să câștige pacea; Adolf Hitler va câștiga prin metoda lui pacea, sau va prăbuși Europa și Lumea în anarhie. Înfrângerea lui Napoleon Bonaparte a fost un eveniment politic fără importanță în viața omenirii — o înfrângere finală a lui Adolf Hitler ar însemna prăbușirea omenirii în neant...

Trămbițele gloriei răsună și azi în jurul căderii Sevastopolului: deocamdată slavă, amănuntul minelor și ororilor va veni mai târziu...

Comunicatele germane privitoare la marea izbândă sunt foarte măgulitoare pentru noi: la fiecare pas meritele trupelor române sunt puse

alături de ale trupelor germane. La anunțarea covârșitoarei știri, în Germania, s-a cântat imnul regal românesc alături de cel german; posturile de radio și presa Reichului — ca și cea italiană — recunosc vitejia oamenilor noștri și marele merit ce le revine în cucerirea forturilor din sudul Cetății, de la Balaclava la Sapun...

Generalul von Manstein a fost promovat mareșal, printr-o scrută dar înălțătoare telegramă a Führerului. Mareșalul von Manstein „a raportat“ Conducătorului Statului Român căderea Cetății și i-a exprimat toată recunoștința sa pentru contribuția „esențială“ a trupelor românești... Mareșalul Antonescu i-a mulțumit printr-o telegramă și a trimis alta generalului Avramescu, comandantul forțelor române în jurul Sevastopolului, telegramă prin care l-a felicitat pe dânsul și trupele de sub ordinele lui pentru că au înregistrat cea mai mare glorie din câte s-au răsfrânt asupra steagurilor române...

În războiul zis al Crimeii, din mijlocul veacului trecut, a trebuit Aliatilor 11 luni de asediu ca să intre în Sevastopol: trupele germano-române au cucerit Cetatea, „cea mai tare din lume“, în 25 zile...

După cum în 1854 s-au bătut medaliile în toate țările aliate și s-au distribuit combatanților care au participat la asediu, așa și Hitler a hotărât crearea unei medalii speciale a Crimeii, care va fi distribuită celor ce au combătut la Kerchi și la Sevastopol...

Încă buimăciți de răsunetul ocupării Sevastopolului, aflăm cu o nouă emoție alt șir de minuni strategice săvârșite de-a lungul coastei africane... Abia ocupase Marsa-Matruh, și iată pe Rommel în El Alamein, la jumătate drumul de la Marsa-Matruh la Alexandria... După ultimele știri, forțele germane ar fi la mai puțin de 70 kilometri de vechea metropolă egipteană... Pare că o altă coloană germano-italiană se îndreaptă mai la sud, spre Cairo...

Oare englezii să renunțe la apărarea Egiptului? Așa s-ar părea, căci flota britanică din Alexandria ar fi fugit (spune telegramele *D.N.B.* ...) prin Canalul de Suez, spre Marea Roșie...

Răfuiala lui Churchill cu opoziția din Camera Comunelor (moțiunea de neîncredere) a avut loc și s-a terminat printr-un vot de încredere: 475 voturi pentru, 25 contra. Celor care îi cereau să renunțe la Ministerul Apărării Naționale, Churchill a răspuns categoric: *tot ori nimic*. Și prin această manevră a câștigat partida, dându-se ca ultimul apărător al democrației britanice și afirmând că după dânsul ar veni și

în Anglia o dictatură militară... După obiceiul său, Churchill n-a ascuns dezastrele pe care Anglia le înregistrează, dar a declarat... că în 1943 va fi mai bine!!!

Printr-o lege recent votată, zăcămintele de cărbuni au fost trecute în Anglia, din proprietatea particulară în proprietatea Statului... Cât drum, de la mijlocul veacului trecut! Se bolșevizează lumea întreagă...

Sâmbătă, 4 iulie. Lumea întreagă continuă să comenteze căderea Sevastopolului și pentru armata noastră măgulitoare cuvinte de laudă și admirație până și în ziarele țărilor cele mai depărtate. Poate că unele din aceste laude să fie și sincere...

Comunicatul german de ieri spune numai atât cu privire la ofensiva din răsărit: „frontul bolșevic a fost străpuns pe o lărgime de 300 kilometri. De la Volhov și până la Marea de Azov, atacul german a pornit pe toată linia.” Amănunte nu vom avea, după obiceiul german, decât după ce rezultate pozitive or fi înregistrate...

Luarea Sevastopolului, înaintarea fulgerătoare spre Egipt, ruperea frontului rusesc — sunt evenimente covârșitoare în desfășurarea războiului și se poate zice că „au siderat” până și pe cei mai optimiști adversari ai Germaniei. Au amuțit, cu toții!

Aurul Băncii Naționale Egiptene a fost transportat în Africa de Sud. Englezii și americanii au fost sfătuiți să părăsească Turcia (pe unde?), ovreii din Palestina urlă că au fost lăsați pradă arabilor: panica domnește în întreg Orientul Apropiat. La Cairo, autoritatea a trecut — în ce privește apărarea — în mâinile neozeelandezilor. Guvernul egiptean face demersuri pe lângă englezi ca să nu dea urmare planului de distrugere în Delta Nilului, plan pe care Comandamentul Britanic vrea să-l pună în executare... Nemții anunță prin fir și fără fir, că nu urmăresc cucerirea Egiptului, ci că vor numai să-l elibereze de sub jugul Angliei... La Cairo și la Alexandria propaganda prinde, mai ales de când vasele britanice au tulit-o prin Canalul de Suez... Adevăr, sau „bourrage de crâne” nemțesc?

Germanii dau cifre oficiale despre pierderile lor pe frontul rusesc: de la 22 iunie 1941 până la sfârșitul ofensivei din anul trecut, ofițeri, subofițeri și soldați uciși: 162 314 — dispăruți 33 334. Pe timpul luptelor de apărare în timpul iernii: 88 977 uciși și 26 319 dispăruți. De

la reluarea luptelor active de astă-primăvară (Kerci, Harkov, Volhov, Sevastopol): 20 321 morți și 6 077 dispăruți... Dacă cifrele sunt adevărate, e foarte puțin față de pierderile rusești și de rezultatele obținute.

Ședința Camerei Comunelor în care s-a discutat moțiunea de neîncredere în Guvernul Churchill a fost foarte agitată. Primul-ministru a fost viu atacat până și de pe banca ministerială. Votul de încredere a fost mai mult rezultatul dorinței majorității de a nu da un vot ostil „ideii însăși” a existenței Imperiului... Și nu era nici nimeni desemnat de opinia publică pentru a lua succesiunea lui Sir Winston!

În discursul său — al cărui conținut îl publică azi ziarele noastre mai pe larg — Churchill a declarat că „nu pricepe” ce s-a întâmplat în Africa căci trupele britanice erau superioare celor germano-italiene, și ca număr, și ca aviație și ca tunuri... Un mod elegant de a arunca răspunderea asupra generalilor comandanți la fața locului. Primul ministru a conchis melancolic: „Ne găsim în momentul spulberării nădejdelor noastre în Mediterana și în Orientul Apropiat...” După dânsul, Anglia nu a cunoscut ore atât de tragice de la prăbușirea Franței în iunie 1940... Cu toate acestea Churchill a afirmat că nu pierde încrederea într-un viitor mai bun!

Ziarele din București îmi aduc, în două rânduri înserate la informații, vestea înlocuirii d-lui Cantuniari, *demisionat* din postul de administrator al Băncii Naționale... În locul lui a fost numit dl Ștef. Băbeanu¹, iar comisar al Guvernului a fost numit dl R. Cătuneanu... E epilogul scandalului de la Banca Națională, despre care am notat deja cele aflate, în aceste „Însemnări”. Cantuniari (pe care Stăpânirea voia să-l încurce singur în urmăriri judiciare) a persistat în hotărârea sa: ori în pușcărie cu Teodorescu și Romniceanu (alți doi administratori ai Băncii) de gât ori toți trei liber... Guvernul s-a hotărât pentru această din urmă soluție și mușamaua națională s-a întins peste toată murdăria... Peste câteva săptămâni, și succesiv, vor demisiona probabil și Teodorescu și Romniceanu, „et le tour sera joué”! Regim de primenire morală, nu e vorba!

---

¹ Un nimica tot, fost șef de cabinet al lui Averescu...

Dl Ică a prezidat un mare Consiliu de Miniștri, în care s-au hotărât o serie de măsuri economice. Comunicatul e pe numere, și fiecare paragraf începe: „Dl Vice Președinte a indicat, dl Vice Președinte a precizat, dl Vice Președinte a hotărât...”. Ceilalți miniștri, personaje mute. Lui Napoleonica al nostru i s-a urcat la cap! Pe ce măsuri a încăput nenorocita noastră de țară!

Probabil că Napoleonica a vrut să justifice nerușinatul raport redactat de Popescu de la Interne prin care se cerea Consiliului de Miniștri aprobarea „daniei” făcute de orașul București mucosului, „ca semn de recunoștință” pentru nenumăratele binefaceri ce-i datorește țara... În acest raport, apărut numai în *Monitorul Oficial* (ziarele n-au suflaț vorbă nici despre raport, nici despre donație — un teren de 8 000 m² în parcelaria Jianu), Popescu de la Interne, după ce enumera transcendentele însușiri ale micului nostru Dictator, nu s-a sfiit să proclame „guvernarea *inspirată*” (sic)“ a păduchelului!!!... A fost o indignare, în toate straturile populației, de sus și până jos!!

Ca să mai calmeze indignarea oamenilor de bun simț, municipiul București a dăruit și generalului Pantazi, ministrul de Război un teren la Băneasa...

Și acești oameni au protestat împotriva abuzurilor săvârșite sub Regele Carol!

Iată și pe Mareșalul Antonescu, și pe Napoleonica, și pe Pantazi chivernisiți din avutul public...

Ce rușine!

A murit Léon Daudet... Talent mare de scriitor, pamfletar de geniu — dar un încurcă-lume! M-a durut, căci e de vârsta mea, și am fost împreună la Salpetriera, camarazi de studii, la Medicină... Ne ducem cu toții!

La Iași s-a celebrat un parastas de către epavele lui Goga, pentru Goga — și s-au pomenit cu acest prilej toți scriitorii români *naționaliști*, începând de la Miron Costin !! Adică toți scriitorii români mai cunoscuți. Nimic de zis pentru pomenirea lor, dar de ce au fost băgați în salata gogo-cuzistă? Ceremonia a fost spurcată prin inițiativa ei, luată de George Cuza bețivul, în numele revistei „Cetatea Moldovei”. Prezența lui A.C. Cuza (care n-a fost cuprins în pomelnicul parastasilui!) și a Mitropolitului Irineu al Moldovei, n-a reușit să dea slujbei un caracter mai puțin „special”... Ne batem joc de tot și de toate, în îngăduitoarea noastră țară.

La Braşov, scandal mare. Parohia Braşovul Vechi devenind vacanţă, s-a procedat, conform tradiţiei şaguniene la alegerea noului paroh. Adică s-a încercat, iar nu s-a izbutit... Au fost 21 de candidaţi şi alegerea a fost atât de zgomotoasă şi de tulburată prin injurii şi violenţe, încât şedinţa a trebuit să fie ridicată înainte de despuierea scrutinului... S-au amestecat şi legionarii din Braşov şi pare că ei au provocat tot scandalul... Se zice că se vor suprima alegerile de parohi în Ardeal, renunţându-se la tradiţia lui Şaguna. Parohii vor fi numiţi de acum înainte, ca şi în restul ţării, de către ierarhul din fruntea eparhiei...

Toate scârţâie şi nimic nu mai merge...

Luni, 6 iulie. Pe toate fronturile lupte îndârjite — şi pretutindeni trupele Axei deţin iniţiativa operaţiunilor şi înregistrează însemnate succese.

În Rusia, ofensiva din regiunea Harkov-Kursk a ajuns până la Don; Donul a fost chiar trecut în mai multe puncte. Mai la nord trupele germane au ajuns aproape de Kalinin; la Murmansk bombardări. Operaţiunile de curăţire din dosul frontului german sunt terminate. În Crimeea, nimicirea ultimelor trupe răzleţe, fugite de la Sevastopol. La Sevastopol s-au numărat până acum mai bine de 50 000 prizonieri. Pe Marea Neagră au fost scufundate mai multe vase sovietice, din care două mari în port la Novorosiisk. Două vase uşoare ale Marinei ruse de război s-au refugiat în porturi turceşti, unde au fost dezarmate. Nici vorbă ca turcii să lase flota rusească să fugă prin Strâmători...

În Africa, englezii opun o rezistenţă disperată la est de El-Alamein — dar şi aci luptele se desfăşoară favorabil Axei.

Japonezii înaintează mereu în China, unde şi-au concentrat toate eforturile.

Farsorul de la Finanţe, generalul Stoenescu a vorbit ca să ne anunţe că împrumutul Reîntregirii a produs 18 miliarde lei (puţin, dată fiind corecţia fiscală pusă în joc) şi că acest „succes“ dovedeşte încrederea ţării în administraţia Finanţelor (!!!) şi în acelaşi timp că toate merg bine la noi şi că lumea e mulţumită *de normalizarea stărilor noastre economice!!!!*

„Ziua Independenţei“ a fost celebrată în Statele Unite cu mai puţin zgomot şi fast ca de obicei. În schimb, în Canada şi în Australia, mari demonstraţii... La Canberra (Australia) s-a pus prima piatră a palatului

Legăției americane, în mijlocul discursurilor și manifestărilor de solidaritate, iar în Canada au avut loc defilări de trupe, de obicei rezervate praznicelor britanice... Dominioanele engleze tind din ce în ce a se apropia de Washington, îndepărtându-se de Londra, tot mai neputincioasă să le apere...

Marti, 7 iulie. Nemții au trecut Donul. Au ocupat orașul Voronej, centru industrial important și au tăiat linia ferată Moscova–Rostov... Comunicatele dau informații puține: o mare bătălie e în curs care va mai dura multe zile, dar care pare a fi de o violență necunoscută până acum, grație noilor arme și muniții întrebuințate de germani. Nu e exclus să fie bătălia hotărâtoare a campaniei anului acesta...

În Africa lupte grele. Pare că englezii au cam oprit pe Rommel în loc... Londra iar a început să vorbească în termeni epici de apărarea Deltei Nilului și Suezului și să amenințe cu distrugerea a tot ce există în Egipt. „Rommel va găsi o țară ruinată“... spun englezii. E incontestabil că succesorul lui Ritchie, Auchinleck, a galvanizat spiritul de luptă și de rezistență al britanicilor. Nemții bombardează Alexandria, Cairo, Port-Said și Suez... Să sperăm că numai obiectivele militare!

În apele Spitzbergului, submarinele germane au scufundat un vas de 10 000 tone, încărcat cu tancuri americane destinate Sovietelor. Și o nouă serie de vase în Atlantic...

O parte din presa americană continuă să atace pe Churchill și pe englezi, incapabili să ducă războiul. Succesele germane din Rusia au enervat din nou opinia publică dincolo de Atlantic.

Italianii afirmă că au terminat cu „comuniștii“ din Bosnia... Ei mărturisesc că au trebuit mai multe divizii italiene și trei luni de lupte ca să răpună pe răzvrățiți. Să fi terminat cu ei??

La Londra, Salazar a sărbătorit zece ani de rodnică guvernare... Entuziasm general și popularitate mare...

Miercuri, 9 iulie. La Berlin se face caz mare de lupta care s-a dat în apele Spitzbergului, cam la 300 mile de coasta Norvegiei. Această luptă la care au luat parte submarinele și aeroplanelle germane e fără precedent în analele războiului: un convoi de 38 vase încărcate cu aeroplane, cu tancuri, cu tot felul de mașini de război americane — armamentul necesar mai multor corpuri de armată — a fost succesiv atacat din aer și din fundul apelor; lupta a durat mai multe zile, dar 30 din cele 38 vase de transport, plus un cruciător greu și mai multe distrugătoare de escortă au fost scufundate. În total au fost scufundate peste 200 000 tone — cifră la care nu s-a ajuns niciodată într-o singură întâlnire... Zile grele și pentru USA și pentru URSS!

Pe frontul rusesc lucrurile merg strună; armatele germane operează deja dincolo de Don.

În Africa, ofensiva germano-italiană a fost pentru moment oprită; toate rezervele, din Egipt, toată aviația britanică din Apropiatul Orient au fost aduse împotriva lui Rommel, care, deși telegrafiază că toate merg bine, stă de câteva zile pe loc mulțumindu-se să bombardeze centrele militare din Deltă și de pe Canalul de Suez. Nu se confirmă că flota engleză să fi părăsit Alexandria. Britanicii răsuflă și au prins curaj... E și Aushinlek un tip, în genul lui Rommel!

La Sevastopol s-a făcut bilanțul pierderilor sovietice: 97 000 prizonieri și un mare număr de aeroplane, de tunuri, de vase și vedete ușoare. Nemții mărturisesc 23 000 căzuți, morți și răniți. După spusele prizonierilor ar fi fost închiși în Sevastopol peste 150 000 soldați, așa încât cifra morților s-ar urca pentru ruși la peste 50 000...

În Siria, la Latakieh, palatul Prefecturii a fost aruncat în aer. A pierit guvernatorul și 15 funcționari... Atentat naționalist-arab — adică îndreptat împotriva englezilor și a oamenilor lor...

A murit bursc, de un atac de cord primul ministru turc, Saydam. A murit la Constantinopol... Până la înlocuirea lui, İnönü a însărcinat pe ministrul de Interne cu conducerea afacerilor.

Acum câțiva ani, o comunistă, Germaine Berton, a încercat să ucidă la *Action Française* pe Lëon Daudet și pe Charles Maurras, dar n-a doborât decât pe nenorocitul Plateau, secretarul redacției. Dată în judecată, Germaine Berton a fost achitată de juriul Seinei. Ucigașa s-a

sinucis alaltăieri: poate că inconsolabilă de faptul că Leon Daudet n-a murit de mâna ei...

La Breaza s-a inaugurat o universitate populară de vară, sub auspiciile societății „Seminarul Umanistic“ (!!!) Român. Întreprindere e prezidată de Petrovici, râma de la Instrucție și a fost pusă în picioare și cu colaborarea generalului Manolescu, arivistul și secătura cu „Casele Naționale“. O nerușinată încercare de parodie a Universității Populare de la Văleni, întemeiată de Iorga... Dar, „quod licet jovi...“.

Vineri, 10 iulie. De la Don, nemții au lărgit frontul de la 300 la 500 kilometri și au pătruns 250 kilometri în adâncime, de la Harkov. Merge prin urmare bine, dar rușii rezistă și luptă din greu, ca și cum n-ar fi trecut peste ei bătăliile de nimicire din anul trecut; ca și cum n-ar fi primit în cap loviturile formidabile de ciocan de la Kerci, de la Harkov, de la Sevastopol... Ale dracului lighioane!

Ce nu-mi place e că nemții fac prea mare larmă în jurul succeselor lor. Anul trecut se mărgineau să înregistreze în câteva rânduri victorii epocale, anul acesta consonează o săptămână întreagă în jurul fiecărui tanc luat, în jurul fiecărui vas scufundat în Atlantic... Semne de oboeală?

În Africa, pare că frontul s-a fixat pe liniile de la El-Alamein... Efect vremelnice al ajutorului dat britanicilor de trupele de rezervă din Egipt? Vom vedea...

Sărăcăcioglu, ministrul de Externe în Cabinetul Rafik Saydam, a fost însărcinat cu formarea noului Cabinet turcesc. L-a și format, identic cu cele precedent — numai la Agricultură și la Comerț, foștii miniștri au fost înlocuiți prin alți doi turci...

Hitler și Ribbentrop au felicitat pe Salazar pentru cei zece ani ai săi de guvernare... Simplă politețe, sau semne ale timpului?

A murit, la vârsta de 96 ani, mareșalul Franchet d'Espérey, învingătorul de la Salonic și eliberatorul nostru în 1918... Aproape că nu îndrăznim să-i aducem omagiul cuvenit, într-atât s-au schimbat vremurile... L-am cunoscut prin anii '30, la Marta Bibescu în rue de Lille, înainte să-și fi pier-

dut picioarele — amputate din cauza unei cangrene gazoase... Nu mi-a făcut mare impresie — dar militarii și cu mine s-au înțeles totdeauna greu!

A murit de asemenea abatele Zavoral, „abbé mître“ al conventului de la Strachov, deasupra orașului Praga. A fost o vreme când s-a vorbit mult de el... Își alesese ciudata menire de a fi un ceh filoromân! Vorbea chiar românește... A venit la București și a fost aclamat! Acum l-au uitat toți cei care urlau în jurul lui... N-am fost din numărul lor...

A murit și Alexandru Jurgea-Negrilești, ultimul din frații Jurgea. Foarte deștept, nu prea avea scrupule. Din această cauză n-a jucat în țară rolul pe care ar fi putut să-l joace...

Au murit atâtea, dar a înviat unul: „prin Înaltă Hotărâre“ apărută în *Monitorul Oficial* din 7 iulie s-a redat Prințului Nicolae (Brană!) dreptul să poarte numele și titlul de *Prinț de Hohenzollern*... Și „Prințesei Dolletti“? *Monitorul* nu spune... Dar ce vor zice cei de la Sigmaringen? Se duc dracului toate tradițiile...

Napoleonică a vizitat fieful său familial, Argeșul („Argeșenii mei dragi!“...). Treaba lui. Dar a început prin a declara că s-a vorbit prea mult în trecut (trecutul odios în care pentru el nu era decât loc de trepăduș...) — constatare după care i-a tras *cinci discursuri* (în aceeași zi) reproduse toate „in-extenso“ în toate ziarele. Și ce e mai îngrijorător, e că niciodată nu s-a putut citi o proză mai goală și mai sterilă, un asemenea zăngănit de cuvinte sonore doveditor cert de alienație mintală... Țsta nu mai e prost, e nebun! Și pe mâinile lui a încăput țara românească! Vai de noi!

Duminică, 12 iulie. „Sondermeldung“ a Marelui Cartier German ne-a vestit ieri la amiază că marea bătălie începută la 27–28 iunie, la est și nord-est de Harkov s-a terminat printr-o înfrângere totală a rușilor. Donul a fost atins, pe o lungime de 350 kilometri și trecut în mai multe puncte. S-au făcut foarte mulți prizonieri, comunicatul spune că până acum s-au numărat 88 000, s-au doborât 540 de avioane, s-au distrus sau capturat peste 1 000 de tunuri și peste 1 000 de care — socoteală în care nu intră cele distruse sau capturate pe restul frontului, în sus spre Râjev... Armata lui Timoșenko fuge, înfrântă, spre est, iar trupele mareașă-lului von Bock o urmăresc. Deja au ajuns la peste 300 kilometri de Harkov...

Victoria apare strălucită (Berlinul îi dă chiar o importanță determinanță pentru restul războiului cu Rusia), dar știrile rămân cam încurcate pentru noi proștii... Nu pricepem de pildă cum *Stary-Oskol* a fost

ocupat abia alaltăieri, când *Voronejul* care e mult mai la este pe aceeași linie, a fost luat de mai multe zile... De asemenea nu reiese clar dacă rușii *fug* înaintea nemților, în dezordine — sau *se restrag* strategic. Comentariile germane admit succesiv ambele ipoteze, fără să insiste. Dacă cea din urmă ar fi cea adevărată, am fi în fața unui eveniment covârșitor, care ar diminua însă mult valoarea victoriei germane: sovieticii ar fi înțeles în fine valoarea metodei Kutuzoviene, retrăgându-se cu forțele intacte (sau *ca și* intacte) în loc să reziste și să fie încercuiți și distruși... Ordinul lui Timoșenko (transmis prin *Radio Londra*): „Nu vă lăsați încercuiți!” ar pleda în favoarea acestei ipoteze... Dar o altă știre germană vorbește de o învâlmășeală nemaipomenită în retragerea rușilor, care ar fi măcelărit pe capete... O lămurire ar fi de dorit!

Înspre Orel și Kursk, ca și în regiunea Volhovului atacuri puternice bolșevice au fost respinse, cu mari pierderi pentru ruși. În regiunea Râjevului, operațiunile de încercuire ale unei armate sovietice continuă...

Pe frontul african nimic nou: trupele lui Rommel *par* a fi oprite: oprire strategică sau oprire forțată din cauza întăririi inamicului? De văzut...

În Oceanul Atlantic, alte 18 vase americane scufundate, cu o deplasare de 107 000 tone...

De la 25 iunie la 6 iulie, 980 avioane rusești au fost doborâte pe frontul oriental, contra 89 germane...

Cripps a declarat că se vor ține ședințe secrete la Camera Comunelor pentru expunerea situației față de scufundările germane și de construcțiile noi britanice și americane. După sfârșitul discuțiilor se va da un comunicat rezumativ (?) publicului. La Berlin se crede că problema tonajului preocupă mult pe englezi și pe americani și că disproporția între distrugerii și construcții e atât de mare încât *aci, în în torpilările de vase, stă cheia războiului*. Presa germană pretinde chiar că succesele navale ale Axei sunt atât de mari, încât lasă pe planul al doilea pe cele de pe frontul rusesc...

La Berlin, Ministerul Sărăcăcioglu e salutat cu mulțumire. Ziarele nemțești reamintesc că Sărăcăcioglu a semnat recenta convenție de prietenie între Germania și Turcia și au încredere în el. Se zice că ministru de Externe va fi numit — îndată ce va fi ales în Parlament — Naum Menemcioglu, până acum Secretar General și factotum în Ministerul său.

S-a promulgat o nouă lege de recrutare. Serviciu militar de 2 ani pentru toată lumea. Nu se mai admite nici o amânare, nici o scutire. Veninul lui Antonescu s-a revărsat în mai bine de 100 de articole... Cine nu e bun de armată — la muncă de interes obștesc!

Și câte altele! Dacă oamenii ar putea vorbi, ar urla!

A murit Hortense Morțun, babă bătrână și bolnavă! Unde e dragă-
lașa femeiușcă de la Paris, din 1888, când era nevasta atașatului nostru
militar Văsescu, și îi făcea curte nebună — și acceptată — Ionel Brătianu?
Se duc pe rând toți martorii tinereților mele...

Luni, 13 iulie. O „Sondermeldung“ a Marelui Cartier German
trâmbeiază vestea terminării încercuirii grupului de divizii sovietice
prins în regiunea păduroasă și mlăștinoasă de la sud de Râjev. Începută
la 2 iulie, bătălia a fost dusă prin locuri foarte greu de străbătut. Cele
câteva divizii rusești încercuite n-au putut scăpa de soarta lor: nimi-
cirea. Peste 30 000 de prizonieri, tunuri și care de asalt cu sutele, arma-
ment de tot soiul, au răsplătit eforturile nemților...

Foile germane — și după ele ale noastre — fac bilanțul din nou, al
tuturor pierderilor rusești de la începutul războiului, ca să argumente-
ze că rezistența sovietică e pe sfârșite și că victoria nemților e asi-
gurată. Presa berlineză mai adaugă, că întreg războiul este câștigat
virtual de Puterile Axei, victorioase pe toate fronturile. Anglia bătută
pretutindeni trebuie să tragă consecințele îngrângerilor sale pe uscat și pe
mare...

Dacă aș fi Churchill, aș răspunde nemților — ca și defecțiștilor mei
care mârâie și critică:

„Toate tradițiile s-au dus, una singură a rămas: invincibilitatea An-
gliei! *Anglia are un singur aliat: timpul.* Și Napoleon a câștigat bătălii 15
ani și a învins pe rând lumea întreagă — ultimul cuvânt l-a avut însă, fa-
ță de dânsul Anglia! Tehnica războiului s-a perfecționat și nu cred că
vom avea de așteptat de data asta 15 ani ca să vedem pe „Herr Hitler“
la pământ! *Ca să durăm nu trebuie să ne batem* — și aci răspund cel-
or care s-au supărat că armata engleză stă cu arma la picior și apare cât mai
rar pe fronturi — nu trebuie să ne batem, ca să parvenim cu puterile noastre
intacte la sfârșitul giganticei drame la care asistăm. Cine se bate își
istovește puterile — cine așteaptă și le consolidează. Victoriile costă
aproape tot atât ca înfrângerile și cer o încordare morală ce nu poate fi
suportată prea lungă vreme...

Timpul lucrează pentru noi, Anglia nu poate să fie constrânsă. Să așteptăm, prin urmare să suferim, să ne restrângem nevoile *și să nu pierdem răbdarea* — e tot ce cer oamenilor mei. Admit că scufundarea vaselor noastre de către germani depășește cu un milion de tone — sau dacă vreți cu două, ca să facem plăcere lui „Herr Hitler“ — tonajul pe care împreună cu americanii îl construim în fiecare an. Vor trebui în acest caz 10 ani ca flotele noastre comerciale să fie suprimate. În zece ani se pot întâmpla multe: li se poate urî nemților să-și tot riște viața pe fundul mărilor, se poate să găsim și noi mijloacele apropiate de apărare... și câte altele!

Iubitul meu «Her Hitler», nu vorbi de victorie când războiul poate să mia țină zece ani, după care *vom începe* noi!!!

Așa aș vorbi eu dacă aș fi Churchill și n-aș mai trimite nici o armă rușilor, căci dacă va învinge Anglia, marea ei greutate de rezolvat *va fi Rusia...*

Dar nu sunt Churchill... Și poate că la urma urmei n-aș avea dreptate, chiar dacă aș fi Churchill...

Lumea e atât de ocupată cu ce se petrece pe frontul rusesc și în Africa, încât nimeni nu se mai interesează despre războiul și despre situația din Extremul Orient. De altminteri, numirile geografice care marchează drumul japonezilor în China, ne sunt perfect necunoscute și cele mai multe nu figurează nici pe hărțile noastre cam învechite...

Ne mulțumim cu toții cu două formule care satisfac curiozitatea noastră și pe care le citim zilnic în ziare: japonezii înaintează în China — și, India este gata pentru revoluție!

În Egipt încurcătură. Lampson (ambasadorul englez) și generalul Stone, comandantul forțelor britanice pe Nil au fost în audiență la Regele Faruk ca să-i forțeze mâna să intre cu armata egipteană în război, alături de anglo-americani. Regele ar fi rezistat, deși trupe britanice și tancuri fuseseră înșirate pe Piața Palatului, „ca argumente“... Deocamdată, Egiptul rămâne neutru. Se vorbește însă de eventualitatea „unui azil“ al Regelui Faruk, în insula Cipru, unde i s-ar fi pregătit o locuință, pentru toate eventualitățile...

Miercuri, 15 iulie. cu toate reticențele comunicatelor germane, pare că la Orel nemții au mâncat la început bătaie și că rușii au străpuns

frontul. Von Bock a restabilit apoi situația, a recucerit pozițiile pe care le pierduse și acum atacă el pe sovietici, care se retrag...

Pe frontul ofensivei principale, est de Orel, nemții continuă să înainteze și rușii să se retragă. Puține amănunte... probabil că operațiuni în stil mare sunt în curs. Toată chestiunea e aici: se retrag rușii, strategic, în ordine — sau fug în dezordine sub presiunea trupelor germane?

Duminică-seară s-a întâmplat la Buzău o adevărată catastrofă. Un colonel necunoscut a intrat în birourile unui mare depozit de muniții, a cerut o lămurire și a plecat. Deși nu-l cunoșteau, subofițerul și soldații de gardă, l-au lăsat să circule, salutându-l. După plecarea colonelului, la câteva minute, depozitul a sărit în aer, toate geamurile de la Buzău s-au spart. Sunt mulți morți și răniți... Natural, nici o vorbă în ziare sau la Radio! Știrea ne-a fost adusă de d-na Bușilă¹, venită de la București pentru aniversarea nepoței noastre Dina.

Mâna comuniștilor e lungă...

Ziarele de ieri ne aduc vestea că Tardieu continuă să zacă fără simțire și fără mișcare. L-am crezut mort de mai bine de un an. Nenorocitul!

La deschiderea Universității Populare de la Vălenii de Munte a asistat foarte multă lume. Inițiativa deschiderii a luat-o Ștefan Popp, succesorul lui Iorga la Liga Culturală. La Văleni, locul lui Iorga l-a luat Pompei — fără să-l înlocuiască... Era Iorga cum era — vorba lui! — dar era un animator, ceea ce Pompei e departe de a fi...

Joi, 16 iulie. Dacă știrile nemțești se adevăresc și nu sunt simple „bou-nage de crâne“, bălălia de pe frontul rusesc, care n-a încetat un ceas de la 28 iunie, se va sfârși printr-un adevărat dezastru pentru so-vietici. După aceste știri, retragerea rușilor departe de a fi strategică și efec-tuată în ordine, echivalează cu o nemaipomenită debandată. Germanii ar fi străpuns printre fugari până în capul coloanelor acestora și măcelăresc pe capete... Îngrijorarea manifestată de posturile de emisiune engleze și americane, apelul disperat al Moscovei după ajutor, par a confirma veștile nemțești... Peste câteva zile vom fi lămuiriți... Ajută-ne Doamne!

¹ Soția ministrului Comunicațiilor.

Faptul că o bună parte din serviciile Ministerului, și unele instituții, ca Consiliul de Stat, s-au mutat la Paris, a dat naștere unor informații cam grăbite după care Guvernul francez și-ar fi strămutat sediul la Paris. Strămutare cu toate consecințele ei... Un comunicat al Guvernului dez-minte categoric aceste informații: e vorba numai de o decongestionare a Vichy-ului copleșit... N-o fi strămutare propriu-zis, dar tot e ceva!

A murit soția lui Marinică Filosoful (Ștefănescu). Faptul în sine e dureros și n-aș voi să-l subliniez decât cu toată deferența — dar mascarada naționalisto-politicianistă pe care Filosoful e pus-o la cale cu prilejul acestui trist eveniment, e o rușine, pe care orice om de bun simț nu poate decât să o înfiezeze...

Un muncitor calificat român, Popescu, din Dâmbovița, a fost trimis să se perfecționeze la Braunschweig într-o fabrică de aviație. Acolo a suferit un accident în urma căruia a rămas câțva timp orb. Acum s-a vindecat și a cerut să-și reia lucrul. Acest fapt a prilejuit o scrisoare a d-lui Ley, conducătorul muncitorilor din Reich, însoțită de o fotografie a Excelenței Sale, un răspuns al „tovarășului de muncă“ (cum se exprimă dl Ley!) și o recepție la dl von Killinger, la București. Corespondența Popescu — Ley a fost publicată în toate ziarele, cu pupături în c.. la adresa tuturor muncitorilor, români și nemți! Și ne mai lăudăm că luptăm ca să scăpăm Europa de bolșevism!

Din câte mi-a spus d-na Bușilă, care a părăsit azi Breasta, ministrul Comunicațiilor dă demisia în fiecare zi, nemaiputând suporta „mitocănia“ Antoneștilor... Și Bușilă a fost un prieten al lui Antonescu în zile grele, și un intim! Cum nu știu oamenii ăștia să-și atragă simpatii! Fac golul în jurul lor... D-na Bușilă compara politețea rafinată a Regelui Boris, cu modărlănia Antoneștilor și nu pricepea... Să-i explic eu: Antoneștii n-au nici sângele Coburgilor Burbonilor în vine — nici in-teligența unui Mussolini sau unui Hitler (de o rafinată politețe și ei) în cap!!

Sâmbătă, 18 iulie. De pe front vin tot știri de luptă înverșunată. Nemții înaintază pe un front de 500 kilometri, rușii se retrag cu pierderi enorme. Obiectivul trupelor mareșalului von Bock e orașul Stalingrad, pe Volga. Acest punct odată atins armatele rusești din nord vor fi separate de cele din sud și comunicațiile între Caucaz și regiunea Rostovului de o parte și regiunea Moscovei și a Volgăi superioare pe

de altă parte — vor fi tăiate. Pentru petrolul din Caucaz nu va mai rămâne decât drumul Mării Caspice, neorganizat. Trupele din sud nu vor mai putea fi ravitaliate cu arme și muniții...

După obiceiul lor, nemții nu prea dau precizări asupra pozițiilor exacte ale trupelor în curs de mișcare. După telegramele de ieri, formațiunile cele mai înaintate păreau a fi la 300 kilometri de Stalingrad, iar cele mai înapoiate operează încă pe Donețul inferior, unde au cucerit ieri orașul Vorșilovgrad (fostul Lugansk) unul din cele mai importante centre industriale ale Rusiei Sovietice: Vorșilovgradul de azi are 250 000 locuitori față de cei 19 000 ai Luganskului ieri, ceea ce dă măsura dezvoltării industriale a acestui centru sub regimul bolșevic...

În Africa, situația neschimbată. Cine a oprit pe nemți în năpraznica lor ofensivă: strategia lui Rommel? Căldura sufocantă? Sau rezervele britanice din Egipt? „La réponse au prochain fenilleton...”.

Consiliul de Miniștri, întrunit sub președinția Cioclului Regimului a hotărât prețul cerealelor pentru anul în curs: 220 000 lei vagonul de grâu, 160 000 cel de secară, 150 000 cel de ovăz, 140 000 cel de orz. Mazărea a rămas la libera tranzacție (s-a vândut zilele trecute cu 480 000 lei!), cu o taxă menită să plătească sporul la grâu fără a se scumpi prea mult făina... S-a lăsat liberă și vânzarea porumbului din anul trecut (cât a mai rămas!) pentru 2 luni, ca *încercare de libertate a tranzacțiilor (!!!)*, după cum subliniază comunicatul Cioclului.

Același Consiliu a hotărât aducerea imediată a gazului metan la București (problemă complicată pe care Cioclică nici nu o cunoaște) și a mai rezolvat și toate problemele economice pe care le rezolvase deja în ultimele ședințe.

S-a mai hotărât să se tempereze măsurile stupide luate pentru circulația automobilelor particulare...

Atitudinea egiptenilor e din ce în ce mai dușmănoasă față de englezi. Au fost manifestații și lupte de stradă în Alexandria și în Cairo, cu mulți morți și răniți. Negroizii s-au ridicat și împotriva america-nilor, pe care, până acum, nu-i molesteau... Egiptul vrea să rămână neutru și nu vrea să audă de război. Până ieri, Regele Faruk era tot pe tronul tatălui său...

Multă vâlvă în jurul escadrei franceze adăpostită, de la Armistițiu, în portul Alexandriei. Laval a declarat printr-o notă trimisă Guvernului

Statelor Unite (cu Anglia francezii nu mai au raporturi) că zisa flotă, în cazul în care cea engleză ar părăsi Alexandria, trebuie să fie lăsată să se îndrepte spre un port francez. Dacă englezii ar vrea să o ia cu ei, sau dacă ar încerca să o scufunde, vasele franceze se vor apăra cu toate forțele de care dispun. Guvernul din Vichy a mai făcut cunoscut celui din Washington declarații scrise ale Germaniei și ale Italiei cum că aceste Puteri înțeleg să respecte neutralitatea escadrei franceze, în conformitate cu convenția de Armistițiu în vigoare. Roosevelt a răspuns că nu poate decât aproba punctul de vedere englez; escadra franceză nu poate fi lăsată la dispoziția Puterilor Axei și va trebui să fie mai departe găzduită într-un port britanic sau american...

Dacă englezii vor evacua Alexandria, afacerea se va complica... Să așteptăm! Deocamdată Berlinul și Roma aplaudă atitudinea Franței!

Mareșalul von Manstein petrecu câteva zile la Predeal, ca oaspe al Mareșalului Antonescu... Neamțul își va pierde repede iluziile asupra Conducătorului României nenorocite!

Cioclică a vorbit și azi un ceas la Radio — Veturia târfa a mai apărut în zece fotografii, ca o strigoaică, în dosul d-nei Rica Antonescu... Ce oroare!

Dl Prefect de Poliție Pălăngeanu a hotărât că bărbații care umblă pe stradă în cămăși, sau își scot haina în restaurante, cafenele, cinematografe etc. să fie trimiși în lagăr. De asemenea și damele cu picioarele goale și cu curul într-un simplu pantalon de baie. Bine. Dar în curând, toată România va deveni un imens lagăr! „Dacia infelix“ — iată ce a ajuns România sub Antonești...

Duminică, 19 iulie. Pe tot frontul de răsărit acțiunea continuă să se dezvolte în favoarea nemților. Bătălia Donului a intrat în a 4-a săptămână; rușii se retrag în pripă suferind pierderi mari. Forțele germane au ajuns pe Donul inferior, aproape de Rostov. Ca și Stalingradul pe Volga, Rostovul pe Don e la rândul său amenințat direct...

În Africa, toate atacurile britanice sunt respinse — dar deocamdată Rommel a fost fixat pe linia El-Alamein...

La Facultatea de Agronomie din București (Școala de la Herăstrău) s-au inaugurat cursuri de vară pentru perfecționare învățătorilor și învățătoarelor în materie de agricultură, de apărare sanitară și de organizare gospodărească. Învățătorii și învățătoarele nu vor învăța nimic, dar Cioclică i-a mai tras un discurs bombastic și „sans lendemain“...

Înainte de a părăsi Bucureștii mi se spusese că Antonescu era grav bolnav. N-am crezut nimic. Aflu acum că ar fi fost intra-adevăr bolnav; a suferit o urticarie rebelă, care l-a înnebunit și mai bine, și l-a împins să înjure lumea întreagă. Acum s-ar fi vindecat...

O comisie compusă din delegați germani, italieni, unguri și români a început o anchetă în Transilvania noastră, pentru a verifica plângerile ungarilor. După ce va termina la noi, va trece în Ardealul ocupat pentru verificarea plângerilor românilor... Numai să judece nemții și italienii fără părtinire! În ziare — nimic despre aceste anchete...

Dan Geblescu, venit de la Budapesta povestește că ungurii sunt convinși că după război vor fi arbitrii Europei, deoarece Germania și Italia vor fi învinse, și Ungaria se va prezenta ca singurul Stat organizat, în ordine, cu autoritate — pe tot continentul!! Au înnebunit ungurii de-a binelea! Până să ajungă arbitrii, se poartă cu toate minoritățile în modul cel mai barbar: pe șvabi și pe nemți îi bat și îi schingiuesc mai rău decât pe români... Așa ne spune cel puțin Geblescu. Dea Dumnezeu să fie cum spune el...

Guvernul din Vichy a refuzat viza pașaportului colonelului Donovan, un prieten al lui Roosevelt. Donovan se află la Lisabona și voia să intre în Franța. Laval și-a adus aminte că zisul domn a încurajat pe sârbi la rezistență împotriva nemților și că a fost apoi numit șeful contraspionajului american. Acest refuz de viză e viu comentat în Statele Unite și Franța...

A apărut un decret-lege cu condiții noi pentru explorările petrolifere. Noul text consfințește un progres în această materie — dar conține încă multe dispoziții defavorabile explorărilor... Păcat, căci de la Marinescu, un specialist al problemelor petrolului, se putea aștepta mai bine...

Președintele Braziliei, Vargas, a destituit pe ministrul Justiției, pe șeful Poliției districtului federal și pe directorul general al Presei. Motivul acestor măsuri drastice sunt încă secrete.

La Breasta, am încheiat anul acesta un contract cu Cercul de recrutare din Craiova: să ne secere grâu și mazăre și în schimb să ia paiele. Cercul de recrutare a trimis între alții 30 de legionari condamnați de la 5 la 25 ani închisoare. Sunt toți foști primari, foști notari, foști învățători. Sunt foarte disciplinați și pașnici... Doi din ei sunt îmbrăcați în haine vărgate de pușcăriași... Îi păzesc numai 2 santinele! Un logofăt al moșiei a întrebat pe câțiva de ce nu încearcă să fugă; răspunsul a fost: „De ce să fugim? Ca să ne împuște? Între ei, vorbesc numai cu „domnule primar“, „domnule notar“ etc.!! Ce harababură! Au stat câteva zile și ieri i-au luat și i-au dus aiurea. Îmi pare bine...

Universul de azi publică avizul mortuar al lui Costi Greceanu (fostul legionar încăpățânat și ministru la Berlin). A căzut vitejește pe frontul Donețului... E o pierdere mare pentru legionari, căci prin nevastă-sa, o nemțoaică, continuau să facă intrigi cu nemții, prin Killinger...

Decăderea dinastiilor bizantine:

Alice Cantacuzino (fiica lui Mișu Cantacuzino) divorțează. S-a hotărât să lase pe Mihai Sturdza fiindcă s-a amoretat de căpitanul de jandarmi de la Florești, un Al Lupoaiiei sau așa ceva! Sturdza e furios și hotărât la un proces scandalos. Când s-a căsătorit cu Alice, era încă supus francez și pretinde că poate reclama acum împărțirea averii soției sale, căci regimul obișnuit în dreptul francez, când altul n-a fost specificat prin contract (și n-a fost), e regimul comunității averilor... Bătăios cum e, se poate aștepta la multă larmă din partea lui Sturdza...

Cripps, inefabilul Cripps, împarte Europa... Într-un interviu acordat lui *World Review*, ministrul Majestății Sale Britanice afirmă că Rusia Sovietică are drept la granițele sale din iunie 1941. Estonia, Letonia, Lituania, Basarabia trebuie să îi revină. Ar fi mai bine să i se dea și Bucovina, ca să nu mai existe un măr de discordie. Rusia admite o Polonie tare, unită cu Cehoslovacia. Germania va fi îmbucătățită în mai multe State... Despre Ungaria și Italia, simpaticul profet nu ne spune nimic. Nu crede în Statele Unite ale Europei, dar prevede o Confederație balcanică...

Tot e bine că scăpăm Moldova, Muntenia, Oltenia și Ardealul! Din nefericire, dacă ar învinge englezii, n-ar hotărî Cripps, ci Stalin!

Congresul Pan-Indian de la Bangkok s-a dizolvat. S-a creat în schimb o secție tailandeză a Partidului Naționalist Indian...

Gandhi a cerut ca englezii să părăsească mai iute India. Dar englezii răspund că n-au intenția să plece nici să retragă trupele din India — și a-daugă, că de va fi nevoie, vor trece la o acțiune energetică pe valea Gangelui...

Marti, 21 iulie. Sf. Ilie s-a lăsat ieri cu tămbălău — nu pe cerul agricultorilor, ci pe al politicienilor. La Curtea de Argeș, sub pretext de cinstire a amintirii Regelui Ferdinand și a Reginei Maria — 15 și 4 ani împliniți de la moartea lor — s-au adunat într-un zgomotos talmeș-balmeș în jurul Regelui Mihai, personaj mut, sprâncenații decorați cu Mihai Viteazul din războiul trecut, cei decorați (cu mai mult discernământ, să o recunoaște, dar încă...) în actualul război, ostași de rând, tunuri, steaguri, Antonești, surle și tobe... Printre toți acești militari și cercetașul Ică... Ca ce? A vorbit Mareșalul Antonescu, a tăcut Regele, au urlat cei prezenți de au rupt pământul... La dejunul „camaraderesc“ care a urmat dl Cioclică a găsit prilejul săi tragă un discurs... Și aci!

Pe când panglicarii manifestau și se hiritiseau la Curtea de Argeș, alt act patriotic dar de data asta exclusiv „aeronautic“ se săvârșea la București, la monumentul Aviatorilor... Căci Sfântul Ilie este patronul celor care zboară, dar nu mor!

S-au speriat și rușii de atâta larmă și au intervenit și ei seara cu avioane peste București... Am tras o spaimă, că mi s-a telefonat în primul moment de la Craiova că era prăpăd mare și emisiunea de Radio a încetat brusc. Azi-dimineață am telefonat la București și mi se spune că n-ar fi fost lucru mare, câteva bombe la periferie, dar artileria noastră antiaeriană ar fi făcut ceva stricăciuni... Ca să vină noaptea, probabil că acești ruși erau englezi sau americani... Ne doare să aflăm că cu toată depărtarea frontului, nu suntem la adăpostul unui atac aerian. Și când mă gândesc că această situație plăcută mai poate dura ani de zile...

Comunicatul german de ieri ne informează că după câteva zile de ploaie, înaintarea trupelor mareșalului von Bock si-a reluat ritmul obișnuit. *Agenția D.N.B.* reproduce articole pesimiste din *Times* și alte foi engleze și americane, ceea ce nu împiedică *Radio Londra* (emi-

siunea pe românește) să afirme că rușii se apără eroic, că au recucerit teren și că au scos 2 milioane de nemți din luptă... Vești pe care nici *Radio Moscova* nu îndrăznește să le difuzeze...

În Atlantic, altă sută de mii de tone anglo-americane pe fundul mării... În Africa nimic nou.

În Camera Comunelor s-a ținut o ședință secretă consacrată problemei navigației și luptei din Atlantic, „cea mai importantă pentru Anglia“ în acest moment — după propriile mărturisiri britanice. Ședință fără avânt în care s-au discutat chestiuni deprimante și aspecte descurajante ale producției. Noul ministru al producției navale, lordul Leathers a promis marea cu sarea — și marea cu sare le va rămâne să o guste englezii dacă vor merge tot așa înainte...

Legea prin care Statele Unite declară război României, Ungariei și Bulgariei, deși votată de câțva timp, a fost promulgată abia acum. Pentru justificarea acestei promulgări, Roosevelt explică că citatele trei țări se poartă prost cu Stalin și cu Rusia Sovietică, obiectul unei „dilecțiuni“ speciale a poporului american!

Franco a publicat un decret prin care se reînființează Cortesurile, într-o organizație cu totul nouă, ca organ „de răsunet“ al falangismului...

Nemții mărturisesc că lupte aprige continuă în Bosnia și în Serbia veche până aproape de Belgrad... Parcă un comunicat ne spunea cum câteva săptămâni, că teritoriul fostei Iugoslavii a fost „curățit“ de bandele răzvrătite ce-l infestau?

Un nou decret-lege a scăzut încă limita de vârstă a ofițerilor noștri... Ofițerii inferiori vor fi puși la retragere la 47 de ani, iar generalii de Armată la 63... O droaie de pensionari pe spinarea țării. Militarii ajunși vor fi nemulțumiți — și contribuabilul va plăti socoteala!

O sumă de înaintări. În gradele înalte, generalul Petre Dumitrescu a fost numit general de Armată. Tot de Armată, dar în rezervă, a fost înaintat generalul Ciupercă.

O serie de generali, printre care Dragalina, Avramescu, Dăscălescu, Niculescu (comandantul Bucureștilor) au fost numiți generali de Corp de Armată. Idem, în rezervă, generalul Picki Vasiliu jandarmul de la Interne. Și Stoenescu, ministrul de la Finanțe a fost înaintat general de divizie... „La guerre a du bon...”

Vineri, 24 iulie. Se împlinesc azi 8 ani de la moartea iubitei mele mame. Trece timpul fără să ne dăm seama... Opt ani și parcă oribilele clipe sunt de ieri!

Rușii, cu toată dârzenia cu care atacă în spre Voronej, n-au cucerit nimic, cum pretindea Londra. *Au cucerit în schimb nemții, Rostovul*, ne-a comunicat-o azi la amiază o „Sondermeldung” a Marelui Cartier German. E un însemnat pas înainte spre Caucaz — dar numai un pas. Și în celelalte direcții, spre Stalingrad, la est de Orel și de Râjev, pe Wolhov, pretutindeni trupele germane înregistrează numai succese. Dar pretutindeni luptele sunt grele și rușii rezistă și nu se lasă. Pe măsură ce armatele sovietice sunt distruse, altele apar în loc... Cerbicia muscalilor e de neînchipuit și se pune întrebarea *cum* și *când* vor izbuti nemții să-i scoată din luptă?

Pare totuși că sunt serios zdruncinați, căci recurg la măsuri de disperare: nemaiaivând fier la dispoziție, au început să dărâme la Moscova Palatul Sovietelor aproape ridicat în fier și beton și să utilizeze armătura edificiului.

Dându-și seama că principalul obiectiv al nemților este Caucazul cu petrolul său, Sovietele au numit pe Voroșilov comandant al tuturor forțelor din sud-estul Rusiei și au început să fortifice o linie de apărare de la Stalingrad la Astrahan.

După știri de la Londra sosite prin Elveția s-ar părea că Anglia a consimțit la o îndrumare unică a războiului și a întredințat-o lui Roosevelt. Numirea amiralului Leahy, fost ambasador al Statelor Unite la Vichy, în postul de șef al coordonării militare pe lângă Președintele Roosevelt ar fi în legătură cu această hotărâre. Numirea lui Leahy e certă — restul cere confirmare...

Semn al timpurilor (regretabil semn!): în Canada s-a abrogat legea din 1941 prin care Partidul Comunist din zisul Dominion fusese

dizolvat și suprimat... Cu cât rușii mănâncă mai multă bătaie, cu atât caracatița comunismului își întinde tentaculele...

Mă întreb de ce Litvinov și Maiski continuă să urle după un al doilea front european — adevăratul front al Sovietelor e în fiecare fabrică sau aglomerație de muncitori. Or merge lucrurile bine pentru armata germană, comunismul însă e pretutindeni — învingător, până și în cuvântările lui Hitler...

Telegrame din țările neutre ne vestesc că misiunea Ducelui Gloucester (fratele Regelui Angliei) în Indii n-a avut succes. Am aflat astfel că Ducele a fost în Indii și s-a înapoiat la Londra fără să fi convins pe Gandhi. Pe malurile Gangelui, lucrurile se vor sfârși cu un îngrozitor măcel de indieni și nimeni nu va mai vorbi de ei...

Radiodifuziunile britanice au anunțat că jumătate armata românească angajată la Sevastopol a fost distrusă. Lumea noastră s-a emoționat și ca să o calmeze stăpânirea dă un comunicat prin care anunță 55 de ofițeri, 28 de subofițeri și 1 773 oameni de trupă uciși sau dispăruți în timpul asediului cetății inexpugnabile. Nu e mult față de efectivele concentrate acolo, dar e destul.

Duminică, 26 iulie. Fizionomia luptelor care durează de o lună pe frontul rusesc începe să se lămurească și pentru noi cei din întuneric.

Efortul armatelor germane e îndreptat spre sud, spre Caucaz și spre est în direcția Stalingradului. Atacul principal este cel din spre sud. Sovieticii au căutat să se opună la înaintarea nemților retrăgându-se totuși încetul cu încetul spre est — pe când grosul forțelor lor a năvălit asupra capului de pod de la Voronej în intenția de a străpunge frontul și a lua armata de operațiuni germană din sud pe la spate... Manevra lui Timoșenko n-a reușit însă: nemții au rămas neclintiți la Voronej și retragerea strategică din bucla Donului s-a transformat pentru ruși în debandadă... Drumul spre Caucaz e acum deschis pentru trupele mareșalului von Bock, iar pe linia Stalingradului mai au vreo 200 kilometri de efectuat...

Pe celelalte sectoare ale frontului luptele sunt mai puțin înverșunate, dar pretutindeni rezultatele sunt favorabile germanilor. E impresionant însă de constatat de cât material omenesc și de ce material dispun bolșevicii. O armată e distrusă și alta îi ia locul. După pierderile

formidabile din anul trecut, rușii au mai găsit de unde să piardă *numai în lupta de pe sectorul de Sud al frontului*, începută la 1 iulie 1 200 de tancuri și 2 400 de tunuri!!!

Nemții ocupă acum întreaga Ucraină, cu 50 milioane de locuitori și ținuturile cele mai fertile și mai industriale ale Rusiei. Cu privire la resursele în materii prime, ei dețin 30% din producția rusească de cereale, 80% din producția de zănr, 70% din producția de fier și 65% din producția de cărbuni...

Maiski la Londra și Litvinov la Washington continuă să țipe după al 2-lea front european; l-au și obținut — Cordell Hull și Eden au ținut două mari discursuri în care au promis sovietelor granițele pe care le doresc, în Europa, după victorie...

Pe frontul din Africa, ultimul atac britanic a fost masiv — dovadă cele 131 care de luptă distruse de italo-germani, care n-au putut fi clintîți de pe liniile lor. În schimb, italienii au recucerit oaza Giarabub, pierdută acum un an.

Mussolini a fost pe frontul din Marmorica unde a inspectat, a decorat și a înmădușit. După câteva zile petrecute în Africa, s-a înapoiat în Italia prin Atena, unde a vizitat Acropole și pe Ghigi și a fost aclamat. A zburat astfel — spun telegramele — peste 6 000 kilometri în câteva zile. Un record pentru un conducător de Stat... E drept că e singurul care să fie și pilot brevetat... de avion!

La 24 iulie s-au împlinit 6 luni de la intrarea Statelor Unite în război. În acest răstimp, submarinele Axei au torpilat și scufundat 616 vase cu o deplasare de aproape 4 milioane de tone (exact 3 843 200) din care 2 917 600 (467 de vase) în apele americane. Marele amiral Raeder a felicitat cu acest prilej, în numele Patriei, Corpul submarinelor germane. Dea Dumnezeu să meargă tot așa și mai bine — să n-ajungă Cripps să mute granițele Rusiei în inima Europei...

Deschizând *Universul* ieri, aflu moartea lui Garoflid... S-a îmbolnăvit acum 6 săptămâni, de o gripă — îmi spunea el la telefon — și nu s-a mai sculat. Moartea lui neașteptată m-a impresionat adânc... Lucram cu el aproape în fiecare săptămână, în comitetul Societății Bancare... Cu toată lipsa lui de energie, e o mare pierdere pentru agricultura noastră, căci se bucura de mare autoritate în materie și era ascultat de cei de la Guvern. Protestele și memoriile lui din ultimul an au ușurat mult soarta agricultorilor... Nu e nimeni care să-l înlocuiască! Împlini-

se 70 de ani: l-au crezut mult mai tânăr zvelt și nealbit cum era. De ce o fi murit? Infecție, desigur, dar care?

Adulatorii lui Antonescu au hotărât să mențină neschimbată și neatinșă camera de la Mănăstirea Bistrița în care a locuit Mareșalul pe timpul de la 9 iulie la 28 august 1941 cât a fost urgisit cu domiciliu forțat... S-a pus și o placă de marmură comemorativă...

Regele Mihai a vizitat Centrul de instrucție de la Breaza („Munca Tineretului Român“) unde o misiune germană în frunte cu baronul von Stetten Erb inoculează tineretului român entuziasm pentru regim. În același loc a făcut și Regele Carol o încercare analogă. Și el a fost aclamat de tinerii dresați de Sidorovici... Succesul, l-am văzut cu toții! Cum nu pricep oamenii că curente nu se creează artificial. Un singur curent a prins în tineretul nostru, al lui Zelea Codreanu, care nu s-a servit nici de tabere oficiale, nici de misiuni germane... Unui curent îi trebuie o ideologie populară la bază, indiferent dacă bună sau rea... Cu ordine de zi semnate de Ionică, de Ică sau de Rică — nu se ajunge la nimic... Eu unul o regret, dar așa e!

Parisul a fost din nou bombardat de englezi... De astă dată au ucis un copil! Mare victorie!

Nemții și italienii comunică oficial că au izbutit să împace pe răzvrățiții din Bosnia și Dalmația: au convenit toți să se înapoieze la vetrele lor, iar autoritățile italo-germano-croate au luat angajamentul de a nu urmări pe cei înapoiați. Un mare număr din aceștia s-a înscris în coloanele care luptă contra comuniștilor, spun comunicatele... Atunci tot mai sunt răzvrățiți???

La București serbare militară cu discursuri la Regimentul 6 Mihai Viteazul. A fost și Ică și i-a tras o cuvântare, ca să facă „pendent“ cu țiremonia de la Regimentul de Gardă călare când cu primirea sa triumfală ca și căpitan urmată de cunoscutul picior în posterior — și să diminueze astfel importanța acestei regretabile aventuri. De data asta, la 6 Mihai Viteazul, s-a sfințit o troiță ridicată în amintirea soldaților regimentului căzuți în război...

Pantazi a preamărit „opera titanică“ a mufluzului Ciclică... L-am crezut om cumsecade, până acum, pe generalul Pantazi: Încă o dezamăgire!

Măsură tâmpită:

La fiecare trecătoare s-a numit un agent al Guvernului (învățător, plutonier, popă sau alt escroc care ia mită și se înțelege cu oamenii) cu diurnă și cu ordin să înscrie fiecare sac de grâu și să-l blocheze. Cultivatorilor se lasă 60 kilograme de grâu, *pe an, de cap de om...* Dl agent vine la orele 10. Dl primar și dl jandarm nu lasă pe nimeni să treacă dacă n-a întors în prealabil miriștea (la noi pământul e piatră și nu intră plugul în el!). Excedentul celor 60 de kilograme trebuie transportat *imediat* la Craiova... Va să zică, după ce jumătate din oameni au fost și sunt concnetrați, puținii care au rămas trebuie *în același timp*: 1) să ridice grâul de pe câmp și să-l ducă la arie; 2) să întoarcă miriștea; 3) să treiere; 4) să ducă sacii la Craiova...

E o adevărată bătaie de joc! Oamenii mârâie și încep să fiarbă. Un filosof și nenea Aurel Pană!

Marti, 28 iulie. Telegrama complementare ne destăinuie abia acum că Ducele a stat în mijlocul trupelor italiene, în Marmarica, de la 29 iunie până la 20 iulie, expunându-se și el 21 de zile la arșița soarelui ca să-și încurajeze oamenii... Probabil că Hitler așteaptă iarna viitoare ca să împartă cu ai lui suferințele gerului în Rusia... Plăcerile dictaturii se plătesc scump!

Forțele germane după ce au ocupat Rostovul, au pornit spre sud-est, au cucerit orașul Batirsk (?) și au ajuns la 50 kilometri de linia ferată Krasnodar-Stalingrad, *ultima legătură feroviară între Caucaz și Rusia Centrală...* Pe de altă parte au atins pe un larg spațiu Donul, în cotul său oriental, de unde până la Volga (la Stalingrad) nu mai e drum mult. Telegrama din țările neutre informează că la Stalingrad se lucrează febril la apărarea orașului, evacuându-se în același timp tot ce se poate evacua.

La Voronej, încercările disperate ale Sovieticilor de a străpunge frontul continuă, fără nici un efect. E probabil că nemții masează acolo forțe și vor începe o contraofensivă. Pare că Statul Major german urmează planul următor: agițându-se de Stalingrad și pivotând pe capul de pod de la Voronej, având flancul drept apărat de Volga, trupele lui von Bock vor refuza pe ruși spre nord; în același timp, armata de la sud

va porni și ea de pe linia Voronej–Stalingrad și sprijinindu-se pe Don și pe Rostov, va refula forțele Sovietice meridionale spre Caucaz...

În Africa nimic nou; atacul britanic definitiv respins — deocamdată — cu mari pierderi pentru englezi.

Malta bombardată pentru a 2 800-a oară (!!) de la începutul războiului...

Japonezii înaintează mereu în China — dar cam încet — înspre Ciung-King, ocupând localități în Chu, în Chang, în Tsang etc., nume care nu ne spun nimic. Ei pretind că forțele lui Chang-Kai-Shek se găsesc într-o poziție din ce în ce mai critică... Au ocupat și localități nouă în Noua Guinee...

E ciudat, dar războiul din Extremul Orient nu mai pasionează pe nimeni... Nici evenimentele din India, unde famelicii partizani ai lui Gandhi ar fi început „rezistența civilă” față de autoritățile britanice.

Nemții nu pot fi încântați de înstăpânirea japoneză asupra bogățiilor Axei, după cum englezii și americanii, cu toate manifestările verbale contrare, nu pot dori victoria comunismului rusc... Pe spinarea japonezilor și a rușilor trebuie să se încheie pacea, altfel rasa albă europeană e pierdută...

Englezii au bombardat teribil Hamburgul în noaptea de 26 spre 27 iulie. Mărturisesc chiar nemții paguba enormă în cartierele locuite și mulți morți. Cât de masiv trebuie să fi fost atacul, dovedește numărul avioanelor doborâte: 37.

Au atacat și nemții portul Middelborough pe coasta de răsărit a Angliei, unde au distrus multe uzine de armament și depozite din port... Dar atacurile germane sunt mult mai slabe ca cele engleze: aviața lui Hitler are prea mult de lucru *deocamdată*, pe frontul rusc!

Comunicatele germane au anunțat de mai multe ori, în ultima vreme (și ieri) raiduri de hărțuire efectuate de aviația rusească deasupra Prusiei Orientale — fără rezultate, de altminteri... E de mirare că Sovieticii să mai aibe avioane disponibile pentru asemenea operații după ce pierd pe front câte o sută pe zi din puținele ce le-au rămas. Din câte zeci de mii de aparate se compunea oare parcul lor de aparate la începutul războiului? Nemții le-au distrus aproape 30 000 și tot mai zbârnâie! Și dacă tot mai zbârnâie, e iarăși de mirare că în loc să vină să distrugă exploatarea de petrol din Prahova și rafinăriile din Ploiești, merg să plictisească fără folos lumea în Prusia Orientală... Dar cu atât mai bine pentru noi!

Vineri, 31 iulie. Pe frontul rusesc nemții înaintează meru. Dincolo de Rostov au ajuns până la orașul Proletarskaia pe care l-au ocupat tăind astfel linia ferată Novorosiisk – Krasnodar – Stalingrad. A mai rămas totuși o linie ferată de la Caucaz la Astrahan, pe care Sovieticii au construit-o în ultimii ani, linie insuficientă pentru transportul petrolului și inutilizabilă fără ajutorul navigației pe Volga — navigație deja stânenită prin bombardamentele aeriene germane și care va fi în curând interceptată.

În direcția Stalingradului, trupele germane au trecut Donul la nord și la sud de Donskaia Kalaci și au tăiat retragerea unui corp rusesc la nord-vest de Kalaci. Linia ferată spre Stalingrad, dincolo de Don a fost tăiată. Canalul care leagă Donul cu Volga nu este încă sfârșit; trebuia să fie gata numai în 1943.

La Voronej, atacurile rusești au slăbit. Nemții au ocupat poziții strategice importante. Pe restul frontului lupte locale cu rezultate favorabile nemților.

Pe frontul din Africa, atacurile britanice au încetat de mai multe zile. Se vede că englezii își dau seama că nu puteau da pe italo-germani înapoi, și că își iroseau oameni și material degeaba. Probabil că de o parte și de alta se așteaptă întăriri: de văzut cine le va aduce mai repede. Șansele par a fi de partea italo-germanilor.

Hamburgul a fost din nou bombardat, 2 nopți pe rând. Germanii mărturisesc stricăciuni însemnate morți și răniți. Ei pretind că ar fi doborât în prima noapte 24 și în a doua 45 de aparate engleze, adică cam 50% din aparatele care au atacat...

Ca și consolare pentru înfrângerile lor, rușii au creat trei ordine me-nite să răsplătească faptele de război: Ordinul Suvorov, Ordinul Kutuzov și Ordinul Alexandru Nevski. E interesant de constatat că numele celor doi generali imperiali și a Prințului canonizat — câteștrele atât de populare în Rusia veche — au fost până acum ostracizate de Soviete. Stalin încearcă acum să galvanizeze opinia publică evocând digurile legendare de pe vremea Țarilor... Un semn al vremurilor...

Nemții nu mai vorbiseră de câteva zile de scufundări în Atlantic. Un comunicat special de azi anunță ci s-au torpilat din nou vase în deplasare totală de 176 000 tone...

În Anglia majoritatea ziarelor urlă după crearea unul al 2-lea front în Europa. Oamenii cu minte la cap explică că alt front afară de cel aerian nu e posibil iar Maiski, ambasadorul sovietic ține conferințe pen-

tru a descrie situația disperată a rușilor și a cere ajutor. În același timp Randolph Churchill, fiul primului ministru, lămurește prin interviuri date în Statele Unite că nici Anglia nici America n-au armate organizate dispuse să se bată cum are Germania și cum a avut Franța în ultimul război. Nu se poate tăgădui anglo-saxonilor, cel puțin, sinceritatea!

S-a înființat la București o „Asociație româno-germană” cu scopul de a strânge raporturile între cele două popoare. Ședința inaugurală a avut loc în aula Facultății de Drept, cu mare alai. Killinger a ținut o cuvântare scurtă și bună; ca de obicei Cioclică a vorbit lung și prost. Cioclică a fost ales președinte al Asociației; Rădulescu-Motru, Gh. Brătianu și Nichifor Crainic (!!), vicepreședinți. În ce sos a intrat bietul Gh. Brătianu! În circumstanțele actuale întemeierea unei asemenea asociații e de la sine înțeleasă, nu pricep însă modul cum a fost alcătuită. În comitet și printre cei dați ca prezenți, numai oamenii Guvernului, cu excepția lui Vaida și a lui Brătianu. Vaida nici n-a fost prezent și probabil că numele lui a fost rechiziționat — iar Brătianu e un satelit nesupus al regimului... Aș fi priceput o manifestare care să întrunească oameni reprezentând curente vii ale națiunii și care până acum nu se pronunțaseră... Dar numai slugile Guvernului! Nu erau deja matriculați toți acești oportuniști în registrele Legației Germaniei, ce le mai trebuie „Asociație”! Killinger se mulțumește cu puțin, dacă e vorba să admitem că toți cei care n-au fost acolo sunt contra nemților!!

Aflu precis de la București, că ultima alarmă aeriană a fost provocată de 2 avioane românești care au sosit la București *neanunțate*. N-a zburat nici un avion inamic asupra orașului!!! Tunurile antiaeriene au tras împotriva avioanelor noastre dar nu le-au nimerit... Au nimerit în schimb un bărbier bucureștean, care căsca gura pe stradă și au găurit două case! Să ne trăiască!

Mussolini a împlinit 59 de ani... Ploaie de telegrame cu răspuns plătit... Regele Victor Emmanuel a împlinit în aceeași zi 42 de ani de domnie! Cum trece timpul! Îmi aduc aminte de el, copil, la Napoli... E cu un an mai în vârstă ca mine...

Un prieten bine informat, de la București, îmi afirmă că junele Costi Greceanu „căzut glorios pe front” a fost ucis de un avion german „Stuka”, care s-a înșelat și a luat o formațiune română drept una ru-

sească! Dacă e adevărat, e mâna lui Dumnezeu la mijloc, care l-a făcut să cadă prin gloanțele celor care-l ridicaseră din nimic ca să ne pedepsească pe noi care nu le făcusem nici un rău...

Didina Cantacuzino a strecorat un articolăș în care face din neamul Grecenilor un neam de eroi... Fibromul legionar nu pierde o ocazie de a pune picioarele în străchini... Cum de nu se găsește un „Stuka“ și pentru ea?

Duminică, 2 august. De pe frontul rusesc, tot știri bune. Armata germană de Sud a trecut Donul pe o lungime de 250 kilometri și a înaintat aproape 200 kilometri, dincolo de linia ferată Krasnodar-Stalingrad. Pe lângă Proletarskaia, centru industrial creat de sovietici alături de Salski, a fost ocupat și acest din urmă oraș. Două brigăzi blindate, noi, perfect înarmate, timise de ruși din regiunea Volgăi inferioare ca să cadă nemților în flanc, au fost nimicite; peste 60 de care de asalt au rămas pe câmpul de luptă. În cotul cel mare al Donului, mai sunt lupte de nimicire a unor grupe sovietice încercuite. La Voronej, la Râjev, pe Volhov, atacuri rusești mai slabe, respinse toate.

În Africa, nimic; bombardamente și zboruri de recunoaștere.

După știrile britanice, nemții luptă pe frontul rusesc cu arme noi, cu metode perfecționat, irezistibile. Aparată speciale acoperă pe inamic cu o ceată deasă și-l împiedică să manevreze. Moralul trupelor sovietice e foarte deprimat... De la 21 la 31 iulie peste 800 de avioane rusești au fost doborâte; nemții n-au pierdut decât 40. Trupe italiene sosesc în continuu; o armată întreagă a complectat corpul expediționar simbolic trimis astă-primăvară. Și italienii se bat bine: o spune chiar nemții!

În luna iulie, nemții au înecat peste 815 000 tone anglo-americane... Bătălia Atlanticului continuă astfel favorabil Axei. În Anglia și-n Statele Unite unde dezvoltarea construcțiilor navale întâmpină mari dificultăți, îngrijorarea începe să fie serioasă. Problema frontului al 2-lea european a căzut pe planul al doilea al preocupărilor și ziarul *Times* publică un articol editorial în care sfătuiește pe ruși să se apere singuri, Anglia având destul de făcut pe mare...

Opinia publică engleză începe să-și piardă încrederea în victorie și această stare de depresie morală se traduce prin tulburări destul de grave de echilibru politic. „Labour Party“ e în plină dezagregare. O parte din partid rămâne cu Guvernul, cu trena partidelor, cu Churchill — altă

parte a trecut în opoziție și foarte mulți laburiști au sporit numărul comuniștilor. Aceștia se dau la manifestații zilnice. O bandă de 1 500 comuniști a pătruns în Parlament și a protestat împotriva suprimării organului comunist *Daily Worker*... Guvernul se arată slab față de mișcarea comunistă, ca să împace pe moscoviți. În Indii, toți comuniștii arestați au fost liberați... În chestiunea Indiilor, purtătorii de cuvânt ai Guvernului *au ajuns să explice* pentru ce englezii nu pot părăsi Indiile, cum o cere Gandhi!!...

Bombardamentele anglo-germane pe calea aerului se întesesc. După Hamburg, a fost violent bombardat și Dusseldorf. Nemții mărturisesc pagube serioase, morți, răniți și case distruse. Cât de masiv a trebuit să fie atacul asupra Dusseldorfului o dovedește numărul avioanelor doborâte: 23. Dar și nemții au bombardat serios Birminghamul și Hull-ul... Se distruge lumea civilizată!

Stalin a dat un ordin de zi prin care cere armatelor sovietice să nu se mai retragă: orice soldat să învingă sau să moară pe loc! Acest ordin e în opoziție cu al lui Timoșenko, dat acum o lună la începutul ofensivei germane și prin care mareșalul rus propăvăduia „retrageri strategice și elastice” după metoda lui Kutuzov. Pare că metoda lui Timoșenko—Kutuzov n-a dat rezultatele dorite. Va da faliment, desigur, și a lui Stalin!

La ce se gândesc guvernanții noștri: Au hotărât să mute toți țigani — nomazi sau statorniciți — în Transnistria! Au și venit ordinele la primăria și la jandarmeria din Breasta! Tocmai în toiul muncilor agricole, când nu știm unde să mai găsim brațe!... Oamenii aceștia sunt nebuni! Dar nebunia lor, pe spinarea noastră...

În acest an păcătos, mai curăță și grindina ce a mai rămas. Acum trei săptămâni, a ras vreo 7–8 comune în Dolj, alături de Breasta, pe linia Cernătești—Rasnic—Scăești—Filiași... Acum 3 zile a distrus jumătate din județul Mehedinți... Prost, prost de tot!

Marți, 4 august. Posturile de radio rusești și posturile slugilor lor din Insulele Britanice pretind că Timoșenko a reluat ofensiva și că a oprit pe nemți. Rușii mai pretind că de la începutul ofensivei (1 iulie),

nemții au pierdut peste 900 000 de oameni. La aceste știri, menite să dea un substrat ordinului lui Stalin cerând soldaților sovietici să învingă sau să moară pe loc — emisiunile germane răspund că trupele mareșalului von Bock înaintază repede la sud pe trei coloane din care una a ajuns la 75 de kilometri dincolo de Saski, alta la fluviul Kuban, a treia departe pe țărmul Mării de Azov. Emisiunile germane mai adaugă, că tot cotul cel mare al Donului e în mâinile trupelor nemțești, că la vest de Don au fost distruse peste 500 care de asalt sovietice, la Est peste 600 iar la Voronej-800 — că un învins nu poate aprecia pierderile învingătorului și că foarte în curând se vor cunoaște și cifrele pierderilor de o parte și de alta, și rezultatul campaniei începute acum o lună...

Lucru ciudat însă, nemții nu mai vorbesc de Stalingrad... Într-acolo pare că au dat de greu!

O telegramă din America anunță falimentul fabricilor Gillette, lamelele de ras, la Los Angeles. Falimentul l-a dat fiul inventatorului cu portretul pe pachetelele de lamele. Tatăl câștigase o avere enormă cu lamelele lui; cum s-o fi ruinat fiul? Mă voi radă mâine cu emoție — și cu părere de rău!

Miercuri, 5 august. Nemții înaintază mereu în Caucazia. Pe de o parte au ajuns pe fluviul Kuban, aproape de Krasnodar (fostul Ecaterinodar), iar pe de alta — spre est — au ocupat Vorosilovsk (fostul Stavropol) care nu trebuie confundat cu Vorosilovgradul, din regiunea Donețului. La Kuban, nemții se află la granița regiunii petrolifere de la Maikop, iar la Vorosilovsk, la 100 și ceva kilometri de regiunea petroliferă și mai bogată de la Groznâi. Forțele germane au ajuns astfel la petrolul rusesc atât de râvnit. După datele publicate, pare că sovieticii extrăgeau 75% din petrolul lor din aceste regiuni. Pare că în Kuban adunase și imense rezerve de grâu pe care nu l-au putut distruge, atât de repede a fost înaintarea nemților, care au făcut 300 kilometri pornind de la Rostov, în 10 zile. Toată regiunea Kubanului e foarte bogată și sovieticii creaseră în diferitele ei centre, mai ales la Vorosilovsk industrii importante...

La Moscova e jale; corespondenții britanici recunosc în telegramele lor, că situația s-a agravat rău de tot, că grânele și petrolul Caucazului sunt pierdute și că fiecare zi aduce vești mai rele ca cele precedente.

În disperarea lor, rușii urlă după al doilea front. În Anglia și în America chestiunea acestui al doilea front pare lichidată prin recunoașterea imposibilității de a-l constitui. În Anglia se socotește că bombardările

masive a orașelor din nordul Germaniei înlocuiesc acest al 2-lea front cerut de ruși. Dar nici aceste bombardări nu vor putea fi continuate prea mult timp, căci pierderile englezilor sunt mari: numai bombardarea Hamburgului a costat 240 de aviatori, greu de înlocuit. Și mai sunt și bombardamentele de represalii germane asupra teritoriului britanic. În ultimele zile au fost astfel crunt lovite orașele din Midlands, în special Birmingham și Leeds...

După unele știri necontrolabile, Churchill ar fi zburat la Moscova ca să explice lui Stalin situația Aliaților și imposibilitatea lor de a crea un al doilea front în Europa. Prezența lui Churchill la Moscova rămâne însă de verificat. În tot cazul, „tineretul sovietic“ (halal de tineret!) a trimis o adresă „tineretului britanic și american“ cerând imediatul ajutor al Aliaților, sub amențiarea că Rusia se prăbușește... Poate că ar fi o prăbușire ce n-ar întrista prea mult nici Londra nici Washingtonul...

Prefectul de Dolj, Florescu, venit la Breasta pentru fixarea locului pe care se va clădi palatul administrativ local (!!) — îmi aduce vestea că generalul Pantazi a fost numit la comandamentul unei armate pe front și că în locul său a fost numit la Departamentul Apărării Naționale, generalul Mitrănescu, originar din Dolj. Mitrănescu a comandat până acum pe front.

S-a publicat un decret prin care se acordă funcționarilor dreptul la o indemnizație de scumpete, lunară. Cuantumul indemnizației va fi fixat prin decrete succesive, în raport cu necesitățile unui minimum de trai... Dramele inflației și ale falimentului monetar!

Regele Mihai, însoțit de inevitabilul Cioclică, a vizitat frontul. A plecat din București la 30 iulie, cu avionul și s-a înapoiat tot cu avionul la 3 august... Că Regele mai dă cu nasul pe front, e bine — dar ce caută acolo dl cioclu Ică? O fi rostit discursuri și rușilor?

Joi, 6 august. În Kuban, la Est de Vorosilovsk, între Sal și Don în direcția Stalingradului, nemții înaintează metodic. Între Sal și Don, trupele române au contribuit mult la succesul înaintării — o spune comunicatul Marelui Cartier german, de azi. Sunt probabil trupele lui Dragalina. Românii ajunși dincolo de Don și cucerind Rusia, iată un spectacol neașteptat! Umilirea noastră din 1940 a fost răzbunată... Numai de nu s-ar întoarce roata! De-a lungul Mării de Azov și pe Kuba-

nul inferior, pare că forțele germane și române (e și acolo un corp românesc) îndeplinesc rezistență serioasă, căci au rămas cam înapoi.

În cotul cel mare al Donului, mai sunt lupte, grupuri sovietice, împrăștiate fără legături între ele, continuă să reziste cu înverșunare deși partida lor e pierdută. De asemeni, în regiunea Voronejului la sud și est de Râjev, pe Volhov, forțele rusești atacă și se bat cu disperare, cu toate pierderile însemnate pe care le suferă zilnic. Nemții doboară cam 100 de avioane pe zi și pierd numai 5–6. De la 1 iulie au distrus sau capturat peste 2 000 tancuri sovietice... Rezistența și perseverența în luptă a rușilor e fără exemplu în istorie. Nu s-a văzut niciodată o armată învinsă cum a fost învinsă cea rusească anul trecut și anul acesta, fără să se prăbușească. Distruse cu sutele, diviziile bolșevice sunt înlocuite prin altele, nou înarmate. Oricât de odios ar fi, un regim în stare să galvanizeze astfel un popor, e un regim cu rădăcini adânci în mase... Orice s-ar zice...

Antonescu moralistul: Dl Mareșal — un comunicat oficial ne-o spune — a hotărât ca damele să nu se mai plimbe jumătate goale, să nu se mai fardeze, să nu mai petreacă în văzul tuturor. Nici bărbaii nu mai au voie să circule în cămăși, cu gulerul desfăcut și să fie veseli... Delincvenții, la lagăr!

Sâmbătă, 8 august. Pe frontul Caucazului, trupele noastre luptă din greu alături de cele germane, pe o căldură sufocantă care îngreunează mai ales mașinile Infanteriei. După ultimele știri, sovieticii ar fi început o retragere generală pe un front de 450 kilometri... Unde, nu se spune, știrea e de la Roma — prin urmare sub beneficiu de inventar. Forțele germane ar fi ajuns la 50 kilometri de Maikop și atacă orașele Krasnodar și Almavir...

Colonelul R. a venit să mă viziteze, împreună cu Filip și povestește că ofensiva lui Rommel s-a oprit pe linia El-Alamein-ului, acum o lună, *fiindcă 2 divizii italiene au fugit de pe front*. Rommel s-a găsit într-o situație dificilă, căreia cu greu a făcut față. Ducele a stat 20 de zile pe frontul libian ca să ridice moralul trupelor italiene și să le aducă din nou pe front... Colonelul R. e în fruntea cenzurii știrilor externe și e de presupus că nu spune basme. De altminteri, doctorul D. care vine din Germania povestește și el tot felul despre italieni. Germanii îi au în

oroare și în cercurile universitare care doctorul D. le-a frecventat toată lumea era convinsă că războiul nu se sfârșește fără o răfuială între Germania și Italia. Pare că și în Croația, opinia publică ar fi extrem de montată împotriva macaronarilor care s-au înstăpânit pe Slovenia și pe coasta sârbească a Adriaticei... În Macedonia, o unitate *bulgărească* era să se încaiere cu una italiană — în ce privește pe sârbi atacurile lor contra italienilor sunt zilnice. Până și ungurii ridică pretenții asupra portului Fiume... Megalomania fascistă fiind socotită insuficientă pentru apărarea lor, italienii au hotărât să trimită forțe masive — de n-ar fugi și ele — împotriva rușilor, ca să îmbuneze cel puțin pe nemți...

Tot colonelul R. mai spune că bandele sârbești sunt aprovizionate cu arme și muniții prin aeroplanе britanice, ce le lasă să cadă la întâmplare pe fostul teritoriu iugoslav, știind bine că oriunde ar cădea se va găsi cine să le întrebuințeze contra italienilor...

Sărăcăcioglu a citit în fața Parlamentului turc declarația noului Guvern, pe care-l prezidează. Cuvântare de oriental șiret, în care fostul ministru de Externe se prosternează într-o scârboasă platitudine în fața lui Inönü, o scaldă cu „alianța” britanică și cu „prietenia” germană, declară Turcia singura țară fericită în haosul războiului fiindcă e neutră și afirmă că turcii se vor scula ca un singur om, cu toate puterile lor, *contra cui îi vor ataca*. Din cuvintele lui Sărăcăcoglu ar reieși mai mult o înclinație spre englezi — dar poate că cuvântul a fost dat omului ca să-și ascundă gândul... La Berlin, nemții se declară mulțumiți cu declarațiile de la Ankara — ceea ce dovedește că se mulțumesc cu puțin. Pe mine, ceea ce m-a impresionat mai mult, e adâncul pesimism al Șefului Guvernului turcesc asupra rezultatelor războiului, care nu poate duce decât la dezastrul lumii întregi...

După știrile din țările neutre, Stalin a început o nouă „epurație” în teritoriile care au mai rămas sub stăpânirea sa. Toate epavele regimului țarist au fost îpușcate; îpușcați de asemenea toți cei ce au îndrăznit să critice politica regimului sau să exprime o îndoială asupra utilității continuării războiului. Raiul bolșevic e mai rai ca oricând...

Churchill n-a luat parte la ultima ședință secretă a Camerei Comunelor, ceea ce ar confirma zvonul vizitei sale la Moscova. Oficial nu se confirmă însă nimic. Se anunță însă că o *conferință militară* are

loc în acest moment la Kremlin, conferință la care participă și delegați englezi și delegați americani.

Comunicatul ultimului Consiliu de Miniștri ne informează că pe lângă „indemnitatea de scumpete” acordată funcționarilor și revizibilă în fiecare lună, se vor revizui și prețurile contractelor încheiate cu constructorii și se vor pune la punct, *la fiecare 4 luni*. O mai formală mărturisire a prăbușirii continue a leului nu putea fi făcută...

Nici în călătoria pe care a făcut-o cu Regele pe front, dl Ică n-a putut să-și țină fleanca. A vorbit la fiecare masă... Acest dobitoc se crede Demostene sau Cicerone și ne vede că e un deplorabil clănțau a la Farfuridi! Bineînțeles, deși cu întârziere, ziarele publică pe larg stercorările logoreicului... O nenorocirie!

Congresul Pan-indian se întrunește la Bombay. Englezii au făcut o descindere la sediul Partidului Naționalist și au confiscat proiectul de declarație, redactat de Gandhi și care trebuia să fie supus Congresului. În acest proiect, se cere plecarea englezilor din Indii și se propovăduiește o înțelegere a indienilor cu japonezii. Gandhi n-a fost până acum arestat, dar arestarea lui nu e exclusă...

Luni, 10 august. În Kubanul Caucazului trupele germane, și pe urma lor cele românești, înaintează repede. Orașele Timoșevskaia, Almavir, Krasnodar și Maikop au căzut unele după altele, în ultimele 48 de ore. Nemții sunt acum la poalele Caucazului și nu-i mai desparte de Marea Neagră, de Novorosiisk și Tupase decât un slab șir de munți. S-ar părea că rușii nu mai rezistă la sud, ca și cum ar voi să atragă inamicul cât mai departe și își concentrează tot efortul lor între Voronej și Râjev ca să străpungă frontul german, să taie apoi spre sud-vest și să izoleze armatele nemțești de la Doneț, Don și Caucaz. Planul e bun, numai că până acum sovieticii n-au reușit să clinească frontul german de la Centru. Comunicatul german de ieri și de alaltăieri mărturisește „lupte grele” în acel sector, dar afirmă nu numai că frontul n-a fost clintit, dar că dimpotrivă forțele rusești au fost respinse suferind mari pierderi și că *unei* contraofensive germane au dat excelente rezultate. E sigur că în acolo se joacă în acest moment drama, între Voronej, Râjev și

Volhov. Nemții știu că conducă războiul, să avem încredere în ei. Superioritatea lor în aer este în tot cazul strivitoare: de la 3 la 6 august au doborât 445 avioane sovietice și n-au pierdut decât 40...

Submarinele germane dau un nou „tablou” de scufundări: 103 000 tone anglo-americane au fost trimise pe fundul mărilor în ultimele zile.

Pe când nemții înaintează în Caucaz, amenință Stalingradul (de care se apropie zilnic) și distrug pe rând armatele sovietice, la Moscova un consiliu de experți militari, englezi, americani și sovietici s-a adunat sub președinția lui Stalin. Presa germană și foile neutre continuă să pretindă că și Churchill ia parte la aceste conferințe care țin de 8 zile...

Nemții publică ca și comentariu al acestor conferințe, „Ordinul secret” al lui Stalin din 28 iulie, faimosul ordin prin care se cere soldaților sovietici să moară pe loc și să nu mai cedeze teren. Acest „ordin secret” e într-adevăr impresionant, fiindcă dovedește prăbușirea puterii sovietice, prin amănuntele pe care le dă... Chiar admitând că Stalin a exagerat tonul pesimist al ordinului său, ca să-și impresioneze oamenii, totuși mărturisirile sale sunt din cele mai prețioase pentru lămurirea situației...

Radio București a anunțat în emisiunea sa de ieri o mare bătălie navală în care japonezii ar fi distrus un însemnat număr de vase americane, unități de toate mărimile: se enumeră chiar numele vaselor distruse și al celor avariate, pe care nu le-am putut nota din cauza repiziunii emisiunii. Se adăuga că bătălia va purta numele de „bătălia de la Insulele Solomon”. Cu o zi înainte, *Radio Londra* anunțase că americanii au atacat pe japonezi... Ziarele de azi, ca și emisiunile de Radio, nu mai spun nimic... Să nu fi fost nimic sau să fi fost pierderile egale, de o parte și de alta și să se fi întins vâlul tăcerii din interese identice de către unii și alții? „Qui vivra, verra...”

Congresul Indian de la Bombay a votat cu o imensă majoritate moțiunea lui Gandhi, invitând pe britanici să părăsească Indiile. Gandhi, Pandit Nehru, întreg Comitetul de studii al Congresului și 149 de membri ai lui au fost arestați. La Bombay, mari manifestări de stradă. Poliția și armata au intervenit. Răniți... Efervescentă mare în principalele centre ale Indiilor...

Numirea generalului Mitrănescu în locul lui Pantazi, la Ministerul de Război nu se confirmă.

A murit Castaldi, autorul marșului popular „La Arme“. A fost cântat pentru prima dată la Iași, în fața lui Vasile Morțun¹ care a fost atât de entuziasmat încât, după ce a îmbrățișat pe compozitor, i-a dat pe loc ceasul său de aur... Castaldi a fost un muzician cumsecade și a fost profesorul tuturor vedetelor noastre muzicale. Că n-a scos lucru mare din ele nu e vina lui...

Și fiindcă pomenesc de muzică, să-mi fie permis să râd nițel de ultima invenție a regimului: s-a înființat „un Conservator de muzică și artă dramatică *muncitoresc*“ (!!!!) — ca să transforme pe fierari și lemnari în tenori și în „jeunes premiers“ romantici!! Oamenii au pierdut capul, de-a binelea.

Bătrânul Lloyd George a ținut în Țara Galilor un discurs pe care foile din Londra îl vestejesc ca „tineret revoluționar“. A cerut galilor lui să nu se mai supună măsurilor tâmpite de la Londra, să se scoale ca un singur om și să dărâme jugul impus de birourile din White-hall! Se vede că lui Lloyd George nu-i ajunge gloria de a fi autorul actualului război, prin pacea pe care a impus-o în numele Angliei, în 1919. Mai vrea să ducă față de generațiile viitoare și răspunderea unui război civil în patria sa!

Miercuri 12 august. Nemții publică bilanțul rezultatelor obținute în ofensiva începută în Rusia la 1 iulie, și până la 10 august. În 40 de zile au cucerit o întindere mai mare decât Anglia, au făcut un milion de prizonieri, au distrus sau capturat peste 6 mii de tancuri, 20 mii de tunuri și 6 mii de avioane.

Pe de altă parte au putut constitui numeroase batalioane de ruși, recrutați dintre prizonieri care au luat armele împotriva Sovietelor și *se bat pe front*. E un fapt nemaipomenit în istoria războaielor... Cu toate astea, cu toate că și azi știrile sunt excelente, căci o armată întreagă, Armata a 62-a a fost în parte nimicită, în parte capturată (57 000

¹ Ministrul de Interne din timpul „neutralității“ din 1914-1916.

prizonieri, 1 000 care de asalt și 750 tunuri distruse sau capturate) la n.v. de Kalaci, în marele cot al Donului — nu ne simțim liniștiți, căci pe măsură ce pier sau se predau sovieticii, alții le iau locul, tot atât de bine înarmați și echipați... Pare că rezervele lui Stalin să fie fără sfârșit. Și dacă unii se predau și întorc armele împotriva foștilor lor tovarăși de robie — sunt alții de o dârzenie ce a minunat lumea: nu se predau și apără petecul de pământ ocupat până la moarte. Se citează fapte și cazuri de eroism, iarăși nemaipomenite. Și dacă în sud, spre Caucaz fug prepelițele, la Nord, între Voronej și Râjev atacă și lovesc zilnic cu înverșunare... Acolo e punctul nevralgic... Și ultimele comunicate ne anunță numai *lupte grele de apărare*. Și pentru ca nemții să recurgă la astfel de formulă, trebuie să meargă lucrurile mai prost decât se mărturisește. Până în câteva zile trebuie să se decidă și acolo însă...

Din știrile pe care mi le aduc prietenii de la București, în măsură să știe, pare că Mareșalul Antonescu a fost serios bolnav. Ce a avut, nu se prea știe. Unii vorbesc de o diminuție serioasă a o globulelor roșii în sânge, alții de accese epileptiforme, datorită în parte și unei răni la cap, veche. Pe când era tânăr ofițer, un cal l-ar fi lovit cu copita și i-ar fi spart țeasta capului atât de rău încât ar fi fost cârpită printr-o placă de argint. După ce s-a mai întremat acum câteva săptămâni, Mareșalul a fost scos la Curtea de Argeș și arătat publicului, a citit chiar o cuvântare făcută de Ică... De atunci n-a mai ieșit. Se zice că iar s-ar simți rău, dar sunt și prieteni de ai lui care pretind că nu, că se menajează numai... Și a început iar să se vorbească despre eventuala lui succesiune: Prezan, Iacobici, un triumvirat de generali (Iacobici, Petre Dumitrescu, Ciupercă etc.). Atât ne-ar mai lipsi, să moară și Antonescu! Și în ce hal am ajuns, dacă trebuie să considerăm dispariția lui Antonescu ca o nenorocire națională!

Pare că vizita lui Manstein a fost într-adevăr pusă la cale de nemți ca să-și dea seama de starea fizică a Conducătorului.... Cu ce impresie o fi plecat Manstein?

Înaintările în Kuban merg foarte neregulat: pe când spre est trupele germane au ieșit din această regiune și au ocupat și Piatigorsk, la jumătatea drumului între Vorosilovsk și Groznâi — la vest, de-a lungul Mării Azov. Abia ieri s-a cucerit orașul Jaisk, foarte apropiat de Rostov. Jaiskul, după câte ne spune Comunicatul german de aseară, a fost luat de Cavaleria română... Armata noastră nu ne face de rușine,

numai să nu plătim *odată* scump gloria pe care o câștigăm atât de departe, în țări ce n-au nimic de împărțit cu sărăcia noastră...

De la 1 la 10 august, germanii au distrus 1 012 avioane nemțești, și au pierdut 48 de aparate.

Ziarele de ieri ne-au adus în fine vești amănunțite despre bătălia navală de la Insulele Solomon. Japonezii pretind că au distrus 1 cuirasat, 7 crucișătoare (din care 2 grele), 4 distrugătoare, 10 transporturi militare și 41 avioane — și că au avariat grav 3 crucișătoare și mai multe distrugătoare. Ei n-ar fi pierdut decât 7 avioane și n-ar fi avut decât 2 crucișătoare ușor avariate, astfel încât mai pot naviga și manevra. Americanii nu dau nici un amănunt, sub cuvânt *că lupta continuă*, fapt pe care de altmintreli îl confirmă și japonezii. Să așteptăm prin urmare sfârșitul, pentru un bilanț real al întâlnirii. Cert e, că o bătălie mare, cea mai mare poate de la începutul războiului, a avut loc în apele Insulelor Solomon, și nu s-a terminat încă...

Americanii au atacat cu altă flotă Insulele Aleutine și au încercat să scoată de acolo pe japonezi: au fost însă respinși, cu pagube pentru ei...

În Indii tulburările continuă, mai pretutindeni. Greve, urlate, bătăi, împușcături. Încep să cadă bieții indieni ca muștele. Și arestări pe capete... A fost ridicată și madam Gandhi! Presa germană face mare caz de „revoluția“ din Indii — dar oricât ar fi de dezagreabile pentru englezi tulburările acestea, nu încape îndoială că Guvernul britanic e stăpân pe situație: japonezii sunt prea departe!

Joi 13 august. Luptele din cotul Donului la n.v. de Kalaci par să fi fost teribile. Rușii au încercat de mai multe ori să scape prin atacuri disperate; formațiuni noi au amenințat pe nemții din stânga Donului, ca să spargă cercul de fier în care fusese închisă Armata a 62-a sovietică și un corp special, blindat. Totul a fost zadarnic, și forțele rusești au fost în parte nimicite, în parte capturate.

Înaintarea germanilor peste Don spre munții Caucazului s-a făcut într-un ritm uimitor: în cel mai scurt timp au pătruns în adâncime cu peste 450 kilometri, pe un front de aproape 400 kilometri, trecând peste Don și peste delta acestui fluviu, peste Jeja, peste Sal, peste Kuban, peste Manici și peste Laba, râuri ce puteau opri fiecare avântul unei armate mai puțin năvalnice și mai puțin bine organizate din punct de

vedere tehnic. E o victorie strălucită rezultată din îmbinarea unei serii de victorii secundare dar glorioase, victorii la care au adus și trupele române contribuția lor, prețioasă. Dincolo de Don, forțele germano-române au pus astfel stăpânire pe o suprafață de mai bine de 90 000 kilometri pătrați — pământuri de o excepțională fertilitate, cu orașe industriale și bogate...

Pe de altă parte, telegramele de ieri redau știrea liniștitoare că încercarea de străpungere de la Râjev a fost definitiv zădărnicită prin contra-ofensivele germane. Numai să fie așa, căci din chiar textele germane reiese că sovieticii atacaseră acolo, în ultima vreme, cu oarecare rezultate...

În Crimeea s-a strâns o considerabilă armată germană menită să treacă pe la Kerci în Kuban, îndată ce ultimele rămășițe ale trupelor lui Timoșenko, încolțite între mare și frontul german, vor fi nimicite.

Aviația germană a bombardat cu succes porturile Anapa, Novorosiisk, Tuapse și a distrus o bună parte din vasele ancorate acolo în așteptarea trupelor ce trebuiau să fie evacuate spre Georgia prin Poti și Batum. Flota rusească din Marea Neagră este astfel zilnic redusă, până va fi toată distrusă.

Stalin și Voroșilov ar fi la Stalingrad, unde s-au dus să ia măsuri pentru apărarea viitorului front pe Volga interioară. Cu organizarea și apărarea acestui front ar fi fost însărcinat Voroșilov. Stalin încearcă să ridice moralul combatanților bolșevici — dar numai cu împușcări de generali și de ofițeri, nu se ridică moralul nimănui...

Tema discuțiilor Conferinței de la Moscova pare să fi fost: apărarea Sovietelor și găsirea mijloacelor de a stăvili înaintarea nemților. Dacă s-a găsit ceva, și *ce*, nu se spune. Unele ziare neutre persistă a crede că Churchill a fost la Moscova, și că față de prăbușirea sovietică, primul ministru britanic *ar fi luat contact cu unii generali ruși în vederea eventualității înscăunării unui alt regim!* Ba se vorbește chiar că Churchill ar fi stat să discute, înainte de a părăsi Londra, cu un Mare Duce, un proiect de restabilire a Monarhiei în Rusia. E evident că o schimbare de regim în Rusia, ar fi o mare lovitură dată lui Hitler căci ar zădărnici propaganda „cruciadei împotriva bolșevismului“ care atrage Europa întreagă sub cutele steagurilor sale — dar cine crede că se va putea schimba ceva în Rusia pe o altă cale decât a armelor, se înșală amar. Să nu-și facă nimeni asemenea iluzii!

Harris, mareșalul aerului și șeful R.A.F--ului, a lansat prin Radio un mesaj poporului german, prin care vujește prăpădul ce așteaptă orașele nemțești, în cazul în care Germania nu se va da învinsă!!! Că vor bombarda nu încapе îndoială, dar să aștepte o capitulare prin teroare din partea germanilor dovedește multă naivitate din partea englezilor...

Au și bombardat, teribil, nopțile trecute, Mainz și Wiesbaden. Le-au întors vizita germanii în orașele industriale din centrul Angliei...

Și vase anglo-americane cu o deplasare totală de 86 mii tone s-au dus — lot nou — pe fundul mărilor. Iar în Mediterana Occidentală, vasul britanic port-avion „Eagle“ a fost scufundat, cu 25 de avioane pe el. E o mare pierdere pentru englezi, din ce în ce mai lipsiți de baze aero-nautice în Mediterana...

Tulburările se întind pe tot cuprinsul Indiilor. Rezistența pasivă propăvăduită la început de Gandhi, s-a transformat mulțumită nedi-băciei Guvernului britanic și banilor propagandei anti-engleze — în rebeliune violentă. Indienii pun foc edificiilor publice, distrug căi ferate, urlă și se aruncă înaintea gloanțelor. Al doilea front cerut de ruși a luat ființă în Indii — dar nu împotriva nemților...

Reprezentanții Statelor Baltice la Londra au fost șterși de pe Anuarul corpului diplomatic. O polițete la adresa Sovietelor și o indicație asupra planurilor britanice în Europa, în caz de victorie...

Antonică Eden a declarat solemn că Anglia a anulat acordul de la München! Ca și cum s-ar mai putea vorbi de un acord în timp de război! Dar Antonică a vrut să facă o polițete și lui Beneș!

Dl Pierlot, fostul prim-ministru belgian a zburat din America în Congo, ca să convingă pe negri să intre în război contra lui Hitler. Negrii au răspuns însă, că nu știu cine e *ăla*, Hitler!

Benjamin Crémieux, funcționar la Quai d'Orsay, a fost arestat la Vichy - fiind ovrei și anti-hitlerist... Unde sunt vremurile când numele de Crémieux răsuna în rândurile conducătorilor democrației franceze! „Quantum mutatum ab illo“!

Știrile ce-mi fuseseră aduse de la București despre o nouă îmbolnăvire a Mareșalului Antonescu nu erau întemeiate. Ziarele sosite azi ne dau darea de seamă a vizitei lui la Tohan (lângă Brașov) la uzinele „Rogifer“-ului (foste Malaxa) — de acum două zile. E drept că pe fotografiile reproduse, Mareșalul, în țivil, are aerul gârbovit și obosit... dar e în picioare și se plimbă... Tant mieux!

Primit o circulară semnată Maria Antonescu, prin care sunt somat să indic cantitățile de cereale ce sunt dispus să pun la dispoziția „Ajutorului de Iarnă—secția rurală“. Parcă aş avea de unde să dau, când n-am făcut aproape nimic și trebuie să plătesc un milion impozite (peste milionul stors sub formă de împrumut benevol) și alt milion lefuri. E și asta o politică, la unii să tot ceri și la alții să tot dai... Numai că ajunge un moment când vaca nu mai poate da lapte! Să mă lase damele astea în pace, căci de veacuri m-am înțeles eu cu sătenii mei, și n-am lăsat pe nici unul să moară de foame!

Madam Antonescu ne plictisește. N-a avut bietul Ionel nici o școală pentru înalta situație la care a ajuns. Dar nu vede că Mussolini are o soție, Stalin, Franco și Salazar au și ei soții, Hitler are o soră — și nu vorbește nimeni de ele, și nu-și bagă nici una nasul unde nu-i fierbe oala? Să ne mai slăbească Veturiile — ne pisează destul Ică!

Vineri 14 august. Comunicatele de azi ne aduc vestea unor mari succese maritime ale Axei, în Mediterana. Un convoi de 46 de vase de transport însoțit de o puternică escortă de vase de război engleze și americane a încercat să treacă pe la Gibraltar și prin canalul Siciliei la Alexandria. Întâmpinat în ziua de 11 august de avioanele și de submarinele germane și italiene, convoiul a fost în parte distrus, în parte avariat și în parte silit să se refugieze la Malta și la Gibraltar. Lupta continuă în urmărirea vaselor fugare. Nici un vas anglo-american n-a putut să ajungă la Alexandria. Trei purtătoare de avioane — printre care „Eagle“ — au fost scufundate, căci englezii și americanii avuseseră grijă să se asigure și de o pază aeronautică...

Pe de altă parte, japonezii publică bilanțul pierderilor impuse inamicului la Insulele Solomon, bilanț din care reiese că Aliații au pierdut 13 vase mari (cuiasate și crucișătoare) un număr considerabil de distrugătoare și mai multe vase de transport. Japonezii n-au avut decât două vase puțin avariate...

Bătălia din Mediterana ca și cea de la Insulele Solomon dovedesc definitiv superioritatea aviației combinată cu atacuri submarine, față de flotele de suprafață. Și în Mediterana și la Solomon, Puterile Axei au înfrânt flotele anglo-americeane fără să riște un vas de război... La Insulele Solomon victoria se datorește în bună parte torpilelor animate, cu care supușii Mikado-ului s-au aruncat asupra cuirasatelor americane — o armă pe care evident nu o poate folosi decât fanatismul japonez...

Pierderile din Mediterana și din Pacific, adăugate la veștile rele de pe frontul rusesc și din Indii, par să fi determinat o mare depresiune în Anglia și în Statele Unite... Roosevelt se consolează felicitând pe Marele Rabin al Statelor Unite pentru Anul Nou evreiesc. „Acest război — spune Roosevelt în mesajul său — este și războiul tuturor evreilor de pe pământ...” Câtă apă la moară lui Hitler!

Junele Ionel Stârcea, adoptat de Mocsony, a fost numit mareșal al Curții Regale — anunță laconic ziarele. Dar ce a devenit Toto Rosetti-Solescu, mareșalul numit acum câteva luni? A murit? A demisionat? A fost dat afară? Mocsony-Stârcea e un băiat bun, dar e un puțoi, abia secretar clasa a III-a în serviciul diplomatic, detașat de câteva luni și el, ca secretar particular al Regelui... Dar ce să ne mirăm: trăim în stare de plină anarhie!

Naum Menemencioglu, până acum secretar general al Ministerului de Externe din Ankara, a fost ales deputat și numit ministru al Afacerilor Străine. Căci sub dictatura democratică turcească, trebuie să fii deputat ca să poți fi numit ministru. Alandala.

Sub dictatura noastră țucalistă, *Doamna Maria Mareșal Antonescu* a rugat supușii ei să verse la un fond special sumele destinate florilor și telegramelor ce i le-ar fi trimis mâine, de Sfânta Maria!!! *Ghișete speciale au fost instituite la Poșta din București și la Președinția Consiliului pentru vărsarea acestor sume...* E de necrezut, dar s-a spus azi la orele 2, la Radio! De Sfânta Elena, de ziua Reginei, nu s-a plictisit însă publicul cu nici un fel de îndemn... Trist! Trist!

Duminică 16 august. Cu toată larma emisiunilor radiofonice și a ziarelor în jurul marilor victorii navale repurtate de Puterile Axei în

Mediterana și la Insulele Solomon în Pacific — punctul nevralgic al războiului continuă să fie pe frontul rusesc, între Voronej, Râjev și râul Volhov, unde rușii lovesc cu toate forțele lor de mai bine de o lună, ca să spargă frontul și să ia pe nemți pe la spate. Planul lor e clar: rezistență măsurată în Caucaz ca să atragă acolo cât mai multe forțe germane, și cât mai departe de bazele lor — rezistență aprigă la Stalingrad și pe cursul inferior al Volgăi și ofensivă puternică la Nord (Voronej–Râjev) pentru întoarcerea frontului. Nemții opun însă în spațiul Vorone – Râjev – Volhov un zid de fier care de o lună n-a putut fi clintit. Dacă nu reușesc, planul rușilor poate să le fie fatal, căci în atacurile lor își istovesc puterile zilnic, pierd o sută și mai bine de avioane, zeci și sute de care blindate și oameni și tunuri și arme de tot soiul cu duiumul...

Îmi petrec ziua agățat de Radio, doar voi afla că armatele germane au împins înapoi liniile sovietice de la gâtul frontului între Voronej și Râjev — dar nimic, nici o veste îmbucurătoare nu vine... Trebuie să aibă și nemții planul lor — căci război știu să facă — și mă consolez cu ideea că o străpungere nu poate reuși decât prin surprindere, prin atac bruscat: de o lună de când îi tot atacă rușii trebuie să fi adus și Comandamentul german forțele necesare la fața locului... Poate că atacul de la Râjev și Voronej să convie nemților, dându-le libertate de acțiune la Sud... Mai știți?

Spre Caucaz, înaintarea forțelor germane și-a mai încetinit ritmul, căci luptele se dau acum în terenul accidentat de la poalele munților, unde rușii se pot apăra mai ușor. Nemții au ocupat orașul Georgievsk pe linia ferată Rostov–Baku.

Coloanele germane ce înaintează la est spre Volga inferioară, venind din Caucaz, au pătruns în țara kalmucilor și au ocupat capitala republicii lor autonome, Elista. Între Don și Volga se înaintează încet, spre Stalingrad.

Porturile Mării Negre rămase în mâinile rușilor sunt bombardate intens, și scufundări sunt semnalate. Între altele un crucișător la Novorosiisk.

Bombardări de noapte între englezi și germani; Mainz și Valea Rinului — portul englez Ipswich, au avut mai mult de suferit...

Demisia lui Coti Stoicescu a fost primită, ceea ce nu e o nenorocire. În locul lui a fost pus Marinescu de la Economia Națională, ceea ce e o a doua nenorocire. În locul lui Marinescu la Economia Națională a fost numit veninosul Fiñescu — o a treia nenorocire.... Cabinetul începe însă să fie omogen: numai lichele. A mai rămas să plece Bușilă, ultimul element cumsecade rămas în Guvern.

Demisia lui Stoicescu de la Justiție e o lovitură grea pentru toți oamenii de bine din țara asta: oricât de nesocotită era o stavilă la fără-delegile, la samavolniciile, la nebuniile întreprinderii Antonescu... Tare ne mai pedepsește Dumnezeu!

Fințescu la Economie va fi un dezastru. Marinescu cel puțin nu făcea nimic. *Ăsta e din ăia care fac, dar fac prost.* Ne-a luat dracul!

Telegramele germane insistă asupra prezenței lui Churchill la Moscova și adaugă că premierul englez se va înapoia la Londra prin Cairo — și poate prin Indii, unde ar vrea să încerce și el să împace lucrurile... Londra și Washingtonul sunt mute asupra acestor deplasări, și chiar asupra prezenței lui Churchill la Moscova...

Telegrame complementare germane și italiene anunță că nici un vas englez sau american n-a putut ajunge la Alexandria, din convoiul atacat în Mediterana. Se lămurește acum că 22 de vase mari de transport călătoreau escortate de 25 de vase de război, din care 4 port-avioane de peste 30 000 tone. *Toate* tancurile de benzină și cea mai mare parte din vasele de transport au fost scufundate. Din vasele de război, unele au fost scufundate și ele, altele grav avariate, altele în fine s-au refugiat la Malta și la Gibraltar. În total s-au scufundat peste 200 000 tone... Nemții, dar mai ales italienii, exultă! Pierderile lor au fost minimale: două vase avariate și avioane doborâte. S-a făcut dovada că armata britanică din Egipt nu mai poate fi ravitaliată prin Mediterana...

În Indii, tulburările continuă, edificiile publice ard și englezii trag cu mitralierele în indieni! Săracii indieni, ce și-or fi băgat degetele între ciocan și nicovală?

Ziarele rectifică informația dată cu privire la numirea puțoiului de Stârcea-Mocsony în postul de Mareșal al Curții Regale, reproducând „in extenso” decretul: demisia lui Rosetti-Solescu primindu-se, dl Mocsony-Stârcea, *secretarul personal al Maj. Sale a fost însărcinat cu îndeplinirea funcțiunilor postului vacant...* Și așa e prea mult pentru puțoi, dar mai merge... Și câte o să mai vedem!

Luni 17 august. A plouat ieri un ceas, azi două ceasuri, abundent. Acum 6 săptămâni, o asemenea ploaie ar fi scăpat porumbul și ar fi dat pâine oamenilor. Să ne bucurăm totuși pentru iarbă și pentru răcorirea noastră.

Telegramele de azi sunt pline de isprăvile armatelor aliate în Caucaz, pe linia Donului, spre Astrahan și Marea Caspică, dar nu spun nimic despre sectorul frontului de la Voronej la Râjev. Ne bat capul cu victoriile navale din Mediterana și din Pacific, cu bombardarea portului Tuapse pe Marea Neagră, cu 400 de morți și 600 de răniți în Indii, cu călătoria lui Churchill — dar tac chitic asupra punctului care ne doare. Nu e semn bun; se vede că rușii lovesc tare în gâtul frontului... Dea Dumnezeu să nu fie așa!

Călătoria lui Churchill e în fine mărturisită. E la Moscova din ziua de 13 august. A zburat prin Cairo și Iran în Rusia... La Cairo s-a oprit să dea bonjour și sfaturi bune lui Faruk și generalului Aushinleck. Generalului i-a promis tunuri și regelui Farouche capote englezești.

La Moscova Churchill e însoțit de dl Harriman, reprezentantul lui Roosevelt la Londra, și de mai mulți experți. Ce au discutat englezii și americanii cu Stalin, nu se știe bineînțeles. Probabil că s-a vorbit de toate. Se poate că Stalin să fi reproșat lui Churchill că nu creează un al doilea front și că Churchill să fi reproșat lui Stalin că a creat pe cel dintâi de tot semnând alianța cu Hitler în 1939... Ceea ce nu prea vede nimeni, e cum ar putea Anglia să ajute pe ruși pe frontul lor și rușii să ajute pe englezi în Mediterana...

Presa și posturile de Radio din Anglia confirmă dezastrul britanic din Mediterana... Mare deprimare la Londra — și la Washington și New-York, unde se mai adaugă și știrile din Pacific...

Lilica Săulescu a venit să ne vadă de la Rasnic. Înainte de a pleca din București a văzut pe prietena sa A.S.R. Principesa Braganza, pardon Baranga, muma Conducătorului (a patra damă în stat: Regina, Rica, jupâneasa Nicolescu (sau așa ceva, mamitica de la Rica) și ea) — care i-a spus că Fiul Ei nu suferă nici de anemie, nici de cap, nici de c.r — ci de cord. Medicii i-au interzis să se mai urce în aeroplan, dar el se urcă, și are crize... Să aibe crize, numai să nu moară, că ar fi și mai rău decât e...

Miecuri 19 august. 1 568 de care de asalt și 1 328 de avioane doborâte în ultimele două săptămâni de nemți pe frontul rusesc sunt cifre care impresionează, oricât de imobilizat ar părea frontul în porțiunea Râjev—Viasma—Voronej. După ultimele știri pare că în fine și în acel sector armatele germane au început să fie mai active și că nu se mai mulțumesc să se apere, cum au făcut-o până acum. La Râjev și la Viasma au dat chiar contraatacuri reunite.

Marele Cot al Donului a fost complet curățit de trupele sovietice. S-au făcut 12 800 prizonieri, s-a luat și s-a distrus armament mult.

În Caucaz se înaintează sistematic. Nemții pretind ca 70% din exploatarea de petrol de la Maikop au căzut neatînse în mâinile lor... Ar fi minunat!

Spre Stalingrad se înaintează.

În general, știrile Marelui Cartier german sunt acoperite de câteva zile de un văl de discreție, ca întotdeauna în ajunul operațiunilor de stil mai mare. Vom vedea. În tot cazul știrile Londrei și Americii sunt destul de pesimiste și corespund informațiilor date de nemți.

Churchill a părăsit Moscova alaltăieri dimineață, luni. Un comunicat englez foarte succint ne dă numele celor care au participat la conferință (Churchill, Harriman, Sir Allan Broocks, general Wavell, Sir Al. Cadogan, din partea anglo-americanilor — Stalin, Molotov, mareșal Voroșilov, din partea Sovietelor) și afirmă că toți cei ce au discutat la Moscova sunt de acord, și au luat toate măsurile pentru a lupta contra Germaniei și a aliaților ei până la victorie. Rămâne de văzut a cui...

După plecarea sa Churchill a dat o telegramă lui Stalin (care nu s-a deranjat să-i iasă înainte la aeroport) cu sincere mulțumiri pentru mesele date.

Ca să nu mai vorbească de ultimele înfrângeri suferite pe mare, sau de ale rușilor pe pământ, presa engleză face larmă mare în jurul vizitei lui Churchill la Moscova, ca și cum această vizită ar însemna o compensație pentru atâtea pierderi...

Nemții au salutat conferința de la Moscova cu o scufundare specială de 84 000 tone anglo-americane în Atlantic. Ei pretind că de la începutul războiului au distrus anglo-americanilor 20 500 000 tone. Dacă această cifră e adevărată, situația Angliei mai ales va deveni îngrijorătoare. Cifra pare însă exagerată.

Ziarele germane pretind că singurul rezultat palpabil al Conferinței de la Moscova e că rușii știu acum că trebuie să se lupte singuri și că nu mai pot conta pe un al 2-lea front în Europa. Luptă singuri, dar au timpul și nemărginitile spații pentru ei...

Generalul Aushinleck trece drept cel mai bun general englez, cunosător al contingentelor orientale. Probabil că de aceea a fost înlocuit în Comandamentul trupelor din Egipt prin generalul Alexander, bătut măr în Birmania de japonezi. Și generalul Ritchie, comandantul Armatei a VIII-a britanice ce luptă împotriva lui Rommel a fost înlocuit prin generalul Montgomery. Unele telegrame pretind că aceste schimbări au fost cerute lui Churchill de generalul Smuts, primul-ministru sud-african, cu care s-a întâlnit la Cairo, în oprirea sa în drum spre Moscova. Smuts s-ar fi plâns că generalii Ritchie și Aushinleck au sacrificat fără să numere trupele sud-africane, în luptele pe care le-au dat... O fi!

Un deputat englez a scris într-un articol că mareșalul Rommel, dacă s-ar fi născut în Anglia n-ar fi ajuns nici sergent-major. Și a conchis că armata britanică e în mâna unei caste care n-a învățat nimic de la întemeierea Imperiului și până azi, și care habar n-are de războiul modern și totalitar...

Publicarea unor asemenea păreri în toiul războiului — iată un lucru posibil numai în Anglia. Școala tuturor libertăților nu este însă o școală de război...

Ministrul de Interne turc Tukzer a murit de cord. A fost înlocuit prin alt turc numit Regib Peker, sau așa ceva. Frumoase nume!

În Franța au fost arestați zilele trecute 4 000 de ovrei... Unde sunt timpurile lui Blum!

Ziarele germane cele mai importante publică lungi articole de preamărire a soldatului român... cerere de noi jertfe „en vue” — sau compensație pentru răpirea Ardealului?

Ziarele române publică fotografii luate alaltăieri la Predeal, reprezentând pe mareșalul Antonescu între generalul Hansen, venit în vizită, și deplorabilul Ică. Probabil ca să ne liniștească asupra stării Mareșalului care pare voios și mai puțin obosit și gârbovit ca pe instantaneele de săptămâna trecută... Să nu-l fi pregătit cu o injecție...

Toate ziarele au reprodus ieri în facsimile pergamentul acoperit cu litere întortocheate, text prin care răniții Spitalului Z.V. 303 din București *se legau prin jurământ* să rămâie recunoscători și devotați doamnei Maria Mareșal Antonescu, mama lor!!! Oamenii care au pus la cale o asemenea platitudine sunt inconstienți, iar cea care a primit-o și trimis-o spre publicare merită să fie bătută la c.r.

Joi 20 august. O știre într-adevăr senzațională a venit să ne tulbure liniștea, ieri către seară — știrea, comunicată de la gură la ureche și adusă de cei ce veneau de la oraș: englezii au debarcat în Franța! Și fie-care cu comentariul său: sunt mulți, au ocupat mai multe puncte de pe coasta franceză a Mânecii, nemții au fost bătuți... Emisiunea radiofonică germană de la 19:50 și cea română de la ora 22 au pus lucrurile la punct...

Am aflat astfel că forțe britanice, compuse din englezi, canadieni, americani și francezi gaulliști, cam de puterea unei divizii de infanterie, au încercat ieri dimineață să debarce la Dieppe. Dintr-un prim rând de transporturi, oprite în fața coastei și apărate de vreo 15 vase de război și de numeroase escadrile de avioane, 3-400 de ambarcațiuni speciale au debarcat oameni și care se luptă la orele 6:05 dimineața. Un al doilea rând de vase mari de transport aștepta aliniat mai în larg rezultatul primei încercări de aterizare, și 26 de alte vase aliniate în dosul acestora constituia rezerva. Până să ia de veste nemții, britanicii au debarcat ceva trupe și au încercat să constituie un cap de pod. *Pe la 8 dimineața s-a încins lupta, și la orele 16 nu mai era un singur englez înarmat pe teritoriul francez!* Înarmat, căci prizonieri rămăseseră vreo 1 500... Nemții au mai capturat 28 de care de asalt, și au ucis mulți englezi. Printre prizonieri, sunt și 60 de ofițeri canadieni, mulțumiți că au scăpat de bucluc. La Berlin se face caz mare de această lecție dată englezilor, în prima lor încercare serioasă de debarcare. Succesul e cu atât mai mare, cu cât alungarea inamicului a fost săvârșită numai cu forțele de apărare ale sectorului, fără să se cheme rezerve în ajutor... Nemții declară că oriunde vor încerca englezii sau americanii să debarce, rezultatul va fi același...

Radio Londra, ca să scape fața, pretinde că expediția avea ordin să se înapoieze în Anglia după ce va fi distrus cele 2 aeroporturi de lângă Dieppe... Versiunea e ridicolă, căci pentru distrugerea a două aeroporturi nu trebuia o debarcare cu tancuri; un raid de avioane era de ajuns. Englezii mărturisesc că au pierdut 95 de avioane și mai multe vase de război în această aventură. Sacrificiul a 95 de avioane era suficient pentru distrugerea aeroporturilor, fără să mai fie nevoie de jertfa vaselor scufundate și de pierderea atâtor oameni uciși, răniți și prizonieri — și a 28 de care de asalt!

Și mai e și mărturisirea celor de dincolo de Atlantic, care, crezând că operațiunea a reușit au proclamat al 2-lea front în Europa creat și au anunțat lărgirea progresivă a capului de pod de la Dieppe în zilele ce vin...

Încercarea englezilor, condamnată dinainte la un insucces, nu poate fi pricepută. De la Berlin s-a dat azi-dimineață o explicație, care, evident, ar lămuri tot. Depeșele germane pretind într-adevăr că Stalin a trimis la 22 iulie un ultimatum Angliei și Americii, prin care soma guvernele acestor două țări să deschidă un al 2-lea front în Europa — acordându-le un termen de 12 zile și amenințându-le că după acest termen, dacă cel de al 2-lea front nu va fi deschis, Rusia își va lua deplină libertate în actele sale. Cu alte cuvinte, va căuta să trateze cu Germania... Acest ultimatum a provocat zborul lui Churchill la Moscova, unde premierul englez s-a dus să explice lui Stalin pentru ce al 2-lea front nu putea fi creat și să-l convingă să lupte mai înainte singur. Se vede că Churchill n-a convins pe Stalin, și „în disperare de cauză” cum zice francezul, a ordonat încercarea osândită la un atât de lamentabil rezultat...

Situația anglo-americo-rușilor trebuie să fie deznădăjduită, ca să încerce astfel marea cu degetul... Au încercat cu toții imposibilul: atacuri aeriene sălbatice asupra orașelor, din partea englezilor, trebuiau să doboare curajul poporului german — ca operație de pregătire — apoi, în aceeași zi, efortul de debarcare la Dieppe, și alt efort neașteptat și concomitent al aviației sovietice îndreptat împotriva orașelor Königsberg și Danzig, ce trebuiau distruse dar n-au fost vătămate... Iar prietenii de peste ocean însărcinați să bată toba i-au dat drumul crezând că operația reușise! Câtă tevatură ca să mai dea germanilor prilejul unui răsunător succes! Unde dai și unde crapă!

Săracul Churchill! Rău a ajuns! A ajuns să nu mai facă decât pe placul aliaților săi! De dragul lui Smuts a dat afară pe cei mai buni generali ai Angliei, din Africa; de dragul lui Stalin, și-a sacrificat trupe, vase și avioane ca să dovedească „barbarului său tiran” ceea ce nu mai avea nevoie să fie dovedit! Au dreptate nemții când spun că fiecare vizită a lui

Churchill în străinătate atrage după sine un dezastru sau o catastrofă pentru Anglia!

Vineri 21 august. Vâlva încercării englezilor de debarcare nu s-a potolit încă. Nemții își rumegă succesul iar britanicii caută să bagatelizeze afacerea, pretinzând că au vrut numai să facă o experiență ca să vadă dacă coasta Franței e bine apărată. Din nenorocire pentru britanici, ziarele din Statele Unite au dat prea devreme drumul edițiilor speciale ce anunțau că al 2-lea front european a fost creat și că soldații americani au debarcat pe vechiul continent...

Din triajul telegramelor reiese invederat că a fost o încercare de debarcare în stil mare, pregătită îndelung. Debarcarea trupelor anglo-americane s-a efectuat pe un spațiu de 25 kilometri, și mai bine de trei divizii îmbarcate așteptau în larg să coboare. Dar chiar scuza unei simple încercări e proastă căci nu se jertfesc atâția oameni și atât material naval pentru o simplă experiență.

Efectul psihologic al prăbușirii tentativei britanice e poate și mai mare decât efectul ei practic. Britanicii își dau acum seama *că nu pot, că nu vor putea trece pe continent*. La Berlin se vorbește de „diletantismul” strategic al englezilor; se adaugă însă că nici un general responsabil n-a putut aproba un plan atât de copilăresc și că hotărârea faptului trebuie căutată în situația politică disperată provocată prin prăbușirea Sovietelor...

Radio Londra anunță că Roosevelt a cerut primului-ministru al Canadei să zboare la Moscova și să obție de la Schylock-Stalin să nu mai ceară degeaba sânge anglo-american. Pentru tun, e bună carnea muscalilor.

Printre divagațiile ziarelor londoneze de semnalat ziarul *Times* care recunoaște tot tragicul situației. Ziarul *Sunday Times* a scris că Anglia trece prin cele mai grele zile ale istoriei sale.

Scufundări masive de vase, din partea forțelor navale germane. Numai în Marea Neagră au fost înecate 19 vase...

În ședința Consiliului de Miniștri de alaltăieri, prezidată de ilustrul Cioclică, s-a luat bagheta dictaturii economice din mâinile generalului Stoenescu, ministru de Finanțe, și s-a trecut în mâinile domnului profesor Fițescu, care a fost însărcinat cu coordonarea tuturor măsurilor privitoare la producția și la economia țării... Încă un șir de experiențe

pe spinarea noastră! După falimentul Stoenescu vom avea falimentul Fintescu, și vom coborî mai departe scara sărăciei!

În aceeași ședință dl Cioclică a exprimat regretele Guvernului pentru plecarea lui Coti Stoicescu, silit să demisioneze *din cauza sănătății sale*... Dl Cioclică a mulțumit lui Marinescu pentru modul cum a condus Ministerul Economiei: n-avea pentru ce!

Luni 24 august. Vălul discreției se întinde de două zile asupra emisiunilor de radio româno-germane. Pentru prima oară, emisiunile românești anunță că de câte ori evenimentele mari sunt în preparație, Comandamentul german se ferește să comunice vești, care ar putea servi inamicului; cu atât mai mult în momentul de față când armatele sovietice sunt tăiate în mai multe trunchiuri fără comunicații între ele... *Radio București* mai adaugă, că pesimismul emisiunilor engleze poate indica ascultătorilor prea nerăbdători în ce sens se desfășoară evenimentele! Ce să facem... Facem „pasiențe” și așteptăm ca evenimentele să fie desfășurate...

Din puținul cât ni se spune rețin că în Kuban au fost cucerite orașele Klimskaia (nod feroviar important) și Krucianskaia care comandă singurul drum practicabil între peninsula Taman și Kuban. Acest din urmă oraș a fost cucerit de români...

O ofensivă germană puternică a fost pornită spre Est în regiunea Orel. Spre Groznai se înaintează. Câte 100 și mai bine de avioane sunt doborâte pe zi, pe frontul rusesc. Tancurile nu se mai numără.

Peste 107 000 tone au fost din nou scufundate în Atlantic. În Africa se stă pe loc. Japonezii înaintează; Fluviul Galben ale cărui diguri au fost distruse de armatele chineze, amenință să înece mai bine de 2 milioane și jumătate de chinezi... În Indii tulburările continuă, fără alt rezultat decât împușcări și arestări de indieni...

La New-York și în America mare consternare după evenimentele de la Dieppe. Ziarele americane începuseră deja să publice articole diti-rambice sub rubrica: „Statele Unite și Anglia invadează Franța...”

A murit Stefan Horthy, fiul Regentului unguresc și „înlocuitorul” său. A murit pe front, într-un accident de aeroplan. Bătrânul Horthy a aflat catastrofa la biserică, unde se închina... Junele Horthy fusese ales printr-o lovitură, fără consimțământul nemților care se arătase

foarte supărați de desemnarea lui fiindcă trecea drept anglofil. Ungurii au luat doliul pentru 8 zile... Înlocuirea lui va da loc din nou la tot felul de ma-nevre politice. Dar probabil că de astă dată nemții își vor lua măsurile...

A murit și George Zotta, de la Institutul Cantacuzino. Savant remarcabil, om excelent, moare prematur. Știința îi datorește mult. Era profesor de Zoologie și Parazitologie la Facultatea de Medicină. Lucrările lui asupra țânțarului malariei au făcut epocă...

Miercuri 26 august. Știrile anunțate prin așa-zisa „voalare“ a operațiunilor efectuate pe frontul de răsărit, știrile așteptate cu înfrigurare de atâtea zile — ne-au sosit în fine. Evident sunt foarte bune, dar nu atât de bune cât speram. Nemții au război prin munții Caucazului și au plantat drapelul lor pe cel mai înalt pisc al masivului și al Europei, pe muntele Elbruz care se ridică la 5 630 metri, și de pe care legenda veche spune că s-a repezit Icar, concurentul lui Apolon, spre soare... Iar pe de altă parte forțe motorizate germane au pătruns pe o adâncime de 20 kilometri în liniile de apărare puternic fortificate ale Stalingradului, între Don și Volga.

Forțarea Caucazului a avut lor prin surprindere. Pe când rușii îi așteptau pe trecătorile umblate, mai ales pe calea care leagă Vladikavcazul cu Tiflis, nemții au luat-o razna prin munții, au escaladat pantele pe care nu trecuse încă nimeni și au ajuns pe versantul meridional al Caucazului trecând peste Elbruz... E o performanță nemaipomenită în istorie și chiar din punct de vedere sportiv un fapt fără pereche...

La Stalingrad, nemții au trecut peste mai multe linii fortificate, au cucerit sute de cazemate, au distrus tunuri și baterii ascunse în beton... Atacat și de la Sud și de la Nord, Stalingradul nu va mai putea rezista decât zile — o recunosc și știrile britanice...

Dar pretutindeni, la Stalingrad ca și în Caucaz — la Kaluga ca la Râjev, pe Volhov ca pe Donul mijlociu, rușii se bat și rezistă cu o vigoare disperată... Un popor, o ideologie, un regim, care se apără cu o asemenea îndârjală nu piere. Nu numai că nu piere, dar se impune, sau impune cel puțin crezurile sale... Înfrânt cu armele, dar nu distrus, comunismul cucerește încetul cu încetul lumea. Fără să mai subliniez progresele propagandei în Anglia și cele 60 de „lucrări didactice imprimare de Guvernul englez și răspândite în popor“ pentru cunoașterea regimului sovietic (!!!), fără să mai insist asupra pătrunderii mar-

xismului în straturile adânci ale muncitorimii americane — însemnez cu durere numirea lui Thierack în fruntea Ministerului de Justiție din Germania *cu depline puteri din partea lui Hitler de a reforma codurile nemțești în spiritul programului Partidului Nazist, adică în cel mai curat spirit comunist...* Și gestul lui Hitler a avut răsunet și la noi.

„A lui Carol Mari fapte,

Voi fi în veci imitator!“

cântă Don Carlos în opera „Ernani“ — și probabil ca să fie la înălțimea Führerului, a înlocuit Don Ică pe cinstitul, pe probul, pe cumintele Coti Stoicescu prin secătura, prin licheaua de Marinescu. E drept că mișcarea a avut loc la București înainte de a fi săvârșită la Berlin, dar probabil că dl Ică a avut vânt de ce se pregătea în Germania și a luat-o înainte...

Gânduri triste ca acestea tulbură bucuria pe care ar fi trebuit să o reșimțim la auzul tuturor știrilor bune ce vin de pe fronturi. Să înregistrăm totuși câteva din ele, în afară de cele menționate mai sus. Portul Timoriuk pe Marea de Azov, aproape de peninsula Taman, a fost luat cu asalt *de trupele române*, foarte lăudate pentru acest fapt de telegramele germane; la Râjev, la Volhov, la Kaluga și la est de Orel — tancuri și avioane rusești au fost doborâte cu sutele și toate atacurile bolșevice respinse cu mari pierderi în oameni pentru inamic. Despre ofensiva germană anunțată la Orel, telegramele nu mai spun nimic... „Voalare“ sau înfrângere? Între 21 și 25 august au fost doborâte 405 avioane rusești și numai 19 germane — iar de la începutul ofensivei (1 iulie) peste 2 000 care de asalt; mai mult decât se poate importa într-un an din Anglia și America. Între 1 și 16 august au fost doborâte pe frontul rusesc 2 270 avioane sovietice și 79 avioane germane...

Alte 18 vase au fost scufundate în Atlantic, și printre ele un tanc cu petrol de o deplasare de 8 700 tone... Merge, merge, dar mă tem că fără mare folos pentru fericirea noastră...

Goebbels a declarat într-un interviu acordat unui ziar turcesc, că „înainte de sosirea iernii, puterea militară a Sovietelor nu va mai amenința Europa“. Am oroare de profeții...

Statele Unite ar fi cheltuit pentru război, în lunile mai, iunie și iulie, 30% din venitul lor național — „sans compter les galères“ (vorba lui Hugo) trimise pe fundul mărilor...

Iranul și Irakul ar fi trecut din nou sub comanda militară exclusiv britanică. Dacă e adevărat, e o veste bună, căci ar dovedi că Sovietele nu mai pot interveni în afară de granițele lor...

Brazilia, Uruguaiul și mai multe state necunoscute din America de Sud au declarat război Germaniei și Italiei. Singură, flota braziliană — 6 vase cu 40 ani vechime! — e o amenințare serioasă pentru Puterile Axei!

Imprevizibilele războiului: Pétain și Laval au felicitat, prin ambasadorul Brinon, Comandamentul german din Franța pentru alungarea englezilor — foștii lor aliați! — la Dieppe. Germanii au dăruit 10 milioane de franci comunei Dieppe pentru repararea stricăciunilor provocate de luptele cu englezii. Locuitorii din Dieppe s-au dat toți de partea nemților împotriva englezilor cu prilejul acestor lupte, și Führerul în semn de recunoștință pentru „lealitatea“ francezilor (!!!) a liberat toți prizonierii originari din Dieppe și împrejurimi...

Până acum, sunt singurele rezultate vizibile ale politicii lui Laval... Or fi și altele, dar nu le cunoaște nimeni.

Ducele de Kent, frumosul soț al frumoasei Marina (principesă a Greciei) a murit pe urma unui accident de avion. A căzut cu aparatul său în Scoția, pe drum spre Islanda. Se crede că aparatul era defect. Ducele de Kent era cel mai simpatizat din frații Regelui Angliei. Văr bun prin alianță cu Regina noastră Elena. Doliu de Curte, deși supus inamic?

Pavel Pavel, comunistul Partidului Național Țărănesc, a fost osândit la pierderea cetățeniei și la confiscarea averii. Plecat la Istanbul, și de acolo ajuns la Londra, e învinuit că uneltește împotriva Statului român... Nimic de zis.

Un număr de ofițeri invalizi și mutilați, germani și italieni, printre care mulți generali și colonei, au fost poștiți de Guvernul nostru să petreacă câteva săptămâni la Sinaia... Oamenii sunt fericiți căci n-aud tunul și mănâncă! Ne-o spun chiar ei!

În fine o măsură cuminte:

În ziarele de ieri a apărut un decret-lege scurt prin care se reorganizează Ministerul Economiei Naționale, *căruia se dă coordonarea tuturor departamentelor ce vin în contact cu producția țării, inclusiv departamentele militare*. Se creează și un Comisariat *general* al prețurilor... Organizarea pare rațională și simplificată. Un punct bun pentru Fișescu... Ce nu s-a putut face, la timp cu Cancicov, se face acum, *cam târziu*, cu noul titular al Economiei.

Legea e bună, ideea nimerită — să vedem aplicarea... Cu Fișescu, mă cam tem!

Vineri 28 august. „Voalarea“ știrilor de pe frontul rusesc nu ascundea pregătiri de operații senzaționale, ci, după cum mi-era teamă, în succese germane. La emisiunea de Radio de azi-dimineață (postul București) ni s-a mărturisit că la Stalingrad luptele erau grele, că orașul de pe Volga este puternic fortificat și că asediul lui amintește pe al Sevastopolului... E drept că în același timp ni se comunică că unități germane motorizate au pătruns ieri în dispozitivul inamicului, la Sud de Stalingrad, la o adâncime de 40 kilometri... La Râjev, se spunea aseară (tot *Radio București*), că *unele* atacuri rusești au fost respinse, iar azi-dimineață comentatori explică, că o înaintare de câțiva kilometri din partea rușilor nu înseamnă nimic pe un front elastic...

Radio Londra pretinde că rușii au intrat în Râjev și că se dau lupte pe stradă; că nemții au pierdut multe tancuri și multe mii de oameni. Dar tot *Radio Londra* adaugă că dat fiind terenul mlăștinos, nu trebuie așteptate mari înaintări din partea sovieticilor... Englezii mai spun că la Stalingrad și în Caucaz rușii rezistă...

Din contradicția știrilor se poate trage concluzia că luptele sunt foarte aprige și grele, că cu toate distrugerile masive suferite, rușii mai au o armată în stare să opună o dârză rezistență nemților și un armament formidabil... Și această constatare e întristătoare.

În ce privește pe japonezi, aceleași contradicții. Japonezii pretind că a doua bătălie de la Insulele Solomon se desfășoară în favoarea lor iar anglo-americanii că într-a lor; Tokio afirmă că în China o armată a lui Ciang-Kai-Shek a fost nimicită, iar Londra și Washingtonul vorbesc că chinezii au distrus o armată japoneză...

Am impresia că războiul a intrat într-o fază grea și că forțele Axei se cam potmolesc. Poate să fie o impresie falsă, datorită izolării mele aci la țară și insuficienței de informații. Dea Dumnezeu să fie așa!

Vayas îmi sosește de la București cu un sac de știri! Horthy junior *ar fi fost ucis pe front de nemți*, care nu voiau un Regent anglofil în fruntea Ungariei! „Ce serait trop beau!“ La înmormântarea lui Stefan Horthy au asistat Ribbentrop și mareșalul Keitel însoțiți de o misiune militară importantă din partea Germaniei, ca să înșele lumea asupra adevăratelor sentimente ale Führerului (!!!) — și a venit și o bandă de italieni cu Ciano în frunte. Telegramele sosite de la Budapesta dau Germania, Italia, Japonia, Slovacia, Bulgaria, Croația reprezentate la funeraliile celebrate ieri sub cupola Parlamentului — dar România *nu*. Nici nu aveam ce căuta printre călăii neamului nostru. Vayas a văzut pe Dan Geblescu înapoiat din Ardealul răstignit, unde a însoțit comisia de anchetă germano-italiană. S-au *dovedit* acolo lucruri îngrozitoare: români puși la jug să are, bătuți, schingiuiți, omorâți. Bestiile! Pare că același tratament l-au impus și sașilor de la Reghin și de la Bistrița... De ar putea nemții să ne răz bune!

Legionarul care a mănât mașina în care Iorga a fost dus la moarte a fost arestat și împușcat. Nu se mișcase din București. Cum fusese ches-tor (!!!) la Ploiești, șterpелise un număr de carnete de identitate (biroul populației) ștampilate și semnate dar nedatate și le complectă succesiv, schimbându-și numele în fiecare lună. Vayas nu-și amintește numele lui, și gazetele bineînțeles n-au dat nici o informație asupra afacerii. Legionarul în chestie a mărturisit înainte de a fi împușcat că Horia Sima era în curent cu asasinatetele, și le aprobase. Vayas și Geblescu ar fi aflat de la Siguranță că iar e vorba să fie aduși din Germania legionarii refugiați acolo și să fie supuși pedepselor la care au fost osândiți. În tot cazul a început o nouă prigoană împotriva Verzilor. Fințescu i-a dat pe toți afară, câți mai erau la Economia Națională și erau destui, cu faimosul Georgescu în frunte...

Vayas pretinde că pe front toate merg strună și că la București, în cercurile militare, domnește cea mai deplină încredere... Povestește is-prăvile colonelului Cornea (un fiu al vestitului avocat Mișu Cornea), deblocat de Antonescu ca legionar și francmason (da! amândouă...) și devenit erau legendar. Cornea a cerut să meargă pe front, a fost trimis să se curețe și a ajuns în fruntea unei unități motorizate să fie poreclit „spărgătorul de fronturi“. În capul unității sale dă năvală de la începutul războiului. Bea și dă înainte! Până acum și-a recomplectat de 3 ori efectivele — toți ofițerii lui au căzut, numai el a scăpat cu o singură rănire, ușoară. A fost decorat cu toate decorațiile, de la Mihai Viteazul până la Crucea de Fier. Nemții sunt în admirație înaintea lui și l-au pus în fruntea trupelor, în Caucaz...

Jurisconsultul Rothenberger a fost secretar de Stat pe lângă noul ministru al Justiției Reichului, Thierack. Ca să liniștească opinia publică emoționată prin deplinele puteri acordate de Führer lui Thierack, Rothenberger a dat un interviu prin care respinge „calomniile” britanice cu privire la intențiile „regimului” de a suprima justiția în Germania. Rothenberger afirmă că lucrează de 2 ani la o reformă care să asigure independența completă a Justiției și dreptul ei de a-și executa sentințele în toată libertatea. Rothenberger va aplica la Guvern ideile sale, care sunt aprobate și de Führer...

În avionul în care s-a prăbușit Ducele de Kent erau 15 persoane. Au murit 14 — a scăpat numai „mitralierul” avionului! Ducele de Kent era în vârstă de 39 ani.

Duminică 30 august. Comunicatele germane de ieri pun la punct situația de pe frontul rusesc: înaintare, grea, la Stalingrad; înaintare, mai ușoară, în Caucaz și spre Caspică la Sudul Volgăi — *rectificare de front* la Râjev, unde rușii au plătit cu pierderi enorme succesul unei înaintări de câțiva kilometri, pe un front scurt...

Germanii adaugă că au pretutindeni inițiativa. Să ne mulțumim și cu inițiativa, am prefera însă un rezultat bun...

Bușilă, ministrul Comunicațiilor a petrecut ziua de ieri la Breasta și ne-a adus știri.

Despre front, nici o grijă. S-a întâmplat un „acroc” la Râjev, cum s-a întâmplat altul în iulie la Voronej. Precum situația a fost repede restabilită la Voronej, tot astfel va fi restabilită și la Râjev, dacă n-a fost deja. Rușii dau năvală cu tot ce au la Nord ca să ușureze poziția disperată a armatelor lor în Sud. Nemții care nu operează deocamdată în sectorul Nord al frontului, stau acolo pe o defensivă elastică și menajează trupele și caută, și reușesc să pricinuiască cât mai multe pierderi inamicului. Mareșalul Antonescu, cu care Bușilă a vorbit acum două zile e foarte liniștit, mai convins ca oricând de victoria germană — dar socotește că războiul va fi lung... Domnii de la Statul Major, ca și personalitățile conducătoare germane, au părut lui Bușilă optimiști și încântați... Executarea planului de război în Rusia *e cu 3 săptămâni în avans*. Același general de la Statul nostru Major ce a prevenit pe Bușilă cu 8 zile înainte de publicarea oficială, despre cucerirea muntelui

Elbruz, i-a spus alaltăieri că nemții au ajuns la Tiflis... Nu o fi tocmai așa, dar e cert că nemții publică știrile lor cu mai multe zile întârziere, așa e obiceiul lor. Antonescu e și dânsul de părere că în momentul în care nemții vor fi ajuns la Caspică, războiul cu rușii va intra în faza lui finală, căci forțele sovietice vor fi lipsite de benzină. Pace nu se va încheia cu ei, dar un front defensiv va cere mult mai puține eforturi ca cel ofensiv de azi...

Nemții au găsit în regiunea Maikop multe sonde arse, dar totuși au putut pune în funcțiune cam 30%. Restul va fi refăcut în două luni. Cele mai multe rafinării au fost găsite intacte; rușii n-au avut timpul să le distrugă fiind suprinși de rapiditatea atacului. Regiunea Maikop a produs anul trecut cam 5 milioane de tone. Cea de la Groznâi produce de două ori atât. După ce nemții se vor fi înstăpânit și peste regiunea Groznâi, vor putea fi liniștiți în ce privește petrolul. Chiar în toamna asta vor începe să transporte păcură și benzina *peste Marea Neagră*, la Sulina și la Constanța...

Nu este exclus să se trimită ceva trupe românești la Nord de tot. *Finlandezii sunt istoviți* (prea puțini la număr) și nu mai pot face nimic. Printre trupele aliate, nu se contează decât pe ale noastre. Eșecul de la Voronej, din iulie, a fost datorat trupelor ungurești care n-au ținut pe loc. Trupe germane și *române* au restabilit situația. Soldatul nostru, armata noastră, se bucură de o mare cotă la nemți. Bușilă crede, și Antonescu continuă să fie convins, că nemții ne vor reda toată Transilvania. Transnistria, Odessa etc. sunt teritorii pe care le ocupăm militărește dar nu se gândește nimeni să le anexeze României. Antonescu a refuzat de-unăzi „exequatur”-ul consulului italian la Odessa, declarând că „Odessa nu e română”, și macaronarul a trebuit să se mulțumească cu titlul de „comisar italian pe lângă Comandamentul Român din Transnistria”. Nici Alexeanu nu poartă titlul de guvernator, ci pe acela de înalt comisar pe lângă Comandamentul Român etc. Antonescu a dispus să se ție evidență de toate sumele investite dincolo de Nistru, pentru ca restituirea lor să fie cerută cui de drept... Aceste vești m-au umplut de bucurie...

Pare că nemții vor să întreprindă ceva în sud-estul Europei (Bulgaria, Turcia), căci au creat un „Comandament al trupelor din Sud-Est” și l-au încredințat generalului de aviație von Loehr. Vizita acestuia la Sinaia și la Predeal, a fost o vizită de prezentare în noua sa însoșire. Se zice că Germania vrea să prindă Irakul și Iranul într-un clește cu o ramură în Caucaz și alta în Egipt. Rommel ar aștepta ca să înceapă ofensiva sa, ocuparea Transcaucaziei de către forțele germane... Toate acestea sunt până acum mai mult zvonuri... Numirea lui Loehr este însă o realitate.

În ce privește eventualitatea unei debarcări a englezilor, nemții n-au nici o grijă. Încă de pe vremea lui Todt, tot armamentul și uneltele liniilor Maginot și Siegfried au fost mutate pe coasta Franței, a Belgiei și a Olandei. S-a construit acolo o linie continuă și formidabilă de apărare. În porturi s-au construit și adăposturi betonate pentru submarine...

Spiritul armatei germane pe front ca și înapoi e excelent. Nici o umbră de oboseală; entuziasm și dorință de luptă în siguranța victoriei. Toți cei ce au fost mai recent în Germania, și printre ei mai mulți ingineri neînfeudați regimului hitlerist, au raportat lui Bușilă că spiritul public este unanim pentru continuarea războiului până la o pace germană. Privațiunile de ordin alimentar și material sunt mai puțin sensibile ca astă primăvară: încep să vie lucruri din Rusia...

Sănătatea lui Antonescu e acum foarte bună; a început din nou să țipe și să înjure pe toți. Noua organizare a Ministerului Economiei a mulțumit pe toți oamenii de bun simț; plecarea lui Marinescu de la acel departament e salutăată cu bucurie, dar lumea se întreabă pentru ce a fost numit la Justiție, în locul lui Coti Stoicescu atât de regretat de toți... Numirea lui Fițescu, ca dictator economic a supărat pe „coordinatorul“ vistavoi Stoenescu, de la Finanțe, care și-a dat demisia. În locul lui va fi numit Neagu, tânăr inteligent și silitor, fost secretar general sub Cancicov... De zece ori mai bun ca generalul Stoenescu, pacostea Finanțelor noastre...

Linia ferată Buzău – Mărășești a fost dublată și dată în circulație; de asemenea a fost dublată linia Buzău – Brăila în porțiunea Rosetti – Făurei și înălțată între Buzău și Făurei, ca să nu mai fie inundată. Până la toamna anului 1943 (dacă Dumnezeu ne va da răgaz) linia Moldovei (de pe Valea Siretului) va fi dublată până la graniță: s-au și început lucrările de la Adjud în sus, spre Bacău... Se reface și se consolidează linia de pe Valea Oltului, între Jibla și Brezoi. Se termină linia de pe Valea Jiului, Bumbești – Petroșani. Se lucrează cu activitate la linia București – Roșiori – Caracal – Craiova; terasamentele sunt pe mari porțiuni gata — s-a început și refacerea liniei Urziceni – Tândărei și prelungirea ei până la Dunăre unde se vor face două porturi: unul dublu pentru cale ferată, altul pentru șosea...

În ce privește șoselele, se lucrează mai puțin: se reface Tărtășești (București) – Pitești, se repară Roșiori – Caracal – Craiova, se construiește din nou (de către Puricelli) șoseaua București – Urziceni – Buzău. Întreținerea șoselei București – Ploiești – Brașov a fost redată suedezilor. Șoseaua Urziceni – Buzău trebuie să fie gata până în iarnă...

Bușilă a fost însărcinat și cu refacerea „satului de vile“ de la Dioști. Deși acele nenorocite construcții ridicate de „Serviciul Social“ sub ne-

norocitul control al lui Gusti au costat 120 de milioane — *sunt aproape ruinate!* Au crăpat zidurile, fiindcă în loc de olane s-au pus țigle — deși acoperișurile fuseseră pregătite pentru olane — și s-au pus prost, s-au pus pe dos, de către învățătorul local ajutat de elevii școlii!!! Rezultatul: a plouat în toate casele, căci țiglele au alunecat și au căzut tencuielile... Bușilă crede că vor trebui 40 milioane pentru reparații! Nenorocită idee a mai avut și Regele Carol cu refacerea Dioștilor, sau mai precis cu însărcinarea dată lui Gusti și „Serviciului Social“! Cum să încălzească nenorociții de săteni acele „vile“ cu odăi numeroase și prea mari? Cu ce? Când un vagon de lemne abia ar ajunge pentru o vilă pe iarnă și costă 20-30 000 lei!!! Am sfătuit pe Bușilă să instaleze acolo un sanatoriu, un azil de invalizi sau așa ceva — și să lase pe săteni să-și refacă cocioabele pe locurile unde fuseseră cele vechi, care au ars. A fost și Bușilă de părerea mea...

Bușilă pretinde că Veturia Goga și d-na Barbul sunt mai influente ca oricând. Curva de Veturia își petrece viața la Antonești și pe lângă șperțurile pe care le încasează mai face și prostii, una mai boacăna ca alta, și compromite pe Mareșal. Când s-a instalat Antonescu în vila lui Nae Ionescu, Veturia s-a dus la Banca Națională și a desemnat tablourile pe care Banca trebuia să le trimită Mareșalului. Alexandru Ottulescu, om minuțios, a răspuns că va supune chestia Consiliului și a întrebat pe Mareșal dacă vrea într-adevăr tablourile... Antonescu a urlat că nu s-a gândit niciodată la așa ceva, dar Veturia n-a fost clintită din loc...

Tot Veturia, cu prilejul trecerii ei prin Odessa, a obligat pe Alexeanu și pe Pântea să ofere Mareșalului Antonescu o splendidă vilă, cu un parc de 20 hectare, situată spre Fontanka și luată de la un ovrei! Tot ea a determinat dăruirea unui castel lângă Tiraspol... Bușilă e convins că Antonescu nu știe nimic despre aceste daruri! Eu unul încep să cred că e înțeles cu putoarea rămasă de pe urma bietului Tavi Goga...

Bușilă mi-a părut sătul până în gât de Antonești; mitocani, încrezuți, violenți — nu e chip de a lucra cu ei... Pe miniștri nici nu-i primesc și nu stau de vorbă cu ei, dar femei pierdute ca Veturia Goga, Bărbuleasca și Alice Sturdza-Cantacuzino sunt de dimineată până seara cu ei. Despre Alice Sturdza-Cantacuzino, Bușilă povestește una de necrezut, căci aruncă o tristă lumină asupra lui Antonescu. Deși n-a divorțat încă, Alice Sturdza trăiește la Florești cu jandarmul Al. Lupoaiei; acesta a dosit un mare număr de cauciucuri (pneumatice pentru automobile) și le-a ascuns într-o cameră a „castelului“. Denunțat de un servitor maltratată, s-a deschis o anchetă — dar într-o noapte camionul Crucii Roșii condus de Alice Sturdza a mutat cauciucurile într-alt loc, iar Mareșalul Antonescu a dat ordin să se claseze afacerea...

Vineri 4 septembrie. Sinaia. Am părăsit în seara de 1 septembrie scumpa mea Breasta, unde am petrecut două luni minunate, și mulțumită unui compartiment de „wagon-lit“ am sosit în dimineața următoare, în destul de bună stare la București. Îmbarcarea, în gara Craiova a fost epică. A trebuit să-mi croiesc drum cu coatele printre sute și sute de militari, permisionari, concentrați, mutați care cotropiseră liniile, se aruncaseră pe vagoane, se suiseră pe tampoanele și pe acoperișurile lor... Scene barbare, ce dovedesc lipsa noastră de organizare.

La București am stat două zile, am văzut multă lume, și de aseară m-am instalat în Sinaia, pentru o lună, dacă vremea va fi îngăduitoare...

La București am putut să mă orientez asupra situației, atât în ce privește tribulațiile interne, cât și în ce privește frontul.

În afară de dezastrul anului agricol și de sărăcie, cercurile politice și guvernamentale sunt în plină frământare pe chestiunea unei posibile vacanțe la conducerea Statului. În două luni situația s-a schimbat mult în ce privește sănătatea Mareșalului Antonescu și posibilitățile sale de guvernare. De unde la plecarea mea la Breasta se șoptea la ureche că sănătatea Mareșalului lăsa de dorit, dar în același timp se dezmințeau toate zvonurile alarmante — acum nimeni nu mai ascunde starea gravă a Mareșalului, care pare condamnat. De fapt, în ultima vreme n-a mai „activat“ pe nici un front, n-a mai lucrat cu nici un ministru, a trecut mâna, aproape definitiv, lui Ică. Natural, în jurul bolii sale se tănuiesc toate, pe cât se poate, dar sunt lucruri care oricât s-ar tănui, tot se află. Din câte am putut aduna, ajung la concluzia că Mareșalul face paralizie generală, datorită unui vechi sifilis necăutat la vreme. Paralizia generală e o boală foarte variabilă, după terenul pe care se dezvoltă. Uneori merge repede spre un deznodământ fatal, fără remisiuni, pe o cale constant progresivă; alteori dezvoltarea ei e foarte lentă — bolnavul se bucură de lungi remisiuni, și chiar de ameliorări în unele compartimente fiziologice. O prognoză e greu de făcut. În cazul Antonescu, medicii par destul de îngrijorați; faptul că tensiunea arterială e mare (22-24, la aparatul Vaquez) și că nu poate fi doborâtă prin agenții terapeutici, ar fi — dacă știrea e exactă — un semn rău. Profesorul Eppinger, trimis de Hitler, ar fi plecat destul de pesimist, după ce a examinat pe Mareșal și a vorbit de numai câteva luni de rezistență posibilă... De multe ori medicii se înșală însă în previziunile lor, în această boală. La Antonescu pare că scleroza, în afară de sistemul nervos și arterial s-ar fi pus și pe celule hepatice... Se spun de tot felul, nu știi ce să iei și ce să lași. Pare că s-a încercat, cu efect bun, asupra Mareșalului și tratamentul prin temperaturi înalte artificial provocate. Așa s-ar explica temperatura de peste 40 grade prin care a trecut acum câteva săptămâni și care a fost pusă în seama unei intoxicații alimentare...

Oricum ar sta lucrurile, fapt este că toată lumea se gândește la succesiunea Mareșalului... Pentru noi, cei care nu avem nici un interes personal în joc, situația ne pare tragică: dacă Antonescu mai trăiește, avem perspectiva să fim guvernați ani de zile de un nebun¹ — dacă moare, sau trebuie să intre în casa de nebuni, problema succesiunii sale e aproape insolubilă, dat fiind personalul politic din care s-ar putea recruta un Conducător, în starea de complectă carență a unui Rege nevolnic... În acest caz ne-ar pânde anarhia...

Oameni bine informați, pretind a ști că după vizita lui Eppinger, Hitler ar fi trimis o foarte amicală scrisoare lui Antonescu în care, după ce îi exprima bucuria sa pentru bunele știri ce îi detese medicul german (!!!), îl sfătuia să-și desemneze... un eventual succesor! Omul e sub vremuri și Führerul sublinia că nimeni nu e sigur pe a doua zi. El însuși, desemnase pe Göring, la începutul războiului, ca eventual succesor — să urmeze pilda lui și Mareșalul Antonescu. Ce o fi gândit Mareșalul Antonescu după primirea acestei scrisori, nu se știe — dar se pretinde că ar fi răspuns lui Hitler, desemnând ca succesor al său pe dl Ică Antonescu... După unii Berlinul ar fi primit această desemnare cu satisfacție, Ică Antonescu fiind considerat ca totalmente supus nemților și gata să le îndeplinească orice cerere. Cei care vorbesc așa mai adaugă că Ică va împărți puterea cu generalul Dragalina. Ică ar lua răspunderea politico-economice și Dragalina pe cele militare... Noroc de țara noastră! Alții — bine informați și ei — pretind că nemții nu pot suferi pe Ică, că nu-l primesc și că ar fi trimis lui Antonescu o listă compusă din generalii Iacobici², Tătăranu, Lascăr³ și Dragalina — să-și aleagă unul. Iacobici fiind însă favoritul Reichului... Cine poate ști?

Ică Antonescu se agită însă și se dă peste cap ca să-și asigure și să-și justifice viitoarea domnie. Se rostogolește în fața nemților⁴, se gudură pe lângă Regina Elena și pe lângă Regele Mihai, adună tot ce e de cumpărat ca să-și facă un partid. Prietenii lui pretind că va face un guvern cu „legionarii cuminți“ (!!!) de-al de Noveanu, Radu Budișteanu, Constant, Vojen (!) etc. Și cu caraghioșii „Generației naționaliste de la 1922“, bineînțele! Deși românii le rabdă toate, nu văd — o mărturisesc — cum

¹ Ne dăm seama acum că toate izbucnirile lui Antonescu, toate contradicțiile sale, toate năzbâtiile sale au avut un substrat patologic. Trebuie să fie bolnav de mult... Multe se explică astfel!

² Eliminarea lui Iacobici din armată ar fi fost provocată numai de teama lui Antonescu de un concurent mai tare decât dânsul la nemți.

³ Decorat cu Crucea de Cavaler al Crucii de Fier, de nemți, în Crimeea.

⁴ Deși înlocuirea lui Marinescu (omul nemților), prin Fințescu, mi se spune că a nemulțumit serios Berlinul, obișnuit să taie și spânzure la Ministerul Economiei noastre Naționale. Fințescu se arată deja dârz și bătos față de cerințele nemților și reprezentanții acestora în București nu ezită să-l vorbească de rău...

s-ar putea impune țării un astfel de vicleim! Numai susținut de baionetele germane...

Nici Mareșalul Antonescu nu s-a impus singur; ni le-au impus nemții. Dar totuși Mareșalul, sau pe atunci generalul, Antonescu, era altceva. Trebuia un general, toată lumea simțea necesitatea unei dictaturi militare — și vorba românului, chiorul printre orbi e împărat! Dar printre civili, Ică Antonescu e orb printre chiori?

În fine...

Până la succesiunea cea mare, se deschid succesiuni mai mărunte. Numirea lui Titu Dragoș la Justiție în locul rușinii de Marinescu, pare sigură. Se așteaptă numai plecarea lui Funk din București și o regulare definitivă în chestia Direcțiunei „românizării“, în fruntea căreia era până acum Dragoș, în calitate de subsecretar de Stat. Chemat de Mareșal ca să îi propună portofoliul Justiției, Dragoș, după ce a primit propunerea, a prevenit pe Antonescu că dată pe mâini nesigure „românizarea“¹ era menită să devie un câmp de scandaluri de astfel de proporții, încât ar putea dezonora toată guvernarea Mareșalului. Antonescu a propus lui Dragoș să ia Românizarea cu el la Justiție, creând pe lângă acest Departament un comisariat special (ca în Bulgaria) sau o Direcție, și l-a și însărcinat cu redactarea unui decret în acest sens. Dănulescu însă, de la Muncă, aflând despre trecerea lui Titu Dragoș la Justiție, s-a aruncat pe Românizare pentru prietenul său de generație („Generația naționalistă din...“ etc.) [Prof. Ion] Simionescu, și-a pus pe Ică în mișcare, pe Ică, care, în goana lui după un partid nu poate refuza nimic lui Dănulescu... Vom vedea cum se vor termina lucrurile.

Și numirea lui Neagu se dă ca sigură, la Finanțe. Numirea a întârziat fiindcă la început, Mareșalul voia să numească pe Neagu numai subsecretar de Stat, ca să-l *încadreze* mai sigur sub Fințescu. Neagu a refuzat însă să primească un simplu Subsecretariat ca acoperiș pentru răspunderea finanțelor românești. În cele din urmă Conducătorul a consimțit la menținerea „Ministeriului“ Finanțelor, și Neagu va fi numit și el după plecarea lui Funk.

La Economia Națională a fost numit în postul nou creat de subsecretar de Stat al Industriei și Minelor, dl Ghiolu, un necunoscut în politică, dar director la Banca Românească. Se spune de dânsul mult bine, și Crețeanu se arată foarte mâhnit de a-l fi pierdut, la bancă.

Zvonuri mai sunt multe. Se vorbește de înlocuirea lui Pană, doveditul la Agricultură, prin Mareș, prin Cornățeanu sau prin Cardaș. E puțin probabil ca acești doi din urmă agronomi să reușească mai bine ca

¹ În realitate despuirea ovreilor și îmbogățirea lichelelor regimului.

Până. În ce privește pe Mareș, l-am mai avut... Și pe Cornățeanu de altminteri!

În ce privește frontul, lucrurile merg dar *luptele sunt foarte grele*. Rușii rezistă până la ultimul om, și terenul trebuie curățit metru cu metru. La Râjev, ca și pe Volhov, și la Voronej, atacurile rusești au fost teribile, dar în linii mari frontul nemțesc nu s-a clintit, cu toate că orașul Râjev a fost ocupat de sovietici, care au mai câștigat, pe ici pe colea, câțiva kilometri, în acel sector al frontului. Au plătit însă aceste succese cu pierderi imense în oameni și armament așa încât câștigul a rămas de partea nemților. La Stalingrad s-a înaintat mult. Focul de distrugere provocat de avioane și de artileria grea este îngrozitor; experții militari pretind că bătălia de la Stalingrad a cea mai violentă și mai neomenoasă bătălie din câte a înregistrat istoria. Stalingradul trebuie să cadă peste o zi sau două; trupele germane și române au ajuns până în suburbiile orașului. Trupele române s-au distins și în acest sector al frontului și sunt citate cu elogii în comunicatele germane.

La Sud, trupele germane și române de la Kerçi au trecut strâmtoarea, au refulat forțele sovietice și au dat mâna cu trupele române care coborând de la Rostov, de-a lungul mării au ajuns până la portul Anapa, pe care l-au ocupat după lupte crâncene. În aceste lupte, regimentele 4 Călărași și 9 Roșiori au fost decimate; trei sferturi din ofițeri au fost uciși sau răniți.

Comunicatele germane de ieri dau câteva cifre interesante și ele: în luna august 2 680 de avioane au fost doborâte pe frontul rusesc și 110 vase scufundate pe Volga. În Atlantic au fost din nou torpilate vase de o deplasare totală de 181 000 tone. În luna august, scufundările de vase anglo-americeane au atins volumul de 1 milion tone — iar de la începutul războiului până la sfârșitul lui august, 20 milioane tone... Spun nemții. De ar fi numai jumătate și tot e ceva...

Cu prilejul celei de a 3-a aniversări a intrării Germaniei în război, Hitler a trămbițat un mare discurs în care demonstrează că lupta pe care o duc nemții e o luptă pe viață și pe moarte și că Germania va ieși victorioasă până la sfârșit. Pe bolșevici, Hitler îi tratează de bestii și afirmă că trebuie striviți. O vrem cu toții...

Sâmbătă 5 septembrie. Telegramele și comentariile Axei pretind că demisia lui Tojo, ministrul de Externe japonez are un caracter pur personal și că gestul n-are nici un substrat politic. Politica japoneză, atât

internă cât și externă rămân neschimbate ca și legăturile Japoniei cu Germania și cu Italia. Aceasta e sigur, dar că demisia lui Tojo a avut un temei politic este iarăși sigur, căci altfel n-ar fi demisionat odată cu dânsul și subsecretarul de Stat și directorul politic de la Externe. Englezii pretind că Germania are o convenție încheiată cu Japonia, convenție în virtutea căreia *Japonia e obligată să pornească împotriva rușilor în Siberia, îndată ce nemții vor fi ajuns pe Volga*. Acum sorocul a sosit, și Tojo care n-a semnat el convenția, ar fi socotit că crearea unui nou front ar putea fi fatal Japoniei... După cele întâmplate, pare — dacă povestea cu convenția e adevărată — că la Tokio a învins părerea celor care înțeleg să se ție de convenția semnată. În acest caz am avea în curând un nou front împotriva bolșevicilor la Vladivostok...

Nici până azi nu se știe bine ce s-a petrecut în Spania. La București se vorbea în ultimele zile de o lovitură dată de roșii împotriva lui Franco, de asasinarea ministrului de Război, de închiderea frontierelor și de câte și mai câte. Frontierele or fi sau nu închise, dar ce e sigur că știri nu ies din Spania. Că nu ne-au dat nimic agențiile și ziarele noastre și ale Axei, e lesne de înțeles — dar nici posturile engleze sau neutre (radiodifuziunile elvețiene, turcești și suedeze) nu sunt mai lămurite.

Ziarele românești de azi, dau ca o simplă informație, următoarea „remaniere“(!!!):

Generalul Iordana¹ a fost numit ministru de Externe *în locul lui Serrano Suner*; generalul Asencio ministru al Armatei, în locul generalului Varela; Ilas Perez ministru de Interne, în locul colonelului Galarza. Pe lângă aceste numiri, comandantul Mora Figueroa a fost vice-secretar general al Falangei — iar generalul Franco a *asumat președinția „Juntei Politice“ a Falangei, post ocupat până acum de Serrano Suner...*

Asta nu mai e „remaniere“ ci schimbare de guvern și de îndrumare politică. E debarcarea lui Serrano Suner, odios nu numai opoziției republicane și încătușate a regimului Franco, dar și printre partizanii cei mai sinceri ai Caudilului... Se va fi făcut acest pas în spirit de prevedere, sau sub presiunea unor evenimente pe care nu le cunoaștem, e tocmai ceea ce nu știm. Dar pentru ca Franco să preia conducerea politică a Falangei în persoană, și ca să se despartă de Serrano Suner care nu era numai „conștiința“ lui — după expresia întrebuițată de Mareșalul Antonescu cu privire la factotum-ul său Ică — dar și cumnatul său, trebuie să se fi întâmplat ceva grav de tot. În Spania spiritele nu s-

¹ Fost ministru de Externe la Burgos, om cu mare vază în Spania Nouă...

au liniștit după victoria naționaliștilor, greu dobândită, focul a continuat să mocnească sub cenușă, o treime din spanioli sunt în lanțuri și restul moare de foame... Spania ne mai poate da surprize!

Funk a fost primit în gara Băneasa, cu alai regesc. Bucureștii au fost pavoazați. Două mese pe zi cu discursuri. Ică a ținut unul joi, la Externe, de o platitudine desăvârșită. Fițescu altul, mai scurt, mai simplu și mai bun... Diseară se ruinează Marinescu la Miliardari, cu mâncarea și cu petrecerea... Era momentul? De ce nu învățăm noi și „măsura“. Noi care ne străduim să le învățăm pe toate?

Natural o eră nouă începe în lume cu vizita lui Funk la București. A spus-o Ică, a spus-o Fițescu. Fițescu cel puțin a spus și ceva bun în discursul său de la Cercul Militar: a vorbit de respectul proprietății și inițiativei particulare, citând fragmente din cuvântările lui Hitler privitoare la acest respect...

Duminică 6 septembrie. Deși mi s-au dat mai multe versiuni asupra frământărilor cere au avut loc la Palat, nu-mi pot încă da seamă despre vinovăția fiecăruia, în această furtună care s-a ridicat într-un pahar cu apă. Cert e că ce s-a întâmplat, s-a întâmplat din lipsa de autoritate a unui Rege inexistent și lipsa unui om cu însușiri suficiente ca să-și impună voința celor din jurul Regelui și Reginei. De când a plecat Carol, la Curtea noastră domnește anarhia. „Demisionarea“ lui Toderiță Rosetti-Solescu a fost în realitate provocată de incapacitatea lui. Pe lângă voința lui bâlbâitoare și lipsa lui de orice prestigiu care să-l impună peste ceilalți, totodată a mai comis o mare greșală, de la început, aceea de a nu se ține în afară de intrigile Palatului. Când a fost numit, a găsit încă calde urmele conflictului din Casa militară a Regelui, și în loc să se așeze pe deasupra acestor meschinării și să funcționeze ca un fel de arbitru, a luat parte pentru unul și pentru altul, și s-a curățat odată cu cei alături de care se angajase.

Primul conflict acut a avut loc între Mardare și Vergotti. Vergotti fusese desemnat de Antonescu ca ofițer de ordonanță al Regelui. Șmecher și deștept, intrase pe sub pielea Regelui și Reginei, care nu mai porunceau, nu mai cereau nimic decât prin Vergotti. Vergotti ajunsese un fel de factotum, un om de încredere care conducea întreaga gospodărie a Palatului, de la automobile la afacerile intime ale familiei Regale. Mardare și agriotanții s-au formalizat, cu atât mai mult cu cât Vergotti, simplu locotenent, lua aere de comandament față de colonelul Mardare

și de ceilalți ofițeri superiori ai Casei militare. S-a născut astfel un conflict care a fost rezolvat de Antonescu prin concedierea bruscă a lui Vergotti și trimiterea lui pe front. Regina și Regele, au fost cu atât mai afectați de această concediere, fără consultarea lor, cu cât partea adversă a răspândit cele mai odioase și mai neîntemeiate zvonuri asupra relațiilor Reginei Elena cu tânărul locotenent... Regele și Regina n-au iertat purtarea lui Mardare, și după cererea lor toată Casa militară a fost înlocuită, cu Mardare în frunte, prin alți ofițeri. Dar înainte de a părăsi Curtea, Mardare mai intrase în conflict și cu Manolescu, administratorul Domeniilor Coroanei, *la început* protejat de Rege. Rosetti, în loc să stea la o parte și să caute să rotunjească colțurile, s-a dat de partea lui Mardare, și astfel a devenit suspect Regelui și Reginei. După plecarea lui Mardare s-a dovedit însă că Manolescu s-a purtat la Domeniile Coroanei ca un hoț în codru. A încheiat un bilanț fals pe anul trecut, a desființat fabrici și instalații trecând materialul, pe nimic, la administrația bunurilor Prințului Nicolae, a făcut viramente frauduloase și a băgat pe Rege mesa cu vreo 35 de milioane. Scandalul a izbucnit după ce Florian Marinescu a deschis ochii Regelui și lui Antonescu asupra operațiilor lui Manolescu. Furios, Antonescu a vrut să treacă Domeniile Coroanei la Stat, și să mărească în compensație Lista civilă a Regelui. S-a opus însă și Regele și Coti Stoicesu care n-a vrut să întocmească proiectul de lege necesar. Conflictul dintre Manolescu și Marinescu (administratorul bunurilor Regelui) ajungând la un grad de violență incompatibil cu demnitatea Curții, Regele a cerut demisia lui Manolescu, iar Antonescu pe a lui Marinescu, deși acesta nu era vinovat cu nimic. Manolescu pregătise un proiect de lege și un regulament prin care administratorul Domeniilor Coroanei căpăta drepturi exclusive de conducere, fără să mai fie ținut să ceară aprobarea Regelui pentru hotărârile sale și fără să mai fie supus controlului cuiva... Această inițiativă a lui Manolescu a scos din pepeni pe Rege și din blăgăria lui și l-a făcut să ceară demisia aventurierului.

Florian Marinescu, rămas în favoarea Regelui, ar fi fost „demisionat” de Antonescu pentru că apăra prea conștiincios drepturile ex-Regelui Carol, al cărui mandatar fusese de altmintreli numit tot de Antonescu. Curtea de Casație¹ a osândit pe Carol la restituirea către Stat a unei sume de 190 de milioane. Antonescu nu se mulțumește cu această sentință și vrea să ia toată averea fostului Rege rămasă în țară (circa 5-600 milioane). A cerut lui Coti Stoicescu un decret de confirmare, dar Coti

¹ Comisia Prezidențială a Curții de Casație.

respectuos de hotărârea Casației a refuzat și a demisionat... Antonescu a găsit însă și în Marinescu un câine credincios, un aprig apărător al drepturilor lui încredințate și a fost încântat că conflictele de la Palat îi dădeau prilejul să scape de dânsul...

Dacă pe Marinescu l-a mâncat amintirea abdicatului Rege, pe Toto Rosetti l-a curățat incapacitatea pe care a dovedit-o cu fiecare prilej. În afară de amestecul lui în conflictele Palatului, n-a fost boroboasă pe care să nu o facă. Măturoiul cel mare l-a măturat și pe el...

La Palat *se caută însă și acum un om* și nu se găsește. Din furtuna care a suflat, Marinescu pretinde că raporturile dintre Rege și Regină pe de o parte și Antonești pe de alta au rămas foarte încordate. La un moment dat Regina Elena a declarat că vrea să plece; Regele Mihai a spus că în acest caz pleacă și el — abia i-a împăcat Ică Antonescu... După Marinescu, Ică joacă dublu joc; în vederea eventualei succesiuni a Mareșalului vrea să se pună bine cu Coroana — dar până acum n-a reușit, cu toate dineurile la care a fost poftit, cu toate vizitele pe care le face împreună cu Regina, rănișilor... Quelle payaye!

Ralea mi-a povestit la București că Maniu a scris două scrisori lui Hitler, pe cheștiunea Transilvaniei, expunând drepturile românilor și arătând Führerului greșeala făcută prin Arbitrajul de la Viena. Bineînțeles, Maniu n-a primit nici un răspuns de la Hitler.

Lui Ralea, Maniu s-a înfățișat cam obosit, dar tot convins (ca și Ralea de altmintreli) de victoria finală a englezilor. Maniu comunică, cam o dată, de două ori, pe lună, cu Londra (prin cine și cu cine nu spun) și afirmă că a reglat cu Anglia cheștiunea Transilvaniei. Despre Basarabia nu poate afirma însă nimic!!! Pe Antonescu nu-l mai vede și nici nu-i mai scrie: îl lasă să-și joace cartea lui cu nemții, și cum știe că nu va reuși, nu vrea să poată zice că i-a pus el, Maniu, bețe în roate... Dl Prezident s-a arătat dezolat față de Ralea, de continua trimitere de trupe române în Rusia... Vechea lui marotă: nu vom mai avea armată ca să ne răfuim cu ungurii și mai ales ca să menținem ordinea la încheierea păcii... Parcă răfuiala cu ungurii și dezordinele sociale la încheierea păcii — dacă vor fi — nu se vor încadra în *dinamica generală a Europei*, față de care ce am putea noi, chiar cu o armată intactă!

Anglofilii (tip Ralea) sunt foarte optimiști: englezii vor debarca *deodată* în 100 de locuri, vor bate pe nemți și vor veni până în România să împiedice pe ruși să ne cotopească — și toate acestea se vor întâmpla la anul și războiul va lua astfel sfârșit... Și oamenii care vorbesc astfel, sunt oameni inteligenți și de înaltă cultură! Ne-a înnebunit Dumnezeu pe toți!

Ralea a văzut și pe Mihalache. Acesta vorbește altfel, nu ca Maniu, și crede că Antonescu trebuie ajutat să-și ducă programul la bun sfârșit... Ajutat — dar cum?

Kraft, unul din oamenii cu influență de pe lângă Legația Germaniei a declarat într-un cerc de prieteni că Führerul va da un scurt termen ungarilor ca să trimită 10 divizii pe frontul rusesc și dacă Budapesta nu se va executa în termenul prescris, *Ungaria va fi ocupată* de trupe germane...

Plângându-se de faptul că nemții nu sunt iubiți în România și obiectându-i-se că vina acestei lipse de prietenii o poartă Arbitrajul de la Viena — Kraft a declarat că zisul arbitraj a fost determinat de încercările Regelui Carol de a se înțelege cu rușii prin Gafencu (??), dar că frăția de arme din prezentul război și eroismul trupelor române, au schimbat situația. Nemții nu vor uita niciodată, nici serviciile aduse de România cauzei sfinte a războiului, nici zilele amare pe care ungurii le-au făcut Reichului... „Fiți încrezători în Führer — a conchis neamțul — căci va fi bine de România după război...” După război? Va mai fi bine de cineva?

Ora 12. Bușilă sosește de la București cu știri senzaționale: Budapesta, Viena și patru orașe din nordul Ungariei au fost bombardate alaltăieri de avioane rusești. La Budapesta sunt 8 morți și 45 de răniți. La Viena nu se știe încă dacă a fost bombardament sau numai alarmă....

În agonie, rușii fac ce n-au făcut cât timp au fost în toate puterile lor...

Gerstenberg explica aseară că de la Moscova la Budapesta nu sunt decât 1 000 kilometri în linie dreaptă — și ungurii, siguri că nu vor fi atacați n-au nici apărare aeriană serioasă nici camuflare în capitala lor. După atacul de alaltăieri, au stins și maghiarii toate luminile și au adus tunuri antiaerene și avioane de vânătoare...

Poate faptului că Bucureștiul e întunecat și apărat datorim întârzierea unui atac, căci de venit vor veni și la noi. Au început cu Budapesta, fiindcă riscurile erau mai mici. *Radio Moscova* a anunțat că aviația sovietică va distruge toate orașele *în care se lucrează pentru nemți* și a citat orașele noastre Turnu-Severin, Brăila, Galați și Constanța. N-a vorbit de București, dar e de la sine înțeles că vor căuta să vie și asupra Bucureștiului...

La Stalingrad, ultimul act a întârziat puțin din cauza unui acroc. După cum rușii rupseseră, sunt câteva săptămâni, frontul *unguresc* la Râjev, l-au rupt acum pe cel *italienesc* la Voronej. La Râjev, trupe germane și române au restabilit situația. La Voronej s-au luat două divizii germane

de la Stalingrad și s-au trimis la Voronej. Situația pe front, nu provoacă însă — spune Bușilă — nici o îngrijorare...

Funk a venit să mai ceară. Să ne mai ceară petrol, mai ales. *Și un nou curs pentru marcă*. Produsele noastre scumpindu-se (în lei!), marca nu mai are aceeași putere de cumpărare... Și nu vor nemții să mai dea de la ei! După ce ne omoară lumea pe front, vor să ne mai lase și în sapă de lemn... Și noi dăm lui Funk câte două banchete pe zi, ca să-i mulțumim de cinstea care ne-o face...

Ieri seară i s-a înfundat însă. Secătura de Marinescu îi aranjase la Miliardari o masă ca din povești lui și tovarășilor săi, Clodius, Moritz, Puhl, generalul Von Hanecken etc. O bandă întreagă. Masă cu icre proaspete și cu șampanie, urmată de dansuri, de cântece de petrecere — toate încununate de un supeu monstru... Or, Funk înapoiindu-se din regiunea petroliferă cu un automobil, a dat la Băneasa peste o căruță. Comoție, contuziuni. Cum e și diabetic, a fost transportat la Elias pentru radiografie. Nu s-a găsit nici o leziune, dar medicii nu i-au permis să ia parte la masă și la petrecere... Au băut însă nemții lui și românii până dimineața... Pentru onoarea Asociației Finanței și Marii Industrii serbarea a fost foarte reușită. În schimb, povestește Bușilă, masa și recepția de la Cercul Militar, oferite joi seara de Fițescu, au fost o jale. S-au invitat mai multe persoane decât erau locuri; au rămas oameni pe dinafară, și cei ce putuseră pune mâna pe un loc prin luptă, căci nu se făcuse plasament decât pentru câteva mutre simandicoase — au înghițit în sec *căci n-a fost mâncare pentru toată lumea!!!* Apoi masa a început la 10, s-a sfârșit târziu, și au năvălit invitații la recepție peste cei poștiți la masă... Ospitalitate orientală...

Despre schimbările ministeriale, Bușilă povestește că au cam rămas baltă: generalul Stoenescu și Al. Ottulescu și-au retras demisiile...

Nu se știe dacă Funk va pleca spre Budapesta azi — conform programului — sau mâine. E cam stâlcit de accidentul său, și mai trebuia să se oprească azi la Predeal, la Mareșalul Antonescu, și iată că Mareșalul s-a îmbolnăvit de... amigdalită! E mai probabil că programul de azi va fi amânat pe mâine...

În ziua de 30 august, fiind aniversarea nenorocitului Arbitraj de la Viena, s-a ordonat prin emisiune radiofonică și prin circulară telefonică către autorități, doliu național. Ordinele au fost date pe calea radiofonică cât și telefonică, în ajun, *fără nici o explicație*, ca să nu se supere prietenii noștri nemți. S-a vorbit numai de „marea noastră durere națională”, rămânând ca lumea să priceapă. Lumea a priceput însă

că doliul fusese ordonat *fiindcă murise Antonescu!* Și toată lumea întreba dacă a murit de moarte bună, de boală — sau dacă fusese omorât! Mi se povestise această „ciudată întâmplare“, vorba lui Janos în „Zigeunerbaron“, dar nu-i detesem mare importanță, neștiind câtă zăpăceală și perturbație provocase această idioată procedare până în rândurile administrației. Bușilă îmi povestește că însăși ministrul de Interne, aflându-se pentru trei zile la țară și nefiind în curent cu ordinele date, s-a alarmat și a alergat la primul telefon ca să afle ce se întâmplase! Toți prefecții, convinși că murise Antonescu, au cerut telefonic instrucții la Minister pentru parastas și pentru reglementarea doliului! Bușilă, sosind în dimineața zilei de 30 la Severin, l-a întâmpinat prefectul, cu trista știre! Au trebuit câteva ceasuri ca să se dumirească lumea! Sub regimul acesta toate fleacurile se întorc în tragedie. După crezurile noastre, se crede că vestirea morții unui om care n-a murit e spre binele lui: îi moare moartea! Să dea Dumnezeu să fie așa și cu Antonescu, căci rău e cu el, dar și mai rău ar fi fără dânsul!

Marti 8 septembrie. Trupele germane, ajutate de cavaleria română, au ocupat duminică orașul și portul Novorosiisk. Sovieticii dezvolta-seră mult acest port, l-au legat cu o linie ferată de Stalingrad și printr-o conductă de petrol cu Maikop. O sumă de uzine au ieșit din pământ în jurul Novorosiiskului, fabrică de tunuri, de care, de motoare, de textile și mai ales de ciment. Prin Novorosiisk, portul cel mai modern utilat al Mării Negre se exporta mai ales petrol și ciment. În fabricile de la Novorosiisk se producea 30% din tot cimentul rusesc. În afară de Batum, port cu instalații învechite, nu mai rămân rușilor pe Marea Neagră decât porturi mici și proaste. Pe toate celelalte fronturi, lupte înverșunate. Stalingradul tot rezistă...

Duminică 6 septembrie împlinindu-se doi ani de la întronarea... Regelui Mihai și de la preluarea puterii de către Antonescu, Mareșalul a dat dimineața o Proclamație către poporul român — și seara a vorbit la Radio, două ceasuri, dl Ică. Proclamația Mareșalului redactată și ea de Ică (se ghicește după stil) putea să fie mai scurtă și lipsită de cele câteva fraze goale și sonore pe care, la corectură, Conducătorul Statului a uitat să le șteargă — dar merge. În schimb, pelteaua stercorată seara la Radio de Ică, e o nenorocire din toate punctele de vedere. Preambulul și concluzia sunt pline de obișnuitele platitudini literare în gustul acestei frumoase metafore: „Dacă Monarhia este fruntea de

lumină a unui neam, *pământul țării este sufletul lui însuși*“(!!!) — sau acestei copleșitoare formule: „... propria sa strădanie din tot acest popas sfâșietor și sfânt al încercărilor...” (e vorba de Mareșalul Antonescu). Iar 4 pagini ale *Universului* sunt pline de cifre și de date mincinoase care amintesc faimosul „Da sau Nu?” al lui Tătărescu. Ce păcat că dl Ică-Pică n-a ținut seamă de zicătura română „lauda de sine nu prea mi-roase bine“. A făcut Guvernul Antonescu și lucruri bune, nu încapă îndoială și poate că ar fi făcut mai multe dacă vremurile n-ar fi fost atât de cumplite — dar când un regim e atât de pătat cu sânge, e mai prudent să lase trecutul în pace și în uitare.

Dacă totuși voia dl Ică să se laude, mai bine își publica logosul într-o broșură pe care fiecare putea să o arunce la coș sau să o citească — și să lase lumea să asculte la Radio cântece și știri așteptate cu nerăbdare. Nu-și dă dl Ică seama de toate crucile și de toți Dumnezeuii cu care au primit aseară sute de mii de oameni pisălogeala lui?

Nemții iar anunță că au scufundat 108 000 tone în Atlantic. Mă întreb până la ce punct toate aceste cifre pot fi crezute. Anglo-saxonii au pierdut până acum după cifrele date de știrile germane peste 21 milioane de tone — și transporturile lor continuă, strună...

Ungurii sunt în serie neagră — sau mai exact Horthy. După ce a pierdut pe fiul său pro-Regentul Istvan, într-un accident de avion pe frontul rusec, a răpus pe ginere-său contele Károlyi. Dl conte a căzut cu avionul în Dunăre și s-a înecat. Singura fată a lui Horthy, soția zisului Károlyi a murit de tuberculoză, acum câțiva ani. Tata Horthy n-are noroc. A rămas cu fiul din Argentina, căsătorit cu o ovreică. Să nu-l aducă, că-l doboară nemții și pe ăsta!

Se confirmă că moartea madamei Lupescu nu s-a întâmplat decât în imaginația reporterilor transatlantici... O invenție a celor câțiva „carliști“ de dincolo de ocean, ca să refacă o virginitate nenorocitului de Carol...

Dl Walter Funk nu și-a amânat plecarea. A plecat duminică (se vede că nu fusese prea maltratată în accidentul suferit în ajun). A plecat din București cu aceleași onoruri regale cu care fusese primit. Tot Guvernul, cu dl Ică în frunte, l-a însoțit la gara Băneasa. Dl Walter a dejunat

în tren, iar la 3 a coborât la Predeal unde același domn Ică l-a primit (alergase în goana automobilului de la Băneasa la Predeal!!). Vizita la Mareșal a durat 2 ore. Să sperăm că Antonescu nu i-a scuipat neamțului microbii amigdalitei sale în nas... De la Predeal, dl Walter s-a dus la Brașov și seara a continuat spre Budapesta după ce s-a pupat cu sașii lui și le-a promis, probabil, autonomia...

Regele, care se află la vânătoare prin Banat, n-a avut plăcerea să întâlnească pe dl Funk; în schimb a avut cinstea să semneze decretul prin care generalul Von Hannecken, subsecretar de Stat la Ministerul Economiei și Puhl, vice-gubernator al Reichsbankului au fost decorați cu Mare Cruce a ordinului Coroana României. Se vede că Clodius și Moritz erau deja decorați căci nu li s-a dat nimic. S-au distribuit decorații mai mici domnilor din suita Marelui Ministru al Marelui Reich — cum ar zice dl Ică.

În afară de discursurile schimbate, nu se știe nimic despre rezultatele vizitei lui Funk. Dar mai încape o îndoială că am capitulat și de data asta? Poate totuși să fi obținut un răgaz, sub pretext de „studiere“ a propunerilor...

O nouă versiune asupra stării lui Antonescu, de data asta din izvor medical: n-ar suferi de P.G.P. ci de *o angină de piept*, cu tulburări destul de grave vasomotoare... Și la baza acestei boli e tot sifilisul... Și poate că face și angină de piept și paralizie generală... Angina de piept e mai periculoasă ca paralizia generală, căci moartea poate să vie brusc, într-un acces de „angor pectoris“. Dar cel puțin, în cazul anginei, nu riscăm să fim guvernați ani de zile de un nebun...

Oricum o învârtești, stăm rău — căci ce e sigur e că Antonescu a foarte grav atins... S-au văzut și cazuri în care bolnavul a rezistat douăzeci și mai bine de ani — cum a fost cazul cu Stere...

Miercuri 9 septembrie. De pe front nimic interesant: forțele germane ca și ale noastre par a sta pe loc la Stalingrad și pe versantul de Nord al Caucazului. La Novorosiisk, pe versantul meridional, s-au făcut peste 7 000 prizonieri, s-au luat 100 de tunuri, armament și câteva vase în port... Dar dincolo de Novorosiisk nu s-a trecut. Lupte grele, mai grele ca niciodată... Comunicatele și telegramele de ieri ne bat în schimb capul cu cifre:

De la 26 aprilie până la 4 septembrie în 132 de zile, sovietele au pierdut 8 925 de avioane; de la 1 mai la 31 august au fost distruse 56

divizii rusești și 39 brigade de mitraliori (comunicatele dau și numerele acestor divizii și brigade); între 5 și 7 septembrie au fost doborâte peste 500 care sovietice, numai pe sectoarele de Nord și din Centru ale frontului.

O treime din flota de război britanică a fost scufundată de la începutul războiului și până la 1 septembrie.

În Statele Unite, după 9 luni de război prețul alimentelor a crescut cu 85%.

Englezii au bombardat orașul Rouen, în Franța: 140 de morți și 400 de răniți... Ce sunt de vină francezii?

Universul de azi publică fotografia Mareșalului Antonescu, cu Funk și cu deplorabilul Ică, luată duminică la Predeal. Probabil ca să dovedească valahilor că Antonescu trăiește și că este sănătos...

Radio Budapesta a reprodus aseară laudele ditirambice pe care Funk le-a tras ungurilor. Eroismul trupelor maghiare pe front, colaborare rodnică economică, drepturi la o situație preponderentă în Europa de mâine — nimic n-a lipsit... Să nu fi obținut șoacățul nimic la noi, din ce a cerut?

Vineri 11 septembrie. Se vorbește multe despre un „complot” pus la cale luna trecută de legionari, împotriva lui Antonescu. Mai mulți legionari (mai sunt, sau sub masca lor se ascund comuniștii?) s-au îmbrăcat în uniforme militare și s-au dus să schimbe garda la Predeal, la vila Mareșalului, cu un ceas înainte de ora reglementară. Ofițerul gărzii ieșinde a bănuit ceva, fie că ținuta celor noi veniți a trădat intențiile lor, fie că ora insolită a sosirii schimbului a dat de gândit. O anchetă telefonică rapidă a permis să se descopere adevărul și toată banda a fost arestată. Amicii legionari au pretins că voiau numai *să sechestreze pe Mareșal în profitul lor*, dar nu să-i facă rău! Se mai zice că unii din complotiști fuseseră deja condamnați la moarte în lipsă și că au fost împușcați. De aici știrea că cel care condusese mașina lui Iorga în ziua fatală, fusese arestat și executat... S-a mai vorbit și de alții, între care și tânărul ofticos care a scuipat la mine în vilă, în septembrie 1940. Cred însă că pe acela, l-a răpus tuberculoza de mult...

Urmarea complotului ar fi fost o razie întinsă în București, eliminarea multor funcționari cunoscuți pentru sentimentele lor gardiste, condamnări și trimeri în lagăr. În fine o redeșteptare în toată regula a prigoanei...

Pe frontul rusesc merge, dar merge încet, prea încet pentru nerăbdarea noastră. Dar se vede că și resursele în aparență nesfârșite ale rușilor se istovesc, căci *Radio Moscova* a difuzat azi-dimineață un articol din *Pravda*, un fel de strigăt de alarmă, prin care se conjurau trupele sovietice să moară pe loc dar să nu mai dea înapoi. În același articol se deplora cu amărăciune lipsa unui „al 2-lea front“ în Europa...

Acest al 2-lea front în Europa, îl cer iarăși cu insistență Maiski ambasadorul de la Londra și comuniștii englezi care au început să ridice nasul sub oblăduirea lui Churchill și a lui Cripps, cu toate că Partidul Laburist a declarat oficial că nu poate lua nici un contact cu mișcarea comunistă. Un alt semn — și important — al slăbirii forțelor sovietice ni-l dă convenția pe care URSS a semnat-o cu Canada pentru cumpărarea de grâu american în valoare de 10 milioane de dolari. Dacă anglo-americanii mai trebuie să transporte în Rusia o cantitate atât de însemnată de grâu, pe lângă armament și muniții, atunci stau bine.

Atacurile înverșunate rusești în regiunile Kaluga și Râjev menite să ușureze frontul Stalingradului au avut drept rezultat pierderi imense de oameni și material de partea Sovietelor. De la 11 august la 8 septembrie nemții au distrus peste 1 000 de care blindate la Kaluga și peste 2 000 la Râjev...

În Caucaz se înaintează metodic, dar iavaş-iavaş (probabil pentru a se evita pierderi prea mari), la Nord pe râul Terek spre Groznai și la Sud spre Suhumi de-a lungul coastei. O știre particulară (scrisoarea unui ofițer de pe front) ne informează că Cartierul general românesc de la Rostov se mută spre Astrahan... Dă Doamne!

Parlamentul englez s-a întrunit din nou, după 4 săptămâni de vacanță. Churchill a vorbit despre turneul său în Rusia și în Orientul Apropiat, menținându-se în generalități, mărturisind înfrângerile suferite și afirmând nădejde de mai bine pentru viitor. Destăinuiți interesante au lipsit în așa măsură, încât deputații au părăsit incinta pe când vorbea Churchill ca să meargă să dejuneze, ora lunch-ului sosind.

Și în Statele Unite e oarecare tensiune între Roosevelt și Parlament. Roosevelt a declarat să trebuie să facă războiul ca să scape democrația și acum dă la o parte democrația ca să salveze războiul! Opinia publică

americană începe să se resimtă de efectele inflației, toate s-au scumpit și încep să lipsească lucrurile cele mai necesare traiului... Și războiul, prevăd toți, că va ține ani și ani! Dl Willkie, trimis de Roosevelt la Ankara să mențină pe turci în neutralitate a declarat că Statele Unite și Anglia vor putea face față situației dacă scufundările maritime provocate de nemți se vor reduce cu 50% și dacă construcțiile navale în America și în Anglia vor spori cu 100%!

Budapesta a fost bombardată ieri noapte pentru a treia oară... De avioane rusești, zice-se. Tigrii nu mai pot dormi liniștiți...

Englezii au atacat din nou Madagascarul, unde au debarcat de data asta pe coasta de Vest a insulei.

Despre debarcarea americanilor în Congo, nu se mai vorbește. Să fi fost o știre falsă?

A murit bătrânul C. Meissner, unul din oamenii cei mai cumsecade. Fost ministru, fondator al Junimii din Iași, moare la vârsta de 90 de ani lăsând o amintire curată. De la oameni ca Meissner la Antonești se măsoară scăderea morală a generațiilor noastre succesive...

Luni 14 septembrie. A început danțul și la noi... Aseară pe la 10 și ceva o primă alarmă; au sunat clopotele Mănăstirii, dar n-am auzit sirena. Eram deja culcat și am crezut că sună pentru sărbătoarea de azi — Înălțarea Crucii — și am adormit liniștit. Aflu azi dimineață că a mai fost o alarmă pe la orele 2 dimineață, iar cei din vilele de sus afirmă că au văzut mai iluminată înspre Ploiești, fascii de lumină pe cer și parășute luminoase... La Radio, la emisiunea de la ora 8, după obiceiul luat, nimic. Dar alarmă trebuie să fi fost și la București, căci aseară postul de Radio din Capitală n-a funcționat, și nu s-a putut nici telefona. N-avem încă nici o știre precisă; ne căznim să obținem Bucureștiul la telefon — dar până în momentul când scriu aceste linii n-am izbutit...

Langenhahn, care a venit ieri să mă vadă și care a fost la Budapesta pe timpul celui de-al 3-lea atac (cel mai violent), îmi povestește că rezultatele n-au fost așa de teribile, deși orașul era încă pe jumătate luminat și aproape fără apărare antiaeriană. Atacul s-a desfășurat în cinci valuri. A fost dărâmată o biserică în Buda, o fabrică în insula Csepel, lângă marile uzine de armament Manfred Weiss (acestea n-au fost atinse)

și a mai fost lovit în gara Köllenföld (Sud Budapesta) un vagon de dormit din acceleratul Budapesta – Venezia, pricinuind morți și răniți. În total puține victime. Avioanele erau rusești, adică conduse de ruși, după cum s-a putut constata prin examinarea unui avion forțat să aterizeze (pană de motor). Se crede că aceste avioane erau încărcate cu bombe puține și de calibru mic, cantitatea de benzină ce trebuie luată pe bord pentru drumuri atât de lungi, împiedicând echiparea cu bombe de calibru mare.

După câte spune Langenhahn, alarmele care au ținut până la 3 dimineața au terorizat pe unguri, care nu se așteptau să mai fie atacați. În primul raid, rușii au lăsat bombe și la Viena, pe teritoriul fostei insule Loban (Dunăre), fără să pricinuiască însă stricăciuni serioase. N-a fost nici o victimă omenească. În aceeași noapte, rușii au lăsat bombe și asupra orașelor Praga și Agram (Zagreb) — fără nici un efect. Au învățat bestiile să zboare noaptea; au să învețe să și nimerească!

.....
Am obținut Bucureștiul la telefon: prietenul cu care vorbesc îmi comunică că au fost două alarme foarte dezagreabile fiindcă au ținut mult; s-a tras cu tunurile tot timpul — dar despre stricăciuni nu se vorbește. În tot cazul nu se vede nimic, și nimeni nu știe... Vom afla mai târziu exact ce a fost.

.....
Langenhahn care a însoțit pe Funk și pe Clodius la Budapesta și a putut astfel vorbi cu multă lume, îmi mai povestește și despre politica ungurească, fleacuri. Ștefan Horthy ar fi pierit în condițiile următoare: se afla în dosul frontului într-o inspecție a formațiunilor sanitare, s-a îmbătat într-o seară și a vrut să zboare la nevastă-sa care se găsea la un spital unguresc de răniți la câteva sute de kilometri; cu toată opunerea celor din jurul său, s-a urcat beat într-un avion și a capotat. A fost vorba să fie înlocuit ca „Locțiitor al Regentului“ prin ginerele lui Horthy, Károlyi — dar și acesta s-a prăbușit cu avionul în Dunăre și s-a înecat (lua lecții, voia să devie pilot, deși în vârstă de 38 de ani). E probabil că nu se va mai numi nimeni, căci alegerea lui Ștefan Horthy a fost pusă la cale de d-na Horthy, o ambițioasă cu mare influență asupra bărbatu-său, și *care voia să creeze un fel de dinastie* în familia ei. Tot dânsa aranjase și candidatura lui Károlyi. Acum nu mai are pe nimeni, căci pe fii-său mai mare nu-l va primi nimeni în Ungaria, căci e un stricat și în plus însurat cu o ovreică, Goldberger(sic). A fost până mai deunăzi ministru al Ungariei în Argentina, acum e transferat la Stockholm, dar n-a ajuns încă la post. Bătrânul Horthy e foarte bine, și n-are nevoie de ajutor. De altmintreli guvernează „grofii“ și Horthy dă numai îndrumări; își petrece timpul la Gödöllő, jucând bridge... Există un

curent în Ungaria pentru alegerea Ducelui de Aosta ca Rege; Ducele fiind deja rege al Croației (!!!) s-ar ajunge pe această cale la o misiune personală între cele două țări... E însă puțin probabil să se ajungă la ceva în această direcție *deoarece Berlinul s-ar opune....*

La Stalingrad s-a ajuns cu luptele în oraș. Fiecare casă aproape a fost transformată într-un fort. tancuri sunt jumătate îngropate prin curți și trag... Nemții cuceresc stradă după stradă. Tot orașul e încercuit. Podurile de pe Volga au fost distruse, și orice circulație pe fluviu oprită. Azi-mâine, Stalingradul trebuie în fine să cadă în mâna armatelor germane...

Ziarul *Times* (de la Londra) publică o telegramă a corespondentului său de la Moscova în care pierderea Stalingradului e zugrăvită ca un dezastru pentru Soviete, în cazul în care un al doilea front nu s-ar crea în Europa. La Berlin această telegramă e viu comentată și se subliniază faptul că cenzura rusească n-a oprit-o, ceea ce ar dovedi că Guvernul sovietic împărtășește temerile corespondentului ziarului *Times* și că a fost bucuros de prilejul ivit pentru a impresiona opinia publică britanică...

Bușilă spunea ieri că generalii germani cu care a vorbit săptămâna trecută se arătau foarte optimiști asupra mersului campaniei în Rusia... Peste câteva zile ne vom lămuri și noi mai bine.

Dl Ică se pregătește să plece la Berlin sau la Marele Cartier, „să pertracteze” cu Hitler. După cum aflu din izvor sigur ar pleca în ziua de 20. Călătoria sa ar fi o urmare la negocierile ce au avut loc la București cu Funck și care n-au dus la nici un rezultat (poate că de aia plecând de la noi, s-a pupat patru zile cu unguri? Șantaj?). Cereri de ridicare a cursului mărcii, Antoneștii au opus un refuz categoric. Nemții rezolvă însă problema aceasta pe altă cale, ridicând prețul livrărilor germane cu 100%. Împotriva acestui procedeu, Guvernul nostru protestează. Funk a mai cerut sporirea cotei de petrol, punct asupra căruia se negociază încă — și livrări de grâu din Transnistria. Nemții cer să încheie o convenție de livrare directă cu Transnistria, sub cuvânt că acest țî-nut n-a fost anexat României (la refuzul nostru) și constituie oarecum o regiune autonomă. Antoneștii s-au opus, cu drept cuvânt și acestui punct de vedere...

Toate aceste chestiuni, și încă altele, urmează să le trateze Ică la Berlin, și eventual cu Hitler...

Și Mareșalul Antonescu s-a hotărât să plece... pe front! Bușilă spunea ieri că i s-a pregătit *un tanc cu calorifer!* Că pleacă pe front, mă

bucură, căci plecarea nu dovedește că s-a îndreptat... Poate că tot ce s-a spus despre bolile lui să fie exagerat — poate că se găsește între două crize. De altminteri, chiar azi prezidează un Consiliu de Miniștri la București, ceea ce n-a mai făcut de mult.

Funk a declarat, la una din mesele ce i s-a oferit că iarna aceasta va fi cea mai grea pentru Puterile Axei. De la anul înainte Ucraina și teritoriile rusești vor îndestula Europa. Posibilitățile Ucrainei au întrecut toate prevederile; organizația producției ei a fost desăvârșită, și nemții au găsit cea mai mare bunăvoință la populația locală. Disciplinată în ascultare de bolșevici, această populație execută cu precizie și voie bună toate instrucțiunile ce i se dau...

Generalul Petre Dumitrescu a fost decorat cu Crucea de Cavaler al ordinului Crucii de Fier. E al 5-lea general român care primește această înaltă distincție. Unii văd în această decorare o desemnare pentru viitoarea succesiune a lui Antonescu... Li se poate răspunde că au mai fost decorați și alții!

Doamna-Mamă Niculescu (mama inefabilei Maria Mareșal Antonescu) ce pare a fi o femeie de bun simț, a înjurat de a spurcat-o pe Veturia, în față, în prezența fiicei sale! „E o păcătoasă, e o escrocă, are să vă aducă nenorocirea în casă! Dați-o afară cât mai este vreme! Din cauza matrapazlăcurilor ei vă înjură lumea întreagă“. D-na Rica, proastă ca o curcă, n-a știut ce să răspundă mamițicăi. Dar Veturia, demnă a ieșit din odaie. Se vede că afară s-a răzgândit însă, căci s-a înapoiat și apropiindu-se de doamna Niculescu a început să o mângâie, și să o întrebe cu aerul său duios: „De ce mă urăști?“

Istorioara a fost povestită la un ceai, de d-na Niculescu însăși...

Remanierea ministerială pare că a căzut baltă. Demisiile date au fost retrase, și nu se mai vorbește de înlocuirea nimănui. Poate Consiliul de Miniștri de azi să ne mai rezerve o surpriză...

La Berlin, ziarele fac mare tămbălău în jurul numirii ovreiului Baruh ca dictator al producției industriale în Statele Unite... Antisemitismul german găsește în această numire o temă lesne de exploatat. Un ziar din Berlin reamintește că Baruh a declarat acum câțiva ani într-un interviu: „Eu nu sunt decât un speculant!“

Și dă-i înainte cu războiul jidanilor și comuniștilor, împotriva civilizației creștine și ariene!

A apărut un nou decret, atât de lung încât nu l-am citit, asupra raporturilor dintre stăpâni și servitori. Or fi lucruri bune în el, dar de ce se amestecă Statul în chestiunea salariilor, sporindu-le, când servitorii nu se plâng, căci au pe lângă leafă tot traiul asigurat. Un funcționar la Stat trebuie să-și plătească casă, încălzit, lumină, masă pentru el și familie cu un minim de 5 000 lei pe lună. Servitorul are totul asigurat și trebuie să îi mai dea și 2 500 lei pe lună cel puțin — după noul decret. Mai nedreaptă dreptate nu se poate închipui...

Încetul cu încetul se află câte ceva din cele întâmplate în Spania. N-a fost nici o lovitură împotriva lui Franco. Dimpotrivă, Franco a dat o lovitură împotriva lui Serrano Suner. Foarte ambițios, acesta încetase să mai fie omul lui Franco, făcea politică pe cont propriu și monarhist convins voia să aducă pe Tronul Spaniei pe Infantul Don Juan, fiul mai mic al Regelui Alfons al XIII-lea, și singurul normal din copiii fostului monarh. Don Juan are un partid puternic în Spania, e candidatul oficial al monarhiștilor și nu e respins nici de Franco, dar acesta nu vrea restaurarea monarhică *acum*, ci mai târziu. Serrano Suner e însă grăbit și vrea să joace *rol providențial* (și bine recompensat) pe lângă viitoarea Monarhie. Pe de altă parte „Falanga” — Partidul Naționalist Spaniol — *e împotriva monarhiei*. De curând monarhiștii au înfăptuit un groaznic atentat în catedrala din Bilbao, în care mai mulți adversari ai Monarhiei au găsit moartea. Franco a profitat de acet prilej ca să trântască pe fostul său confident, trecut în lagăr inamic — și s-a pus și în fruntea Falangei, în locul lui Serrano Suner...

Totuși, pare că în Spania au reînceput agitațiile. Pe lângă roșii și albi, mai sunt în afară de falangiști și de comuniști, monarhiști de tot soiul... Sunt într-adevăr vreo 7 candidați la Tron, printre care și un frate al arhiducelui nostru Anton (Leopold) care se pretinde moștenitorul pretențiilor, prin mama sa arhiducesa Blanca, fiica lui Don Carlos!

Marți 15 septembrie. Prin Șoneriu, venit pentru câteva ceasuri de la București, aflu preciziuni oficiale despre bombardamentul de duminică noapte spre luni, cel puțin după cele întâmplate în Capitală, căci despre cele întâmplate în provincie nu știa nici el decât atât, că au mai

fost bombardate și orașele Galați, Buzău, Târgoviște și Ploiești. Șoneriu a trecut prin Ploiești cu automobilul și n-a văzut nici o urmă de stricăciune sau de incendiu. Despre celelalte orașe, Dumnezeu singur și discreta noastră stăpânire știu ce s-a petrecut.

La București, nu e exact că au căzut bombe spre Malaxa. Au fost două raiduri succesive, primul a venit de la Sud și a lăsat bombe în unghiul limitat de Șoseaua Oltenița și drumul ce duce la Mărcuța Nouă. E acolo un cartier de țigani, numai maghernițe; era duminică și oamenii petreceau la o nuntă. Fie că au lăsat necamuflate lumini trădătoare, fie că rușii au ochit fabricile Malaxa la nord de Dâmbovița și au nimerit la sud (erau la o mare înălțime) — fapt este că bombele au nimerit în plin, ar fi ucis vreo 90 de persoane și rănit câteva sute. În Șoseaua Olteniței, o bombă a scobit o mare pâlnie... Încolo, la București, nimic. Al doilea raid a venit de la nord dar n-au căzut bombe. Se vede că erau avioanele care se goliseră la Ploiești, și au trecut peste București spre Bulgaria. Căci au trecut avioane avioane și peste Bulgaria, fără să facă însă rău zice-se. Ar putea fi tocmai aceste avioane golite la Ploiești.

La București, la Căile Ferate, se spunea că Budapesta a fost din nou atacată, și că de astă dată ar fi fost atinsă una din cele două gări principale...

Artileria noastră antiaeriană a tras de foc, dar n-a nimerit nici un avion inamic, căci zburau toate foarte sus. E tocmai scopul artileriei anti-aeriene să menție avioanele atacante foarte sus și să le împiedice astfel să-și plaseze loviturile cu precizie. Din acest punct de vedere, apărarea noastră antiaeriană și-a făcut datoria. Avioane de vânătoare nu s-au ridicat. Șoneriu pretinde că sunt toate pe front și că abia după bombardarea de duminică noapte s-au dat ordinele necesare ca escadrilele pentru apărarea Bucureștilor și Ploieștilor să-și reia locul. Nu îmi vine să cred că rafinăriile de la Ploiești să fi fost lăsate de nemți fără pază...

Șoneriu mi-a povestit una de necrezut, dar adevărată. Acum câțva timp Bușilă a făcut un raport Mareșalului Antonescu cu privire la sistematizarea Pieței Palatului și la terminarea construcției Ministerului de Interne, propunând o comisie care să aleagă între diferitele planuri propuse. Pe acest raport, Antonescu a pus o rezoluție să nu o mănânce porcii. Cam în termenii următori (Șoneriu o citise la Dragoș, și mi-a reprodus-o din memorie): „Domnul acesta¹ mi-a împuiat capul ani de zile cu prostiile foștilor miniștri ai Lucrărilor Publice care nu știu decât să numească comisii și să înmormânteze lucrările în sânul lor. Dumnezeu face mai rău ca predecesorii săi. Nu face decât să numească comisii de când e ministru și să creeze direcțiuni. A creat o Direcțiune Generală și pen-

¹ Bușilă.

tru portarul Ministerului? Și când nu creează direcțiuni reclamă și se plânge ca copiii care ridică două degete să pârască pe un coleg la profesor. Dl ministru Fițescu va face o serioasă anchetă la Ministerul Comunicațiilor ca să pună ordine acolo. Această rezoluție a mea va fi trimisă în copie la toate Ministerele să știe miniștrii ce îi așteaptă când nu-și văd de treabă.“

Tâmpit, Bușilă s-a dus a doua zi la Mareșal să se explice cu dânsul și să-și dea demisia... Cum l-a văzut Mareșalul a început să urle: „Nu te primesc, nu discut cu d-ta, nu aici e locul d-tale, ci pe șantier! Du-te pe șantier!“ și i-a închis ușa... Bușilă s-a dus atunci la Ică și i-a înmănat lui demisia, povestindu-i cele întâmplare. Ică însă l-a rugat să-și retragă demisia și să nu vorbească de ea căci de ar afla Mareșalul, *l-ar trimite la lagăr!*

Pe ce mâini a ajuns țara! Omul acesta care taie și spânzură nu e numai un mojić: e un nebun de-a binelea. Încep iar să cred în versiunea paraliziei generale... Se vede că după acest incident — care a motivat zvonurile de înlocuire a lui Bușilă prin generalul Orezeanu — ministrul nostru de Comunicații s-a împăcat cu șeful său, căci alaltăieri mi-a spus că văzuse pe Antonescu și că-l găsisse foarte bine...

Dar ce raporturi între miniștri și Conducătorul Statului! Pricep acum melancolia prietenului Bușilă la Breasta (în ziua de 29 august). În discreția lui de om bine crescut, Bușilă nu mi-a spus nimic despre cele pățite — și nici nu avea cu ce să se laude: am aflat lucrurile prin Șonerieu și printr-un coleg al lui nenea Costică...

Neagu ar fi refuzat Ministerul de Finanțe (și din cauza acestui refuz ar fi fost menținut generalul Stoenescu), în urma unei discuții cu Ică. Neagu ar fi cerut să nu mai cheltuiască nimic cu construcțiile și cu instituțiile străine de apărarea națională, rezervându-se *toate* fondurile pentru armată și pentru necesitățile războiului. Când iei pielea de pe oameni, a declarat cu drept cuvânt Neagu, n-ai voi să cheltuești banii Statului pe clădiri costisitoare, pe palate administrative și altele. Ică s-a supărat și a afirmat „că Mareșalul Antonescu era mare ctitor al neamului (!!!) și că trebuia să lase după dânsul clădiri nepieritoare“! A înebunit și ăsta!

Neagu ar fi declarat însă că persistă în convingerile sale, și a declinat portofoliul Finanțelor, ce i se oferise...

Cancicov a plecat în străinătate. I s-au făcut însă toate greutățile posibile pentru eliberarea autorizării de a ieși din țară și nu i s-a dat decât după ce a luat anumite angajamente de discreție și s-a obligat să nu fa-

că politică peste graniță. Aceste angajamente și obligații, a trebuit să le ia în scris... Acum șase luni Cancicov era omul de încredere, gata să fie numit dictator economic al regimului!...

Englezii, care se instalaseră în vârful de Nord al Madagascarului, au pornit la cucerirea întregii insule. Trupele franceze credincioase Guvernului din Vichy se opun cum pot și luptă cu îndârjire — dar tancurile britanice răzbesc prin rândurile lor...

Miercuri 16 septembrie. Și ieri-dimineață a fost aci la Sinaia o alarmă care a durat de la orele 10:45 la 11:45. Alarmă fără nici un avion inamic la orizont. Probabil o eroare. La București n-a mai fost nici o alarmă, de duminică seara.

Radio Moscova afirmând că în urma bombardamentelor din acea zi au izbucnit nu mai puțin de 33 de incendii, în București, unde ar fi fost distruse cazărmi, arsenale și Ministerul de Război, că Ploieștii ar fi în flăcări — stăpânirea s-a hotărât să dea în fine azi-dimineață un comunicat dezmințind toate aceste născociri.

Aflăm astfel din sursă oficială că „în noaptea de 13 spre 14 septembrie avioane dușmane au aruncat asupra teritoriului nostru rachete și bombe, fără a izbuti să atingă vreun obiectiv militar sau industrial, făcând însă 14 victime printre populația rurală.”

E vorba de cei uciși pe Șoseaua Oltenița, al căror număr de 90 dat de zvonul public a fost redus la 14.

Rostul acestor bombardări nu apare încă lămurit căci s-au aruncat bombe și la Severin și la Târgu-Jiu, în afară de orașele pe care le-am notat deja alatăieri, și pretutindeni bombele au fost aruncate la aceeași oră, în afară de orașe, la periferia lor, și au fost însoțite de manifeste pe *nemțește*, semnate de Ana Pauker (!!!), prin care se dezmințeau știrile germane și se afirma că pierderile nemților trec de multe milioane... Dacă în loc să împrăștie avioanele pe tot teritoriul, ar fi concentrat atacul într-un singur loc, efectul ar fi fost altul. Pare că au vrut să terorizeze toată țara, dar au făcut-o prost.

La Craiova a fost alarmă, dar n-a căzut nici o bombă. S-au camuflat însă de luni seară, și acolo, toate luminile!

O încercare de debarcare destul de serioasă a fost încercată de englezi la Tobruk dar a dat greș. Invazia a fost încercată cu forțe mari și

s-a terminat cu pierderi mari pentru britanici. Șase vase de război au fost distruse... Încercările de la Dieppe și de la Tobruk dovedesc că o debarcare nu se poate face pe teritoriile ocupate de nemți.

La Stalingrad luptele se dau acum *în centrul* orașului, unde casă după casă trebuie cucerită... Înverșunarea cu care se apără rușii în Stalingrad n-a mai fost văzută în Istorie. E de neînchipuit *cum* a izbutit Stalin să galvanizeze astfel un popor întreg... În Stalingrad, fiecare casă a devenit un fort ce trebuie cucerit cu tunul. Tragedia, totuși — înțeleg a Stalingradului — nu poate să mai dureze mult...

Pe mare nemții au înregistrat din nou mari succese. Săptămâna trecută au scufundat 35 de vase deplasând 230 000 de tone, iar săptămâna aceasta au mai scufundat 19 vase dintr-un convoi îndreptat din Anglia spre America, cu o deplasare de 120 000 tone. Lupta cu acest convoi e încă în continuare.

Nemții pretind că au scufundat până acum peste 20 de milioane de tone comerciale în apele diferitelor mări; ziarul american *Times* mărturisește 12 milioane de tone și recunoaște că acest tonaj nu poate fi înlocuit.

Ieri s-a deschis, cu mare solemnitate ca în vremurile bune, anul judecătoresc la Palatul de Justiție din București. Pe temeiul împlinirii a 80 ani de existență a Curții de Casație primul președinte Lupu a făcut un precis și concis istoric al înaltei instituții, urându-i să fie și de acum înainte păzitoarea legilor și dreptății. Cuvântare excelentă, nu numai fără nici o platitudine la adresa regimului, dar — pentru cine știe să citească între linii — cu câteva sfaturi bune, în perorație. Numele Conducătorului nici n-a fost pomenit și nici o adulație la adresa d-lui Ică sau a nemților. Lupu a pomenit în schimb numele excelentului ministru Constantin Stoicescu.

Coman Negoescu, procurorul general, a răspuns susținând dreptul Curții de Casație să pipăie constituționalitatea legilor chiar în timpul suspendării Constituției — pentru legile și măsurile promulgate înainte de suspendarea Constituției. Au mai vorbit decanii Uniunii Advocaților din România și Baroului Ilfov. Lume multă, atmosferă bună...

Sâmbătă 19 septembrie. Cecropid a venit ieri să-mi facă o vizită cu dl Schmidt, predecesorul lui Funk la Ministerul Economiei Naționale german. Dl Schmidt e o personalitate simpatică, un bavarez deschis, care spune lucrurile cum sunt, le judecă drept și pare cu totul lipsit de fanatism hitlerist. Mi-a adus știri interesante de pe front și din spatele frontului — știri care m-au liniștit.

După câte știe el, frontul va fi fixat după ocuparea Stalingradului și a malului drept al Volgii inferioare, cam pe linia pe care se află astăzi. Intenția lui Hitler e să nu meargă mai departe spre est; Moscova nu va fi ocupată — poate se va înainta cu un pinten între Râjev și Kaluga spre capitala Sovietelor ca să poată fi dominată de tunurile germane. E posibil de asemenea să se mai încerce ceva asupra Leningradului, pen-tru ca Sovietele să fie definitiv tăiate de la mare. Se va mai proceda la Nord și la tăierea liniei Murmanskului, pentru a se împiedica transporturile pe această cale, din Anglia. Murmanskul însăși nu poate fi luat, ar cere pierderi prea mari, căci situat pe o stâncă rușii au făcut din acest oraș un alt Sevastopol. Schmidt declară că nu cunoaște exact planurile lui Hitler, dar repetă ce a auzit și el în cercurile bine informate. De-a lungul frontului actual, începând de la Stalingrad și urcând pe valea Donului, organizația Todt a început de luni de zile construcția unei linii de apărare analogă liniei Siegfried, inexpugnabilă. Tot teritoriul din dosul acestei linii și a Volgii inferioare va fi organizat economic după metodele germane, iar politicește nu va mai fi restituit Sovietelor, *va rămâne țară de protectorat german*, și după pace va servi nemților ca țară de colonizare. Foarte interesant pentru noi; dă Doamne să reușească nemții în planurile lor, să nu mai avem Stat muscălesc la Nistru!

În direcția Caucazului, războiul va mai dura târziu în toamnă, dacă vremea ca permite, căci în această direcție nemții vor să cucerească până la granița Persiei și a Turciei și să pună mâna pe Baku și pe petrolul de acolo. Dacă nu se va putea ajunge anul acesta până la Baku, se va continua campania Caucazului și anul viitor...

Comandamentul Militar german nu se preocupă de posibilitățile de reconstituire a unor noi armate rusești la Est de Volga și în Siberia; o asemenea reconstituire ar fi greu de realizat, i-ar trebui ani de zile și noi armate s-ar sfârâma pe linia de apărare germană. Dacă nemții au putut rezista iarna trecută, în câmp, cu motoarele înghețate, ofensivei rusești — apoi în liniile de apărare pe care le construiesc, rezistența va fi ușoară, și *nu va cere efective mari*.

Sovietele vor fi tăiate, chiar în toamna asta de tot petrolul lor de la sudul Volgii. Le rămâne cel din valea râului Ural. Nu se știe ce cantitate poate furniza acest șantier. Până acum n-a dat lucru mare, dar în proiectele

rusești era să fie ridicată producția până la 8 milioane de tone... În ce privește industria siberiană, ca și problema alimentară între Volga și Baikal, soluțiile vor fi grele, și Sovietele vor trece iarna aceasta prin grele încercări.

Îndată ce se vor mai opri luptele de pe frontul rusesc, e probabil că o bună parte din aviație va fi pusă în linie contra Angliei. Actualmente, spune Schmidt, aviația germană e în inferioritate față de cea engleză: pentru 200 de avioane pe care englezii le trimit în Germania, nemții nu pot trimite decât 20 în Anglia... dar la iarnă raportul acesta se va schimba în favoarea Germaniei.

Bombardamentele engleze în Germania produc enervare și stricăciuni, dar nu dau rezultatele așteptate. Până acum, industria germană a suferit prea puțin, iar oamenii, cu cât bombardamentele se repetă cu atât se îndârjesc mai mult. Spiritul public — ca și al armatei — e excelent în Germania, afirmă Schmidt. Desigur că nimeni nu e bucuros de starea de război, suferințele și privațiunile sunt mari, *dar toată lumea e de acord că existența poporului german e în joc și că trebuie luptat până la ultimul om*. Chiar cei care se îndoiesc de rezultatul final al războiului — sunt și aceștia — nu vorbesc altfel. În Germania se vorbește pe față și fără teamă *de încă 10 ani de război*...

Italianii sunt niște caraghioși, spune Schmidt (o știam...). Sunt deprimăți — dar când Rommel înaintează în Africa, prind curaj și redevin războinici. Marina și aviația italiană sunt bune și aduc mari servicii... Recolta a fost foarte bună în Italia anul acesta, și poate că și acest fapt va contribui la ridicarea moralului, în Peninsula... Și în Franța a fost o recoltă foarte bună, așa încât și acolo și în Belgia suferințele oamenilor s-au mai diminuat. Peste un an, economicește vom sta bine. Chiar anul acesta Ucraina a hrănit armata și a mai trimis 69 000 vagoane de produse în Germania...

Schmidt nu vede nici el cum s-ar putea termina războiul. Lupta aeriană nu poate duce la nimic. Prin avioane, nici Germania nu va putea îngenuchia Anglia, nici Anglia Germania. Hamburg, Köln, Düsseldorf — de atâtea ori atacate își continuă viața lor normală. Numai Bremen a suferit mai mult, dar cu un oraș distrus nu se cucerește o țară. Același lucru se poate spune și pentru Anglia. Poate că distrugerile navale să ajungă să împingă Anglia spre o pace de compromis. Hitler ar fi gata (Schmidt e convins de aceasta) să încheie o pace în care Japonia și Rusia ar plăti oalele sparte, de o parte și de alta... Distrugerile navale vor continua tot mai intense. Submarinele germane aproape nu au pierderi, și nici o apărare nu e posibilă contra lor...

Despre operațiunile de pe front, Schmidt nu știe lucru mare. Atât numai: Killinger i-a spus ieri dimineață că Stalingradul nu mai e o pro-

blemă militară *ci o simplă operație de lichidare*, care mai poate dura câteva zile... Pe Terek, spre Groznâi, ofensiva germană a mai slăbit fiindcă trupe au fost luate de acolo și duse la Stalingrad. Îndată ce Stalingradul va cădea, se va relua și marșul înainte în Caucaz..

Cu trenul de 5 1/2, Schmidt a plecat spre Budapesta. Vizita lui mi-a făcut bine, căci mi-a mai dat încredere în ziua de mâine...

De la 5 la 15 septembrie 1 215 avioane rusești au fost doborâte pe front; nemții au pierdut 87. Cam aceasta e proporția continuă: pierderile aviației germane reprezintă cam 10% din pierderile sovietice.

La Tobruk a fost un mic dezastru britanic, cu încercarea de debarcare. Ziarele londoneze se bucură însă de spiritul de inițiativă manifestat de Comandamentul englez! Ziarele londoneze se mulțumesc cu puțin!

Pare că în Anglia se manifestă o reacțiune serioasă împotriva tendințelor de comunizare a intereselor britanice cu cele sovietice. Mi-a spus-o și Schmidt pe baza informațiilor culese de dânsul în Elveția și am aflat-o și prin emisiunile radiofonice de aseară care vorbesc (cele neutre) de o posibilă debarcare a lui Cripps, bestia care s-a făcut propagandistul bolșevismului în Anglia. Pare că Cripps a sărit dincolo de cal, a nemulțumit adânc pe conservatori *și e părăsit și de laburiști*... O lămurire a situației sale e iminentă.

În Indii tulburările continuă, dezagreabile pentru echilibrul Imperiului Britanic, dar fără efect serios asupra mersului războiului. După ultimele telegrame, 250 de gări și 200 de birouri poștale au fost de curând distruse; mii de oameni au fost arestați și condamnați, printre aceștia și fiul și nora lui Gandhi... Au fost și împușcați destui, dar au mai rămas atâtea famelici răzvrățiți în viață încât tragedia va mai dura mult. Tragedie mai ales pentru indieni...

S-a constituit la Viena, sub auspiciile lui Baldur von Schirach „Asociația Tineretului European“, asociație federală a diferitelor organizații naționale ale tinerelor generații... Deși în politică tineretul n-a dat lucru mare, să-i fim recunoscător de jertfele aduse pe câmpurile de bătaie, și să ne plecăm în fața vântului care suflă... La noi a suflat însă cam în vijelie și groaza cămășilor verzi e încă prezentă în sufletul fiecărui om cu scaun la cap...

Telegrame omagiale au fost trimise de la Viena lui Hitler și lui Mussolini. Răspunsurile dictatorilor îmi par cam reci... Să-și fi revenit și ei în fire?

Florian Marinescu povestindu-mi necazurile sale îmi destăinuiește că Aushnit a vărsat de *3 ori câte 50 milioane* pentru „Binefacerile“ ex-Regeului Carol... Cu acești bani, Carol a cumpărat acțiuni! Au și Antoneștii dreptate când vor să treacă peste sentința Curții de Casație și să confiscă toată averea mârlanului. După câte spune Florian Marinescu, proiectul de decret e în curs de fabricare... Se caută o formulă pentru trecerea peste autoritatea lucrului judecat. Moșiile Mănăstirea, Predealul — Castelul de la Scroviște și grajdurile de la Băneasa vor fi date Regelui Mihai. Restul averii va trece la Stat...

DI general Dobre a fost numit ministru plin al Armamentului (până acum era numai subsecretar de Stat). Atribuțiile sale nu se schimbă, dar va freca lumea de acum înainte cu mai multă autoritate!

La atât s-o fi redus faimoasa remaniere ministerială?

În Madagascar, francezii continuă să reziste englezilor, care n-au putut înainta în insulă decât pe o adâncime de 170 kilometri. Guvernatorul a încercat să negocieze cu înamicul, dar față de condițiile acestuia, inacceptabile — s-au reluat ostilitățile, cu dârzenie.

Până acum englezii și americanii au ocupat, de acord cu generalul De Gaulle, următoarele colonii franceze: Africa Ecuatorială, Camerunul, Insulele St. Pierre și Miguelon, teritoriile din Indii, Noua Caledonie, Diego Suarez (Madagascar) și Siria și Libanul aflate sub mandat francez.

Societatea Ortodoxă Națională a Femeilor Române a deschis o școală de fete în Odessa. Putoarea de Didina Cantacuzino nu se mulțumește cu atât și-și mai permite și publicarea unui manifest prin care anexează pur și simplu Transnistria, României... La ce servă lagărele d-lui Antonescu?

La Odessa s-a făcut recensământul copiilor și se dau următoarele cifre: din 37 137 copii, 24 988 sunt ortodocși, 1 382 catolici, 597 luterani și 110 de alte religii. Se știe că în Odessa populația ovreiască era foarte numeroasă; admitând chiar că toți cei 110 copii „de alte religii“ ar fi ovrei, numărul *copiilor* ovrei masacrați apare îngrozitor... Nu se gândesc oamenii ăștia că toate se plătesc pe acest pământ?

Un nou decret-lege introduce inchiziția la toate întreprinderile de producție, societăți și particulari, sub cuvânt de control al livrărilor

către Stat, ce ar putea fi sabotate — și pentru urmărirea celor care ar transmite inamicului (!!!) informații statistice în legătură cu producția... Spezele și lefurile „controlorilor“ (mai exact al șantajiştilor), în seama producătorilor. Cele mai severe sancțiuni sunt date pe mâna unor agenți fără nici o răspundere...

Duminică 20 septembrie. Se împlinesc azi 3 ani de la uciderea lui Armand Călinescu și de la masacrarea legionarilor — parcă au trecut 3 decenii! Dar câte au fost pe capul nostru de atunci!

Bușilă, venit să-și petreacă duminica la Sinaia, îmi afirmă că Stalin-gradul e luat de nemți. I-a spus Mareșalul Antonescu alaltăieri, dar că nemții mai întârzie cu publicarea știrii, fiindcă n-au curățit încă tot terenul și n-au făcut încă inventarierea pradei. Să nu fie ca știrea cu Tiflisul! Am început să mă îndoiesc de știrile amicului Bușilă...

E drept că *Radio Londra* a spus azi dimineață că nemții au ocupat la Stalingrad centrul orașului...

Comunicatele germane, până aseară, vorbeau de lupte crâncene și de înaintări continue în direcția Volgii... Și mai anunțau alte 100 000 de tone scufundate în diferite mări — al 3-lea comunicat de acest fel într-o săptămână...

O știre importantă ne vine de la Berlin: forțe destul de însemnate sovietice au tentat să debarce în peninsula Kola, dar au fost aruncate înapoi în mare de forțele germane. Știrea este interesantă, fiindcă tentativa de debarcare dovedește că rușii nu mai sunt stăpâni pe linia ferată a Murmanskului...

DI Tani a fost numit ministru de Externe al Japoniei. E un mare partizan al politicii alături de Axă.

Se pare că japonezii pun stăpânire pe întreaga Noua Guinee și că Port Moresby e serios amenințat.

Mi s-a adus un exemplu din manifestele lansate de avioanele rusești, duminica trecută. E cunoscută literatura comunistă adresată proletariatului contra burgheziei exploatare și contra războiului (cine vorbește!). Românii sunt sfătuiți să nu se mai bată, să-și ucidă ofițerii și să se răscoale contra Antoneștilor — toate fericirile urmând să le vie din Rusia.

Porcăria e semnată de: Nicolae Ciobanu – inginer, Ion Grecea – marinar, Laszlo Luca – secretar al sindicatelor unitare, Manole Manole – ziarist, Ana Pauker – institutoare (sic) și G. Petrescu – ceferist, Boris Stefanov – fost deputat și Aurel Stancu – conducător al tineretului anti-fascist din București (!!!).

Lipsește semnătura tovarășului [Dumitru] Grozea. Să nu fie în Rusia, sau să fi fost ucis?

Plecarea Mareșalului Antonescu pe front e iminentă. A lui Ică la Berlin și la Cartierul General german e amânată cu câteva zile, pentru completarea dosarelor.

Luni 21 septembrie. Nici până aseară nu s-a anunțat oficial ocuparea Stalingradului. S-au dat însă amănunte care dovedesc că cea mai rămas din oraș e în mâinile nemților. Se descriu astfel în toată oroarea lor luptele ce s-au dat pentru distrugerea blocului numit „Armata Roșie“, din centrul Stalingradului, o construcție enormă cu 7 etaje transformată într-o serie de cazemate care au trebuit să fie luate una după alta. Rezistența rușilor e nemaipomenită, mor până la ultimul om dar nu se predau... *Pravda* a publicat alaltăieri un nou articol disperat, în care conjură pe soldații Armatei Roșii să apere până la moarte fiecare palmă de pământ — pierderea Stalingradului și a Caucazului însemnând sfârșitul independenței rusești. Dacă e așa, și așa e, apoi putem să ne bucurăm...

E ciudat că comunicatele germane nu dau încă ocuparea Stalingradului. Gogu Georgescu sosit ieri de la Viena povestește că vineri a dejunat cu Oberbürgermeisterul fostei capitale austriece, personaj nazist important, și că acesta i-a afirmat că Stalingradul e ocupat de miercuri. Așa a spus și Antonescu lui Bușilă. Se vede că nemții nu vor să-și înregistreze victoria până n-au curățit de bolșevici ultimul colț al orașului, și casele trebuie cucerite unele după altele. Primarul Vienei prețindea, după spusele lui Gogu Georgescu, că „ar fi motive politice care impun această întârziere“. Ce motive? Ce e cert, e că Stalingradul nu mai e azi decât un morman de ruine, și că strategic scopul germanilor e atins...

Dacă nu ne-a dat încă confirmarea cuceririi Stalingradului, Comunicatul german de ieri ne-a dat în schimb o știre excelentă: un convoi de 45 de vase escortat de forțe navale britanice a fost atacat în Oceanul Înghețat între 13 și 20 septembrie și 38 de vapoare cu un total de 140 000 tone au fost scufundate, în afară de câteva vase de război. Convoiul se

îndrepta spre Arhanghelsk și un imens material de război destinat Sovietelor a fost astfel distrus. Ura! Ura!

De pe toate fronturile, știrile încep să vie mai îmbucurătoare, planul germanilor începe să se lămurească și ne-a mai venit inima la loc...

Regele Faruk al Egiptului care nu s-a arătat în ultima vreme destul de docil englezilor, *s-a îmbolnăvit brusc* — și starea sa inspiră îngrijorări...

Prietenii care vin de la București povestesc fel de fel. Iancu Mitileneu și Caterina Catargi (????) s-au dus la d-na Rica Antonescu să-i vorbească de Institutul Surorilor de Caritate „Regina Elisabeta“, în fruntea căruia sunt. D-na Rica a început să se vaite că toată lumea o înjură, că ea muncește zi și noapte și e acuzată că face afaceri și-și însușește banii Consiliului de Patronaj... Iancu Mitileneu, care o asculta mângâindu-și barba, a întrerupt-o afirmând că n-a auzit așa ceva... D-na Rica a continuat însă, plângându-se că și Veturia Goga și d-na Barbul sunt învinuite de matrapazlăcuri. „Asta am auzit-o!“, a întrerupt din nou Mitileneu, mângâindu-și mai departe barba! Capul d-nei Rica! „Vai — a exclamat dânsa — și biete! femeii care muncesc atâta!“

Veturia mai ales muncește din greu. Gogu Georgescu ne povestea că a venit pe capul lui la Viena să asiste și ea la „succesele“ Operei Române (ca fostă primadonă, se vede!) și că l-a speriat cum arunca banii. O jună cântăreață de la Operă, d-na Vernescu a sosit de la București goală. Veturia i-a cumpărat rufe, ghete, haine, pălării! A devalizat toate prăvăliile din Viena ca să cumpere cadouri pentru Mareșal, pentru d-na Rica, pentru Ică. S-a dus la Bratislava să le cumpere ciorapi (mai multe duzini), jiletci de lână căptușite cu piele de porc, mantale, mănuși și câte altele! Toutou Georgescu a întrebat-o: „Dar pentru d-ta nu cumperi nimic?“ — „Oh, pentru mine am cumpărat 3 perechi de ciorapi negri, n-am nevoie de nimic, nu mai trăiesc pe lumea asta!“ Putoarea! Ce ar fi dacă ar trăi pe lumea asta! E plină de parale, și tot mai fură!

D-na Barbul are un fiu în diplomatie, detașat la cabinetul lui Ică, bineînțeles. Într-o zi, junele Barbul după ce dejunase cu „damele“, a devenit melancolic la cafea, și prevăzător. „Dacă vor învinge englezii, trebuie să ne vedem de pașapoarte din vreme, noi toți și voi Veturiile...“ — „Ce Veturii?“ a întrebat pișcată, d-na Goga. „Ei voi, astea de aci care v-ați înfruptat în jurul Mareșalului...“ Damele, indignate, au dat pe tânărul Barbul afară! Săracul — cine l-a pus să fie băiat sincer...

Alt tânăr sincer, junele Berea care „s-a devotat“ acum câțiva ani în-surându-se cu o jună daneză protejată de Puricelli și de Cancicov¹, divorțează — sau mai exact îl lasă nevasta. De ce? Berea nu era un soț jenant dar se vede că a abuzat de situația lui... Se spune că Cancicov a plecat în străinătate — la Berna *ca să împace inenarabila pereche!* Invidiez oamenii, care pe asemenea vremuri se mai gândesc la astfel de fleacuri...

Bușilă mi-a vorbit de incidentul lui cu Mareșalul Antonescu — faimoasa rezoluție pusă pe un raport — și mi l-a confirmat. Lucrurile s-au aplanat însă: Mareșalul Antonescu a chemat pe Bușilă, i-a făcut un „mea culpa“ și s-a împrietenit din nou cu ministrul său... Bușilă e un om cu fire blândă și se vede că îi place să fie ministru...

Cu prilejul atacului aerian rusesc în afară de victimele de la Mandravela, au mai fost 2 la Slobozia, unde o bombă a căzut pe o locomotivă și a ucis pe mecanic și pe fochist. Pe calea ferată a fost o mică distrugere a liniei la Bârlad, reparată în 24 de ore. Bombe au fost aruncate și asupra podului de la Tighina, dar din fericire podul nu a fost nimerit...

Despre remanierea ministerială, Bușilă spune că nu știe nimic. Nu știa dacă s-a renunțat la ea, sau dacă se mai face. Generalul Stoenescu vine la Consiliile de Miniștri, dar nu calcă la Delegația Economică. Fințescu e exasperat, *căci nu poate coordona nimic*. Îi stau generalii în cale și îi sabotează cât pot toate măsurile...

Procesul regimului:

Fiindcă lăptarii și lăptăresele ce alimentează Bucureștii puneau apă în vin, Mareșalul a ordonat să li se interzică comerțul lor, să fie siliți să aducă laptele la un depozit central, unde se va analiza și va fi apoi vândut în sticle pecetluite la diferite chioșcuri speciale și în unele băcării și consumuri. Măsură bună în principiu — dar a fost aplicată alandala: comerțul lăptarilor a fost interzis cu începere de vinerea trecută, *dar noua distribuție nu s-a organizat încă* — rezultat: bucureștenii au rămas fără lapte...

¹ Am însemnat în această carte împrejurările în care s-a săvârșit simpatica căsătorie.

Alta:

Firma Bragadiru are greutate cu Cercul Militar din București, ca locatară a berăriei de sub terasa din Sărindar. Ca să aplaneze conflictul, generalul Pantazi a cerut — spune familia Mironescu — un șperț de 5 milioane. Trixi Mironescu, administratorul firmei a refuzat, cu toate amenințările unui trimis al ministrului de Război, „că o va păți, de nu se va supune“. A doua zi după refuzul lui a și pățit-o, a fost mobilizat și trimis pe front. În același timp a fost mobilizat și Ștefănescu, directorul fabricii de bere Bragadiru. Trixi n-a făcut niciodată serviciul militar, din cauza accidentului de automobil pe care l-a suferit la 18 ani și de pe urma căruia a avut coloana vertebrală frântă... Ghiță Mironescu, bolnav și el aci la Sinaia, a luat telefonul și a reclamat la Ică, obținând cu greu o amânare de 1 lună pentru fii-său Trixi. Ștefănescu însă a și fost expedit pe front. Zilele trecute a venit din nou la Trixi trimisul generalului Pantazi, colonelul Crăiniceanu, să-l întrebe *dacă s-a decis*, căci luna de răgaz e pe sfârșite...

Dacă nu mi-ar fi povestit Ghiță Mironescu toată istoria, n-aș fi crezut-o. Nu cred nici acum ca generalul Pantazi să fi încercat *el* să ia un șperț — căci îl socotesc un om cinstit, dar nu înlătur ipoteza că a vrut să facă să beneficieze Cercul Militar de frumoasa sumă de 5 milioane... Regim de hapcă și pace!

În ziarul *Corriere di Napoli*, un macaronar face elogiul d-lui profesor Mihai Antonescu, evident fără nici o remunerație. Macaronarul analizează „genialitatea“ d-lui Ică... Și noi care nu ne-am dat seama de geniul d-lui Ică! Bine că există *Corriere di Napoli* să ne lămurească! *Nul n'est prophète en son pays!*

Citesc în ziare și nu-mi vine să cred: un profesor, Ion Florescu, directorul Liceului industrial din Constanța, a fost dat în judecată în 1938, ținut în prevenție opt luni și învinuit de delapidare de către instanțele judecătorești din localitate. Cerând pentru legitimă suspiciune strămutarea procesului său, Curtea de Casație i-a dat câștig de cauză și a mutat procesul la București. Curtea de Apel din București, s-a pronunțat în fine, stabilind perfecta onestitate a profesorului Florescu și achitându-l. Toate acușările ce i s-au adus, au fost simple încercări ale unor răuvoitori... Foarte frumos, dar cum rămâne omul cinstit cu cele 8 luni de pușcărie? Și nici o sancțiune pentru cei ce au înscenat afacerea.

Ca la noi la nimeni...

Codul de Justiție Militară a fost înăsprit printr-un decret-lege în ce privește dezertările, nesupunerea și întârzierile de prezentare la serviciu... Se simțea nevoia??

Miercuri 23 septembrie. De 20 de zile de când sunt la Sinaia, n-a plouat o dată. Sinaia și-a revenit la tradiționala ei vreme frumoasă de septembrie. Azi deși e echinocțiul de toamnă, e soare ca în iulie... Cel puțin atât!

La Stalingrad, trupele germano-române continuă să cucerească casă cu casă... De când ține, și tot nu s-a sfârșit! Un comunicat ne informează că aviația română a apărut și ea pe cerul Stalingradului și că luptă cu succes. Am pierdut 2 aparate...

Pe frontul Caucazului se înaintează, dar foarte încet și aici. Rezistă rușii pretutindeni cum n-a mai rezistat de când e lumea o armată învinsă. Îmi pun deseori întrebarea: e învinsă? Căci nu numai că rezistă dar mai atacă și cu înverșunare — și cu enorme pierderi de altmintreli — pe tot frontul de la Stalingrad în sus...

Scufundarea convoiului anglo-american în Oceanul Înghețat, a impresionat adânc și pe englezi. În discursul său de alaltăieri Primul Lord al Amiralității nici n-a pomenit de acest nou dezastru — dar față de cele 38 de vase de transport scufundate, plus 6 vase de război, cu o deplasare totală de peste 270 000 tone, presa engleză cere lămuriri de la guvern...

Stăpânii noștri:

Mareșalul Keitel a împlinit 60 de ani, generalul Gerstenberg a fost numit șeful Misiunii Militare aviatice în România, păstrându-și și postul de atașat al Aerului. Dl Hierl, conducătorul Muncii Reichului a sosit la București unde a fost primit cu mari onoruri și este sărbătorit cu alai. Dl Hierl e un personaj din cele mai importante ale regimului hitlerist. Colonel în vechea armată imperială, a luptat contra comunismului în Bavaria după 1918, a fost unul din primii tovarăși ai lui Hitler și organizatorul muncii obligatorii în Reich.

Americanul Willkie a sosit și la Moscova, unde a remis lui Stalin o scrisoare din partea lui Roosevelt. Willkie destăinuiește unui gazetar că

pe unde a fost de când a părăsit America, toată lumea l-a întrebat: „Ce e cu al doilea front?“ Willkie nu spune însă ce a răspuns la toate aceste întrebări...

Lord Halifax, ambasadorul Angliei la Washington, a avut îndrăzneala să spună la Radio că englezii și americanii luptă pentru creștinism! Alături de bolșevici?

Duminică a fost deschisă în București, la Ateneu, expoziția de agricultură „pentru sporirea producției“. Oficialitate română și germană, dar și foști miniștri ai regimurilor dinaintea războiului... Discursuri; dar cu discursuri și cu expoziții nu se sporește producția...

Oameni serioși mă asigură că printre legionarii care au vrut „să pue mâna pe Antonescu“ — încercare consemnată în acest caiet — au fost Cojocar și Boeru, asasinii lui Iorga și lui Madgearu. Veniseră amândoi, și cu alții, din Germania. Cojocar a fost arestat și împușcat, dar Boeru ar fi scăpat. Sunt însă unii care cred că ar fi fost prins și Boeru...

Trupele engleze au fost înlocuite în Irak și în Iran prin trupe americane. Așa afirmă ziarele franceze, care adaugă că englezii ar fi plătit acest ajutor american prin majoritatea acțiunilor societății de petrol „Anglo-Iranian“. Știre ce mai cere confirmare...

Afacerile engleze merg prost în Asia, în Orientul Apropiat, ca și în Extremul Orient. Societatea „Hong-Kong and Shanghai“ a pierdut 36 de sucursale din 42, Societatea „Chartered“ — 48 din 57, societatea „Mercantile“ 13 din 25, societatea „Eastern“ — 12 din 13. Plăcerile războiului...

Ziarele din Paris pretind că toți cei care la *Radio Londra* cer Franței să se răscoale și Rusiei să reziste până la ultimul om — sunt ovrei. Ziarele citează chiar numele acestor „crainici“: Goldenberg, Weiss, Kopf, Grünbaum, Cohen, Boris etc. O fi...

Joi 24 septembrie. Ică Antonescu a petrecut zilele de 22 și 23 la cartierul lui Ribbentrop și după ce a pertractat cu acesta a fost primit și de Hitler, la Marele Cartier german. Comunicatele oficiale ca și gar-

nitura de presă și radiodifuzată, de o copleșitoare abundență de azidimează (ieri știrea n-a fost dată decât de emisiunea *germană* de seară a postului nostru de Radio), subliniază că Puțică al nostru a făcut această călătorie pe temeiul unui invitații speciale a d-lui Von Ribbentrop. Nu văd de ce atâta fudulie pentru această invitație, care în fond a fost o înjosire, căci dl Von Ribbentrop a fost de nu știu câte ori la Budapesta și putea să ne cinstească și pe noi cu o vizită, în loc să ne trimită pe câte un Funk sau un Hierl... Dar dl Von Ribbentrop a preferat să-și fluiere câinele valah la cartierul său, și câinele s-a repezit să lingă mâna stăpânilor, dând din coadă...

Dl Ică a fost însoțit în călătoria sa — de data asta săvârșită pe calea aerului — de către d.d. Davidescu, secretarul general de la Externe, generalul Jienescu, subsecretarul de Stat al Aerului, von Killinger, Neubacher și generalul Gerstenberg. Natural că comunicatele și ditirambicele comentarii oficiale care preaslăvesc pe Führer, pe Ribbentrop, pe Mareșal, pe Ică, prietenia indestructibilă germano-română și frăția noastră de luptă — sunt mute asupra celor tratate în această întrevedere și asupra rezultatelor negocierilor. Probabil că s-a vorbit de toate, probabil că această vizită e urmarea vizitei cu care ne-a cinstit Funk și prezența lui Neubacher dovedește că s-a discutat despre „ce trebuie să mai dăm“. E de asemenea posibil să se fi cerut de către Ică o contribuție mai serioasă germană la apărarea antiaeriană a Bucureștilor și a teritoriului românesc, căci altfel nu văd ce căutau la întrevedere generalii Jienescu și Gerstenberg... Sau poate că ni se cere nouă să sporim sacrificiile aviatice pe frontul rusesc? Toate sunt posibile. Fiindcă nu știm nimic, să sperăm că e bine, și că surlele și tobele cu care dl Ică e întâmpinat la înapoierea sa nu sunt menite să acopere noi dezamăgiri...

Dl mareșal Antonescu a plecat pe front, cu tancul încălzit!

Armata a III-a comandată de generalul Petre Dumitrescu, urmând să opereze pe sectorul Central și de Nord al frontului rusesc, s-a format o nouă armată, armata a IV-a, compusă din Cavalerie și Vânători de Munte din Armata a III-a, și menită să opereze numai în Caucaz unde trupele care o compun se și află. În fruntea Armatei a IV-a se zice că ar fi fost numit generalul Constantinescu, despre care se spune că ar fi „as“.

Un decret-lege și o numire mă fac să bănuiesc o mică furtună în lumea Dreptății. Cu prilejul deschiderii solemne a anului judiciar (15 septembrie), procurorul general al Casației, Coman Negoescu, a susținut în

cuvântarea sa (vezi pg 11914 a acestor „Însemnări“) dreptul Curții Supreme de a pipăi constituționalitatea legilor și decretelor promulgate *înainte* de suspendarea Constituției. Noul decret-lege confirmă acest punct de vedere, căci interzice orice judecată a constituționalității decretelor-legi promulgate *după* suspendarea Constituției din 1938... Totuși, odată cu decretul a apărut și numirea lui Coman Negoescu la președinția Secției I a Curții de Casație devenită vacantă prin trecerea președintelui Cihodariu la pensie. Din procuror general, președinte de secție, *nu e o înaintare*, deși numirea e însoțită de lămurirea: „după cerearea sa“. Să fi fost scos Coman Negoescu din șefia Parchetului General pentru discursul său? Să fi fost promulgat decretul ca urmare la acest discurs? Sau să fi fost pus dl Coman să facă discursul ca să pregătească atmosfera pentru promulgarea decretului? Întrebări la care nu se poate răspunde la Sinaia. În tot cazul numirea lui Coman Negoescu în fruntea Secției I de la Casație, e o cheazășie de dreptate și de independență pentru toată lumea. Coman Negoescu nu s-a jenat, ca consilier și ca procuror general să înfiereze procedurile samavolnice ordonate de regimul legionar împotriva foștilor demnitari...

Ce e și mai ciudat, e numirea lui Bănescu în locul lui Coman ca procuror general. Bănescu s-a certat cu Ică pe când acesta era ministru de Justiție și într-o scenă pe care Bănescu i-a făcut-o (cu prilejul celor uciși la Jilava)¹ în cabinetul său ministerial, dl Ică l-a amenințat cu destitui-rea. De atunci Bănescu nu s-a jenat să înjure pe dl Ică pe toate potecile...

Numirea lui Bănescu e de mirare, dar e excelentă, căci omul e întreg, cinstit și fără frică de răspunderi. Un magistrat cum sunt puțini — o garanție pentru oamenii cumsecade prinși în ghearele samavolnicilor... Poate că Ică l-a numit procuror general ca să-l curețe, căci în situația lui de consilier inamovibil nu se putea atinge de el...

E în stare de orice. Machiavel-Ică al nostru.

Menemencioglu, abia numit ministru de Externe al Turciei, a trebuit să se supună unei grele operații. Führerul a trimis pe profesorul Sanerbuch să-l taie, ca dovadă de prietenie... Boala ministrului turc nu s-a dat în vileag...

În ultimele alegeri din Suedia, numărul comuniștilor aleși a sporit... La Berlin se arată oarecare îngrijorare față de acest fapt. Învins în Rusia,

¹ Bănescu era președintele Comisiei de Anchetă asupra omorurilor săvârșite în ultimii ani ai domniei sale de ex-regele Carol al II-lea.

comunismul ridică capul pretutindeni... Mă apucă groaza când mă gândesc la pace...

Submarinele și aviația germane au scufundat nu nou convoi anglo-american, la nord de Islanda. O sută și mai bine de mii de tone și câteva distrugătoare americane s-au mai dus pe fundul mărilor... Foarte frumos, numai că acest convoi *venea din porturile rusești și se îndrepta spre America*. Și dacă acest convoi venea dintr-un port rusesc, e că sosește mai înainte acolo încărcat cu material de război... Se pun atunci întrebările: Sunt convoaie care pot ajunge în Rusia? Nu s-au expediat din America numai acele convoaie care au fost atacate și distruse de forțele germane? Și dacă mai sunt care ajung, câte sunt? Dacă din trei-patru convoaie, germanii au distrus două (câte ne-au semnalat comunicatele lor până acum) e ceva. Dar dacă au distrus două din zece, n-am făcut nimic... Și noi rămânem nelămuriți...

Sâmbătă 26 septembrie. Nemaipomenita rezistență a rușilor în Stalingrad continuă. Situația la Stalingrad, după ultimele vești, pare a fi cam următoarea: orașul e tăiat la sud și de-a lungul Volgii inferioare, precum și la vest și la nord de-a lungul Volgii spre Saratov și orice comunicare a sovieticilor în aceste direcții e imposibilă. Ei mai pot însă comunica cu malul stâng al Volgii prin două poduri de vase, care sunt însă sub bătaia avioanelor și tunurilor nemțești. Trupele germane și române sunt în oraș și silite să cucerească casă cu casă. Asupra întinderii părții cucerite, știrile germane și cele rusești sunt diferite, în tot cazul chiar și blocurile încă rămase în mâinile muscalilor trebuie să fie în tristă stare după atâtea zile de bombardament...

În Caucaz, după ce au ocupat orașele Terek și Vladimirovski situate pe râul Terek, cam la jumătatea drumului dintre Piatigorsk și Groznâi — nemții au mai cucerit, după ultimul comunicat, și orașul Prișibskaia, tot pe Terek. Până la Groznâi forțele germane mai au aproape 100 kilometri.

Pe restul frontului nimic senzațional; luptele obișnuite, pe loc.

Încetinirea înaintării germane pare să fie datorită marilor greutăți de transporturi la distanțe așa de mari. Consumația de muniții e enormă, și pentru a se diminua cantitatea aprovizionărilor alimentare în favoarea munițiilor s-au redus trupele la strictul necesar. E greu războiul în Rusia...

Se repară liniile ferate și porturile pe capete, dar nu s-a terminat cu tot ce a fost distrus în vara aceasta. Să ne înarmăm cu răbdare și cu... nădejde!

În Madagascar, slabele contingente franceze n-au putut rezista forțelor preponderente britanice, care au ocupat și capitala insulei, Tananarive.

Pe mări, scufundările vaselor anglo-americane continuă; nemții și anglo-saxonii nu sunt însă de acord asupra cifrelor... Totuși pagubele pricinuite de submarinele și de avioanele germane sunt mari. În ce privește convoiul atacat între Spitzberg și Islanda, convoi se ce îndrepta spre porturile Americii, nemții pretind că erau transporturi încărcate înapoiate spre bazele lor, ca să scape de torpilare, pe când americanii susțin că erau vase goale ce se înapoiau după ce își descărcase încărcătura la Arhanghelsk... Nemții insistă asupra faptului că acest convoi n-a scăpat submarinelor lor, deși vasele de apărare *erau mai numeroase* decât vapoarele de transport escortate și trag acest fapt concluzia că oricât de numeroasă ar fi escorta unui convoi, soarta lui rămâne pecetluită...

Ziarele continuă să facă un război nemaipomenit în jurul vizitei lui Ică Antonescu „ad limino“. Bineînțeles fără să ne precizeze motivele acestui alai triumfal. Să fie numai reclamă și slugărnicie, sau să fi obținut totuși dl Ică *ceva* și pentru noi?

Ziarele suedeze pretind că dl Wilkie a fost prost primit la Moscova. Stalin nu i-a deschis ușa sa decât după 3 zile, și în audiența pe care i-a acordat-o s-a plâns de puținul ajutor ce primește din America și din Anglia și a cerut cu insistență un al 2-lea front în Europa... „Asupra acestui punct — ar fi spus dl Wilkie — părerile rușilor și ale noastre nu sunt identice...“ În schimb, după ce a vizitat frontul de la Râjev, dl Wilkie s-a arătat plin de admirație pentru armata bolșevică...

Finlanda dezmințe categoric știrile de pace separată ce i-au fost atribuite de presa engleză și de cea americană. Finlandezii vor lupta până ce bolșevismul va fi răpus, sau nu va mai prezenta, cel puțin, un pericol pentru vecinii săi...

În Indii, englezii continuă să facă salată de indigeni — fără ca tulburările să poată fi curmate. Dimpotrivă, tulburările iau proporții tot mai mari.

Citesc în ziarele noastre articole cu următoarele titluri: „Activitate culturală română în Perugia” — „Expoziție românească la Barcelona”, și mă întreb dacă au pierdut capul. De Perugia și de Barcelona ne arde nouă?

Duminică 27 septembrie. S-au scremut munții 6 săptămâni ca să nască un șoarece. În fine a apărut ieri decretul lui Neagu de numire la Finanțe. Totdeodată a fost avansat și Pană la Agricultură, din subsecretar de Stat — ministru plin. Marinescu a rămas la Justiție — deocamdată.

Comunicatul oficial anunță pur și simplu numirea lui Neagu în postul de ministru de Finanțe. Despre predecesorul său, generalul Stoescu nici o vorbă, nu se pomeniște nici de demisia sa, nici de o eventuală altă însărcinare, fie și militară... Doar că nu se spune că a fost „înlocuit”, ca un rân-daș. De ce își va fi bătând astfel joc, Antonescu, de oameni?

Iarăși se vorbește de o proximă înlocuire a lui Bușilă, prin generalul Brezeanu. Se va deștepta și bietul Bușilă, într-o dimineață „înlocuit” fără să fi fost măcar prevenit!

Cu prilejul aniversării de doi ani a Pactului Tripartit, pe lângă declarațiile solemne radiodifuzate ale miniștrilor de Externe din Berlin, Roma și Tokio — pe lângă comemorările zgomotoase din toate țările Axei, a mai avut loc în capitala Reichului și o masă oferită reprezentanților presei aliate, masă la care a asistat și Ribbentrop. După masă ministrul de Externe german a vorbit și a demonstrat certitudinea victoriei complete a Puterilor Axei, pentru fericirea tuturor națiunilor globului până aci oprite. Certitudinea d-lui Ioachim von R. se bazează pe două constatări: 1) că armata Reichului e cea dintâi armată din lume, că puterea ei în continuă creștere și că geniul *militar* al Führerului s-a dovedit covârșitor; 2) că construcțiile navale anglo-americane nu vor putea nicio dată umple golul produs prin scufundările germane.

Insistând asupra acestui din urmă argument Ribbentrop subliniază că construcțiile ultimului an încheiate în septembrie sunt foarte departe de cele 9 milioane de tone torpilate. Nu oricine poate construi vase și mâna de lucru — fără să se mai ție seamă de materiile prime — va lipsi puterilor anglo-saxone pentru înfăptuirea proiectatului lor program. Anglia, a conchis Ribbentrop, va fi silită să încheie pacea.

Despre ruși, Ribbentrop nici n-a mai vorbit...

Cu toate acestea rușii continuă să se bată cu înverșunare. Campania din Rusia devine grea, o mărturisesc și comunicatele și telegramele germane care recunosc că în Caucaz, alpinii au de luptat nu numai cu oamenii, dar și cu natura...

În Caucaz se înaintează greu, la Stalingrad se bate apa în piuă, pe celelalte sectoare ale frontului mai mult defensivă decât ofensivă... și iarna vine.

Să ne ajute Dumnezeu să trecem și hopul acesta...

Mareșalul Antonescu n-a plecat încă pe front. După câte aflu își va instala un Cartier General al Odessa, unde se face pregătiri în acest scop. Mi-a spus-o ieri d-na Alexeanu, soția guvernatorului din Transnistria. Să se facă un Comandament general al armatei române operând pe front?

Dl Dan Berceanu îmi dă o nouă versiune a boalei Mareșalului, pe bază de informații culese în lumea medicală. Din când în când îl apucă accese de friguri, temperatura se urcă la 40° și starea de prostație e completă. Între accese, omul e foarte bine. O diagnoză precisă n-a putut fi stabilită...

Și azi ziarele sunt pline cu „răsunetul“ vizitei d-lui Ică în Germania. De ce s-o fi făcând omul ăsta de râs? Nu-i ajunge că e odios?

Presa germană face mare caz de faptul că un submarin japonez a ajuns până în Atlantic și a putut arunca ancora într-o bază germană situată pe coasta Franței. E într-adevăr un fapt care merită toată admirația. Pe drum, submarinul japonez a torpilat câteva engleze și americane. Autoritățile navale germane au făcut o primire strălucită curajoșilor și iscusiișilor navigatori.

Luni 28 septembrie. Campania de uluire a opiniei publice, cu privire la triumfala plimbare a d-lui Ică la Cartierul General german, continuă în presă și la Radio. Azi nu se mai vorbește de „răsunetul“ acestei vizite, ci de „ecoul“ ei. Se citează ziarele germane din cele mai importante care califică pe dl Ică „om de Stat genial“ și care se extaziază în fața măreței opere pe care a săvârșit-o, alături de forțele Reichului. Sper că această sonoră reclamă în presa germană e plătită, căci altfel ar trebui să conchidem că dl Ică a cedat Germaniei pe toate punctele în litigiu...

Nu-și dă omul ăsta, care nu e prost, seamă că toate aceste exagerate laude și adulări îl fac tot mai odios? Dar cine știe, poate că greșim noi și ne înșelăm. Poate că în Mihai Antonescu, România să fi găsit geniul salvator menit să o scoată la limanul fericirii. Chiar așa de ar fi, eu unul nu-l invidiez, căci nenorocitul nu va fi cunoscut fericirea de a degusta într-o seară liniștită un „Kalter Aufshnitt“ în Wienerwald-ul plin de miresme și de umbre feminine, de a privi Florența de la Fiesole pe un apus de soare sau de a rățăci fără nici un scop precis prin străzile Oxfordului. A trăit în mediocritatea Bucureștilor, a fost stropit cu sânge sub legionari și trăiește azi sub amenințarea bombelor. Tristă viață, fără un colț de soare în amintirile trecutului. Așa îi judec eu existența, fără să o cunosc, după mutra lui de constipat...

În afară de surle, de trompete și de laude, vizita lui Ică a și avut deja o urmare: o comisie mixtă s-a și întrunit la Berlin pentru încheierea unui nou acord economic și de plăți. Vai de noi! Mai iartă-ne, onorate Clodius!

Informații suplimentare par a dovedi că mișcarea de la Casație n-a avut nici un substrat dramatic. Coman Negoescu *a cerut* cu insistență să treacă președinte de secție, în vederea unei eventuale succesiuni a lui Lupu. Se trece mai ușor de la președinte decât de la procuror general la prim-președinte. Ambiția ciudată, căci Coman Negoescu nu e mai tânăr decât Lupu. Dar Lupu e supărăcios, și poate că nenea Coman speră să-i dea locul într-o bună dimineață...

Discursul lui Coman Negoescu la deschiderea anului judiciar a fost făcut în deplin acord cu Guvernul și decretul-lege privitor la drepturile Casației de a pipăi constituționalitatea legilor n-a făcut decât să consfințească doctrina susținută de fostul procuror general.

Numirea lui Bănescu rămâne de explicat...

Cu prilejul transmiterii puterilor la Ministerul de Finanțe, noul ministru Neagu a rostit o cuvântare plină de bun simț și foarte cuminte. Între altele a spus că cei care mânuiesc finanțele trebuie să se atingă cât mai puțin de temeurile economice ale poporului și că reformele aparțin păcii, căci trebuie făcute pe îndelete...

Numai să poată rezista furiei regimului de destrucțiune sub care trăim...

Generalul Stoenescu a vorbit și el, cu morga și cu fudulia reprezentanților regimului antonescian. Pleacă pe front — de nu s-ar mai întoarce!

Episcopul Gheronte, al Constanței, a demisionat. S-a încurcat în niște afaceri... Era unul din cei mai nerușinați potlogari printre membrii Sfântului Sinod...

Alexandru Ottulescu, guvernatorul Băncii Naționale e foarte nemulțumit de politica regimului. Ce căutăm noi peste Nistru, la Stalin-grad și în Caucaz? Răspuns: Ardealul!

Englezii bombardează Germania crunt. Au bombardat și München. O bombă a nimerit un tren ce mergea de la München la Berlin și a omorât o sumă de oameni. Mă tem ca nu cumva aceste continue bombardări să nu zdruncine nervii nemților și să nu provoace descurajare... pe front.

Marti 29 septembrie. Să aibă Ribbentrop dreptate? Abia ne anunțase un comunicat că submarinele germane atacaseră un convoi și înecaseră pe diferite mări un total de peste 100 000 tone — iată că alt comunicat ne anunță că trei mari transatlantice, trei vapoare de pasageri, unul de 19 000 tone, al doilea de 17 000 și al treilea de 11 000 — câteșitrei americane — au fost scufundate cu toată paza mai multor vase de război, din care un distrugător a fost torpilat și el... Pe vasul cel mare se aflau 13 000 soldați, pe celelalte armament și muniții. Convoiul se îndrepta spre Anglia. E cea mai impresionantă scufundare, de la începutul războiului, prin dimensiunile vaselor atinse și prin numărul victimelor...

La Stalingrad n-a mai rămas de cucerit decât nordul orașului. Tot restul orașului a fost curățit de bolșevici; drapelul german flutură deasupra grupului de clădiri ale Partidului Comunist. Pas cu pas au trebuit infanteriștii și pionerii germani să lupte pentru a-și croi drum spre Volga. Rezistența bolșevicilor în acest colț de pământ e fără precedent și fără exemplu în istoria războaielor. De 60 de zile ei apără casă cu casă din spatele fiecărei clădiri sau fiecărei grămezi de mine, din dosul tancurilor prăbușite, sub ploaia de bombe pe care avioanele le aruncă din cer... Acum drama se apropie însă de sfârșit. Stalingradul e tăiat din toate părțile, și n-a mai rămas decât o bucatică de pământ în mâinile rușilor...

În Caucaz și pe celelalte sectoare ale frontului nimic senzațional. Rușii sunt respinși pretutindeni unde atacă, iar în Caucaz înaintează nemții, încet dar sigur...

Benoist-Méchin, unul din cei trei secretari de Stat atașați pe lângă mareșalul Pétain, a fost debarcat fiindcă a criticat politica lui Laval. Au mai rămas pe lângă Pétain, ca secretari de Stat, ambasadorul De Brinon și amiralul Platon.

Laval a declarat că-și va îndeplini misiunea până la sfârșit...

Comunistul care a ucis pe președintele Lebras, la Nantes, a fost arestat. E un anume Hervé; prins asupra faptului pe când încerca să devalizeze un birou de poștă în apropiere de Lorient, a tras asupra unui polițist și l-a ucis. A mărturisit apoi că era autorul crimei de la Nantes...

Wilkie, trimisul lui Roosevelt la Stalin, a dat un interviu corespondenților de presă din Moscova prin care afirmă că iarna va fi foarte grea pentru Soviete deoarece germanii sunt stăpâni pe toate rezervele alimentare rusești. Crede și el că fără un al doilea front *imediat creat* în Europa (la anul va fi prea târziu) situația sovieticilor va deveni tragică. Publicat în Anglia, acest interviu a fost comentat de presa engleză în sensul că anglo-saxonii nu luptă pentru bolșevici, după cum bolșevicii nu luptă pentru anglo-saxonii, și că crearea unui nou front în Europa, imediat, ar însemna pierderea a 500 000 de anglo-americani numai ca să facă plăcere d-lui Stalin — ceea ce ar fi exagerat. Autoritățile militare anglo-americane vor decide ceasul când al doilea front va putea fi creat în Europa împotriva Germaniei — iar nu dl Stalin...

Cum se vede între Londra și Moscova înțelegerea e deplină...

Și Edenicul Anthony a vorbit la Leamington. Puterile Axei: „trebuie radical distruse“. După război, se va restabili dreptatea pe pământ. Anglia va rămâne strâns unită cu Statele Unite și va trebui să colaboreze la *redresarea Sovietelor*... E bine să se știe!!

Joi 1 octombrie. Am petrecut ieri două ore să ascult pe Goebbels și pe Hitler. Au vorbit la Wintersporthalle, în Berlin, cu prilejul inaugurării campaniei „Ajutorului de Iarnă“. Cuvântările transmise telefonic prin postul de Radio București. A vorbit fiecare câte un ceas și se auzea

perfect. Am auzit pentru prima oară pe Goebbels. Formidabilă trâmbiță! Cu un glas cald a debeat fără monotonie toate banalitățile cunoscute de partea noastră a baricadei, a recapitulat impresionantele cifre ale campaniei „Ajutorului de Iarnă“ din anul trecut (un total de peste 1 miliard 200 milioane de mărci!!!), a anunțat victoria completă a Puterilor Axei și prăbușirea Angliei, Americii, ovreimii și plutocrației — fără să plictisească o clipă! Strașnică trâmbiță!

Hitler n-are meșteșugul lui Goebbels, dar spontaneitatea și sinceritatea cuvântului său fac o impresie mai adâncă... A vorbit ca un șef, și ca șeful celei mai formidabile puteri armate din câte a cunoscut lumea... Trivialitățile la adresa lui Churchill și a militarilor britanici puteau să lipsească.

Despre aliații Germaniei a spus puțin dar cu cuvinte pline de laudă. De data asta România a fost trecută la rândul al doilea, după Italia și înaintea Ungariei...

Dacă ăș fi Churchill i-aș răspunde numai atât: ai câștigat d-le Hitler toate bătăliile, dar n-ai câștigat pacea care continuă să-ți scape — și dacă ești așa de sigur de ziua de mâine, *de ce te superi și ne înjuri?*

DI Willkie vorbește prea mult. Între altele a mai spus — de la Moscova — că generalii englezi „ar avea nevoie de un tratament de întărire“. Britanicii sunt furioși. Mégior Atlee, în excursie prin Canada, a protestat energic împotriva ieșirii prietenului lui Roosevelt și a declarat că generalii englezi au planurile lor... Vai de ele!

Plăcerile războiului:

În Brazilia s-a decretat moratoriu general, în Anglia nu mai e carne — în Statele Unite s-a redus la extrema limită circulația automobilistică. În țările plutocrațiilor începe să meargă tot așa de rău ca la noi mofluzii!!!

Vulcănescu a fost numit, după cum se prevăzuse, director general la Casa de Depuneri. Vulcănescu e domnul care a spus: „Dacă mai stau doi ani la Finanțe, nici o proprietate particulară nu va mai exista în România...“ Să ne bucurăm deci de plecarea lui de la Finanțe...

La Agricultură a fost numit secretar general un agronom, Ion Antonescu, în locul lui Frunzănescu. Prea mulți Antonești...

Ziarele publică o foarte măgulitoare scrisoare adresată de Mareșalul Antonescu generalului Stoenescu, fostul ministru de Finanțe. Din ea rezultă că generalul a cerut să părăsească Ministerul și să meargă pe front... O îndulcire a hapului; Mareșalul n-a vrut să lase pe cel ce a jupuit lumea aproape doi ani de zile, să plece cu clopoțelul de coadă, și-l laudă în scrisoarea sa pentru serviciile aduse. Mai bine nu l-ar lauda! Războiul cere desigur bani, dar „il y a la manière“ — și maniere vistavoiul de Stoenescu n-a avut...

Americanii au ocupat Brazzaville, capitala Congo-ului francez... Se anunțase deja debarcarea lor pe coasta africană, astă-vară. Până să ajungă în Egipt, mai vrea drum...

Printre persoanele citate ca prezente ieri la Berlin, la discursul Führer-ului, și aclamate, a fost și mareșalul Rommel. Prezența lui la Berlin să însemne proiecte noi și mari pe frontul african? Mulți o pretind. Vom fi lămuriiți în curând...

S-au împlinit 2494 de ani de la nașterea lui Confucius ale cărui învățături morale *nu* sunt urmate, decât în formele lor exterioare, de 500 de milioane de chinezi...

La Madagascar, cu toate că englezii au ocupat capitala insulei, francezii continuă să reziste, cât pot, în părțile de Sud ale coloniei... Păcat de oamenii sacrificați degeaba.

A murit de cord Teodor Emandi, tovarășul meu politic de la Iași, din 1917. De atunci a fost ministru la Belgrad și la Praga. Diplomat șters, n-a făcut rău nimănui... Ceasul său cel mai strălucit a fost la Iași.

Vineri 2 octombrie. De reținut, din discursul lui Hitler de alaltăieri, următorul pasaj pe care-l reproduc după textul publicat în gazete:

„O lume veche s-a prăbușit efectiv. Comunitatea (?) poporului va fi întărită cu sânge de acest război, cu mult mai mult decât am fi putut să o facem noi, național-socialiștii, printr-o simplă mărturisire a nației.

Este absolut sigur că nici un Stat burghez nu va putea supraviețui

acestui război (???). Mai târziu sau mai curând fiecare va trebui să se pronunțe pentru sau contra...”

Tipic. Crezul bolșevicilor învinși a învins și pe învingătorii războiului — fie că ar fi nemți, fie că ar fi anglo-saxoni. Căci cam ca Hitler vorbesc și lorzii din Anglia, și bancherii din Londra și samsarii din New York. Știu că discursurile nu trebuie luate „au pied de la lettre”. Mai știu că prostimea săracă dar multă trebuie încurajată și îndemnată să sufere războiul și să se sacrifice pe fronturi. Mai ales tineretul... Dar totuși! De ce să anticipăm asupra cataclismelor și să le chemăm? Crede oare Hitler că burghezia odată înlăturată (cum?), omenirea va fi mai bună și mai fericită? Oamenii nu-și schimbă pielea, darmite moravurile...

Ce e sigur, e că vom trece prin mari convulsii. Vai de cei tineri, căci noi cei mai bătrâni, ne-am trăit viața...

Vulcănescu n-a părăsit, vai, Ministerul de Finanțe. A fost numit director general la Casa de Depuneri, dar ziarele de azi publică o decizie a noului ministru de Finanțe, conform căreia îi va ține locul la Casa de Depuneri un domn Ionescu — cât timp va funcționa ca subsecretar de Stat... „Cât timp”... aci mai e o nădejde! Vulcănescu a fost până acum director în Ministerul de Finanțe și a avut numai „delegație” de subsecretar de Stat. Situația lui, ca subsecretar de Stat, rămâne deci — deocamdată — neschimbată.

Deși nu mai era ministru, generalul Stoenescu a luat parte la ultimul Consiliu de Miniștri — ne-o spune comunicatul publicat ieri — ca să fie felicitat pentru opera îndeplinită și serviciile aduse. Dl Ică, care prezida, a dat lectură scrisorii — certificat de bună purtare eliberată de Mareșalul Antonescu slugii sale, scrisoare publicată și în ziare — miniștrii au aplaudat, și servitorul concediat a mulțumit stăpânului său pentru bunele cuvinte pe care i le-a scris.

Ciudate moravuri politice!

Nemții au scufundat în cursul lunii septembrie peste *un milion de tone!!!* O cifră record. Reprezintă tonajul total al Danemarcei, înainte de război! Într-o lună! Dacă cifrele germane sunt exacte, nu văd bine pe prietenii noștri din Anglia...

Miercuri 7 octombrie. Petrecut două zile la București. Vremea continuă să fie minunată — adică dezastruoasă pentru semănături. Pământul e ca piatra și nu se poate ara... Înapoiat aseară Sinaia.

Mareșalul Antonescu a fost duminică la curse, însoțit numai de dl Ică. A venit neanunțat fără alai și fără desfășurare de poliție. Preveniți în ultimul moment despre sosirea lui generalul Manu și Poulet Ghika¹ l-au primit și l-au escortat tot timpul cât a stat. A asistat la 3 curse din tribuna Jockey-Clubului, s-a plimbat în padoc, la cântare, pretutindeni. S-a băgat în mijlocul publicului, fără nici o pază, și publicul l-a aclamat călduros. Primirea spontană ce i s-a făcut i-a făcut se vede plăcere, căci a fost plin de amabilitate și de prietenie, față de societatea noastră (a propus lui Manu și lui Ghika să luăm și trapul, dar colegii mei a declinat această sarcină) și de toată lumea, afară de Dombrovski pe care întâlnindu-l cu brațul în eșarfă (un mic accident de automobil) l-a întrebat: „Ei, ce ai fost rănit la bridge?“ Dombrovski n-are replică, căci ar fi putut să-i răspundă: „Da, la bridge, singurul front pe care mă lupt de când m-ai scos d-ta din armată!“ Antonescu îl are în nas și pe colonelul Capșa, căci l-a repezit și pe el, pe chestia grajdului Regal...

După câte mi-au spus colegii mei, Mareșalul arată foarte sănătos, și primele lui cuvinte au fost: „Am venit să vadă lumea că n-am murit!“ Foarte bine face că se arată. Starea lui, așa cum s-a înfățișat duminică, dovedește că ultimele informații primite din jurul Preșidenției sunt exacte. Mi s-a spus într-adevăr duminică că toată boala lui Antonescu n-ar fi decât o intoxicație glandulară provenită din inflamația amigdelor. Diagnoza ar fi acum precisă. Führerul i-a trimis pe profesorul Wessely (sau așa ceva) de la Viena, un specialist care-l va opera zilele acestea. După operație Mareșalul pleacă la cartierul său general în Rusia (Odessa?).

Mareșalul va comanda o armată compusă din corpurile române de la Centrul și Nordul frontului, din Armata a VIII-a italiană și din Corpuri motorizate și aviație germane. Trupele române din Caucaz, rămân încadrate în corpurile germane cu care operează.

De pe front, știri bune. Șapte diviziuni muscălești au fost nimicite la sud de lacul Ladoga. Au fost luați 12 000 prizonieri, 244 de tancuri,

¹ Barbu Catargiu e la Berlin, după cai — iar eu eram la Sinaia.

307 tunuri, 840 mitraliere etc. au fost distruse sau capturate. Se crede că peste 30 000 de morți sovietici au rămas pe câmpul de bătaie...

La Stalingrad, continuă curățirea orașului. Nemții nu expun decât foarte puține trupe în această operație, neavând nici un zor, deoarece scopul strategic (tăierea traficului pe Volga) a fost atins. În Caucaz, au mai fost ocupate orașele Elechotovo și Verhni Kurp și se luptă în apropiere de Mozdok.

La Sud de Insulele Solomon, în Marea Coralilor s-a încins o nouă și mare bătălie navală între japonezi și americani. Comunicate oficiale nu sunt încă, dar pe cale particulară japonezii pretind că au scufundat deja peste 20 de vase inamice...

Di colonel Marcel Olteanu¹ îmi povestește de la Palat. Ică vine regulat, cel puțin o dată pe săptămână și stă mult cu Regele și cu Regina, ca să-i pună în curent cu mersul treburilor și să caute să netezească asperitățile între familia Regală și Mareșal... Unii pretind însă, că Ică face curte Regelui ca să obție printr-însul încrederea și simpatia armatei pentru o eventuală succesiune a Conducătorului... Olteanu nu crede însă nici el că în caz de vacanță a înaltului post, să pună Ică mâna pe putere. Armata va voi un general și după toate probabilitățile, acest general va fi Iacobici. Întrebând pe Olteanu pentru ce Iacobici a fost scos din armată, am aflat că cauza a fost numai frecăturile de ordin personal dintre cei doi conducători ai armatei. Ca șef al Marelui Stat Major, Iacobici înțelegea să conducă și Ministerul de Război, dar s-a lovit aici de Pantazi, omul lui Antonescu. Iacobici a trimis un raport Mareșalului în care pe lângă afirmația că „nu putea lucra cu Pantazi“ a mai scris că războiul dincolo de Nistru este foarte impopular și nemulțumește pe toată lumea. În dreptul acestui pasaj, Antonescu a însemnat: „Se vede că generalul Iacobici nu s-a născut în România, altfel n-ar manifesta asemenea sentimente“. Și bazat pe această lipsă de încredere a lui Iacobici în campania din Rusia, dar probabil mai ales pe imposibilitatea lui de a colabora cu Pantazi, Mareșalul Antonescu „lui a fendu l'oreille“, cum zic francezii... Antonescu e din acei oameni care nu suportă nici o contradicție...

Olteanu pretinde că Regele Mihai cu toată apatia aparențelor sale, se interesează foarte mult de mersul războiului și că din întrebările pe care le pune reiese că nu e deloc lipsit de inteligență... E trist că inteli-

¹ Aghiotantul Regelui însărcinat cu ținerea Suveranului în curent cu evenimentele de pe fronturi. Informații sunt zilnic transmise de Marele Stat Major.

gența Regelui trebuie „detectată“ în reacțiile sale secundare și că nu izbește pe căi mai directe... Tot după Olteanu, raporturile dintre familia Regală și Mareșalul Antonescu s-ar mai fi ameliorat... Opera lui Ică?

Olteanu recunoaște că la Palat domnește anarhia din lipsa unui om ca să ție frânele în mână. Junele Stârcea-Mocsony e un caraghios, luat în simpatie de Regina Elena fiindcă vorbește bine englezește și urăște pe români... Nu e de ajuns! Se vorbește mult de numirea lui Grigorcea (de la Roma) ca Mareșal al Palatului. Ar fi o excelentă alegere. Dar Grigorcea se lasă greu... În lipsa lui Grigorcea se zice că ar fi să fie numit Bossy, de la Berlin. Băiat bun, dar n-are autoritatea lui Grigorcea.

Ică a mărturisit duminică la curse lui Poulet-Ghika „că lumea întreagă e sătulă de război “ și că războiul nu mai poate dura mult. (???)

După discursurile lui Hitler, lui Ribbentrop, lui Goebbels — a mai ținut unul duminică tot la Palatul Sporturilor din Berlin, Göring. Pretext: începutul culesului. Deși Göring s-a prezentat în calitate de dictator economic, a vorbit mai mult ca general, și ca comandant al Aviației germane... Se vede că totuși opinia publică din Germania are nevoie de multă îmbărbătare, căci altfel această succesiune de cuvântări patriotice și optimiste nu și-ar avea rostul...

Witzleben care vine din Germania pretinde că lumea e sătulă de război și nu vede cum și când se va termina... Dar cine vede?

La Ministerul de Interne se adună pe rând prefecții, pretorii, primarii urbani etc. și se face „școală administrativă“ cu ei. La prima ședință, la ședința prefecților, a ținut dl Ică o cuvântare introductivă, rezumativă și instructivă — kilometrică — în care a vorbit „de omni re scibili... et quibusdam aliis“, cuvântare în care a golit toate manualele citite... Prefecții s-au înapoiat acasă, cum venise, fără nici o lămurire în plus, cu privire la îndatoririle lor!

Discursuri inutile au schimbat la Banca Națională și dl ministru Neagu cu dl guvernator Ottulescu...

Domnii aceștia nu-și dau seamă că cu vorbe goale și cu fraze sonore nu se îndreaptă o țară?

Comisia Prezidențială de la Casație a condamnat pe Urdăreanu la confiscarea întregii sale averi... În țară n-a lăsat decât o avionetă

Messerschmidt, un automobil și un frac... Râde, pește, în America! Se zice că banda a părăsit Mexicul și ar fi în... Argentina! Iar se zvoneste despre moartea Lupească-i!

Marta Bibescu îmi lămurește pentru ce Herriot a fost arestat (ziarele au dat vestea fără nici o explicație). Gelos de gloria lui Blum și a lui Daladier, a vrut și Herriot să ajungă în rândurile martirilor, și pentru aceasta a restituit Legiunea de Onoare lui Pétain, cu declarația că nu putea să o mai poarte¹ de vreme ce se distribuia acum voluntarilor francezi de pe frontul rusesc *în prezența trupelor și generalilor germani...* Mareșalul Pétain a satisfăcut dorința d-lui Herriot, și astfel democrația și Franța numără un mucenic mai mult...

Marta Bibescu mi-a dezmințit știrea răspândită despre vânzarea Mogoșoaiei. Se spusese că ar fi vândut minunatul castel lui Matei Brâncoveanu... Nici nu s-a gândit să-l vândă. Adevărul este că Mareșalul Antonescu i-a trimis vorbă că ar vrea să-l cumpere pentru Regina Elena; Marta a răspuns că Regina Elena era oriunde în România la ea acasă și că îi pune Mogoșoaia la dispoziție ca să aibă un adăpost până-și va clădi o locuință, dar că despre vânzare nu poate fi vorba. Antonescu a răspuns mitocănește că îi va pune astfel de taxe de succesiune încât o va obliga să vândă. Alt răspuns al Martei: „Veți impune taxe fiicei mele, căci eu n-am nici una de plătit. Mogoșoaia n-a aparținut soțului meu și nu face parte din succesiunea lui — *este a mea și a fost totdeauna a mea...*“

Am avut astfel confirmarea faptului că Mogoșoaia fusese trecută de G.V. Bibescu pe numele soției sale. Mi-o mai spusese o dată Marta, dar nu-i dădusem crezământ.

Am aflat secretul numirii lui Bănescu în postul de procuror general: ordin direct de la Mareșal, care se vede că a fost bine impresionat de modul cum Bănescu a condus ancheta celor închiși la Jilava — și mai pe urmă masacrați de legionari. Așa se explică că s-a trecut și peste independența caracterului noului șef al Parchetului Casației, și peste scena dintre Bănescu și Ică, pe când era ministru al Justiției; și peste înjurăturile cu care Bănescu împoașcă zilnic pe dl Ică.

---

¹ Fusese decorat înainte de a fi deputat și ministru, ca primar al orașului Lyon.

Joi 8 octombrie. Stalin e foarte supărat. Și o spune. E supărat fiindcă englezii și americanii nu deschid un al doilea front în *Europa*. Supărarea lui Stalin e trâmbițată de o lună de Litvinov, de Maiski — la Washington și la Londra — și a făcut și înconjurul lumii cu interviurile lui Willkie. A fost manifestată acum în urmă, direct, de la Moscova. Mă întreb ce se ascunde în dosul acestei supărări pe care nici un Omer nu o va căuta. Nu e normal ca un om atât de inteligent ca Stalin să ceară cu o ridicolă insistență realizarea unui lucru *pe care-l știe imposibil*... Atunci? Să caute Omul Roșu un pretext ca să încerce altă politică, un armistițiu de pildă cu Germania? Își face oare omul Sovietelor iluzii asupra condițiilor ce le-ar impune Germaniei? Poate că nu, dar ce a mai rămas din Rusia e sub amenințarea foametei, la iarnă...

S-a spus că Saracioglu a evitat pe Willkie cu prilejul vizitei acestuia la Ankara. Informația, dată și de ziare, e inexactă. Cel care a evitat pe Willkie a fost Președintele Republicei, İnönü care nu s-a dus nici la Ankara, nici n-a invitat pe american la dânsul. Saracioglu a văzut pe Willkie. De altminteri, İnönü trece drept germanofil și Saracioglu drept anglofil. În realitate sunt amândoi levantini șireți și caută să scape de război prin tangentă — și au dreptate!

Anglofilii pretind că englezii n-au încercat să debarce la Dieppe pentru a înființa acolo un cap de pod și că au vrut numai să distrugă tunurile mari nemțești care împiedicau trecerea convoaielor britanice prin Canal — și că au reușit în întreprinderea lor. Anglofilii mai pretind că și debarcarea de la Tobruk n-a avut alt scop decât distrugerea materialului de război german pregătit pentru viitoarea ofensivă.

Se poate răspunde anglofililor că ordinele găsite asupra prizonierilor englezi vorbeau de altceva, că tunurile mari, cele mai periculoase pentru navigația britanică în Canal nu sunt așezate la Dieppe, ci la Capul Gris Nez lângă Calais și că la Tobruk nu era decât o foarte mică parte a materialului de război destinat armatei lui Rommel... Dar cine poate clinti din părerile sale un anglofil?

Războiul acesta e sălbatic: nemții anunță că au hotărât punerea prizonierilor englezi de la Dieppe în lanțuri, cu începere de azi, ca represalii pentru maltrătarile câtorva prizonieri germani de către englezi, maltrătări constatate, deși dezmințite de Comandamentul britanic.

Expunerea de motive privitoare la decretul-lege referitor la dreptul Casației de a pipăi constituționalitatea legilor n-a fost publicată „in extenso” decât în *Monitorul Oficial*.

Din această expunere de motive rezultă că azi, singura Constituție a României este Decretul Organic care dă drept de legiferare Conducătorului Statului, decret confirmat și „constituționalizat” prin Plebiscit. Expunerea de motive mai stabilește și dreptul Conducătorului *de a delega puterile sale și altuia*, fără ca Casația să-și poată vârî nasul într-o asemenea bucătărie... Cu alte cuvinte, drepturi cedate de Coroană *ad personam*, ar putea fi trecute de mandatar altei persoane, fără ca mandantul să mai fie consultat și fără ca Instanța Supremă să se poată pronunța asupra legalității actului... Toate acestea pentru dl Ică, și pentru o viitoare transmitere de puteri asupra sa...

Acum pricepe toată lumea rostul discursului lui Coman Negoescu, rostul decretului-lege care a urmat și... răsplata acordată fostului procuror general de pe lângă Suprema Curte...

Da, dar dacă s-au legat mâinile Casației, nu s-au legat și ale Armatei...

Vineri 9 octombrie. Corespondentul ziarului *Universul* telefonează de la Berlin:

„Situția militară continuă să se desfășoare — încet, dar conform planului — în favoarea Germaniei și a aliaților ei”.

„Grupurile bolșevice încercuite la Stalingrad sunt strânse în clește din ce în ce mai mult și se așteaptă distrugerea lor. Contra-atacul bolșevic de la nord a început să slăbească și să dea semne de epuizare, ceea ce nu e de mirare față de jertfele uriașe făcute de sovietici în oameni și materiale. În ciuda rezistenței bolșevice înverșunate, atacurile germane din regiunea fluviului Terek continuă, fiecare kilometru pătrat de pământ fiind cucerit prin lupte grele”¹.

„În diferitele cercuri germane se discută pe larg problema vinovăției bombardamentelor aeriene. Presa germană dovedește pe bază de documente în mod categoric, că dl Churchill este inventatorul spiritual (?) al bombardamentelor aeriene (!!! parcă nemții au bombardat zi și noapte Londra, în 1940, sub Guvernul Chamberlain?), cu toate că Germania a prevenit să nu se înceapă cu aceste metode de război și cu toate că Reichul nu a reacționat (!) luni de-a rândul față de asemenea metode. Aluziile britanice la bombardarea aeriană a orașelor Rotterdam și

¹ S-a ocupat și orașul Malgobek, în regiunea petrolieră Groznâi, situat la 80 kilometri de acest important centru.

Varșovia (și câte alte orașe deschise în Anglia!) sunt respinse la Berlin ca fără temei, deoarece aceste două orașe au fost fortărețe asediate (și Rotterdamul?) și nu s-au predat în ciuda somațiilor repetate de capitulare. Mai mult chiar, în Varșovia populația civilă a participat la rezistența armatei polone. Interesant este faptul că represaliile germane sunt anunțate ca urmând să fie foarte aspre. Răspunsul german la bombardările britanice va fi groaznic¹ — după câte se spune — și atunci nu vor mai fi primite nici un fel de scuze“.

„Și în alt domeniu Germania a trecut la represalii. Începând din ziua de 8 octombrie, ora 12, toți ofițerii britanici luați prizonieri la Dieppe, vor fi legați, drept răspuns la procedeul similar al britanicilor față de soldații germani. De asemenea s-a anunțat că pe viitor trupele britanice teroriste sau de saboteuri vor fi imediat distruse de trupele germane, oriunde vor fi găsite. Aceste măsuri severe sunt un răspuns la metodele de război britanice, contrarii drepturilor ginților și incompatibile cu onoarea soldatului german“.

„În legătură cu discuțiile politice asupra poziției Statelor neutre în noua Europă, se subliniază la Berlin că o *neutralitate absolută nu mai poate exista astăzi în Europa*. Din aceste motive, nu mai este de pildă permis ca Elveția² să încerce să se despartă de Europa sub pretextul că-și păstrează neutralitatea, declarând că este și împotriva „Chartei Atlanticului“. O astfel de comparație a concepțiunilor politice ale Puterilor Axei, cu ale Aliaților sunt considerate la Berlin ca nepermise, deoarece un Stat european neutral face — din punct de vedere organic — parte din *spațiul vital european* și existența lui economică și spirituală este înrădăcinată în Europa. Noua Europă nu este — după părerea germane — un plan de viitor, ci o realitate care nu este o urmare a războiului, ci punctul culminant al unui proces natural de dezvoltare³.

Din aceste motive nici un Stat neutru din Europa nu se poate dezinteresa de noua ordine europeană și dacă totuși ar face acest lucru, atunci aceasta ar fi o dovadă că nu se mai află pe drumul cel bun. În contrazicere cu atitudinea unor anumite State neutre, se subliniază la Berlin înfrățirea (!?) româno-bulgară, după cum reiese dintr-un articol publicat în *Universul* de dl Damianov. Această înfrățire este considerată drept un element pozitiv în noua Europă și din aceste motive este salutăată foarte călduros la Berlin“⁴.

¹ Ia-l de pe mine că-l omor!

² Pare că se vorbește de Elveția ca să priceapă Suedia, gata să se arunce în bolșevism“.

³ De dezvoltare „așezată“ pe vârful baionetelor germane!

⁴ Și noi care vrem să redobândim Ardealul cu ajutorul nemților!

„Discuțiile dintre Moscova și Londra asupra înființării unui al doilea front se află pe primul plan în atenția Aliaților. Văzând că nu poate obține nimic pe cale diplomatică, Stalin s-a adresat acum opiniei publice anglo-americane, prin intermediul unei mari agenții americane (?). El încearcă deci cu ajutorul unei acțiuni directe, în rândurile poporului britanic și american și cu sprijinul partizanilor săi din Anglia și America, să-și ajungă ținta. Acest fapt a produs în Anglia contraziceri profunde, care au zdruncinat opinia publică. Partidul Laburist și comuniștii cer imediată înființare a celui de al doilea front și amenință chiar cu o scădere a producției dacă cererea lor este respinsă. Cercurile guvernamentale britanice afirmă buna lor credință dar subliniază că în timpurile actuale crearea unui al doilea front nu este posibilă. Însă și *Agenția Reuter* scrie mai departe că Anglia nu poate fi forțată la o acțiune grăbită pe temeiul dorinței lui Stalin. Spre a se putea crea un al doilea front, este nevoie de planuri întocmite în toate amănuntele, de producție mai mare în fabrici și șantiere, precum și — ceea ce este mai important — de jertfirea a câtorva sute de mii de vieți americane și britanice. Probabil că prin asemenea socoteli se caută a se arăta că englezii se vor gândi încă bine înainte de a înființa cel de al doilea front...”

„*Agenția Reuter* anunță din Moscova că tratativele diplomatice dintre Stalin și ambasadorul american Standley au ajuns într-o fază puțin îmbucurătoare. Știrile din Moscova insistă că nu se poate ascunde seriozitatea situației, cu toate că bolșevicii continuă să reziste la Stalin-grad. Stalin a lansat un apel, arătând că situația grea în care se află bolșevicii, cere imediată intervenție a Aliaților, fără a se pierde timp cu interpretarea textului Convenției încheiate între Stalin și Churchill. Din toate aceste discuții se poate constata că nimeni nu se teme atât de mult de iarnă ca Stalin, care în apelul său de astăzi adresat populației sovietice, declară că orice indisciplină va fi pedepsită cu moartea“...

După unii, rolul lui Willkie, înapoiat în America, s-ar fi sfârșit — după imprudențele declarațiilor sale, în diferitele capitale prin care a trecut. După alții, dimpotrivă, ar fi vorba să ia locul lui Hull, ca secretar de Stat... Hull s-ar manifesta prea anti-sovietic, pe când Willkie e gata să zboare nu numai în ajutorul bolșevicilor ruși dar și în al chinezilor!

Până și azi ziarele noastre mai urlă pe urmele vizitei d-lui Ică la Cartierul General german! Dacă de noi își bate joc, dl Ică, nu-i e cel puțin rușine de nemți?

Comunismul bătut pe frontul rusesc, se ridică, dârz, pe aiurea — unde poate. La Paris, comuniștii au pus o bombă într-un cinematograful din vestul orașului, în care se ținea o întrunire a Partidului Popular Francez... Răniți mulți, dintre care unii au și sucombat. În Canada, s-a cerut abrogarea legii prin care se interzicea activitatea Partidului Comunist; în Anglia „meeting“-uri comuniste cer înființarea celui de al doilea front. În Slovenia și în Croația, comuniștii ucid italieni pe unde pot... Mergem bine.

Italianii nu sunt buni pe fronturi dar sunt buni pe mare. Un submarin de al lor a înecat în Atlantic, la vreo 300 mile de Dakar, un cuirasat american de tipul „Mississippi“ — 33 000 tone...

Troupele franceze din Madagascar spală onoarea soldaților din Franța, din campania din 1940. Cu toată superioritatea forțelor britanice, formațiunile coloniale franceze apără cu înverșunare teritoriul insulei, la sud de Tananarive — și englezii înaintază foarte greu...

Frățietate româno-bulgară... Ne-au vizitat și ne-au pupat o droaie de gazetari. Doi miniștri, Vasiliev de la Lucrări Publice și Radoslavov de la Căile Ferate, au venit să întoarcă vizita lui Bușilă. Banchete, discursuri, decorații — n-a lipsit nimic. După ce am fost siliți să înghițim... rahatul — mai suntem obligați să și spunem că e bun!

Nu va veni iarăși ziua dreptății noastre?

Ca răspuns la „legarea“ prizonierilor englezi de către nemți, Comandamentul britanic a hotărât să pună în fiare, cu începere de la 10 octombrie, un număr egal de ofițeri și soldați germani prizonieri în Anglia.

La această hotărâre engleză, nemții răspund că, dacă sentința se va executa, vor pune și ei în fiare de trei ori atâția ofițeri și soldați prizonieri britanici...

Unde se va opri această sinistruă întrecere și ce sunt de vină nenorociții pe spinarea cărora se joacă boierii?

Duminică 11 octombrie. Sandi Scanavi s-a înapoiat de la Rostov, unde a fost concentrat (e căpitan de rezervă) 60 de zile pe lângă Marele Stat Major, căci Marele nostru Stat Major (eșalonul operativ) cu generalul Șteflea în frunte își are cartierul său la Rostov. Născut chiar la Rostov, unde a crescut și a trăit până la războiul celălalt, Scanavi vorbește perfect rusește și cunoaște perfect regiunea Donului și a Caucazului septentrional, așa încât a putut culege bune informațiuni în jurul lui. Rostovul a suferit foarte mult din cauza bombardărilor, fiind cucerit în două rânduri, anul trecut și anul acesta. Scanavi pretinde că cam 90% din clădiri au fost distruse, și în cele ce au rămas nu mai e un geam, nu se mai închide o fereastră sau o ușă cumsecade. Populația trăiește prin pivnițe sau prin adăposturi improvizate prin mine și alcătuite din scânduri, din bucăți de tablă, din carton gudronat. Vai de mama bieților oameni... Numai Grădina Zoologică, la 2-3 kilometri de oraș a rămas intactă, și nici un animal n-a pierit. Fiarele au fost hrănite zile de-a rândul cu cadavrele adunate prin oraș... Scanavi a văzut acolo 15 bizoni de toată frumusețea. După ce au intrat nemții în Rostov, nici o stradă nu era practicabilă, toate erau numai cratere de bombe explodate, cu canale sparte, cu țevile răsucite și ieșite din pământ. În două săptămâni, organizația Todt a dres toate ulițele, le-a pavat, și nu s-a mai văzut nici o urmă a războiului...

Populația din Rostov nu e bolșevică; bolșevici sunt numai lucrătorii de la fabrici. În general, în Rusia, țăranii sunt anti-bolșevici, iar populația din orașe — în afară de lucrători — apatică. Scanavi n-a mai găsit aspectele vechiului oraș. Casa lui părintească distrusă. Alte câteva case pe care le cunoscuse, transformate în locuințe pentru muncitori (acum distruse și acestea). Din lumea veche, aproape nimeni. Principiul distrugerii tuturor elementelor ce ar fi putut servi unei contra-revoluțiuni a fost aplicat de Soviete cu o groaznică energie. Tot ce s-ar fi putut ridica într-o zi împotriva lor, burghezii, aristocrații, funcționarii și ofițerii regimului țarist au fost nimiciți prin ucidere sau deportare. Dacă ar vrea cineva să înlocuiască astăzi cadrele conducătoare și administrative bolșevice, n-ar avea aproape cu cine...

Rostovul a sporit mult ca populație sub bolșevici, din cauza înmulțirii uzinelor care au cerut tot mai mulți lucrători. Între altele e o fabrică de motoare și tractoare care se întinde, de la bariera orașului, pe o distanță de 16 kilometri, de o parte și de alta a șoselei. Și tot jurul orașului e plin de uzine. Rostovul conține astăzi între cinci și opt sute de mii de locuitori...

Organizația armatei germane e ceva minunat. Nici un resort nu lipsește, nici unul n-a cedat. Comandamentul german menajează trupa

cât se poate; tunurile, aeroplanele, tehnica, fac aproape toată treaba, iar viața soldatului nu e pusă în joc decât la extrema necesitate. Cu totul pe dos se întâmplă la noi unde oamenii, ofițeri și soldați, dau năvală. Scanavi-mi cita cazul Diviziei comandate de Potopeanu, care s-a aventurat în urmărirea inamicului, cu mult dincolo de limitele indicate de nemți și a fost aproape încercuită de forțe sovietice. În ultimul moment, a alergat în ajutorul românilor un batalion motorizat german și a salvat situația, așa încât de unde Divizia Potopeanu era să fie încercuită, a putut încercui ea, împreună cu nemții, pe ruși. Generalului Potopeanu i s-ar fi luat însă comanda, pentru depășire de ordine.

Nemții au de toate, mâncare, echipament, munițiuni — nimic nu lipsește, totul e în abundență, de excelentă calitate *și totdeauna la locul unde trebuie*. Toate serviciile auxiliare sunt perfecte, dar mai ales serviciul sanitar e o minune. Nu numai serviciul răniților pe front și în spitalele mobile nu lasă nimic de dorit, dar și serviciul profilactic e admirabil organizat. La nemți nu se mai fac injecții contra tifosului sau contra holerei: sunt pastile care se înghit și imunizează pentru o lună. Puțurile și fântânile au fost toate infectate de bolșevici în retragere, dar serviciul sanitar german are filtruri care curăță orice apă. Când cad parașutiști ruși — și cad în fiecare zi — sanitarii germani se aruncă cu motocicletele asupra lor și fiecare parașutist e examinat pe loc ca să se constate dacă nu e purtător de tuburi cu microbi (oamenii sunt cercetați și în gură și în anus!) *sau dacă nu sunt ei înșiși infectați cu o boală contagioasă ca să o transmită...*

Toate medicamentele în abundență, de la chinină până la specialitățile cele mai rare, inclusiv hapurile cu vitamine și pastilele de dezinfectat gura!

Formațiunea Todt e ceva de necrezut! Șoselele, liniile ferate, podurile, fabricile sunt reparate în câteva zile, în câteva săptămâni când lucrarea e mai mare. Trenurile nu numai că circulă pe cale normală europeană până la Rostov, dar acum opt zile a sosit chiar primul tren direct de la Novorosiinsk la Tighina! Într-o noapte, aeroplane rusești au distrus o porțiune de 20 metri din unul din podurile de pe Don, de la Rostov. A doua zi la amiază, podul era reparat, și treceau camioane pe el! De la Rostov și până la granița noastră, Scanavi a văzut aproape toate fabricile în funcțiune; la Krasnodar, dincolo de Rostov, imensa rafinărie de petrol (de cinci ori ca cea de la Brazi!) a fost reparată și și-a reluat lucrul! La Maikop, toate sondele lucrează!

Pretutindeni, în regiunea Donului, Donețului și Kubanului, nemții au găsit recoltele — splendide — în picioare. În bucla Donului, rușii n-au avut vreme să transporte imense depozite de grâu, le-au dat foc, dar n-

a ars decât un mic strat de la suprafață, și nemții au putut pune astfel mâna pe zeci de mii de vagoane de grâu! Fertilitatea Kubanului și abundența recoltelor în această regiune (sunt întinderi imense plantate cu ceai!) întrec toate așteptările nemțești...

Spiritul armatei germane e excelent. Nici cel mai mic semn de oboseală sau de descurajare. Siguranța victoriei completă. Cu toate armele lor, rușii nu există înaintea nemților. Dacă Comandamentul german ar fi sacrificat câteva sute de mii de oameni, Stalingradul ar fi fost ocupat demult și coasta Caspicea atinsă. *Dar nemții nu sacrifică oameni și sunt indignați de ușurința cu care se sacrifică românii...*

În armata română, soldatul ca și ofițerul sunt admirabili și se bat ca leii, *de teamă să nu fie prost judecați de nemți. Dar spiritul, pretinde Scanavi, nu e bun... Toți, de la ofițeri la soldați, aproape pe față, înjură de mamă pe Antonescu care i-a adus până în Caucaz, la atâta depărtare de țară!*

„Să vie aici să vadă în ce ne-a băgat f.... mama lui!“ Dacă e adevărat așa, apoi această stare de lucruri ar fi deplorabilă...

La Rostov și în Caucaz, toate comandamentele noastre sunt dublate de ofițeri germani. Astfel, alături de Șteflea, la Marele Stat Major, e generalul Hauffe. Echipamentul trupelor noastre, hrana etc. sunt furnizate *pe front* de nemți, și sunt perfecte. Echipamentul de iarnă e deja la fața locului... În dosul frontului (regiunea de ocupație) totul e în seama noastră... și acolo lucrurile merg mai prost, dar se lucrează...

Scanavi a lucrat la Rostov cu colonelul Honcing, șeful biroului de informații și de poliție de pe lângă Marele Stat Major. Au avut norocul să aibă și colaborarea colonelului țarist Rusețki (sau așa ceva), fostul șef al biroului de informații de pe lângă armata lui Brussilov, în ultimul război. Acest Rusețki se bucura de o mare reputație (oamenii spuneau că nu s-ar fi întâmplat la Petrograd în 1917 ce s-a întâmplat, dacă Rusețki ar fi fost acolo) și a scăpat de bolșevici ca prin minune. Arestat, după înscăunarea lui Lenin și transportat în Siberia, trebuia să fie împușcat, dar în ultimul moment a schimbat documentele lui cu ale unui camarad, colonelul Belov și a fugit. Belov a fost împușcat sub numele de Rusețki — iar Rusețki devenit Belov s-a strecurat în Rusia, a trăit 10 ani ca vai de el și a sfârșit prin a fi arestat și închis, *ca Belov*. Nemții l-au descoperit într-o închisoare, lângă Dniepropetrovsk, l-au pus în libertate, și Belov redevenit Rusețki, i-a ajutat și îi ajută să pună mâna pe cei mai periculoși bolșevici lăsați de Stalin în teritoriile părăsite, ca să organizeze revoluția... Printre aceștia, mulțămită lui Rusețki, s-a arestat unul la care s-au găsit toate dovezile complicității lui [Dumitru] Grozea cu Sovietele în mișcarea [rebeliunea legionară] de la București

din ianuarie 1941. S-au găsit și numele *dezertorilor români* din 1917, pe care Sovietele i-au trimis în România (cu prilejul schimburilor ce s-au făcut între basarabeni și regățeni în 1940 și ianuarie 1941) ca să ia contact cu Mișcarea Legionară, să se înscrie într-nsa și să determine „revoluția comunistă” la noi... Interesant!

Tot Scanavi povestește că cazacii, cazacii Donului ca și ai Kubanului, s-au declarat cei mai aprigi inamici ai bolșevicilor, s-au supus nemților, au format chiar divizii care luptă pe front! Mai toată poliția în dosul frontului, în teritoriile ocupate de germani, nu e făcută de nemți, ci de cazaci! Cine ar fi crezut? Și câte mai povestește amicul Scanavi — dar nu le pot însemna pe toate. Am însemnat ce mi-a părut mai important.

În rezumat, mărturia lui e îmbărbătătoare... Până azi, nimic nu e periclilitat pe frontul rusesc! „Tanto meglio”. Despre italieni spunea că sunt foarte buni aviatori — dar încolo nu există... Aviația rusească: numeroasă dar deplorabilă. Pare că nu mai sunt multe aparate rusești, căci mai toate cele doborâte sunt de marcă americană, sau englezească...

Desigur, rușii opun încă pretutindeni mare rezistență, ceea ce dovedește că nu sunt încă istoviți, dar pretutindeni inițiativa e în mâna germanilor, care înaintează încet, pe unde vor, cu grija unui minim risc de pierderi. Stalingradul e măcinat casă cu casă, prin mijloace tehnice, și n-a mai rămas mult. În Caucaz se merge înainte. La sud de lacul Ilmen, nemții au mai înconjurat și nimicit 5 divizii.

Că situația Sovietelor e cât se poate de rea, o dovedește mai întâi scrisoarea lui Stalin adresată lui *Associated Press* din Statele Unite, scrisoare ce nu e decât un strigăt de alarmă prin care dictatorul moscovit încearcă să trezească opiniunea publică americană, după ce intervențiile sale directe la Washington și la Londra pentru crearea unui al doilea front în Europa, au dat greș. O mai dovedesc măsurile senzaționale luate de Rusia, care par a mai indica că popularitatea lui Stalin a început să decline. Într-adevăr, după însăși emisiunile oficiale radiofonice din Moscova, o mare reformă a fost realizată în Armata bolșevică. Stalin a părăsit Comandamentul ei Suprem care a fost încredințat mareșalului Șapoșnikov, fost ofițer de Stat Major țarist; în același timp, *au fost suprimați comisarii politici de pe lângă fiecare unitate*. S-au numit în schimb *consilieri politici* pe lângă marile unități, dar acești consilieri au fost numiți nu de Stalin sau de Soviete, ci de *Comandamentul militar*.

Pare că s-ar fi format un puternic curent sau chiar un partid militar împotriva înstăpânirii bolșeviste a posturilor de comandament... O

reacțiune împotriva „politicianizării“ Armatei, o dorință de a vedea oamenii de meserie în locul nechemaiilor la posturile de răspundere... Dar unde vor găsi „reacționarii“ acești oameni de meserie? Simptomatic pentru starea de spirit din Rusia e faptul că o revistă „Frontul“, care-și bate joc de comisarii politici de la regimente e jucată pretutindeni cu un mare succes, fără ca GPU-ul să o poată interzice... Lucrurile nu sunt încă foarte lămurite, căci *Radio Moscova* anunță că comisarii politici vor fi încadrați ca șefi de companii și de batalioane, ce e drept sub ordinele directe ale Comandamentului militar și numai după ce vor trece printr-o școală!!! Cert e că și-au dat și rușii seama „că așa nu mai merge“. Decretul prin care s-a reorganizat Armata, e primul decret care nu poartă semnătura lui Stalin, ci pecetea Sovietului Suprem al URSS-ului.

Scrisoarea lui Stalin către *Associated Press*, prin termenii puțin curtenitori față de Anglia, a produs o vie reacțiune în Camera Comunelor, unde alianța cu comuniștii devine din ce în ce mai impopulară.

Probabil că în legătură cu această atmosferă se vorbește iar cu insistență de plecarea lui Cripps din Guvern. Dar despre demisia lui Cripps s-a mai vorbit și n-a urmat nimic...

Despre bătălia la sud de Insulele Solomon, anunțată ca un mare eveniment naval acum câteva zile, nu s-a mai vorbit nimic, nici de partea japonezilor, nici de partea anglo-americanilor. Să fi fost o confuzie cu luptele înverșunate care au loc în Noua Guinee, unde forțele japoneze înaintează mereu?

Un fapt de o importanță mare îl constituie isprava submarinelor Axei — poate și submarine japoneze să fi luat parte la operație — săvârșită pe coastele Africii, în regiunea Capului și înspre Freetown. Peste 140 000 tone au fost scufundate în aceste regiuni, dovedindu-se astfel că nici calea Capului nu a mai rămas sigură pentru convoaiele anglo-americane...

În Croația, remaniere totală a Guvernului. O sumă de domni cu numele terminate în „witsch“ au schimbat posturile între ei și s-a mai creat și postul de președinte al Consiliului, confundat până acum în prerogativele Poglavnicului... Se vede că regimul de asasini din Croația întâmpină greutăți...

„Pleurez, pleurez mes yeux et fondez-vous en eau!“ — miniștrii bulgari ne-au părăsit! Cred că vizita lor n-a făcut plăcere decât prietenului Bușilă...

Joi 15 octombrie. Pe toate fronturile războiul s-a mai liniștit — trecem printr-o perioadă de acalmie, numai războiul submarin e mai înverșunat ca niciodată. Acum câteva zile nemții au anunțat scufundarea a nu mai știu câte zeci de mii de tone pe coastele Africei, în golful Guineii (Freetown) și în regiunea Capului, și iată că ieri Comunicatul german mai anunță scufundarea altor 140 000 tone, în aceleași zone. Prin-tre navele torpilate sunt două mari, de 20 000 tone, încărcate cu trupe britanice și americane...

Pe frontul rusesc, lupte mai violente au fost la capul de pod de la Râjev, unde nemții au pătruns adânc în dispozitivul sovietic. Pare însă că nu e vorba de o ofensivă serioasă, ci de o ameliorare a pozițiilor ocupate, în vederea iernei.

Pe coasta Mării Negre, pe drumul ce duce înspre Tuapse, forțele germane au încercuit și nimicit o divizie și o brigadă rusești, care apărau portul Tuapse de care nemții s-au apropiat mult, acum. La nord de Caucaz, orașul Groznai a fost bombardat, și formațiunile germane înaintează, încet...

De la 29 septembrie la 9 octombrie au fost doborâte pe frontul de răsărit 459 avioane rusești și 36 germane. Proporția pierderilor sovietice față de cele nemțești se menține.

Ofensivele diminuând pe fronturi, s-au întetit atacurile verbale. Ca să balanțeze efectul discursurilor lui Hitler, lui Ribbentrop și lui Göring — Roosevelt și Churchill au tras și ei câte o șuetă. Cel dintâi a vorbit „de la gura sobei“, formulă bizară căci probabil că în acest sezon nu există încă nici la Washington o gură de sobă aprinsă — iar cel de al doilea și-a rostit cuvântarea la Edinburg, cu prilejul proclamării sale ca cetățean de onoare al aceluia oraș. Nici Roosevelt, nici Churchill n-au spus nimic senzațional, și n-au lămurit motivele tensiunii dintre Moscova pe de o parte și Washington și Londra pe de alta. Roosevelt s-a declarat uimit de forța de producție industrială a Statelor Unite(!) — dar supra-producția de armament nu ajunge pentru câștigarea războiului; mai trebuie transportat tot acest material de război, și odată transportat, utilizat... și aci zace buba. Churchill a declarat că Anglia merge din înfrângere în înfrângere, la victorie — formulă amuzantă, dar nimic mai mult...

Și Churchill și Roosevelt au mai declarat că pentru ușurarea frontului rusesc mai trebuie creat un front nou — dar nici unul, nici altul n-a precizat unde va fi înființat acest nou front, nici când, nici cum...

Vorbe, vorbe, vorbe... Interesant de constatat că și Roosevelt și Churchill și Hitler și Mussolini sunt, fiecare, sigur de victoria finală. Să nu se întâmple să iese toți înfrânți din război!

Între nemți și englezi cearta continuă cu privire la tratamentul prizonierilor...Ă quoi bon?

În Spania serbări mari comemorative pentru împlinirea a 450 de ani de la descoperirea Americii. E natural ca Spania să preamărească vremurile ei de glorie — dar ce tristă trebuie să fie pentru ea constatarea că nu i-a mai rămas nimic din cuceririle de odinioară...

DI Vasilev, ministrul bulgar al Lucrărilor Publice, a anunțat construirea unui pod între România și Bulgaria, la Giurgiu. O comisiune de tehnicieni bulgari ar fi și plecat la București pentru discutarea amănunțelor. Zece ani am fost plictisiți cu podul care trebuia să ne lege cu sârbii. S-au iscălit convenții, s-au perfectat planurile, s-a „aranjat“ o vagă finanțare — dar nu s-a ajuns la nimic. Același lucru se va întâmpla și cu podul româno-bulgar — va rămâne și el, ani de zile, subiect de pălă-vrăgeală diplomatică. Nu e nici o nevoie de construirea unui asemenea pod...

Vineri 16 octombrie. De ieri ploaie și frig. A nins pe Jepi, și fundul Văii Rele e alb...

Alles geht vorüber, alles geht vorbei

Nach jeden Dezember Komrut wieder der Mai!

cântă nemții, dar deocamdată vine iarna...

Pare că a plouat în toată țara — în fine! Dar n-am știri de la Breasta...

De pe front nimic foarte important. Se pregătesc pozițiile de iarnă. Numai în Caucaz lupte mai serioase: nemții înaintează spre Tuapse la sud — spre Groznâi la nord...

După toate aparențele, iarna aceasta pare că va fi mai grea pe front pentru ruși decât pentru nemți. Rușii n-au pregătit nimic, s-au istovit în lupte zadarnice și sunt amenințați de foamete, pe front și la spatele frontului. Nemții au în belșug de toate și s-au organizat pentru iarnă cum știu ei să se organizeze.

Dacă au putut rezista iarna trecută în mijlocul viscozelor și zăpezilor împotriva tuturor rezervelor sovietice adunate — e probabil că vor rezista mult mai lesne iarna aceasta și că în primăvară vor fi gata să lovească și mai greu pe inamic ca primăvara trecută.

Generalul Iarnă va fi de data asta cu totul de partea nemților. Așa se pare...

Încordare în raporturile Statelor Unite cu Argentina și cu Chile. Aceste două Republici nu vor să audă de declarare de război împotriva Axei și Washingtonul vrea să le silească să se alăture de celelalte State Sud-Americane, în contra Germaniei, Italiei și Japoniei. Președintele Republicii Chile a renunțat la călătoria care trebuia să o facă în Statele Unite, și toată opinia publică chiliană a aprobat această abținere. Summer Welles, subsecretarul de Stat de la Washington, a rostit o cuvântare foarte amenințătoare la adresa celor două Republici, care, după această cuvântare s-au îndârjit și mai mult...

La Berlin satisfacție mare...

Un tren de răniți a trecut ieri prin Sinaia, cu destinația Sighișoara. Acești nenorociți români, căzuți pe Don, au fost duși și foarte bine îngrijiți în Germania; intrați în coalescență, au fost expediați prin Viena și de aci pe Dunăre până la Giurgiu, unde autoritățile noastre i-au luat în primire. Câte vor avea de povestit bieții oamenii, când se vor înapoia în satele lor! Ce fantastic război!

Fiica mai mare a lui Iorga (din prima căsătorie), căsătorită cu maiorul Chirescu¹, aflându-se astă vară în vilegiatură la Poiana Țapului, a văzut în plină zi figura lui tată-său, care s-a apropiat de dânsa și i-a spus: „Tu ești menită să scrii!” Apoi a dispărut. D-na Chirescu s-a așezat la masă și a început să scrie versuri — și de atunci scrie într-una... Femeie de 42 de ani, cât se poate de echilibrată și de puțin sentimentală, d-na Chirescu n-a avut în viața ei nici o halucinație vizuală, nici o halucinație auditivă, și n-a scris în viața ei un rând, neavând nici o înclinație pentru literatură. Ce e mai straniu, e că scrie versurile ca și cum i-ar fi dictate, fără o ezitare, fără o corectură... Am văzut trei poezii scrise de dânsa; sunt corecte, și chiar bunicile, și scrise fără o ștersătură... Nu pricepe nici ea ce s-a întâmplat cu dânsa — și cei ce o cunosc, și mai puțin... Fiziologia creierului e încă o mare pată neagră în care nu s-a deslușit nimic!

Luni 19 octombrie. Barometrul extrem de scăzut. Fulgi de zăpadă. Ieri ploaie generală. Frig...

---

¹ Fost prefect în Bucovina, pe timpul Guvernului din 1931.

Bușilă, venit la Sinaia, îmi aduce știrea sinuciderii generalului Florescu, primarul Bucureștilor. Florescu s-a sinucis joi, dar nu s-a îngăduit ziarelor să spună un cuvânt, nici măcar să anunțe decesul lui. Abia ieri s-a permis publicarea anunțurilor mortuare în ziare, fără amănunte — adică a doua zi după înmormântare, care a avut loc sâmbătă...

Florescu era sub cercetare, în fața Comisiunii de Anchetă ce se ocupă de afacerile Ministerului de Război. Fusese mai întâi acuzat că pricinuisse Statului o pagubă de 204 milioane, prin încheierea unui contract pentru livrare de postav, afacere în care m-au amestecat și pe mine în modul cel mai arbitrar — și iată cum: licitația, făcută la Ministerul de Război, venise spre controlare la Ministerul de Finanțe, al cărui titular mă găseam (în 1931), și pe baza referatului Oficiului de Licității, am aprobat licitația *cu condiția ca lâna să fie plătită de fabrici producătorilor 60 de lei kilogramul*¹; Ministerul de Război a încheiat însă contractul fără să specifice această condițiune, și Comisiunea de Anchetă a găsit că Statul a fost frustrat cu suma de 204 milioane, diferența de preț între 20 și 60 de lei... căci fabricile au plătit lâna numai 20 de lei kilogramul.

În fruntea direcțiunii Intendenței în Ministerul de Război, se afla colonelul Florescu — primarul general de azi — și Comisiunea a găsit de cuviință să-l dea în judecată pentru acest fapt. A mai declarat și pe generalul Amza, ministrul de Război de pe atunci, [azi] civil, responsabil pentru suma de 204 milioane — și culmea culmilor și pe mine, *deși specificasem că licitația nu se aproba decât cu condițiunea prețului de 60 lei (prin rezoluțiunea scrisă aflată la dosar) și nu aveam nici un amestec în încheierea contractului încheiat ulterior rezoluțiunii mele*. Comisia a avut însă, se vede, o nedumerire, căci nu s-a pronunțat încă definitiv în această afacere și mi-a cerut un memoriu explicativ în ce privește rolul meu, memoriu pe care nu l-am înmănat încă și pe care-l voi înmâna peste câteva zile.

Dar nu pentru această afacere s-a sinucis Florescu, căci era încă în instanță de anchetă, ci pentru alta, în care Comisiunea hotărâse trimiterea lui în judecată și înaintarea dosarului Comisiunii Prezidențiale. Această afacere era și mai urâtă pentru dânsul că era acuzat, tot într-o comandă de postav, că urcase prețurile unitare, între patru ochi, după licitație...

Se vede că nenorocitul s-a văzut pierdut, și și-a pus capăt zilelor... Așa a făcut și [Teofil] Sidorovici... Ca să te sinucizi trebuie o mare forță de caracter; mă întreb de ce nu uzează oamenii aceștia de această

¹ Fabricile plăteau 20 de lei kilogramul; sindicatul producătorilor de lână protestase vehement și Delegația Economică a Guvernului hotărâse ridicarea prețului de la 20 la 60 de lei kilogramul (preț minimal).

forță pentru a rezista tentațiunii lăcomiei. Decât să te sinucizi, e mai simplu și mai lesne — pare-mi-se — să nu furi...

Mare război în cele două Americi pe tema discursului lui Summer Welles și a atitudinii Republicilor Sud-Americane față de război. Un singur Stat din America de Sud a declarat până acum război celor 3 Puteri ale Axei, Germaniei, Italiei și Japoniei: Bolivia. Argentina și Chile n-au declarat război nici uneia. Celelalte țări au declarat după conveniența lor război, cele de pe versantul Atlanticului — Japoniei — iar cele de pe versantul Pacificului — Germaniei și Italiei! În America Centrală, micile State fiind sub presiunea Statelor Unite, au declarat toate război Japoniei, afară de Guatemala, care își menține neutra-litatea.

La Washington se pretinde că Chile și Argentina ajută Germania și Italia în războiul submarin. Dar și Argentina și Chile protestează cu energie împotriva acestor învinuiri...

Mareșalul Antonescu nu va mai fi operat, și nu i se vor mai scoate amigdalele... Așa a hotărât profesorul Eppinger care a constatat, că după tratamentul și regimul instituite de dânsul, globulele roșii din sângele Mareșalului au crescut de la 3 milioane și ceva la 5 milioane — cifră normală... Antonescu, care la început era foarte plictisit de operația ce i se impunea — e plictisit acum că nu o mai face... Fiindcă are un caracter bun — nu fiindcă e convins că infecția pătrunde într-însul prin amigdale?

În fine știm și noi *exact*, de ce a suferit și suferă: diskemie. Dar ce continuăm să nu știm *e cauza* acestei diskemii — și poate că nu o știe nici el...

Plecarea Mareșalului pe front e tot amânată. Poate că nu va mai pleca deloc, pretind unii din familiarii săi...

Odată cu mareșalul von Manstein și cu generalul Petre Dumitrescu, a fost decorat cu Mare Cruce a Coroanei la panglica Virtuții Militare, și generalul Ciupercă. Dacă merita această rară distincțiune, de ce a fost scos din armată? Logica regimului...

Printr-un nou decret s-au creat Economate de Aprovizionare a funcționarilor publici și a pensionarilor pe lângă fiecare Departament, pe lângă fiecare administrație publică, în București și în județe... Aceste economate vor funcționa sub îndrumarea și controlul unui Economat ge-

neral dependinte de Subsecretariatul Aprovizionării. Problema aprovizionării funcționarilor e o problemă grea, date fiind prețurile și modicitatea lefurilor — dar nu știu dacă soluția adoptată e cea mai bună. O altă droaie de funcționari va greva bugetul și această „etatizare“ a comerțului alimentar de amănunt e o nouă etapă spre comunizare și o lovitură cruntă dată comerțului și inițiativei individuale. Și cât se va fura!

Războiul provoacă minuni!

S-a inaugurat o linie aeriană de la Cairo la New York: avioanele parcurg peste 15 000 kilometri în 84 de ore!

S-a stabilit prețul porumbului din noua recoltă la circa 200 000 vagonul, cu prime cu tot.

Bușilă îmi spunea ieri că nici cu Fițescu nu merge. Le-a dat o dezi-luzie... Dar de ce și-au făcut iluzii? Fițescu e un om sânguitor și cinstit — dar atâta tot, și nu ajunge! Până nu-și vor fixa domnii care ne guvernează principii și reguli din care să nu iasă, nu vor ajunge la nimic. Cu miniștri și directori de capul lor, *și care n-au un drum înseilat*, degeaba stă unul cu biciul în spatele lor!

Mi se confirmă că marea rafinărie de petrol de la Krasnodar e intactă și că nemții au pus-o în funcțiune. De ar ajunge mai iute la Groznâi!

Au început să se facă transporturi regulate de grâu pe Marea Neagră, de la Nicolaev la Constanța! Flota rusească inexistentă!

Constanța a fost organizată pentru export, nu pentru import de cereale; acum s-au făcut instalații provizorii pentru descărcarea vagoanelor în silozuri! În locul elevatoarelor se întrebuițează un fel de „tapis roulant“ care duce sacii de la vagoane la magazine... Transnistria ne va trimite destule cereale pentru împlinirea lipsurilor noastre. *Tanto meglio!*

Antonescu continuă prigoana legionarilor. Doctorul Berceanu, șeful Spitalului Militar (de răniți) din Sinaia a primit acum două săptămâni un ordin (circulară), prin care i se pune în vedere să supravegheze pe legionarii din serviciile sale și i se citau 5 nume. Alaltăieri a primit alt

ordin, de data asta personal, prin care era somat să destitue pe cei cinci impiegați desemnați în ordinul precedent. I se mai atrăgea atenția asupra faptului că unii legionari răniți se înapoiază de pe front cu arme luate de la ruși. Ordinul atrage atențiunea celor interesați că aceste arme trebuie depuse la comandamentele militare și că cei care nu se supun acestei invitațiuni vor fi condamnați la moarte...

Nora Steriadi, talentata soție a pictorului Steriadi, povestește despre Veturia Goga istorioare tipice. Nora Steriadi a fost prietenă la toată, ani de zile, cu Veturia, dar acum nu o mai vede, „prea e puturoasă“ spune ea...

După războiul celălalt era lipsă de zahăr, ca acum. Nora era la Sibiu, cu copii mici, și Veturia a învățat-o să facă o petiție și au mers împreună la prefect. Prefectul a acordat 5 kilograme. După ce a ieșit de la prefect, Veturia a pus un 1 înaintea lui 5, spre stupefacția prietenei sale, și a adăugat: „*Cinci sunt pentru tine și zece pentru mine!*“ *Ab uno disce omnes...*

Stând odată de vorbă cu Veturia și cu două alte prietene, după moartea lui Goga, d-na Steriadi o aude zicând după ce s-a uitat la ceas: „mai am un sfert de oră...“ D-na Steriadi se întreba pentru ce, dar Veturia a continuat: „Da, se împlinește ora la care plâng pe Tavi!...“

Veturia leșină, sau se face că leșină, pentru un nimic. Dacă, pe când leșină sau plânge, intervine un fapt care o interesează (mai ales o chestiune de interes bănesc) uită imediat și de plâns și de leșin și discută ca cea mai normală femeie.

Și câte ne-a mai spus ieri la dejun, simpatica Nora despre „afacerile“ și „furturile“ d-nei Goga... „E cucuvaia regimului“, repeta dânsa, „are să-i dea gata pe toți...“

Marți 20 octombrie. Am dejunat ieri la Foișor, împreună cu nevestă-mea. În afară de Rege și de Regina Elena, mai erau de față aghiotantul dl colonel Olteanu, Nelly Catargi dama de onoare și tânărul Ioanițiu, prietenul Regelui (unul din co-școlarii săi) și fiul lui Ioanițiu, de la Cartea Românească. Am găsit pe Regina, pe care nu o văzusem de aproape un an, mult slăbită. Are un aspect jigărit care nu-i stă bine... Dar surpriza zilei a fost Regele Mihai: a vorbit, și a vorbit încă mult. E în plin progres și începe să i se deschidă mintea bine de tot. M-a surprins plăcut. Nu numai că a vorbit, dar înainte de dejun m-a luat în cabinetul său — fostul cabinet de lucru al Regelui Carol de care mă leagă amintiri neplăcute — și mi-a cerut părerea asupra situațiunii. Părea foarte îngrijorat și judeca lucrurile cu bun simț. I-am făcut o scurtă

expunere arătându-i că nimic bun nu ne așteaptă. „Dea Dumnezeu, Sire, să ție cât mai mult războiul, căci mie *de pace mi-e frică*. Cu războiul începem să ne obișnuim, dar pacea ne va curăți pe toți, căci nu vor fi victorioși — ci numai învinși...” Dar pe Rege-l interesa mai mult situația internă și atitudinea pe care trebuia să o ia el față de ea. I-am spus că după mine, regimul actual era cel mai nimerit, cât timp va ține războiul și vom fi sub călcâiul nemților. Mareșalul Antonescu e bine cu stăpânii noștri, are cusururile lui, dar are și calități și în tot cazul e om de autoritate. Am conjurat pe Rege să nu-i pue bețe în roate, să stea la o parte și să nu se amestece în nimic. Regele a fost de acord cu mine în această privință și a adăugat că nu vrea nici o răspundere în momentul de față... „Chiar în timpuri normale nu e bine ca Regele să-și iea prea multe răspunderi...” — a încheiat Majestatea Sa, făcând astfel o aluzie străvezie la greșelile lui tată-său. Mi-a confirmat și Regele că sănătatea lui Antonescu era mult ameliorată, dar m-a întrebat: „În cazul în care Antonescu ar dispărea, ce vezi în locul lui?” Am răspuns: „Dispariția Mareșalului ar fi o nenorocire, dar dacă nenorocirea s-ar întâmpla, cred că ar trebui înlocuit tot printr-un general, agreeat de nemți...” — „Da, desigur...” a ripostat Regele și mi-a vorbit de Iacobici și de Dragalina. Pe Iacobici l-a calificat de „gentleman” (iarăși o aluzie, de data asta de contrast, și îndreptată spre Antonescu) iar despre Dragalina m-a întrebat dacă n-avea simpatii „verzi”. Am răspuns că nu credeam, că socotesc pe Dragalina, ca și pe Iacobici ca excelente elemente, dar totuși inferioare lui Antonescu... Am mai vorbit multe, conversația a durat 30 de minute. Am avut impresia că Regele a vrut să stea de vorbă cu mine „ad informandum”, dar că nu pregătește nimic împotriva regimului. Mi-a declarat totuși că o succesiune a lui Ică ar fi inadmisibilă și imposibilă — n-ar primi-o Armata — și cred că într-un asemenea caz Regele Mihai — poate și împins de alții — n-ar rămâne indiferent...

Masa a fost simplă dar bună — atmosfera din cele mai cordiale. De nu m-ar trimite Antoneștii în lagăr...

De ieri ninge, cu întreruperi și cu soare — și la Sinaia. La Predeal și pe Valea Timișului e zăpadă; aci la Sinaia nu prinde. Azi-dimineață acoperișurile erau albe, dar până la ora 10 s-a topit tot. Vine iarna, cel puțin aci la munte.

Colonelul de rezervă Marin Cioroianu, până acum ajutor de primar, a fost delegat primar general al Capitalei, în locul decedatului general

Florescu. Jurnalele de ieri au dat seamă pe scurt despre înmormântarea lui Florescu. Li s-a îngăduit. La înmormântare a asistat generalul Popescu, ministrul de Interne, a ținut o cuvântare subsecretarul de Stat Strihan, *care a vorbit în numele Mareșului Antonescu și în al d-lui Vice-președinte al Consiliului* — iar acesta a trimis o coroană cu următoarea inscripției: „În amintirea marilor servicii aduse în vremuri grele“...

Nu mai pricep nimic. Dacă Florescu a fost un pungaș, care merita să fie dat în judecată, cum a fost — toată această cinstire a memoriei sale e inexplicabilă. Iar dacă a fost un om cinstit care s-a încurcat numai în ițele procedurale, pentru ce a fost dat în judecată și desființat? E și mai inexplicabil... Bușilă mi-a spus că Mareșul Antonescu ar fi exclamat în fața sa: „Bietul Florescu, era un om cumsecade, l-au încurcat ticăloșii ăia!“ Care ticăloși? Subalternii săi la Minister, pe vremuri? Magistrații anchetatori? Voi afla poate ceva mai precis asupra acestei drame, la București...

Generalul ce era să fie încercuit cu divizia sa în Caucaz (o Divizie de Vânători de Munte) n-a fost Potopeanu, după cum mi-a povestit Scanavi, ci Fâlfănescu. Potopeanu comandă de 6 luni o divizie la Timișoara... Generalul Fâlfănescu a dat năvală ca să obție Mihai Viteazul! Dar în loc să ia el Mihai Viteazul, — i s-a luat lui comanda. Comandantul unităților motorizate germane care a scăpat situația a fost din nenorocire ucis... A contribuit și asta la pedepsirea lui Fâlfănescu.

Trupe americane au debarcat în Africa, în Liberia (la Monrovia). Aceste debarcări americane în Africa, enervează opinia publică în Germania...

Un domn de la Mainz, sosit de curând îmi povestește că bombardările engleze asupra Mainz-ului, au fost teribile. Au fost două bombardări, la o zi de interval. Catedrala n-a fost dărâmată cum s-a zis. Bombele n-au stricat nici o fabrică, nici o uzină. Au căzut toate în cartierul central, „Alt-Mainz“ și au omorât și au rănit o sumă de oameni. Au venit de fiecare dată cam 400 de avioane... Podul de peste Rin n-a fost atins. Nici un pod de pe Rin n-a fost atins, de altminteri, nici la Dinden, nici la Koblenz, nici la Colonia. Catedrala de la Colonia a rămas și ea îndemnă. La Hamburg, portul n-a suferit. Case au fost dărâmate în jurul Alster-ului.

De altmintreli, Alsterul interior e camuflat: o rețea a fost întinsă deasupra lui și pe ea au fost zugrăviți arbori! Același lucru s-a făcut și la Berlin, deasupra Bulevardului „Unter den Linden“!

München n-a suferit aproape nimic. La Augsburg a fost însă distrusă o fabrică mare...

Englezii au bombardat duminică-noapte spre luni orașul Creusot în Franța: 40 de morți și 150 de răniți. E probabil că la Creusot se lucrează pentru nemți...

Dl Ică a prezidat duminică la Brașov o nouă întrunire-serbare-masă, organizată de „Muncă și Lumină“. Vicepreședintele Consiliului a decorat un număr de muncitori, a stat de vorbă și a petrecut cu ei. Văduvei unui muncitor căzut eroic la datorie și unui mutilat — s-au dat ajutoare de câte un milion! Pare că a domnit mare însuflețire; dl Ică a făcut duminică treabă bună la Brașov. Ca să nu-mi stric părerea despre această ispravă, am renunțat să citesc discursul pe care l-a pronunțat cu acest prilej!

Era să meargă și Regele la Brașov, dar în ultimul moment s-au schimbat lucrurile și Regele s-a dus la Predeal să ia cu Regina Elena dejunul la Antonescu. Se vede că dl Ică n-a avut concurență la Brașov...

De necrezut, dar francezii au ajuns să bată pe englezi în Madagascar, la Ambositra. Cu toată superioritatea armamentului lor, britanicii au trebuit să dea înapoi! Bieții francezi! La Vichy încântare — și la Berlin mare satisfacție!...

Nemții anunță că întreg echipamentul de iarnă pentru soldații germani din Rusia, a sosit la fața locului. Au trebuit, ca să fie transportat, 2 583 de trenuri, care au transportat 1 162 350 tone de material! Dar fiecare soldat de pe frontul de răsărit a primit în afară de îmbrăcăminte obișnuită, lenjerie caldă, un pulover, o vestă de blană, o pereche de mănuși îmblănite, o a doua manta deosebit de caldă, o căciulă, cizme de pâslă, două pături etc. Organizație, nu glumă!

Regele Christian al Danemarcei se plimbă zilnic călare prin Copenhaga. Om de peste 70 de ani, a căzut de pe cal și s-a rănit destul de serios la cap...

Joi 22 octombrie. Mi-am reluat reședința la București, după aproape 4 luni de vacanță, din care am petrecut jumătate la Breasta și jumătate la Sinaia. Mă simt întinerit și în puteri; aerul curat și depărtarea de plictiseli mi-au priit minunat. De m-ar mai ține câțva timp Dumnezeu în sănătate și voie bună, să-mi pot sfârși ce mai am de sfârșit pe lumea asta...

Vremea s-a pus iar pe frumos, cu nopți reci și brumă dimineața. Se ară și se seamănă pretutindeni, pe capete.

La Stalingrad, lupte înverșunate, de o dârzenie nemaipomenită încă nici în acest război, totuși atât de aprig — dar cu efective relativ reduse. După ce au ocupat orașul propriu-zis, nemții au trebuit să atace succesiv, la nod de Stalingrad cele trei imense fabrici „Dzerjinski“, „Baricada Roșie“ și „Octombrie Roșu“. Aceste fabrici care produc oțel (vreo 14 cuptoare Martin), tractoare (adică în timp de război tancuri) și tunuri, ocupă peste 60 000 lucrători, organizați militărește și au fost atât de bine fortificate fiecare, încât constituie adevărate cetăți ce au trebuit să fie asediate pe rând. Nemții au cucerit până acum uzinele „Dzerjinski“ și „Baricada Roșie“. La „Octombrie Roșu“ se luptă încă.

Ca să despresoare aceste cetăți, rușii au atacat „cu mase mari“, spune Comunicatul german, în ziua de 20, barajul de nord al Stalingradului. Dovadă că forțele bolșevice au început să sleiască, e că aceste „mase mari“ rusești însumau 3 divizii (de elită) și 120 de tancuri — numai. Ele au fost date peste cap, atacul a fost respins și jumătate din tancurile sovietice au fost distruse. Pare că bătălia de la Stalingrad, în care rușii au pus ultima lor nădejde, e pe sfârșite. De aproape 3 luni de când durează, e și timpul...

În Caucaz, din cauza vremii rele, nemții au înaintat puțin, dar totuși au înaintat.

Laval a rostit o lungă și importantă cuvântare la Radio, în care căuta să convingă pe francezi că Germania luptă contra bolșevismului pentru Europa întreagă și că Franța trebuie să se alinieze „într-o Europă Nouă“ alături de Reichul german. Așteptarea salvării, *din altă parte*, e o năluca. Franța nu-și poate redobândi libertatea, autoritatea și demnitatea, decât în Europa Nouă pentru care luptă Puterile Axei.

Pentru prima oară, un șef de Guvern francez, a pus atât de neted, condițiunile viitoare politici a Franței. Rămâne de văzut dacă Laval va convinge pe compatrioții săi, tare otrăviți prin comunism, gaullism și șovinism...

La Berlin declarațiunile lui Laval au făcut cea mai bună impresie. Presa germană salută încadrarea Franței în Europa Nouă... C'est aller un peu vite, mais il faut espérer!

Cu generalul Florescu s-a întâmplat așa: Comisia de Anchetă a hotărât să-l dea în judecată penală, dar formele nu le îndeplinise, și nici până acum nu le-a îndeplinit, căci se lucrează încă la raport. Dar hotărârea fiind luată, Comisia a trimis o adresă la Parchet pentru punerea unui sechestrul penal asupra averii generalului. Procurorul, fără să întrebe pe procurorul general (care mai cu experiență ar fi cerut instrucții de la Ministerul de Justiție), s-a dus imediat cu un portărel și a pus sechestrul. De notat că nici președintele Comisiunii de Anchetă n-a prevenit în prealabil Guvernul despre măsura pe care o luase. Florescu, când a văzut pe procuror și pe portărel, neputând să-și închipue că măsura fusese luată fără avizul Guvernului, *s-a crezut lăsat*, și-a pierdut capul, și s-a sinucis. Guvernul însă, convins de nevinovăția primarului său general, s-a făcut foc — și de aci cinstirile puse la cale cu prilejul înmormântării. Ceea ce e sigur, e că Comisia trebuia să prevină stăpânirea, căci primarul Capitalei are rang de subsecretar de Stat, prin urmare de ministru, și o simplă Comisie de Anchetă nu putea proceda față de un înalt demnitar fără să previe Guvernul, din care inculpatul făcea oarecum parte... Acum e luptă mare între Comisie și Guvern. Comisia vrea să dovedească culpabilitatea lui Florescu, iar Preșidenția Consiliului și Ministerul de Interne să mușamalizeze afacerea pe care o consideră în tot cazul ca *o pată asupra regimului*, căci Florescu a fost numit primar, după ce fusese convocat de Comisiunea de Anchetă...

În unele cercuri se pretinde că dl Ică ar fi dispus, din ordinul Mareșaului Antonescu, *o anchetă asupra modului cum a fost făcută ancheta*... Vom vedea ce va mai da și asta!

Ministrul Finanțelor Statelor Unite, Moșe Genthau (ovrei) se află la Londra unde s-a întâlnit cu generalul Smuts, șeful Guvernului Africii Meridionale. Întâlnirea e din cele mai interesante, căci americanii *vor să oprească producția aurului!!!* Dacă America nu mai cumpără aur, Africa Meridională va fi minată. E probabil că discuțiunile vor fi înverșunate; încurcătura e mare...

Referindu-se la debarcarea americanilor la Monrovia (capitala Statului Liberia, în Africa Occidentală), presa berlineză a găsit următorul joc de cuvinte:

„Americani au renunțat la teoria lui Monroe și au adoptat teoria Monroviei!“

Sunt glume mai bune!

În Indii, tulburările continuă, fără nici un rezultat. Se împușcă oamenii degeaba. Se distrug edificii, se irotesc averi — dar unde merge bine?

Există în Basarabia o sectă religioasă care se distinge prin faptul că nu recunoaște decât Evanghelia ca text sacru, și n-are biserici nici preoți: oamenii se închină pe unde se găsesc și cum pot. Fiindcă nu mănâncă carne și se hrănesc mai mult cu lapte, lumea îi numește „Molocani“ (de la „moloco“, lapte pe rusește). Molocanii de la Cetatea Albă au trecut cu toții la ortodoxie și au fost botezați cu mare alai — erau vreo 70 de capete... Mare eveniment!!!

Băcanul Dragomir — cea mai mare băcănie din București — a fost prins cu mari depozite de cafea, de cutii cu sardele și altele pe care le specula în ascuns. Dat în judecată, a angajat ca avocat pe Bentoiu, cu fabulosul onorar de 5 milioane lei!!!

Cine ne va scăpa de specula avocaților?

La Iași s-au dezvelit în aceeași zi — duminica trecută — statuiele lui Titu Maiorescu, Al. Xenopol și Vasile Conta. A lătrat pușlamaua de Petrovici, care a necinstit pe cei trei gânditori români, pretinzând că ridicarea chipurilor lor în vechea cetate a Iașului intelectual era opera lui... „Mon con-philosophe“ și-a luat rău nasul la purtare...

Vineri 23 octombrie. Mareșalul Smuts — căci generalul Smuts a fost făcut mareșal — a fost primit în Camera Comunelor unde a ținut un discurs foarte optimist. Mareșalul a declarat că Anglia și Imperiul Britanic au fost în pericol de moarte după prăbușirea Franței, când s-au găsit singuri și nepregătiți. Că au putut rezista atacurilor Axei doi ani de zile, *a fost un adevărat miracol*. Acum războiul va intra într-o fază nouă, căci Anglia nu mai e singură și e pregătită. Din defensivă va trece la ofensivă și va ajunge la victorie...

De acord cu amicul Smuts că Anglia a scăpat ca prin miracol și că de vreme ce n-a fost răpusă în momentul când se afla slabă și izolată, va

fi greu să fie constrânsă după ce a dobândit aliați și armament — dar nu mai sunt de acord cu Burul în ce privește partea a doua a raționamentului său. Ofensivă? Cum și unde? Și apoi nemții nu sunt oameni să se lase intimidați...

În lumea Axei, discursul lui Smuts n-a fost reprodus de ziare; Berlinul-l comentează totuși și declară că a fost un discurs *deprimant*; să ne ierte amicii boși, dar asta nu.

Un discurs pesimist a fost în schimb rostit în Anglia de Lloyd George, bătrâna stafie care și-a însușit rolul Cassandrei în acest război tot atât de lung și de dezamăgitor ca războiul Troiei...

Întâlnit ieri la Jockey-Club pe Grigorcea, ministrul nostru în Italia și l-am întrebat ce e cu numirea lui în postul de Mareșal al Curții. Mi-a răspuns textual: „Regele și Regina Elena mă vor, Mareșalul Antonescu socotește că sunt mai util la Roma — iar pe mine nu m-a întrebat nimeni! Și fiindcă nu m-a întrebat, sunt bucuros că n-am să-mi dau părerea! Plec săptămâna viitoare la post...”

Despre situația în Italia, Grigorcea mi-a spus că s-a ameliorat mult. Italienii sunt mari copii; desființați după înfrângerile din Grecia și din Africa — și-au luat iar ifose de când s-a întors roata norocului. Și starea economică e ceva mai bună. Sunt, e adevărat, mulți nemulțumiți, mulți care mârâie — dar într-un Stat totalitar o opoziție nu se poate cristaliza, căci n-are cum. Nu există nici organizație nici presă de opoziție și nemulțumiții nu se pot număra. În asemenea State singurul pericol poate fi Armata. După dezastrele din Grecia, armata începuse să se strângă în jurul lui Badoglio — dar Badoglio nu era omul loviturilor de Stat. În Italia, față de armată mai e și Regele, care azi e foarte popular, mult mai popular ca Mussolini...

Barbu Catargiu, înapoiat de la Berlin, povestește că acolo stare de spirit e foarte bună. Siguranță în victorie. Mâncare puțină, dar asigurată fiecăruia. Bombardările englezilor plictisesc dar *nu demoralizează*. La Berlin mișcare enormă: teatrele, cinematografele, restaurantele — pline de gem. Lume nebună, pe stradă, la Curse, pretutindeni...

La Stalingrad, rușii nu numai că mai rezistă, dar au mai încercat în zilele de 20, 21 și 22 ofensive puternice cu forțe mari... De unde le mai iau, pezevenghii? Nemții pretind că au respins toate atacurile, cu mari

pierderi pentru sovietici... Englezii afirmă însă că și nemții au pierderi grozave... Uzinele „Octombrie Roșu“ n-au fost încă cucerite; deși sunt aproape dărâmate, bolșevicii se adăpostesc prin mine, prin găuri și trag mereu...

În Caucaz, din cauza vremii rele, înaintarea germană n-a făcut mari progrese. În general, un timp de oprire în ofensiva germană...

Tineretul salvator:

Trei băieți de liceu, unul din clasa a VI-a, altul din clasa a V-a și al treilea din a II-a s-au asociat și au format o bandă de spărgători. Până acum au făcut 14 spargerii și au furat lucruri în valoare de vreo 4 milioane de lei. Au fost prinși, arestați și dați în judecată. Și ăștia ne dau pe noi bătrânii la o parte și vor să guverneze lumea!

Pamfil Șeicaru a vorbit aseară la Radio despre Iorga, și a vorbit frumos. Un act de curaj, în vremurile prin care trecem, și neașteptat din partea unui oportunist ca Șeicaru. O notă bună...

La expoziția Transnistriei e un tractor rusesc care ară 47 hectare pe zi! Mari constructori de marafeturi mai sunt și rușii. Ca să atragă lumea, la zisa expoziție se vând și alimente. Un prieten a încercat și-mi povestește că nu se dă decât 1/4 kilogram de marfă de fiecare bilet de intrare. Prietenul în chestiune a cumpărat ouă cu 5 lei bucata și unt cu 200 lei kilogramul. Dar untul nu era de mâncat și ouăle erau clocite...

Ca mai înainte, și ca întodeauna...

S-a făcut o mică mișcare în Magistratură și s-au numit câțiva consilieri la Casație — și printre ei unul Sălceanu. În Consiliul Magistraturii, primul președinte, trei din președinți și procurorul general de la Casație au fost contra lui — totuși Sălceanu a fost numit. Motivul: a achitat pe Antonescu în procesul de bigamie ce i se intentase sub Vodă Carol!!!

Sâmbătă 24 octombrie. Prietenul meu X îmi povestește că a văzut de mai multe ori în ultima vreme pe Maniu. Dl Președinte a ieșit din faza de apatie de astă vară și a reluat contact cu Mareșalul Antonescu și pare să se fi împăcat cu dânsul. Maniu pretinde că nici Antonescu nu mai e sigur de victoria germană, că nu vede cu ochi răi acțiunea sa și că ar fi chiar dispus la momentul oportun să schimbe macazul (???) și să se pu-

nă, dânsul Antonescu, în fruntea unei ralieri la politica engleză (!!!). Un asemenea reviriment ar putea începe prin retragerea trupelor române din Rusia, de pildă... Maniu își dă aere de a fi dacă nu înțeles, cel puțin în confidențe cu Mareșalul. Pentru moment, nu începe însă nici o acțiune fiindcă din cele două căi ce îi stau deschise, una — cea revoluționară — ar slăbi situația României, opunând armata poporului (atunci cum rămâne înțelegerea cu Antonescu?) iar cealaltă — colaborarea cu Conducătorul nu e încă îndestul de teșită... Weck, ministrul Elveției, dă însă zor lui Maniu *să înceapă ceva, să facă un gest*, căci e ultimul ceas, deoarece războiul se va sfârși în 1943 (!!!). De Weck pretinde că consulii elvețieni din Germania au trimis rapoarte la Berna prin care afirmă că poporul german e demoralizat și nu mai poate ține și în consecință zișii consuli sfătuiesc Guvernul Federal să nu mai încheie afaceri cu Germania decât pe bază de aur plătit „cash” și să nu mai acorde credite Reichului — consulii suedezi ar fi trimis rapoarte identice la Stockholm... Mă întreb dacă De Weck nu e în solda Angliei, căci n-ar putea vorbi altfel din sânul lui „Intelligence Service”.

Maniu mai pretinde că e în constantă legătură cu Anglia, că poate garanta că avem 80% șanse să reluăm tot Ardealul, 100% siguranță de respectare a granițelor noastre (Prutul) din partea Sovietelor și de menținere a ordinii în țară. Pentru Basarabia, problema e mai grea, dar nu e exclus să fie convinse Sovietele să ne-o dea (!!!)...

Prietenul meu X, om foarte inteligent, fost ministru și cu reputație de seriozitate, afirmă:

1) Că a citit cu ochii lui o cuvântare a lui Roosevelt în care acesta anunță că la 1 ianuarie 1943, Statele Unite vor avea 12 milioane de soldați instruiți, 200 000 avioane, și 1 milion de piloți și că cu aceste forțe se va proceda la „gigantică” ofensivă împotriva Germaniei. Prietenul X pretinde că Germania va fi împărțită în 5 sectoare. Un prim sector va fi complet distrus, operațiune după care anglo-americanii vor aștepta 3 săptămâni ca Germania să ceară pace. Dacă nu va cere, se va proceda la distrugerea celui de al doilea sector, și așa mai departe până ce sau Hitler va cere pace, sau Germania va fi distrusă!!!

2) Că a luat — și ține — contact cu comuniștii de la noi, pe care îi întâlnește în locuri ascunse și în cel mai mare secret — și că conducătorii comuniști i-au afirmat că Stalin nu are nici o intențiune să cucească România, că nu țin nici la Basarabia (!!!) și că s-ar putea ajunge cu Moscova la o înțelegere și pe această chestiune, că în fine Sovietele s-ar mulțumi cu un regim democratic în România, care ar permite comuniștilor să trăiască ca orice alt partid, și care ar întreține bune relațiuni cu Rusia... Comuniștii noștri primesc încontinuu instrucțiuni de la Kuibă-

șev, instrucțiuni prin care sunt îndemnați să constituie un „front patriotic” cuprinzând cât mai multă lume, de la Dinu Brătianu până la legionari (!!!). Ei s-ar înțelege mai repede cu Maniu (!!) și cu legionarii *cuminți*, căci instrucțiile și temperamentul lor nu-i mai împing spre acte de teroare (!!!), dimpotrivă spre legături de blândețe și de prietenie cu toată lumea. Amicul X mi-a afirmat chiar că a vorbit cu frunzașii comuniști despre mine, că erau foarte montați împotriva mea, dar că dânsul le-a demonstrat *nevinovăția mea* (!!!) și că acum m-au iertat și ar face politică și cu mine!!!

A trebuit să primesc informațiunile de sub punctul 2, atât de interesante, fără posibilitate de control — dar pe cele de sub punctul 1, privitoare la declarațiunile lui Roosevelt, am căutat să le verific, am întrebat pe toți cei ce ascultă posturile americane și engleze, pe cei care primesc informațiunile străine suprimate de cenzură — și toți mi-au afirmat că *n-au auzit niciodată așa ceva...* Și totuși X e un om serios! În ce privește distrugerea Germaniei prin cele 200 000 avioane anglo-americane, s-ar putea răspunde că și nemții ar putea pune în linie împotriva Angliei tot atâtea avioane. Or fi în Germania, în Cehoslovacia, în Belgia, în Olanda, în Franța, în Polonia, în Rusia și în Italia 100 de fabrici care să poată construi 2 000 de avioane fiecare — fără să mai punem în linie fabricile noastre din România! Iar în ce privește piloții, apoi Puterile Axei sunt mai mari ca ale anglo-saxonilor.

Am impresia că amicul meu X e om sincer, dar că a fost ademenit de propaganda anglo-americană prin Maniu, prin De Weck și prin comuniști, cu care a simpatizat totdeauna...

De pe frontul rusesc, vești de vreme rea și de „stasis”. Spre Tuapse, ușoară înaintare. La Stalingrad, pare că rușii atacă cu înverșunare și țin pe nemți în loc...

Japonezii au mai debarcat într-o insulă din Arhipelagul Solomon și au atacat Noile Hebride, insule din Oceanul Pacific în condominiu de drept anglo-francez, și actualmente stăpânite de englezi și de americani...

Avioane britanice, *venite din Anglia*, au bombardat Torino și Genova. Mai ales Genova unde atacul a avut loc în valuri succesive și a provocat mari pierderi. Edificii distruse, oameni uciși și răniți cu sutele... Regele și Regina Italiei au sosit a doua zi la Genova, au vizitat răniții în spitale și cartierele lovite... Să sperăm că minunatele palate și colecțiunile lor, care făceau fala vechei cetăți au scăpat tefere.

E ciudată și politica Aliaților, în acest război. Roosevelt a declarat de curând că nu consideră Italia ca beligerant și a tratat în consecință pe

italienii din Statele Unite și proprietățile lor — iar prietenii lui englezii, distrug orașele „nebeligeranților“. Sistemul „una caldă și una rece“... Prea multă abilitate duce însă câteodată la contrariul efectelor dorite...

Amiralul Darlan a plecat la Dakar. Zvonurile unei posibile ocupări americane. Mareșalul Pétain a adresat un manifest special africanilor... Raporturile între Statele Unite și Franța se întind mereu. Cordell Hull a pronunțat un discurs în care a făcut pe Laval de trei parale pentru cu-vântarea rostită la Radio deunăzi... Laval a chemat pe dl Tuck, însărcinatul cu Afaceri american la Vichy, și a protestat energic împotriva procedurilor Guvernului din Washington... Agitație mare la francezi și enervare sporită prin bombardarea orașului Lorient de către avioanele americane.

Decrete-legi apărute azi, institue o procedură penală mai sumară cu privire la furturi, la strămutările de pietre de hotar etc. — o înăsprire a pedepselor pentru luare de mită și o augmentare a competenței judecătorialelor de pace, care vor putea judeca revendicări până la o valoare de 300 000 lei (în loc de 50 000 lei, ca până acum). Efectul devvalorizării leului...

A murit Tăslăuanu, fostul ministru al Industriei din Guvernul Averescu (1920), fondatorul *Luceafărului*, om fără noroc...

Tenorul Tito Schipa dă mâine un concert la Ateneu și a pus prețul locurilor 3 000 lei!!! Sunt menaje care dau 6 000 lei — bărbatul și soția — ca să audă urlând bestia italiană! De unde vor fi luând banii?

Marți 27 octombrie. De patru zile a început o mare ofensivă britanică (cu ajutor de trupe americane și din Dominioane) pe frontul egipto-libian. Ofensiva a început cu o mare luptă aeriană în care 200 de aparate engleze s-au întâlnit cu 200 aparate germano-italiene. Britanicii ar ataca cu peste un milion de oameni, cu forțe motorizate cu tot felul de mașini... E al doilea front pe care l-au promis lui Stalin! Acum se explică diferitele operațiuni concomitente întreprinse de Aliați: debarcările în Congo, în Liberia, la Freetown — ocuparea Madagascarului etc. Aliații vor să se înstăpânească pe Africa, și din Africa să

amenințe Europa de la sud. Și fiindcă campania din Africa de Nord e înainte de toate îndreptată împotriva Italiei, englezii au tras un bombardament strașnic asupra câtorva orașe din nordul Peninsulei. Au fost bombardate Genova, Torino, Savona, Novara, Milano etc. Mai rău a fost la Genova, unde bombe au căzut pe o galerie de refugii și au ucis 350 de persoane... Acest oribil bombardament a coincident cu a 20-a aniversare a instaurării Fascismului și a tulburat adânc sufletele italienilor gata de sărbătoare... Englezii caută de altminteri, ca și americanii să demoralizeze pe italieni, pe toate căile și să-i aducă la o pace separată. Nu prea pare probabil să reușească...

Despre ofensivă, știri puține și incomplete. În lupta aeriană preliminară, germanii și italienii pretind că au doborât 60 de aparate britanice și că n-au pierdut decât 12... Pe front propriu-zis, comunicatele Axei afirmă că forțele ei au respins toate atacurile, cu mari pierderi pentru englezi, care ar fi pierdut deja peste 100 de tancuri... O încercare de debarcare britanică la Marsa-Matruk, în dosul liniilor italo-germane, n-a reușit...

Ofensiva din Africa a lăsat pe planul al doilea luptele de pe frontul rusesc, căci punctul nevralgic al războiului e acum pe linia de la El-Alamein. Dacă englezii reușesc ofensiva lor, războiul va lua o întorsătură nouă — iar dacă se prăbușesc, *milițărește*, calea Germaniei va fi netezită... Trăim iarăși zile de mare emoție!

La Stalingrad ne apropiem în sfârșit de deznodământ, dacă rușii nu vor veni cu noi forțe și cu noi atacuri — căci și uzinele „Octombrie Roșu” și suburbia Spartakova la nord, au fost aproape în întregime cucerite și nemții au ajuns pretutindeni pe Volga... În Caucaz, înaintarea forțelor germane e teribil de încetinită... Poate că au luat trupe de pe frontul rusesc ca să le ducă în Africa?

Pe Don, unitățile române au respins atacuri sovietice, și au înregistrat succese consemnate în Comunicatul nemțesc de ieri. Încolo, mai nimic...

Se zice că generalul Manoliu, comandantul unei Divizii de Vânători de Munte ar fi fost ucis pe frontul din Caucaz. Se povestește că sta la masă cu Statul său Major, că erau toți cam veseli și că probabil au neglijat să-și camufleze luminile. Un aeroplan inamic a găsit prilejul să arunce o bombă: jumătate din comesenii lui Manoliu, printre care și dânsul, și-ar fi găsit moartea...

Generalul Manoliu era unul din generalii noștri cei mai buni: fusese decorat cu Mihai Viteazul și cu Crucea de Cavaler a Ordinului Crucii de Fier german. Moare prostește — dacă e adevărat că a murit — după ce a înfruntat moartea pe atâtea câmpuri de luptă...

Panglicarul de Petrovici dă publicității o scrisoare adresată decanului Facultății de Litere, prin care restituie bursa primită pe vremuri de la Fundația Carol. A primit atunci, doi ani consecutivi, câte 1 200 lei aur pe an; oferă acum câte 42 mii lei pe an, tot timp de doi ani, pentru un student „con-filosof“, meritos. Gestul e frumos, și se încadrează în noua lege a învățământului superior prin care se prevede restituirea burselor în cazul în care beneficiarul ar ajunge ulterior „într-o stare materială prosperă“. Gestul e frumos, dar publicitatea e urâtă... Pușlamaia tot pușlama!

Starea Regelui Danemarcei s-a agravat. O infecție pulmonară complică situația. Familia Regală e în jurul bătrânului Rege...

Joi 29 octombrie. Bătălia din Egipt continuă, violentă. Nemții pretind că ofensiva engleză — pe care o așteptau — nu i-a clintit de pe pozițiile lor, deși suntem în a 6-a zi a atacului, că au distrus 350 care de asalt britanice și numeroase avioane. *Radio Londra*, auzit ieri din întâmplare, pretinde că forțele britanice au străpuns liniile germane și că numeroase avioane nemțești și italiene au fost doborâte... Dumnezeu să-i descurce. Peste câteva zile se va ști adevărul...

La Stalingrad, nemții au mai luat o garsonieră; spre Tuapse, au mai câștigat doi metri...

După o știre de azi mai multe divizii rusești au fost încercuite pe Terek...

Ottescu a stat mult de vorbă cu Pantazi (înainte de ofensiva din Libia), cu care e bun prieten. Ministrul de Război i s-a arătat foarte optimist cu privire la operațiunile din Rusia... Dea Dumnezeu ca optimismul său să fie justificat...

Dejunat ieri la Miliardari cu Fințescu, Bușilă, Titus Dragoș. Toți acești miniștri nu știau nimic precis despre bătălia din Africa. Nu le spune nimeni nimic...

În Pacific, pe lângă insula S-ta Cruz, a avut loc o mare bătălie navală între japonezi și americani. Și unii și alții pretind că au raportat o mare victorie. Pare totuși că mai aproape de adevăr sunt japonezii...

Într-o ședință a Consiliului de Miniștri s-a hotărât sporirea lefurilor funcționarilor. Lefurile de 3 000 lei vor fi sporite cu 50% — apoi, cota de majorare va scădea treptat până la 6%. În total, lefurile vor fi mărite cu 12 miliarde lei pe an. Încă 12 miliarde ce vor cădea în spinarea noastră a producătorilor... De unde să mai scoatem bani? C-est la course a la faillite...

Mareșalul Antonescu scrie în gazete câteva rânduri ca să solicite subscrieri la „Ajutorul de Iarnă”. Între altele, dl Mareșal spune: „Cei bogați trebuie să dea celor săraci, *ca cei săraci să-i apere!*” Deplorabil spirit de ieftină demagogie! Parcă toți cei care au căzut pe front *ar fi numai săraci!* Pentru ce se aruncă inutil această sămânță de ură între clase?

Cu prilejul a celei a 20-a aniversare a instalării Fascismului la putere, Hitler, Mussolini și Regele Victor Emmanuel au schimbat telegrame de reciprocă încurajare...

D-na Roosevelt (soția lui Franklin) e în Anglia, unde a adus scrisori pentru Regele George și pentru Churchill. La o masă, a schimbat toas-turi cu Eden. Ministrul de Externe britanic a vorbit cam acru despre „neînțelegerea americanilor, în ce privește raporturile dintre Anglia și Dominionioane”... Se zice că în curând va face și Roosevelt o vizită la Londra...

Vineri 30 octombrie. Știrile din Africa prezintă o situație încă nelămurită. Nemții pretind că rezistă și că impun mari pierderi britanicilor; englezii afirmă că câștigă teren. Pare că la centru, nemții n-au putut fi urniți, dar că la sudul și la nordul frontului lor, au cedat puțin. O nouă încercare de debarcare a englezilor la Marsa-Matruk a fost zădărnicită de forțele Axei.

Cu toată violența lor, luptele ce se dau pe frontul egiptean nu sunt decât un început: campania va dura probabil toată iarna. Pentru câteva luni, centrul de gravitate al războiului va fi pe acest front.

Generalul Pantazi, pe care l-am întâlnit ieri la recepția ambasadorului turc, se arăta optimist. Generalul Niculescu (comandantul militar al Bucureștilor) era în schimb mai pesimist. Chestie de temperament. Niculescu pretinde că nemții au trecut la defensivă, și întemeia părerea sa și pe faptul că Comandamentul german a oprit fabricarea avioanelor de bombardament și a dispus să nu se mai construiască decât avioane de vânătoare, destinate după cum se știe apărării. Mai adăuga Niculescu, că, siliți să facă față inamicului pe atâtea fronturi, nemții au ajuns să aibă lipsă de efective. Așa se explică că ne-au cerut într-una trupe și că am ajuns să trimitem pe front aproape toate diviziile noastre...

Soldații români s-au distins din nou în Caucaz: Vânătorii noștri de Munte au cucerit orașul Nalcik, la vest de cursul superior al râului Terrek și au făcut cu acest prilej un mare număr de prizonieri și au luat și

tunuri și tancuri. E o mare satisfacție pentru noi, dar și o decepție căci de unde credeam luptele în curs spre Groznâi, pe malul drept al Terek-ului, aflăm că ele se dau încă pe malul stâng...

S-au poticnit nemții, e cert. Formidabilă și incoercibilă putere mai e și a colosului muscălesc!

La Stalingrad, s-au mai luat câteva garsoniere — dar rușii, deși respinși, atacă mereu. De la sud (?) de data asta...

Încă nu s-a clarificat cine a câștigat bătălia navală din Pacific. Dar americanii tac, ceea ce nu e semn bun pentru ei.

La recepția turcului de ieri, întâlnii pe dl Ică. Nu-l mai văzusem de astă-primăvară, de la dejunul lui Bușilă. Am însemnat în aceste note, că cu prilejul aceluia dejun, dl Ică manifestase dorința să stea de vorbă cu mine, și că trebuia să-mi facă semn. Bineînțeles că nu s-a manifestat prin nici un semn, și că nici eu nu i-am rupt mâneca.

Ieri, cum m-a văzut, a venit spre mine spunându-mi: „Trebuie să crezi că vreau să te evit (?!), dar în realitate de zece ori am vrut să-ți telefoniez, dar crede-mă, n-am avut un minut și vreau să stau lung de vorbă cu d-ta (!!!)”... L-am întrerupt: „Nici o supărare, Domnule Prim-Ministru, fiecare face politică cum crede...” — „Nu, nu, a replicat Ică, vreau să stau de vorbă cu d-ta...” — și a început să mă întrebe dacă lo-cuiesc acum în București, dacă mă poate găsi cu telefonul dimineața sau seara etc...

Astă-primăvară voiam să-i vorbesc despre îndrumările noastre economice. Acum mă întreb dacă mai face... I-am spus totuși că sunt la dispoziția lui. Știu că nu m-am angajat la nimic...

Păcat de bărbatul ăsta că vorbește atât de mult și prost, păcat că e atât de închipuit și că s-a urcat în copac — căci are mari însușiri și e un mare muncitor. Ceva tot a făcut el, *căci incontestabil lucrurile merg mai bine ca acum un an...*

Se vorbește cu insistență despre o modificare a Guvernului: Mareșalul ar rămâne numai Conducător (și în mâna doftorilor), Ică ar deveni președinte al Consiliului, Fințescu vicepreședinte (fără portofoliu și el) iar Cezar Popescu (de la Distribuție) ministru al Economiei Naționale (!!!). După ce a putut fi numit Marinescu în fruntea aceluia Departament, nici o numire nu m-ar mai mira — toate sunt posibile! Se mai vorbește și de alte schimbări secundare...

Principele de Piemont a fost numit Mareșal al Italiei. Fără importanță...

La recepția de la Ambasada turcească, era și Killinger. L-am văzut pentru prima oară mai de aproape: e anost. S-a uitat lung după mine, dar nu mi s-a prezentat. Dacă așteaptă să mă prezint eu lui, poate să aștepte mult...

Radian, care e mobilizat la serviciul de Informații, la Marele Stat Major, vine cu sacul plin de havadișuri.

Chestiunea Comandamentului lui Antonescu pe frontul rusesc, pare să fi căzut în apă. Pe ce motive, nu se știe, dar în Armată (în armata noastră bineînțeles) ca și în Guvern toată lumea e mulțumită, căci nu aveam nimic de câștigat cu o răspundere directă. Generalii noștri mai socotesc că Antonescu nu e bun pentru comandament. E bun ca critic militar, e bun să găsească noduri în papură și să înjure — dar nu e făcut să comande... Vorbesc cei care-l cunosc...

În cercurile militare superioare e multă îngrijorare pentru viitor. Chiar în ipoteza unei victorii germane, ne vom afla la sfârșit aproape dezarmați față de unguri, căci ne irosim toată armata împotriva rușilor, pe când ungurii o țin pe a lor intactă. În caz de victorie a nemților — dar se va ajunge oare la o adevărată victorie, când rușii după atâtea înfrângeri vin în continuare cu forțe noi? Radian pretinde a ști de la ofițerii superiori nemți, că bolșevicii ar mai dispune de zece milioane de oameni și de fabrici destul de numeroase în Siberia...

Din informațiunile telegrafice sosite până ieri-seară, nu reieșea nimic precis pe frontul din Africa, în avantajul unei părți sau a alteia, și pierderile par a fi mult mai mari de partea englezilor. Din telegrame rezultă, spune și Radian, că suntem de-abia la faza inițială a unor lungi lupte.

După informațiunile lui Radian, toate străduințele lui Ică tind a-și asigura succesiunea lui Antonescu, căci deși e mai bine, toată lumea e de acord că Mareșalul nu o să o mai ducă mult. A devenit atât de nervos¹, încât nu mai merge. Pune rezoluții nebunești pe toate hârtiile. Pe o reclamație privitoare la repararea unui pod din moldova a scris: „Ce face Bușilă? (Cu Bușilă are el ce are!) Se vede că doarme între București și Sinaia! Să meargă în Moldova!“ Și așa pe mai fiecare raport... Țipă, și femeile-l duc de nas... Pe Marinescu l-a numit Veturia Goga la Justiție ca

¹ Poate că și starea sănătății lui a contribuit la abandonarea proiectului de Comandament pe front...

să-i *asigure* câștigarea procesului pe care i l-au intentat rudele lui Goga. Nu e vorbă, i-a convenit și lui Ică, ca să-și poată trece decretul ce interzice Casației să pipăie constituționalitatea legilor — decret indispensabil pentru ca Mareșalul Antonescu să-i poată eventual trece mandatul primit de la Regii Carol și Mihai...

Unii pretind că s-a săturat și Mareșalul de matrapazlăcurile Veturiei și că matracuca e pe punctul de a fi expediată în străinătate. Vorbind despre năzbâțiile lui Antonescu, Radian îmi povestește una nostimă. Coborându-se la ceai, în vila lui de la Predeal, Mareșalul a dat peste un inginer Luculescu, adus de Veturia care voia să-l „pue bine“ cu Antonescu, căci bietul om — cam escroc — avusese neplăceri cu Statul, în meseria lui de antreprenor de lucrări publice (lucrări în care era interesată și Veturia). Auzind numele omului ce-i era prezentat, Mareșalul a întrebat: „Luculescu... Luculescu... nu ești d-ta antreprenorul lucrărilor Liceului de la Monastirea Dealului?“ — „Ba da, domnule Mareșal!“ — „Atunci ești un escroc și te-au adus cucoanele astea sub aripa lor! Ieși afară! N-ai ce căuta la mine! Ieși afară, escrocule!“ Și Mareșalul a căzut pe un fotel, sufocat... Scena a fost povestită de însăși Luculescu lui A., avocat pe care a venit să-l consulte, căci se temea să nu fie închis¹... și avocatul A. a repetat prietenului său Radian mărturisirile lui Luculescu...

Și cu doctorul Angelescu a avut Mareșalul „o chestie“... Aflând că Angelescu ar fi declarat că se fură sub regimul actual mai mult decât sub toate cele precedente, Antonescu s-a înfuriat și a trimis vorbă doctorului că dacă nu dovedește cele spuse, îl va trimite în lagăr, ca calomniator. Angelescu s-a dus la Stelian Popescu să-i ceară sfat și acesta i-a dat numele sutelor și miilor de ofițeri și de funcționari superiori ce se propun să cumpere imobilele și mobilele mai prețioase anunțate spre vânzare în coloanele *Universului*. Angelescu a remis aceste liste Mareșalului, și a scăpat de lagăr...

Ică-și dă seama că buba trebuie să crape, și fie că moare Antonescu, fie că înnebunește de-a binelea², succesiunea sa trebuie să se deschidă în curând. Ca să-i ia locul, Ică lucrează cu toată lumea; lucrează cu Killinger, cu care e înțeles (ca să obție consimțământul nemților), lucrează cu câțiva generali (se zice că ar fi înțeles cu generalul Petre Dumitrescu), lucrează la Palat (aici — știm că n-a reușit).

Planul lui ar fi să suprimă locul de „Conducător“, să redea Regelui prerogativele sale, iar Ică să fie prim-ministru și generalul Dumitrescu șeful Armatei...

¹ N-a fost!

² Radian vorbește...

Radian pretinde a ști că schimbările în Guvern despre care se vorbește nu vor avea loc, cel puțin acum. Lucrurile nu sunt coapte. În tot cazul, Fițescu rămâne la Economie, și nu e vorba de Cesar Popescu...

E vorba să se creeze o bancă de emisiuni de lei, specială pentru Transnistria. În Transnistria circulă mărci speciale germane, pe care nemții le imprimă pe capete, cu care cumpără produsele Ținutului (adică pe nimic) și pe care noi le schimbăm apoi în lei!!! Admirabilă operație pentru nemți! Dacă s-o face noua bancă de emisiune în Transnistria, e vorbă să fie numit în fruntea ei Gogu Avram Popescu, de la Craiova, „băiat bun“ — dar cu totul nepregătit și fără multe scrupule — recomandat de prietenul său dl Piki Vasiliu, general de jandarmi și subsecretar de Stat la Interne...

Asnavorian, avocatul generalului Florescu, a povestit lui Radian că nenorocitul de fost primar al Capitalei *era cu totul nevinovat*, și că s-a sinucis într-un moment de enervare, nemaiputând suporta înscenările magistraților. Lovitura cu sechestrul penal l-a dat gata... Și generalul Partenie mi-a spus alaltăieri că Mareșalul Antonescu pe care-l văzuse cu o zi înainte i-ar fi repetat de două-trei ori: „Florescu a fost un om cinstit... nu știu de ce s-a sinucis. A fost cinstit și muncitor...”

Mi-a mai povestit multe Radian, dar mă doare mâna și nu pot să mai scriu. Am îmbătrânit rău...

Duminică 1 noiembrie. Întâi noiembrie! Azi e Ziua Tuturor Sfinților, mâine Ziua Morților... Cele două zile mai posomorâte ale anului, în care lumea trăiește prin cimitire și în care fiecare clipă e împletită în gândul nostru cu moartea. Și cerul e azi trist și cețos și fără lumină. Și inimile noastre sunt mai strânse ca oricând căci începem să ne dăm seamă cum se învâртеște funia tot mai mult în jurul gâtului nostru. Suntem în anticamera tragediei... Până acum în urmă, victoriile Axei se impuneau prin măreția și prin rezultatele lor. Am ajuns acum în faza în care *ele trebuiesc demonstrate* — vom ajunge în curând și în faza în care „insuccesele” vor trebui explicate...

„Dacă aș fi fost italian, sunt sigur că aș fi stat alături de dvs.¹, încă de la începutul luptei triumfale pe care o duceți împotriva scopurilor bestiale ale politicii lui Lenin. Mișcarea dvs. a adus servicii întregii lumi în

¹ E vorba de Manoliu, căruia se adresau aceste cuvinte.

domeniul relațiilor politice externe. Italia a dovedit că există un mijloc pentru a se combate forțele de dezagregare. Ea a găsit antidotul pentru otrava sovietică...”

Așa vorbea Churchill la Roma... în ziua de 20 ianuarie 1927. Astăzi, dl Churchill e aliatul lui Stalin și lucrează mână în mână cu el pentru răspândirea otrăvii sovietice, în lumea întreagă... Să-i fie de bine!

În Africa, ofensiva britanică s-a oprit pentru moment. A durat 7 zile și n-a putut zdruncina pe germano-italieni de pe liniile lor. Englezii au pierdut peste 400 care de asalt și numeroase avioane. Trei încercări de debarcări inamice au fost oprite de forțele Axei. E un rezultat, desigur — dar suntem abia la începutul campaniei și nu e de tăgăduit că inițiativa a trecut pe frontul egiptean în mâinile englezilor. Pierderile germanilor și italienilor trebuie să fie mari și ele, deși comunicatele Axei le minimalizează...

La Stalingrad, în Caucaz se înaintează mai departe, cu milimetru...

Japonezii fac gălăgie mare în jurul ultimei bătălii navale din sud-vestul Pacificului și pretind că a fost pentru ei o mare victorie, *care deschide o fază nouă* în situația militară din acea regiune și din Australia... Americanii care tac... Qui vivra verra!

Sănătatea Regelui Danemarcei e mai bună. Pare că a scăpat și că a intrat în coalescență. Îmi pare bine, căci e un om cumsecade...

Azi prima chetă a „Ajutorului de Iarnă“. Am fost vestiți că vor mai fi încă trei, în cursul iernii — în total patru. M-am împrumutat cu 5 000 de lei ca să-i dau... Să nu mă împuște!

Submarinele germane continuă cu scufundările. În zilele trecute au fost atacate două convoaie anglo-americane, și de fiecare dată au fost distruse câte 100 000 tone — materii prime și material de război...

D-na Rica Antonescu s-a dus să inspecteze distribuiri de alimente (untură, carne, zahăr etc.) și începând în nu mai știu ce mahala, cum a ajuns la prima coadă în care nenorociții așteptau de ceasuri, a fost luată la înjurături și la huiduieli... Nu că ar fi fost recunoscută — nu-i cunoaște nimeni mutra de levretă — dar a fost luată de codași drept „o cocoană

influentă“ care încerca să treacă înaintea lor!!! Această primire i-a tăiat gustul de inspecții.

În legătură cu această întâmplare, o anecdotă, de care face lumea haz: La Roma stau oameni la coadă, de ceasuri întregi ca să obție o firimitură de ceva, la o prăvălie... Exasperat, un macaronar exclamă: „Mă duc să omor pe Mussolini!“ — „Brava, brava!“; strigă toți — „du-te, du-te!“ Omul pleacă dar se înapoiază repede. „Ei, l-ai omorât?“, întreabă camarazii lui de mizerie... — „Ei aș, da de unde, era acolo o coadă și mai mare!“

Luni 2 noiembrie. Ziua Morților și mulți au mai trecut pragul fatal anul acesta! Vreme posomorâtă, cum se cuvine pentru o asemenea zi, dar dulce și prielnică muncilor câmpului.

Misterele regimului:

Sâmbătă dimineața s-a inaugurat la Chișinău un „turn al Morții“ sau așa ceva; au fost de față Regele Mihai și Regina Elena, și Mihai Antonescu a rostit ca de obicei o nesfârșită cuvântare în care a preamărit meritele Mareșalului Antonescu „Dezrobotorul Basarabiei“ — meritele Mareșalului Antonescu *care nu era de față*. Mersul serbării și discursurile au fost difuzate la Radio, *dar nici sâmbătă seara, nici ieri, nici azi-dimineață, nici un cuvânt, în nici un ziar...*

S-a burzului modestia Mareșalului și a defins să se vorbească despre sărbătorirea meritelor sale? Dar atunci de ce s-au difuzat la Radio cele întâmplate la Chișinău? E admisibil ca Mareșalul să nu fi știut nimic despre construirea unui monument care mi se spune că a costat 120 milioane (!!!) și nici despre deplasarea Regelui, Reginei și a credinciosului său Ică? Atunci? Mister...

Dacă ritmul acțiunilor pe fronturi (afară de Libia) a slăbit, ritmul luptelor navale a rămas impresionant. În ultimele zile ale lunii octombrie, Marina de comerț anglo-americană a pierdut 41 vapoare cu o deplasare de un sfert de milion de tone, iar pe luna octombrie întreagă scufundările submarinelor germane se ridică, pentru vapoarele de comerț anglo-americane la 720 000 tone! La care mai trebuie adăugate câteva unități ale flotelor de război și peste 20 de vapoare rusești în Caspica și pe Volga inferioară...

Biserica Catolică a luat poziție pe față împotriva ororilor săvârșite de nemți — și din supușii lor — împotriva ovreilor. Această atitudine ne-a fost ascunsă cu grijă, nouă care avem pe conștiință barbariile de la Iași, din Basarabia și de la Odessa — dar, deși cu întârziere, tot ajungem să o cunoaștem. Când prin august nemții au ridicat din Franța ocupată 50-60 000 de ovrei nebăștinași și i-a transportat în Transnistria — unde probabil că n-au ajuns niciodată — preoții francezi au adoptat câte unul sau doi copii ovrei, ca să-i crească. Cardinalul Gerlier, arhiepiscopul Lyonului a adresat credincioșilor o frumoasă pastorală, în care a condamnat persecuțiunile fie și împotriva necredincioșilor, căci în orice ființă e o lumină de conștiință omenească ce trebuie să fie respectată — și întemeindu-se pe morala creștinească, a adăpostit 700 de copii ovrei într-un orfelinat din Lyon. Nemții s-au făcut foc și au reclamat lui Laval. Laval a cerut cardinalului Gerlier să-i dea copiii (probabil ca să-i extrădeze nemților), dar cardinalul a refuzat. Atunci Laval a însărcinat pe generalul Vincent, comandantul Lyonului să ridice copiii „manu militari“. Gerlier îmbrăcat în odăjdii, s-a pus în fața porții orfelinatului, înconjurat de preoții săi, și a declarat generalului că nu va trece decât peste cadavrul său. Generalul Vincent n-a insistat... A doua zi a fost înlocuit prin alt general și scena s-a repetat. Un al treilea general a declarat că armata franceză nu era menită să se bată cu preoții și cu copiii, și că nu primește comandamentul Lyonului decât cu condiția să nu mai fie însărcinat cu misiunea evacuării orfelinatului lui Gerlier... Laval a renunțat la satisfacerea cererii nemților, și astfel 700 de vieți au fost salvate... Tot Episcopatul francez s-a solidarizat cu cardinalul Gerlier, și azi citesc că Gerlier împreună cu cardinalul Suhard (arhiepiscopul Reims-ului) au fost primiți la Vichy de mareșalul Pétain și că „între Șeful Statului și Înalții Prelați s-a constatat cea mai deplină înțelegere bazată pe o completă încredere“.

Și Vaticanul a aprobat fără rezerve atitudinea Înalțului cler francez... De observat, că cu toată frăția de arme și de doctrina care-l unește cu Hitler — Mussolini n-a procedat până acum la măsuri de persecuție în Italia contra ovreilor... În Italia, ovreii trăiesc bine. Nu mai sunt admiși în funcțiuni dar încolo — nici o stânjenire. Pare că această purtare a italienilor a determinat în bună parte pe Roosevelt să declare că în America italienii nu vor fi considerați ca beligeranți...

În ce ne privește avem noroc. Persecuțiile ovreilor de la noi sunt puse în America pe seama nemților, și n-avem o presă prea rea. Se zice că îndulcirea regimului ovreilor ce se proiectează la noi, s-ar fi hotărât după o intervenție a Statelor Unite făcută prin mijlocirea unei Legații neutre, intervenție prin care ni se aducea la cunoștință că fiecare ovrei

va fi răzbunat prin executarea a *o mie* de români... O fi? Ar fi intervenit în favoarea ovreilor și Nunțiul Cassulo, din ordinul Papei... Eu cred că Mareșalul Antonescu, simțindu-se mai aproape de sfârșitul său, a intrat în faza remușcărilor... Așa se explică că a redat lui Rosenthal naționalitatea românească de care se lepădase. Rosenthal lichidase tot ce avea în România și se naturalizase francez, crezând că era mai bine pentru ovrei în Franța. Muritor de foame și persecutat, a scris o duioasă scrisoare Mareșalului, care l-a iertat...

Un prieten germanofob a văzut pe rectorul Hulubei înapoiat din misiunea sa. Hulubei (germanofob și el?) pretinde că în țările în care a fost (Italia, Elveția, Franța, Spania, Portugalia) nu se mai crede în victoria germană. Italienii ar fi încântați că americanii nu-i consideră ca beligeranți, și înjură pe nemți cât pot. În Franța, *toată* opinia publică e contra Germaniei; în Spania, Franco ar fi înlocuit pe Serrano Suner, după cererea ambasadorului englez Samuel Hoare(?); și Spania ar fi ieșit din rândurile Statelor „nebeligerante“, pentru a intra în ale State „neutre“ (n-am citit nimic despre așa ceva, dar câte se întâmplă și nu le știm noi...). La Lisabona, Hulubei ar fi stat 2 ore de vorbă cu Salazar și acesta i-ar fi spus că până acum a stat în expectativă, dar că soarta războiului s-a hotărât și că el trece hotărât acum *și pe față* de partea Angliei și a Americii... Îmi pare ciudat ca un om de prudență și de iscusința lui Salazar, să se fi deschis așa dintr-o dată în fața unui om pe care-l vedea pentru prima dată... Poate n-a înțeles bine Hulubei pe Salazar, sau germanofobul meu pe Hulubei...

Același prieten germanofob îmi afirmă că nemții au încercat până acum de 14 ori (!!!) să ajungă la pace, dar că n-au reușit. Englezii ar fi declarat că nu vor să vorbească de pace cu Hitler și cer în Germania „un Guvern al armatei“ prezidat de un general cu vază, și ar fi sugerat numele lui... Rommel!!! Germanofobul meu (în curent cu intențiile Angliei!!!) pretinde că englezii vor să conserve intactă armata germană, ca să o opue rușilor. El mai spune că la primăvară, turcii (ajutați de trupele aliate din Siria) vor ataca Bulgaria și vor constitui al doilea front... O misiune americană și alta engleză ar fi la Ankara, abandonată de Papen care și-a dat seama că nu mai avea nimic de făcut și a plecat în Germania...

Baliverne?

Universul de ieri, apărut sub domnia cenzurii, a publicat următoarea informație:

„Cercurile bucureștene vor primi *cu interes* confirmarea de către Ministerul de Externe german a știrii care a circulat acum câțva timp sub formă de zvon, privitoare la rechemarea delegatului economic german la București, ministrul plenipotențiar Neubacher“.

Las la o parte stilul, în *Universul* se scrie de obicei cu picioarele — dar informația nu e amabilă pentru domnul Neubacher. Neubacher și-a făcut de drag printre noi, afară de Dombrovski nu-l iubește nimeni și plecarea lui e însoțită în gândul fiecăruia cu un „ducă-se învârtindu-se“.

E trimis în Grecia, să pună la punct împreună cu d'Agostino (d'Agostino al nostru!) situația economică... Unii spun că nu părăsește definitiv Bucureștii, și că se va înapoia la noi. Să sperăm că nu, căci nu ne iubește nici el pe noi!

La Tokio s-a înființat un Minister al „Asiei Mari“... Galbenii contra albilor! Titularul noului Departament a fost numit Kamo Aoki.

Drama de la Dakar, care va fi în curând atacat, fără îndoială, de forțele anglo-americeane, începe să se precizeze. Amiralul Darlan, care a fost la fața locului să ia măsuri de apărare — dar ce măsuri mai pot lua francezii? — s-a înapoiat la Vichy și a avut o lungă întrevedere cu Pétain și cu Laval...

Churchill a spus unui interlocutor că locul și data creării celui de al doilea front în Europa au fost hotărâte, dar că bineînțeles, nu le poate divulga...

Din informațiuni destul de sigure rezultă că pregătim *o armată nouă de 15 divizii*, care trebuie să fie gata la anul spre toamnă. Antonescu numește această armată, „armata pentru Ungaria“ — în realitate ea este destinată *să menție ordinea în țară*, eventual și contra ciurucurilor poate anarhizate ce se vor înapoia, pline de pretenții de pe frontul rusesc. Această armată va fi constituită din noile contingente și încadrată cu elementele *nelegionare* intenționat lăsate până acum la vatră...

Încep să se lămurească multe...

Regimul sinuciderilor: se vorbește de sinuciderea colonelului Brațeanu, încurcat într-o afacere de cauciucuri livrate, prin Ministerul

Înzestrării, societăților „Reșița” și „Titan-Nadrag”. O afacere de mită, în valoare de un milion de lei...

Marti 3 noiembrie. În Calendarul catolic, „la St. Hubert” — zi de mare sărbătoare vânătorească. Mi-aduc aminte din tinerețea mea, alaiurile echipajelor de „chasse à courre” în Franța, „La messe de la St. Hubert”, fanfarele sunate prin cornurile de vânătoare, forfoteala vânătorilor și amazoanelor, portretul Ducesei de Uzès prin gazete, și câte toate... „Mais où sont les neiges d'antan?” — cum întreba deja acum câteva veacuri poetul François Villon...

După trei zile de tăcere ermetică (te întrebi pentru ce?), ziarele publică astăzi pe larg — pagini întregi — dări de seamă despre solemnitățile de la Chișinău. Aflăm astfel că n-a fost vorba de „Turnul Morții”, ci de „Turnul Dezrobirii”, ridicat lângă Chișinău din inițiativa genialului general Voiculescu, care în cuvântarea sa a strecurat această perlă: „*Ca și Columna lui Traian*, suntem unde am fost și rămânem unde suntem!” Unde o fi crezând boul că e Columna lui Traian? Nu se știe bine, pentru columnă sau pentru elocința sa, generalul Voiculescu a fost decorat cu Marele Cordon al Coroanei României... Am mai aflat că s-a mai inaugurat, cu prilejul prezenței Suveranilor la Chișinău, un foarte frumos cimitir monumental unde au fost îngropați soldații căzuți anul trecut în luptele pentru recucerirea capitalei Basarabiei — și catedrala distrusă de bolșevici și reparată. Am aflat de asemenea că tot Guvernul și Corpul diplomatic au fost târâte după Rege — dar n-am aflat de ce Mareșalul Antonescu s-a abținut de la aceste solemnități, ca și la cele de a doua zi la Cernăuți — unde Regele, Regina și dl Ică au inaugurat „Expoziția Bucovinei reîntregite”. Căci au fost și la Cernăuți festivități regale... Pe când Regele era la Chișinău, Mareșalul se plimba în jurul Bucureștilor și vizita avioane, iar către seară a plecat cu automobilul la Predeal... Argumentul „modestiei”, că n-a vrut să asiste la preamărirea lui, nu ține în picioare, căci am făcut efortul să citesc discursul lui Ică și în atâția kilometri de vorbărie n-am găsit decât câțiva metri consacrați „Mareșalului dezrobitor”. Chestie de sănătate, de evitare de oboseală — se poate... Ciudat regim!

În Caucaz, după cucerirea Nalcic-ului, Vânătorii de Munte români și germani au înaintat bine în munți spre sud și au ocupat orașul Alagir,

cam la înălțimea Vladicaucazului, bombardat și amenințat la rândul lui. La Tuapse, la Stalingrad, pe Don, la sud de Râjev, luptele obișnuite.

În Africa, după o oprire de 24 de ore, ofensiva engleză a pornit din nou cu violență, dar a fost din nou oprită de nemți. Forțele engleze au suferit mari pierderi și au trebuit să se înapoieze pe liniile lor de plecare. Liniile germano-italiene n-au fost nicăieri deplasate...

Cu prilejul deschiderii Parlamentului turcesc, Președintele İnönü a pronunțat un important discurs din care reiese hotărârea Guvernului din Ankara de a rămâne mai departe neutru. Inabilitați, sau abilitați, după punctul de vedere — sau poate numai infidelități de traducere — au dat loc la numeroase comentarii în cercurile politice de pretutindeni. Astfel İnönü se declară credincios *tratatelor, alianțelor și amicițiilor* turcești, fără să precizeze *cine* intră în aceste *amiciții* (beneficiarii *tratatelor și alianțelor* fiind cunoscuți). Poate să fie vorba și de nemți și de italieni și de noi, și de ruși — sau numai de englezi și de americani. După plac. De asemenea, în alt loc İnönü afirmă că „niciodată Turcia n-a fost *mai aproape* de război”; dat fiind însă că hotărârea de persistentă neutralitate domină cuvântarea, trebuie înțeles că topografic sau geografic niciodată *războiul* n-a fost mai aproape de granițele Turciei... Dar poate să fie și altfel!

Berlinul se declară foarte mulțumit cu mărturisirile turcului; să ne declarăm și noi. Convingerea mea este că atitudinea Turciei nu se va hotărî la Ankara: ea se va hotărî pe fronturi. Turcii vor zbura în ultimul moment în ajutorul învingătorilor...

Anul acesta nu va fi masă la Palat pentru Cavalerii Ordinului Mihai Viteazul — sub cuvânt că cei mai mulți sunt pe front. Va fi numai o slujbă la Biserica Mihai Vodă. Scapă Mareșalul Mihăiță de o plictiseală...

Morgenthau, finanțal Statelor Unite, s-a înapoiat la Washington după ce a negociat la Londra, mai multe săptămâni, reglarea debitelor britanice privitoare la furniturile de război americane. Pare că negocierile nu au dus la nici un rezultat, de alminteri...

Ziarele publică condițiunile unui concurs pentru sistematizarea Pieții Victoriei. Grea problemă! Planul cel mai bun va fi premiat cu 1/2

milioane lei. Sunt și alte premii. De executarea sistematizării nu poate fi vorba acum, dar să avem barem planul.

A murit Costică Toma, de la Iași. Tip de politician cum ar fi fost mai bine să nu avem, pentru mântuirea țării — nu era antipatic. Liberal de baștină s-a alipit, după întronarea Regelui Carol al II-lea, de Gh. Brătianu. Am negociat cu el un cartel electoral, în 1937 — aluneca ca pește printre degete...

Era politician, dar nu era printre cei mai răi...

Miercuri 4 noiembrie. Comunicatele germane și italiene mărturisesc lupte grele, pretutindeni, pe toate fronturile...

Hintz¹, mobilizat la o unitate pe front, îmi scrie din Anapa, cu data de 21 octombrie, o lungă scrisoare din care extrag următoarele pasaje, pe care le găsesc interesante:

„Am avut prilejul în misiunile ce mi s-au dat să fac următoarele rute: Anapa – Rostov prin Krimskaia – Cholmskaia – Severskaia (față de această linie frontul era situat la o depărtare între 3-15 kilometri², și se simțeau caracteristicile lui specifice: muzica, ambulantele, răniți, cimitire, emoții etc.); Anapa – Krasnodar – Pavlovskaia – Kucevskaia – Bataisk – Rostov și înapoi — în fine, Anapa – Varenikovskaia – Slavianskaia – Timoșenskaia – Tihorezk cu întoarcere prin Krasnodar“.

„Pe frontul acesta majoritatea trupelor sunt române și se pare că nu merge prea strălucit. Situația pare staționară. E o regiune muntoasă și păduroasă; aviația și carele nu pot da concursul lor și infanteria nu e susținută decât de artilerie. Se pare însă că nemții au înfipt o săgeată în direcția Tuapse și de acolo se așteaptă ceva și pentru sectorul nostru din Caucaz. Despre celelalte sectoare sunt mai puțin informat decât cei din țară. Gazetele ne vin cu întârziere și radio n-am ocazie să ascult“.

„În colindele mele am putut să-mi fac o impresie completă despre Kuban și partea de n.v. a Caucazului. Ceea ce ne-a izbit în primul rând, mai ales prin comparație cu peninsula Kerci, este marea bogăție a vegetației și marea asemănare cu țara noastră. Prin preajma Anapei unde coboară pantele de n.v. ale munților Caucaz, ai impresia că te găsești în regiunea Câmpulungului Munteniei. Multe fructe și în special struguri. Am făcut cură și de struguri și de must. Perspective foarte fru-

¹ Secretarul meu.

² Între 5 și 16 octombrie.

moase și variate. De la noi înspre Novorosiisk intrăm direct în inima munților. Batalionul meu se găsește doar la vreo 8-10 kilometri de Novorosiisk; încă n-am avut prilejul să mă duc în părțile acelea. La frumusețea peisajului se adaugă inconvenientul bandelor de partizani. Drumurile nu sunt prea sigure...”

„De la linia Krimskaia–Krasnodar spre nord, ținutul este aidoma cu Bărăganul nostru, poate ceva mai ondulat. Satele, foarte întinse mai toate, sunt înecate în verdeață și ai impresia că intri în Lehliu sau în oricare alt sat din Bărăgan. Până și casele se aseamănă. Localitățile care pe hartă sunt trecute cu litere mai mari și contează ca orașe, nu sunt cu mai mult mai arătoase decât celelalte sate. Locuințele sunt doar ceva mai strânse și se pot compara cu Urziceni, Slobozia etc. Toate acestea: Krimskaia, Slavinskaia, Timošenskaia, Pavlovskaia, Kucev-skaia și Tihorezk sunt la fel. Nici Anapa nu cade prea departe și Tamanul la fel. Se pare chiar că au locuitori mai puțin decât celelalte înșirate. În toată această regiune două localități sunt într-adevăr orașe. Este interesant că pe o distanță echivalentă cu cea de la București la Timișoara să nu fie decât Krasnodarul și Rostovul. Acestea însă întrec cu mult media orașelor din țară”.

„Krasnodarul, cam de mărimea Ploieștilor, a avut norocul să scape aproape intact. În afară de sărăcia inerentă războiului, orașul pare că-și duce viața sa obișnuită. Teatre, cinematografe, tramvai, lumină electrică, nu lipsește nimic. Foarte, foarte multe ceasornicării, frizerii și ateliere de fotografiat. Sunt și restaurante și cafenele. Orașul e frumusețel fără a fi interesant; străzi drepte și potrivit de largi, ca în toate orașele și satele rusești. Bazare caracteristice cu tot felul de vechituri și de nimicuri amestecate cu fructe, zarzavaturi, produse lactice și tot ce se poate vinde — de la ace ruginite, ciozvărte de creion și tocuri de cauciuc uzate, până la haine de blană și îmbrăcăminte standard, paturi, fotografii etc., din toate se găsesc la același negustor. Într-o măsură mai aleasă aceleași lucruri se găsesc și în «magazinele de comision». Nu știu dacă aceste prăvălii sunt o inovație a războaielor, dar le-am văzut și la Odessa și la Nicolaev și chiar prin multe sate și se găsesc în toate orașele prin care au trecut camarazi de ai mei. Construcțiile par vechi și cred că cu astfel de negustorie se îndeletniceau rușii și sub bolșevici. Orice gospodină în anaghie își răscolește podul și sertarele, își atârână pe brațe cearșafuri, cămăși ș.a. și se duce la prăvălia de Comision să le vândă sau să le dea pe grâu, carne, sare, sau pe ce-i trebuie. Comisionarii vând pe ruble sau mărci; 6 ruble (36 lei) un pahar de iaurt, 2 000 ruble (12 000 lei) o cămașă, 1 rublă (6 lei) o țigare care nu vrea cu nici un chip să ardă, sau 18 mărci (180 ruble) o pătură cazonă. O femeie

vindea ciorapi cazoni românești(!) cu 6 mărci (360 lei), ceea ce dovedește că românul se adaptează repede și dacă nu are «pod» sau «sertare» de golit, recurge tot la vechea resursă: avutul țării! Cât privește «afacerile» făcute de ai noștri pe aici, se știu și se vorbesc atâtea încât te cutremuri dacă ai o cât de mică doză de corectitudine, de onestitate și de bună credință“.

„În Krasnodar se văd foarte multe mutre armenesti, am avut chiar impresia că este un centru armenesc. Mi s-a spus însă că în mai toate orașele din Caucaz, armenii abundă“.

„Rostovul e cu mult mai mare și mai frumos. Poate să fie cu puțin mai mic decât Bucureștiul. Are tot așa străzi foarte largi, piețe idem cu perspective frumos aranjate și cu clădiri monumentale. Nu se văd însă construcții tip «bloc» ca în București. Mai fiecare clădire importantă își are spațiul ei de respirație și de perspectivă. Un Teatru imens, construcție cubistă, impune prin simplitatea liniilor și oferă totuși o foarte atrăgătoare perspectivă. Multe parcuri — de altfel nu există sat să nu aibă un cât de modest parc cu statuile lui Lenin, lui Stalin etc. (acum doborâte) — și copii de pe statuile clasice, în special cele sportive, precum și unele de actualitate: foot-baliști, tenismeni etc. Îmi amintesc că la Nicolaev am văzut într-un parc o Venere în «chiloți»; am cercetat bine să văd dacă nu cumva intemperiiile sau vreun glumeț au ținut să o apere de priviri indiscrete și m-am convins că «chiloții» erau opera daltei sculptorului...“

„Rostovul are însă un mare cusur: este distrus de bombardamente. Întocmai ca la Chișinău, pe strada principală aproape că nu există clădire intactă. E de minune cum au putut nemții să menajeze Teatrul și încă vreo câteva clădiri“.

„Foarte interesantă și pentru mine unul este panorama orașului când vii dinspre sud. Fiind așezat pe malul drept al Donului, care e mai înalt decât malul stâng, se vede dintr-o dată întregul oraș în amfiteatru, întinzându-se de-a lungul Donului cu toate clădirile mai importante. Nu am stat decât o zi în Rostov și n-am putut să-mi dau seamă de viața din oraș. Pare însă să fie multă sărăcie. Aceași lipsă de pâine ca în toate orașele prin care am trecut“.

„Locuitorii din această regiune par sincer refractari comunismului și am impresia că bolșevicii au luptat mult să-i câștige, fără să reușească. Nu există sat care în afară de parcurile amintite să nu aibă localul său de cinematograf și teatru. Biserici nu se prea văd. Cât am colindat nu am văzut decât una la Krasnodar și alta la Plastunovskaia. Aceasta din urmă ar face cinste Bucureștiului și cred că adusă la București ar fi cea mai mare. Înăuntrul ei sunt trei despărțiri, adică trei bise-

rici alăturate, fiecare cu altarul ei și în fiecare se poate oficia o slujbă deosebită. Prin celelalte sate bisericile au fost rase de pe pământ și în locul lor s-au făcut parcuri“.

„La Krasnodar și la Rostov s-au constituit miliții din băștinași. I-am văzut înarmați și mergând în cadență, cu cântece, pe străzile orașului. La Krasnodar ajutau la paza prizonierilor. Cei mai mulți sunt în uniforme bolșevice, unii însă au dezgropat uniforme anacronice, încât dau impresia că un circ sau un teatru de operetă a dat drumul artiștilor pe stradă ca să-și facă reclamă...”

Caranfil, care e în legătură cu elementele anglofile și primește știrile britanice, îmi spune că anglo-americanii au început construcția unei șosele (autostradă) în Africa, de la Brazzaville la Khartum, din Congo în Valea Nilului — și lucrările merg repede.

Faptul că francezii au evacuat toată populația europeană de la Dakar, dovedește că americanii sunt decizi să atace și acest important punct strategic — în planul lor de a pune mâna pe întreaga Africă...

La New York, alegerile locale au dat victoria republicanilor, care au ales primarul lor cu o majoritate de peste 500 000 voturi... Alegerile pentru Senat și Cameră sunt iminente. Se crede totuși că democrații vor avea majoritatea — altfel s-ar încurca treaba cu Roosevelt...

Regele Danemarcei a intrat în coalescență. A scăpat...

La Maikop, nemții au forat deja 3 sonde noi și au dat de petrol. Caranfil care-mi dă știrea, pretinde însă că avioane rusești au distrus rezervoarele în care se strânsese țițeiul. Parcă nemții nu știu să facă rezervoare subterane...

Unul din vagoanele noastre ce transporta cereale de la Nicolaev la Constanța a fost torpilat și scufundat... Mi-a confirmat azi știrea Neagu, ministrul de Finanțe.

Aflu din izvor sigur că militarii au blocat și înmagazinat foarte mult grâu și porumb, pe care l-au dosit ca să-l scape de nemți, *așa încât nu stăm prea rău cu aprovizionarea noastră*... Din același izvor aflu că o bună parte din armamentul destinat trupelor noastre din Rusia și

furnizat de nemți, e oprit în țară pentru cele 15 divizii noi în pregătire. Cercul nostru militar de conducere speră că nemții ne vor complecta materialul ce ne trebuie (se fabrică mult și în țară) pentru aceste 15 divizii, în speranța să le vadă trimise pe front... Antonescu — le trece acadeaua pe la nas...

Se zice că Dan Geblescu, relativ tânăr consilier de Legație, va fi înaintat ministru plenipotențiar și numit secretar general la Ministerul de Externe, în locul lui Davidescu care va trece subsecretar de Stat la același Departament... O să înnebunească prințul Vlădescu și toți consilierii de Legație vechi! Dan Geblescu e deștept și s-a purtat bine la Budapesta, dar nu e mai breaz (când e treaz!) ca alții mai vechi decât dânsul... Norocul e însă noroc! Numirea lui m-ar bucura căci e băiat simpatic.

După o statistică publicată de revista germană *Marine Rundschau*, de sub direcția amiralului Gadow, întocmită pe temeiul comunicatelor amiralităților anglo-americane, iată pierderile suferite de la începutul războiului și până azi de marinele de război ale Marii Britanii, Statelor Unite și Rusiei Sovietice:

11 vase de linie; 9 vase port-avion; 1 port-avion auxiliar; 1 transport de avioane; 10 crucișătoare grele; 52 submarine; 38 vase de pază și 23 dragmine și pescuitoare de mine; 14 crucișătoare auxiliare; 9 canoniere; 240 de vase auxiliare.

Amiralul Gadow constată că toate aceste vase de război pierdute — abstracție făcând de submarine — constituie o flotă de 3 ori mai puternică decât flota germană din 1939 și aproape egală cu cea japoneză de la începutul războiului. (După *Universul*)

Flota comercială mondială a fost în anul 1900 de 27 milioane tone; în 1910 de 45 milioane — iar la august 1914 de 50 milioane tone. La 1918 tonajul mondial nu mai era decât de 22 milioane, ca să se ridice treptat până la 65 milioane tone în 1939. Din acest volum plutitor au fost înecate de la începutul războiului peste 25 milioane tone...

Sâmbătă 7 noiembrie. De miercuri seara m-a trântit un guturai la pat. La mine, care sufer de o rinită cronică, guturaiul se manifestă ca o boală gravă — dar nu ține decât 2-3 zile. Azi mă simt aproape bine...

Pe când nădușeam în pat și-mi curgea nasul, englezii au dat pe nemți și pe italieni înapoi în Africa... Numărul a învins. Forțele lui Rommel au fost nevoite să se retragă pe o a doua linie, după lupte grele în care nemții au pierdut 9 000 prizonieri, morți mulți și material. Printre cei căzuți, generalul von Thoma, ajutorul lui Rommel... Luptele se dau acum între Fuka și Mersa-Matruk, la 100 kilometri vest de El-Alamein...

Pe frontul rusesc, succese neînsemnate. Trupele germane și aliate au mai cucerit câțiva metri pătrați...

Mai serioase sunt succesele submarinelor nemțești. Pe lângă 20 de vase scufundate, cu o deplasare de 130 mii tone — comunicatele de ieri mai anunță alte torpilări. În total, în primele zile ale lunii noiembrie (1-6) au fost distruse peste 250 000 tone, vase anglo-americane.

O slabă compensație pentru insuccesele Axei în Africa...

Rezultatul alegerilor pentru Congres în Statele Unite:

Camera Reprezentanților: s-au ales 220 democrați, față de 209 republicani. Senat: s-au ales 56 democrați, față de 36 republicani. Lipsesc 2 rezultate la Cameră și 1 la Senat. Roosevelt conservă majoritatea Congresului, dar o majoritate mult scăzută...

Bătălia navală din sud-vestul Pacificului nu s-a terminat încă. Se mai bat și acum, dar japonezii au amuțit (semn rău?) iar americanii n-au fost niciodată prea comunicativi. Pentru precizii mai trebuie așteptat...

În Madagascar, francezii istoviți au cerut armistițiu. Ostilitățile au încetat. *L'honneur est sauf — mais le pays est perdu...*

În Indii tulburările continuă. S-omoară lumea, se dă foc instituțiilor — și toate acestea n-au nici o importanță...

Pe frontul african au căzut zilele trecute și doi fii ai Principelui Mario Ruspoli, fiul Vogoridinei de la Hanu Conaki. Unul din acești tineri Ruspoli e ginerele lui Volpi.

Nemții au găsit în arhivele Ministerului de Externe din Praga dovezile subvențiilor plătite de cehi lui Wickham Steed, publicistul cunoscut

din Londra. Sumele plătite se urcă cam la 100 000 coroane cehe pe an. Ziarele române fac mare scandal pe această chestiune, învinuind pe Beneș că a cumpărat presa britanică. Nu știu ziarele ro-mânești — sau au uitat — că pe Wickham Steed *l-am plătit și noi și încă gros?*

Fințescu e demisionat de 3 zile. Pretextul: boala lui de ficat. În realitate nu se înțelege cu nimeni. El are răspunderea și alții au inițiativa și dau ordinele...

Marea remaniere cu promovarea lui Ică ca președinte de Consiliu, pare amânată...

Lumea e speriată de cât se fură. Nu s-a furat sub nici un regim ca sub cel actual. Antonescu expune, legați, pe hoții descoperiți și prinși... Dar stă la masă cu Veturia Goga și cu d-na Barbul!

Duminică 8 noiembrie. Sfântul Mihail. Ziarele publică, fiecare, câte un portret (cel puțin) al Regelui Mihai, câte unul sau două articole, cu tot dichisul — cum se cade. Dar mai publică și portretul d-lui profesor Mihai Antonescu, cu câte un articol ditirambic, *vădit impus*, prin care se urează viață lungă și succes vice-conducătorului nostru! Amicul Ică se urcă tot mai sus în copac! Iată-l ajuns pe o creacă cu Regele!

De când e România, nici un ministru, nici un viceprim-ministru, nici chiar un prim-ministru nu și-a sărbătorit onomastica în public, n-a pus gazetele să-i ridice osanale. N-au făcut-o nici chiar Brătienii, nici tatăl, nici fiul! Se vede că Antoneștii au înnebunit de-a binelea — vai de țară și de noi!

În Egipt nemții continuă să dea înapoi. Ei pretind că „manevrează“, că au libertatea lor de acțiune și inițiativa și neagă să fi pierdut un material însemnat de război, cum pretind englezii că au capturat. Recunosc însă că inamicul le-a luat 9 000 prizonieri... Și au încredere în Rommel...

Să așteptăm și să mai vedem, dar impresia generală e că lucrurile nu merg bine pentru Axă...

Ziarele noastre de aseară au dat vestea că „Delfinul“, faimosul nostru submarin, a torpilat nu departe de Yalta (în Crimeea) un vas sovietic de 10 000 tone. Ziarele de azi-dimineață nu mai pomenesc însă nimic

despre așa ceva... Dacă știrea n-a fost adevărată, cum a putut fi publicată sub regimul cenzurii prealabile? Dacă e adevărată, de ce se ascunde după ce a fost dată în vileag? Logica regimului!

Ziarele de azi-dimineață dau la cronică judiciară afacerea Brabețeanu, minus sinuciderea... Ele mai anunță și condamnarea fostului inspector administrativ Alexandru Ștefănescu la 2 ani închisoare...

Presa internațională se ocupă cu ultimul discurs al lui Stalin, consacrat aproape în întregime războiului. Stalin explică pe larg că situația de pe frontul oriental se datorește faptului că nu s-a creat un al doilea front european. Lipsa acestui front a permis nemților să maseze forțe considerabile la est și să pătrundă în cursul verii frontul rusesc. Dacă ar fi existat un al doilea front, pretinde Stalin, am fi avut fericirea să vedem trupele sovietice la granițele Germaniei. Stalin revine de zece ori asupra acestui al 2-lea front și continuă să-l ceară. Declară și el ca și colegii săi Roosevelt și Churchill că n-are nimic cu poporul german și cu cel italian, ci numai cu Hitlerismul și cu Fascismul...

Presa germană subliniază pesimismul acestui discurs și răspunde lui Stalin că un al 2-lea front european ar fi găsit Reichul pregătit și n-ar fi schimbat nimic în situația disperată a Rusiei. Presa engleză și americană analizează cuvântarea bolșevicului, fără a polemiza cu el... Atât ar mai lipsi!

Pare că în Rusia neocupată și în Siberia lipsa de alimente e totală. Foamea se arată pentru iarnă, un inamic mult mai amenințător decât neamțul...

Prăpădește-i Doamne, să scape lumea de pieire!

Consiliul de Miniștri întrunit vineri a hotărât să sporească pensiile cu aproape 20%. Zic „aproape“, căci pare că în acest spor intră și sporul consimțit astă-vară. O firimitură de pâine pentru fiecare pensionar — și o sarcină de 400 milioane în plus pentru buget!

Se zice că Fințescu a fost împăcat și și-a retras demisia...

ORELE 12: *Lovitură de măciucă. Americanii au debarcat azi-dimineață între orele 3 și 4 în mai multe puncte din Algeria!!!*

Dacă știrea se confirmă (deocamdată au dat-o posturile de radio elvețiene...) — atunci războiul a luat o cotitură gravă, în dauna Axei — și a noastră!...

În Egipt — englezii au luat Marsa-Matruh și 5 divizii italiene sunt înconjurate și tăiate de orice posibilitate de salvare...

.....

Luni 9 noiembrie. Ziua de 8 noiembrie va rămâne în Istoria țării noastre una din zilele cele mai tragice. Brusc, ne-a apărut la orizont icoana înfrângerilor...

Debarcarea americanilor la Alger, la Oran și în alte locuri pe coasta algeriană a Mediteranei, a fost confirmată. Știrile nu sunt încă foarte lămurite: după unele, încercările de debarcare ar fi fost respinse, după altele, forțele americane ar fi izbutit să stabilească capete de poduri. Pare că e cazul și în Maroc, la Saphi, lângă Casablanca... Americanii ar fi venit cu 180 de vapoare și ar fi traversat Atlanticul neobservați. E de nepriceput cum au putut scăpa supravegherii submarinelor germane, atât de vigilente; e de nepriceput dar au scăpat... Flota engleză de peste 100 de vase, sosită acum câteva zile la Gibraltar, ar fi trebuit să dea de gândit comandamentului naval german, căci toată lumea se întreba în ce scop se făcuse acea concentrare...

Roosevelt a trimis un mesaj Mareșalului Pétain. Acest mesaj n-a fost publicat în ziarele noastre, dar mi se spune că e foarte politic și că Președintele american explică debarcarea în coloniile franceze prin scopul de a le apăra împotriva unei posibile ocupații din partea Puterilor Axei!!! Roosevelt mai adaugă vorbe bune pentru Franța, asigură pe Mareșal că Aliații nu se gândesc să atingă integritatea imperiului colonial francez, că păstrează pentru vechea tovarășă din trecutul război sentimente de fidelitate — și-l roagă să nu miște, nici într-un sens nici într-altul, fiindcă ora Franței n-a sosit încă...

Mareșalul Pétain a răspuns foarte demn, protestând împotriva încălcării neutralității Franței și reamintește Președintelui că s-a angajat să lupte împotriva oricui ar călca suveranitatea țării sale și cuvântul unui Pétain e cuvânt. Onoarea Franței îi dictează datoria, în fața căreia se înclină fără șovăire.

Răspunsul Mareșalului Pétain a fost reprodus *in extenso* de toate ziarele Axei, prin urmare și de ale noastre... S-a publicat asemenea și scrisoarea adresată de Pétain lui Darlan și ordinele date de acesta comandanților din Africa. Atitudinea trupelor franceze din Africa nu e nici ea încă bine lămurită. Generalul Nogués, comandantul trupelor din Maroc, a dat o proclamație în sensul ordinelor lui Pétain, și lupte grele pare că sunt în curs, la sud de Casablanca.

Pe de altă parte, generalul Giraud, comandantul de armată făcut prizonier în campania Franței și evadat din captivitate, a ridicat steagul gaullist la Alger *de unde a vorbit ieri la Radio*. Giraud e unul din cei mai cotați generali francezi. După ce a scăpat din captivitate trecând prin peripeții romantice, a venit la Vichy, unde Pétain i-a cerut cuvântul de onoare că va sta liniștit și nu-i va face plictiseli. Giraud a dat cuvântul, și nu s-a mișcat până acum în urmă, când deodată a apărut la Tunis... E singur la Alger, sau îl urmează și trupele franceze, în parte sau în total? Vom fi în curând lămurii...

Defecțiunea celor 5 divizii italiene se confirmă. Englezii pretind că au făcut 40 000 prizonieri și că au luat 500 tancuri... Genova a fost din nou bombardată în noaptea de sâmbătă spre duminică. Englezii anunță că au scufundat 6 vase mari în port — italienii mărturisesc pagube mari, dar morții n-au putut încă fi numărați. În aceeași noapte a mai fost bombardat Milano, și alte câteva orașe din Lombardia.

Șoneriu, care a sosit din Milano și a văzut efectele bombardamentului precedent, e îngrozit. O bombă de calibru mare a căzut într-o piață, la câteva sute de metri de casele lui Puricelli și Pors și a ras toate edificiile de pe piață, arborii, tramvaiele, chioșcurile — tot, iar la casele Pors și Puricelli, toate geamurile au fost sparte, toate obloanele de lemn, făcute țandări... Puricelli era într-un hal fără hal — și așa, depri-mați, pierduți i s-au înfățișat toți prietenii pe care i-a văzut. Bombele incendiare au provocat 700 de incendii în Milano, și aproape nu e om care să nu fi pierdut ceva, el sau o rudă sau un prieten de al lui... Depresiunea e totală și îngrijorătoare; la Genova se zice că e și mai rău.

Englezii au fost foarte buni psihologi. Ei știu că în Italia toate inițiativele politice și sociale au pornit și pornesc din provinciile de nord ale Regatului, au tăbărit pe ele și au lăsat centrul și sudul în pace... O lașare a Italiei și o pace separată nu e exclusă; Taylor, omul lui Roosevelt trimis la Papa, a sosit la Roma cu un avion italian și e puțin probabil să nu fi stat de vorbă și cu un om al lui Mussolini.

La Milano, spune Șoneriu, ura oamenilor împotriva nemților e ajunsă la paroxism — și nu mai vrea nimeni război. Dar deocamdată totul este încadrat cu trupe germane...

Trăim clipe adânc emoționante — poate ultimele noastre clipe!

Și Führerul a vorbit aseară la München, cu prilejul comemorării victimelor căzute la 9 noiembrie 1923, din rândurile național-socialiștilor. Discurs violent pentru a inspira încredere, și prin care Hitler mărturisește înfrângerea indirect, *căci face o lungă comparație între stările de*

spirit din Germania în 1918 și azi, demonstrând superioritatea forței de rezistență actuale a poporului german... Acolo am ajuns, la 1918? O bănuim, dar de ce o mărturisește și Hitler? Despre „credinciosul aliat“ de la Roma nici un cuvânt...

Anglofilii (!?) noștri exultă: inconștienți sau *ce*?

Cei care ascultă postul de *Radio Londra* pretind că „purătorul de cuvânt“ britanic, cât și Summer Welles la Washington au declinat orice colaborare sau solidaritate cu Regele Carol, care pare că voia să se pună în fruntea „Românilor liberi“ din Anglia și America...

Alții afirmă că Regele Carol e în Brazilia (!) și că ar fi fundat acolo „Partidul Românilor Liberi“, și că Londra și Washingtonul i-ar fi dat binecuvântarea lor...

Plouă, viscolește, e frig... Vreme de noiembrie, sinistă, ca atmosfera din sufletele noastre...

Joi 12 noiembrie. O teribilă intoxicație alimentară, cu temperatură, m-a ținut de luni după amiază și până azi-dimineață în pat. În primele 24 de ore am avut 40 de scaune! În 3 zile, nemâncat, am pierdut 3 kilograme și jumătate. Azi mă simt bine, dar foarte slăbit...

În timpul bolii mele situația s-a mai complicat. Cum era de așteptat, Germania a ocupat coasta mediteranică a Franței și Corsica, ca să le apere de o eventuală debarcare a anglo-americanilor. Ca să mai îmbărbăteze și pe italieni — care sunt în preajma prăbușirii morale și materiale — i-a poftit și pe ei să participe la noua ocupare a teritoriilor franceze... Bietul Pétain a înghițit-o și pe asta... Hitler i-a adresat o foarte frumoasă scrisoare în care afirmă că gestul nu e îndreptat împotriva Franței, ci un act de apărare provocat de agresiunea anglo-americanilor asupra coloniilor franceze și de pericolul unui atac asupra Franței europene însăși... Führerul afirmă mai departe toată simpatia lui pentru Franța și speră că în curând soldații francezi vor lupta umăr la umăr cu soldații germani... Ca compensație pentru neplăcerea acestei ocupații suplimentare, Hitler oferă Mareșalului mutarea Guvernului francez la Versailles, și suprimarea liniei de demarcație, ceea ce ar anula făgăduiala făcută pe de altă parte de a retrage trupele înapoia acestei linii „îndată ce circumstanțele vor permite“. Nu e vorbă, puțin probabil ca

împrejurările să mai permită o asemenea retragere! Odată cu scrisoarea adresată Mareșalului Pétain, Führerul a semnat și un manifest către poporul francez, mărturisindu-i bunele sale intenții...

Mareșalul Pétain a răspuns Führerului printr-un scurt protest împotriva unei măsuri care nesocotește Convențiunea de armistițiu, dar a declarat că Guvernul său nu se va opune cu forța la trecerea trupelor germane. Mareșalul a mai semnat și un scurt și emoționant manifest către francezi, prin care așează ziua de azi, în jalea sufletului său, în același rând cu ziua Armistițiului și cere tuturor să aibă mai departe încredere într-însul, și să primească trupele germane în liniște...

Trupele germane și italiene au și trecut și au ocupat regiunile ce le erau destinate — fără să se producă nici un incident. Ba depeșele spun chiar că au fost primite de populația franceză cu prietenie, cu țigarete și cu vin!

În Africa, știrile ce ni se dau nu lămuresc încă situația. Pare că americanii ocupă succesiv toate porturile din Algeria și Maroc. O veste engleză a anunțat că Tunisul ar fi fost ocupat de germani... dar comunicatele germane nu spun nimic despre așa ceva. Operațiuni navale, atacuri de submarine și de avioane împotriva flotei anglo-americane care operează pe coastele Marocului și Algeriei, sunt în curs. Dar nici despre ele nu se dau precizii, după cum nici despre ce a mai rămas din armata lui Rommel nu se mai spune lucru mare... În câteva zile vom fi pe deplin lămurii. Deocamdată una e lămurită: Germania a pierdut războiul...

Despre Darlan nimic oficial. Pare că s-a predat americanilor la Alger. Comanda armatelor franceze „de pe pământ, de pe ape și din aer“, pe care o deținea amiralul, a fost preluată de Pétain...

Dinu Brătianu a scris acum câteva luni o lungă scrisoare lui Antonescu în care îi arăta toate greșelile guvernării sale. Mareșalul i-a răspuns acum în urmă printr-o scrisoare de 120 pagini, în care îl face de ocară: „D-ta, d-le Brătianu care ești un îmbuibat, un milionar, un mare proprietar — nu poți vedea lucrurile în România cu ochii unui muncitor... Dvs. care ați profitat de toate și ați istovit puterile țării...“, și așa și pe dincolo. Dar nici nenea Dinu nu s-a lăsat, și a răspuns la rândul lui, la răspunsul lui Antonescu! Ieri și-a întrunit prietenii ca să le citească ultima lui proză...

Mareșalul Antonescu a pus pe o denunțare împotriva unui funcționar, pe care o primise, următoarea rezoluție: „Se va da în judecată, dar nu fără anchetă prealabilă; și eu am fost acuzat când eram tânăr că sunt nebun!” Probabil a pus această rezoluție ca să dovedească că a înnebunit numai la bătrânețe...

Pe miniștri îi chiamă acum pe rând și îi supune la „coloquii”, ca profesorii pe elevi. Șeful de cabinet al unui ministru îmi spunea azi-dimineață ca patronul său s-a închis de 2 zile și lucrează pe capete răspunsurile la un eventual chestionar.

Comisiunea de Control a averilor foștilor demnitari a descoperit o cantitate însemnată de aur (reprezentând mai multe zeci de milioane de lei) depusă în saci, la o bancă din Amsterdam, pe numele blândului Mihai Popovici. Întrebat de unde provine acel aur, dulcele ardelean a cerut trei zile ca să dea răspunsul...

Din izvor foarte serios aflu că Mussolini ar fi bolnav de cancer la stomac și că starea sa e foarte gravă: n-ar mai avea decât 2-3 luni de trăit. Alții care vin din Elveția nu vorbesc de cancer, dar povestec că Ducele își petrece viața cu... *minore*, și nu mai vrea să știe de politică! E un fapt că cu prilejul aniversării de 20 de ani a înscăunării Fascismului, Benito Mussolini nu s-a manifestat, nici măcar printr-un discurs...

Fințescu prinzând pe controlorii de la Aprovizionare — toți ofițeri deblocați — cu ocaua mică, i-a dat pe toți afară și i-a înlocuit prin... profesori și prim-secretari de la Facultăți! Ce iluzii își face bietul Fințescu! Nu sunt români și profesorii? De ce n-a recurs la moașe, ar fi fost cel puțin mai caraghios!

Nu știu pentru ce — și nu știu nici profesorii — Universitatea din București a fost deschisă zilele trecute cu un alai special. Telegramă din partea Regelui, telegramă din partea Conducătorului, scrisoare din partea Conducătorului, Corp diplomatic prezent etc. Probabil că regimul a vrut să se ia bine cu „lumea intelectuală”. Reprezentat prin varza umplută de Petrovici, numai popularitate n-a recoltat Guvernul din această reprezentație de vicleim.

E drept că erau de față și câțiva savanți străini cărora li s-a decernat titlul de doctori „honoris causa” și probabil că pentru cinstirea lor ve-

nise și Corpul diplomatic. Când au intrat nemții, nici o mișcare; când au intrat francezii, ropute prelungite de aplauze! Manifestațiuni care nu fac mult bine, evident!

Gusti povestește că Petrovici l-a întrebat: „Când ai fost d-ta ministru al Instrucției, aveai și Cultele?“ — „Da!“; a răspuns Gusti, „dar pentru ce mă întrebați?“ — „Fiindcă e așa de plăcut, când mergi într-o inspecție, să fii primit la gară de episcop!“... Ecce homo!

Șoneriu care vine din Italia povestește că din Germania au trecut zile întregi trenuri cu trupe germane din nord spre sud, prin Croația. Circulația trenurilor obișnuite a fost chiar întreruptă câteva zile. Încotro erau îndreptate aceste trupe? Spre Salonic să apere coasta? Spre Grecia, spre Albania? Sau pur și simplu în Bosnia și vechea Serbie, unde luptele continuă înverșunate între forțele generalului Mihailovici, compuse din bande de răsculați — se da despre aceste bande cifra evident exagerată de 500 000 oameni — și forțele germane și italiene. Ce e mai nostim, se zice că aceste bande sunt înarmate chiar de italieni: de câte ori comitagii prind un italian, cer să fie răscumpărat prin arme și munițiuni — un colonel face un tun, un maior o sută de puști și așa mai departe! Ba italienii, deși îi combat, mai vând pe sub mână arme insurgenților, ca să facă câte o mică afacere *și din ură contra nemților!!!!*... Fapt este că nemții au găsit asupra sărbilor uciși sau capturați, numai arme italiene!

Sâmbătă 14 noiembrie. Alaltăieri-seara, joi, era să mor. Nemâncat de 4 zile și cu 42 scaune la activ, m-am pomenit că-mi îngheță progresiv mâinile și picioarele. Termometru! la subțioară arăta 35° 9. Am luat codamină și m-am măsurat iar: 35° 5! Am chemat doctorul, care m-a readus la viață *și mi-a dat de mâncare*... Eram nemâncat! Am mâncat și ieri, și azi, deși foarte slab, mă simt iarăși om...

Deși știrile ce sunt lăsate să ajungă până la noi sunt trunchiate și astfel încurcate încât nu mai pricepe nimeni nimic — deși chiar emisiunile engleze, elvețiene și americane sunt în bună parte contradictorii, nu mai încapă îndoială că Africa septentrională franceză e aproape toată în mâinile americanilor. Mai au să ocupe Tunisul și Bizerta, către

care forțele debarcate la Alger înaintează repede. După *Radio Londra*, la Tunis, trupele franceze se bat cu... parașutiștii germani! Atitudinea francezilor în Algeria și Maroc a fost și este din cele mai echivoce. În Maroc, la Casablanca și aiurea, s-au bătut puțin, apoi s-au predat. La Alger nici atât... După ce generalul Nogués s-a declarat supus ordinelor Mareșalului Pétain și prin urmare s-a pus pe rezistență — a dat un manifest de la Alger prin care se punea sub ordinele lui Darlan, iar acesta a semnat alt manifest prin care, în calitate de Comandant suprem al forțelor franceze afirmă neutralitatea sa față de invazia americană — întocmai ca Guvernul din Vichy față de invazia germană a Franței neocupate — și termină apelul său către poporul din Africa prin strigătul: „Vive la Maréchal Pétain!“!!!

Armata lui Rommel e în plină retragere. Deocamdată a evacuat Tobrukul... Va mai putea oare scăpa din cleștele anglo-american, cu o ramură ce se mișcă dinspre Egipt și cu alta ce se mișcă dinspre Tunis?

Toată coasta mediteranică a Franței a fost ocupată, afară de portul și de regiunea fortificată Toulon, pe care nemții și italienii ai lăsat-o în seama francezilor după ce amiralul comandant al flotei franceze din Mediterana și-a dat cuvântul de onoare că va apăra cu forțele sale acest colț de pământ — împotriva oricărei încercări de debarcare...

Din tot ce s-a petrecut, din numărul mare de generali și ofițeri trecuți în Africa în ultimele zile, din modul cum au reacționat forțele militare aflate în Maroc și în Algeria — reiese clar că franțușii au jucat teatru, și că tot sufletul armatei franceze e *împotriva* nemților, dacă nu chiar cu englezii... Era și greu să fie altfel! Sinceri, la Vichy, sunt numai Pétain și Laval. Și încă, punct de întrebare și aici...

De pe frontul rusesc, mișcare pe loc. A venit iarna, cu necazurile ei... Cei de la Crucea Roșie pretind că holera și tifosul exantematic încep să se întindă pe frontul nostru. Pentru tifosul exantematic, nu mar mira — e sezonul... dar holera e epidemie de vară!

Comandantul englez al Insulei Malta a dat un ordin de zi din care reiese că totul este gata pe aeroporturile insulei pentru începerea *bombardării continue* a orașelor italiene, și că macaronarii „vor fi serviți”... Dacă nu e bluff — e extraordinar: de aproape 3 ani Malta e bombardată de 3 ori pe zi — ce a mai putut rămâne acolo în picioare? Poate că toate aeroporturile ca și depozitele de benzină și de munițiuni sunt subterane și au scăpat astfel graoznicelor bombardări suferite...

Posturile Axei de radiodifuziune răspândesc vestea că doi ofițeri de marină francezi s-au prezentat generalului Giraud, au scos revolverele

și au vrut să-l ucidă, ca trădător. Ofițerii au fost dezarmați (?) de cei prezenți, arestați de americani și împușcați.

Toată istorioara pare de domeniul fanteziei, și e probabil inventată de propaganda germană...

Probabil că aceeași propagandă a inventat și știrea unui conflict între generalul Giraud și generalul de Gaulle, pe chestiunea comandamentului acțiunii așa-zise „gaulliste“. De Gaulle a repetat în diferite rânduri că recunoaște drepturile lui Giraud, „son aîné“, și că era gata să cedeze comandamentul forțelor (?) sale, fostului comandant al Armatei din nordul Franței — dacă s-ar prezenta să-l exercite...

Killinger a declarat lui Iorgu Ghika, la o vânătoare, că „în România sunt 30% anglofili, 60% indiferenți (masa țărănească) și 10% *lichele*, care țin cu Germania...“ Întrebat de Iorgu Ghika, dacă poate repeta această butadă, Killinger a răspuns: „Te rog. Dar nu e o butadă, e o constatare...“

Antoneștii au început să se certe. Se zice că e oarecare răceală între Mareșal și dl Ică. Era fatal, Câinele Roșu trebuie să se certe cu toată lumea, până la sfârșit.

Mareșalul e supărat și pe nemți. S-a supărat fiindcă nemții au redus pe front rația soldaților români. S-a supărat și a declarat că nu mai merge în zonă și nu mai preia comanda armatei ce i se destinase... Cel puțin așa povestesc domnii de la Palat. Nemții ar fi luat-o rău; ca să scape de bucluc, Mareșalul ar fi aruncat vina comunicării cam bruscate făcute la Berlin¹ pe Ică, și Ică pe Bossy — așa încât Bossy și-a oferit de trei ori demisia, care n-a fost primită. Se vede că afirmarea lui Maniu că a găsit pe Mareșal „mai accesibil“ față de ideile lui se datorește faptului că a dat peste el într-o zi de supărare contra nemților...

Duminică 15 noiembrie. Reacțiunile francezilor față de debarcarea americanilor în Africa continuă să fie nelămurite pentru noi, cei neinițiați. Pozițiile respective între Darlan, Pétain și Laval par să fie dominate prin faptul că Laval vrea sincer o colaborare cu nemții contra englezilor, că Pétain vrea să ocrotească Franța de noi convulsii dar nu mai crede în victoria germană, că Darlan a trecut definitiv de partea

¹ De ce la Berlin și nu la Marele Cartier?

anglo-americanilor dar caută să compromită și pe Pétain, care rămâne credincios însă ideii neutralității și cuvântului dat...

În Africa, Axiștii continuă să se retragă spre Bengazi, urmăriți de englezi, pe când americanii ocupă succesiv toate pozițiile strategice în Maroc și Algeria. În Tunis n-au ajuns încă...

Nemții anunță mari succese ale submarinelor, vorbesc de 250 000 tone scufundate în ultimele zile. Păcat că n-au atacat, la timp, convoiurile de debarcare în Africa; ar fi fost mai bine pentru ei... Ocuparea litoralului francez al Mediteranei de către germani și italieni s-a săvârșit fără incidente și fără dificultăți...

Pe fronturile rusești înghețate, mișcare pe loc...

Puterile Axei, după zăpăceala care a urmat lovitura primită în Africa s-au „resesizat” și pare că organizează atacuri crâncene submarine în Mediterana, atacuri care vor stânjeni desigur foarte mult mișcările și aprovizionarea anglo-americanilor. Berlinul a ridicat capul, și italienii pare că se proptesc mai viguros în cărjele lor: ocuparea Nizzei și Corsicei le-a mai dat puțin curaj!

Dinu Hiott, ministrul nostru la Vichy, pleacă mâine la post și a venit să mă vadă. A fost primit succesiv ieri și alătăieri de Ică și de Mareșalul Antonescu. Hiott a constatat o mare deosebire între cei doi tovarăși de idei: Ică pare deprimat, s-a arătat pesimist și s-a declarat de acord cu Hiott asupra necesității *unei politici foarte prudente*. A deplorat marele număr de divizii românești trimise la 1 000 și mai bine de kilometri pe front, și a afirmat *că a fost contra*. „*Am pus să se protocoleze opinia mea separată în această chestiune*”... — au fost propriile sale cuvinte.

Pe Mareșal, Hiott l-a găsit vesel, bine dispus și *cât se poate de sănătos*. E fără grijă. E convins de victoria germană. *E sigur de Transilvania. Nu se teme de nimic în interior: e popular și stăpân pe situație...* Optimism perfect și nesimulat!

Te întrebi: ce ascunde Ică — și, e nebun dl Conducător?

Hiott nu crede că Guvernul francez se va muta la Versailles, afară numai dacă condițiuni speciale vor modifica condițiunea de Armistițiu. Pétain nu vrea să fie înconjurat de poliție germană... Hiott se întreabă ce se va întâmpla cu Darlan, căci după legile actuale constituționale, Darlan este succesorul lui Pétain în caz de moarte *sau de împiedicarea acestuia de a funcționa*... Vor admite nemții ca un răzvrătit să rămână succesorul Conducătorului Statului francez? Zilele ce urmează vor descurca și această încurcătură...

După ministrul nostru, opinia publică a evoluat mult în Franța! La început erau foarte mulți, în zona ocupată mai ales, care în ura lor contra Angliei și în admirație față de victoriile germane în Rusia, voiau o sinceră colaborare cu Reichul. Acum, numărul germanofililor a scăzut mult. Au câștigat comuniștii, care au devenit „patrioți” și „cocardiers”. Atentatele pe care le comit împotriva nemților „în numele Patriei năvălite” sunt privite cu bunăvoință... Până și bombardările sunt primite cu resemnare și oarecum scuzate... „Les Anglais sont les vaches — spun oamenii din popor — mais ils ont raison. Leurs attaques, c’est régulier!” Ciudată mentalitate!

Hiott a venit de la Vichy prin Elveția și Italia și a fost impresionat de deprimarea și de apatia italiană. „Trecând din Elveția în Italia — spune dânsul — am avut impresia că trec dintr-o țară beligerantă într-una care a semnat pacea. În Elveția numai militari prin gări, trenuri militare, măsuri de mobilizare — în Italia nu se vede o uniformă, nu mișcă nimic, totul pare abandonat...” Impresionabili mai sunt latinii noștri! Câteva bombardări, câteva restricțiuni și gata au fost macaronarii noștri... Când te gândești la efortul nemților și-l compari cu al italienilor!!!

Genova a fost din nou bombardată azi-noapte... De astă dată a fost lovit mai mult portul — și uzinele Ansaldo...

Luni 16 noiembrie. Situația generalilor francezi continuă să apară nelămurită. Nici măcar Giraud n-a fost destituit până acum: a fost blamat, dar nu scos din cadre. Într-adevăr, Mareșalul Pétain a radiodifuzat un ordin de zi adresat africanilor prin care spune: „Generalul Giraud și-a călcat cuvântul și și-a pierdut onoarea; titlul pe care-l poartă îl deține de la o Putere străină — în consecință îi interzic să invoce numele meu”. Darlan, la Alger, pretinde și el că vorbește în numele lui Pétain, iar Nogués înapoiat în Maroc, invocă la rândul său autoritatea Mareșalului pentru a sta cu brațele încrucișate...

La Toulon e liniște; multă lume crede însă că până în cele din urmă va juca și flota franceză o figură. Până acum această flotă a stat surdă la apelurile lui Darlan, care a făcut tot ce a putut ca escadrele de la Toulon să-l urmeze. Darlan nu stă prea bine însă cu englezii și până mai ieri a fost „la bête noire” a Gaulliștilor. Dacă ar fi venit cu flota sa ar fi uitat toate — dar așa...

Nemții au publicat ieri un comunicat în care rezumă, cu date oficiale, succesele submarinelor germane și italiene dobândite până alaltă-

ieri-seară împotriva debarcărilor de oameni și material pe coastele nord-africane în Atlantic cât și în Mediterană. După acest comunicat au fost *scufundate* vase comerciale și de transport de o deplasare totală de 183 000 tone și au fost *avariate* grav altele de o deplasare totală de 234 000 tone. În afară de vasele de război distruse. E ceva, desigur...

Aseară fost Bușilă pe la mine. Îmi confirmă buna stare și buna dispoziție a Mareșalului Antonescu care a fost și el impresionat la început de lovitura din Africa, dar care și-a revenit în fire și a redevenit chiar optimist.

Nemții pe care i-a văzut sunt și ei optimiști (Killinger, generalul Hauffe, ministrul Instrucției Rust...). Pare că Comandamentul german nu vrea să abandoneze Africa. *Deocamdată ar fi trimis forțe destul de puternice la Bizerta, pe care nu vrea să o lase în mâinile americanilor.* Cred și eu; Bizerta și Alexandria sunt singurele porturi serioase de pe coasta Africii din Mediterana... Nemții contează foarte mult pe submarinele lor, pe care le-au concentrat în jurul Marocului și Algeriei, ca să împiedice debarcări ulterioare și mai ales aprovizionarea trupelor americane deja debarcate. Pe de altă parte trimit întăriri lui Rommel; despre o abandonare a luptei în Africa nu e deocamdată vorba...

Bușilă socotește cu dreptate că nemții au făcut trei mari greșeli, greșeli datorite „sentimentalismului” lui Hitler: 1) Că n-au făcut pace definitivă cu Franța, fără să-i ia nimic, ca să o atragă alături de Axă (această greșeală a făcut-o Hitler ca să nu supere pe italieni...); 2) Că n-au lăsat și ajutat pe spanioli să ia Gibraltarul¹ (ca să nu supere tot pe italieni, care s-au opus); 3) Că n-au ocupat și Algeria și Marocul în momentul Armistițiului (de astă dată ca să nu supere prea rău pe francezi...).

În realitate, n-a fost sentimentalism din partea lui Hitler, ci diplomatie. Dacă ocupa Africa septentrională trebuia să dea Tunisia italienilor — și cum era să facă pace cu Franța și să și-o împrietenească satisfăcând pretențiile Italiei? Iar dacă nu le satisfăcea, risca să piardă unul din capetele Axei... Tot italienii au fost, sunt și vor fi nenorocirea nemților!

Generalul Potopeanu e la Sofia, unde a ținut pe franțuzește o conferință: „*Contribuția Armatei române în Răsărit*”. După telegrame, trimisul Guvernului român primit oficial și cu multă deferență, ar fi avut

¹ Din notele mele reiese că a fost acum un an un asemenea plan care a rămas însă plan.

mare succes. La conferință au asista primul ministru, trimisul Regelui (Pomanov), miniștri, generali, profesori — lume multă. Potopceanu a făcut și proiecțiuni luminoase. Multe fotografii au fost reproduse de ziare, pline de elogi pentru conferință, pentru conferențiar și pentru români... La ce servă această „reclamă” în Bulgaria?

Junele N. Polizu, curajosul nostru aviator, e în concediu pentru câteva zile în București. Vine de la Stalingrad. Moralul foarte ridicat. Afirmă că Stalingradul — ce a mai rămas — ar putea fi luat în 2 zile, dar nu merită un sacrificiu de oameni cât de neînsemnat. La Stalingrad s-a urmărit tăierea Volgii și scoaterea din funcțiune a imenselor uzine ce funcționau acolo. Ambele scopuri au fost atinse — restul nu importă...

Aviația rusească ar fi total slăbită — spune Polizu — și refuză lupta cu aviația germană sau cu a noastră. Ce e rău, spune Polizu mai departe, e că oamenii nu mai au unde sta, toate casele fiind dărâmate. Stă lumea prin bordeie, pe sub pământ. Acum câteva zile când a plecat Polizu de la Stalingrad, erau — 18° de frig! Apa li se aducea cu avionul; de trei săptămâni nu se spălaseră!

Bușilă povestește că Rust, ministrul Instrucției german venit să ne câștige sufletele, e un fel de agent electoral, un *Jean Tehaș* neamț!! Vorbește la masă ca în Dealul Spirii — strigă și gesticulează. Întrebat de Bușilă dacă e „profesor” a răspuns: „nein, ich bin ein Politiker!” În realitate e un profesoraș de cinci parale, dar un nazist din prima oră. A fost de față la „putsch”-ul din noiembrie 1923 de la München, și a scăpat de moarte ascunzându-se sub o masă. Altfel era să fie într-un al 13-lea sarcofag de piatră, alături de chelnerul și de ceilalți manifestanți uciși și proslăviți azi la München în frumosul monument de lângă „Braunes Haus”... Numit la Instrucție odată cu regimul — profesorașul Rust Jean – Tehaș, e în fruntea învățământului celei mai „culte” țări din Europa... Ce trebuie să gândească atâtea somități terfelite ale științelor și ale artelor... Asemenea greșeli duc sămânța pieirii în cele mai reușite întreprinderi...

Marți 17 noiembrie. Pentru a mărturisi că se retrag în fața englezilor fără să o spună pe șleau, nemții au găsit o formulă nostimă: „operațiuni de evitare sunt în curs”!!! Dacă în Cirenaica merge prost, la cealaltă extremitate a Africii Septentrionale, lucrurile merg mai bine

pentru nemți. Au debarcat, împreună cu italienii, pe coasta de est a Tunisiei și se îndreaptă spre Bizerta. Și americanii au pornit spre Bizerta, dar înaintează încet, din cauza locurilor muntoase de străbătut și fiindcă așteaptă întăriri. Debarcarea trupelor Axei în Tunisia s-a făcut în înțelegere cu Guvernul de la Vichy; nu se știe dacă a consimțit și Beiu din Tunis, căruia Roosevelt a adresat o scrisoare... Generalul Nehring, comandantul trupelor germane a lansat o foarte prietenească proclamație populației și soldaților francezi din Africa, prin care declară că trupele sale au venit să apere imperiul colonial francezesc, în înțelegere cu Mareșalul Pétain... Faptul că se adresează și soldaților francezi ar dovedi că aceștia sunt cam de capul lor sau cel puțin împărțiți, în ce privește părerile și legăturile lor...

Mareșalul Pétain a mai semnat și el un manifest în care tratează pe Darlan de trădător și pe Giraud de „laș și de trădător“. Mareșalul protestează cu energie împotriva afirmării lui Darlan că dânsul, Pétain își ia hotărârile „sub presiune“ și că zisul Darlan e obligat să vorbească în numele său! Mareșalul Pétain mai adăugă, că Darlan și Giraud s-au pus prin actele lor în afară de națiunea franceză și că în consecință au pierdut toate gradele, însărcinările și prerogativele lor. Situația lui Darlan, în ce privește dreptul său de succesiune la Șefia Statului s-a lămurit astfel. După știri din Berlin, pare că în locul lui va fi numit nu Weygand, cum s-a crezut, ci Laval...

Amiralul Godeffroy, comandantul escadrei franceze sechestrată la Alexandria (Egipt) a refuzat să predea vasele sale englezilor, care i-au adresat o nouă somațiune. Se zice că amiralul Godeffroy ar fi fost arestat...

Știri foarte neprecise cu privire la o mare bătălie navală în Pacific, în regiunea Insulelor Solomon. Acum câteva zile, japonezii au trâmbițat mari succese; acum tac... dar nu vorbesc nici americanii.

Generalul Rășcanu, fostul ministru de Război în Guvernul Averescu din 1920, a fost numit primar general al Bucureștilor...

Rășcanu, de care Nicu Filipescu făcuse mare caz și-l împinsese înainte, a avut momentul său de glorie dar a dat chix. Se cănea deja în 1920 și da semne de oboseală. Acum în urmă era primar la Vaslui, unde n-a făcut lucru mare. Bastaki, un vasluian, îmi povestea că-și petrecea viața mai mult în pat, bolnav...

D-na Rica Antonescu a fost decorată cu un ordin german (Wahlthätigkeits" sau așa ceva) în briliante și distinsă printr-o scrisoare personală a Führului, pentru grija pe care a purtat-o răniților germani. O fi făcut pentru nemți ce nu a făcut pentru români...

Joi 19 noiembrie. Cheia războiului în Africa sunt Bizerta și Tunisia. Dacă nemții pun stăpânire pe ele, e foarte posibil să bată pe americani și pe englezi, căci vor putea manevra pe linii interioare, vor fi foarte aproape de bazele lor de aprovizionare (Sicilia, Italia) și dominând ambele maluri ale canalului Siciliei, vor tăia Mediterana în două... Dacă pun mâna americanii pe Bizerta și Tunis, atunci soarta germano-italienilor va fi pecetluită...

Se vede că acolo se joacă partida cea mare și că ceva e în curs, căci nici ieri nici azi n-a sosit — sau cel puțin nu ni s-a dat nici o știre despre cele ce se petrec în Tunisia și în jurul Bizertei... Telegramele spun numai că americanii sunt încă dincolo de granița Algeriei și că forțele germane au debarcat în Tunisia, la est de Tunis...

Trupele lui Rommel, în retragere, sunt deja la 70 kilometri de Bengazi. Probabil că nu se vor opri decât dincolo de Bengazi, la marginea deșertului, ca și rândul trecut.

În Rusia, tot succese pe loc, mai accentuate în Caucaz, și scufundări de vase în Marea Caspică... În Rusia a sosit frigul și paralizază tot.

Despre bătălia navală din regiunea Insulelor Solomon, japonezii dau lista vaselor americane distruse, de la mijlocul lui august și până acum, căci bătălia de fapt n-a încetat de trei luni. Lista e impresionantă, dar japonezii nu dau pierderile lor, iar Roosevelt pe de altă parte, într-un discurs rostit zilele trecute, pretinde că la Insulele Solomon, victoria a rămas de partea americanilor...

Goebbels a ținut o lungă cuvântare la Wupperthal (fostul Essen), în care a *pledat* cu multă dibăcie victoria germană. A făcut și el greșala să compare 1918 cu momentul de față, ca să dovedească că situațiile nu sunt deloc identice... Acolo am ajuns?

La Vichy, după ce s-au scremut trei zile, au scos mai multe soluții constituționale. S-a dat lui Laval *dreptul să promulge legi fără semnătura lui Pétain*, în afară de legile constituționale, rezervate Mareșalului. S-a mai hotărât ca în caz de „împiedicare“ a Mareșalului, Laval „*să asigure*“ (sic) exercițiul funcțiunilor de Șef de Stat, iar în caz de „împiedicare definitivă“ (??), Consiliul de Miniștri trebuie să aleagă

până într-o lună pe succesorul lui Pétain... Funcțiunile de Șef al Statului și de șef al Guvernului vor rămâne distincte...

Darlan (care fusese desemnat succesor al lui Pétain *fără nici o restricțiune*) a fost astfel curățat... Pare că a rămas cu posteriorul între două scaune, căci după ce Londra a declarat, ca să complacă generalului de Gaulle, că nu vrea să aibă a face cu dânsul — a lămurit și Washingtonul, că „*cu amiralul Darlan n-a fost și nu e vorba să se încheie convenții politice de lungă durată...*” Americanii s-au servit de amiralul răzvrătit în primul moment, ca să treacă peste hopul debarcării, și acum îl dau peste bord...

Primul act al generalului Eisenhower, comandantul șef al forțelor americane debarcate în Africa de Nord, a fost să repue în vigoare decretul Crémieux prin care se acorda cetățenia franceză evreilor din Algeria, decret ce fusese abrogat de noul curs de la Vichy... Poate o fi și „Eisenhower” coborător din vreun ghetto, mai știi?

În Spania s-a decretat mobilizare parțială... Se pretinde că e o măsură de apărare, față de o eventuală dar improbabilă debarcare pe teritoriul spaniol.

În Turcia, propaganda americană a început să activeze în stil mare. De asemenea și cea sovietică... Vinogradski s-a înapoiat de la Moscova la Ankara cu instrucțiuni și a avut lungi întrevederi cu Saracioglu... Se pregătește ceva și în Turcia...

Dinu Brătianu nu va mai răspunde la cele 120 pagini ale lui Antonescu, în care, între altele, Mareșalul afirmă că Brătienii n-au făcut nimic pentru România ci, dimpotrivă, duc o răspundere mare pentru prăbușirea ei în haosul din care a scos-o Antonescu — căci pretinde că a scos-o... Pe Brătianu l-au hotărât prietenii lui politici să nu mai răspundă și să mai polemizeze mai departe cu Mareșalul... E vorba ca „Partidul Liberal” și „Partidul Național Țărănesc” să încheie un protocol, sau să facă un manifest (?) prin care să afirme că România n-are nimic cu nimeni, și n-a intrat în război decât ca să-și redobândească Basarabia și Bucovina... Dar cum rămâne chestiunea cu masacrele de ovrei?

Potopeanu a mai ținut 2 conferințe la Sofia, tot cu mare interes. Statul Major bulgăresc a pus să traducă câteștrele conferințele și le-a publicat, cu schițe de hărți și cu fotografii...

Cum trece vremea! Se împlinesc 20 de ani de la întemeierea „Școlii Române“ din Roma... Lambirino, directorul ei actual, a hotărât să serbeze cu oarecare fast această aniversare...

O dramă îngrozitoare s-a întâmplat în ciroul Medrano, la Paris. Un tigru s-a înfuriat în timpul reprezentației și a sfâșiat o actriță de cinematograf care intrase în cușca fiarelor, cu împlânzitorul... În învălmășeala care a urmat, au mai pierit 3 persoane...

Vineri 20 noiembrie. Ochii lumii continuă să fie ațintiți asupra Bizer-tei și Tunisului: acolo se joacă pentru moment partida cea mai interesantă a războiului. Deși știrile sunt tot cât se poate de parcimonioase din cauza secretului operațiunilor, s-au lămurit totuși de o parte și de alta câteva puncte. Forțele germane sunt stăpâne pe Bizerta și pe Tunis; se vorbește de 5 divizii motorizate, dar probabil că vor mai debarca și altele. Se mai spune că înainte de a preda Bizerta, trupele franceze ar fi distrus toate lucrările de fortificație, depozitele de benzină și de munițiuni... dar ce nu spun zvoniștii din București!

Forțele americane și engleze (Armata I engleză sub comanda generalului Andersen) înaintează din Algeria spre Tunisia în trei direcțiuni: spre Bizerta, spre Tunis și la sud spre Gabes. Planul anglo-americanilor pare a fi să învăluiască pe germani în nordul Tunisiei și să-i izoleze, ca să nu poată da mai târziu mâna cu Rommel...

Pe coastele Marocului și Algeriei, luptele aeriene și submarine continuă, dar buletinele de război evită să vorbească despre ele...

Pe frontul rusesc, trupele române au înregistrat succese la sud-est de Alagir, iar cele germane la nord-est de Tuapse și spre muntele Elbruz... La Stalingrad tocătura cu mărar merge înainte, și forțele germane și române câștigă teren metru cu metru...

Torino a fost din nou bombardat, dar de data asta, victimele sunt mai puțin numeroase.

Goebbels scrie un lung articol în ziarul *Das Reich* ca să dovedească victoria germană. Era mai bună vremea când această victorie n-avea nevoie să fie dovedită prin argumente, și se înscria în Istorie prin faptele săvârșite pe câmpul de luptă...

Insuccesele germane din Libia au dovedit cât de urâți sunt nemții la noi în țară. Anglofilii s-au dat pe față. Au băut șampanie și au anunțat sfârșitul Germaniei... Și 98% din „lume“ gândește și vorbește așa... Oamenii aceștia nu pricep că n-avem de ales între germani și englezi, ci între germani și ruși. Dar degeaba le-o spui! Ei una știu: Să se ducă nemții la dracu! Că vor veni bolșevicii peste ei, puțin le pasă! Așa o inconștientă mai rar...

Și toată lumea asta umple orașul cu fel de fel de zvonuri: Italia prăbușită a cerut pacea, trupele germane pe front nu vor să se mai bată, armata noastră este decimată și câte și mai câte...

Ieri a venit Radian să-mi spună că Spania a trecut de partea Angliei, *că trupele americane au debarcat la Bilbao, au trecut prin Spania și de acolo în Africa...* Radian fiind mobilizat la serviciul Informațiilor la Statul Major, știrea dată de el m-a impresionat. L-am întrebat dacă era oficială: s-a încurcat și a sfârșit prin a-mi mărturisi că nu, dar că i-o deteseră gazetarii americani și italieni, care înjurau pe spanioli... Aseară am văzut pe spaniolii de la Legație care mi-au dat cea mai categorică dezmințire a acestui zvon stupid...

Sergiu Lecca, atașatul nostru de presă din Lisabona, povestește și el cui vrea să asculte, că Spania a părăsit definitiv Axa și că adevăratul dictator la Madrid nu e Franco, ci Sir Samuel Hoare, ambasadorul Angliei! Aceasta de când Serrano Suner a părăsit Guvernul... Adevărul este că Spania e foarte încurcată: *fără* Anglia moare de foame, nu numai fiindcă englezii îi dau de mâncare, dar fiindcă îi mai dau și credite ca să poată întreprinde lucrări mari și plăti salarii de trai populațiunii sărăcite — și *cu* Anglia, regimul riscă să vie peste cap, căci elementele roșii sunt încă foarte numeroase (aproape jumătate din populație) și nu așteaptă decât ajutorul anglo-american ca să reînceapă lupta... Bietul Franco manevrează între pericolele ce-l amenință și în realitate nu știe pe unde să scoată cămașa...

Și pe lângă zvonistii din București mai e și „curvăretul“ ce vine de pe front, unde sub pretext de Cruce Roșie, a alergat după vlăjgani... Aceste pipițe umplu și ele orașul cu tot felul de știri și de descrieri defetiste, în care mizeriile războiului sunt puse în seama nemților...

Ce popor de sinistre corcitură mai suntem și noi!

Mareșalul Pétain a adresat următorul mesaj poporului francez:
„Francezi!

Ofițeri generali aflați în serviciul unei Puteri străine au refuzat să dea ascultare ordinelor mele.

Generali, ofițeri, subofițeri și soldați ai armatei din Africa, nu ascultați de acești șefi nedemni!

Vă repet ordinul de a rezista agresiunii anglo-saxone!

Trăim ceasuri tragice. Dezordinea domnește în spirite. Auziți știri care nu au alt scop decât să vă învrăjbească și să vă slăbească.

Adevărul este totuși simplu: dacă nu vă supuneți disciplinei pe care o cer de la fiecare, puneți țara în primejdie.

În interesul Franței am hotărât să măresc împuternicirile d-lui Laval, pentru a-i îngădui să îndeplinească o misiune grea.

Unirea este mai mult ca niciodată indispensabilă.

Eu rămân îndrumătorul vostru.

Voi nu aveți decât o singură datorie: să ascultați; nu aveți decât un singur Guvern: acela căruia i-am dat puterea de a guverna și nu aveți decât o Patrie, pe care eu o întrupez: Franța!“

Această proclamație va tăia aripele știrilor răspândite de zvonștii noștri, știri după care Mareșalul Pétain ar fi demisionat trecând mâna lui Laval, ba s-ar fi refugiat în Egipt împreună cu Weygard, în Egipt unde ar fi aterizat cu un avion!!!

La Vichy, Guvernul a fost remaniat: amiralul Abrial a fost numit ministru al Marinei în locul amiralului Auphan; Cathela a trecut de la Finanțe la Economia Națională iar dl Bicheloune a luat locul lui Gibrat la Comunicații.

Ralea a văzut pe Maniu care e nemulțumit. N-are oameni la Londra. El e prea bătrân ca să întreprindă un drum până acolo, cu toate riscurile lui — și apoi se crede indispensabil în țară... La Londra, românii au sfârșit prin a se împărți în două: Tilea, Dimăncescu și oamenii lor merg cu Carol — Beza și câțiva intelectuali, contra lui Carol. Și se înjură ca țiganii și se bat între ei pe orele românești de radiodifuziune... Englezii ca să-i împace au hotărât că fiecare bandă va dispune de telegrafia fără fir, câte 24 ore, alternativ.

Și de Antonescu e nemulțumit Maniu, căci după ce a dat semne „de înțelegere“ — s-a încăpățânat din nou „în victoria germană“... Numai cu Dinu Brătianu se înțelege bine dl Iuliu: au și combinat amândoi un Guvern pentru ziua de mâine!

S-a creat un Comisariat General pentru refugiații din Nordul Transilvaniei, și comisar general a fost numit cunoscutul sifilitic terțiar profesorul Forțu, agitatorul de pe vremea Regelui Carol...

Are Mareșalul Antonescu un talent special în alesul oamenilor! După generalul Rășcanu la Primărie, Forțu la Comisariatul refugiaților. Mi se spune că Ică a vrut să numească la Primărie pe Vântu, dar Mareșalul a impus pe Rășcanu!

O altă numire bună (!) e a fostului mitropolit al Bucovinei, Visarion Puiu, în locul lui Scriban în Transnistria. Bietul Scriban, caterisit 20 de ani, deși era cel mai inteligent și mai citit arhiereu, fiindcă *se detese cu nemții în 1916-1917*, își găsisese în fine răsplata suferințelor sale după înscăunarea nemților la noi... De ce l-or fi izgonit din Transnistria unde „organiza Biserica și îndruma credința” — și mai ales de ce l-or fi înlocuit prin nebunul și cam pederastul de Visarion Puiu?

Faimoasa Comisie Mixtă de Cercetări germano-italiană și-a terminat lucrările și a ajuns la concluziuni asupra stărilor din Ardealul anexat, concluziuni pe care cu drept cuvânt Guvernul nostru nici n-a îndrăznit să le dea publicității. Onorata comisiune a găsit că de vină erau și ungurii *și noi* (!!!), și a conchis că:

1) Granița nouă trebuia bine *și definitiv* fixată, ca să nu se mai întâmple incidente de frontieră¹; 2) Poporul român trebuia să se organizeze în „grup etnic” ca să poată mai bine rezista ungurilor!!!

Asta e toată dreptatea pe care prietenii noștri germanii, au găsit să ne-o dea împotriva zbirilor pe mâinile cărora tot ei au dat nevinovatul popor românesc!

Și se mai miră nemții că nu sunt iubiți la noi! Și când se gândește fiecare la diviziile românești care se bat pe front contra bolșevicilor, pe când ungurii stau acasă — nu mai pricepe nimeni nimic!

[Caietele manuscrise din perioada 21 noiembrie 1942–31 decembrie 1943 nu s-au păstrat, fiind rătăcite în împrejurări neelucidate complet de noi.]

¹ Pe când lucra Comisiunea, o încăierare a avut loc la Vișad; au tras grânicerii noștri și au ucis doi unguri, dar după ce jandarmii maghiari stâlciseră în bătaie pe români... Ungurii au transportat jandarmii lor uciși la Cluj, le-au făcut o înmormântare măreață, apoi au pornit prin oraș și au devastat casele românilor, spărgându-le geamurile...

1944

Sâmbătă, 1 ianuarie 1944. Azi-noapte la ora 12, cu prilejul Anului Nou, Regele a adresat poporului, prin posturile noastre de Radio-difuziune, următoarele urări:

„Români!

Atotputernicul nu a voit ca anul ce se încheie să aducă sfârșitul suferințelor morale și materiale ce au fost impuse poporului nostru de acest Război.

Din pragul Noului An, ne îndreptăm cu toții privirile spre viitor, făcând urările cele mai arzătoare ca el să aducă o pace dreaptă, întemeiată pe ideile binefăcătoare de libertate, onoare și toleranță, fără de care nu poate să fie nici ordine, nici civilizație.

Aceste vremuri tulburi, care au văzut atâtea schimbări neprevăzute și atâtea răsturnări de situații, au oferit prilejuri la care nu toți au rezistat de a cădea în ispită. Poporul român însă nu s-a depărtat de la porunca de a nu dori și de a nu-și însuși ceea ce nu îi aparține și de a respecta drepturile tuturor celor care i le respectă pe ale sale. Respectul drepturilor sale este singurul lucru pe care poporul nostru îl cere pentru a întreține relații pașnice cu toți cei care-l înconjoară.

Atâta timp cât vom rămâne credincioși acestei porunci, vom putea suferi cu conștiința datoriei împlinite și cu încredere în dreptatea cauzei noastre încercările ce ne-ar mai fi rezervate până când omenirea își va regăsi o așezare durabilă și dreaptă.

Ridicându-mi gândul către Cel de Sus pe care-l rog să ne ocrotească printr-o judecată nepărtinitoare, urez poporului meu, un An Nou și fericit în sânul unei lumi pacificate prin puterea și înțelepciunea principiilor creștine“.

On ne pouvait mieux dire! Cuvântare scurtă, precisă, cuminte și frumos scrisă. Dacă e opera Regelui, îl felicit. Dacă nu e, felicit pe cine a redactat-o!

„Desprinderea“ de *amicii noștri*, apare însă și aci, totală. Nici un cuvânt despre Marele Reich, despre invincibila armată germană, despre victoria asigurată!

Punând laolaltă manifestele Mareșalului Antonescu și discursul Regelui, o concluzie se impune: slabi trebuie să considere Guvernul nostru pe nemți ca să îndrăznească o asemenea atitudine de eliberare și de... dispreț!

Duminică, 2 ianuarie. În ultimele lor comunicate, nemții pretind că au stăvilit ofensiva rusească de la Jitomir, și că în unele locuri au pornit chiar la contraofensivă (!) — dar mărturisesc că „au predat” orașul Jitomir... Rușii pe de altă parte vorbesc de darea nemților peste cap și de înaintări masive pe un front de sute de kilometri. Exagerări de o parte și de alta, dar pare că de data asta rușii sunt mai aproape de adevăr decât nemții.

Aceștia mai afirmă că au respins toate atacurile la Nikopol, la Zapo-roje, la Vitebsk etc... Adevărul este că sovieticii atacă, cu forțe încontinuu înprospătate, pretutindeni, și că nemții dau pretutindeni înapoi. N-au oameni destui...

Chestiunea care se pune este: cât vor mai putea ține?

În Italia, pe front, puține schimbări. Ca să ne convingă de superioritatea lor, nemții se dedau la calcule complicate de bilanț, în materie de scufundare de vase. Ei pretind că au distrus sau avariat grav, în decembrie, circa 350 000 tone.

În *Völkischer Beobachter*, expertul de război al ziarului laudă strategia elastică a Comandamentului german, care prin „desprinderile” sale savante a izbutit să salveze frontul în anul 1943. Ce e mai îmbucurător, e că zisul expert ne anunță pentru 1944 *noi desprinderi*, și noi dări înapoi... Pentru victoria finală, probabil?

Junele Foarță, împiecat în Transnistria, vine de la Odessa și povestește lucruri grave. Soldații nemți beau tot ce le cade sub mână, vin, vodcă, coniacuri, bere și sunt mai tot beți. Cu rușii o duc foarte rău, se ceartă cu ei, se bat, se rănesc, se omoară. Și cu soldații români au neîncetate altercații. Nu mai au nici o disciplină și au început să vândă din efectele militare, cauciucuri, diferite aparate, lămpi etc...

Dacă ce spune Foarță e adevărat, atunci nu suntem departe de demoralizare, căci demoralizarea începe totdeauna prin anarhizare și prin pierderea oricărei discipline...

Moravurile timpului: o damă s-a dus la d-na Kerciu (iubita lui Ică) să o roage să intervină pentru eliberarea unui pașaport... „Dragă — a obiectat d-na Kerciu — m-aș fi dus cu plăcere la Ică, să te servesc, dar nu se mai culcă cu mine, se culcă cu Bova-Scopoaia!“ *Autentic!*

Mussolini a petrecut 9 zile într-un sanatoriu din Viena. Acum s-a înapoiat la Stra. E bolnav rău...

Farrinaci a scăpat din Italia și e refugiat în Germania.

Luni 3 ianuarie. În toate cercurile bucureștene, manifestele Mareșalului Antonescu, ca și ale Regelui, au fost viu comentate și pe ziua de ieri. Faptul că pentru prima dată, de la 1940, nu se pomenește în ele nimic, nici despre Marele Reich, nici despre invincibila armată germană, nici despre genialul Führer, nici despre victoria asigurată — continuă să mire lumea. Această radicală schimbare face pe mulți să creadă că „ceva“ are să se întâmple, *ce*, nu se știe — dar *ceva*. Și toți speră că acest *ceva* ne va apropia de pace... „Desprinderea“ de amici a fost atât de totală, încât cuvântul lui Hitler de Anul Nou, reprodus în anii precedenți alături de al Mareșalului, la Radio, îndată după pronunțarea lui — și în ziare la fel — n-a fost publicat decât în ziarele de azidimineață, 3 ianuarie! Radio Londra îl comenta și noi nu știam nimic!

Mi s-a dat — dar nu pe cale oficială — o lămurire a schimbării noastre de atitudine, din care ar reieși *nu* că are să se întâmple ceva, ci că *s-a întâmplat* ceva... Oameni bine informați pretind că cei 3 ofițeri americani căzuți deunăzi din cer au avut misiunea să ne previe că în tratativele de pace cu Rusia încercate de Papen, Germania ar fi oferit Sovietelor nu numai ocuparea Basarabiei și Bucovinei, dar și a Moldovei după poftă! Această știre ar fi înnebunit pe Mareșal și rezultatul a fost cele 3 manifeste... O fi așa?

Discursul lui Hitler, pe care am putut în fine să-l citim azi, nu ne aduce nimic nou. Toate aceleași invective și acuzațiuni împotriva Angliei, tot imprecțiuni împotriva bolșevismului, tot război până la victorie, tot solidaritate neclintită între nazism și destinele Germaniei. Poate ceva mai puțină siguranță de victorie căci discursul se încheie prin cuvintele: „Singura noastră rugăciune către Dumnezeu trebuie să fie *nu ca el să ne dea victoria, ci ca să ne poată prețui just curajul nostru, vitejia noastră, străduința noastră și jertfele noastre*. Țelul luptei noastre este cunoscut, *poporul nostru trebuie să-și păstreze existența pe care el i-a dat-o*“...

Odată cu cuvântarea Führerului s-au publicat și ordinele de zi germane date pe armată, pe marină, pe aviație... Obișnuitele îmbărbătări.

Presa berlineză, în comentarii foarte sobre, își exprimă părerea că suntem în ajunul luptelor decisive, deoarece pregătirile s-au terminat și *nu mai stă în calea nici unui beligerant vreun obstacol care să-l împiedice să-și pună întreaga forță în acțiune...*

Tanriöer, ambasadorul Turciei, mi-a făcut aseară o lungă vizită. După dânsul situația României s-a ameliorat sută în sută după Conferințele de la Teheran și de la Cairo. Aliații au recunoscut că România n-a fost un complice al Germaniei, ci o victimă a ei — și o vor trata în consecință în caz de victorie. În afară de declarațiunile de ordin general ale lui Cordell Hull și de ordin mai special ale lui Beneș, Tanriöer mi-a citat un articol din *Times* foarte favorabil pentru noi.

De altmintreli, ambasadorul Turciei constata un reviriment general în opinia publică din Anglia, reviriment datorat crede dânsul, pe de o parte dorinței *foarte serioase* de pace, pe de alta temerei unui câștig prea mare de influență din partea Rusiei Sovietice. Și Tanriöer îmi subliniază faptul că nu se vorbește în Anglia (nici în Statele Unite de altmintreli) de capitularea fără condițiuni, și-mi citează articolele din *Times* (10 decembrie) și din *Nineteenth Century* (decembrie) în care se susține necesitatea unei *Germanii intacte* pentru menținerea liniștei și ordinii în Europa. Tanriöer îmi dă să citesc și un articol (necenzurat) din *Journal de Genève* din 23 decembrie, articol în care se comentează acest reviriment al opiniunii publice engleze, insistându-se și asupra faptului că publiciști ca Van Sittard și Einzig, care până mai în urmă voiau desființarea Germaniei, au început acum o campanie pentru menținerea forțelor Reichului. *Journal de Genève* mai citează și cuvintele lui Stalin: „O dărâmare a Germaniei e o idee tot atât de stupidă ca aceea a desființării Rusiei Sovietice!”, precum și declarația lui *Nineteenth Century* că „inamicii noștri de azi pot deveni amicii noștri, iar amicii noștri inamicii noștri...”

Tanriöer e convins că pacea e foarte aproape. El crede că se negociază pretutindeni, la Ankara, la Lisabona, la Vatican, pe unde se poate. În Germania, după știrile turcești, nu mai este unitate de vedere *nici în armată, nici în partid* — și mai ales între partid și armată. Într-o bună zi abcesul va crăpa... Papen va juca un mare rol, e omul indicat, după Hitler. Zvonul că ar fi declarat la Ankara „că va încheia el pacea”, nu pare turcului să corespundă adevărului. E un lucru pe care poate că Papen să-l fi gândit, dar cu siguranță că nu l-a spus. Tanriöer în schimb,

îmi confirmă că ambasadorul german din Ankara ar fi sfătuit pe Ică să încheie o pace separată, asociind acestui gest și Ungaria și Bulgaria... Și ar fi spus-o chiar Mareșalului!

În ce privește Turcia, Tanriöer mi-a afirmat că *nu* va declara război Germaniei. Desigur e înțeleasă cu Anglia, dar numai ca să intervie *după armistițiu, când nu va mai fi chestie de declarat război*, pentru asigurarea ordinei în Balcani. Guvernului turcesc îi repugnă un gest ca acela de a declara război celui mai bun aliat pe care l-a avut în Europa, și nici nu îi convine să-și alinieze un viitor apărător împotriva Rusiei, care rămâne pentru turci inamicul nr. 1. Când İnönü a fost chemat la Cairo, a răspuns: „Dacă e ca să-mi cereți să intru în război, *nu vin!*“ I s-a răspuns că nu era vorba de o asemenea cerere și İnönü s-a dus și s-a înțelea pe deplin cu aliații țării sale...

Despre Rusia (din dosul frontului) Tanriöer are informații precise de la turcii care circulă între Moscova și Ankara: acolo domnește mizeria, epidemiile și foametea. E o stare catastrofală... Totul merge la armată și la front și oamenii de la spate pier cu miile, cu milioanele! Cineși închipuie că Rusia scăpată de pericolul de pieire prin care a trecut ar mai fi în stare să întreprindă o acțiune sau o invazie se înșală... Cel puțin așa crede Tanriöer!

Regele Petre al sârbilor a părăsit Cairo — nu se știe pentru ce și încotro, după câte pretinde *Agenția D.N.B....*

Pe când Hitler vorbea la Berlin de victorie, trupele sale dădeau înapoi aproape pe tot frontul, dar mai ales la Jitomir. Astă toamnă s-a pus chestiunea: se vor opri pe Nipru? Acum se pune alta: se vor opri pe Bug?

Ghițulescu, fostul subsecretar de Stat sub Gigurtu, vine din Franța, unde a stat câțva timp pentru afaceri, și povestește prăpăd. Franța e în stare de revoluție. Comuniștii nu mai vor să știe de Stalin, care — spun ei — a trădat bolșevismul și s-a vândut burgheziei! Vor instaura ei, cei din Franța, *adevăratul comunism*, și va vedea lumea ce va vedea! Deocamdată asasinează: nu mai ucid nemți, pentru că de fiecare neamț ucis, autoritățile de ocupațiune împușcă 20 de tovarăși — și s-au năpustit pe francezi, pe cei care colaborează cu Germania, sau pe cei ce îi sunt refractari propagandei lor. În fiecare zi sunt 50-80 de asasinate! Sunt atâtea, încât ziarele nici nu le mai înregistrează! Comuniștii au

declarat că vor împușca pe toți francezii care au părăsit Franța: pe gaullişti, pe „patrioți“, ca și pe muncitorii care s-au dus în Germania să ajute pe nemți! Viața intelectualilor a ajuns atât de periclitată în Franța, încât un mare număr de profesori universitari au hotărât să se expatrieze și să întemeieze o universitate în Elveția, la Lausanne...

Din Germania, Ghițulescu povestește că desigur bombardările au atins rău nervii populației — mai ales în Berlin, unde oamenii circulă ca tâmpiți, fără să-și mai dea seama de nimic. Dar în sferele diriguitoare, domnește o încredere desăvârșită în victorie (!) *Nimeni nu se ocupă de frontul rusesc*; cea mai totală convingere pretutindeni că cu rușii se poate termina oricând (!). În schimb, toată atenția e încordată spre Anglia. Se așteaptă debarcarea englezilor într-un termen foarte scurt, și nemții pretind că îi vor lăsa să debarce, apoi îi vor arunca în mare, trăgându-le o bătaie (!) de care nu se vor dezmată decât după 6 luni și în aceste 6 luni vor sfârși-o cu rușii (!!!).

Ghițulescu e un băiat foarte inteligent și serios, dar e un germanofil „încarnat“ (politica lui Gigurtu) așa încât cele ce spune despre Germania trebuiesc primite sub beneficiu de inventar...

În legătură cu ce povestește Ghițulescu despre disprețul Berlinului cu privire la frontul rusesc, înregistrez părerea generalului Paul Teodorescu, ofițer de Stat Major distins: „Nu mai pricep strategia și tactica nemțească. Am învățat în Școala de Război că o trupă decimată trebuie retrasă din luptă și complectată — ori, Comandamentul german *nu completează niciodată o unitate distrusă*. Unitățile sunt ținute în foc, cum sunt, până se istovesc. Aceleași trupe se bat luni și luni de zile *fără să fie completeate*. Sunt regimente reduse la 2 companii și companii reduse la 12 oameni! Comandamentul aduce unități noi în rezervă, înapoia frontului și când un corp e istovit retrage linia frontului și aruncă formațiunile noi în luptă. Nemții pretind că a completa un regiment decimat prin soldați noi, e a-i osândi la o demoralizare certă, așa încât efortul este inutil! O fi și asta o tactică! Dar pe noi, militarii români, ne miră! Ceea ce mă îngrijorește, în ce privește situația de pe front, e că nemții au început să mintă! Și nu vorbesc de minciunile comunicatelor și depeșelor, ce se mai pot justifica prin argumente propagandistice, dar de minciunile oficiale, pe care ni le servesc nouă la Statul Major!“

Generalul Paul Teodorescu e foarte sceptic cu privire la succesele viitoare pe care nemții le trâmbițează...

Un lucru e cert: ne apropiem de operațiuni militare covârșitoare...

Berlinul a fost din nou bombardat aseară: 32 avioane britanice au fost doborâte. O mai fi rămas ceva de distrus?

Și Londra a fost bombardată de nemți. O afirmă Comunicatul german de azi...

Marți 4 ianuarie. Știri ceva mai bune — dacă sunt adevărate — de pe frontul rusesc. Deși nemții luptă acum la 50 kilometri spre sud de Jitomir, în jurul orașului Bredicev, pare că pentru moment au mai oprit năvala rusească și în tot cazul au putut evita încercuiri și spargeri mai mari de front. Strategia elastică e bună, numai că duce la... Berlin!

Pe celelalte sectoare ale frontului de Răsărit, lupte mai calme — și toate atacurile sovietice respinse.

În Italia, nimic important.

Berlinul a fost din nou bombardat și luni seara...

Cei trei americani căzuți din cer sunt: Porter (american) fost lector la Universitate, Chaténier¹ [Chastelain] (supus englez) și Mețianu (ovrei român naturalizat american). În jurul lor, vâlvă și taină...

D-na Killinger și consorții au depus la Biroul german de propagandă sculele și cadourile primite de la dl Ică la pomul de Crăciun de la Asociația Finanței și Marii Industrii. O palmă pentru dl Ică și o lecție pentru toți. Nemții au vrut să ne arate că nu sunt de cumpărat și că în momente ca acestea, când atâta lume moare de foame, nu se fac daruri de sute de mii de lei și de milioane... Gestul nemților, adugat la manifestările de Anul Nou („desprindere de amic“ în proclamațiile lui Antonescu, lipsa oricărei cordialități față de aliatul român în cuvântarea lui Hitler, omisiunea obișnuitelor telegrame de hiritisire reciprocă) dovedește că scârțâie rău între nemți și noi... Vom fi lămuriți în câteva zile.

Și în Africa de Nord se vede că s-a întins anarhia franceză, căci se fac zilnic și cu zecile, arestări de funcționari și de ofițeri superiori, chiar de generali... Biata Franță!

---

¹ Nu știu cum se scrie: e numele unui conte de Chantaignier, naturalizat englez (tată-său).

Se face oarecare zgomot în jurul scrisorilor înmânate Președintelui Înönü în ziua de 30 decembrie din partea Regilor Petre al Serbiei și George al Greciei, de către acreditații acestor ex-Suverani la Ankara. Ziarele germane au întrebat ce au putut scrie Regii maziliți... Pare că sunt simple răspunsuri protocolare la scrisorile trimise fiecăruia de Înönü, în timpul șederii sale la Cairo...

Miercuri 5 ianuarie. Panică mare ieri în București, sub impresiunea știrilor date de posturile de Radiodifuziune aliate despre o *revoluție* în Bulgaria. S-a difuzat că orice legătură cu Sofia era tăiată și că un Guvern „democrat” era în curs de instalare... Ziarele noastre de azi-dimineață conțin dezmințirea categorică a acestor știri, dar lucru ciudat, dezmințirea e dată de corespondentul *Agenției D. N. B.* din Sofia.

Era atât mai simplu ca Guvernul nostru să spună dacă *da* sau *ba* comunicațiile cu Sofia erau tăiate... Ziarele dau și amănuntele unei mari mișcări diplomatice bulgărești, *telegrafiate din Sofia*... Dea Dumnezeu să nu fi fost nimic, să ne vie inima la loc, da ceva tot trebuie să fi fost...

De pe front, lupte grele în regiunea Jitomir, spre vest. Rușii anunță că au intrat pe fostul teritoriu al Poloniei, iar nemții nu spun nimic...

În Italia nimic senzațional pe front. Anglo-americanii au bombardat însă din avioane Pistoia, lângă Florența, și au nimerit piața catedralei... Sub topoarele barbarilor civilizația n-a fost pusă la mai grea încercare.

Nici azi n-au apărut în ziare telegramele de felicitări schimbate de Anul Nou de conducătorii Statelor Pactului Tripartit. Anii trecuți, aceste telegrame caraghioase erau publicate imediat, în loc de frunte în toate ziarele... Lipsa lor m-a făcut să cred că anul acesta, cel puțin încât ne privește, acest schimb de telegrame n-a mai avut loc. Am aflat prin Stârcea, că acest schimb de telegrame a avut totuși loc... Faptul că nu se publică telegramele îmi pare mai grav decât ar fi putut fi lipsa de hiritisiri reciproce, lipsă pe care situația mohorâtă a orizontului ar fi putut-o justifica pe deplin. Ce se petrece între noi și nemți????

Cu satisfacție am citit în *Monitorul Oficial* din 30 decembrie o *decizie* a ministrului de Război (ministrul Apărării Naționale a redevenit ministru de Război) după care *s-a acordat ovreilor medici, ingineri, arhi-*

tești etc. (toți cei cu diplome universitare sau eliberate de școli superioare) aflați în serviciu de muncă obștească, să poarte însemnele gradului lor în armată! Ovreii vor purta o uniformă ușor deosebită de a creștinilor, dar se vor bucura de toate drepturile gradului lor!! Ce va zice Hitler?

Bineînțeles, nici o gazetă n-a spus un cuvânt de comentariu cu privire la această neașteptată deciziune!

S-a zvonit că un băiat și o fată a fostului președinte de Secție la Casație, Titu Magheru, amândoi studenți, au fost arestați ca comuniști și împușcați. Că au fost arestați e cert — că au fost împușcați nu cred, *căci s-a schimbat vântul în sferele guvernamentale!!*

Sâmbătă, 8 ianuarie, va începe la Verona procesul membrilor Mare-lui Consiliu Fascist, acuzați de trădare față de fascism și de Duce. În fruntea acuzațiilor e generică Ciano — căci Grandi e la adăpost în Portugalia...

Beneș a părăsit Moscova — după cum anunță *D. N. B.* — în tovărășia dentistului ceh Vrobenski. Îndată ce va ajunge la Londra va spori Comitetul Național Ceh cu 2 membri comuniști, dintre care unul va fi dentistul Vrobenski... Spune *D. N. B.*!

Între 1 octombrie 1941 și 30 decembrie 1943, francezii ar fi pierdut din pricina bombardărilor aeriene 11 700 de oameni, iar circa 17 000 au fost răniți. Au fost distruse 50 000 de locuințe și 1 000 000 de oameni ar fi rămas fără adăpost...

Ziarele germane fac biografia banditului Tito, al cărui nume adevărat este Iosip Broz, și citează printre crimele lui un atentat nereușit contra Regelui Alexandru. Presupun că în ochii nemților *crima* a fost că n-a reușit — căci *cel care a reușit*, Ante Pavelici, a fost cocoțat „poglavnic“ al Croației!

Joi 6 ianuarie. Boboteaza ne-a adus în fine și iarna: de aseară ninge și viscolește ca în vremurile bune — dar nu e frig: 1 grad sub zero.

Ieri s-a lămurit definitiv chestiunea cu revoluția din Sofia. N-a fost nici o revoluție, *doar o alarmă care a durat 2 ore*. O puternică escadrilă anglo-americană s-a plimbat asupra Sofiei și a întregii Bulgariei, fără să fi lăsat bombe, spun unii — lăsând câteva să cadă asupra orașului Dubnița, spun alții. În tot cazul, la Sofia n-a căzut nici o bombă...

Zvonurile continuă să înnebunească lumea. Alaltăieri era revoluție la Sofia — ieri, că mareșalul Rommel a plecat împreună cu generalul englez Montgomery, *la Londra!!!* Această știre senzațională ne-a fost dată ieri la dejun de Istinelli, secretarul Ambasadei Turciei. „Dar de unde aveți această știre?” l-am întrebat eu. — „De la atașatul militar croat, de obicei bine informat...” Nu cunosc pe atașatul militar croat, și n-am putut prin urmare afla de unde ținea știrea, dânsul!

Ce e sigur, e că *miroase a pace* sau mai exact a *tratative* de pace...

Alta: la Budapesta ar fi avut loc o ședință secretă a Camerei în care s-ar fi propus și primit ideea unei înțelegeri cu România, mergând până la „uniunea personală“!!!

Pe frontul oriental rușii atacă mereu, și nemții înregistrează succese în... retragere. Centrul de gravitate al luptelor e acum la Berdicev, nu departe de Bug. Nemții mărturisesc că au evacuat deja jumătate orașul...

Revăzut pe Ghițulescu. Aduce din Germania o formulă pregnantă, pe care o repetă toți la Berlin și aiurea: „Besser im keller als besetz!“ Adică: mai bine în adăposturi (prin urmare bombardati) decât ocupați... În cercurile conducătoare din Germania nu se mai vorbește de frontul din Rusia, de frontul din Italia etc. Există *un singur* front, după aceste cercuri: *frontul european...* În Polonia, nemții ar avea masate 300 de divizii (?).

De la Paris, Ghițulescu povestește că comuniștii merg atât de departe încât împușcă prostituatele dovedite că au avut contact cu nemții!... Dacă un francez stă de vorbă cu un ofițer sau cu un soldat german, după câțiva pași, primește un glonte!

Sir Oliver Leeth a fost numit comandantul Armatei a VIII-a engleze în Italia, în locul generalului Montgomery chemat la comandamentul armatei de invaziune ce va porni din Anglia. Sir Oliver e unul din cei

mai tineri comandanți de Corp de armată. Comanda Corpului 30 în Armata a VIII-a.

Bombardierele anglo-americane au luat orașul Kiel la rând. Sute de locuințe au fost distruse sau incendiate. Mii de oameni fără adăpost. Morți și răniți...

Vineri 7 ianuarie. A nins bine. Dar nu cu exces ca acum un an și ca acum doi ani; pe alocuri zăpada e viscolită; la Breasta a nins liniștit și zăpada e de 0,50 m...

Pe frontul rusesc, bătălia de iarnă a devenit și mai violentă. Rușii atacă tot mai tare și înmulțesc punctele lor de lovire. În afară de Berdicev, atacuri noi și puternice, din nou, la nord de Krivoirog, la est de Kirovograd — și în Polonia, unde armatele soviectice au pătruns... Violența luptelor e dovedită între altele și prin faptul că într-o singură zi, miercuri, trupele germane în apărare au distrus 220 de tancuri rusești...

Aviația anglo-americană a atacat din nou Kiel, apoi orașele Stetin și Düsseldorf, pricinuind mari pagube. Câte avioane anglo-americane trebuie să fi fost, dacă au fost doborâte — cum pretind nemții — 98!

Ieri, serbarea Bobotezei, de la care Suveranii noștri, în afară de caz de boală, n-au lipsit niciodată; a avut ieri loc în București în lipsa Regelui Mihai. N-a fost nici Antonescu...

Nici măcar patriarhul!

Crucea a fost aruncată în Dâmbovița de către arhiereul Pocitan Ploșteanu, vicar al Mitropoliei, asistat de noul arhiereu Iosif Sinaiotul...

Regele Mihai, Mareșalul Antonescu și dulcele Ică restabilit au serbat Boboteaza la Sinaia, unde, în prezența lor, arhiereul Atanasie Bârlădeanul (alt vicar al Mitropoliei), asistat de starețul mănăstirii, arhimandritul Serafim, a aruncat crucea într-o cristelniță.

Armata a defilat și la Sinaia și la București. La București în fața ministrului de Război și a întregului Guvern. Se zice că în timpul desfășurării ceremoniei, ar fi avut loc „un incident” care ar fi emoționat Ministerul de Interne — dar n-am putut afla ce a fost, în lipsa mea de frecventare a personalităților oficiale sub actualul regim...

Cu începere de la 10 ianuarie s-au reintrodus „autorizațiile“ de călătorie pe liniile principale... În scop de decongestionare.

Generalul Mociulski, comandantul unei divizii românești de vânători de munte, a fost decorat cu Crucea de Cavaler a Ordinului Crucii de Fier (germană) pentru avântul diviziei sale în luptele de la Kerci... Ultimele bâțâieli ale unei recente prietenii pe care au mâncat-o porcii!

A murit Vasiliu Bolnavu, om fără scrupule, care a agonisit o imensă avere în ultimele decenii. Ca și bogăția lui, zgârcenia lui era de pomină. A fost poreclit „Bolnavu“ fiindcă de câte ori venea cineva să-i ceară parale, punea slujnica să-i spună: „Domnul este bolnav!“ Cred că nici copiii lui nu-l regretă...

În Franța a murit subit (de cord, zice-se) Lucien Romier, fost ministru de Stat demisionat de câteva zile. Publicist distins, se specializase înainte de război în chestiunile de politică externă.

Sâmbătă 8 ianuarie. Prima zi, anul acesta, de adevărată iarnă: - 7°. A nins pretutindeni. În Oltenia zăpada e de 30-40 centimetri, bine așezată, neviscolită.

Pe frontul de Răsărit, învâlmășeala continuă și luptele înverșunate țin și noaptea. Inițiativa atacurilor e tot în mâna rușilor. Nemții pretind că resping atacurile principale, dar tot cedează teren...

Un lucru de nepriceput: nemții au afirmat că au distrus *tot* în retragerea lor, în așa fel încât multă vreme să nu mai poată folosi inamicului — și totuși vorbesc de *trenuri* bombardate și distruse de ei *în dosul* frontului sovietic! Dacă n-au distrus liniile ferate, ce au distrus?

Pe frontul italian, pare că anglo-americanii au terminat pregătirile lor pentru o ofensivă serioasă. Nemții o așteaptă...

Cercurile berlineze discută sorții de izbândă ai viitoarei invaziuni continentale anglo-americane și socotesc că șansele de succes sunt egale cu zero. De la Pirinei și până la Narvik în Norvegia, un dig imens betonat apără coasta. Pe acest dig, lung de 4 000 kilometri, sunt înși-

rate 6 000 tunuri grele, în afară de apărarea mobilă... La Berlin se pre-tinde că Churchill a fost și este contra încercării de a se stabili printr-o de-barcare un astfel de al doilea front — și că nu s-a supus decât în ultima vreme, din motive de ordin politic. Cel care a fost protagonistul ideii debarcării, în Guvernul englez, a fost ovreiu! lord Beaverbrook, și toată lumea se așteaptă acum ca acest strateg cu perciuni să fie numit ministru de Război... În tot cazul evenimente mari se pregătesc....

Ieri nouă panică în București: se evacuează Bucovina, nordul Basa-rabiei și nordul Moldovei! Ca de obicei, panica nu era justificată. S-au stabilit numai, *din prudență*, zone de evacuare și zona I, compusă din județele Bucovinei, Basarabiei de Nord și Dorohoi, Botoșani, Baia, Neamțu și Iași — în Moldova — *pot fi* evacuate de proprietarii și locuitorii care pot și o doresc... Că zile grele ne amenință, e cert — dar n-au sosit încă!

A murit subit (infarct cardiac) profesorul I. Simionescu, preșe-dintele Academiei Române, și cu toate astea un om foarte simpatic. L-am întâlnit pentru ultima oară acum zece zile la parastasul de 10 ani al lui Duca... Precară mai e și viața omului!

Muncitorii naziști au manifestat impunător la Danzig, la Elbing și la Bromberg în favoarea „libertății Europei“. Pentru libertatea Europei e toată lumea — numai că unii o concep în lanțurile comunismului și alții în ale nazismului!

Cu începere de la 8 ianuarie (azi) trenurile de marfă de pe liniile noastre principale vor fi prevăzute cu frâne automate. Intrăm și noi în rândurile țărilor civilizate...

De necrezut: un decret-lege întinde și la femei decorarea cu Ordinul Ca-rol, ca să poată fi decorate doamnele Rica și Veturia!! Și alte „putores“!

Zevzecul de Wendell Willkie, candidatul fără noroc la Președinția Statelor Unite, a intrat într-o polemică stupidă, fiindcă e inutilă, asupra sferelor de influență în Europa postbelică, cu ziarul sovietic *Pravda*.

Pravda declară că americanul n-are să se amestece în treburile URSS-ului și califică ieșirea lui Willkie (care de altmintreli nu era defavorabilă Sovietelor) drept „demență amestecată cu ignoranță“! *Cela promet...*

Duminică 9 ianuarie. După *Radio Londra*, rușii înaintează cam cu 20 kilometri pe zi. O asemenea știre se încadrează perfect în cele date de comunicatele germane din ultimele zile, care vorbesc numai de „presiunea inamicului“, „lupte grele“, de „poziții reocupate“ și de „scurtări de front“... Și Kirovograd a fost evacuat de nemți. Oamenii noștri bine informați pretind că forțele germane se vor menține pe o linie Odessa-Riga... Dar *pe unde* va trece această linie? Prin Varșovia? Prin Berlin? Ne-au mai făgăduit nemții că vor ține linia Niprului și-am văzut cum au ținut-o... *Ils sont foutus, et nous avec eux!*

Am intrat în plină iarnă: azi dimineață: -11°! Bine că a nins și că semănăturile sunt acoperite...

În Germania au fost mobilizați copiii, între 12 și 16 ani (!) ca să înlocuiască femeile prin fabrici și la diferite munci, iar acestea la rândul lor să elibereze și ultimii bărbați care au mai rămas neînrolați în trupele combatante... Merge bine, după cum se vede!

Mi se spune că s-ar fi închis Universitatea precum și școlile din Iași, ca și cele din nordul Moldovei, în vederea pregătirii evacuării... Aceleași măsuri și în Bucovina. Jalnice știri, și poate cam pripite măsuri.

În *Universul* de vineri, am văzut un articolăș intitulat: „De Sf. Ion“, cu portretul Mareșalului Antonescu. Am crezut că erau într-însul obișnuitele platitudini, și venind din partea lui Stelian Popescu care înjură pe Mareșal cât îl ține gura, le-am socotit și mai scârboase — și am trecut peste articolăș fără să-l citesc. Rău am făcut, căci articolășul constituia în vremurile acestea un act de curaj: l-am citit după îndemnul prietenilor și-l reproduc chiar aci, ca prima reacțiune îndrăznită împotriva unui regim de teroare, și — lucru ciudat — tolerată de cenzură, „qui n'y a vu que du feu“:

„Mareșalul Ion Antonescu își prăznuiește azi ziua numelui.

Greaua răspundere pe care Conducătorul Statului și-a luat-o la 6

septembrie 1940 și apoi la 21 iunie 1941 prin participarea României la război, determină pe toți românii să dorească să ducă la bun sfârșit drumul pe care a plecat, redând țării pacea rodnică, propășire în liniște și vechile hotare ale unității noastre naționale.

Istoria nepărtinitoare ținând seamă de toată evoluția evenimentelor din acești ani atât de agitați, atât din viața internațională cât și a Statului nostru, va stabili rolul conducătorilor de azi în desfășurarea tuturor fazelor din această importantă epocă a existenței neamului românesc“.

Cu toată această curajoasă „dare în judecată“ în fața tribunalului istoriei (sublinierile în text sunt făcute de mine), nici Stelian Popescu, nici vreunul din colaboratorii săi, nu au fost încă trimiși în lagăr!

Dl Petru Groza, fosta noastră cunoștință de pe vremuri, fost ministru sub Averescu și demagog fără scrupule din Deva, a ajuns om mare. La un moment dat, acum câțiva ani, întemeiasă în Hunedoara și în ținuturile vecine „Frontul Plugarilor“, care a zbârnâit câțva timp, între legionari și țărâniști. De la 1940 încoace „s-a insinuat“ (vorba ardelenilor) în fruntea derbedeilor din Valea Mureșului și a ajuns astăzi să terorizeze întreaga regiune, în fruntea „unei mișcări“ cu caracter comunist afișat. Oameni ca Groza sunt cu atât mai periculoși, *cu cât nu domină ei mișcarea, ci îi domină pe ei mișcarea*. L-am cunoscut bine; om fără scrupule, nu face cinci parale...

Se zice că la Teheran rușii și americanii au încheiat o convenție comercială, pentru după război: URSS ar fi obținut credite în valoare de 10 miliarde de dolari, pentru cumpărături de mărfuri și mașinării în USA. Rușii vor acoperi aceste credite cu... benzină!

Guvernul iugoslav („Guvernul fantomă“) din Egipt a declarat că nu poate subscrie la nici un compromis cu Tito și cu oamenii săi...

Mare vâlvă în jurul polemicii dintre Wendell Willkie și *Pravda*. Ziarele suedeze, bine informate de obicei despre cele ce se petrec la Moscova, pretind că Sovietele nu vor admite niciodată discuție asupra anexiunii Statelor Baltice, a unei părți din Finlanda, a jumătate din Polonia, a *Basarabiei și a nordului Bucovinei*. În ce privește Basarabia și Bucovina, mă rog lui Dumnezeu să se mulțumească cu atât!

Fostul profesor de Paleontologie și președinte al Academiei Române, dar mai presus de toate om cumsecade, Ion Simionescu, a fost așezat cu sicriul său în Aula Academiei, unde i se vor face funeralii solemne, marți, poimâine.

Moartea lui atât de neașteptată, m-a vindecat de grijile ce mă frământau pentru ziua de mâine... Ce să te mai gândești la *ziua de mâine*, când viața e atât de precară! Il faut vivre du jour au jour, et profiter de chaque jour!...

Luni 10 ianuarie. Iarnă blândă: azi-dimineață termometrul nu mai arăta decât -3°.

De pe frontul de Răsărit, nemții anunță mai departe lupte grele defensive. Rușii schimbă într-una punctul principal de atac, dar forțele germane, prin tactica lor iscusită, resping pretutindeni atacurile sovietice. Tot respingându-le, o să ajungă la Berlin...

Anglo-americanii au bombardat cu avioanele San Remo și Lucca. Păcat de palmierii de la San Remo — dar de Lucca, care ar fi fost serios atinsă, mi se rupe inima...

A fost bombardat din nou, în Germania, Aix la Chapelle (Aachen) și istorica catedrală ar fi fost grav lovită...

În presa supusă controlului Berlinului, mare zarvă inutilă în jurul viitoarelor granițe ale Poloniei. Berlinul vrea să ne convingă pe toți că la viitoarea pace, în caz de victorie a Aliaților, Rusia va avea în mână și pâinea și cuțitul... Ca să ne strângem, speriați, în jurul Germaniei. Berlinul uită că cu oameni speriați nu se face treabă. Și până să ne vâre sovieticii cuțitul în pânțe, de ce ni-l vâra chiar aliații noștri?

Ieri a murit brusc la Brașov Nae Chirculescu, fostul ministru liberal, de un acces de cord. Îl aveam aproape în fiecare miercuri la stânga mea, la dejunul Asociației Finanței și Marii Industrii, și moartea lui mă impresionează grozav. Numai negură și lucruri triste în jurul nostru. Rău e când îmbătrânești!

A murit la New York și multimilionarul Vanderbilt (William), șeful cunoscutei case.

Propaganda germană susține că în lupta navală în care a fost scufundat cuirasatul „Scharnhorst“, a fost foarte grav avariat — pe lângă vasele britanice distruse — și crucișătorul greu „Norfolk“, nimerit în plin și incendiat de tunurile lui „Scharnhorst“. Vasul „Norfolk“ a putut fi remorcat până într-un port englezesc și pus la reparație. Reparația va dura însă foarte mult...

Philippe Henriot, cunoscutul publicist, a fost numit ministru al Propagandei în Cabinetul Laval. Trece drept energic, inteligent, dar lipsit de scrupule morale. Răspunzând unor articole apărute în ziarele elvețiene *La Suisse* și *Journal de Lausanne*, care laudau politica „patrioților“ francezi, fie că înclină spre de Gaulle, fie că înclină spre comuniști — Henriot afirmă că *Franța întreagă nu colaborează decât cu Mareșalul Pétain!!* Nu o crede nici el! Vorbe, vorbe, vorbe...

Alexandru Crețeanu, ministrul nostru la Ankara, a fost la mine. Judecă lucrurile cu mult bun simț, dar și cu oarecare pesimism, care, să dea Dumnezeu să nu fie justificat. Turcii nu urmăresc decât un scop: să nu fie atrași în război. Până acum în urmă, ei au tot pus înainte că n-au armament, și au tot cerut. Englezii le-au dat, dar bineînțeles că nu puteau să le dea cât cereau ei. Au sfârșit prin a spune turcilor că e destul cât le-au dat, că restul le va sosi după ce vor fi intrat în război și i-au pofțit „la arme“! Turcii au schimbat atunci cererile lor și pretind și acum ca să se hotărască, forțe britanice și terestre *însemnate* în jurul Asiei Mici. Pare că englezii n-au lucru mare în această regiune, afară de flota din Alexandria. Contingentele terestre din Siria ca și aviația lor sunt foarte reduse. În insule n-au avut nimic și s-au lăsat pe italieni [?] pentru apărarea lor... S-a văzut cum le-au apărat italienii: s-au predat nemților.

Marea teamă a turcilor rămân rușii. Se uită pe hartă și văd cu disperare cum dau nemții înapoi. Ei, turcii, nu vor să întreprindă — și nu vor întreprinde — *nici o acțiune care să slăbească acțiunea germană împotriva rușilor*. Menemencioglu a spus lămurit lui Crețeanu, că *chestsțiunea Strâmtorilor s-a întins pentru turci asupra întregului Balcan*, datorită progresului tehnicii moderne. Strâmtorile nu mai pot fi azi apărate de pe malurile lor. Grație aviației ele pot fi atacate de oricine ar avea aeroporturi în Peninsula Balcanică. Rușii instalați cu aviația lor în Bulgaria vor fi stăpâni asupra Strâmtorilor, chiar dacă posesiunea lor ar fi garantată Turciei. Guvernul turcesc pare că n-a putut obține până acum *garanții balcanice* din partea Angliei, ci numai garanția integri-

tății teritoriului turc. După câte s-a putut afla la Ankara, discuțiile de la Teheran ar fi avut loc mai mult în jurul problemelor militare. Anglo-americanii au căutat să evite problemele politice postbelice. Rușii s-au mulțumit să enumere condițiunile lor esențiale (anexiunile care să ducă la granițele din iunie 1941), iar americanii să afirme că nu renunță la politica lor, care nu îndreptățește nici o anexiune. Fie că nu sunt încă gata, fie că n-au vrut să intervină încă, englezii n-au acordat decât cam jumătate din cererile militare sovietice, și au scăpat prin tangentă de câte ori a fost vorba de politică și de granițe. În această materie, englezii nu vor să stea de vorbă nici cu inamicii, separat. După Conferința de la Moscova, Guvernul din Londra a făcut cunoscut beligeranților care căutaseră „să pipăie” posibilitățile de pace, că nu va lua contact cu nimeni, *tratativele amatorilor de pace urmnd să fie făcute cu cei trei beligeranți* (Anglia, America, Rusia) *deodată*. Anglia se menține și azi pe bazele acestei declarații. Crețeanu se miră cu drept cuvânt că Gafencu și Tătărescu propovăduiesc o înțelegere direct cu rușii, când și unul și altul cunosc mai sus arătata declarație engleză. Crețeanu se miră fiindcă e relativ tânăr și nu știe până unde poate merge oportunismul și lașitatea valahilor. Domni ca Gafencu și Tătărescu nu se gândesc că aruncându-ne într-una în brațele celor mai tari (în 1916 în ale Antantei, în 1918 în ale Germaniei, în 1918 noiembrie din nou în ale Antantei — în 1940 în ale Germaniei, în 1943 în ale Rusiei!) ne facem de râs și încetăm de a putea fi considerați ca un *element de rezistență* în sud-estul Europei, singura noastră șansă de a evita o distrugere complectă a Statului românesc! Am deveni un obiect de dispreț și pentru englezi și pentru ruși și pentru toată lumea. Am povestit lui Crețeanu istorioara cu capitularea noastră în mâinile rușilor (istorioara povestită de Tanriöer relativă la întrebarea pusă la Londra dacă trebuie să capitulăm sau nu) și Crețeanu mi-a confirmat că întrebarea a fost pusă ambasadorului britanic, dar nu de Saracioglu și de Menemencioglu, și că răspunsul dat de ambasador a fost: „*Londra nu dă nici un răspuns!*” Atitudine a Cabinetului din St. James puțin diferită de aceea indicată de Tanriöer...

Crețeanu afirmă că la Cairo *nu s-a semnat nimic*. Turcii au fost preveniți numai că ceasul lor se apropie. De unde până mai săptămânile trecute, rușii se opuneau la participarea turcilor la război, *acum o cer și ei*. Crețeanu crede că o cer fiindcă știu că turcii nu se vor mișca, și vor să îi pună în întârziere ca să le poată reproșa la pace inacțiunea lor.

Crețeanu crede că englezii și americanii vor ataca Peninsula Balcanică prin Dalmația din Italia; astfel s-ar explica marele număr de divizii debarcate în Italia, față de puținul număr din ele întrebuințat pe frontul italo-german. O asemenea ofensivă împotriva Peninsulei

Balcanice n-ar putea avea loc însă înainte de aprilie. Importanța ce se dă lui Tito s-ar explica și dânsa prin acest plan de atac.

Despre ruși, Crețeanu crede că vor începe *prin a se infiltra* în țările vecine, cu blândețe, și după paravanul Guvernelor democratice — pentru ca o dată introduși să pună mâna pe tot...

Pe Mareșal, Crețeanu nu l-a văzut, în schimb a văzut de mai multe ori pe Ică. Ică-l ține două ceasuri de fiecare dată și vorbește numai el. A explicat lui Crețeanu cum a împiedicat el pe Mareșal să facă prostii și mai mari, luând episod după episod din guvernarea de 3 ani a regiului. Între altele a spus că nu Rioșanu ne-a scăpat de la moarte (pe noi, foștii osândiți ai legionarilor), ci el, mergând la Poliție la 7 dimineața să ne salveze!... Atunci de ce au venit „să ne ridice“ între 8 și 9? Ce farsor! Nu mai are acum decât un scop: să se pună bine cu englezii! Până atunci, să nu le dea un picior în c-r nemții!!

În momentul când să plece de la mine, un telefon de la Președinție a anunțat pe Crețeanu că Mareșalul îl așteaptă... A plecat bietul om cam plictisit!

Marți 11 ianuarie. Organele de propagandă ale Berlinului insistă asupra faptului că marea ofensivă de iarnă a Sovietelor e în toiul ei. Această ofensivă fusese prevăzută, dar totuși amploarea și intensitatea ei au fost oarecum o surprindere, căci nimeni n-ar fi crezut ca rușii să mai dispună, după pierderile suferite în ofensivele lor precedente, de oameni și de armament în cantități atât de mari. Berlinul crede însă că forțele germane vor rezista și acestei ofensive *decisive* care va hotărî despre soarta războiului...

Luptele mai crâncene s-au dat în ultimele 48 de ore în regiunea Recița, la vest de Gomel, și jos la sud de Berdicev, în jurul localității Vinița, situată în apropierea Bugului... Nemții pretind că au respins toate atacurile, ca și în celelalte porțiuni ale frontului.

Rușii au făcut o încercare de debarcare la Oceakov, între Cherson și Odessa, dar au fost respinși de trupele de marină germane.

Ieri a circulat printre proprietarii speriați zvonul că se pregătește un decret-lege de expropriere, care va apare o dată cu mobilizarea generală — decisă — și ca o încurajare pentru cei mobilizați! E vorba de un drept *general* de expropriere acordat Statului, drept ce se va întinde nu numai asupra bunurilor rurale dar și asupra celor urbane și asupra întreprinderilor industriale... Nu știu dacă știrile răspândite ieri sunt

exacte, dar pe mine unul m-au lăsat indiferent. O zi mai devreme, o zi mai târziu — tot pierduți suntem și cu noi o lume întreagă!

Au început evacuările din Basarabia și s-a dat ordine și pentru cele din Moldova de Nord. E o jale! Se ridică vitele fără nici un rost, se trimit nu se știe unde, sunt osândite să moară de foame. Războiul!

Procesul fasciștilor ce au doborât pe Mussolini în Marele Consiliu întrunit la sfârșitul lui iulie 1943, început sâmbătă, 8 ianuarie, în Castel Vecchio din Verona, s-a sfârșit ieri. Au fost condamnați 18 la moarte, din care 13 absenți și 5 prezenți. Cei 5 de față la judecată au fost: Ciano (ginerică), de Bono, Marinelli, Pareschi și Gothardi. Lumea se întreabă dacă vor fi executați și mai toți cer capul lui Ciano... Dintre acuzați, unul singur, Cianetti, n-a fost condamnat la moarte, ci numai la 30 de ani temniță!

Stalin continuă să evolueze: a devenit „vărul” Regelui Italiei! Dar a evoluat și Regele Italiei, Împărat al Etiopiei (!), căci a decorat cu Ordinul Sanctisimei Anunziate pe acela pe care până mai ieri îl socotea drept cel mai mare vrăjmaș al său!

Dar o fi adevărat?

Ieri au început alegerile episcopale. Pe ziua de ieri a fost ales arhiepiscopul Chezarie Păunescu, episcop al Constanței. La alegere a luat parte și dl Ică, restabilit.

Miercuri 12 ianuarie. Ciano și ceilalți osândiți de la Verona, de Bono, Marinelli, Pareschi și Gothardi au fost împușcați ieri-dimineață, după ora 9... Știrea a fost primită de toată lumea cu stupefacție. Legea în virtutea căreia au fost judecați, nu prevedea nici apel, nici recurs, nici posibilitate de grațiere...

Ceilalți 13 condamnați la moarte în lipsă sunt: Grandi, Bottai, Albini, Federzoni, Alfieri, Gignardi, de Vecchi, Acerbo, Bastianini, Rossoni, de Stefani, Ballela (?) și de Marsico.

Tot procesul s-a dezvoltat pe baza unui memoriu al mareșalului Cavallero (care s-a sinucis în septembrie), memoriu ce mărturisea încercările de înțelegere cu inamicul încă din toamna anului 1942. Grandi și Ciano au participat la negocierile lui Cavallero cu diverși generali italieni și mai ales cu Badoglio. Cavallero a vrut întâi să ia el succesiunea

lui Mussolini, dar mai târziu și-a dat seama că Badoglio era mai indicat decât dânsul...

La întrebările puse, Ciano a răspuns că semnând moțiunea Grandi n-a avut intenția să detroneze regimul fascist, ci numai să obțină lărgirea Guvernului care avea nevoie să fie împropățat prin elemente ne-fasciste...

Despre ultimele momente ale condamnaților, depeșele nu spun nimic. Mare canalie a fost Ciano, dar tragică răsplată a suferit... Ce-o fi în sufletul lui Mussolini, dacă mai e conștient?

Radio Londra ne-a informat ieri că luni, între 13 și 14, Sofia a fost bombardată. La noi nu s-a dat alarma, dar emisiunile de radio au fost suspendate timp de o jumătate de oră și nu pricepusem pentru ce... Au fost doborâte de aviația germană și de cea bulgară vreo 15 avioane americane tip „Liberator“. Bulgarii n-au publicat amănuntele asupra pagubelor materiale și pierderilor omenești...

Tot ieri, *Radio Londra* ne-a mai informat despre sosirea iminentă a lui Himmler la București... Ce o fi căutând? Tratatările noastre economice cu nemții, aproape terminate înainte de Anul Nou, trebuiau să se termine prin semnarea Convenției în primele zile după Sărbători. În loc de semnătură, s-a ajuns din nou la ceartă și încă la ceartă gravă, cu Banca Națională. Banca zice *nu* la tot ce Guvernul a spus *da*. Cum Banca *nu e decât Guvernul*, acest joc a indignat pe nemți. Vine oare Himmler ca să-l curme?

Radio Londra a mai declarat ieri *pe bulgărește* că Anglia și aliații ei fac mare deosebire printre Puterile satelite ale Germaniei pe cele care *ca Bulgaria*, au mers de bună voie în război ca să se umfle, și cele care, *ca România au fost silite să intre în război și au fost despuiate*...

Să ne bucurăm?

În polemica dintre Soviete și Polonia, *Agenția TASS* a dat un comunicat după care Rusia nu discută asupra teritoriilor Ucrainei și Rusiei Albe, *dar e gata să discute cu Polonia despre linia Curzon asupra căreia nu se încăpățânează*...

Assan, fostul nostru ministru la Copenhaga, a aflat de la Maniu că Mareșalul Antonescu vrea să ne adune, pe foștii președinți de Consiliu, și să ne ceară sfatul asupra situației... Mai bine ni-l cerea înainte de a trece Nistrul în 1941!

De pe front, *pare* că merge ceva mai bine pentru nemți, căci au cam oprit atacurile rusești, dacă știrile lor sunt exacte... Pare, dar să mai așteptăm!

Ieri au avut loc funeraliile lui Simionescu, cu mare alai, la Academie. Regele și Mareșalul reprezentați, dl Ică prezent în persoană — și toți belferii în uniforme de lachei date de ex-Regele Carol... Au „cuvântat“ o serie de caraghioși, cu con-filosoful Petrovici în frunte! Păcat de bietul Simionescu, căci a fost un om cumsecade și nu merita asemenea mascaradă în fața trupului său neînsuflețit...

A murit alaltăieri-seară și Henri Catargi, după o lungă suferință. Fost mareșal al curții Regelui Ferdinand, fost ministru la Bruxelles și mai ales fost soț al teribilei și Lămoteștei sale soții, cunoscută sub numele de „la Maraîchöre“ — Henri Catargi a fost un tip reprezentativ al societății călare pe cele două secole, societate care s-a prăbușit și ale cărei ultime urme sunt pe cale să dispară... El a fost un om simpatic, dar ai lui nu!

Arhimandritul Antim Angelescu Craioveanul, vicarul Mitropoliei din Craiova, a fost ales ieri episcop al Buzăului. Coleg de clasă cu mitropolitul Nifon al Olteniei, a fost împins de acesta. Se zice că e un om cumsecade.

Despre Mesajul lui Roosevelt către Congres, ziarele noastre dau puține amănunte. Am aflat astfel numai că Președintele a cerut o lege pentru înființarea serviciului obligator pentru munca obștească și că despre conferințele din Moscova, Teheran și Cairo a spus că s-au discutat și chestiuni privitoare la problemele de după război și că Statele Unite, după discuții care s-au desfășurat în plină armonie, au trebuit să ia oarecare angajamente...

---

8 ore seara. Dejunat azi la Asociația Finanței și Marii Industrii cu Aladiov, subsecretar bulgar, venit în România pentru o chestie de aprovizionare. Băiat tânăr, deschis și inteligent. Îmi mărturisește că ultima bombardare a Sofiei a fost teribilă; n-au mai fost lovite gara și periferiile, ci centrul. Parlamentul, Hotelul Bulgaria, spitale, școli — în fine un atac terorist în toată amploarea lui. Aladiov explică acest atac prin faptul că Guvernul bulgar a refuzat să evacueze teritoriile din Iugoslavia și

din Grecia, respingând somațiunea englezilor de a părăsi imediat regiunile ocupate... Bombardamentul Sofiei e răspunsul la acest refuz. Ceea ce Aladiov nu spune însă e că în teritoriile ocupate, bulgarii au masacrat aproape toată populația și au colonizat teritoriile devastate... Documentele și fotografiile relative la aceste asasinat și devastări sunt la Londra...

Aladiov povestește că Sovietele au trimis acum de curând un nou atașat militar la Sofia și că acest ofițer a apărut la ceremonia de la Bobotează în uniformă... țaristă! Mirarea a fost generală: uniforma rusului era identică cu a ofițerilor de pe vremea lui Nicolae al II-lea — numai „ciocanul și seceră“ pe șapcă mai amintea de URSS!

De altmintreli, evoluția Sovietelor spre imperialismul panslavist se dovedește pe fiecare zi cu câte un mic amănunt. Așa de pildă, după toate celelalte, Stalin a mai luat și titulatura de „protector al creștinilor din Orient“! Țarii erau numai protectorii ortodocșilor din Orient — Stalin a devenit protectorul *tuturor* creștinilor!

Joi 13 ianuarie. Deși copleșiți de numărul rușilor, nemții continuă — după ultimele comunicate — să-și păstreze pozițiile pe front. La Kerci, în Crimeea, ofensiva sovietică a reînceput, până acum cu același succes negativ... În ultimele două zile au fost distruse pe frontul de Răsărit 359 tancuri și 43 avioane rusești. Nemții nu dau însă pierderile lor...

Peste Germania a avut loc marți o luptă aeriană de proporții uriașe. Nemții au atacat escadrilele anglo-americane în momentul în care au trecut granițele germane, au risipit avioanele inamice, și au doborât *136 din ele*, adică după un calcul aproximativ 25% din numărul lor. Avioanele aliate au fost silite să arunce bombele la întâmplare, așa încât n-au pricinuit pagube prea mari. Bombele și chiar avioanele inamice făceau explozie în aer, când erau atinse, așa încât se crede că germanii au întrebuințat un nou proiectil... La Berlin se dă o importanță excepțională acestui succes aerian. Vom vedea dacă optimismul nemților e justificat!

Pireul, portul și orașul, a fost tare bombardat de englezi. Morți mulți și răniți în populația civilă...

Deși Sovietele nu sunt în război cu Bulgaria, atitudinea lor față de vecinii noștri de peste Dunăre nu e din cele mai amicale. Ministrul Bul-

gariei în București, Petrof Ciomakov, fiind transferat la Tokio, singura lui posibilitate de a ajunge în Japonia era prin Turcia și Rusia: Guvernul din Moscova i-a refuzat însă trecerea prin teritoriul Uniunii Sovietelor... De notat, de asemenea, că Rusia n-a ridicat nici o obiecțiune față de Anglia pentru bombardările Sofiei...

Între sârbi și bulgari, rușii au ales totdeauna pe sârbi, cu care au o adevărată afinitate de rasă: bulgarii nu sunt decât turanici slavizați...

Articolele „triumfale” publicate de ziarele nemțești cu privire la masacrul de la Verona, dovedesc cu prisosință că inițiativa executărilor a fost luată de la Berlin. Italienii au urmat ordinele primite de la stăpânii lor. Se va pricepe tot, constatându-se că președintele Tribunalului Excepțional a fost nebunul de Farinacci „homme — lige des allemands”, și politician fără scrupule... Hitler a vrut să dea o lecție *nemților*... *Să le arate ce se întâmplă cu cei ce se răzvrătesc împotriva Dictatorului!* Și le-a arătat!

Se zice că Mussolini nici habar n-a avut de tot ce s-a întâmplat. Unii cred că e tot într-un sanatoriu la Viena; alții că e la Stra — dar aproape în nesimțire. Sunt și oameni care cred că a murit și că alții speculează numele lui și plăcile radiofonice pe care le-a lăsat

Nevasta lui Ciano, putoarea de Edda, a fugit încă din august, cu cei trei copii ai ei — în Spania...¹

Prin moartea lui tragică, Ciano a ispășit multe din păcatele sale!

În Turcia, mareșalul Ciakmak, șeful reputat al Marelui Stat Major, a fost scos la pensie. Ce s-o fi întâmplat? Mareșalii nu sunt de obicei supuși unei limite de vârstă... În locul lui Ciakmak a fost numit generalul Kazim Orbay.

Generalul Potopeanu ar fi fost numit guvernator al Transnistriei (!!!). Postul ar fi fost oferit întâi generalului Constantin Constantin, fostul subsecretar de Stat la Aprovizionare, care l-a refuzat. Unii spun că Alexeanu a fost transferat în pușcărie, alții că va fi numit guvernator al Băncii Naționale — cam același lucru! În primul caz se mai vorbește de generalul Constantin ca anchetator și lichidator al socotelilor lui Alexeanu².

¹ Informație eronată: d-na Ciano s-a refugiat în Elveția.

² Numai firmei Tiberiu Eremia a rămas 28 milioane dator pentru prăvăliile construite lângă Athénée Palace și puse la dispoziția Consiliului de Patronaj...

Nimic n-a apărut însă până acum din aceste hotărâri care se dau totuși ca sigure în ce privește cel puțin înlocuirea lui Alexeanu cu Potopeanu. Dar ce mai căutăm noi în Transnistria, când rușii sunt dincolo de Bug?

Ieri a fost ales mitropolit al Basarabiei arhiereul Efrem Tighineanu, oltean din Vâlcea, care a ținut locul de păstor al Eparhiei Chișinăului, în anii din urmă, scaunul fiind vacant de pe urma scandalului cu Gurie. E un bun administrator. Nu știu dacă crede în Dumnezeu.

La alegere a asistat și dl vice Mișelică, care a ținut un scurt logos. Foarte scurt, excepțional de scurt pentru facultățile d-sale guristice. Probabil că a venit numai ca să spuie noului ales: „... să toarne atâta credință și putere în pământul acesta al Basarabiei noastre, încât niciodată, dar niciodată, pământul acesta sfințit prin atâta sânge și prin atâta jertfă, să nu înceteze a fi al neamului nostru!”

Frumos prohod!

Mitropolitul Nifon al Olteniei, care a venit ieri să-mi facă o vizită, mi-a povestit că alaltăieri a avut loc o consfătuire între mitropoliți, ministrul Cultelor, vice Ică și cei 3 candidați oficiali pentru scaunele episcopale din Chișinău, Ismail și Hotin¹. Scopul consfăturii era să se vadă dacă candidații auți în vedere erau hotărâți să rămână în eparhiile lor viitoare, orice s-ar întâmpla... Toți trei candidații au declarat însă că ei nu pot rămâne, dacă ar veni rușii, căci au dus propagandă anti-comunistă, au vorbit rău de Moscova, și apoi mai știau ei că bolșevicii au pică pe popi și îi ucid... Indignare printre mitropoliți, siguri de viața lor (așa cred ei!) în locurile unde păstoresc. Indignare la dl Petrovici, indignare la dl Ică! Dl Ică a cuvântat și a declarat că deși nu e unsul lui Dumnezeu, deși n-a primit harul Domnului, va rămâne la postul său oricare va fi pericolul ce s-ar ivi. Aceste inimoase afirmări ale d-lui Ică au umplut de admirație pe d. d. popi — dar cei 3 crai destinați Basarabiei au rămas la opinia lor... Iar stăpânirea le-a menținut candidaturile fiindcă nu s-au găsit alții mai curajoși și mai devotați viitorilor lor enoriași!

Și te mai miri că trec credincioșii cu duiumul la catolicism!

Pentru evacuarea — eventuală — a bunurilor vii și moarte s-au creat trei zone în nord-estul țării și anume:

¹ Episcopii Hotinului și Ismailului se vor alege azi și mâine.

Zona I. Nordul Bucovinei până la Cernăuți, Cernăuți cuprins — și județul Hotin.

Zona II. Bucovina de la Cernăuți în jos; din Moldova județele Dorohoi și Botoșani — cu partea corespunzătoare din Basarabia.

Zona III. Județele Baia și Neamț. Moldova și Basarabia până la o linie care trece la nord de Roman, la sud de Iași și ajunge pe Nistru la Tighina.

Deși generalul Pantazi e optimist și a spus lui Ottescu că n-avem să ne temem de nimic... până la primăvară! — s-a și început cu evacuarea zonei I.

Gubernul a mai hotărât că viitorii refugiați vor fi astfel distribuiți: locuitorii din Transnistria în județele Timiș-Torontal și Arad; cei din Bucovina în județul Mehedinți, cei din Basarabia în Dolj și Vâlcea, iar cei din Moldova în Argeș, în Dâmbovița, în nordul Teleormanului și în sudul județului Vlașca... Să ne fie de bine!

Vineri 14 ianuarie. Ieri a fost Ottescu la mine să-mi propună din partea lui Pantazi generalul un bust al lui G. Moruzi pentru a fi așezat la Hipodrom. Generalul Pantazi a fost „ciracul” lui Moruzi, sub ordinele căruia a servit aproape în toate gradele. În amintirea fostului său șef, generalul Pantazi a pus să se facă 3 busturi; unul așezat la Școala de Cavalerie, altul la cazarma ce poartă numele generalului Moruzi și pe al 3-lea l-ar voi la Hipodrom. Am întrebat cu acest prilej pe Ottescu ce gândește ministrul nostru de Război asupra frontului. „E îngrijorat — mi-a răspuns Ottescu — și nu pricepe de ce nemții nu pun în luptă imensele rezerve pe care zic că le au, și le au. Strategia elastică o merge pentru Germania, care e încă departe de linia frontului, dar pentru noi nu e același lucru... În tot cazul, Pantazi nu vede pericol până la primăvară... Până atunci poate că se vor hotări și nemții să ia ofensiva...” Un ceas mai târziu, Ottescu pe care-l însărcinasem să ducă ministrului de Război răspunsul meu afirmativ cu privire la așezarea bustului lui Moruzi la Hipodrom — mi-a telefonat ca să-mi transmită știrea proaspătă dată de Pantazi, *cum că nemții au reluat ofensiva pe frontul de răsărit...* O fi? Poate să fie, căci domnii de la Club care ascultă la Radio posturile străine mi-au spus după-amiază că și postul Londra a anunțat începerea ofensivei germane — afirmând însă totdeodată că rușii au respins atacul...

Comunicatul german de ieri nu numai că nu vorbește despre o asemenea ofensivă, dar dimpotrivă înregistrează foarte violente atacuri sovietice, pe tot frontul, de la Kerchi până la Vitebsk — atacuri pe care afirmă că forțele nemțești le-au respins pe toate, cu mari pierderi pentru ruși. E drept că comunicatul publicat ieri în 13 ianuarie cuprinde

operațiunile săvârșite în ziua de 12 și chiar de 11. Să așteptăm comunicatul de azi ca să fim lămuriți.

În tot cazul, ministrul nostru de Război nu trebuie să fie prea alarmat de perspectiva unei invazii rusești, căci începe — după câte mi-a spus Ottescu — reclădirea monumentului de la Adamclisi în parcul Carol! Sau poate că e inconștient?

Roosevelt a prezentat Congresului noul buget pe anul financiar iunie 1944 — iunie 1945. Totalul cheltuielilor se urcă la 100 miliarde dolari (!!!) din care 90 miliarde pentru cheltuielile de război! Se vede că Roosevelt nu prevede pacea pentru prea curând!

Presa germană comentează cu multă complezență victoria aeriană germană reputată marți împotriva avioanelor anglo-americane. „Cea mai mare bătălie aeriană“, „o nouă eră în apărarea aeriană germană“, „succesul avioanelor noastre de vânătoare“ etc. sunt titlurile care se etalează în foile berlineze.

În afară de bătălia de marți, presa germană rezervă coloane întregi pentru lămurirea executărilor de la Verona, care — spun ziarele — nu trebuie privite pe latura sentimentală ci considerate ca acte de dreptate, nu de răzbunare, împotriva unor trădători care au compromis prin uneltirile lor viitorul Patriei! Și să o înțeleagă mai ales cei care „ar avea poftă“ în Germania...

În Italia ocupată de germani, presa ține isonul celei din Berlin. Despre adevărata stare de spirit a opiniei publice nu putem afla nimic...

În schimb, ziarele axiale publică amănunte despre sinuciderea generalului Cavallero, în septembrie trecut. După fuga Guvernului Badoglio și după ce au ocupat nemții Roma, toți fasciștii încarcerați sub regimul Mareșalului au fost eliberați și aduși la Ambasada germană, unde se instalase centrul de triaj. Printre cei eliberați era și generalul Cavallero, închis de Badoglio ca suspect. Atitudinea lui Cavallero a dat însă de gândit nemților și un interogator mai strâns a pus în lumină uneltirile anti-Mussoliniene și anti-germane ale fostului șef de Stat Major și prieten devotat și interesat al lui Ciano... S-a dat atunci generalului Cavallero de ales între un proces în fața „Tribunalului Poporului“ (!!) și... un revolver. Generalul a ales revolverul, și astfel 3 ceasuri după ce a fost eliberat a pășit într-o lume mai bună...

Memoriul lui Cavallero pe baza căruia s-a instruit procesul de la Verona, a fost alcătuit după ordinele Mareșalului Badoglio. S-au găsit două exemplare: unul scris și subscris de mâna lui Cavallero însuși...

Coborârea celor trei parașutiști americani e confirmată printr-un comunicat publicat azi, în care, fără să se dea un amănunt și fără să se dea un nume, se aduc laude celor care i-au prins (!!), se citează la ordinea de zi doi jandarmi și se împart 60 000 lei între o femeie și un copil care au semnalat pe americani...

Se semnalează mari convoaie de vase anglo-americane în portul Gibraltar și în porturile Africii de Nord. Se pregătește ceva în Mediterana...

Sâmbătă 15 ianuarie. Oraș de curve, oraș de căcăcioși, oraș de zvonști și de corcitură! Ca și știrile de prăpăd, știrile ceva mai bune se amplifică, se răspândesc, înnebunesc lumea! Toată ziua de ieri a domnit în București cel mai stupid optimism după ce până alaltăieri toate pulistele și pokeristele, nespălate și galoșate, nu vorbeau decât de fugă, de pașapoarte, de devize! Infam strat de oameni!

Știrile cele mai nesăbuite — în tot cazul necontrolate — au circulat ieri în București în legătură cu „*contraofensiva germană pe frontul ruseesc*“. Mareșalul Rommel a fost numit în locul mareșalului von Manstein, și cum a venit s-a schimbat fața lucrurilor; mareșalul von Brauchitsch a fost re-numit în fruntea armatei — și acum se va vedea ce se va vedea; trupe germane trec încontinuu spre front; nemții au aruncat în luptă o armă nouă (faimoasa armă nouă despre care se vorbește de atâta vreme) și câte altele...

După comunicatul oficial german de ieri, ar rezulta într-adevăr oarecare succese defensive de partea nemților, dar pare să fie vorba mai mult de contraatacuri locale izbutite cu însemnate distrugeră de material (se dau 330 tancuri rusești distruse într-o singură zi) decât de o contraofensivă generală cu scopuri strategice mai importante.

În tot cazul, atacurile rusești dinspre partea noastră, de la Kerci, de la Nicopole, de la Niepropetrovsk, de la Vinița, de la Berdicev — au fost toate respinse...

Mai trebuie așteptat o zi-două desfășurarea evenimentelor...

Pe frontul italian nimic important. Roma a fost din nou bombardată: 33 de morți, 45 de răniți. Avioane aliate au trecut și peste Cetatea Vaticanului, dar nu au lăsat bombe...

Ralea pretinde că după Conferința de la Teheran *ni s-ar fi comunicat* că dacă vom depune armele când rușii vor ajunge la Nistru, nu vom

fi ocupați militărește — o simplă comisiune interaliată instalându-se la București. Informațiile lui Ralea sunt de obicei primite prin Elveția; să dea Dumnezeu să aibă dreptate. Ralea mai povestește că a primit o scrisoare de la Gafencu și că a primit una și Maniu. Gafencu conjură pe Maniu să nu mai vorbească de Basarabia și de Bucovina, căci pierderea lor e o afacere deja protocolată în înțelegerile anglo-americano-ruse, și reacțiunea noastră n-ar putea decât enerva pe Aliați. Maniu a declarat însă că oricare ar fi hotărârea Aliaților el rămâne pe punctul de vedere al revendicării granițelor integrale ale României. Gafencu sfătuiește să nu mai vorbim de Basarabia ca să căpătăm teritorii la vest, în dauna Ungariei. Maniu replică cu drept cuvânt, că un consimțământ privitor la Basarabia și Bucovina ar provoca imediat cereri suplimentare ale Rusiei... Un învins se spune, dar trebuie totdeauna să protesteze.

Niciodată nu s-au grămadit atâtea vacanțe de posturi episcopale. După ce s-au ales episcopi noi la Constanța, la Buzău și un mitropolit la Chișinău — ieri s-a mai împlinit și vacanța de la Ismail-Cetatea Albă, unde a fost ales arhimandritul Antim Nica. A mai rămas de ales — pentru azi — episcopul de Hotin.

Ca să se curme zvonurile că Mussolini a murit, sau că nu mai este în stare să îndrumeze Guvernul Italiei fasciste — telegrame axiste ne informează că a prezidat un Consiliu de Miniștri, în care s-a hotărât statificarea tuturor întreprinderilor producătoare de energie. Acțiunile acestor societăți vor fi înlocuite prin titluri de rentă asupra Statului italian... Să ne mai mirăm de metodele generalului nostru Dobre?

Mareșalul turc Ciakmak a fost înlocuit fiindcă a atins limita de vârstă. Nici o dizgrație... Președintele İnönü i-a adresat chiar o măgulitoare scrisoare de mulțumiri pentru serviciile aduse, și l-a asigurat de recunoștința nației...

Între Statele Unite și Bolivia, încordare... „E poi?”

A început la Alger procesul lui Flandin și al lui Peyrouton... Să se repete ororile de la Verona?

Ascultători ai posturilor de radio aliate pretind că *după declarații auzite*, România ar fi scutită de bombardamente aeriene fiindcă Aliații vor să facă dintr-însa, după încheierea păcii, centrul de aprovizionare al sud-estului european — și în acest scop menajează instalațiile noastre economice!!!

Un nou decret-lege: toate asociațiile și întreprinderile care nu urmăresc un scop lucrativ vor fi de acum înainte supuse unei adevărate tu-tele a Statului! Nu mai știu ce să invente ca să plictisească lumea!

Băiatul și fata lui Magheru, arestați pentru că făcuseră propagandă comunistă — au fost puși în libertate... Atunci de ce au fost arestați...

Ora 5 p.m. Ottescu vine să-mi povestească că generalul Pantazi i-a dat vești foarte liniștitoare cu privire la frontul rusesc, *ieri seară*.

Generalul Korne, care a fost trimis în Germania „să vadă ce mai e pe acolo“, s-a înapoiat cu o informație senzațională (numai să fie lucrurile așa): nemții ar avea într-adevăr *400 divizii noi*, gata pentru frontul rusesc. Aceste divizii, instruite după sistemul nou și înarmate cu arme noi „derniere cri“, sunt cantonate în Polonia și în Germania Orientală. Actualmente pe front nemții se bat numai cu unitățile armatei vechi și așteaptă primăvara ca să bage armata nouă în foc. Numai să îi aștepte primăvara pe ei!

Duminică 16 ianuarie. Optimiștii care ne anunțau joi și vineri „că nemții au reluat ofensiva“ — au tăcut. Reiese acum că ofensiva în chestie a fost foarte limitată în 2-3 puncte din Sudul frontului și că *presiunea forțelor sovietice continuă și e chiar în creștere*... Trebuie recunoscut că comunicatele oficiale germane au mărturisit în fiecare zi această presiune și n-au vorbit niciodată despre „o reluare a ofensivei“ din partea forțelor germane, care abia se apără, dar ce să atace!

Atacurile sovietice s-au întins în ziua de 14 și pe sectorul de Nord al frontului până acum liniștit. Forțe destul de însemnate au trecut lacul Ilmen înghețat, altele au atacat la nord pe la Novgorod și pe la Oranienbaum. Aceste atacuri ar fi fost respinse.

Punctul nevralgic al luptelor e tot la vest de Sarny și de Novograd, unde se dau lupte grele...

La Kerci, atacurile rusești au fost respinse. Divizia a 3-a Vânători de Munte și în special Batalionul 10 au fost citate în ordin de zi pe armată.

Avioanele anglo-americane atacă încontinuu și masiv — cu mari pierderi ce e drept — orașele germane. Cel din urmă atacat și aproape distrus a fost Braunschweig-ul...

Guvernul-fantomă polonez din Londra a răspuns notei publicate de *Agența TASS* în numele Guvernului sovietic cu privire la granițele Poloniei. Zisul Guvern observă că o asemenea chestiune nu poate fi rezolvată unilateral și însărcinează Guvernele Angliei și Statelor Unite cu „o mediațiune“ în această afacere... Nu se spune dacă Guvernele din Londra și din Washington au acceptat această însărcinare și dacă cel din Moscova o admite...

Zvonurile despre numirile lui Rommel și lui Brauchitsch nu s-au confirmat. Nici nu erau de crezut...

S-au creat la Roma, la Perugia, la Florența, la Genova și la Veneția Curți Speciale pentru judecata celor care au trădat interesele Italiei... și ale fascismului... la 25 iulie trecut și în săptămânile următoare până și inclusiv la încheierea păcii... Nu e bine. Cu răzbunarea nu se face treabă...

La 20 ianuarie se împlinesc 3 ani — spun ziarele — de când generalul Dimitrie Popescu e ministru de Interne. Trebuie recunoscut că s-a purtat ca un om cumsecade... Zilele de 20-24 ianuarie nu sunt însă pentru noi aniversarea numirii lui Popescu ci a unor grele clipe, pe care să dea Dumnezeu să nu le mai trăim...

A murit Nunucă Protopopescu uitat de toți, la vârsta de abia 60 de ani. A fost unul din cei mai gălăgioși membri ai efemerului Partid al Muncii, întemeiat în 1917 la Iași de George Diamandi. După Pace a trecut cu Averescu. Deștept, plin de temperament, dinamic, promitea o carieră mai strălucită decât aceea pe care a parcurs-o... A preferat însă afacerile și a abandonat politica — și poate că a avut dreptate.

Era fiul faimosului Take Protopopescu, satrapul liberal din Olt sub Brătianu cel bătrân — al lui Take Protopopescu care strânsese o mare avere, irosită de moștenitorii lui...

Luni 17 ianuarie. Iluzia reînceperii unei ofensive germane pe frontul de Răsărit n-a ținut mult: ne dăm seama acum că inițiativa e pretutindeni tot în mâna rușilor, și mai viguroasă ca oricând. Atacurile sovietice s-au întesit pe toată linia, până și sub Leningrad... Or fi având nemții 400 divizii în rezervă, dar nu se văd... Cu ciurucurile de trupe ce le-au mai rămas în fața inamicului, ei pretind totuși că rezistă și resping atacurile.

La noi e panică, mai ales în Bucovina, în Basarabia și în Moldova...

Sesiunea Consiliului Superior Bisericesc s-a închis sâmbătă prin alegerea celui de-al 5-lea chiriarh, care spre mirarea mea n-a fost episcopul de Hotin, ci cel de Argeș. Se vede că m-am înșelat eu sau informatorii mei... Episcop de Argeș a fost nou hirotonisitul arhiereu Iosif Sinaiotul.

Mi se spune că cu prilejul alegerilor basarabenilor, doctorul Lupu a tulburat liniștea ședințelor Consiliului, încercând să facă „Cameră“! A ținut o cuvântare violentă, ca pe vremurile bune, atacând Guvernul „îf fond“. Ică, prezent, a vrut să răspundă — dar l-a rugat Petrovici să se abțină și l-a împiedicat să transforme canonicele alegeri într-o vulgară întrunire publică...

La închiderea sesiunii, a ținut însă și Ică discursul său. Cam lung (6 coloane din *Universul*!), dar frumos și bun. A făcut „un tour d’horizon“ și a căutat să liniștească sufletele mai ales pe cele de dincolo de Prut... Și sper că a liniștit pe proprietari, care au umplut lumea cu jeluitorile lor privitoare la o nouă expropriere. Ică a spus într-adevăr că *nu printr-o nouă împărțire de pământ se poate ridica starea țăranilor, ci prin măsuri de ordin economic...*

Originea zvonurilor de expropriere s-ar datori, după unii, faptului că problema e studiată de o comisiune oficială. Mi se spune că această comisie ar avea următoarea origină: un oarecare dobitoc a trimis Mareșalului un memoriu prin care susținea necesitatea unei noi împroprietări și prin urmare a unei noi expropriuni — iar Mareșalul a pus pe memoriu următoarea rezoluție: „Nu sunt de părere. O comisiune va studia chestia“. Și astfel a luat naștere comisia, care probabil însă că va fi înrăuită de doctrina vice-șefului Guvernului...

Un comunicat al Ministerului de Externe dă o categorică dezmințire știrilor neprielnice asupra situației noastre răspândite de agențiile și ziarele suedeze. Aflăm astfel și noi că suedezii ne-au calomniat...

Churchill își petrece convalescența la Marakesch, în Maroc. E însoțit de lady Churchill, de lord Beaverbrook și de perechea Duff Cooper. Gașcă la englezi, ca și la noi. Churchill a avut la Marakesch o lungă convorbire cu generalul de Gaulle...

Generalul Eisenhower și-a luat în primire postul de comandant suprem al forțelor aliate în Europa.

Rușii au adoptat un Imn nou, ca cântec oficial, în locul „Internationalei”. Churchill a cerut lui Stalin să-i trimită noul Imn și a dat ordin să fie executat la posturile de radio britanice.

Ce îi lipsește chelului... Un belfer a descoperit că în insula Adakaleh de pe Dunăre se ridica odată sanctuarul închinat de geto-daci eroilor lor! Imediat dl Conducător a hotărât să se ridice în nenorocitul ostrov... *o clopotniță* (!!!) din care să se sune clopotul în cinstea morților noștri de pe câmpul de război!

Suntem cei mai caraghioși oameni de pe fața pământului!

Marti 18 ianuarie. Cu toate năvalnicele atacuri rusești, știrile de pe front par a fi ceva mai liniștitoare. În afară de direcția Novgorod-Volinsk și Sarnz, unde trupele generalului Vatutin înaintează, pe toate celelalte părți ale frontului atacurile sovietice au fost respinse. La Berlin, ca și în sferele noastre oficiale, situația din răsărit e socotită ca mult ameliorată. Posturilor engleze nu le-a mai rămas decât să cânte elogiile generalului Vatutin, ajuns un fel de erou al radiodifuziunii aliate. Vatutin ar fi un găligan de 2 metri înălțime și ar cântări 200 kilograme! Ofițer de carieră, și-a făcut studiile în Germania și folosește acum metodele de război nemțești... Înaintarea lui pe fostul teritoriu al Poloniei a fost îndrăzneată, dar poate fi și periculoasă, dacă nemții mai pot strânge pe cineva în clește, și mai au cu ce!

Sovietele au respins brutal propunerea emigranților polonezi de a trata prin mediațiunea Angliei și Statelor Unite. Respingerea e întemeiată pe faptul că Moscova n-a recunoscut niciodată Guvernul polonez-fantomă de la Londra și că prin urmare nu stă de vorbă cu el. Rușii vor, vădit, să constituie un alt Guvern fantomă-polonez la Moscova,

compus din elemente comuniste, și să trateze cu el sub auspiciile Kremlinului...

Ca ultim răspuns, față de această respingere brutală a propunerilor lui, Guvernul emigranților a declarat la rândul lui că nu mai stă nici el de vorbă cu Sovietele...

Interesant nu e ce face și ce spune Guvernul emigranților polonezi, ci faptul că acționând sub sugestiile Foreign-Office-ului rupe raporturile cu Sovietele. Cine știe ce ne mai rezervă viitorul? Totul e să reziste nemții până la vară...

Întâlnit ieri pe Clodius: negocierile germano-române par să fi ajuns la un bun sfârșit... Nota de plată pentru noi (finanțarea plusului de export românesc în Germania) pare că se va ridica la sume variind între 2 și 3 miliarde de lei pe lună. Cu alte cuvinte, o nouă emisiune de 30 miliarde pentru anul în curs, dar în parte acoperită cu franci elvețieni...

Domnii de la Banca Națională povestesc că bietul Ottulescu, pe lângă boala organică care foarte probabil îl mistuie, mai e și într-o stare de deprimare nervoasă îngrijorătoare. La Câmpulung, unde se odihnește acum, începe să țipe îndată ce zărește o față necunoscută și se ascunde repetând: „vrei să mă omori, vrei să mă omori!“ Și totuși, pare că de când e izolat la Câmpulung se simte mai liniștit și mai bine ca în București...

În Argentina, mare cutremur la poalele Andelor. Orașul San Juan, capitala provinciei cu același nume a fost distrus: peste 5 000 de morți și 7 000 de răniți... Cutremurul a fost resimțit până la Buenos Aires! Convulsiiunile telurice din regiunea San Juan-ului nu s-au terminat încă...

Ziarele bulgărești se întreabă, față de grelele bombardamente ale Sofiei: „Ce rău a făcut Bulgaria ca să fie dată pradă morții și nimicirii?“ — Ce? Nu o știe? A uitat zecile de mii de sârbi și greci măcelăriți în Macedonia ca să se întindă în dauna Greciei și a Iugoslaviei? Și o fi răsplătind câteva bombe și raptul Balicului...

Churchill, pe deplin restabilit, va părăsi Marakeschul și va fi săptămâna viitoare la Londra...

Arde Australia! Stepele arse de soare din Statul Victoria (acolo vara este acum în toiul ei!) au luat foc pe o întindere de 40-50 000 hectare... Ar fi ars 250 000 oi (câte cotlete fripte!) și vreo 20 de oameni...

În Statele Unite presa e liberă. Gazetele din New York profită de această libertate ca să născocască fel de fel. Cea din urmă născocire: cearta între Roosevelt și Churchill la Teheran! S-au certat și la Cairo: fiecare a voit să trimită avionul său să aducă pe Inönü de la Ankara! În cele din urmă Inönü a venit cu unul și s-a înapoiat cu celălalt! Să sperăm că cei doi conducători ai anglo-saxonilor s-au împăcat, sau că se vor împăca!

Miercuri 19 ianuarie. Azi e Boboteaza după stilul vechi — dar așa-zisul „ger al Bobotezei“ (semnalat la Iași unde ar fi căzut termometrul până la 18° sub zero) lipsește. N-avem decât - 6°, dar în schimb o ceață neagră.

O știre senzațională a zăpăcit ieri tot Bucureștiul. *Radio Londra* a difuzat că Foreign-Office-ul *dă cea mai categorică dezmințire informațiilor publicate de ziarul sovietic Pravda, după care două personalități britanice s-ar fi întâlnit pe coastele Spaniei cu dl von Ribbentrop, și că în această întrevvedere s-ar fi ajuns la anumite rezultate.*

Indiferent dacă a fost sau nu, faptul că *Pravda* a publicat o asemenea informație, și că Foreign-Office a dezmințit *categoric* o știre dată de oficiosul aliatului sovietic, aruncă o ciudată lumină asupra raporturilor dintre Moscova și Londra. La Berlin, se dezmințe de asemenea „cu indignare“ (!!) orice contact între Ribbentrop și vreun englez și se insistă cu satisfacție și cu ironie asupra temperaturii raporturilor dintre cei doi aliați... După foile nemțești, informația *Pravdei, transmisă de la Cairo*, n-ar constitui decât un mijloc nou de presiune asupra anglo-saxonilor pentru a-i sili la constituirea faimosului al 2-lea front. Rușii ar avea, după nemți, cu toate succesele atât de trâmbițate de pe front, absolută nevoie de al 2-lea front, deoarece știu prea bine că nu pot răzbi liniile germane, și că până în cele din urmă tot forțele Reichului vor fi învingătoare...

Se mai spune, dar n-am avut confirmarea faptului, că după dezmințirea engleză, *Agenția TASS* a confirmat încă o dată informația sa...

Acest incident, pus alături de atitudinea Guvernului britanic în chestiunea poloneză, ar dovedi că înțelegerea e departe să fie completă între Anglia și Soviete, după cum ni s-a spus că era, după Conferința de la Teheran...Să ne bucurăm sau să ne întristăm? Eu unul aș prefera o înțelegere completă între cele două Puteri, dar pe baza principiilor britanice...

Năluca pe care o urmăresc unii de a vedea Anglia alături de Germania împotriva Rusiei, îmi pare o copilărie... Totuși, emoția e mare în toate cercurile căcăcioșilor noștri!

Model de organizație:

Toată Moldova a fost înnebunită, zilele din urmă, prin ordinele date de prefectii unora din județele de dincolo de Milcov — ordine care impuneau tuturor proprietarilor evacuarea *în 6 zile* a întregului lor inventar viu și mort! Cum, cu ce, unde — nu se spunea nimic! Panica s-a în-tins până în București. Lumea și-a zis: ca să evacueze Moldova în 6 zile rușii trebuie să fie aproape de graniță!

Toată zarva a fost provocată de o greșită interpretare a ordinelor date de Marele Stat Major, care trimisese instrucțiunile sale *în vederea unei eventualități ce rămânea să fie constatată*, pe când prefectii au socotit că măsurile preconizate trebuiau imediat aplicate!

Când a aflat Mareșalul Antonescu ce s-a întâmplat, s-a înfuriat și au curs crucile și dumnezeii! Halal regim!

La Budapesta s-a înscenat un proces în scopul unei reabilitări în ochii Aliaților. Mareșalul „Viteaz“ (!) Ferencz Fekethalmy-Czeydner și alți câțiva ofițeri de Honvezi, au fost dați în judecată pentru atrocități comise cu prilejul ocupării ținuturilor sârbești din Bacika. Guvernul unguresc voia să convingă astfel opinia publică britanică că era nerăspunzător de ororile comise și care indignaseră tot Occidentul. Instrucția a fost foarte lungă, și acum înainte de judecată, inculpații *toți* au dispărut! De subliniat că n-au fost arestați, ci că erau instruiți și trebuiau să fie judecați în libertate! Ce farsori! Ultima glumă: cei dispăruți au fost dați în urmărire ca dezertori!

Și vinul de Șampanie se ridică în Franța împotriva nemților! S-a descoperit că Robert de Vogue, șeful Casei Moët et Chandon, și Leflont, secretarul general al sindicatului vinurilor de Champagne incită lumea la sabotaj și la înțelegere cu inamicul. Amândoi au fost arestați, iar firmele Moët et Chandon și Pieper Heidseck au fost puse sub conducere germană. *Les affaires sont les affaires!*

În Statele Unite, negrii s-au ridicat împotriva proiectului de lege pentru stabilirea muncii obligatorii. Negrii pretind că această lege i-ar aduce din nou în stare de sclavie... Să nu se uite că negrii reprezintă o forță considerabilă electorală în USA. Roosevelt o știe...

În Franța s-a înregistrat prima luptă cu armele în mână între părtașii ideilor de dreapta cu cei ai ideilor de stânga. Ciocnirea a avut loc la Tonneins, lângă Toulouse. Cei de stânga au fost înfrânți. Mai multe cadavre și un însemnat număr de răniți...

O delegație de evrei americani s-a prezentat ambasadorului Angliei, Halifax și i-a cerut ca Guvernul britanic să revină asupra interdicției de imigrare evreiască în Palestina, decretată în 1939. Halifax a promis că va înainta memoriul ce i s-a prezentat la Londra și a declarat că „prietenia istorică a poporului englez pentru evrei a rămas neatinsă“...

Ieri, mare tămbălău la Institutul de Cercetări Agronomice. Agronomii și-au tras limbi și au inaugurat un bust al lui Garoflid. Despre mine, care am întemeiat Institutul de Cercetări, bineînțeles nici o vorbă. Ionescu-Sisești nu mă poate ierta că l-am făcut ministru, în 1931...

Joi 20 ianuarie. Am trecut cu bine și de Boboteaza stil vechi. Iarna pare să fie blândă. Mai avem de ocolit nămeții din februarie.

Cei din intimitatea „competenților“ (Marele nostru Stat Major) socotesc situația frontului de răsărit mult ameliorată. Nemții țin, aceasta este formula. Vom vedea... Domnii de la Statul Major pretind a ști că situația este mult mai favorabilă nemților decât se arată în comunicatele lor. Astfel, deși comunicatele din urmă vorbesc de lupte la Vinița, rușii au fost în realitate refuțați spre nord-est, la 150 kilomeri de Smerinca.

După datele germane, ofensiva de iarnă ar fi costat pe ruși, numai în sectorul sudic al frontului, 4 000 de tancuri, 16 000 de tunuri și peste 500 de avioane. Zic ei...

În Italia s-au dezlănțuit lupte foarte violente de-a lungul Mării Tireniene, în sectorul de vest al frontului. Anglo-americanii au încercat să debarce în spatele liniilor germane. Lupte înverșunate sunt în curs.

Eisenhower, sosit la Londra, a declarat că sunt o mie de motive pentru care operațiunile înaintează așa de încet în Italia; se vede că vreo zece din aceste motive au dispărut, căci Aliații au pornit serios la atac...

Riposta la dezmințirea Londrei privitoare la negocierile cu Ribbentrop a fost dată de Moscova prin Radiodifuziune. Postul principal de emisi-

une sovietic afirmă din nou exactitatea informației date, pe care a primit-o din Cairo și adaugă că se va explica în curând pentru ce știrea a fost publicată numai în *Pravda* și nu și în ziarele oficiale *Isvestia* și *Steaua Roșie*. Comunicarea sovietică termină prin constatarea că dezmințiri ca cea dată de Londra nu sunt menite să întărească raporturile dintre cele două State aliate.

Incidentul pare și mai grav, căci am aflat ieri că înainte de a difuza dezmințirea dată Moscovei, *Radio Londra* a mai emis o declarație oficială prin care se regretă că Sovietele n-au primit mâna de împăciuire pe care le-au întins-o polonezii...

Iar o telegramă de azi-dimineață ne informează că Eden a declarat în Camera Comunelor că îi pare foarte rău că Guvernul din Moscova n-a primit mediațiunea Angliei și a Statelor Unite — dar că orice speranță nu e pierdută de a împăca pretențiile rusești cu cele poloneze...

Presa din toate țările se ocupă cu aceste incidente și zarva e mare. Fiecare interpretează, natural, faptele după propriile interese. Un lucru pare cert, e că la Teheran sau nu s-au discutat problemele de fruntarii, sau nu s-a căzut de acord asupra lor... Un alt lucru pare cert: e că se duc tratative de pace, sau poate numai simple contacte în acest scop — toată lumea fiind sătulă de război. Și mai e un lucru sigur, e că Sovietele își pregătesc un Comitet-Guvern polonez comunist la Moscova. E motivul pentru care Kremlinul refuză orice contact cu Comitetul de la Londra...

În Statele Unite, presa întregă e defavorabilă Sovietelor și solidară cu Anglia. Ziarele americane pretind că Cordell Hull n-a primit până acum nici un răspuns din partea Moscovei cu privire la mediațiunea americană în conflictul polono-rus. „Manevra“ *Pravdei* e viu criticată dincolo de ocean... Diplomatește vorbind, zile proaste pentru Stalin...

Nemții pretind că în industria de război engleză domnește multă deznădejde. Femeile și fetele care au înlocuit bărbații în uzine, sunt sătule de munca ce li se cere și nu se feresc să-și mărturisească nemulțumirea. Grevele sporesc în Anglia ca și în Statele Unite, unde domnește nemulțumire....

Să fie nemții bine informați?

Churchill a sosit la Londra și și-a reluat funcțiile și ocupațiile.

Ultimul articol al lui Goebbels în *das Reich* e viu comentat. Goebbels pretinde că încercarea de invazie în Europa a anglo-ameri-

canilor e sigură și că tot așa de sigură este nereușita ei. Goebbels conchide însă că nereușita invaziei ar însemna înfrângerea definitivă a Angliei... De văzut!

Tot nu mă înșelasem: a fost ales și un episcop al Hotinului (au fost prin urmare 6 în tot), și s-a ales chiar unul, dar Guvernul a anulat alegerea chiar în ziua efectuării ei și a interzis orice comentariu prin presă. De aceea ziarele n-au dat nici o alegere pe ziua de vineri trecută, iar noi proștii din afară am crezut că Colegiul își luase o zi de vacanță! A fost ales împotriva Guvernului unul Ghiuș, dar după ședință a renunțat chiar el, în scris, la demnitatea la care fusese ridicat. După-amiază, Sinodul s-a întrunit și a anulat alegerea din motive de ordine morale și canonice...

Fără importanță, în vremurile prin care trecem, dar semnificativ pentru caracterizarea stării noastre morale...

Învestiturile celor 5 episcopi nou aleși se vor face de Rege. A fost discuție asupra acestei chestiuni, Regele nerezervându-și și acest drept prin decretul-lege din 6 septembrie 1940. Și cum drepturile rezervate Regelui prin acest decret erau strict precizate, s-a pus în dubiu acela de a investi pe noii episcopi. Pentru împăcarea spiritelor prea legaliste, s-a promulgat un decret-lege special, prin care se recunoaște Regelui un drept pe care l-a avut totdeauna și pe care conducătorul Statului nu înțelege să-l folosească!!!

În Argentina, catastrofa cutremurului nu s-a sfârșit încă... Numărul victimelor n-a fost stabilit încă, dar e mare!

A ieșit la iveală un nou Enescu, un tânăr violonist de 16 ani, Constanținescu. Cântă admirabil și compune și el. Mareșalul Antonescu i-a dat 10 000 lei și un rând de haine, iar Enescu îi dă lecții. E fiul unui mic funcționar... La concursul muzical de la Weimar, din anul trecut (concurs între tinerii muzicanți ai țărilor afiliate Axei) a luat premiul al 2-lea — primul premiu fiind împărțit din motive armonioase dar nemuzicale între Germania și Italia (e ciudat că nu s-a dat premiul al 2-lea japonezilor!...)

Vineri 21 ianuarie. Se împlinesc azi 150 de ani de la ghilotinarea Regelui Ludovic al XVI-lea. Cine se mai gândește la dânsul, chiar în Franța?

De pe frontul rusesc, din partea centrală și meridională, ne vin vești tot mai liniștitoare. Pentru moment, nemții au putut opri năvala și au dat-o chiar în unele puncte înapoi. E drept că și atacurile rușilor au mai slăbit la sud și că au mutat spre nord ofensiva lor. De la 18 ianuarie, după o puternică pregătire de artilerie, forțele sovietice au atacat la nord de lacul Ilmen, la sud de Leningrad și la sud-est de Oranienbaum (pe Golful Finlandei). Rușii au câștigat ceva teren și nemții, deși mărturisesc că au evacuat Novgorod, pretind că au oprit atacul. De aproape un an nu mai fuseseră lupte serioase în acest sector al frontului.

În Italia, atacul Aliților în partea de vest a frontului continuă și nemții au pierdut orașul Minturno, dar pretind că au oprit pe americani să treacă râul Carigliano...

După ce englezii au poftit pe bulgari să evacueze teritoriile pe care le ocupaseră în Grecia și în Iugoslavia, Guvernul din Sofia a găsit de cuviință nu numai să decline propunerea, dar și să inaugureze cu mare fast două universități (!!) în teritoriul ocupat! A urmat bombardarea Sofiei, a orașului propriu-zis, căci până atunci se bombardaseră numai nodul de comunicații, gara și liniile ferate. Se zice că avioanele americane care au atacat au fost conduse de aviatori sârbi, înrolați în armata britanică... La Sofia, pe lângă distrugeri, suferă întreaga populație căci s-au spart geamurile mai pretutindeni și nu se găsesc altele!

Aliții au trimis un nou avertisment bulgarilor și de data asta le-au fixat un termen de 8 zile pentru evacuarea Macedoniei grecești și sârbești. Mai sunt, de azi, 5 zile — și cum probabil bulgarii nu vor mișca, un nou bombardament al Sofiei e de așteptat. De altminteți, orașul se evacuează pe capete...

Aflu din izvor sigur că s-a dat grupurilor noastre aeriene de-a lungul Dunării ordin să nu tragă în avioanele anglo-americane decât în cazul când acestea ar arunca bombe...

Despre cei 3 americani debarcați nu se mai spune nimic. Secret...

Dejunat ieri la P. Papacostea cu Barbu Știrbei și cu Suphi Tanriöer. Știrbei discret și închis ca întotdeauna. Tanriöer mai puțin exuberant — dar totuși sigur că se va încheia pacea până în martie! Ultimul lui termen fusese 17 ianuarie! Au luat parte la dejun și Anibal Teodorescu, Victor Papacostea și Alexandru Crețeanu cu mititica lui Elisa Boxshall, a lui Știrbei fetiță!

Comitetul Polonez din Londra a însărcinat pe ambasadorul său din Washington, Ciehanovski, să intervină pe lângă Guvernul Statelor Unite să suspende eventual furniturile destinate Sovietelor, până ce acestea nu vor schimba tonul și nu vor intra în tratative pe chestiunea granițelor Poloniei.

Reprezentanții aceluiași Comitet au fost primiți în audiență de Churchill, în prezența ministrului de Externe, Eden. Primul-ministru englez a promis să intervină telefonic și în scris, pe lângă Roosevelt și pe lângă Stalin și să împace lucrurile. Pare că și rușii își dau seama că au mers prea departe...

Anglo-americanii sunt plictisiți de conflictul ruso-polonez. Pe de o parte nu pot abandona Polonia, pentru care au intrat în război — pe de alta vor să menajeze Rusia în vederea războiului cu Japonia, care greu ar putea fi câștigat de americani fără concursul bazelor aeriene și navale rusești din Siberia.

Ziarul elvețian *La Suisse* a afirmat că Germania duce tratative de pace cu Rusia și că Papen poate fi considerat ca „un acreditat oficios pe lângă Guvernul sovietic“. Berlinul dă cea mai formală dezmințire acestei informații, pe care o socotește și tâmpită. E evident că Germania nu poate încheia o pace separată cu Rusia, căci pe când ar continua să se istovească în luptă contra Angliei și Americii, Republica Sovietelor s-ar reface și i-ar cădea din nou în spinare cu puteri reînnoite...

Candidatul Guvernului la Episcopia Hotinului a fost Filaret Jocu, milogul tuturor alegerilor, ahtiat după cârja episcopală, ales episcop al Argeșului în ultima sesiune a Consiliului Bisericesc (înainte de cea care s-a încheiat acum) și neconfirmat în scaunul său. Dr. Lupu luase atunci candidatura lui Jocu în brațe și tot el l-a impus acum Guvernului pentru Hotin. Ică pe de altă parte, a ținut ca Jocu să fie ales, fiindcă a fost singurul candidat care s-a declarat hotărât să rămână la postul său

în cazul unei invazii (cu rezerva mintală, bineînțeles, de a fi primul să dea bir cu fugiții!). Contra-candidatul lui Jocu, Ghiuș, ar fi un pezevenghi foarte deștept și șmecher; mai avea însă cusurul în ochii Guvernului de a fi fost legionar...

Armeanul Alexian, zis Alexeanu, banditul din fruntea Transnistriei, și-a scăpat locul. Se zice că ar fi dovedit mareșalul că nu dânsul era de vină pentru potlogăriile descoperite, ci subalternii săi. Mai probabil că au intervenit „damele“, madam Rica și madam Veturia, plătite. Norocul lui Potopeanu, care a putut astfel evita un post compromițător și periculos...

Generalul Constantin Constantin, fostul subsecretar de Stat la Aprovizionare, a fost numit comandant „secund“ al Bucureștilor, pe lângă generalul Racoviță...

După o notă publicată la Washington, totalul prizonierilor japonezi făcuți de trupele americane se ridică la cifra ridicolă de 407 oameni. Japonezul e atât de fanatic încât se luptă până la moarte, dar nu se predă... Ce admirabili soldați!

Se vorbește foarte serios că americanii ar fi descoperit vindecarea cancerului prostatei prin injecția unui medicament care, după unii, ar fi o sulfamidă (sulfamidele bune la toate!), iar după alții un extract dintr-o anumită ciupercă... Dar de ce numai cancerul prostatei?

Sâmbătă 22 ianuarie. De pe front știrile sunt tot mai bune. Lupte grele numai la Nord în regiunea Leningrad-Oranienbaum-lac Ilmen.

Statul nostru Major a cerut lui Teodor (Toto) Rosetti-Solescu să meargă din nou ca ofițer de legătură la cartierul mareșalului van Manstein. Manstein are comanda supremă de la Pripet la Marea Neagră (mai puțin Crimeea), adică a sectorului frontului care ne interesează mai mult. Rosetti a mai fost detașat la cartierul lui Manstein, când acesta era la Rostov; e foarte prieten cu mareșalul, vorbește perfect rușește și nemțește, și e un om de încredere. Trecut de 57 de ani, n-a mai fost mobilizat, ci rugat să îndeplinească noua sa misiune — misiune pe care Rosetti a primit-o voios, căci e un gentleman.

Suntem mulți care credem că Rosetti e trimis la Manstein ca să vadă ce se petrece acolo, și să raporteze la București... Pentru camuflarea misiunii sale, s-a trimis odată cu el și un colonel oarecare, un grup de soldați și aparate T. S. F., precum și un Hughes...

În noaptea de joi spre vineri, Berlinul a fost din nou atacat de avioane anglo-americane. De data asta pagubele par să fi fost mai mici, fie că n-a mai rămas nimic de stricat, fie că — după cum afirmă nemții — anglo-americanii nu s-au mai putut apropia de Berlin în formațiuni compacte...

Văleanu, secretarul Legațiunii noastre din Berlin, sosit la București într-un scurt concediu, povestește că Leipzeig-ul e aproape tot distrus — centrul, bineînțeles. La Berlin, personalul Legației noastre lucrează claie peste grămadă, într-un mic apartament pus la dispoziție. Ministrul și funcționarii dorm într-un sat Buchow, la 60 km de Berlin (la jumătate drumul Berlin-Frankfurt/Oder).

Conflictul polono-rus ia din zi în zi proporții mai mari și tulbură rău relațiile Sovietelor cu Anglia și Statele Unite. Rușii au înființat în Statele Unite un Comitet Polonez sub președinția lui Krugitzki, și altul la Moscova format din „patrioți polonezi” — ambele comitete având în program susținerea tezelor rusești și prin urmare comunizarea Poloniei, despăgubită pe seama Germaniei de teritoriile ce ar urma să fie anexate Rusiei. Comitetul din Statele Unite a cerut deja celui din Londra să dea tot concursul Sovietelor...

Ziarele engleze sunt consternate fiindcă izbucnirea acestui conflict dovedește cât de precare au fost înțelegerile de la Teheran... Se vorbește fără înconjur despre „spărtura din lumea aliată” și despre „neînțelegerile dintre forțele de eliberare a Europei”(!!)

Vizita primului-ministru polonez (!) Mikolajczyk la Churchill n-a dat încă roade, iar Cordell Hull a declarat că deși e în constantă legătură cu ambasadorul Statelor Unite din Moscova, n-are încă nici un răspuns din partea Kremlinului...

Stalin a uitat că Anglia a intrat în război pentru garantarea granițelor Poloniei — să o fi uitat și Churchill?

Prim-ministrul japonez, Tjogo, a ținut o cuvântare în care, după istoricul evenimentelor și o dare de seamă a măsurilor luate de Japonia, a declarat că singurul obstacol pentru pacificarea Asiei Mari (sic) e încăpățânarea Guvernului chinez din Ciung-King care nu pricepe adevăratele interese ale asiaticilor. Tojo a exprimat mare încredere în noua armată națională indiană... Rău a ajuns!

Ne civilizăm:

În diferite părți ale țării au mai fost condamnați la moarte și executați 14 tâlhari (printre care 3 femei) vinovați de ucideri și de furturi; cei mai mulți au operat pe întuneric, în orele de camuflaj...

Se dezmente știrea dată că Tribunalul Excepțional care a osândit pe Ciano și consorți la moarte, ar fi fost prezidat de Farinacci. A fost prezidat de un general sau colonel, care a doua zi după sentință ar fi și fost „victimă” unui accident de automobil... Farinacci, dat și el în judecată (?) ar fi fugit în Elveția.

La San Juan, în Argentina, după cutremur ar fi fășnit puternice izvoare de apă caldă...

Cel mai mare pod din America de Sud, podul de la Porto Alegre (Brazilia) s-a prăbușit. Morți și răniți...

Șefii de cabinet ai Mareșalului Pétain, atât cel civil, cât și cel militar, au demisionat...

Duminică 23 ianuarie. În momentul când iau condeiul sună alarma... Ce va fi? (Ora 9,5).

Luptele continuă înverșunate pe tot frontul de Răsărit, dar mai ales în sectorul nord, la sud și vest de Leningrad. Comunicatele germane anunță că nemții au respins toate atacurile. În regiunea Leningradului sovieticii au putut câștiga ceva teren, dar n-au străpuns nicăieri liniile germane.

În Italia atacul anglo-american de-a lungul Mării Tirenene s-a întetit și un contingent aliat a debarcat noaptea între Nettuno și Gura Tibrului și dosul frontului german și a ocupat portul Nettuno. Lupte dârze s-au deschis între forțele debarcate și rezervele nemțești.

Berlinul a fost din nou atacat, dar fără mare succes și 61 avioane britanice și americane au plătit prin distrugerea lor această încercare. În aceeași noapte și nemții au atacat Londra, cu foarte puține pierderi, pretind ei.

Regele a fost operat ieri-dimineață la castelul Foișor (Sinaia) de o dublă hernie inguinală. Operația a fost făcută de profesorul berlinez Sauerbruch (același care ciopârțește din 6 în 6 luni pe nora lui Dinu Brătianu¹). Buletinul publicat e semnat de doctorii Sauerbruch, Tohrbandt, Băltăceanu și Cârstea. Medicii români sunt însă interniști (Cârstea e medicul de la Sinaia), așa că operația a fost făcută de străini. Toată lumea blamează faptul că nu s-a încredințat unui chirurg român o operație atât de elementară... Familia noastră Regală e plină de tact! O tradiție de care nu vor să se despartă în ruptul capului! Berceanu, care se află cu spitalul lui militar la Sinaia, trebuie să fie furios...

Faimoasa divizie „albastră” spaniolă de pe frontul rusesc s-a înapoiat în Spania de mai multă vreme. Ziarele ilustrate germane dau fotografii în care se văd mutrele dezamăgite ale voluntarilor spanioli, față de dizolvarea milițiilor falangiste desăvârșită de Franco... Evoluții și în Spania!

Prizonieri români care ar fi scăpat din Rusia (!) povestesc că Sovietele reconstruiesc Stalingradul întrebuițând la lucrări numai prizonieri germani. Culmea este că cele mai multe escuade de lucrători nemți sunt, după spusele celor veniți de acolo, comandate de gradați români! Umilire suplimentară impusă nemților de către ruși.

Un comunicat elvețian informează că d-na Ciano și copiii săi, intrând în Elveția *în mod neregulat*, a fost internată de autoritățile locale — iar că dl Dino Alfieri, refugiat în aceeași condiție, se află sub pază, într-un sanatoriu, fiind bolnav. Consiliul Federal a hotărât că față de d-na Ciano și de copiii săi nu este cazul să se aplice nici o măsură de „re-fulare” sau de expulzare, deoarece autoritățile cantonale au rezolvat legal incidentul. În ce privește pe Alfieri, fostul ambasador fascist la Berlin, Consiliul a hotărât să aștepte restabilirea sa. Forme — căci Elveția nu poate trăda vechea ei tradiție de ospitalitate față de refugiații politic...

Federzoni e tot la Roma, bolnav într-o clinică...

Dejunat ieri cu de Week, ministrul Elveției. Dânsul pretinde că pacea, sau cel puțin armistițiul, va fi un fapt împlinit înainte de 3 luni. O fi știind el ceva? Ar trebui să ne-o spună și nouă...

¹ Nora, fostă dactilografă, atinsă de pleurită purulentă cu recidive.

Alarma a încetat (ora 9,35). N-a fost nimic: un simplu exercițiu al boilor noștri de la Apărarea Pasivă.

Incendiul stepelor din Australia ar fi produs pagube însemnate. După ziare, pagubele s-ar fi întins asupra unei suprafețe de 500 000 hectare (?). S-ar fi prăbușit 500-750 de case (puțin pentru 500 000 hectare, chiar în Australia!) și ar fi pierit 1 milion de oi, 50 000 vite cornute, 1 000 cai, 1 000 porci, 5 000 stupi și 200 000 păsări — în cifre rotunde...

În Argentina, cutremurele continuă de-a lungul Cordilierilor, mai domolite, dar totuși cu efecte de distrugere și de groază. S-au supărat și elementele de prostia oamenilor!

Ieri s-a răspândit zvonul că Regina Maria a Iugoslaviei ar fi izbutit să pețască pe Regele Mihai cu a doua fiică a Regelui Angliei. Unde e norocul! Lucrul pare însă imposibil, cât fiica mai mare a Regelui George nu va fi căsătorită și nu va fi avut un copil ca să asigure moștenirea Tronului.

Opinia publică engleză se răcește din ce în ce față de întreprinderile sovietice. După ce presa londoneză a exaltat meritele și însușirile d-lui Tito, bandit și mareșal iugoslav — iată că *Nineteenth Century* ia în primire pe zisul domn bandit, îl califică de nulitate și întreabă de unde a scos titlul de mareșal...

Pe de altă parte însă, moscofilul Eden ar fi definit polonezilor să mai polemizeze cu rușii, ca să evite exploziile Kremlinului...

Secretarul Legației noastre din Berlin, Vălleanu, dă amănunte asupra distrugerii orașului Leipzig, orașul cel mai greu atacat din toate. Tot centrul: gara, hotelul Astoria alături, Rathaus-ul, teatrele cele două, Universitatea și aproape toate casele de locuință sunt numai maldăre de ruină. Nemții nu se așteptau probabil ca Leipzig-ul să fie atacat și apărarea a fost insuficientă. Avioanele britanice au turnat bombe asupra orașului timp de un ceas... S-au dus și bisericile, și tribunalul Reich-ului, și instalațiile pentru Târgul anual... Tipografiile fiind și ele distruse, e criză mare în industria editurilor, care își avea sediul principal în Leipzig...

La Berlin, spune Vălleanu, n-ar fi fost distruse mai mult de 40% din totalul clădirilor. Dar sunt cartiere întregi arse...

Mai multe persoane venite de la Odessa îmi confirmă *debandada* permisionarilor nemți care sosesc de pe front și care nu mai observă nici o disciplină. Și fac față oricărei observații cu revolverul... Simptom alarmant!

Mi se raportează cure miraculoase făcute cu sulfamidele. Vindecări în 48 de ore de pneumonii, miraculoase de meningită la copii... Sulfamidele nu au acțiune directă asupra microbilor; ele distrug (prin combinație) *vitaminele H*, fără de care anumiți microbi nu pot să trăiască și să se reproducă... Fagocitoza face restul!

Luni 24 ianuarie. Sărbătoare națională: Unirea Principatelor. De astă dată sărbătorită cu alai, dar fără chef...

Pe frontul de Răsărit, lupte locale cu succes schimbător și fără importanță strategică. Rușii continuă să atace și nemții să reziste.

Cu toate reticențele comunicatelor germane, cu toate amănuntele asupra 3 sau 4 vase scufundate și tot atâtea avariate, Aliații au parvenit să debarce în Italia în dosul frontului nemților, la Nettuno — fără să fie aruncați în mare, după cum se lăuda Berlinul că vor fi...

Presa engleză și cea americană nu ascund importanța conflictului polono-rus și toate ziarele publică articole îngrijorate, nu despre soarta granițelor Poloniei care nu prea interesează opinia publică, ci despre raporturile Aliaților cu Rusia Sovietică. Decepția e mare, cu privire la rezultatele Conferinței de la Teheran și se cere publicarea angajamentelor luate între Aliați. Cu atât mai mult că s-a spus că aceste angajamente erau întemeiate pe „Charta Atlanticului” și că succesul de la Teheran depășise toate așteptările. Churchill și Roosevelt sunt foarte plictisiți de incartada lui Stalin și ieșirea *Pravdei* a mis le feu aux poudres... Alianța Statelor anglo-saxone cu Rusia trece printr-o mare încercare...

Cei de la Palat explică pentru ce Regele a fost operat de nemți. Profesorul Sauerbruch a operat și a îngrijit până la moarte, cu cel mai mare devotament, pe mama Reginei Elena. Regina Elena a păstrat raporturi de prietenie și de recunoștință față de perechea Sauerbruch și a poftit acum câțeva vreme la dejun pe d-na Sauerbruch (elvețiană din

naștere) venită în România să se mai întrezeze, și care se afla găzduită la Dinu Brătianu. La acest dejun d-na Sauerbruch a povestit suferințele soțului ei, lipsit de mâncare (!!!) până a fi slăbit cu 20 kilograme! „Lasă — a spus Regina — că o să-l aducem noi în România să mai mănânce puțin!” Și a urmat chemarea. Iar Sauerbruch a adus cu dânsul pe prietenul său Tohrbandt, ca să mai mănânce și acesta!

Explicația n-a prea mulțumit pe nimeni. Cuțitul împerecheat cu furculița e una, și cuțitul de pe masa de operație e alta...

Popoarele din „Asia Mare Orientală” puse la cale de Japonia au făcut o declarație de luptă comună până la izbândirea liberării lor de sub jugul european... Ori de ce parte va veni victoria, raporturile vechi dintre Puterile europene și Statele orientale nu vor mai putea fi stabilite...

Radio Londra ne-a cerut din nou să părăsim lupta alături de germani, sub pedeapsa unor surprize neplăcute. Ce am făcut noi, păcatele noastre ca să merităm o pedeapsă? Ne-am apărat țara și sărăcia și n-am râvnit bunurile nimănui... Avioanele americane sau engleze ne pot bombarda, rușii ne pot desființa momentan ca Stat de sine stătător — dar Dumnezeu e mare și va veni odată și dreptatea noastră...

După ce a încheiat pacea cu englezii, Badoglio a liberat pe toți prizonierii britanici aflați în lagăre, în nordul Italiei. Toți acești prizonieri s-au unit cu trupele italiene, câte au fost, care au îndreptat armele împotriva nemților. Unii dintre acești prizonieri britanici au fost reprinși de germani, alții au fost uciși de italieni, alții în fine au fugit și se ascund pe unde pot... Nu se știe nimic despre soarta lor. Cercetări întreprinse prin Crucea Roșie din Geneva au dus la concluzia că era mai prudent să nu se dea numele celor dispăruți, ca să nu fie puși în urmărire de nemți...

În Germania s-a introdus până și *cartela de dormit*!

În orașele minate prin bombardamente, ca Berlin, Hamburg, Bremen etc. s-au creat dormitoare speciale în casele care au scăpat de dărâmare, dar cum pentru fiecare pat sunt 4 schimburi de clienți în 24 de ore, fiecare posesor de cartelă nu poate dormi într-un pat adăpostit decât 6 ore!

Churchill a declarat în Camera Comunelor că înainte de 15 martie va avea loc cea mai formidabilă bătălie, în vestul Europei, din câte a cunoscut istoria!

Se crede că această afirmare e cu tâlc. Ieșirile Moscovei din ultima vreme (acuzarea *Pravdei* îndreptată împotriva „tratativelor“ Angliei cu Germania, conflictul provocat cu polonezii) ar fi justificate prin marea nemulțumire a Kremlinului față de întârzierea anglo-saxonilor de a crea al doilea front. La Teheran, ei s-ar fi obligat să-l creeze până la 1 ianuarie... Acum, ca să mai împace pe ruși, Churchill îi îmbată cu apa rece a fâgăduielii „cele mai mari bătălii“...

Și poate să fie și altfel și că într-adevăr ne aflăm în preajma unei debarcări a Aliaților în Europa de Vest...

„En marge de l'Histoire“.

Amicul meu R. îmi povestește că acum 2 luni a făcut o conferință în fața celor 4 conducători ai comunismului românesc, lămurindu-le că situația României nu se aseamănă cu a Rusiei din 1917. Rusia e un continent, Rusia e puternică și poate face ce vrea — și a putut cu atât mai mult cu cât nimeni nu se sinchisea de ea. România e țară mică, în care toată lumea are dreptul să spună ceva, și regimul ei va depinde, nu de hotărâri interne, ci de hotărâri externe, și în această privință va interveni desigur un compromis între comunismul rusesc și democratismul englez. În afară de această considerație — peremptorie — comuniștii să nu uite că Karl Marx recomandă să nu se sară etapele în materie de revoluție socială — ori România nu și-a făcut încă revoluția burgheză, și nu poate prin urmare să sară peste ea și să intre în etapa dictaturii proletariatului...

Argumentele lui R. ar fi convins pe conducătorii comunismului și pe baza lor ar fi luat contact cu Maniu și cu alte elemente de stânga burgheză. De altmintreli și instrucțiunile de la Moscova erau îndreptate în același sens.

Marți 25 ianuarie. Pe frontul oriental, rușii au început de duminică atacuri masive între lacul Ilmen și Leningrad. Ofensiva a pornit cu mai bine de 40 divizii de infanterie și cu 20 de corpuri blindate, cu intenția vădită de a sparge frontul german și a străpunge de la Novgorod la Golful Kronstadtului. Acolo e punctul nevralgic al luptelor în momentul de față, dar pentru sprijinirea acestei acțiuni, sovieticii atacă pretutindeni cu mai mult sau mai puțin avânt, pe toată linia de la Ilmen până la Marea

Neagră. Mai vârtos la Kirovograd și la Kerci, unde au încercat o nouă debarcare la nord de oraș. Nemții pretind că au respins *toate* atacurile, că nicăieri nu s-au putut obține spărturi de către inamic și că linia frontului e intactă în pozițiunile ei esențiale. Iarna excepțională care domnește anul acesta în Rusia, unde dezghețul s-a întins până aproape de Leningrad, unde zăpada s-a topit făcând loc mocirlei și unde râurile nu mai suportă trecerea vehiculelor pe gheață — a încurcat toate socotelele. Râurile au devenit obstacole de netrecut și armele grele se împotmolesc pe drum... Vremea lucrează astfel în detrimentul celor care atacă.

Și la noi e o vreme de necrezut: azi-noapte a plouat ca vara și azidimineață erau +3°!

Din Italia, știrile sunt cam încurcate, dar reiese lămurit că anglo-americanii au izbutit să debarce la Nettuno. Cu ce rezultate se va vedea în curând...

Nemții dezmint știrea dată de englezi după care ambasadorul Reich-ului la Vatican ar fi poftit pe Papă să-și mute reședința în... Liechtenstein!

Puiu Filitti (colonelul), fostul aghiotant al Regelui Carol al II-lea, pe care l-a însoțit până în Spania — pretindea ieri că ex-Regele ar fi sosit în Lisabona (?) și că Cădere a venit la București ca să ceară instrucții... Așa s-ar explica și faptul că zisul Cădere a primit ordine severe să nu vadă pe nimeni în București... Filitti a scris lui Cădere cerându-i să-l vadă, spre a-l ruga să comunice ceva lui Carol, dar Cădere a refuzat să-l primească...

Știrea prezenței ex-Regelui Carol în Lisabona îmi pare inverosimilă, căci știu cât s-a străduit ca să obțină permisia să treacă în America. Dar în vremurile noastre, toate sunt posibile...

În Bulgaria, ca urmare a bombardamentelor, sau mai bine zis a tulburării vieții economice produsă de bombardamente, s-a promulgat un moratoriu de 45 zile, pentru toate datoriile.

Ambasadorul Angliei, sir Archibald Clark Kerr, s-a înapoiat la Moscova, deși abia sosise la Londra, pentru un concediu de o lună. Evenimentele...

Președintele Partidului Democrat din Statele Unite a oferit lui Roosevelt să candideze pentru a 4-a oară. Simplă formă, căci hotărât era omul demult...

Cei 2 000 și mai bine de ani care au trecut de la edificarea Partenonului din Atena au subminat temeliile lui. Mari lucrări de consolidare a Acropolei au început, cu toată vitregia vremurilor. De ce nu s-ar prăbuși și Partenonul când toate idealurile pe care le-a simbolizat s-au prăbușit?

Ieri, ziua Unirii, Te-Deum și apoi după-amiază mare festival la Ateneu, unde au fost călduros aclamați Enescu și... Iuliu Maniu, cei doi mari muzicanți ai românismului.

Miercuri 26 ianuarie. După o relativă încetinire a ofensivei lor, rușii au reluat-o cu un avânt sporit. Mai ales la cele două capete ale frontului, în regiunea Leningradului și la nord de Kerchi. Și la Kirovograd sovieticii au împins tare și ieri au pătruns în liniile germane. Nemții pretind însă că au restabilit pretutindeni situația...

În Italia, anglo-americanii continuă să debarce la Nettuno și pe coastă. Nemții caută să stânjenească debarcarea prin atacuri cu aeroplanele, dar nu reușesc decât pe jumătate. Planul Aliatilor devine evident: coloanele înaintate de-a lungul Adriaticii vor căuta să se unească cu grupul debarcat la Nettuno, încercând o străpungere prin Apenini. Dacă această manevră va reuși, cele câteva divizii germane ce luptă în regiunea Gaeta vor fi capturate sau distruse... O înfrângere se prepară pentru nemți și în Italia, fără mare importanță strategică, dar cu mare importanță morală...

Aliții au comis în Italia o crimă: au bombardat Siena, una din minunile lumii. Nemții pretind că s-au produs mari stricăciuni chiar în centrul orașului, unde se găsesc cele mai minunate palate... Cum e posibil? Ce barbarie fără nume!

În Italia ocupată de Aliți, lira sterlină a ajuns (curs oficial) 400 de lirete. Pe lângă mizerie și bombardamente, la Napoli a izbucnit și febra tifoidă...

Ieri, adevărată zi de primăvară, însorită. Mirosea a martie!

Prezența lui Carol în Lisabona nu se confirmă... Prea ar fi fost de oaie!

Din Suedia ni se comunică că călătorii ce vin din Anglia povestesc că acolo se fac pregătiri febrile pentru debarcarea pe Continent. În Anglia meridională, civilii aproape nu mai pot folosi trenurile rezervate numai transporturilor militare. Sunt regiuni în care civilii nici nu mai pot pătrunde... Aceeași oameni mai spun că comunismul prinde tot mai mult printre englezi și că persoanele care poartă însemnele sovietice la butonieră (secera și ciocanul) s-au înmulțit în număr impresionant...

Mareșalul Voroșilov e așteptat în februarie la Londra...

Alaltăieri, luni 24, vreo 60 de avioane aliate ar fi zburat asupra Olteniei, fără să facă însă nici o stricăciune... De unde veneau și unde mergeau? Se spune că ar fi venit peste Ungaria Meridională (poate din Italia) și că s-au îndreptat spre Sofia. După telegramele germane, un atac asupra Sofiei ar fi fost încercat alaltăieri, dar n-ar fi izbutit, din cauza puternicei apărări antiaeriene (?). În tot cazul, Sofia stă sub amenințarea ultimatumului de evacuare a teritoriilor din Macedonia sârbească și grecească. Un nou atac al Sofiei e prin urmare foarte probabil în cel mai scurt termen... Se apropie din ce în ce iadul și de noi!

La Sofia a murit Magearov, om de 90 de ani, de pe urma rănilor primite cu prilejul bombardărilor aeriene. Magearov, întemeietorul ziarului *Mir*, a fost ministru la Londra și la Petersburg — iar în Bulgaria, ministru de Război și ministru de Interne. Bomba care a căzut pe casa lui i-a distrus întreaga familie: soția, copiii și copiii copiilor săi și-au găsit toți moartea...

Statele Unite au declarat, în fine, după câțeva vreme de rezervă, că refuză să recunoască noua stare de lucruri din Bolivia. Anglia, Brazilia, Cuba, Peru s-au asociat la gestul Guvernului din Washington. În zilele ce urmează se vor solidariza cu Statele Unite și celelalte Puteri satelite.

În Franța, 31 de prefecți au fost înlocuiți... Nu prin schimbarea prefecților se stârpește anarhia...

Kraft, omul Gestapo-ului, ar fi declarat la o masă, că Killinger i-ar fi spus că turcii intră în război... Nu cred, după câte știu eu.

A apărut al 3-lea volum al *Însemnărilor zilnice* ale lui Maiorescu, publicate de Rădulescu-Pogoneanu. E o adevărată trădare. Aceste însemnări n-au fost destinate publicității, e lucru vădit. *Nimic interesant* în cele 300 de pagini în care Maiorescu ne ține între termometrul de la fereastră și Aneta, soția lui, căci însemnările din acest volum cuprind tocmai anii (1866-1892) în care Maiorescu a divorțat și s-a căsătorit pentru a doua oară. Nu e permis nimănui să-și bată astfel joc de memoria unui om care a fost, orice s-ar zice, un mare dascăl... Maiorescu iese foarte diminuat și din acest volum...

Joi 27 ianuarie. Luptele înverșunate de pe frontul rusesc n-au scăzut în intensitate cu toată moina care persistă și face drumurile impracticabile. În afară de sectoarele de la sud-vest de Iașkov și de Pogrebișce, unde trupele germane au pătruns adânc în liniile inamice, pretutindeni atacul și ofensiva sunt în mâinile sovieticilor, de la Kerci până la Leningrad. Nemții pretind însă că rezistă peste tot locul, că resping în cele mai multe puncte atacurile și că pricinuiesc pierderi enorme în rândurile inamicului. Astfel, numai în ziua de marți, rușii ar fi pierdut, după comunicatul german, 328 tancuri, chiar 435 după telegrame ulterioare. Bineînțeles, nu ni se spune câte tancuri au fost distruse de partea nemților...

În Italia, deocamdată atât se poate spune, că debarcarea Aliatilor la Nettuno-Anzio a reușit și că nemții n-au putut să-i arunce în mare, după cum se laudau...

Eden a făcut ieri în Camera Comunelor o foarte importantă declarație, care poate fi considerată ca un răspuns la „manifestarea de forță” a Kremlinului din ultima vreme.

Mai multe chestiuni au fost puse Guvernului cu privire la politica granițelor. Deputatul conservator Kenneth Pickthorn a amintit că Churchill a declarat la 3 septembrie 1940 că orice schimbare teritorială care s-ar face în timpul războiului nu va fi recunoscută dacă nu se va fi făcut cu încuviințarea *liberă* și înțelegerea între părțile interesate. Dl Pickthorn a mai subliniat că dl Eden a declarat în Camera Comunelor, la 3 iulie 1941, că schimbările teritoriale din Polonia care au avut loc începând din luna august 1939 nu vor fi recunoscute. Deputatul Pickthorn a întrebat în fine dacă Guvernul continuă această politică și dacă alineatul 2 din Charta Atlanticului care se referă la schimburile teritoriale ce nu ar corespunde dorinței liber exprimate de popoarele interesate mai au valabilitate.

Dl Eden a răspuns. Declarația prezidențială în legătură cu cele întrebate de dl Pickthorn are următorul cuprins:

„De când a început acest război nu am reprezentat niciodată părerea că nu se poate schimba nimic în constituția teritorială a diverselor țări.

Pe de altă parte, *nu intenționăm să recunoaștem vreo schimbare teritorială făcută în timpul războiului și care nu a avut loc prin liberă învoire și deplină înțelegere între părțile interesate.*

Această declarație oglindește părerea Guvernului Majestății Sale.

Nota pe care am remis-o generalului Sikorski după semnarea tratatului ruso-polonez, spunea următoarele:

«Guvernul Majestății Sale nu recunoaște nici o schimbare teritorială care a avut loc în Polonia, începând din august 1939».

Aceasta este situația.

Bineînțeles că Guvernul Majestății Sale va rămâne pe deplin credincios celor spuse în Charta Atlanticului.“

Cum se vede, răspunsul Angliei la lovitura Kremlinului e drastic. Și a fost îndelung chibzuit, *nu dat ab irato.*

Oricum, conflictul e deschis între Anglia și URSS.

Avioanele care au zburat peste Oltenia, ar fi aruncat, după unele zvonuri, bombe la Seghedin.

Dl Ică s-a poftit la dejunul de la Asociația Finanței și Marii Industrii (Miliardarii) de ieri, unde a venit foarte exact punând capăt unui Consiliu de Miniștri pe care Mareșalul voia să-l prelungească. Au venit cu el și miniștrii Petrovici și Atta Constantinescu, precum și jumătatea de ministru Ovidiu Vlădescu. Dl Ică a fost de o amabilitate încântătoare, cu toată lumea, dar mai ales cu mine...

Cum îl aveam la dreapta mea, am putut constata o dată mai mult că e deștept și plăcut... Păcat că e prea încre-zut în el! Nu ne-a spus nimic senzațional, *dar e în nota care trebuie...*

Journal de Genève (număr necenzurat la noi) din 20 ianuarie scrie că Himmler, în treacăt spre Sofia, s-a oprit în București joia trecută, o zi. Vizita lui Himmer la Antonescu ar fi avut, după foaia elvețiană, de scop, obținerea încetării operațiunilor de evacuare a Basarabiei și a

Moldovei, care tulbură spiritele și jenează transporturile germane spre front...

O mai fi adus Himmler și *o vorbă bună* din partea lui Hitler menită să sfârșească nesfârșitele negocieri pentru încheierea Convențiunei Economice — căci aflăm că, în fine, s-au terminat. N-am încă toate amănuntele, dar pare că bazele sunt cam următoarele: Banca Națională trece asupra Statului român sarcina finanțării, deschizând acestia credite treptate de 2-3 miliarde pe lună. Germania ne va procura pe de altă parte devize elvețiene, facilitând tranzitul produselor noastre spre piețele neutre de desfacere.

Argentina a rupt relațiile cu Puterile Axei. Însărcinatul cu afaceri din București, Ponti, e disperat. Închiriasse casa lui Franasovici și, plin de bani, o ducea într-un chef... Plecarea lui va lipsi bucureștenele de un local de dezmăț — și pe Ștefania Roemer¹, procurista lui Franasovici, de un bun venit...

Hotărârea Argentinei a fost luată sub presiunea Statelor Unite și a Angliei. Berlinul comentează astfel această hotărâre: Germania va fi lipsită de o reprezentanță diplomatică, Argentina de libertate și Anglia de o piață neutră foarte utilă...

În Africa de Sud se ridică voci de independență. Astfel, șeful opoziției, Malan, a cerut lui Smuts să tragă concluziile discursului său de la Londra și să despartă definitiv Republica Africii de Sud — de Imperiul Britanic — dacă într-adevăr crede că după război, Anglia istovită economicște va fi răstăginită între Satele Unite și Rusia Sovietică...

A murit bătrâna Smara... A fost o profesoară bună, o publicistă năroadă și o femeie zăpăcită. A avut momentul ei de ridicolă celebritate și a comis marea greșală de a fi pus pe lume, împreună cu soțul ei Gârbea, pe fiică-sa, oribila Tomelini...

Cu prilejul zilei Unirii (24 Ianuarie) Cercul Ieșenilor, care a organizat festivalul de la Teatru, a primit o scrisoare de la Mareșalul Antonescu, pe care o publică gazetele de azi-dimineață — scrisoare

¹ Sora lui Duiliu Zamfirescu, părăsită de soțul ei Georgescu (Găină-Fiartă) și de Cămărășescu. De acesta după ce i-a făcut un copil.

frumoasă în care mareșalul laudă Unirea și colaborarea tuturor generațiilor care au făcut pavăză în fața inamicilor neamului românesc... Așa, domnule Mareșal, și nu mai spune cum ai spus cât timp te-ai crezut tare și mare, că România a început de la d-ta!

Pentru a tăia aripile zvonurilor de expropriere, N. Mareș — președintele Uniunii Sindicatelor Agricole — a scris un bun articol. Cenzura l-a supus lui Ică, care a pus rezoluția: „Foarte bun articol, ar trebui publicat în toate gazetele, *căci reprezintă și părerea Guvernului*”.

Președinții Sindicatelor Agricole din județe vor fi convocați în curând la București într-o consfătuire, la care dl Ică va lua parte și va face declarații categorice, în privința exproprierii.

E la mintea omului că proprietatea rurală sau va fi confiscată de comuniști, sau va fi respectată de regimul burghez dacă va dăinui — dar nu va fi expropriată.

Zvonurile de expropriere răspândite de defetiști au tulburat însă adânc mințile agricultorilor, care au început să renunțe la orice investiții rurale...

Ică Antonescu mi-a dezmințit ieri categoric prezența lui Carol la Lisabona. Guvernul avea știri precise că în ziua de 8 ianuarie ex-Regele se afla în America.

Opoziția bulgară a cerut printr-un memoriu Sobraniei întrunite, dezideratele sale rezumate în 4 puncte, printre care cel dintâi prevede *evacuarea teritoriilor care n-au fost niciodată bulgare*...

Să se supună bulgarii ultimatumului anglo-american, și să se fi înțeles Guvernul cu opoziția ca să ceară această evacuare? Sau e o manevră a opoziției, o greutate mai mult pe care o pune în sarcina Guvernului, silindu-l să-și ia singur răspunderea ocupației mai departe a teritoriilor uzurpate? Vom fi lămurii în câteva zile.

La Sofia continuă starea de panică. Corpul diplomatic a fost evacuat prin localitățile climaterice din munți unde oamenii au fost instalați ca vai de ei...

Vineri 28 ianuarie. Azi-noapte la orele 24,40 alarmă... A ținut până la 4-5 dar n-a fost nimic. Poate că avioane inamice au trecut peste teritoriul nostru, dar s-au îndreptat aiurea. Am scăpat cu o oră și jumătate de enervare!

Pe frontul de Răsărit nici o schimbare: rușii atacă mereu, iar nemții pretind că resping toate atacurile și că în unele locuri înaintează ei. În altele — în cele mai multe — dau însă ușor înapoi: strategia elastică!

După Comunicatul german de ieri, în ziua precedentă au fost distruse 305 tancuri sovietice. Eternă întrebare fără răspuns: câte tancuri germane au fost doborâte în același timp? Și altă întrebare: de ce nu se mai dă de către nemți numărul avioanelor doborâte?

În Italia debarcarea la Nettuno-Anzio-Ostia continuă. Foarte stânjenită, spun nemții. Anglo-nord-americanii sunt încă pe coastă și n-au trimis împotriva nemților decât trupe de recunoaștere. Englezii pretind că trupele aliate înaintează fără să întâlnească nici o rezistență. Unde sunt forțele germane? Poate în retragere spre Po?

Detășamentele înaintate anglo-americane ar fi ajuns deja la Via Appia — dar Via Appia e lungă și merge până la Napoli...

De subliniat în articolul din *Nineteenth Century*, despre care am notat deja ceva în aceste „Însemnări“, următorul pasaj:

„A fi stăpânul Europei Răsăritene, înseamnă a fi stăpânul întregii Europe. Dacă Anglia ar abdica în Europa Răsăriteană, ar trebui să abdice în toată Europa. O atare politică ar duce la izolarea Angliei, ar distruge influența britanică în Orientul Apropiat și de Mijloc — și prin instalarea unei Puteri străine în Balcani și la Strâmtori ar pune capăt supremației britanice în Mediterana. Ar izola Turcia și ar elimina influența britanică din Irak și Iran, punând în pericol securitatea Indiei și a Golfului Piersic. Într-un cuvânt ar forța Anglia să-și revizuiască atitudinea față de Germania“¹.

Interesant, interesant!

*

Memorabilele declarațiuni ale lui Eden în Camera Comunelor trec aproape nesubliniate în presa noastră — abia dacă Șeicaru a îndrăznit un articol în *Curentul*. Berlinul e până acuma mut. Atitudinea Angliei nu convine nemților, care ne-au bătut capul până acum cu teoria că anglo-americanii au fost încălecați de ruși și că se supun în toate ordinelor Kremlinului...

Declarațiunile Guvernului englez rămân impresionante prin preciziunea și prin conciziunea lor. Pe când Kremlinul a dat dovadă de ne-

¹ După o traducere primită de Maniu.

maturitate diplomatică („te acuz că ai tratat cu nemții“, „nu vreau să stau de vorbă cu Comitetul Polonez din Londra“), Cabinetul din St. James a pus punctele pe *i* și a afirmat că consideră drept nule toate schimbările de frontieră efectuate de la 1939 fără consimțământul *părților*, și bineînțeles *al său*.

Efectul atitudinii dârze din Londra s-a resimțit numaidecât, căci, dacă trebuie să ne încredem într-o știre din New York, Sovietele ar fi răspuns la propunerea de mediațiune a lui Cordell Hull în conflictul ruso-polonez, că: „*chestiunea nu este încă coaptă*“ — și în subsidiar că n-ar trata decât pe baza liniei Curzon și dacă *s-ar mai modifica* Comitetul Polonez de la Londra — de unde până acum refuzau să trateze, și mai ales cu Comitetul Polonez din Londra...

Matei Brâncoveanu, care a dejunat ieri la noi și care e concentrat în apărarea antiaeriană a Bucureștilor, pretinde că în toate zilele și în toate nopțile avioane anglo-americane zboară deasupra noastră, fără a face nici un rău de altmintreli...

Rușii au organizat o anchetă internațională la Katyn (Katyn e acum în mâinile lor) pentru a dovedi că nu ei, ci nemții au omorât și îngropat acolo pe cei 12 000 ofițeri polonezi...

Presa aliată face mare tâmbălău în jurul acestei afaceri reînviată, pe care în schimb presa germană nu o mai ia în considerație...

Lângă Ras El Gizr, pe Valea Nilului, s-a descoperit un nou mormânt regesc. E vorba de Prințul Ptah Shepses, decedat pe la 2430 înainte de Christos... În mormântul său s-au găsit lucruri, dar nu prea importante...

Guvernul bulgar nu e cătuși de puțin hotărât să evacueze teritoriile din Macedonia ocupată, căci Sobrania, care a ținut două zile ședință, a aprobat politica Guvernului, fără măcar să menționeze cererea de evacuare ce i-a fost adresată de către o foarte infimă minoritate.

Petrov-Ciomakov, ministrul Bulgariei în București, transferat la Tokio, și-a dat demisia și se va instala în Elveția cu familia sa, unde socru-său (un englez) are parale... Norocul lui!

DI Vlădescu, directorul Protocolului, mi-a adus ieri pașaportul meu diplomatic care îmi fusese ridicat în noiembrie 1940, de către dulcele

regim sub care ne aflam atunci — și care era să-mi dea pașaport pentru lumea cealaltă!

Arhimandritul Varghen Balgian a fost instalat ieri cu alai de către ministrul Cultelor, Petrovici, ca șef al Bisericii Armenești din România. Printre cei prezenți n-am citit numele amicului meu Kapri, nici pe al guvernatorului Transnistriei, Alexian, zis Alexeanu. Bineînțeles discursuri patriotice...

Printr-o telegramă în care se spune că Montagu Norman răcit rău, merge mai bine, aflu că tot el e guvernatorul Băncii Angliei...

O lege privitoare la votul soldaților aflați în țări străine, pentru alegerile prezidențiale, a trecut prin Senatul Statelor Unite. Roosevelt s-a pronunțat însă violent împotriva acestei legi... Conflict? Senatul vrea ca soldații să voteze, iar Roosevelt nu — cel puțin nu în condițiunile fixate de Senat!

Hélène Morand¹ a sosit din Paris, unde a petrecut două săptămâni. Povestește orori. Anarhia se întinde în Franța peste tot. Pétain, complet paralizat, își pierde zilnic din autoritatea care i-a mai rămas. Acum în urmă, a vrut din nou să convoace Adunarea Națională, dar Laval, prevenit, a mobilizat pe Abetz (ambasadorul german la Paris) și nemții au silit pe Mareșal să se astâmpere, dar *au demisionat* pe cei 2 șefi de cabinet, pe cel civil și pe cel militar... Guvernul a vrut să se întărească cu Déat, dar acesta ar fi pus condițiuni inacceptabile și combinația s-a amânat...

Sâmbătă 29 ianuarie. Rușii vor să obție cu tot prețul un mare succes strategic până nu se sfârșește iarna. În acest scop masează forțe din ce în ce mai mari în sectorul de nord (Leningrad — Ilmen) și între Berezino și Pripet. Luptele sunt înverșunate și până acum nemții rezistă. Și la Kerçi, și la Perikop, și pretutindeni sovieticii atacă fără preget...

În Italia, Aliații și-au asigurat capul de pod de la Nettuno și acum aduc forțe. Lupte mai serioase nu sunt de prevăzut înainte de câteva zile...

¹ Născută Chrissoveloni, soția ministrului Franței, Paul Morand.

Pare că Alexian-Alexeanu tot a pierdut partida. Toată afacerea s-a desfășurat în mai multe acte, ca la teatru. Întâi a fost raportul lui Cuzen, prin care destrăbălarea și „afacerile“ domnului guvernator au ajuns sub ochii domnului Conducător, în fine deschiși. A urmat înlocuirea lui Alexian prin generalul Potopeanu. Decretul a fost însă oprit la *Monitor*, prin intervenția lui Putores Veturia și lui Putores Rica, beneficiarele, în parte, ale matrapazlăcurilor lui Alexian. Aceste dame au convins pe Mareșal că protejatul lor fusese calomniat și au cerut o nouă anchetă, care a fost încredințată la doi colonei intendenți de la Consiliul de Patronaj. Acești colonei semnaseră însă raportul lui Cuzen, căci făcuseră parte din comisiunea prezidată de acesta! Cu toate presiunile madaamelor, cu toate amenințările lor, coloneii n-au putut scoate pe Alexian basma curată, dar au conchis că *neregulile* (!) constatate în administrația Transnistriei se datorau mai mult *inexperienței* (!!) și *împrejurărilor*, că fuseseră săvârșite în primul an de ocupația românească și că situația se îmbunătățise mult în anul din urmă... În fine, pe baza acestui nou raport, Putores-ele au obținut iertarea și menținerea lui Alexeanu. Atunci au intervenit însă Neagu (de la Finanțe) și Cuzen; s-au dus la Mareșal și i-au dovedit că Alexeanu era un coțcar... Rezultat: decretul lui Potopeanu a fost din nou trimis la *Monitor* și dacă n-a apărut ieri, trebuie să apară azi... Neagu s-a jurat că-l bagă pe Alexian în pușcărie! Numai să nu-l „sară“ Putores-ele!

Christescu (de la Poliția Marelui Stat Major) pretinde că cei 3 aviatori americani doborâți la noi din cer, ar fi venit cu scrisori pentru Maniu și alți oameni politici și cu scopul de a pune la cale o răscoplă. Puțin probabil, căci în cazul acesta s-ar fi ascuns și *n-ar fi cerut chiar ei să se predea unui post militar*... Cei 3 aviatori, găzduiți într-un bun apartament în București, primesc scrisori și cărți poștale din Constantinopol și fiindcă într-una din aceste scrisori se deplângea soarta românilor pe cale de a pieri de foame, dl Christescu a îmbrăcat în civil pe unul din prizonieri și l-a dus la Dragomir și apoi la dejun la Continental, *să vadă!* Prostul! Mai bine lăsa pe englezi și pe americani să creadă că ne zvârcolim în foamete sub călcâiul nemților!

În fine, au apărut în ziare dări de seamă mai amănunțite cu privire la procesul de la Verona (condamnarea lui Ciano și Co.). Ce farsă sinistă...

Vagoanele noastre cu provizii destinate copiilor francezi au fost remise solemn autorităților de la Vichy. Discursuri (între altele, bine-înțeles, Putores Didina Cantacuzino), fraternitate, amintiri de glorie și de suferințe comune...

Un capelmaistru austriac, Herbert von Carayani (familie grecească înnoibilă, zice-se, de Maria Tereza) face ravagii în inimile coconetului bucureștean, care-l copleșește cu flori, cu bomboane, cu unt, cu săpun și cu tot felul de provizii! Părerea muzicanților noștri e împărțită: unii îl socotesc genial și plin de viitor (e în vârstă de abia 35 de ani), alții drept un farsor... În tot cazul, cele 2 concerte ale Filarmonicii pe care le-a dirijat au avut un succes nebun!

Luni, 31 ianuarie. Ieri, cu prilejul a 11 ani de guvernare nazistă în Germania, n-a mai fost schimbată nici o telegramă de hiritisire între Führer și sateliții săi, ca până acum. Unii sateliți au dispărut pe de-a întregul sau pe jumătate, ca Victor Emanuel Regele și Benito Mussolini Ducele. Și cei care au rămas socotesc probabil că nu mai e nici o fericire în combinație, și că nu mai e prin urmare caz de felicitare.

Până anul acesta, Führerul pronunța la data fatidică de 30 ianuarie un mare discurs în fața „ierarhiilor” partidului, într-un mare local din Berlin... De data asta, *et pour cause* discursul a fost radiodifuzat de la Marele Cartier al Führerului și n-a mai fost întâmpinat de aplauzele vije-lioase ale partizanilor...

Și, pentru prima dată, în loc să vorbească de siguranța victoriei, Führerul emite ipoteze pentru cazul în care Germania ar fi învinsă...

Hitler pleacă, în discursul său, de la premisă greșită, aceea că în tot cazul Anglia nu va mai exista după război ca putere europeană și că soarta Europei se va decide între Rusia și Germania. Ori prăpăd cu Rusia, ori fericire cu Germania... Poate să mai fie încă și o a treia ipoteză, dar pe aceasta Hitler vrea cu tot dinadinsul să o ignore...

De altminteri, tot discursul e numai umplutură și nu e interesant. E cuvântarea unui om învins care nu se dă încă învins...

Data de 30 ianuarie a fost foarte slab sărbătorită în București. Un articol de gazetă și reproducerea mai mult sau mai puțin rezumată a unui discurs rostit de generalul Gerstenberg, în fața nemților din Capitală...

Consiliul Suprem al Uniunii Sovietelor a fost întrunit vineri la Moscova și și-a început ședințele. La ordinea zilei aprobarea bugetului pe 1944, a cheltuielilor efectuate în 1942 și 1943, precum și modificarea

unor legi organice. Dacă telegraful nu ne înșeală, ar fi vorba de o schimbare în organizația Comisariatului Afacerilor Străine și în a Comandamentului Superior al Armatei...

Pe frontul de Răsărit, danțul continuă neîntrerupt, cu alternative de succese locale de o parte și de alta. În Crimeea luptele s-au mai potolit. În regiunea Pripetului și în sectorul de Nord (Novgorod-Leningrad) nemții se află în fața maximului de presiune sovietică. Impresia ce se degajează din comunicate e că în nici un caz nemții nu vor putea ră-pune pe ruși și întrebarea care se pune e dacă vor putea ține și cât vor putea ține...

În Italia mai nimic. Anglo-americanii continuă să-și organizeze capul de pod de la Nettuno și n-au început încă a folosi trupele debarcate acolo...

Sâmbătă, între orele 14 și 15, Sofia a fost din nou și crunt bombardată... Era de așteptat după ultimatum-ul dat și neacceptat... O bună parte din oraș a fost distrusă și groaza domnește printre oameni. Cei care au fugit nu mai vor să se înapoieze. Guvernul cheamă prin radio funcționarii plecați, dar aceștia nu vor să știe nimic. La Sofia e dezordine de nedescris și lipsa de împiegați și de muncitori împiedică orice încercare de restabilire a unei vieți normale... Guvernul din Sofia a protestat solemn împotriva barbariei unor bombardamente care ating orașe deschise și nevinovate.

Asemenea atacuri barbare continuă să se dea și în Germania. Berlinul a fost din nou bombardat joi seara și vineri seara, săptămâna trecută. Ce o mai fi rămas din el. Aviația americană a atacat Frankfurt am Main și a făcut mari stricăciuni în acest frumos și civilizat oraș... Se zice că a fost doborât și faimosul „Römer“, palatul în care se alegeau Împărații germani... Ce bestii! Și câți au trebuit să vie asupra nenorocitului de Frankfurt, dacă au fost doborâte 43 de aparate!

Știrea că Bottai și Bastianini, foști miniștri, condamnați la moarte în lipsă prin sentința de la Verona, au fost găsiți și arestați la Roma, nu se confirmă.

Au mai fost însă dați în judecata Tribunalului Excepțional generalii și amiralii care au predat formațiunile lor anglo-americanilor, urmând ordinele Guvernului Badoglio...

Journal de Gêneve publică un articol editorial prin care veștejește cruzimea sentinței din Verona, pronunțată după o procedură sumară și în scopul vădit de a teroriza *pe alții*. Nici în Elveția nu se știe lucru mare asupra amănuntelor acuzării și apărării, dar se crede că sentința nu a fost dată pe temeiul votului inculpaților în faimoasa ședință a Marelui Consiliu în care a fost răsturnat Mussolini, *recunoscându-se fiecăruia dreptul să voteze cum îl povățuia conștiința — ci pe temeiul unui complot organizat încă de la începutul anului 1943 pentru răsturnarea regimului și trădarea Patriei!*...

Ultima noastră alarmă a fost pricinuită prin trecerea unui avion inamic (unii spun două sau trei), care a aruncat asupra orașelor București, Buzău, Craiova și Timișoara manifeste cu portretele lui Roosevelt (în civil), lui Churchill (în marinel) și lui Stalin (în uniformă de mareșal, cu epolette, trese și decorații!) În text, un călduros apel să nu ne mai batem, să gonim pe nemți din țară și să încheiem pace... Parc-ar fi în puterile noastre!

Maniu a primit un corespondent al ziarului *Völkischer Beobachter* și i-a dat un interviu! În rezumat, domnul prezident Iuliu a cerut în acest interviu nemților să fie leali cu noi, cum am fost noi leali cu dâșzii: noi le-am dat tot ce au cerut, cu prețul sângelui și avutului nostru — noi le cerem acum mult mai puțin: să nu ne dea nimic și *să nu ne apere* în momentul când vom fi atacați — să ne lase să ne descurcăm singuri!

Mă întreb dacă interviul va fi publicat!

Se semnealează un val de căldură nemaipomenit și în America de Nord. La New York și la Philadelphia e primăvară, ca la noi și ca pe frontul ruses! S-au încurcat și anotimpurile, de mult ce s-au încurcat oamenii!

Se zice că faimosul Observator de la Greenwich (suburbie a Londrei) va fi mutat, deoaecce fumul și influența luminilor de mercur din Capitală împiedică observațiunile siderale... Baza meridianului va rămâne însă la Greenwich. Observatorul de la Greenwich a fost întemeiat de Regele Carol al II-lea [Stuart] în anul 1675.

DI Ivan Popoff (of, of) a fost numit ministru al Bulgariei la București, în locul lui Petrof (of, of) – Ciomakof (o...).

O telegramă anunță că Guvernul-fantomă iugoslav din Cairo a propus Sovietelor încheierea unui pact, în genul celui semnat la Kremlin cu Cehoslovacia. Pare că propunerea a fost primită foarte rece la Moscova, care nu vrea să trateze decât cu Tito...

Bova Scopa continuă să se lăfăiască în Palatul Legației Italiei. Triandafilo, însărcinatul cu afaceri al lui Mussolini (acreditat prin Berlin!) se zbate contra reprezentanților Regelui Victor Emanuel, fără succes... Zilele trecute a adresat o plângere Parchetului și a cerut sechestrarea automobilului în care se plimbă atașatul militar badoglist, colonelul Bodini, automobil cu marca R.E. (Regio Esercito) și pe care *l-a declarat furat!* Prostul de procuror (nu știu care) a dat urmare cererii și a sechestrat automobilul! Incident diplomatic lichidat prin luarea procurorului de urechi și eliberarea automobilului...

Numirea lui Potopeanu în Transnistria a apărut în *Monitor* — dar în nici o gazetă... Ne jenăm de ruși?

Marti 1 februarie. Pe frontul rusesc centrul nevralgic al luptelor continuă să fie la Nord, între lacul Ilmen și Golful Finic. În această regiune, rușii au câștigat teren, o mărturisesc și nemții. La sud de Pogrebisce, Comunicatul german dă 10 divizii și 2 corpuri blindate sovietice distruse în ultimele 10 zile... Pe restul frontului, lupte locale. În Crimeea, relativ liniște.

În Italia, anglo-americanii au pornit ofensiva, de la capul de pod de la Nettuno și atacă în același timp și dinspre sud, din regiunea Gaeta...

Berlinul a fost din nou atacat duminică-seara de aviația anglo-americană. Se vede că nu vor să mai lase nimic în picioare în capitala Reichului. Dresdner Bank a fost din nou lovită și distrusă de astă dată. Pricep că i-au luat piuitul lui Hitler!...

A fost bombardat și Braunschweig și Magdeburg. Nota de plată, vreo 60 de avioane doborâte.

Și nemții au bombardat violent alaltăieri seara Londra. Distrugeri și incendii... Ce urgie, pretutindeni!

Cu Transnistria s-a terminat prin suprimarea postului de guvernator civil... Generalul Potopeanu a primit comandamentul *militar* al Odesei

și al Transnistriei, și numirea sa n-a apărut în ziare fiind o dispoziție militară în timp de război... S-a sfârșit așa cum trebuia să se înceapă. Guvernământul *civil* al Transnistriei n-a avut alt sens decât prilej de îmbogățire pentru bandiții numiți peste Nistru.

Se spune că Al. Ottulescu iar e rău și că în locul lui va fi numit Eftimie Antonescu! Încă un Antonescu, că nu aveam destui!

Generalul Racoviță, comandantul militar al Capitalei, a fost numit comandant al Armatei a IV-a, reconstituită în Basarabia, în Moldova și până la București. Semn rău, semn că vom rezista împotriva Aliatilor, dacă frontul va ajunge până la granița noastră...

În locul lui Racoviță, la București a fost numit generalul Iosif Teodorescu.

Negocierile cu nemții par să se fi terminat în fine. Vom exporta produse în Germania pentru 70 miliarde lei, în Belgia pentru 12. În schimb, Germania ne va trimite fabricate, prevăzându-se un deficit în balanța clearing-ului de 25 miliarde lei, deficit cu care Germania va rămâne deschisă față de noi. Aceste 25 miliarde vor fi emise de Banca Națională în contul Statului român, care finanțează operația! În același timp, Germania ne *garantează* un tranzit de 25 000 vagoane cereale sau oleaginoase spre țările cu devize forte, în special pentru Elveția, și ne mai garantează (pentru cazul în care exportul nostru nu s-ar putea face) devize elvețiene în valoare de 150 000 franci (circa 6 miliarde lei, adică 25% din valoarea emisiunii speciale de 25 miliarde mai sus indicată).

Reforma reprezentanței externe a URSS-ului pe care Consiliul Suprem al Sovietelor convocat la Moscova vrea s-o aducă la îndeplinire e cu tâlc. Ca URSS-ul să aibă, ca și Anglia, mai multe voci și voturi în viitoarele adunări și asociații internaționale, Stalin vrea să dea principalelor State care constituie Uniunea Sovietelor o autonomie aparentă în conducerea afacerilor externe. S-ar forma astfel un fel de „Commonwealth rusesc“, ai cărui membri ar primi bineînțeles mai departe instrucții de la Moscova... Proiectul e interesant și dovedește că Kremlinul dă mare importanță instituțiilor internaționale pe care Londra și Washingtonul sunt hotărâte să le creeze după restabilirea păcii...

A murit Jean Giraudoux, la vârsta de 62 de ani... Scriitor de talent și plin de duh, a fost întrebuințat „în extremis” înainte de prăbușirea Franței, ca ministru al Propagandei... Giraudoux trebuia să creeze „un moral” francezului mediu! Cum a reușit, s-a văzut!

Statele Unite și Anglia au început să strângă rău curelele Spaniei, pe cale economică... Vor să o aducă, cum au adus Argentina, să rupă relațiile cu Germania. Până acum Franco se ține bine, dar cât va putea să se ție?

În tot cazul, conferințele între ambasadorii Puterilor anglo-saxone și reprezentanții Guvernului spaniol se țin lanț, iar la Berlin se socoțește situația serioasă deși se speră că generalul Franco nu-și va păta onoarea de Dictator totalitar...

Dacă s-ar obține adeziunea Spaniei și a Portugaliei la blocul anglo-nord-american, izolarea Germaniei ar fi totală, căci Suedia și Turcia așteaptă numai momentul ca să intre în dans...

Mikolaczik, președintele Guvernului polonez de la Londra, a fost poftit la Washington și va trece în curând oceanul. E probabil că Statele Unite vor să împace Rusia cu Polonia. Greu...

Regele e bine de tot. S-a publicat ultimul buletin.

Gerade, oraș de 25 000 locuitori, situat în Asia Mică, spre granița Iranului, a fost distrus de cutremur... Turcia e tare încercată prin repetatele cataclisme ce se repetă...

Bologna, Ferrara, Verona, Udine au fost bombardate de aviația aliată. Adevărate crime împotriva civilizației... Catedrala din Ferrara a fost lovită!

Sovieticii au reînceput un atac în stil mare pe frontul ce merge de la capul de pod de la Nicopol, până dincolo de Kirovograd, trecând pe la sud de Dniepropetrovsk. Rușii au încercat o străpungere și o învăluire, dar n-au reușit nici de data asta și au suferit mari pierderi — zic nemții. Terenul pierdut la începutul acțiunii a fost apoi recâștigat de forțele germane. În mlaștinile Pripetului rezistența rusească a fost înfrântă. Pe restul

frontului, atacuri și contraatacuri locale fără consecințe strategice. La Nord, între Ilmen și Golful Finic, ofensiva sovietică progresează și câștigă teren...

După știrile din Washington, URSS e gata să adere la propunerea unei stabilizări monetare internaționale, propunere făcută de cercurile financiare din Statele Unite.

.....
[Lipsă caietele manuscrise din 2 februarie - 29 martie 1944]
.....

Joi 30 martie. Dejunat la Asociația Marii Industrii cu Ovidiu Vlădescu, brațul drept al lui Ică și omul de încredere al Mareșalului. Vlădescu mi-a declarat *că nu e chestie* (eu cred că tot e!) să demisioneze Ică. Toate știrile date în această privință sunt simple zvonuri răspândite fie de mitomani (înlocuirea prin Dobre, general Korne, general Dumitrescu), fie de interesați (înlocuirea prin Gigurtu, Manoilescu etc.)... Despre vizita la Hitler¹, Vlădescu povestește că lucrurile s-au petrecut foarte bine, că primirea a fost cordială, chiar pentru Ică, pe care Ribbentrop s-a mărginit să-l întrebe „ce e” cu călătoria lui Știrbei. Ică a răspuns că nu are nimic de adăugat la comunicatul pe care l-a dat... Mareșalul a fost încântat, mai întâi fiindcă Hitler a părut hotărât să menție frontul pe Prut, dacă nu pe Nistru, iar nu pe Carpați, cum se temea Antonescu — apoi fiindcă nu ne-a cerut nimic peste ce am dat deja. Despre chestiunea cu Ardealul, mi-a spus și Vlădescu ce-mi spusese Atta Constantinescu duminică, cu o variantă totuși: după Vlădescu, trupele ungurești nu vor fi dezarmate, ci încadrate cu ofițeri nemți, până inclusiv și gradele subalterne, și trimise pe front, în partea de nord. Această informație îmi pare inverosimilă, căci pe de o parte nu văd soldații unguri bă-tându-se cu stila, iar pe de alta nu pot concepe trimitere de refugiați români la Cluj (s-au și trimis o scrie de funcționari din Transnistria) fără dezarmarea prealabilă a maghiarilor...

Vlădescu mi-a mai spus că forțe germane trec în continuare spre Prut, venind din Ungaria și din Bulgaria. Douăzeci de trenuri sunt expediate zilnic spre Moldova, în afară de cele 80 care sosesc în fiecare zi la Lemberg. Vlădescu venea de la Mareșalul Antonescu și aflase acolo știri mai bune de pe front: Cernăuțiul, un moment ocupat de ruși, ar fi fost recucerit de nemți și inamicul ar fi fost respins cu 30 kilometri spre

¹ Ieri s-a răspândit zvonul că Mareșalul a plecat din nou la Hitler! Zvon neînțeles și acesta!

nord (?). Posturile ușoare sovietice, care trecuseră Prutul între Sculeni și Săveni, ar fi fost și ele toate date peste râu, așa încât în Moldova nu mai era picior de rus... Să credem? Atâtea se spun¹ încât nu mai știi cui să te încrezi.

Comunicatele germane spun că trupele germane rezistă pretutindeni, dar mărturisesc că s-a evacuat Nikolaev-ul...

În partea nevralgică a frontului între Tarnopol, Prut și Bug — apare evident că de o parte și de alta se aduc deocamdată întăriri și că lupta va fi câștigată de cine va sosi mai repede și va fi mai bine înarmat...

Joacă rol și vremea. Dacă se mai usucă, situația nemților va fi mai bună, căci tancurile lor sunt prevăzute cu un singur rând de „șenile“ și se împotmolesc, pe când ale rușilor au două rânduri de „șenile“ și pot răzbate mai ușor prin noroi...

Avioane rusești au zburat peste Iași și peste Moldova de Nord, n-au aruncat nici o bombă ci numai manifeste în care spuneau: „Stați liniștiți la treaba voastră, sătenii prin sate și boierii în casele lor, căci nu vă vom face nici un rău. N-avem nimic cu românii, avem numai cu nemții!“ Dacă ar putea fi așa! Și de ce nu? Destul că ne iau Basarabia, ce să ne mai tortureze și în altfel...

De confruntat cu cele spuse acum două zile de *Radio Londra*, emisiune românească: „Rușii au ajuns la granița lor tradițională pe Prut. Români! *De la Prut înainte nu mai cedați nici o palmă de pământ!*“ Acest extraordinar mesaj a fost auzit cu urechile lui de Nicu Hiott, care s-a întrebat dacă e beat el sau cel care a vorbit la Londra! Dar Hiott nu era beat, căci mesajul, așa cum mi l-a repetat dânsul l-au mai auzit și alții... Înțelegă cine o înțelege!

Panica e mare în toate straturile sociale, și lumea-și pierde din ce în ce capul. Incertitudinea zilei de mâine are repercuții de ordin financiar. În Bursă, titlurile și renta cad în fiecare zi. Într-o singură zi acțiunile Băncii Naționale au scăzut cu peste 1 000 de lei. Toată lumea vrea să vândă, și nimeni nu cumpără...

Depunătorii și creditorii retrag pe capete banii din bănci. În ultima săptămână s-au retras 2 miliarde de la Banca de Credit, 1 700 milioane

¹ Bastake spunea ieri la Club că linia Iași — Dorohoi ar fi fost interceptată într-un punct (oare) de ruși. Așa s-ar fi răspuns la Satul Major la cererea lui de evacuare a unor lăzi rămase la Ripiceni (Bastake e directorul Fabricii de zahăr din Ripiceni).

de la Românească, 950 milioane de la Banca Comercială, 830 de la Banca... Fiecare om vrea să aibă bani în casă. Nu e un „run“ — e o sângereare cronică și lentă a băncilor... Cum e mai rău!

Ieri se vorbea foarte serios în cercurile Ministerului de Externe de tratative foarte înaintate de armistițiu între România și Rusia... O formă a psihozei colective, căci altfel cum s-ar putea explica asemenea zvonuri răspândite de oameni care trebuie să știe că Mareșalul, prin urmare Guvernul — și țara, căci Mareșalul nu consultă pe nimeni — s-a decis la luptă „usque ad finem“ alături de nemți?

Din Londra.

Demisia lui Eden (zvonuri) se dezmințe categoric. Ministrul de Externe britanic a vorbit în public și a răspuns la diferite întrebări ce i s-ar fi pus cu privire la politica Războiului. Între altele, dl Eden a declarat că preferă o politică de colaborare europeană, unui sistem de „sfere de influență“. În ce privește raporturile dintre Anglia, Statele Unite și Rusia, Excelența Sa a afirmat că contactul permanent, că înțelegerea și încrederea sunt depline, dar că din când în când se ivesc mici fricțiuni „inevitabile între prieteni“...

Zilele trecute Guvernul Churchill a fost pus în minoritate în Camera Comunelor, cu prilejul votului unei legi privitoare la învățământul public. Era vorba de egalizarea salariilor personalului feminin cu ale personalului masculin. Ministrul Butler a refuzat amendamentul, care a fost totuși votat. Vălvă mare... Ce va face Churchill? Churchill s-a supărat și a cerut un răzvot, prin care să se anuleze amendamentul votat și a declarat că va trage consecințele acestui nou vot... Nu încapă nici o îndoială, că Camera va da toată satisfacerea și toată încrederea lui Churchill. Votul de deunăzi, a fost un vot de surprindere, Camera fiind aproape depopulată — vot de surprindere pus la cale de „tineretul conservator“, care și-a cam luat în ultima vreme nasul la purtare...

Butler și-a dat demisia, dar Churchill i-a respins-o...

Se zice că Regele Victor Emmanuel al Italiei, ar fi făcut o comunicare scrisă Aliaților, prin care se declară gata să abdice după ce se va fi recucerit Roma și s-ar fi făcut alegeri în care să se oglindească voința poporului italian...

Bova Scoppa cu ai lui (un tren întreg în care trebuiau să se urce cei de la Legație și din Colonie rămași credincioși Regelui) și-a amânat

din nou plecarea. Nemții au dat un ultimatum; sau pleacă badogliștii, sau vor fi internați într-un lagăr în Germania. Dar iată că Bulgaria n-a dat încă vizele de tranzit (refuz sau întârziere pusă la cale de nemți?) și nici turcii nu au eliberat încă permisele de intrare în țara lor... Să fie frumoasa d-nă Bova Scoppa amenințată să sufere rigorile lagărelor germane? Ar fi păcat!

Telegramele semnaleză un fapt foarte grav. Comisia Afacerilor Străine a Camerei Reprezentanților din Statele Unite ar fi hotărât să limiteze drepturile Președintelui Roosevelt în relațiile cu Statele străine. Între altele, Comisia a hotărât aprobarea prelungirii aplicării Legii pentru Împrumut și Închiriere (Sale and Loan) pe încă un an, dar cu condiția ca reglementarea acestei aplicări să treacă de la Președinte la Congres... De văzut ce va zice plenul Adunării...

Ora 15. S-a lămurit și s-a încurcat mai mult:

Pe la orele 12 a venit Ottescu la mine să-mi raporteze o interesantă conversație avută azi-dimineață cu *doamna* Pantazi, soția ministrului de Război. După spusele acestei dame (informată de soțul ei), Ică s-a pus în fruntea unei acțiuni pentru încheierea armistițiului cu rușii. Lucrează din răspuțeri asupra Mareșalului, care până acum rămâne la punctul său de vedere (alături de nemți până la sfârșit). În Guvern, unii miniștri (Marinescu, Neagu), înclină pentru pace — generalii urmează pe Mareșal. E probabil că Mareșalul va convoca pe foștii președinți de Consiliu ca să le ceară părerea (!!!)... Ottescu a venit să mă previe, ca să nu fiu luat prin surprindere în caz de convocare... În ce privește frontul, ar merge mai bine și dacă nu se întâmplă nimic catastrofal până în două săptămâni, nemții sunt siguri să domine frontul... Spune Ottescu, informat de perechea Pantazi...

Pe la orele 13 a venit Ralea. A fost convocat de Ică ieri, și a stat cu dânsul de vorbă două ore. Ică i-a povestit, că sosit la Marele Cartier cu Mareșalul și cu Șteflea au fost primiți de Hitler, care a luat imediat cuvântul și într-un lung discurs a spurcat pe englezi, care poartă toată vina războiului și răspunderea situației. Frontul rusesc e un front secundar... După ce va arunca pe britanici în mare, va termina și cu rușii... A spus, s-a sculat, a salutat și a plecat!!! De necrezut, dar așa povestește Ică... Rămași cu Ribbentrop, cu Killinger și cu mai mulți generali, românii și în special Mareșalul Antonescu au protestat, au invocat Arbitrajul de la Viena prin care Germania s-a obligat să ne garanteze grani-

tele de după acest arbitraj (adică, la răsărit, linia Prutului) și au expus în ce stare precară ne aflăm. Ribbentrop și generalii nemți au dat din cap, dar s-au arătat neputincioși să facă ceva... Despre Ungaria, despre „comprehensiunea” situației noastre, despre anularea Arbitrajului de la Viena, n-ar fi fost nici o vorbă... Înapoiat la București, Mareșalul Antonescu ar mai fi trimis o telegramă disperată lui Hitler, care drept răspuns *a trimis o divizie ungurească* la Cernăuți! După Ralea, nici o trupă germană n-a intrat în România: au înaintat câteva ciurucuri din armata lui von Kleist spre Chișinău, și probabil că s-au trimis trupe la Lemberg... Rușii ar fi reocupat Cernăuțiul și ar fi în Valea Ceremușului... Nu e adevărat că au fost scoși din capetele de pod câștigate pe malul drept al Prutului între Sculeni și Ripiceni... E adevărat că n-au atacat nici Iașul și nici altă localitate din Moldova și că au aruncat manifeste (a citit unul chiar Ralea) în care spuneau: „Săteni, muncitori, intelectuali și *burghezi*, fiți liniștiți căci nu vrem să vă facem nici un rău, vrem numai să vă scăpăm de nemți, inamicii noștri comuni!” Ică a împins pe Maniu și pe Miha-lache la Mareșal și amândoi, ca și Gh. Brătianu l-au sfătuit să facă pace... E probabil că *Regele* adus de la Sinaia va convoca un fel de Consiliu de Coroană, la care vor fi poftiți foștii prim-miniștri (această informație se întâlnește cu a lui Pantazi, cu deosebirea că nu ne va convoca Antonescu, ci Regele) și poate și alte personalități...

La mirarea mea că nu ne vin trupe germane, contrariu afirmărilor mie făcute de atâția, Ralea a invocat autoritatea lui Mardare, cu care a vorbit aseară și a lui Orezeanu de la C.F.R. cu care a vorbit ieri Ghelmegeanu. Și Orezeanu și Mardare ar fi spus că nu a intrat în țară nici un tren cu trupe germane...

Ne aflăm în fața unor informațiuni atât de contradictorii, încât mă crucesc. Cine minte? M-au mințit *pe mine* și Atta Constantinescu, duminică și Ovidiu Vlădescu ieri? L-a mințit pe Ralea, Ică, în interesul cauzei pe care o apără? Cum se face că Vlădescu, care e omul lui Ică să fi ținut un limbaj atât de diferit de patronul său? Îmi plesnește capul și nu mai pricep nimic... Cum se face, dacă lucrează în sensul unei păci, ca Ică să fie îngăduit încă în fruntea Guvernului, de către nemți? Din câte spune R., pare că Știrbei să fi lucrat la Cairo, deși Ică (ce contradicție!) a mărturisit tot lui Ralea că nu cunoaște toate condițiunile rușilor...

„Quitrompe-t-ou?” Încurcătura e cum se vede mare — dar acum un lucru e lămurit, e că Ică a luat poziție (de aci zvonurile de armistițiu răspândite ieri) și că din două una, sau reușește să ne ducă la armistițiu cu rușii, sau sare! (dacă nu mai rău!). Mă tot gândesc: dacă la Cartierul Führerului n-a avut loc decât scurta scenă pe care a povestit-o Ică lui Ralea, de ce au stat 3 zile acolo ai noștri și n-au plecat chiar în ziua în

care au sosit? De ce au afirmat toți câți au văzut pe Mareșal după înapoierea lui, că era foarte mulțumit și plin de încredere? Căci așa ne-au afirmat-o câți l-au văzut... Mister, mister! Se va lămuri și acesta!

Vineri 31 martie. Începutul sfârșitului (pentru noi!): cu evacuarea Cernăuților (mărturisită ieri în Comunicatul german), a reînceput publicarea comunicatelor noastre românești. Cel de azi-dimineață, pe lângă pierderea Cernăuților, ne mai informează și despre lupte *la vest* de Prut... Cum e mai bine!

Cei care vin de pe la Botoșani și Dorohoi povestesc că rușii aruncă parașutiști, pe care nimeni nu se mai gândește nici măcar să-i aresteze, și care aduc arme pentru „partizani”. Derbedei și ovrei adună aceste arme și se organizează în bande de jaf...

Berlinul a găsit una bună: de unde până la Conferința de la Teheran, rușii cereau un al doilea front european pentru ușurarea frontului lor — la Teheran au fost convinși că pericolul cel mare îl constituiau rezervele germane îndreptate împotriva Angliei, și că frontul de răsărit trebuia să-și întetească luptele ca să atragă acele rezerve spre est! Dar Führerul nu e om să fie înșelat, și nu mișcă nici un soldat din fața Angliei, decisiva războiului urmând să se joace pe frontul occidental, iar nu pe cel oriental!!!

În realitate, Germania se prăbușește. Anarhizarea unităților, constatată pentru prima oară prin defecțiunea de la Uman, se semnalează și aiurea. Cineva venit de la Belgrad, povestea ieri că soldații germani nu se mai bat, strigă că vor să plece acasă și vând tot, din echipamentele și materialul pe care-l mânuiesc... Același lucru se întâmpla și la Odessa, unde incuria Statelor Majore se adaugă la indisciplina cadrelor și trupei... Se afirmă că peste 10 000 vagoane goale au fost abandonate la Odessa și că o parte din ele, ariegardele le aruncă în mare ca să nu le lase rușilor... Au rămas la Odessa și peste 5 000 de răniți germani, care n-au putut fi evacuați... Von Kleist s-a mutat la Iași și plânge. Generalul Potopceanu susține că forțele rusești n-au sporit, dimpotrivă, *dar că a scăzut enorm potențialul de luptă al armatei germane...*

Trebuie să ne întrebăm unde sunt toate armele noi cu care ni s-a bătut capul? Unde e torpila automată cu conducere electromagnetică menită să distrugă tot în calea ei? Unde sunt tanchetele „Goliath” despre care ni s-a tot vorbit în ultima vreme? Nu le vedem la treabă — dar vedem fugarii în zdrențe ale unităților zdrobite de ruși...

De vom voi sau nu, nu ne-a mai rămas decât o soluție: pacea. Ori o facem, ori vom fi ocupați...

Churchill și-a avut revanșa în Camera Comunelor: după zăpăceala votului cu Legea învățământului, primul-ministru a obținut încrederea Adunării prin 425 de glasuri, contra 23! Chiar cei care pusese la cale votul cu bucluc, au declarat că votează pentru Churchill...

În schimb se vorbește tot mai mult de demisia lui Eden; Adonisul ar urma să fie numit ambasador la Moscova și înlocuit la Foreign-Office prin lordul Crawnborne. Dar până acum sunt numai zvonuri...

Răspunzând la o întrebare în Camera Comunelor, Churchill a firmat din nou că principalul scop urmărit de politica engleză *va fi aplicarea principiilor conținute în Charta Atlanticului...*

La Londra s-a constituit o nouă organizație sub numele de „Liber-tatea Polonă”, menită să canalizeze toate forțele poloneze din lumea întreagă în scopul unei colaborări patriotice...

Churchill a declarat, tot în Camera Comunelor, că Guvernul englez e în permanentă legătură și în cele mai bune relații atât cu Comitetul lui Tito, cât și cu cel Regalist... Pare că englezii vor să împace capra cu varza...

A înnebunit și vremea: pe sectorul central al frontului rusesc s-au înregistrat -20°, iar în Finlanda -35°, pe când în Spania, la Sevlilla sunt +40° și la Madrid +25°! În Turcia zăpadă, viscol, ploi torențiale... La noi, de vreo 8 zile e foarte răcoare, și noaptea apa îngheață...

Gh. Brătianu, care este un fel de „changé d'affaires” al Partidului Liberal, căci nenea Dinu nu se mai ocupă de nimic, a făcut ieri o declarație la Legația Germană, în numele partidului său. A făcut-o prin von Rittgen. Brătianu a declarat că Partidul Liberal era gata să propovăduiască războiul până la ultimul om, dacă Germania dă României ajutorul necesar. Dacă nu, România trebuie să tragă concluziile, și să-și ia libertatea de acțiune...

Rittgen a spus lui Cecropid, aseară, că Brătianu avea toată dreptatea...

În tot cazul e bine să mai avem față de ruși aerul că mai rezistăm și că am mai putea fi eventual un obstacol în calea lor...

Englezii ar fi trimis sugestiunea că Mareșalul Antonescu trebuie să negocieze armistițiul cu rușii, și nu altul... Vor, se vede, ca Antonescu să-și încarce pasivul și cu această pacoste!

Pare că pacifiștii au dreptate și că nu ne sosește picior de soldat german...

Poate că e mai bine așa, se simplifică lucrurile...

Radio Elveția difuzează că rușii s-au oprit la Prut fiindcă au vrut, și fiindcă așa era în programul lor — căci altfel ar fi putut trece mai departe, neîntâlnind nici o rezistență din partea noastră sau a nemților...

Radio Elveția adaugă, că de când rușii au ajuns la Prut, „o vie activitate diplomatică e în curs...”

Sofia a fost din nou bombardată ieri la amiază. Se zice că mai rău ca până acum... Apărarea noastră antiaeriană a fost toată după-amiaza de ieri în stare de pre-alarmă...

Duminică 2 aprilie. Situația de pe front e așa de încurcată încât descurcarea ei nici nu mai poate fi încurcată. Intrânduri, ieșituri, înconjurări — luptele, mult slăbite se dau unele în spatele altora și pe flancuri... Senzațiunea de prăbușire a forțelor germane din sudul frontului e netedă și e întărită prin pledoariile Berlinului care caută să demonstreze că frontul oriental n-are nici o importanță, soarta Războiului decizându-se pe cel occidental! Presa germană a ajuns să susție că, cu toate aparențele Germania nu e bătută și nici în imposibilitate să lupte! Unde a ajuns, după trâmbițările de victorie, de acum 3 ani!

Comunicatele noastre anunță lupte la sud de Cernăuți — Storojineț, între Jijia și Prut și în Basarabia de-a lungul liniei ferate Chișinău-Ungheni. Lupte anemice. Rușii, ar putea să dea totul peste cap până la București, căci forțe nemțești nu sunt în drumul lor și ale noastre n-au nici tancuri — nici arme grele — dar nu mișcă. Poate că așteaptă să curețe întâi armata germană de la Odessa, care le-ar putea cădea în flanc, și să se apropie de ei bazele lor de aprovizionare. Poate că nu vor să pornească cu un cârnat de armată și să se îndepărteze între Carpați și Dunăre, până ce stau încă sub amenințarea forțelor germane de la nord și vest de Carpați. Poate să fie și o tactică politică, o așteptare a propunerilor

noastre de pace. Mulți cred că nu se vor îndrepta spre noi, ci la nord, prin Polonia și Galiția spre Germania.

E probabil că sunt și rușii, ca și nemții, mai mult sau mai puțin istoviți, și că așteaptă întăriri și unități noi, ca să meargă mai departe...

În acest timp, noi ne așteptăm soarta, cum o vrea Dumnezeu. De la nemți nu ne sosește nici un ajutor, iar noi suntem ca și dezarmați...

Fierberea politică continuă. Toată lumea vrea pacea, dar cei mai mulți își dau seamă că pacea nu poate fi obținută decât cu voia nemților — căci altfel degeaba facem noi pace dacă vor continua nemții și rușii să se bată pe spinarea noastră.

Ică se agită și lucrează pe capete. Acum e ars: sau reușește, sau pleacă. Regele e hotărât pentru pace — Mareșalul șovăie, dar e încă mai mult contra. Pare că s-a renunțat la consultările foștilor prim-miniștri și șefi de partide. De altmintreli se știe că sunt toți pentru pace...

Cu rușii, nu s-a luat după câte știu contact oficial, și nici nu ne-au trimis vreun ultimatum. Prin anumite tatonări, se zice că s-ar fi aflat condițiunile ce ni s-ar impune, și că acestea ar fi următoarele:

- 1) Linia graniței din 1940;
- 2) Ocuparea Moldovei pe un timp de 5 ani;
- 3) Controlul Dunării și Mării Negre;
- 4) Guvern democratic — cu libertate pentru noi de a ne alege orice formă de guvernământ în cercul principiilor democratice...

Rușii ar mai fi cerut ca armistițiul să fie tratat *cu câteștrei Aliații, adică cu ei, cu englezii și cu americanii.*

Guvernul englez ne-ar fi informat prin Știrbei sau Ankara, că acordul între Aliați e deplin pentru a ne aplica principiile Chartei Atlanticului...

Ca și vineri, ieri toată ziua, conferințe și conciliabule în toate cercurile politice...

Pe la amiază s-a zvonit că în consfătuirea de la Palat, unde Mareșalul a întrunit câțiva generali în jurul Regelui, s-ar fi decis un Minister de „Frunze de Stejar“(!), adică de generali decorați cu „Frunzele de Stejar“ la Crucea de Cavaler a Crucii de Fier germane! Cu alte cuvinte, un Guvern 100% supus nemților! Era o prostie, căci dacă nu mă înșel avem numai 2 generali decorați cu „Frunzele de Stejar“ — dar probabil că s-a avut în vedere un Minister compus din decorați fie numai și cu Crucea de Cavaler, fără „Foi de Stejar“! Pare însă că ideea a fost repede abandonată.

Regele s-ar opune să semneze un nou decret pentru un președinte de Consiliu; în nădejdea de a menține pe Ică și Antonescu (Mareșalul) poate numi de toate, numai președinte de Consiliu nu.

Deocamdată, s-a primit numai demisia lui Neagu, și a fost numit Gheron Netta în locul lui. A depus jurământul aseară, și totuși nimic n-

a apărut încă cu privire la această numire în ziarele de azi-dimineață... Probabil că se mai așteaptă și alte numiri, ca să se publice toate deodată și să se dea iluzia unei primeniri de Guvern...

A fost înlocuit și Ottulescu la Banca Națională prin Costică Angelescu, care a mai fost Guvernator. Nici numirea lui Angelescu n-a apărut azi în ziare... Dictatură sub oboc?

A apărut și noul buget. Vai de el! În ziua promulgării lui, România se află din nou ciuntită!

S-au reportat impozitele din anul trecut, sporindu-se cu 20% — și se va mai face un împrumut...

202 miliarde pentru bugetul civil — ... al războiului! Vai de bugetul ăsta, ca vai de noi!

Oamenii cei mai apropiați de nemți, ca Gogori Carp, Cecropid și alții nu pot afla dacă nemții ne vor mai trimite sau nu armată. Nu știu probabil nici cei din fruntea lor, căci a început debandada, în armata germană, ăsta e adevărul...

Pe drumurile Moldovei coboară de la nord sute și mii de soldați, în camioane, în căruțe, pe jos — oameni istoviți, afamați, în zdrențe, care spun că merg spre Arad și de acolo acasă... Sunt pașnici și nu fac rău... Vând ce mai au din echipament și armament, ca să bea...

Se povestește că aceleași scene se petrec și în Serbia. Contaminarea poate să se facă repede... Așa a început și în 1918, și știm cum s-a sfârșit...

Mareșalii von Kleist și von Manstein au fost decorați de Führer cu spade sau cu frunze de stejar la Crucea lor de Cavaler... Probabil ca să acopere astfel cu lauri înfrângerile pe care le-au suferit, nu din vină proprie și să se dezmintă zvonul destituirii lor din fruntea comandamentelor ce le dețin...

Sovietele (aliatele anglo-americanilor) au încheiat un nou tratat cu japonezii (aliații Germaniei) prin care japonezii cedează în anumite condițiuni rușilor puțurile de petrol și minele de cărbuni din nordul Insulei Sahalin... Ce spun diverșii „aliați“ ai celor două Puteri asiatice?

Americanii au bombardat grav orașul elvețian Schaffhausen, ucigând 150 persoane și distrugând între altele vechiul muzeu al orașului... E

de nepriceput... Să fi luat, în ignoranța lor, Schaffhausen drept un oraș german, să fi fost beți, sau să fi vrut să distrugă, cu știință, fabrici elvețiene care lucrau poate pentru nemți? În Elveția, mare fierbere și indignare... Se așteaptă lămuriri...

Ocuparea Ungariei de către nemți e terminată. Clujul a fost ocupat fără rezistență și fără incidente. De altmintreli, primele știri despre o opunere armată, pe alocuri, au fost dezmințite. Kállay nu e protestatar și în luptă, ci liniștit într-un sanatoriu...

Nemții au și promulgat legile lor antisemite, excluzând pe ovreii maghiari de la orice activitate publică sau profesională. Sunt exact legile noastre, așa încât acum se dovedește că aceste legi ale noastre ne-au fost trimise gata de la Berlin. Singura deosebire e în definiția „ovreului”: cel cu *un singur* bunic ovrei, nu e declarat ovrei (pe când în Germania și la noi, da) — măsură impusă prin situația specială a lui Horthy și a lui Imredy, fiecare cu câte o bunică evereică...

Trebuie să fie mare jale la Budapesta, căci până ieri, mai toate erau încă în mâinile evreilor... Se zice că peste 600 din ei ar fi fost arestați...

D.N.B. pretinde că sănătatea lui Churchill e adânc zdruncinată și că va trebui să se retragă, și că se vorbește mult de generalul sud-african Smuts ca să-i ia locul... Și bineînțeles de Eden. Toate se pot întâmpla dar pentru moment Churchill pare încă destul de solid instalat în scaunul său...

Radio Elveția de azi-dimineață anunță că răspunsul Angliei la propunerile lui Știrbei au fost transmise ieri prin Ankara la București... Ce o fi conținând?

Cu privire la Știrbei, plecarea lui din Constantinopol la Cairo, s-a hotărât pe neașteptate — după o scrisoare primită de fetele Știrbei de la Elisa Boxshall. Știrbei se înapoiase de la Ankara, unde stătuse 24 de ore ca să vadă pe ambasadorul englez, și abia sosise, când un ofițer englez i s-a prezentat spunând că avea ordin să-l însoțească *imediat* până la... Cairo — un avion gata de plecare așteptând la aeroport! „Noroc că eram acasă — scrie Elisa Boxshall — căci altfel ar fi plecat fără să-l văd!” E foarte ciudat, acest *zor* pe care englezii l-au avut să stea de vorbă cu Știrbei... *Radio Elveția* de azi, vorbind despre răspunsul Angliei dat lui Știrbei, adaugă că *un curier special l-a adus de la Londra*, și că a fost

expediat mai departe prin o cale ținută secretă... Postul elvețian se întreabă dacă „prințesa“ Bibescu, care a petrecut 6 luni la Istanbul, nu e și ea amestecată în această afacere, căci a sosit și ea... tocmai ieri... la București!¹

Nici acum nu pot pricepe cum au lăsat nemții să treacă pe Știrbei, prin Bulgaria! Să fi plecat cu învoirea lor? Atunci de ce a urlat Killinger, de ce au rechemat din post pe Stelzer, consilierul de Legație, făcut țap ispășitor pentru acordarea vizei?

Știri din Riga, publicate în gazetele germane afirmă că în dosul frontului rusesc se ridică bande însemnate și bine înarmate împotriva forțelor sovietice, și că aceste bande dau mult de lucru oamenilor lui Stalin... Noi știm tocmai contrariul, că bandele comuniste, așa-ziiși „partizani“, dau mult de lucru nemților în dosul frontului lor...

Morand înapoiat din Franța, povestește că Robert de Vogüe, condamnat la moarte fiindcă a fost găsit cu un depozit de arme în casa lui, a fost grațiat de Föhrer, după cererea Mareșalului Pétain. La proces, Vogüe declarase că armele erau destinate apărării casei sale împotriva comuniștilor, dar că, „în cazul în care ar fi debarcat englezii, le-ar fi întrebuințat desigur și contra soldaților germani“... Cu toată această declarație a fost grațiat!... De mirare!

În cercurile guvernamentale se anunță că Abetz, ambasadorul Germaniei la Paris ar fi plecat cu avionul la Stockholm ca să ceară intervenția Regelui Suediei pentru pace...

Pamfil Șeicaru, înapoiat de la Paris a spus lui Paul Morand că până în câteva zile vom avea un Guvern Papen în Germania, și armistițiu...

Zvonuri, zvonuri...

În ce privește afacerile noastre, copoi mei îmi aduc tot felul de știri:

Ică, demisionar de 8 zile se ceartă toată ziua cu Mareșalul ca să-l aducă să încheie armistițiu, și nu parvine. Ca să fie mai aproape, s-a mutat la Ministerul de Externe, unde doarme și face pe bolnavul. Mareșalul vine la el și se ceartă amândoi, de nu mai sfârșesc! Mareșalul nu vrea să audă de pace, el s-a angajat cu nemții și vrea să meargă cu ei până la capăt... Se zice că după ce formula cu „frunzele de stejar“ a căzut — acum e vorba iarăși de Dobre, ca Vicepreședinte, și la Externe, de...

¹ Știrea sosirii Martei Bibescu, ieri la București este exactă...

șeful sașilor Schmidt, sau de Hans Otto Roth, sau de Atta Constantinescu... Se mai spune că nemții au adus în țară, îmbrăcați în uniforme germane, pe toți legionarii care mai erau prin Germania... Câte nu se spun!

Radio Londra pretinde că nemții construiesc un pod peste Dunăre, la Calafat, pentru retragerea trupelor lor din Balcani și întărirea celor din Ungaria. Ar fi vorba să treacă în Ungaria și câteva divizii bulgare, și postul britanic de emisiune vestește pe bulgari că serioase represalii ar urma unui asemenea act...

Luni 3 aprilie. Vești senzaționale: După *Radio Londra*, Molotov ar fi declarat că armatele sovietice au ajuns la granițele României, că Sovietele n-au nici o intențiune a se amesteca în viața politică a României, și așteaptă propuneri de armistițiu din partea noastră...

Tot *Radio Londra* a mai difuzat că Moscova pretinde că *n-a călcat Convenția de la Teheran trecând Prutul, căci nu luptă peste Prut cu românii, ci urmărește trupele germane.*

Această din urmă știre e de o importanță capitală, căci dovedește pe de o parte, *că există o Convenție de la Teheran* iar pe de alta, că, cu sacrificiul Basarabiei și Bucovinei *restul Țării noastre va fi salvat...*

Să fie așa? Trebuie să o credem, căci ce interes ar avea *Radio Londra* să spuie minciuni?

Sunt cele mai covârșitoare știri, din ultimele săptămâni, pentru noi...

Ziarul *Curentul* de azi-dimineață a fost confiscat, din cauza unui articol al lui Pamfil Șeicaru, probabil prea pentru pace și prea contra nemților...

Potârcă vine să-mi spună convingerea sa că trupele noastre din nou mobilizate, nu s-ar mai bate. Toată lumea, mai ales la țară (știrile lui sunt din Oltenia, dar e cam același lucru pretutindeni), e indignată împotriva furturilor și porcăriilor săvârșite de ofițeri în cursul campaniei Rusiei, și în țară pe la comandamente. Un fin al lui Potârcă, sergent care a mers cu trupele până la Stalingrad, povestește că generalul Ionescu Teodor, comandant de Corp de Armată, întrebuința avioanele destinate la transportul răniților *ca să-și transporte porci din Rusia la el la moșie...* Un alt colonel, a încărcat avioanele răniților de lângă Stalingrad cu grâu, l-a dus la Rostov, l-a vândut și cu banii a cumpărat covoare pe care le-a trimis în țară. Și fiecare om povestește istorioara lui, ca finul lui Potârcă...

Cei de la țară mai sunt indignați fiindcă cei de la oraș scapă de concentrări, mituind de fiecare dată pe ofițerii și subofițerii de la comandamente... O scutire costă 10 000 lei — s-a făcut tarif — și cei de la țară neavând mijloace trag în greu pe când orașenii scapă. „Inde furor“ Potârcă pretinde că nici un oltean nu se mai bate contra rușilor, și-mi spune că a spus-o generalului Sănătescu ca s-o comunice Regelui...

Evacuările din Moldova s-au făcut ca toate evacuările în panică, în cele mai rele condițiuni. Mai ales pe calea ferată. Pe șosele, a mai fost o anumită regulă, și după câte se spune, pare că s-a putut circula chiar în cele mai aglomerate locuri. Ce s-a petrecut prin trenuri însă, după câte ni s-au povestit, a întrecut în oroare scenele din 1916. O adevărată viziune a Infernului. De la Iași la București s-au pus 3 zile și 3 nopți; oamenii îndesați ca sardelele n-au mai putut ieși pentru trebuințele lor, s-au slobozit pe loc, încât mirosul era îngrozitor. O femeie s-a urcat cu 4 copii bolnavi de scarlatină și au murit câteșipatru pe drum; altele — câte-va — au născut în acea promiscuitate și unele au murit din lipsă de îngrijire. Mâini și picioare rupte, oameni și copii striviți... Și toată lumea asta nemâncată și nedormită mai ales, cobora în Gara de Nord jumătate înnebunită. Soseau stafiile în cantina Crucii Roșii și a Patronajului, și cădeau pe jos, adormind pe loc. O cucoană a venit la cantină, a întins un geamantan doamnei care dirija pe acolo, n-a avut decât puterea să spună: „Sunt banii Statului!“ și a căzut leșinată... Unul, înnebunit, a intrat în cantină și a început să scuipe pe d-na general Pantazi, aflată acolo, și să delireze... Au așteptat oamenii zile întregi în vagoane și în frig, înainte să pornească, și mai erau apoi lăsați pe linii de garaj în stații, iar vagonul lor nu era pornit mai departe decât după ce o anumită sumă era plătită personalului C.F.R. care nu s-a sfiit să șantajeze mizeria și nenorocirea!...

Ce să mai vorbesc de evacuarea vitelor și inventarul agricol! Unde s-a făcut, s-a distrus tot! De ce nu se vor fi sfătuit oamenii să rămâie pe loc? Ororile războiului sunt nefârșite...

În București fierberea continuă. Se pare că Mareșalul Antonescu e tot mai recalcitrant față de încheierea unui armistițiu... Fiindcă nemții nu vor să audă de așa ceva...

După Comunicatul de ieri, nemții se mai bat și continuă să reziste pe principalele sectoare ale frontului... Pe teritoriul nostru, întâlniri fără importanță în regiunea Jijia-Prut, în Dorohoi, la sud de Storojineț...

Marti 4 aprilie. Ieri, Bucureștiul a avut o zi de bucurie pricinuită de declarațiunile rusești (Molotov și *Radio Moscova*). Mutrele s-au destins, la bursă au țâșnit toate cursurile în sus; în fine, după atâtea săptămâni de chin, o rază de lumină!

Bucuria s-a cam stins către seară, când s-a aflat prin emisiunile Londrei că Budapesta a fost bombardată și că forțele rusești au trecut „masiv“ Prutul, „în înțelegere cu Puterile Aliate“ — a adăugat postul britanic. Această din urmă lămurire e prețioasă, căci înseamnă că Rusia se menține în cadrul acordurilor de la Teheran... Dar totuși, bombardamentul Budapestei a impresionat, căci s-a întrebat fiecare ce se va întâmpla cu noi dacă nemții vor pune mâna pe Guvernul nostru, cum au pus-o pe cel unguresc, eventualitate ce nu e deloc imposibilă... Și a întristat adânc vestea invaziunii Moldovei noastre... am petrecut cu toții o noapte rea, după o zi bună. Bine că am avut-o și pe asta!

Fierberea politică continuă... Se zice că acum se tratează cu rușii prin Tanriöer; Mareșalul pare a rămâne pe punctul său de vedere, adică de a continua războiul alături de nemți — dar Ică, deși demisionar, e tot la portul său și mai activ decât oricând.

Despre scrisoarea lui Știrbei, sosită, n-am putut afla nimic... Ieri pe seară, se vorbea iar cu insistență de înlocuirea lui Ică prin generalul Dobre... Regele a fost în București — de ce-l vor fi adus nu știu. Numirile lui Gheron Netta și Costică Anghelescu au apărut în fine, în ziarele de azi, deși erau fapte îndeplinite de sâmbătă... Neagu, fostul ministru de Finanțe, a fost numit Administrator la Banca Națională, în locul rămas vacant și rezervat pentru dânsul...

Neagu a fost mâncat de dame: nu încape îndoială, că l-au curățat madamele Goga și Antonescu, ca să răzbune pe prietenul și complicele lor, Alexeanu. Neagu a făcut greșeala să se certe și cu Dobre, așa încât n-a avut sprijinul celuiilalt focar de influență asupra Mareșalului.

De altminteri, presupun că Neagu trebuie să fie încântat să părăsească corabia, până nu se îneacă de tot...

Se vorbește despre o nouă întâlnire a lui Churchill cu Stalin — nu se știe unde, dar sigur că nu la Moscova.

Se mai vorbește și despre o remaniere posibilă a Guvernului britanic și înlocuirea lui Eden, posibilă, face obiectul discuțiunilor, nu numai în presa țărilor neutre, dar și în presa engleză.

Pare că bombardarea oraşului Schaffhausen a fost o deplorabilă eroare. Americanii n-au răspuns încă la protestul Guvernului elveţian, dar, pe cale particulară, s-a aflat de la Washington că Guvernul Statelor Unite pe lângă adâncile sale regrete va oferi să despăgubească toate victimele...

Nebunia războiului continuă să bântuie pretutindeni. În Franţa, cei de la Vichy au hotărât să împuşte rudele celor care au condamnat la Alger pe Puchen şi pe colonelul Christofini! Ce sunt vinovaţi bieţii oameni! În Italia fascistă s-a hotărât să fie judecaţi (şi prin urmare condamnaţi) o nouă serie de foşti tovarăşi ai Ducei, printre care Carlo Scorza (secretar general al partidului în momentul debarcării lui Mussolini) şi Tanabini, adjunctul lui Scorza... Numai sânge şi iar sânge!

.....
Joi 6 aprilie. Sinaia. Scriu într-o odăiţă din Park-Hotel, unde am so-sit aseară cu Dinu copilul¹ şi cu Mary guvernanta. Sunt aproape olog, guta amorţindu-mi încă picioarele, şi aproape surd — o eczemă în urechea externă încurcându-mi auzul. Şi în aceste condiţiuni optime am trăit cele două zile de groază şi am trecut ieri prin bătălia aeriană a Ploieştilor...

După o zi de euforie — luni — mulţămită declaraţiunilor lui Molotov şi emisiunilor radiofonice engleze, ne aşteptam la toate marţi 4 aprilie, numai la ce s-a întâmplat nu, adică la un bombardament anglo-american! Eram la dejun, pe sfârşite, când au început să urle sirenele. La început am crezut că era continuarea exerciţiului de apărare pasivă, care avusese loc dimineaţa la orele 10 1/2. După 15 minute, au început însă să pocnească tunurile, şi ne-am dat seamă că nu este o glumă. Şi apoi a început danţul, care a ţinut o oră şi ceva...

De trei ori am crezut că-mi cade casa în spinare; s-au clătinat şi zidurile şi obiectele ca la un cutremur... dar m-am ales numai cu câteva geamuri sparte. O formidabilă explozie, în vecini spre Bulevardul Lascăr Catargiu şi întreg blocul în care fiică-mea îşi avea apartamentul (imobilul Băicoianu) s-a prăbuşit! Noroc că fiică-mea dejunase la mine (era ziua ei de naştere şi frumos dar i-a mai trimis Dumnezeu!)... Bomba a trecut prin sala ei de mâncare, dacă era acasă, gata era... Şi noroc asemenea că evacuase fetiţele ei cu opt zile înainte la Breasta... E lesne de înţeles în ce stare ne aflam la mine, ascultând bubuiturile tunurilor şi

¹ Dinu Lahovari, fiul lui Ion Lahovari, fiul soţiei mele...

trosnetele bombelor — așteptându-ne în fiecare clipă să se sfârșească și cu noi. De alaltăieri, nu mai pot auzi zărnăitul unui aeroplan — mă apucă palpitațiile de inimă... În fine Dumnezeu ne-a iertat, și când a sunat sfârșitul alarmei, ne-am aflat cu toții câți eram încă în viață...

Rezultatul raidului a fost îngrozitor. Tot cartierul dintre Grivița și Șoseaua Filantropiei distrus, la Cotroceni de asemenea, mai toate casele atinse. În restul orașului, lovituri izolate care au atins cele mai mărețe imobile. Hotelul Athenée Palace distrus, hotelul Spondid în față distrus și el. Imobilul Generalei (peste drum de „Mica“) ca și instalațiile abia ridicate ale Transnistriei, în flăcări. La Palat, toate geamurile sparte. Noul imobil de la Biserica Krețulescu atins. O aripă a Ministerului Lucrărilor Publice doborâtă... Și zeci de imobile mari, de blocuri...

A fost atins și blocul în care-și avea apartamentul Ion Lahovari. Acesta se afla și el din fericire la mine la dejun... Ce vom fi făcut noi lui Dumnezeu, ca amândoi copiii noștri să fie atât de crunt încercați? Să mulțumim totuși lui Dumnezeu că am scăpat cu toții cu viață...

Dinu, copilașul pe care-l creștem, era să moară de frică. Nevastă-mea s-a hotărât să-l trimită imediat la Sinaia, și cum dânsa nu putea pleca având mai multe chestii importante de regulat la București, m-am însărcinat eu să-l duc. Doctorul Popescu (Grigore) a binevoit să ne ofere mașina lui, și am hotărât plecarea pentru ieri miercuri la ora 14.

În momentul când să ne urcăm în mașină, alarma, din nou! Ne-am urcat repede, și am pornit — doctorul Popescu, eu, copilul, bona și puțin bagaj. Și șterge-o! Alergau mașinile unele după altele, ca nebunele, pe Bulevardul Lascăr Catargiu, pe Șoseaua Jianu, spre Băneasa! Pe Șoseaua Jianu am trecut cu greu printr-un crater scobit în ajun de o bombă, în fața Atelierelor Leonida... Am luat-o prin Herăstrău și prin Băneasa și am ajuns în șoseaua Ploieștilor... Automobilele se țineau lanț. Crezând că era atacat Bucureștiul, după ce am trecut de Otopeni ne-am făcut semnul Crucii, ca orice creștin scăpat de moarte! Nu știam că la București nu era să fie nimic și că moartea ne pândea în cale! Căci de data asta avioanele inamice în valuri n-au atacat Bucureștiul, ci Ploieștii!

Ajunși aproape de podul de la Tâncăbești, s-au oprit toate mașinile ce ne precedau și ne-am oprit și noi. Deasupra noastră stoluri, stoluri, de avioane la mare înălțime, pocnete de tunuri mici și de mitraliere, noruleții caracteristici ai exploziilor de obuze... Bătălie aeriană în plin deasupra capetelor noastre. Vibra aerul și simțeam vibrațiunile până în dinți. Am tras mașina la adăpostul unui dâmb, unde fusese și arsese ospătăria comunală „La Trei Stejari“... Am coborât din mașină și ne-am adăpostit și noi cum am putut. Deodată, la vreo 150 metri în spatele nostru, a căzut ca o săgeată aprinsă, un aeroplan în flăcări... Bătălia se

îndepărta însă spre Ploiești. După 20 de minute, focurile abia se mai auzeau. Am pornit-o și noi înainte. La răscrucea Snagovului, baraj de jandarmi: nu era voie să mergem mai departe și am fost siliți să ne aliniem la dreapta pe șoseaua ce duce spre lac. Am stat acolo 2 ore, până s-a dat semnalul încetării alarmei. Am asistat în aceste două ore la întreaga bătălie aeriană a Ploieștilor, căci luptele s-au apropiat iarăși de noi. Ce spectacol înfiorător! Mi-a fost dat și mie să văd o bătălie aeriană! Tot aerul era în fierbere, și ne izbeau în față undele provocate de detunături, vedeam lumini roșii, verzi, galbene, însoțite de vârtejuri și de pocnituri, și ceea ce n-am putut pricepe, *zăbrele de aer*, de aceeași culoare cu aerul, care alunecau deasupra norilor, ca și când ar fi fost lănteți de aer condensat... Spectacolul era înfiorător, dar în același timp ademenitor: nu știu cum să spun, dar nici un sentiment de teamă sau de oroare, nu se amestecă în senzațiunile noastre... Am văzut și eu astfel, și am trăit, o bătălie aeriană, văzută de jos de pe pământ. Ce trebuie să fi fost acolo sus...

După două ceasuri am plecat. În timpul bătăliei, Ploieștii au fost acoperiți într-un nor alb de ceață artificială — dar pe măsură ce ne apropiam de oraș, norul alb se mânjea cu negru, și când am ieșit din Bărcănești, tot Ploieștiul era acoperit de fumul incendiilor. N-am fost lăsați să trecem prin oraș, și a trebuit să ocolim prin Brazi și pe noua șosea de centură ce ocolește pe la apus. De acolo, tot uitându-mă spre dreapta n-am văzut decât fum și flăcări...

La ora 6 1/2 seara am fost în Sinaia, unde am tras la Park-Hotel, vila noastră fiind neîncălzită și încă nerostuită...

Azi-dimineață am putut afla că au fost atinse în Ploiești numai 2 rafinări, „Astra” și „Petrol-Block”. Din cauza ceței artificiale, inamicul nu și-a putut plasa loviturile, și a tras la întâmplare. Tot centrul orașului și gara, au suferit grave stricăciuni, și sunt și morți destui...

Vineri 7 aprilie. N-a mai fost nici un atac, dar ieri alarmă la Ploiești și la București. Se zice că au venit 2-3 avioane să fotografieze isprăvile săvârșite...

Ribbentrop a dat un interviu *Agenției Rador*, publicat de ziarele noastre, interviu prin care se recunoaște greaua situație a momentului, dar — adaugă ministrul Afacerilor Străine german — au și Aliații greutățile lor. Interesant pentru noi e singurul pasaj prin care Ribbentrop afirmă că România face parte integrantă din Europa ce trebuie apărată și că cine a spus că Germania are intenția să abandoneze România și să retragă frontul pe Carpați, a spus o prostie ca și când ar fi afirmat că

armatele germane *sunt hotărâte să părăsească Berlinul...* Va să zică nici o speranță de armistițiu între ruși și noi!

Comunicatele germano-române pretind că frontul s-a consolidat. Cele engleze, pe bază de informațiuni rusești, că armata lui von Kleist e tăiată și că forțele sovietice înaintază...

Radio Moscova semnalează că „pe când rușii mor cu zecile de mii pe câmpul de bătaie, magnații industriei și finanței americane *tratează în Elveția* cu magnații germani“...

Să fie adevărat? Unde e norocul!

Radio Londra explică infamia atacului aerian asupra Bucureștilor. Mai bine nu explica nimic!

Mi-am scos o măsea de minte (stânga jos) — poate că-mi va trecere durerea picioarelor...

Atta Constantinescu a dejunat la Park-Hotel, cu noua lui soție. E foarte ocupat, căci își instalează Ministerul la Sebeș (o bună parte din Ministerul Lucrărilor Publice a fost dărâmată prin mai multe bombe căzute asupra lui).

Atta mi-a povestit că forțe germane suficiente (?) au trecut în țară pe la Ghimeș și au venit și din sud, din Balcani, ca să ție linia Piatra-Neamț — Iași — Cornești — Chișinău — Nistru; că Hitler a dat lui Antonescu cuvântul său de onoare că până la 15 aprilie regiunea dintre Bug și Nistru va fi curățată de ruși (!!!). Deocamdată nu poate fi prin urmare vorba de armistițiu, suntem porniți pe rezistență... Dacă linia mai sus arătată nu va putea fi ținută, dacă Führerul nu se va ține de cuvânt, Mareșalul va fi gata să reexamineze situația și să cedeze locul său altuia pentru cele necesare. Atât dintr-o conversație pe care, el Atta, a avut-o cu Regele, cât și din ce-a vorbit cu Mareșalul și cu Ică, rezultă că acest *altul* va fi Barbu Știrbei...

Atta trâncănește multe, așa încât ce spune el trebuie luat cu multe rezerve... Dar în fine!

După cifrele date până acum, pare că au pierit marți la București 1 100 de persoane și că au fost rănite peste 1 700. În ce privește numărul avioanelor inamice doborâte, ai noștri pretind cifrele de 44 la București și 100 la Ploiești (incluzând și avioanele doborâte pe drum la dus și la întors și peste graniță). Englezii anunță 8 și 12 — dar exagerează evident, căci pretind că au doborât 50 de avioane românești, când noi nici n-am avut atâtea, de vânătoare, în tot...

Pare că, fie marți, fie miercuri, au fost bombardate orașele Târgoviște, Pitești, Craiova și Severin. Precis nu se știe încă nimic.

Și ieri și azi a fost o mică alarmă la Ploiești, fără alte consecințe.

Sâmbătă 8 aprilie. Ciudat... comunicatele de aseară, cel german și cel român, anunță succese pe frontul nostru! În Crimeea, la nord de Odessa, pe Nistru și la nord de Iași! Și ce e mai ciudat e că confruntate cu știrile date de *Radio Londra*, ale noastre par veridice, căci rușii mărturisesc rezistența dâră a germanilor și românilor, și recunosc contra-atacurile urmate de succes ale nemților la Tiraspol, la Stanislav, la Kowel... Mă întreb ce mai e și asta!

Putut telefona astăzi soției mele la București. Linia telefonică n-a fost atinsă, și s-au interzis pur și simplu conversațiile particulare! Prin favoare am putut obține comunicația... La București liniște.

Dl Wendell Wilkie a declarat că nu va candida la Președinția Republicii, și a interzis Partidului Republican să pună numele său înainte. Frica răspunderilor, sau încercare de a favoriza candidatura lui Roosevelt?

Lord Catto a fost numit președinte al Băncii Angliei, în locul lui Montagu Norman, genialul financiar, care a condus destinele băncii timp de 24 de ani! Montagu Norman se retrage din motive de sănătate...

Regele Greciei a primit demisia Guvernului emigrat Tsuderis. Dl George Russos a fost însărcinat cu formarea noului Guvern...

Aliații pregătesc sancțiuni economice împotriva Argentinei și o nouă cometă a fost descoperită....

Trenurile continuă să plece din București de la Chitila, Filaret, Colectina și Obor — în direcțiunile *Brașov*, Pitești, Giurgiu și Constanța. Dar nu încă peste Ploiești în direcția Buzău...

După câte spunea Atta Constantinescu ieri, traficul va fi reluat în Gara de Nord peste 3 zile...

Gheorghe Brătianu a avut o lungă întrevedere cu Killinger ca să-l convingă de drepturile României să-și mai scape ce-și mai poate scăpa... Killinger s-a opus cu cerbicie la o pace separată a României, care ar da peste cap toată situația Germaniei în Balcani, și ar trage după sine defecțiunea Bulgariei și Ungariei. Killinger a adăugat că nemții vor da *acum* o lovitură armatelor rusești, *nu desigur pe frontul românesc* (!) dar altundeva... Mă întreb dacă n-ar trebui să riscăm chiar o ocupațiune militară germană, dar să facem totuși pace — căci așa, cu nemții, unde mergem?

Duminică 9 aprilie. Ieri după-amiază a sosit soția mea, cu fiu-său Ion Lahovari, pentru 24 ore... Seara, a căzut în mod așa de nenorocit încât stă în pat și nu se poate mișca... A rămas aici în Sinaia — poate spre norocul ei, sau contrariul, cine poate ști? Stăm bine: eu abia mă trag cu guta mea, iar nevastă-mea imobilizată în pat...

Nemții pretind că consolidează frontul, iar rușii anunță că înaintează pretutindeni... Au ajuns în mahalalele Odessei, sunt la nord de Chișinău și de Orhei, au ocupat Botoșani și Dorohoi — și au ajuns la granița Slovaciei... Frumoasă consolidare... Azi a plecat din Sinaia Regimentul de Vânători de Munte din Sinaia. Mi s-a strâns inima văzând bieții băieți trecând spre gară...

Mofturi:

Molotov s-ar fi mirat, într-o expunere făcută la Radio, de bombardarea Bucureștilor, *pe care rușii n-au cerut-o* (!) (această senzațională știre a fost adusă la Sinaia de Adina Woroniecka, ex-Tache Ionescu!).

În București, toate spectacolele au fost suprimate, în Săptămâna Mare. Au căzut Paștele la timp! Florii oribile azi: ceață și frig — și toată

lumea cu inima cât un purice! Serbarea primăverii, „Floralia“, apare anul acesta ca o veste de moarte...

La București a început să se dea puțină apă, circulă din nou tramvaie pe 2 linii, trenurile încep să circule (afară de direcția Buzău) de la Gara Obor...

Pare că finlandezii tot negociază pacea... Primul lor ministru e la Stockholm...

Dl Stettinius, subsecretarul de Stat american a sosit la Londra cu o numeroasă suită... Motiv oficial: înapoierea politetilor și vizitelor englezești. În realitate a venit să negocieze și să aplaneze neînțelegerile de detaliu dintre cele două țări...

Luni 10 aprilie. Rușii înaintează, și cel puțin în sectorul nostru, nu vin nemți și cei care sunt nu rezistă. Prin Sinaia nu vedem trecând decât fugari... Atta Constantinescu îmi spune că linia frontului pe care „urmează“ să rezistăm „s-a mutat“ și nu mai e Piatra-Neamț — sud Iași — Cornești — Chișinău — Nistru, ci Piatra-Neamț — sud Iași — Prut — Dunăre...

În consecință s-a început evacuarea Basarabiei de Sud... De altmintreli, rușii, după ce au izolat Odessa, au trecut deja Nistru pe la nord de Cetea Albă...

Ralea, sosit de la București, e furios din cauza șovăielilor lui Antonescu, dar e totuși convins că mergem spre pace, dar nu frumos, prin înțelegere cu rușii, ci prin capitulare, căci nimic nu mai stă în calea forțelor sovietice.

Dinu Brătianu a avut vineri o întrevedere cu Mareșalul, despre care întrevedere Ralea a aflat următoarele (izvor Maniu): Mareșalul a declarat că e gata să dea locul altora care să încheie pace, sub două condițiuni: 1) Șefii Opoziției să semneze o declarație prin care-și vor lua răspunderea istorică a acestei hotărâri și 2) aceeași șefi ai Opoziției să-i mai semneze și altă declarație prin care să afirme că Mareșalul Antonescu și-a urmat politica lui de acord cu întreaga opinie publică românească (solidarizare a poporului român cu actele și cu politica regimului Antonescu!). Dinu Brătianu a primit fără nici o obiecțiune prima condițiune dar a respins pe cea de a doua, oferind Mareșalului în

schimb „ajutorul noului Guvern pentru a-i permite să-și salveze viața... în Turcia“!!! Și așa nu s-a ajuns la nimic...

Despre comitetele comuniste românești, Ralea afirmă că sunt mai moderate și mai cuminți ca oricând...

Toată lumea povestește că după bombardamentul de miercuri, Regele a fost la Ploiești și a fost viu aclamat de populație. După Rege, a venit și Mareșalul Antonescu, care a fost huiduit, iar negustorimea ruinată i-a cerut socoteală și... pace. Mareșalul a plecat repede mai departe...

Marți la București s-ar fi petrecut altă scenă. Mareșalul s-ar fi dus să examineze dezastrul de la prăvălia Transnistriei (peste drum de Nistor), și un măturător s-ar fi apropiat de dânsul și i-ar fi șoptit: „Faceți pace!“ Mareșalul ar fi răspuns: „O să vie și asta!“

Ralea pretinde că Ică continuă să lucreze pe capete, că Mareșalul e zdruncinat, dar întârzierile nu sunt fatale. Glasul Guvernului (Atta Constantinescu) spune că nu se poate vorbi de pace înainte *de a se face dovada că nemții nu ne mai pot apăra...*

De altmintreli, adaugă Atta, noi, în nordul Moldovei am lăsat pe ruși să intre *prieteneste* (!!!) fără să le opunem nici măcar *rezistența poliției*!!!

Patriarhul Serghei, al Moscovei, s-a ridicat violent contra Papei și a propus ca toate bisericile să se unească într-o singură Congregație — un Soviet al bisericilor!

Se vede că la Berlin lucrurile nu merg tocmai pe șleau, căci Goebbels a fost numit șeful Poliției Capitalei, pe deasupra primarului și a celorlalte autorități...

Goebbels declarând într-un articol că Germania se bate pentru „integritatea Reichului și pentru libertate“ — Churchill i-a răspuns: „Dacă este așa, pentru ce nu depune armele, căci Anglia și aliații săi nu se gândesc să se atingă nici de integritatea, nici de libertatea Reichului“...

Nemții sunt inconștienți; Berlinul telegrafia ieri: „Germania va avea o răfuială cu Anglia, după ce va fi pus Rusia la pământ“...

Joi 13 aprilie. Ieri m-am mutat din mizerabilul Park-Hotel în vila mea, așa încât situația mi s-a îmbunătățit sensibil. Îmi pare însă rău că m-am îndepărtat de cafeneaua știrilor, căci ziarele după ce că nu spun nimic, nici nu sosesc din București, iar de radio sunt lipsit, aparatul meu fiind în reparație....

Ziua de alaltăieri, marți, a fost o zi de panică nouă în Sinaia. Prin emisiunea de Radio de la ora 7 1/2 dimineată, auditorii matinali au aflat Ordinul de zi al Mareșalului către Armată, cu „ne băt看 până la ultimul om“... La ora 8 1/2 toată Sinaia știa că ultimele speranțe de armistițiu căzuseră și consternarea a fost mare... Toată lumea înjura și trata pe Antonescu de nebun! Dar la amiază consternarea s-a transformat în panică când s-a aflat comunicatul dat de *Radio Londra*, prin care, în termeni concisi și preciși se releva respingerea propunerilor lui Molotov, „garantate de Anglia și de Statele Unite“, de către Mareșalul Antonescu. Istoria va judeca, spunea Londra, răspunderea pe care și-o ia Mareșalul Antonescu și câțiva oameni, de a îndruma România spre dezastru. Și comunicatul încheia prin sentința noastră de moarte: „România va fi în câteva zile astfel de *dezorganizată* (subînțeles, prin bombardări aeriene) *încât nimeni nu va mai putea vorbi în numele ei.*“ Postul britanic mai exprima regretul că zeci de mii de oameni, femei, copii, bătrâni, vor fi sacrificați prin încăpățănarea câtorva nebuni...

Acest comunicat a fost repetat în mai multe limbi. Din momentul în care am luat cunoștință de el, am priceput că agonia noastră a început... Jalea e generală...

Marta Bibescu a venit marți să mă vadă. Era indignată. „Ce faceți? De ce nu vă mișcați să măturați pe Antonescu?“ — „Fiindcă el e înarmat și noi suntem dezarmați. În plus e susținut de forțele germane!“ — „Dar bine, nu se găsește un om care să-i tragă un glonț?“ — „De ce nu faci d-ta pe Charlotte Gorday? Mareșalul e sensibil la farmecul damelor și te va primi poate în baie“...

Ceea ce nimeni nu pricepe e că „Ordinul de zi“ e vizibil redactat de Ică, sunt fraze întregi semnate de dânsul. Ori Ică continuă să fie protagonistul ideii armistițiului... E ceva dedesubtul acestei atitudini adoptate de Mareșal. Poate că vrea să dovedească nemților că a făcut toate eforturile, că și-a dat toate străduințele, înainte de a depune armele...

Dar întârziind să încheiem armistițiul, pierdem „prima“ care ni s-a oferit... Știu că e greu de tratat cu rușii având pe nemți în spinare — le știu toate, și de aceea văd tot în negru...

Ieri după-amiază atmosfera s-a mai înseninat prin știrile răspândite de *Radio Londra* că nemții au început o ofensivă serioasă cu 15-20 de divizii proaspete de la Lemberg spre est. Totdeodată ni s-a spus că trupele noastre au recuperat Podul Iloaie iar cele germane Noua-Sulița (?)... Prelungirea agoniei...

Marta Bibescu nu mi-a povestit de la Constantinopol lucruri prea palpitate, sau dedesubturi necunoscute. Pare că a trăit cam izolată la Stanbul, și n-a prea văzut lume. Revine totuși de acolo convinsă că Turcia va intra în război, și că în acest caz Saracioglu va fi înlocuit prin Orbaz, ambasadorul turcesc la Londra. Despre Știrbei mi-a vorbit în termeni ironici, dovedind că n-a avut nici un contact cu dânsul... În Bulgaria — ar fi constatat dânsa la trecerea ei — domnește anarhia: nu e zi în care „partizanii” să nu saboteze ceva sau să nu ucidă pe cineva... Și ura împotriva nemților, până sus în Guvern...

Odată cu „Ordinul de zi” al Mareșalului a apărut un „Apel” semnat de Regina Elena pentru ajutorarea refugiaților. În acest „Apel” se vorbește și de Consiliul de Patronaj... Cred că pentru prima dată Regina Elena se adresează acestei „formațiuni” filantropice...

Până acum, asemenea apeluri erau semnate „Maria Mareșal Antonescu”... E și apariția Reginei în locul lui Madam Rica un semn al timpurilor!

Cordell Hull a difuzat prin Radio, duminică-seara, un important discurs. Important, fiindcă afirmă încă o dată că cei *trei* aliați sunt înțeleși pentru o pace omenească *care să respecte drepturile fiecărei națiuni*; important fiindcă mai afirmă că înțelegerea între Statele Unite, Anglia și Rusia e atât de serioasă încât micile încurcături nu joacă rol: înțelegerea de la Teheran e și va rămâne în picioare. Important în fine prin amenințarea adresată Statelor neutre, pe care Aliații nu vor să le silească să intre în război, dar care trebuie să priceapă că *nu se pot alimenta din produsele Aliaților și să lucreze pentru Germania...*

Cordell Hull a mai declarat că pentru Statele Unite, Comitetul Francez din Alger (Comitetul de Gaulle) *nu reprezintă Guvernul francez...*

Acolo în Africa s-au cam încurcat lucrurile: postul (comandamentul) lui Giraud a fost suprimat, iar acesta a fost numit „inspector onorar” al armatei. Giraud publică scrisoarea pe care a adresat-o lui de Gaulle, prin care declară că nu-și dă demisia și că nu primește nici să i se ridice comandamentul... Ceartă de generali fără țară...

Regele Victor Emmanuel a abdicat în favoarea fiului său. Ne-o spune *Radio Londra*... O domnie de 44 de ani, cu momente de strălucire, sfârșește în mocirlă... Și totuși Victor Emmanuel nu era lipsit de inteligență... L-a dat gata Mussolini, prin neiertata greșală din 1940 (intrarea în război...).

Ora 15. Una rece și una caldă: după 2 zile de adâncă deprimare, câteva raze de lumină...

Ralea a sosit de la București; a văzut aseară pe Ică, care-l chemase și a ieșit de la el îmbărbătat. Ică continuă să lucreze pe capete pentru pace, adică pentru armistițiu. Lucrează prin Știrbei la Cairo, prin Ankara și pe o a treia cale, pe care o consideră ca cea mai importantă, dar pe care s-a scuzat că nu o poate destăinui lui Ralea de teamă să nu compromită negocierile. Ică pretinde că nu are încă date *precise* asupra condițiilor aliate. O greutate ar fi că rușii cer dezarmarea generală a armatei române și rămânerea trupelor din Crimeea în captivitate — afară de cazul în care România ar consimți să ia armele împotriva Germaniei (nu se poate: noi vrem pacea, nu alt război!) — caz în care trupele române din Crimeea ar fi repatriate și înarmate de ruși... Asupra ocupației nu ni s-ar fi dat încă precizii... Și de o prea mare pretenție de îndemnitare îi e teamă lui Ică. Și în această privință Ică a arătat lui Ralea un raport al generalului Gheorghe, ministrul nostru de la Berlin, care arată că Finlandei (care negociază) i s-au cerut 600 milioane coroane finlandeze, ... insula Hangö și rectificări (admisibile) în Carelia. Ministrul Finlandei a rugat pe generalul Gheorghe să ceară Guvernului din București să *nu semneze armistițiul* (va să zică planurile noastre sunt bine cunoscute la Berlin) până nu *semnează și Finlanda*, ambele țări având totul de câștigat de la o hotărâre paralelă și oarecum comună...

Alte două mari dificultăți (dar nu de neînvins) sunt — a spus Ică — nemții și Mareșalul.

Ică a chemat pe Killinger și i-a arătat că Germania s-a angajat să apere frontiera Prutului prin Tratatul de arbitraj de la Viena, și că până acum, de când a izbucnit criza de la Uman, n-a intrat un batalion german în țară. În asemenea condițiuni România este în imposibilitate să-și apere granița și se vede silită să ia măsuri de salvare. Killinger ar fi avut un surâs ironic, și ar fi răspuns că observă cu părere de rău deprimarea și panica românească — *dar că sunt elemente naționaliste în țară care n-au pierdut curajul și care vor să lupte până la sfârșit...* „Dacă faci aluzie la legionarii pe care i-ai oblăduit în Germania — a observat Ică — apoi poți să faci cu ei un Guvern român la Cluj sau la

Berlin, *dar în București nu...*“ Killinger s-ar fi domolit și a sfârșit prin a mărturisi că situația era extrem de gravă și că, *dacă frontul din Moldova nu poate ține, desigur că situația politică va trebui examinată...*

Ică crede că nemții vor putea fi convinși... Unde e norocul! E singura soluție... Cealaltă mare dificultate e Mareșalul. Ică era furios pe Manifestul lui (Ordinul de zi) și pretinde că n-a colaborat la el. Mareșalul a fost în Moldova și s-a înapoiat convins că frontul nu va putea ține (ceea ce nu l-a împiedicat să publice azi un comunicat prin care declară că „ținuta trupelor e excelentă și că Moldova nu va fi cotoplită”¹). Ralea a avut impresia că în ce privește pe Mareșal, Ică nu era sincer și că cei doi Antonești și-au împărțit rolurile — Mareșalul urmând să amăgească pe nemți cât timp tratează Ică. Chemarea lui Ralea a avut de scop să-l împingă să trimită „tovarăși” români la ruși ca să caute și prin ei o înțelegere. Ralea a informat pe Ică că 4 tovarăși au și ajuns în liniile rusești, prin Basarabia, și că se așteaptă înapoierea lor. Alți doi sunt pe drum... În cele din urmă Ică a spus lui Ralea *că peste 4-5 zile va putea să-i comunice vești senzaționale...*

Ralea mi-a mai comunicat că a cerut să vadă pe Rege. A intervenit printr-un general prieten (Sănătescu). Acesta i-a comunicat că Regele ar vrea să fie lămurit asupra intențiilor comuniștilor români cu privire la 3 puncte: 1) Monarhia; 2) granițele țării; 3) politica internă. Ralea a convocat Comitetul de direcție comunist și s-a înapoiat de la Sinaia cu următoarele precizii:

- 1) Comuniștii înțeleg să păstreze Monarhia și pe Regele Mihai;
- 2) Basarabia și Bucovina de Nord trebuiesc cedate, dar comuniștii vor lupta din răputeri pentru dobândirea întregului Ardeal;
- 3) Comuniștii nu cer regim comunist, ci participare într-un Guvern democratic.

Singurele reforme sociale pe care le cer ar fi: a) cei care au 2 sau mai multe case de locuit să rămână numai cu una, afară de cazul în care celelalte imobile constituie singura avere pentru trai; b) Banca Națională și Asigurările să fie statificate (?); c) proprietarii rurali burghezi să fie expropriați cu 30%. Nici o altă schimbare în dreptul de proprietate. Și încă una: stabilimentele și întreprinderile industriale, în care lucrează mai mult de 1 000 de lucrători și care au Statul ca client pentru mai mult de 60% din producția lor, să fie statificate...

E probabil că Ralea va fi primit de Rege la noapte...

Fierbe cazanul! De ar ieși bine, adică de-ar ieși pace!

¹ *Radio Londra* afirmă azi că rușii vor încerca o debarcare la Constanța, pornind de la Odessa, și că vor lua forțele românești pe la spate...

Oamenii care vin de la București povestesc că patrulă cu mitraliere se plimbă pe toate străzile. Unii pretind că au misiunea să potolească eventuale mișcări (!!!) împotriva lui Antonescu, parcă de mișcări politice le arde acum bucureștenilor — și explică că Mareșalul a fost adânc impresionat de manifestațiile ostile de la Ploiești, care au fost mai serioase decât s-a spus (ar fi fost arestate mai multe sute de persoane). Alții spun că măsurile militare luate în București, ar fi îndreptate împotriva unei eventuale încercări de înstăpânire a nemților — și această din urmă ipoteză ar întări ipoteza unei schimbări de orientare a regimului Antonescu...

Gh. Brătianu a scris un articol în *Curentul*, „Omăgiu Capitalei“. Intenție bună, sentimente patriotice și curate — talent nul. Mai bine nu mai scria...

A murit Minulescu... Personalitate în doi peri, ca să nu zic mai mult, dar talent mult.

Doftorul Angelescu, pentru câteva ore în Sinaia, confirmă încercările Guvernului de pace — și din pesimist ce era s-a făcut optimist... El pretinde, că tot anturajul Mareșalului, mai ales „damele“ influente, vor pacea.

Vineri 14 aprilie. *Vinerea Mare.* Radio Londra comunică, din Ankara, că dl Mihai Antonescu a plecat cu o delegație la Moscova, să negocieze pacea... Dl Mihai Antonescu era azi-dimineață în București; poate pleacă, sau chiar dacă nu pleacă e bine că posturile radiofonice vorbesc de pace — se obișnuiește lumea cu această idee...

Despre cele ce se petrec la București nu mai știu nimic, căci nu am mai văzut pe nimeni — dar am impresia că cazanul continuă să fiarbă...

De pe front tot mai bine: am început și noi să „ne desprindem“ în Crimeea, unde ne-au închis nemții 7 divizii. Rușii au înaintat și în istmul Perekop, și la Kerci. *Noi am evacuat orașul Kerci* — după ce am sacrificat mii de oameni ca să-l păstrăm, timp de atâtea luni. Pentru ce aceste jertfe inutile? Despre marea ofensivă germană din spațiul Lemberg — Tarnopol nu se mai spune nimic... În Moldova rușii au ocupat Fălticeni...

A murit Hanotaux, în vârstă de peste 90 de ani... L-am cunoscut bine. Din vorba lui ieșea mult bun simț și inteligența lui ar fi justificat un ministeriat de Externe mai fecund și o istorie a lui Richelieu mai reliefată decât aceea pe care a scris-o...

După Apelul Reginei, ziarele publică prima listă de suscripție în favoarea refugiaților și sinistraților; figurează pe dânsa Regele, Regina, Mareșalul și doamna Antonescu, vicepreședintele Antonescu, Oficiul fabricilor de zahăr și... Manolescu-Strunga! Nici nenorocirea nu despică capul acestor oameni, de nu pricep că un escroc n-are ce căuta pe lista căpeteniilor Statului și singur de speța lui?

Chestiunea e încă încurcată cu abdicarea Regelui Victor Emmanuel. După unele știri a trecut mâna fiului Umberto ca „Locotenent al Regelui“. După altele ar fi declarat numai că va abdica după ce „armatele italiene“ vor intra în Roma și în acest caz, trecând toate drepturile sale asupra lui fiu-său care va fi proclamat Rege... Dar italienii sunt foarte împărțiți cu privire la Principele Umberto și nu pare că Alteța Sa va ajunge să-și pună Coroana Italiei pe cap...

Marti 18 aprilie. Zile de groază... Am trecut prin Paște, fără să simțim că sunt Paștele! Nici măcar de aceste creștinești sărbători n-au ținut seamă, cei cărora noi nu le-am făcut nici un rău, și care s-au aruncat cu urgia asupra noastră...

Sâmbătă la amiază, în sâmbăta Învierii, americanii au bombardat din nou cumplit Bucureștii și Ploieștii. La București, au luat-o de la centru spre sud. Hotel Union, Capșa, fosta casă Brus, Cartea Românească, Universitatea, Școala de Arhitectură, în flăcări sau dărâmate... Bombe au căzut în dosul Teatrului și în dosul Palatului Telefoanelor. Cartierul Grivița a fost din nou acoperit cu bombe, și Mandravela, și tot Filaretul... De data asta morți mai puțini (a început lumea să găsească mai repede adăposturi) dar dărâmări, pare-se și mai multe.

Numărul morților constatați după atacul din 4 aprilie se ridică la peste 3 000, răniți tot atâți, case dărâmate 900 (cu maghernițe cu tot), avariate 1 300.

Duminică dimineață, în ziua Paștelor, a fost atacat Brașovul. Morți, răniți, bombe în uzinele I.A.R. și „Astra“, precum și în centrul orașului.

În ajun seara, englezii au atacat cu avioane de noapte Turnu-Severin. Au lovit un tren încărcat cu munițiuni, și explozia acestuia a pricinuit mari pagube, morți și răniți în oraș...

Avioanele de la Brașov au trecut asupra noastră la Sinaia, la înălțime, se vedeau perfect. Cum lumea nu știa că se descărcaseră la Brașov, groaza a fost mare... până s-au îndepărtat fără să facă nici un rău...

Și ieri am avut două alarme, dar neurmăte de nici un atac...

Radio Londra ne vorbește că e începutul unei ofensive asupra întreg Balcanului, care va culmina în mai!

Ieri au fost bombardate Sofia, Belgradul și Budapesta. Vai de mama noastră!

Tot Bucureștiul s-a refugiat în Sinaia, sau trece prin Sinaia ca să meargă mai departe. Palace-Hotel și Cafeneaua Grigorescu (Park-Hotel) mișună de oameni ca în august 1914. Toate găștile politice și-au dat întâlnire aci și lumea e în fierbere. Fiecare cu vestea lui. Toți vor pace, dar cei cuminți își dau seamă că pacea cu rușii trebuie tratată cu nemții, de aci greutatea...

Ralea fost ieri la mine, furios de întârzierea armistițiului. Pierdem prima... Desigur, dar nu putem face pace cu rușii ca să ne batem cu nemții. Aici e greutatea. Ralea crede că Antonescu ar fi hotărât să se retragă și să cedeze locul altui general, care să încheie pacea, dacă frontul din Moldova nu va ține. De la Carpați la Siret avem 3 divizii comandate de generalul Niculescu; de la Siret la Prut (pe la sud de Iași) alte 4 comandate de generalul Stoenescu. Peste ambele grupuri generalul Racoviță. La sud, pe linia Focșani-Nămoloasa, avem alte 4 divizii, menite să se retragă asupra Bucureștilor și să menție ordinea, dacă frontul de nord ar ceda și s-ar schimba regimul...

Deocamdată frontul nostru, în Moldova, ca și cel german în Basarabia ține. În Crimeea în schimb nenorocitele noastre trupe (rămășițele a 7 divizii) s-au prăbușit. Rușii vor intra probabil azi în Sevastopol, ultimul colț pe care-l mai păstrasem după retragerile de la Kerci și de la Perikop... Foarte puțini oameni au putut fi salvați pe șleperi și pe vapoare ce au izbutit să ajungă la Constanța...

Rușii anunță succese pe Nistrul inferior, pe când nemții pretind că rezistă. Cu ce? Cu ciurucurile armatei von Kleist, pe care le vedem zilnic defilând în zdrențe și pe mașini hodorogite prin Sinaia, spre Ardeal și spre Germania? Mi-e teamă că frontul Moldovei de sus va ține și că rușii vor pătrunde pe la Ismail și Galați și vor întoarce frontul nostru Carpați — Prut... Mi-e teamă? De ce să-mi fie teamă; vie mai iute și ziua aceasta, să se sfârșească toate. Căci *orice* va fi mai bine decât agonia în care trăim!

Pe restul frontului, din Galiția în sus nemții anunță isprăvi, dar cine îi mai crede?

În bombardamentul de sâmbătă de la București, a pierit și buna mea prietenă de la Iași, Chouche Ghica... Câte amintiri se duc cu dânsa... Fie-i țărâna ușoară...

Radio Londra a anunțat moartea generalului Vatutin, faimosul comandant rus înlocuit acum câțva timp prin generalul Jukov. S-a vorbit atunci de o dizgrație, dar probabil că era boală la mijloc, căci Vatutin a murit la Kiev de pe urmele unei operații chirurgicale.

Telegramele neutre și *D.N.B.* afirmă că situația lui Eden s-a consolidat (să fi fost vreodată șubredă?). Într-adevăr, Stalin ar fi respins planul unei noi întrevederi Stalin — Churchill — Roosevelt, deoarece nu se poate absenta din Rusia — dar a propus în schimb o întrevedere a celor trei miniștri de Externe, Molotov, Eden și Cordell Hull, și se pare că această propunere se va realiza. Și în ajunul unei asemenea întruniri, o schimbare la Foreign Office ar fi inoportună...

Joi 20 aprilie. De pe frontul nostru nu se semnalează mari schimbări. După câte se spune, linia de la Carpați la Prut, ținută de trupele noastre, va rezista câțva timp — dar de la Prut la mare, diviziile germane în retragere de la Odessa, ale armatei lui Kleist, nu inspiră nici o încredere. Acolo vor împinge probabil rușii îndată ce vor dispune de armata lor din Crimeea... Au și ocupat Cetatea Albă, și dacă nu împing înainte, e din prudență: pe lângă armatele din Crimeea mai așteaptă și rezultatul ofensivei germane începute în direcția Lemberg — Tarnopol, ofensivă despre care nemții vorbesc mai puțin ca englezii, dar ce pare a se desfășura ca o acțiune de amploare.

Se zice (se zice!) că nemții au trimis câteva divizii (?) prin Ghimeș să întărească armata lui von Kleist... Se mai vorbește de 3 divizii rușesti încercuite la nord de Cernăuți, și de alte succese germane inutile...

La Sevastopol, diviziile noastre și cele nemțești continuă să reziste. Vai de ele! Ceva trupe au putut fi repatriate prin Sulina și Constanța...

După știrile din Spania și din Elveția, debarcarea englezilor în Europa ar fi iminentă: chestiune de zile sau de ceasuri. Guvernul englez, după ce a izolat complet Coasta de sud-est a Angliei, a luat o măsură nouă: a interzis diplomaților acreditați la Londra orice comunicare cu Statele lor, fie prin scrisori sau rapoarte, fie prin telegrame cifrate sau necifrate, într-un cuvânt pe orice cale, *fără cenzura Guvernului britanic*. E o măsură fără precedent în istoria războaielor... Cu toate aceste măsuri, și tocmai din cauza lor, mulți cred că ne aflăm în fața unui bluf din partea Angliei, și că nici de data asta britanicii nu vor debarca... Vom fi în curând lămurii...

Berlinul dezmințe știrea dată de agențiile anglo-americane după care Göring și mareșalul Milch ar fi plecat la Madrid spre a îndupleca pe Franco să intervie pentru o pace între Germania și Anglia...

A 55-a aniversare a lui Hitler a fost celebrată ieri în toată Germania, cu un entuziasm de comandă... Se zice totuși — o spun cei ce vin de la Berlin — că poporul are încă încredere în Führerul său... O fi!

Badoglio a demisionat. Regele Victor Emmanuel (care pare astfel că mai domnește) i-a primit demisia și l-a însărcinat cu formarea Guvernului în care vor intra și socialiști — comuniști...

Înainte de a demisiona, Badoglio a încheiat o convenție cu Tito, prin care Italia renunță la toate drepturile sau mai bine zis la toate pretențiile ei în Iugoslavia și în Dalmația... În special, Italia renunță pentru totdeauna la Fiume, iar în ce privește Trieste, soarta acestui oraș se va regla la pace... Biata Italia, rău a ajuns!

Vineri 21 aprilie. Ieri s-au accentuat știrile despre o ofensivă în stil mare pornită de nemți în regiunea Lemberg — Brody — Tarnopol. Englezii pretind că rușii se apără bine — nemții deocamdată nu spun nimic...

Pentru prima dată, de când sunt în Sinaia, și de la începutul dezastrelui s-au văzut trenuri cu trupe germane și coloane motorizate idem pe șosea, coborând de la Predeal spre șes. Până acum, n-am văzut decât coloane de fugari, camioane hodorogite încărcate cu tot felul de obiecte și de merinde, cu oameni în zdrențe și istoviți, îndreptându-se spre Brașov. Rămășițele armatei de la Uman și disperării lui von Kleist... Se zice că trupele proaspete care au început să treacă de alaltăieri sunt destinate regiunii Galați și litoralului de la Constanța... Insuficiente ca

să ne apere țara, sunt suficiente ca să ne împiedice să semnăm armistițiul? Sorții acestui armistițiu par din ce în ce mai șubrezi, deși ieri, doctorul Banu, un intim al Veturiei Goga mi-a spus că Mareșalul Antonescu nu mai e un adversar ireductibil al ideii de pace. Killinger ar fi cerut însă Mareșalului un răgaz până la 1 Mai, și atunci să cumpănim situația și să facem ce vrem — atât e de convins că până la 1 Mai nemții vor restabili pozițiile lor până pe Bug!!! E foarte posibil ca nemții să înregistreze un succes în ofensiva pe care au început-o, dar acest succes nu va face decât să prelungească agonia, și prin urmare nu ne putem bucura de dânsul. Acum avem condiții de armistițiu grele dar acceptabile — cine știe ce ni se va impune peste câteva luni, și până atunci, bombardarea continuă. Situația noastră îmi pare disperată...

Presa din Apus, începând cu cea engleză, e plină de informații cu privire la iminenta debarcare a anglo-americanilor în Europa: prin urmare nu se va face.

După telegrame *D.N.B.*, Finlanda ar fi trimis răspunsul său definitiv la propunerile Aliaților, de pace. Acest răspuns ar fi negativ...

Sâmbătă 22 aprilie. Ieri la amiază, avioanele americane au bombardat din nou Bucureștii și Ploieștii. Din câte am putut afla, atacurile au fost mai slabe ca cele precedente. Atacul principal, la București a fost îndreptat împotriva Aeroportului militar de la Pipera. Acolo, în cartierul Floreasca, totul a fost făcut harcea-parcea... De la Pipera avioanele au pornit la Obor, unde au aruncat bombe asupra uzinelor Malaxa, pare-se fără mare rezultat. În drum au lăsat să cadă bombe în spațiul încadrat de Calea Dorobanților și strada Polonă. Câteva au căzut și pe șoseaua Ștefan cel Mare. În general, după câte mi-a telefonat Cecropid, efectul și impresia au fost mult mai slabe de data asta.

La Ploiești, luptă mare aeriană. Pare că avioanele inamice au fost împiedicate de a se apropia de oraș, și silite să-și arunce bombele în câmp...

La Sinaia, alarma a ținut o oră și un sfert...

Gh. Brătianu a trimis o frumoasă scrisoare Președintelui Societății Internaționale de Istorie, americanului Lalland. Vicepreședinte al acestei societăți a fost Nicolae Iorga, iar Gh. Brătianu face parte din comitetul ei de 18 ani. De data asta Gh. Brătianu a nimerit-o și ca fond și ca formă. Dar,

„margaritas onte porcos“! Avioanele americane vor continua să ne lovească...

Didi Brătianu (soția lui Dinu) comunică că soțul ei a văzut pe Mareșalul Antonescu din nou, și că de data asta l-a găsit schimbat și foarte înclinat spre negocieri de armistițiu și de pace... În același sens mi-a comunicat ieri Papacostea știri succinte prin telefon...

Stat mult ieri de vorbă cu Regina Elena, pe care am întâlnit-o la spitalul lui Berceanu... E foarte cuminte, în idei sănătoase. Mi-a spus că Regele ar fi vrut mult să mă vadă dar nu vrea să supere pe Antonescu. I-am trimis sfaturi prin Regină și mai presus de toate pe acela *de a nu părăsi vechiul Regat, orice s-ar întâmpla...*

La nota englezilor către Neutri, cerându-le să nu mai furnizeze nemților materii prime și unelte de război, Suedia a răspuns printr-un refuz iar Turcia a hotărât să nu mai livreze crom Germaniei... Cererea britanică sprijinită pe suprimarea furniturilor făgăduite Guvernului din Ankara, pare totuși să fi enervat mult pe turci, care doresc să se menție în pace cu lozinca: „aliați cu englezii și prieteni cu nemții!“

Badoglio pare să fi constituit noul său Guvern cu reprezentanți a 5 partide din cele 6 democratice câte s-au format după prăbușirea fascismului. Sforza a intrat în noul Guvern ca ministru fără portofoliu...

Din avioanele care au bombardat duminica trecută Brașovul, Bacăul și Galațiul, cea mai mare parte n-a putut să se înapoieze până în Italia și a aterizat în... Turcia, unde aeronavele au fost dezarmate și sechestrate... Această dezarmare îmi reamintește dezarmarea vaselor „Gneisenau“ și „Scharnhorst“ în războiul trecut! După câteva luni, cele două vase au pornit la luptă, împreună cu turcii!

Ieri a apărut un regulament pentru funcționarea Consiliului de Patronaj. Lucru ciudat, regulamentul nu se ocupă decât de distribuții privitoare la reeducarea și protejarea delincvenților minori și a pușcăriașilor care și-au îndeplinit osânda. Să se fi luat Consiliului de Patronaj celelalte atribuții?

INDICE

nume de persoane

- Adamescu, Gheorghe** — 173.
Alboreanu, Victor — 383.
Alexeanu, Gheorghe — 251, 505, 548, 651, 669, 686.
Andrei, Șaguna — 374.
Angelescu, Constantin dr. — 592, 721.
Angelescu, Costică — 703, 708.
Antonescu, Ion — 14, 22, 24, 27, 30, 38, 42, 58, 60, 67, 70, 77, 83, 85, 86, 88, 90, 96, 98, 102, 107, 113, 116, 120, 124, 128, 140, 145, 153, 163, 171, 175, 186, 191, 194, 210, 217, 220, 234, 240, 248, 253, 256, 264, 270, 279, 281, 286, 289, 291, 295, 298, 304, 308, 318, 321, 323, 327, 333, 336, 341, 346, 355, 363, 367, 388, 394, 411, 416, 421, 435, 444, 450, 462, 465, 470, 479, 484, 488, 495, 503, 507, 514, 517, 520, 525, 528, 536, 542, 546, 548, 5553, 556, 573, 578, 583, 589, 592, 607, 612, 616, 623, 626, 629, 638, 641, 646, 648, 659, 663, 666, 681, 687, 694, 697, 701, 705, 707, 712, 715, 717, 719, 721, 723, 726, 727.
Antonescu, Maria — 42, 232, 281, 298, 304, 308, 324, 336, 357, 400, 462, 488, 489, 495, 526, 538, 594, 622, 640, 669, 687, 708, 718.
Antonescu, Mihai (Ică) — 15, 24, 80, 86, 107, 117, 122, 153, 156, 159, 161, 164, 171, 175, 186, 210, 214, 217, 222, 226, 230, 240, 248, 251, 268, 301, 307, 314, 321, 330, 333, 338, 340, 348, 353, 355, 364, 368, 374, 383, 386, 394, 399, 406, 411, 415, 432, 450, 461, 470, 478, 481, 484, 497, 508, 511, 515, 518, 525, 529, 540, 542, 549, 555, 558, 578, 590, 592, 607, 616, 627, 630, 638, 646, 649, 652, 681, 694, 697, 702, 705, 716, 719, 721.
Antonescu, Nolică — 122, 353.
Aosta, duce de — 168, 178, 186.
Argeșanu, Gheorghe — 45.
Arion, Virgil — 221.

- Attlee, Clement Richard** — 33, 137, 350.
Auschnit, Max — 230, 244, 382.
Averescu, Alexandru — 621.
Avramescu, Marin — 436, 447, 467.

Badoglio, Pietro — 297, 582, 647, 654, 675, 725, 727.
Bánffy, Miclós — 184.
Bárdossy, László — 36, 129, 184, 189, 219, 227, 412.
Bădescu, general — 313, 359, 403.
Băgulescu, Gheorghe — 249.
Bănescu, Eugeniu — 544, 549, 558.
Bărzotescu, general — 281, 305.
Beaverbrooke, Maxwell — 56, 137, 283, 660.
Belisha, Hoare — 116.
Beneş, Edward — 385, 487, 607, 636.
Beza, Marcu — 626.
Bibescu, Gheorghe Valentin — 558.
Bibescu, Marta — 24, 125, 170, 241, 558, 717.
Blank, Aristide — 108.
Blum, Leon — 19, 40, 132, 162, 206, 256, 558.
Boambă, Ion — 165, 193.
Bock, Freiherr — 48, 66, 349, 353, 369, 386, 392, 458, 465, 468, 471.
Boeru, Traian — 542.

Boris al III-lea, rege al Bulgariei — 72, 126, 166, 226, 229, 262.
Bova-Scopa, Renato — 49, 85, 150, 310, 327, 391, 396.
Bose, Subhas Chandra — 312, 365, 370, 430.
Bossy, Raoul — 119, 156, 175, 289, 319, 339, 557, 616.
Brauchitsch, Walter — 27, 48, 61.
Brătianu, Constantin (Dinu) I. C. — 77, 118, 122, 162, 223, 612, 623, 626, 698, 700, 715.
Brătianu, Gheorghe — 28, 77, 118, 122, 189, 220, 248, 319, 345, 366, 394, 421, 474, 698, 700, 714, 721, 726.
Budişteanu, Radu — 509.
Bujoiu, Ion — 211, 230, 237.
Buşilă, Constantin — 19, 65, 85, 126, 207, 211, 242, 339, 345, 347, 386, 388, 400, 445, 459, 460, 490, 504, 516, 528, 536, 547, 573, 588.

Camacho Manuel Arila — 360.
Cancicov, Georgeta — 43.
Cancicov, Mircea — 99, 140, 145, 153, 179, 188, 193, 196, 220, 248, 358, 502, 506, 529.
Cantacuzino, Băzu — 277.
Cantacuzino, Didina — 475, 535, 688.
Caranfil Nicolae — 163, 263, 310, 397, 604.
Carmona Antonio Oscar — 107, 372.

- Carol al II-lea**, rege al României — 46, 54, 72, 108, 139, 233, 362, 372, 380, 516, 601, 611, 626, 677.
- Carp, Grigore** — 191.
- Castaldi, Alfons** — 483.
- Cassulo**, nunțul papal la București — 15, 28, 597.
- Catargi, Henri** — 649.
- Catargiu, Barbu** — 76, 582.
- Cavallero, Ugo** — 299, 654.
- Cazzavilan, Luigi** — 372.
- Cădere, Victor** — 677.
- Călinescu, Armand** — 45, 301.
- Căpățână, Aurelian** — 161.
- Cecropid, Dinu** — 226, 355, 533, 700.
- Cesianu, George** — 16.
- Chirculescu, Nicolae** — 643.
- Christian al V-lea**, rege al Danemarcei — 578.
- Churchill, Winston** — 18, 38, 47, 49, 52, 56, 64, 67, 79, 81, 91, 92, 111, 121, 124, 127, 130, 133, 135, 137, 146, 149, 173, 176, 217, 224, 262, 271, 325, 331, 347, 350, 404, 418, 420, 428, 431, 436, 442, 447, 449, 458, 475, 478, 480, 482, 486, 491, 496, 522, 552, 560, 569, 589, 594, 598, 608, 660, 65, 668, 670, 674, 676, 680, 690, 696, 700, 704, 708, 716, 724.
- Ciang-Kai-Shek** — 28, 72, 98, 110, 115, 130, 155, 231, 239, 250, 282, 302, 309, 326, 354, 365, 374, 384, 398, 402, 409, 428, 472.
- Ciano, Galleazzo** — 52, 58, 85, 107, 150, 168, 170, 205, 297, 299, 318, 370, 414, 503, 636, 647, 654, 671.
- Ciakmak**, ministru turc — 197, 651.
- Ciordoș-Ciurdariu, Ovidiu** — 289, 320.
- Ciupercă, Nicolae** — 466, 573.
- Clément, Albert** — 379.
- Clodius, Karl** — 49, 313, 318, 333, 355, 363, 401, 406, 420, 549, 661.
- Codreanu-Zelea, Corneliu** — 88, 145, 156, 470.
- Cojocar, Nicolae** — 542.
- Constant, Alexandru** — 509.
- Constantin, Constantin** — 122, 138, 359, 403, 651, 669.
- Constantinescu, Atta** — 681, 694, 706, 712, 716.
- Constantinescu-Claps, C.** — 543.
- Constantinescu, Dumitru (Mițiță)** — 383.
- Constantinidi, Noti** — 341.
- Costinescu, Dan** — 415.
- Costinescu, Emil dr.** — 389.
- Conta, Vasile** — 581.
- Cooper, Duff** — 39, 56.
- Cornățeanu, Nicolae** — 510.
- Coste, Brutus** — 427.
- Crainic, Nichifor** — 154, 474.
- Crémieux, Benjamin** — 487.
- Crețeanu, Alexandru** — 644.

- Crețeanu, Gheorghe** — 196.
Cripps, Stafford — 81, 103, 110, 116, 128, 135, 146, 152, 174, 191, 195, 225, 237, 239, 242, 249, 252, 258, 269, 280, 284, 293, 298, 344, 351, 378, 420, 464, 469, 522, 534, 570.
Cruțescu, Gheorghe — 142.
Cunningham, Winfield — 347.
Cutzarida, Radu — 174.
Cuza, A. C. — 450.
Cuza, Gheorghe Al. — 450
Daladier, Edouard — 19, 40, 131, 134, 159, 206, 226, 256, 558.
Darlan, Jean Louis — 261, 267, 271, 274, 331, 586, 588, 609, 612, 616, 618, 621.
Daudet, Léon — 450.
Davidescu, Gheorghe — 97, 543, 605.
Davidescu, Radu — 444.
Davila, Citta — 46, 73.
Dănulescu, Constantin — 83, 90, 510.
Dăscălescu, Nicolae — 467.
Della Porta — 277, 310.
Djuvara, Mircea — 161, 226.
Diamandi, George — 658.
Dimăncescu, Dumitru — 626.
Dobre, Nicolae — 122, 220, 286, 403, 432, 535, 656, 694, 705, 708.
Dobrescu, Aurel — 29.
Dombrowski, Victor — 17, 84, 136, 154, 212, 225, 241, 244, 305, 340, 598.
Dragalina, Corneliu — 369, 380, 467, 509, 576.
Dragoș, Titus — 212, 391, 510, 528, 588.
Duca, Ion G. — 640.
Dumitrescu, Petre — 353, 466, 484, 526, 543, 573, 694.
Dumitrescu, Puiu — 380.
Eden, Anthony — 16, 24, 29, 30, 36, 47, 64, 137, 322, 469, 487, 551, 589, 665, 668, 673, 680, 684, 696, 700, 704, 708, 724.
Eisenhower, Dwight David — 623, 660.
Elefterescu, Mircea — 308, 338.
Elena, regină a României — 15, 108, 159, 178, 270, 324, 350, 400, 513, 557, 718, 727.
Emandi, Teodor — 553.
Enescu, George — 160, 678.
Faruk, rege al Egiptului — 100, 458, 461, 492, 538.
Fălfănescu, general — 577.
Filderman, Wilhelm — 416.
Filip, August — 80, 345, 479.
Filipescu, Nicolae — 621.
Filitti, Puiu — 677.
Filotti, Eugen — 156, 175, 226, 295, 301, 322.
Filov, Bogdan — 166, 259.
Fințescu, Ion N. — 95, 98, 490, 497, 502, 506, 513, 539, 574, 589, 607, 613.
Florescu, Constantin — 78, 80, 386, 572, 577, 580, 593.

- Florescu, Jean Th.** — 300.
Forțu, Grigore — 627.
Franasovici, Richard — 241, 441, 682.
Franco Francisco Bahamonde — 144, 152, 488, 527, 597, 625, 693.
Funk, Walter — 510, 513, 517, 519.
Gafencu, Grigore — 516, 645, 656.
Gamelin, Maurice — 19, 134.
Gandhi, Mohandas Karamchand — 110, 351, 355, 359, 465, 468, 481, 487, 534.
Garoflid, Constantin — 245, 319, 469, 664.
Gaulle, Charles André de — 264, 288, 295, 351, 535, 616, 623, 644, 718.
Geblescu, Dan — 43, 45, 412, 463, 503, 605.
George, Lloyd — 483, 582.
Georgescu, George — 207, 241, 253, 348, 537.
Gerstenberg, Alfred — 16, 84, 85, 393, 427, 434, 516, 541, 543.
Ghiolu, Stavri — 50.
Ghelmegeanu, Mihail — 40, 368.
Gheorghe, Ion — 719.
Gherghe, Radu — 18, 22, 68.
Gherghieș, general — 68, 352.
Gigurtu, Ion — 85, 156, 230, 238, 363, 632, 694.
Girardoux, Jean — 693.
Giraud, Henri-Honoré — 294, 610, 615, 618, 621, 718.
Giurescu, Constantin C. — 192.
Goebbels, Joseph Paul — 318, 432, 500, 551, 557, 622, 624, 665, 716.
Goga, Octavian — 450, 507.
Goga, Veturia — 35, 108, 111, 135, 156, 298, 308, 336, 357, 400, 462, 507, 526, 538, 575, 591, 607, 640, 669, 687, 708, 726.
Goliescu, Rodrig — 34.
Gömbös, Gyula — 184.
Gort, Wareker John — 321, 332.
Göring, Hermann — 15, 56, 72, 83, 94, 100, 119, 136, 229, 318, 332, 416, 439, 557, 569, 725.
Greceanu, Costin — 355, 464, 474.
Greceanu, Nicu — 20.
Groza, Petru — 642.
Grozea, Dumitru — 537, 566.
Grigorcea, Vasile — 175, 316, 380, 557, 582.
Gruia, Ion V. — 99.
Gustav al V-lea, rege al Suediei — 181, 414.
Gusti, Dimitrie — 144, 228, 507, 614.
Hácha, Emil — 385, 387, 390, 397.
Halifax, Edward — 209, 542, 664.

- Hansen, Erik** — 495.
Harriman, Averell — 492.
Hauffe, Arthur — 566, 619.
Henriot, Philippe — 644.
Herescu, Nicolae I. — 60, 71.
Herriot, Edouard — 558.
Herseni, Traian — 145.
Heydrich, Reinhardt — 57, 359, 370, 384, 387, 390, 397, 402, 417.
Himmler, Kurt Heinrich — 57, 370, 397, 648, 681.
Hiott, Dinu — 617.
Hiott, Nicu — 175, 243, 253.
Hirohito, împărat al Japoniei — 292.
Hitler Adolf — 15, 17, 22, 24, 40, 48, 56, 59, 70, 75, 81, 86, 90, 93, 96, 102, 106, 110, 113, 118, 121, 125, 128, 148, 153, 166, 188, 204, 207, 218, 229, 274, 279, 283, 287, 291, 297, 299, 303, 307, 319, 324, 335, 341, 346, 353, 363, 367, 370, 385, 390, 395, 399, 406, 416, 424, 441, 446, 460, 468, 472, 486, 489, 492, 504, 511, 516, 525, 533, 542, 551, 557, 569, 589, 596, 610, 630, 636, 651, 688, 694, 697, 712, 725.
Hoare, Samuel — 625.
Hodoș, Alexandru — 290, 320.
Hopkins, Bobby — 428.
Horthy, Miklós — 43, 45, 126, 129, 142, 226, 412, 498, 519, 524, 704.
Horthy, Ștefan — 135, 498, 503.
Hübsch, Eduard — 380.
Hudiță, Ion — 223.
Hulubei, Horia — 308, 385, 597.
Hull, Conrad — 312, 469, 586, 665, 670, 685, 718, 724.
Iacobici, Iosif — 68, 70, 85, 106, 113, 248, 353, 484, 509, 556, 576.
Ignat, general — 310.
Imredy, Béla — 704.
Inönü, İsmet — 198, 211, 600.
Ioanițescu, D. R. — 368.
Ionescu-Sisești, Gheorghe — 664.
Ionescu, Nae — 65, 74, 111, 200, 298.
Ionescu, Take — 424.
Iorga, Nicolae — 341, 359, 366, 459, 503, 542, 571, 583, 726.
Iosif Broz Tito — 636, 642, 646, 673, 700, 725.
Irimescu, Radu — 46, 53, 146.
Inculeț, Ion — 341.
Jienescu, Gheorghe — 543.
Jodl, Alfred Gustav — 48, 299.
Jora, Mihai — 422.
Jukov, Gheorghe Konstantinovi — 724.
Jumanca, Iosif — 162.
Kállay, Miklós — 184, 189, 219, 323, 412, 704.
Kaufmann, Oscar — 205.
Keitel, Wilhelm — 27, 48, 58, 64, 69, 299, 385, 503, 541.

- Kerenski, Alexander** — 146.
Kerr, Clark Archibald — 677.
Killinger, Manfred — 57, 65, 87, 90, 112, 119, 153, 156, 175, 209, 220, 232, 288, 289, 295, 305, 318, 321, 346, 355, 422, 434, 474, 533, 543, 591, 616, 619, 697, 705, 714, 719, 726.
Kiriacescu, Oscar — 16.
Kleist, Ewald — 369, 698, 703, 723, 724.
Kogălniceanu, Vasile — 336.
Konoe, Fuminaró — 105.
Korne, Radu — 657, 694.

Lambrino, Scarlat — 380, 624.
Lapedatu, Alexandru — 421.
Lascăr, Mihail — 77, 134, 509.
Laval, Pierre — 233, 243, 246, 249, 253, 261, 267, 271, 274, 279, 282, 296, 311, 331, 373, 430, 461, 463, 501, 551, 579, 586, 596, 598, 609, 616, 621, 626.
Lazăr, Gheorghe — 374.
Leathers, lord — 438, 466.
Lecca, Sergiu — 371.
Leeth, Oliver — 637.
Lenin Vladimir Ilici — 266, 566, 593.
Leon, Gheorghe N. — 161.
Lipatti, Dinu — 159.
List, Wilhelm — 320, 324, 327, 334.
Litvinov, Maxim Maximovici — 158, 209, 216, 360, 468, 559.

Lugoșianu, Ion — 270.
Lupescu, Elena — 244, 372, 443, 558.
Lupu, Dumitru — 368, 531, 549.
Lupu, Nicolae dr. — 118, 147.

MacArthur, Douglas — 208, 217.
Macovei, Ion — 408.
Madgearu, Virgil — 542.
Maher, Ali Pașa — 256.
Maioreescu, Titu — 445, 581, 680.
Maiski, Ivan Mihailovici — 231, 265, 468, 473, 559.
Malagamba, Sergiu — 284, 286, 303.
Malaxa, Nicolae — 67, 408.
Manstein, Erich — 386, 392, 447, 462, 484, 573, 669, 703.
Maniu, Iuliu — 14, 29, 77, 118, 122, 163, 168, 189, 220, 223, 515, 583, 616, 626, 648, 656, 676, 678, 690, 698.
Manerheim, Karl Gustav-Emil — 86, 380, 385, 439.
Manolescu, Alexandru — 514.
Manolescu-Strunga, Ion — 108, 188.
Manoilescu, Grigore — 290, 320.
Manoilescu, Mihail — 212, 694.
Manoliu, Gheorghe — 587.
Marcu, Alexandru — 43, 255, 275, 290, 316.
Mardare, Socrate — 328, 513, 698.

- Mareș, Nicolae** — 65, 310, 386, 415, 510, 683.
- Marici, August** — 43.
- Marinescu, Constantin** — 58, 99, 115, 138, 168, 188, 235, 363, 400, 403, 415, 463, 490, 498, 506, 510, 511, 517, 547, 591, 697.
- Marinescu, Florian** — 362, 514.
- Marinescu, Gavrilă** — 35.
- Mazarini, Nicolae** — 19, 58, 70, 85.
- Meissner, Constantin** — 523.
- Menemencioglu, Naum** — 489, 544, 644.
- Micescu, Istrate** — 163.
- Mihai I, rege al României** — 15, 28, 54, 108, 234, 248, 284, 296, 324, 341, 345, 362, 392, 405, 411, 422, 470, 478, 509, 513, 518, 535, 556, 575, 582, 595, 600, 607, 628, 638, 666, 672, 674, 693, 702, 712, 716, 720, 727.
- Mihalache, Ion** — 118, 324, 516, 698.
- Minulescu, Ion** — 721.
- Mironescu, G. G.** — 108, 540.
- Mirto, Eduard** — 368, 410.
- Mitilineu, Ion** — 538.
- Mociulski, Leonard** — 639.
- Mocsonyi, Anton** — 215, 277.
- Mocsonyi Styrcea, Ion** — 223, 405, 489, 491, 557.
- Mölders, Werner** — 89.
- Molotov, Viaceslav Mihailovici** — 32, 36, 69, 293, 400, 404, 420, 429, 493, 708, 714, 717, 724.
- Montgomery, Bernard Law** — 637.
- Morand, Paul** — 705, 715.
- Morțun, Vasile G.** — 483.
- Moruzov, Mihai** — 53.
- Motaș, general** — 233.
- Mureșanu, Anton Ionel** — 97.
- Mussolini Benito** — 93, 100, 107, 147, 207, 235, 297, 299, 307, 316, 344, 406, 416, 424, 460, 469, 471, 479, 534, 569, 582, 589, 596, 613, 630, 636, 647, 656, 688.
- Nahas-Pașa** — 100, 232, 269, 355.
- Napoleon I (Bonaparte)** — 446.
- Negoescu, Coman** — 549, 560.
- Neagu, Alexandru** — 16, 506, 529, 547, 557, 687, 697, 702, 708.
- Negulescu, Petre P.** — 445.
- Nehru, Pandit** — 255, 262, 370, 482.
- Netta, Gheron** — 702, 708.
- Neubacher, Hermann** — 136, 156, 191, 225, 232, 240, 305, 318, 355, 391, 543, 598.
- Nicolae Bălan** — 215.
- Nicolae Colan** — 359.
- Niculescu, Constantin** — 50, 467, 589, 723.
- Noveanu, Vasile** — 509.
- Olteanu, Marcel** — 17, 25, 32, 81, 201, 210, 320, 556.
- Onicescu, Octav** — 229.

- Orășanu, Constantin** — 410.
Orezeanu, Tudor — 17, 142, 399, 698.
Orghidan, Theodor — 383.
Orleanu, Mihail — 91.
Osvaldă, Vasile — 95.
Ottulescu, Alexandru — 16, 144, 313, 400, 517, 550, 557, 588, 692, 703.
Ottulescu, Emil — 241.
Ottescu, Nicolae — 395, 653, 697.
Otetelișanu, Alexandru — 161.

Pană, Aurelian — 192, 220, 258, 400, 471, 510.
Pangal, Ion — 372.
Pantazi, Constantin — 25, 27, 81, 171, 225, 234, 323, 394, 411, 450, 483, 540, 556, 588, 653, 697.
Papa Pius al XII-lea — 261, 267, 330, 419, 597, 716.
Papp, Dănilă — 316.
Papacostea, Victor — 668, 727.
Papen, Franz — 66, 149, 153, 157, 158, 180, 185, 191, 198, 225, 244, 251, 268, 271, 274, 279, 283, 307, 380, 397, 631.
Pauker, Ana — 530, 537.
Paulus, Friedrich — 369.
Pavel, Pavel — 501.
Pavelici, Ante — 383, 411, 630.
Pălăngeanu, Nicolae — 22, 74, 393, 462.
Pântea, Gherasim — 507.
Pella, Vespasian V. — 65, 111.

Pétain Henri Philippe — 16, 18, 32, 152, 177, 233, 243, 246, 249, 253, 261, 264, 267, 311, 416, 501, 551, 558, 586, 598, 609, 611, 615, 618, 621, 625, 671, 686, 705.
Petrescu, Toma — 251, 391.
Petrovici, Ion — 99, 117, 156, 190, 211, 300, 309, 356, 412, 581, 588, 613, 681, 686.
Polizu, Radu — 277.
Pompeiu, Dimitrie — 459.
Popescu, Dumitru — 16, 22, 27, 251, 450, 577.
Popescu, Ion (Jack) — 22, 28, 62, 68.
Popescu, Stelian — 249, 270, 291, 298.
Popovici, Mihai — 118, 220, 369, 613.
Porter, Ivor — 634.
Potârcă, Virgil — 40, 706.
Potopeanu, Gheorghe — 565, 577, 619, 623, 651, 669, 691, 699.
Prager, Emil — 362.
Preto, Uro — 76.
Prezan, Constantin — 391, 394, 484.
Protopopescu, Dragoș — 425.
Protopopescu, Nunucă — 658.
Pușcariu, Sextil — 290, 320.

Racoviță, Mihai — 692, 723.
Radian Alexandru — 71, 591, 625.
Ralea, Mihail — 163, 222, 515, 626, 655, 697, 715, 719, 723.

- Rădulescu, Ilie** — 165.
Rădulescu-Pogoneanu, Alexandru — 680.
Rădulescu-Motru, C. — 474.
Rebreanu, Liviu — 229.
Reichenau, Walther — 55, 61, 66, 72.
Refik, Saidam — 94.
Resmeriță, Ion — 191, 355.
Ribbentrop, Joachim von — 29, 36, 44, 46, 52, 58, 85, 119, 229, 297, 299, 318, 365, 416, 503, 542, 547, 550, 557, 569, 615, 662, 664, 694, 697, 711.
Rioșanu, Alexandru — 159.
Risto Ryti — 341, 416.
Rommel, Erwin — 248, 418, 427, 433, 435, 440, 443, 479, 553, 612, 637.
Rosetti-Solescu, Teodor — 173, 186, 345, 489, 491, 513, 669.
Roosevelt Franklin Delano — 30, 41, 67, 87, 90, 105, 133, 148, 177, 186, 208, 236, 255, 261, 278, 285, 296, 307, 332, 381, 385, 404, 418, 420, 431, 436, 463, 467, 489, 497, 522, 541, 551, 569, 584, 589, 596, 606, 608, 621, 649, 654, 663, 674, 678, 688, 690, 697, 713, 724.
Rott, Hans Otto — 706.
Rozin, Gheorghe — 321.
Rundstedt, Gert — 48, 55, 72, 224, 274.
Saint-Aulaire, Charles de — 288.
Salazar, Antonio de Oliveira — 120, 144, 152, 488, 597.
Sandu, Ion — 99.
Saracioglu, Sürkü — 49, 211, 216, 336, 480, 559, 645.
Sănătescu, Constantin — 720.
Săulescu, Mișu — 95.
Sân-Giorgiu, Ion — 190, 209, 214.
Scanavi, Alexandru — 108, 564.
Schacht, Hjalmar — 189.
Schina, Nicu — 38.
Schmidt, Andreas — 344, 706.
Schobert, Ritter — 345.
Schulemburg, Friedrich — 156.
Seișanu, Romulus — 112.
Serrano, Suñer — 120, 414, 442, 512, 527, 597, 625.
Sichitiu, Ion — 28, 213, 218.
Sidorovici, Teofil — 572.
Sikorski, Wladyslaw — 371, 681.
Sima, Horia — 45, 58, 136, 145, 503.
Simionescu, Ion — 640.
Slăvescu, Victor — 92.
Smuts, Jan Christian — 581.
Speidel, Wilhelm — 22.
Spoletto, duce de — 71, 169.
Shaw, Bernad — 298.
Stalin Iosif Visarionovici — 36, 49, 116, 133, 147, 153, 155, 216, 239, 261, 293, 312, 476, 478, 480, 482, 486, 488, 492, 497, 546, 551, 559, 562, 567, 584, 608, 647, 650, 670, 674, 690, 708, 724.

- Stângă, Ilie** — 36, 388.
Steed, Wickham — 606.
Sthal, Henri — 135.
Strihan, Petre — 28, 577.
Stoenescu, Nicolae — 20, 97, 166, 188, 197, 220, 254, 261, 290, 363, 411, 451, 497, 506, 517, 529, 539, 547, 553, 723.
Stoicescu, Constantin (Coti) — 16, 97, 102, 104, 211, 239, 490, 498, 506, 514, 531.
Strauss, Richard — 170.
Sturdza, Mihai — 146.

Șeicaru, Pamfil — 53, 58, 71, 152, 346, 583, 684, 705.
Șoneriu, Ion — 315, 527, 610, 614.
Ștefanov, Boris — 537.
Ștefănescu, Marin — 97, 460.
Șteflea, Ilie — 68, 69, 254, 564.
Știrbei, Barbu — 223, 668, 694, 704, 712, 718, 719.
Știrbei, George — 24.

Talevici, Clementa — 413.
Tanriöer, Suphi — 39, 58, 268, 630, 668, 708.
Tănase, Constantin — 348.
Tăslăuanu, Octavian — 586.
Tătăranu, Nicolae — 70, 85, 154, 199, 341, 389, 509.
Tătărescu, Gheorghe — 106, 305, 519, 644.
Teodorescu, Iosif — 692.
Teodorescu, Paul — 633.
Tilea, Viorel V. — 626.

Titeanu, Eugen — 76, 383, 422.
Titulescu, Nicolae — 200, 325, 341, 359.
Timoșenko, Semion Constantinovici — 346, 349, 354, 357, 364, 369, 410, 420, 468, 476, 486.
Todt, Fritz — 103, 107, 116, 506, 565.
Töjō, Hideki — 67, 72, 92, 106, 195, 511.
Toma, Costică — 601.
Trancu-Iași, Grigore — 391.
Troțki, Leon — 261.
Tzigara-Samurcaș, Alexandru — 37.

Urdăreanu, Ernest — 73, 138, 372, 557.

Vaida Voievod, Alexandru — 474.
Vargas Benjamin Gerulio — 54, 464.
Vasilii, Constantin (Piki) Z. — 22, 28, 346.
Vasilii-Rășcanu, Constantin — 621, 627.
Vatutin, Nicolai Fiodorovici — 724.
Văcărescu, Elena — 441.
Vântu, Gheorghe — 627.
Vergotti, Jacques — 328, 513.
Vianu, Tudor — 163.
Victor Emmanuel al II-lea, rege al Italiei — 166, 168, 265, 297, 316, 380, 474, 589, 688, 691, 696, 719, 722, 725.

- Vlădescu, Ovidiu** — 271, 505, 681, 685, 694.
Vojen, Victor — 45, 509.
Voroșilov, Klement Efremovici — 467, 486, 493.
Vulcănescu, Mircea — 194, 363, 552.
Wawell, Archibald — 39, 48, 61, 134, 160, 202, 249, 252, 283.
Weck, René André de — 584, 673.
Welles, Summer — 54, 191, 266, 571, 611.
Weygand, Maxime — 621, 626.
Willkie, Wendell — 541, 546, 551, 559, 562, 640, 642.
Witzleben, Erwin — 48, 557.
Xenopol, Alexandru D. — 581.
Xenopol, Radu — 40, 425.
Zamfirescu, Alexandru — 241.
Zăgănescu, Mircea — 29.
Zăinescu, Paul — 18, 366.
Zăvoianu, Ștefan — 425.
Zotta, George — 499.
Zweig, Ștefan — 150.
Zwiedenek, Eugen — 218.

CUPRINS

Notă asupra ediției (<i>de Stelian Neagoe</i>)	5
--	---

ÎNSEMNAȚRI ZILNICE

Anul 1942

1 ianuarie — 20 noiembrie	13
---------------------------------	----

Anul 1944

1 ianuarie — 1 februarie	628
30 martie — 20 aprilie	694

INDICE — nume de persoane	729
---------------------------------	-----

Apărut: 2009

Procesare și tehnoredactare
computerizate:
ELENA STANCIU
ELENA TOMA

ISTORIE & POLITICĂ

DOCUMENTE
OFICIALE

IZVOARE
NARATIVE

Mihai Antonescu

Editura **MACHIAVELLI**

ISBN 973-96599-9-23

www.dacoromanica.ro